

4° A. Lat. a. ~~135~~

352

Manilius

Phil.

2996

RICHARDSON'S PATENT

LET. XXIII. MDCCX.

RICHARDUS BENTLEIUS

ÆT : XLVIII. MDCCX.

J. Thornhill pinxit.

Geo: Vertue Sculp.

M. MANILII
ASTRONOMICON

EX RECENSIONE

ET

CUM NOTIS

RICHARDI BENTLEII.

LONDINI,
Typis HENRICI WOODFALL,
Sumptibus PAULI et ISAACI VAILLANT.
MDCCXXXIX.

M. M. A. N. I. I.

ASTRONOMICON

EX REGIONE

ET

CUM NOTIS

RICHARD. B. N. T. E. I.

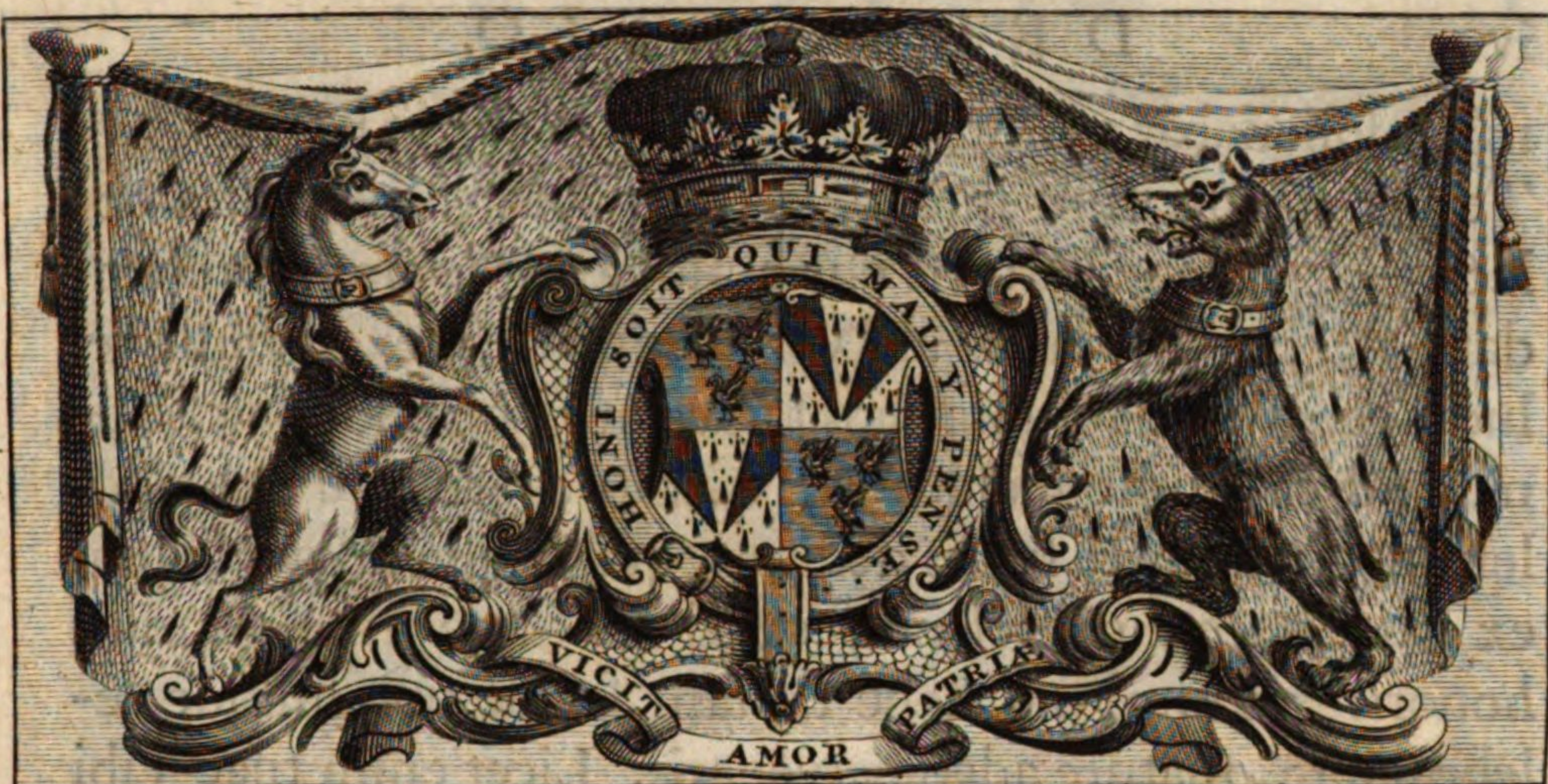

L O N D I N I

Typis Henrici Woodrall

Sumptibus Pauli et Jacobi Vallant

MDCCLXXIX

ILLUSTRISSIMO PRINCIPI AC DOMINO
THOMAE HOLLES
DUCI DE NEWCASTLE,
REGIAE MAIESTATI A SANCTIORIBUS CONSILIIS
ET A SECRETIS,
NOBILISSIMI ORDINIS PERISCÉLIDIS EQUITI,
ACADEMIAEQUE CANTABRIGIENSIS
MAGNO SENESCHALLO.

DUO iam abierunt anni, Vir illustrissime, ex quo
mihi Bibliothecam tuam ordinandam committere
dignatus es. Ea scilicet te tangebatur cura in hac
infelicissima tempestate, qua literae humaniores ubique
fere prostratae iacent; ea vel in maximis tuis occupatio-
nibus

nibus sollicitabat animum cogitatio; nempe ut haberes, ubi Te per negotiorum intervalla quam utilissime posses oblectare. Neque vero est cur quisquam Te iure reprehendat, si, quod tempus alii vel pecuniis suis exercendis vel ludis ceterisque voluptatibus tribuunt, hoc Tibi omne sumas ad ea studia recolenda, quibus a prima usque adolescentia tantopere fueris deditus; quibusque aliqua saltem ex parte acceptum referas, quod ad hunc amplissimum honoris gradum, ad hanc tantam famae nominisque celebritatem, mature adeo perveneris. Licet enim tuae Tibi facultates generisque splendor facilem fane ad summa omnia patefacere aditum; magni tamen est ingenii, omnique literarum genere probe exculti, gravissimum illud munus, quod per plurimos iam annos tanto cum plausu et gratulatione obtines, pro dignitate exequi.

Huic tuo igitur desiderio, Vir nobilissime, tam iusto tam laudabili quo cumulatus satisfacerem; cum alia omnia mihi undique subsidia diligentius conquisi, tum etiam Richardum Bentleium patrum meum dignissimum de hac re consului. Qui quidem, ut fuit in me semper indulgentissimus, non solum consilio suo me adiuvit; verum ipse insuper aliquid ad Bibliothecam tuam instruendam conferre cupiens mihi statim Manilium suum, iam olim prelo destinatum ac descriptum, sed fato quasi aliquo ad hoc usque tempus reservatum, in manus tradidit, ea lege et conditione ut Tibi eum suo etiam nomine dicarem. Libens scilicet facturus ipse, si modo sibi per aetatem rebus hisce levioribus amplius vacare iam fuisset concessum.

concessum. Liceat igitur Manilio, Vir ornatissime, tuis tandem sub auspiciis in publicum prodire: qui, cum hunc novum suum cultum omnino Tibi debeat, se Tibi venditare mirabiliter gestit. Neque sane est, ut opinor, cur Tu hunc talem dedigneris clientem. Quamvis enim ad elegantiam vel Terentii vel Horatii, praegravante scilicet materia, fortasse non accedat; dignus tamen, si modo Tibi ita fuerit visum, qui in Bibliothecam tuam selectissimam, tot sibi absterfis maculis, nunc denuo recipiatur.

UTINAM sane, quae mea est in literas literatosque propensissima voluntas, tanta nunc patronorum daretur copia, ut mihi difficilis fuisset deliberatio, cuinam potissimum hunc Nostrum commendarem: cum vero Tu unus fere ex omnibus tristes nunc respicias Camenas; si non privatum officium patruique mandata, publica certe vox Te mihi omnino designasset. Neque profecto improvisum hoc nobis contigit, aut inopinatum; cum ab ineunte aetate ea Tui dederis documenta, unde facile coniectura augurari licuit, Talem Te aliquando evasurum, qualem nunc iudicamus cognitum. Testis est Alma Mater Cantabrigia, quae Te inter illustrissimos suos filios gratulabunda commemorat; iucundissimamque illius temporis memoriam saepius recolit, cum in Aula Clarensi privatus adhuc quam familiarissime versarere. Quo quidem omni tempore studio adeo inflammato in eas disciplinas, quibus illa aetas erudiri solet, incubuisti; ita sanctissimis ipsius institutis morigerum Te in omnibus praebuisti; ut cunctis abunde constaret nihil esse, quod non

non eo ingenio, industria, verecundia consequi posses. Et quamquam Te vitae tuae rationes, principisque prudentissimi voluntas, ad alia maiora maturius avocarunt: istum tamen, quo in literas tum flagrabas, amorem adeo non abiecisti; ut in maximis etiam occupationibus studia humanitatis numquam plane intermiseris. Quali vero sis in literas animo, quam certus eruditorum fautor ac patronus, nuperrime quidem omnibus planissime intellectum est; cum Academiae tuae patrocinium tam benigne suscepisti, Seneschallique Tibi ea, qua debuit, observantia oblatum munus minime es aspernatus. Noveras enim, Vir praestantissime, probe noveras Academias iam ex tempore aliquo male audire: partim quidem ex indoctorum hominum obtrectionibus; qui, cum omnis plane humanitatis sint expertes, nullasque umquam attigerint literas, totum illud, quod ipsi non assequantur, fastidiose fatis contemnunt; optimarumque artium studia invidiose exagitant, quasi hominum tantum otiosorum sint oblectamenta, nihilque omnino adiuventi ad res gerendas afferant: partim etiam eorum ex calumniis; qui, cum per duos tresve annos alicubi forsitan in Academiis haeserint, parvosque admodum in studiis fecerint progressus, quo melius suae patrocinentur ignaviae, Almam Matrem iniuste criminantur; quasi iam plane debilis et effoeta nullos omnino ferat fructus, sed filios suos in otio inertissimo languescere prorsus patiatur. Quae omnia redarguere res fane esset perfacilis; atque adeo Tu unus orationi nostrae abunde fecisses fidem, qui quidem ex hujus disciplina profectus amplissimum reipublicae munus

nus tam insigniter ornas. Horum igitur ut occurreret malevolentiae, in tuum Academia confugit finum: neque enim alium habuit praestantiorum, cui reipublicae literariae gubernacula in hac tempestate deferret. Te sibi patronum vel, si quod sanctius in terris cariusve datur nomen, patrem sibi asciscit; tua fide, consilio, auctoritate, constantia, tota nititur; ut ipsam contra iniquissimorum hominum, qui bonis suis invident, criminationes defendas, orat obtestaturque: Te optime enim posse, qua polles apud regem gratia, confitentur omnes; velle etiam, quod tuum in se perpetuum fuit studium, nulla quidem dubitat.

NEQUE vero non perspicit ceteras etiam animi tui egregias sane virtutes: in quibus liberalitatem plane eximiam, promptamque semper in eruditos munificentiam, singulari cum magnitudine animi coniunctam, summis prout merita sunt effert laudibus. Integritatem vero, spectatamque in muniis exercendis abstinentiam, quam maxime suspicit et admiratur: quae quidem quantae sint virtutes, hisce praesertim moribus perditissimis, si minus ipsae per sese eluceant, aliorum certe ex cupiditate plenissime cognosci potest. Tibi autem, Vir nobilissime, cum maiores tui illustrissimi fecerunt, ut rem familiarem amplificare omnino non sit necesse; tum animi tui aequitas et moderatio facit ut, etiamsi possis, tamen id non velis. Neque tamen quisquam Te privatae luxuriae insimulavit umquam. Quis enim in omnibus vitae partibus, nisi sicubi regis et reipublicae agatur gloria, moderatio-

I. tem-

temperatiorque? quis, tui praesertim loci et amplitudinis, in omni cultu modestior? Atque adeo hinc Tibi infinitae istae suppetunt copiae, quas in tenuioribus locupletandis, quas in miserorum afflictis fortunis sublevandis, quas in conciliandis cunctorum animis et ad regis reique publicae usus adiungendis gloriose adeo impendis: ad quam laudem comparandam perplurima certe a natura habes adiumenta. Ea enim es humanitate, comitate, morum suavitate; tam mirifice in universorum animos benigna tua oratione influis; ita facile Te, cum placuerit, submittis, atque etiam infimis, salva dignitate, quodammodo communem praebes; ut ad demerendos homines plane videare natus. Quid, quod singulorum fere nomina adeo fideliter perceperis; ut, siquando quis illorum blandius ut sit sit compellendus, nomenclatore quidem minime indigeas? Neque enim gravioribus tantum rebus, quaeque ad summam rempublicam aliquo modo pertineant, memoria illa tua incredibilis ac plane divina inservit; verum hisce etiam levioribus, quae tamen ad benevolentiam conciliandam plurimum valent, facillime sese accommodat. Publicas vero tuas virtutes, quaeque in colloquiis, quae in concilio, quae in senatu, quae in universa denique republica praeclarissime gesseris; cum neque huiusce sint loci aut temporis, neque nostri ingenii ac tenuitatis; mihi sane deliberatum est omnino non attingere: praesertim cum ea in annales etiam sint itura, et apud futuros historicos iustum sibi praeconium aliquando sint inventura. Neque tamen hic commemorabo de fide tua in regem, amore in patriam, caritate

caritate in tuos, constantia in amicos, benevolentia in omnes: non quod Tu hisce etiam in virtutibus non aequè excellas; sed quod cum Tibi ipsi, quae tua est modestia, haec laudum tuarum praedicatio nequaquam ad aures accedat grata; tum vero aliis nihil novi, nihil non pervulgati, nihil non sermone omnium celebrati afferre possim. Ut regi igitur et reipublicae, ut amicis atque adeo bonis omnibus, diu Te incolumem conservet Deus; ex animo quidem precatur Tibi,

Vir Illustrissime,

Summa Observantia

Et Cultu

Devotissimus

LONDINI
pridie idus Apriles
MDCCXXXIX.

RICHARDUS BENTLEIUS.

LECTORI S.

Speraveram equidem Richardum Bentleium patrum meum dignissimum huic suae Manilii editioni, sicuti olim in se susceperat, voluisse praefari: cum vero ipse excusans aetatem fidem liberare iam plane abnuerit; pauca mihi sunt praefanda, ut scias, benevole lector, quid Vir ille doctissimus de hoc suo auctore senserit; quibus instructus subsidiis ad eum recensendum accesserit; qualisque in eo edendo ipsius fuerit ratio.

Et primum, ad auctoris patriam quod attinet, nihil sane habet quod affirmet: suspicatur tamen eum fuisse alicubi forsitan ex Asia peregrinum, tum ex singulari eius quorundam verborum constructione, tum quia nusquam apparet ipsos Romanos hisce artibus adeo mature operam dedisse. Duos vero istos versiculos IV, 41, 776,

Speratum Hannibalem nostris cecidisse catenis,

Qua genitus cum fratre Remus hanc condidit urbem,

ex quibus nonnulli efficere conantur Manilium non modo fuisse Romanum, verum etiam Romae hoc suum poema composuisse; eos ambos pro spuris, quales alii plurimis etiam in locis occurrunt, habet omninoque reiicit.

De auctoris nomine multum variant codices manuscripti. Codex enim Gemblacensis, omnium quotquot sunt longe optimus et antiquissimus, nullum a prima manu praefert titulum; sed manu tandem recenti, quod ex ipsis literarum ductibus abunde liquet, tituli loco ascriptum est *Manlius Poeta*. Neque sane est cur hoc casu aliquo ab exscriptore tantum praetermissum credamus; cum is in Prisciano, qui in eodem est volumine et ab eadem etiam manu, adeo se praebuerit diligentem, ut nomen tum auctoris tum etiam traductoris conservaverit. Liber enim iste sic habet in fronte,

INCIPIT PERIEGESIS PRISCIANI GRAMMATICI:

et in fine, FELICITER EXPLICIT PERIEGESIS ID EST

DESCRIPTIO ORBIS TERRARUM ET MARIS.

PRISCIANI GRAMMATICI SECUNDUM

DIONISIUM:

ex quo certissime, ut opinor, concludamus licet exscriptorem hunc nullum invenisse auctoris nomen in suo exemplari. Tum vero codex Lipsiensis, qui quidem huic proxime accedit aetate, ita inscribitur,

ARATI

ARATI PHILOSOPHI ASTRONOMICON LIBER PRIMUS INCIPIT: at codex Vossianus annorum fere ccc sic habet, MARCI MALLII ANTIOCHI POENI ASTRONOMICON DIVO OCTAVIO QUIRINO AUGUSTO: codex autem Cassinensis, cuius antiquitatem tantopere sed frustra, ut opinor, iactitat Bonincontrius (nam quas ex eo profert lectiones omnes fere sunt malae notae, et ex codice transcriptae Gemblacensi longe recentiore) hanc inscriptionem exhibet, C. MANILII POETAE ILLUSTRIS ASTRONOMICON INCIPIT. Fieri igitur non potest, ut certi aliquid de hac re ex codicibus manuscriptis statuatur; cum Gemblacensis quidem a prima manu nullum omnino prae se ferat titulum, Lipsiensis evidentissime falsum, et e recentioribus nulli fere duo in eodem prorsus consentiant. Iam si antiquos scriptores attentius evolvamus, facile sane occurrit unde aliorum de hoc commenta refutemus, unde ipsi aliquid melius stabiliamus non occurrit. Nam quod quidam volunt hunc Nostrum eum esse Manlium Astrologiae conditorem, de quo Plinius meminit Nat. Hist. xxxv, 17, temporum ratio id plane repudiat. In confesso enim est apud omnes istum Manlium venisse Romam tertio bello Punico: quare opus suum Augusto iam seni post cladem Varianam dicare non potuit. Neque vero multo melius rem expediunt isti, qui censent hunc eum esse Manlium Mathematicum, qui, ut scriptum est apud Plinium xxxvi, 10, pilam Augusti obelisco imposuit. Nam, quem Plinius ibi memorat Mathematicum, nullo modo apparet eum fuisse poetam: et certe probabilius est, si quid tale de eo cognovisset Plinius, hoc neutiquam fuisse dissimulaturum. Neque sane necesse est hunc poetam, quicumque is tandem fuerit, adeo celebrem fuisse Mathematicum; cum, ut est apud Ciceronem, *constet inter doctos hominem ignarum astrologiae ornatissimis atque optimis versibus Aratum de caelo stellisque dixisse*; et re vera pateat hunc Nostrum saepius esse imperitum earum rerum, quas profitetur. Quod vero omnem omnino ansam istis praecidit, Harduinus disertis verbis affirmat Manlii nomen in codicibus manuscriptis ibi non extare; atque adeo e contextu prorsus eiecit. Crediderim sane opus hoc ab auctore suo numquam fuisse editum; vel quod is praematura morte abreptus illud nondum perfecisset, vel alia etiam aliqua forsitan de causa: sed cum per aliquot saecula delituisset, vix tandem in lucem fuisse prolatum. Hinc est, quod nemo veterum Grammaticorum versum ullum ex eo laudet; quod ubique in codicibus vetustioribus

omnino sine nomine, in recentioribus vero tam plane diverso feratur; dum scilicet sibi quisque ad libitum auctori anonymo affinxit nomen. Et Arati quidem nomen quin sit ablegandum, nulla, ut opinor, amplius est controversia; cum adeo sit manifestum omnibus unde huc migravit: Mallii autem vel Manlii vel Manilii quo tandem modo occupaverit codices, non adeo est in promptu iam designare. Forsitan is a vero non longe aberraverit, qui quidem coniecerit illud e Plinio huc fuisse traductum. Neque sane mirum, si *Manlius Antiochus Astrologiae conditor* tantopere arriserit eruditulo alicui, qui scilicet sibi persuasum habuit summi tantum esse Astrologi tam perite de Astrologia scribere, ut, nulla habita ratione temporum, illud statim suo praefixerit codici: atque hinc in ceteros codices aliqua tamen cum variatione fuisse propagatum.

Neque vero magis inter doctos de huius aetate convenit. Gevartius enim ad Theodosii usque tempora eum reiicit; illumque ipsum esse Theodorum Manlium autumat, in quem consulem Claudianus Panegyricum scripsit. Sed eius argumenta, ut opinor, hoc neutiquam evincunt. Nam ex ipso nomine, cum id adeo sit incertum, nullum profecto satis firmum argumentum peti potest. Quod autem ex eo arguat recentiore, quia nusquam illius apud veteres scriptores occurrat mentio; hoc ei quidem commune est cum aliis auctoribus, quorum tamen de antiquitate nulla umquam extitit dubitatio. Quintus enim Curtius tam multis aetatibus ignotus latuit, ut ante saeculum a Christo nato decimum nemo omnium sit repertus, qui vel minimam ipsius historiae suae mentionem iniecerit: Velleii item Paterculi historia adeo parum nobis ex omni antiquitate est cognita, ut nisi unicum eius exemplar, idque misere dilaceratum, casu nescio quo in Germania fuisset repertum, scriptoris huiusce elegantissimi nomen plane intercidisset: et tamen nemo est mediocriter modo doctus, qui nesciat Velleium quidem imperante Tiberio floruisse, Curtiumque ab eodem non longo temporis intervallo fuisse disiunctum. At stylus poëtae nostri Augustaeo aevo vix satis videtur congruere. Quasi vero hoc sit adeo mirum, si in homine peregrino nonnihil peregrinitatis appareat. Nam graviora illa, quae nulla ratione defendi poterant, quaeque idcirco Gevartium tantopere offenderunt; ea omnia in hac editione vel feliciter emendata, vel auctori prorsus abiudicata reperies. Sit speciminis loco libri quinti versus 737,

Sic etiam magno quaedam respondere mundo;

ubi

ubi praeter omnem Latini sermonis morem poëta, ut vulgo quidem fertur, penultimam in *respondere* corripuit; quod ne in peregrino quidem ullo modo esset ferendum. Eruditissimus autem editor certissima coniectura laboranti poëtae hic subvenit: reposuit enim, quod et ipse loci sensus plane efflagitat,

Sic etiam in magno quaedam respublica mundo est.

Sed taedet hisce refutandis diutius immorari: nam tum ex ipsa operis inscriptione, tum ex aliis locis infinitis abunde liquet auctorem hunc tempore Augusti fuisse. Unum modo aliud proferam argumentum, quod hanc nostram opinionem amplius confirmat, et omnem omnino scrupulum de ea re videtur eximere, ex eiusdem Viri doctissimi notis ad Terentii Andriam ii, 1, 20, ubi haec habet: *Veteres in nominibus substantivis exeuntibus in ius vel ium semper genitivos casus i simplici efferebant; numquam auxilii, consilii, &c. sed auxili, consili.* Primus ex poëtis qui hodie extant Propertius bis vel ter, Ovidius saepissime, et post eum alii omnes geminum ii usurpant: sub Augusti scilicet senescentis aetate mutatio illa facta est. Nigidius Figulus Romanorum a Varrone doctissimus apud Gellium XIII, 25, Voculatio, inquit, qui poterit servari, si non sciemus in nominibus, ut Valeri, utrum interrogandi an vocandi sint? Nam interrogandi secunda syllaba superiore tono est quam prima, deinde novissima deiicitur: at in casu vocandi summo tono est prima, deinde gradatim descendunt. Explicante ibidem Gellio, voculatio apud Nigidium est quem accentum nos dicimus; casus interrogandi quem nos genitivum. Ergo Nigidii aetate, qui post Augustum natus vixit, in nominibus in ius nulla erat distinctio vocativi et genitivi nisi solo accentu: a recto Valerius vocativus Váleri, genitivus Valéri pronuntiabatur. Cum igitur Noster habeat consilium, auxilium, ingenium, imperium, pretium, vitium, principium, connubium, coniugium, solstitium, spatium, hospitium, officium, supplicium, studium, odium, spolium; numquam vero consilii, auxilii, &c. licet ceteris casibus obliquis saepissime utatur: omnino concludendum est illum vixisse ante hunc inductum morem. Neque enim credibile est eum adeo religiose ab usu horum genitivorum, qui quidem tantas sibi attulissent commoditates, abstinere voluisse, si quidem sibi ex more sui saeculi iis uti licuisset. Ne quid tamen dissimulemus, Noster semel quidem habet *dodecatemorii*: cum vero hoc sit verbum plane graecum, probabile est scriptum etiam fuisse literis graecis δωδεκατεμορίη; utcumque vero sit, haec unica certe exceptio

exceptio ad hanc nostram rationem infirmendam haud valebit. Ex hisce igitur omnibus sic demum statuimus: Auctorem hunc fuisse alicubi forsitan ex Asia peregrinum: verum nomen eius, cum neque codices manuscripti, neque auctor ipse, neque veteres scriptores hic nos quicquam adiuvent, iam erui non posse: eum tamen ad Augusti tempora omnino pertinere.

Iam vero ut scias quibus opibus instructus Vir doctissimus huic poëtae recensendo se accinxit: praeter editionem Bononiensem omnium primam in folio, anno MCCCCLXXIV; Italiam secundam in quarto, anno et loco editionis non memorato, ex bibliotheca Regiae Societatis Londini; Romanam in folio cum notis Laurentii Bonincontrii, anno MCCCCLXXXIV; et recentiores quotquot sunt omnes, hisce usus est codicibus manuscriptis: *Gemblacensi* DCCC annorum, omnium optimo et vetustissimo, quem per aliquod tempus penes se habuit, et ad editionem Scaligeri posteriorem ipse bis exegit: *Lipsiensi* in Bibliotheca Paulina annorum DCC, quem cum eadem editione duo eruditi iuvenes contulerunt, Ioach. Frid. Fellerus anno MDCXCIII, et Gotefridus Richter anno MDCCIX: *Veneto* annorum DCC a Io. Frid. Gronovio olim collato, cuius variantes lectiones Vir celeberrimus Iacobus Gronovius benigne communicavit: *Vossiano* ab annis fere CCC scripto sed ab antiquissimo codice expresso, quem Lugduni Batavorum studiosi duo adolescentes cum eadem editione Scaligerana accuratissime contulerunt anno MDCCIX. Hi quatuor codices in plerisque omnibus consentiunt, et a posterioribus, qui sub Petrarchae aetate interpolati sunt, immane quantum discrepant. Usus est praeterea codice *P. Pitthoei*, cuius varias lectiones in margine editionis primae Bononiensis vidit; hic quasi medius est inter vetustos illos et recentiores, et in plurimis convenit cum Vossiano: alio in *Collegio Corporis Christi Oxonii* CCC annorum: item alio in *Bibliotheca Bodleiana*, qui prius erat viri clarissimi Edvardi Bernardi, eiusdem aetatis: alio etiam in *Bibliotheca Regia Parisiis* eiusdem aetatis, cuius varias lectiones celeberrimus Bern. Montfaucon suppeditavit: alio denique in *Bibliotheca Palatina* eiusdem aetatis, ex editione Francisci Iunii et adversariis Casparis Barthii.

Hisce talibus instructus subsidiis Manilium perplurimis certe in locis quam felicissime emendavit; sic tamen ubique se gessit, ut ne minimum quidem ab editione Scaligeri posteriore recesserit, quin illius mutationis statim in notis reddiderit rationem. Quinetiam eas ipsas,

ipsas, quas eiecit, lectiones utcumque falsas et absurdas infra textum tamen ubique posuit: ita ut lector uno eodemque conspectu hanc Scaligerique editionem intueri possit. Et si forte editor certissima ductus coniectura longius paulo a recepta lectione aliquando deflexisse videatur; reminiscendum tamen est hunc poetam esse omnium scriptorum quotquot sunt corruptissimum, adeo ut variae in eo lectiones verborum fere exaequent numerum, versuum certe longe exsuperent. Et hae quidem lectiones saepius vel in optimis etiam codicibus ita sunt ineptae, ut omnem pene fidem iis abrogare; ita inter se contrariae et plane oppositae, ut coniecturis vel maxime a recepta lectione distantibus locum dare videantur. Tum et ea ipsa, quae immutavit, in textum saepius Scaligeri tantum ex coniectura venerunt. Nonnulli vero hic illic occurrebant versus vel prorsus spurii, vel ita saltem depravati, ut nullus sensus idoneus ex iis elici posset; hos igitur omnes, ne ullam lectori crearent moram, typis ut vulgo vocantur Italicis imprimendos voluit. In notis quidem ea fere sola tractavit, quae ad textum constituendum pertinent, et haec ipsa plerumque breviter; vel quod hisce nugis velle addere pondus videri nollet, vel quod obscuram diligentiae laudem minime aucuparetur.

Constitueram sane nonnullas adiecisse figuras in secundo libro, ubi etiam illarum in notis bis terve occurrit mentio; rem vero attentius perpendenti eae minus videbantur necessariae: earum igitur loco orbis caelestis dedi tabulam, ex antiquo globo marmoreo in aedibus Farnesianis Romae fideliter expressam. Quod cum sit antiquitatis monumentum plane singulare, et ad Manilium etiam illustrandum plurimum conferat; rem non ingratam me harum rerum studiosis facturum arbitrabar, si illud in aes incisum nunc primum, quod quidem sciam, in publicum emitterem. Licet enim Vir eruditissimus Franciscus Blanchinus eius saepius fecerit mentionem in historia sua universali, et aliquam etiam eius dederit imaginem; ea tamen est adeo minuta, ut qualis sit globus iste exinde perspicui omnino nequeat. Idem Vir praeclarus in dissertatione sua de Kalendario et Cyclo Caesaris promisit se *globum hunc Romanarum antiquitatum imo et Graecarum et Assyrii et Aegypti monumentum praestantissimum aliquando editurum*: aliis vero impeditus negotiis, ut credere par est, fidem praestare haud potuit. At nuperrime Vir eximius Martinus Foulkes, ut aliis omnibus, sic artibus etiam Mathematicis instructissi-

mus,

mus, globi huiusce Farnesiani ectypum summa conformatum cura secum Roma deportavit; et nobiscum pro singulari sua humanitate, summoque ad literas promovendas studio, benigne communicavit. Quinetiam ne quid forte in eo describendo erraret artifex, ipse etiam tabulam hanc ad ectypum suum accuratissime exegit. Ad polum quidem antarcticum paululum deficit globus; qua scilicet Herculis incumbit humeris: ut cernere est in minore huic subiecta figura. Deest etiam aliquid ad polum arcticum; qua parte marmor, incertum qua de causa, est plane excavatum.

Cum autem apud plurimos poëta hic plane sorduerit, vel quia illum tot deformatum mendis minus intelligebant, vel quia rem talem posse exornari minime credebant; placuit hic testimonii loco adiungere duorum doctissimorum hominum gravissima de illo iudicia. Scalliger quidem prolegomena sua ad Manilium sic concludit: *De Manilio autem nondum statui, magis optandumne fuerit illum publice in scholis legi, an dolendum quod haëtenus neglectus iacuerit. Poëta ingeniosissimus, nitidissimus scriptor, qui obscuras res tam luculento sermone, materiam morosissimam tam iucundo charactere exornare potuerit: Ovidio suavitate par, maiestate superior; uno vincitur, quod non potest manum tollere de tabula, et numquam scit desinere; in quo peccat, non iudicio sed fertilitate et indulgentia styli. Est et aliud non leve vitium in Nostro, quod nimius in verborum iteratione; cum posset aut parcius eadem, aut alia pro illis usurpare. Hisce exceptis, nihil ad perfectionem absoluti operis in hoc auctore requiras. In primis omnia eius proemia et παραεργασίαι extra omnem aleam posita sunt. Nihil illis divinius, nihil copiosius, gravius et iucundius dici potest. Barthius vero saepissime illum in Adversariis suis collaudat, e quibus unum modo hunc proferam locum p. 374: *Quantus poëta, quamque eloquens scriptor Manilius fuerit, quantique ingenii, licet vel ex sola descriptione Andromedae perspicere; quae paucos Latinae linguae conditores habet suspicere: adeo multis orationis acutae et nervosae luminibus exornata est. Vale.**

Errata

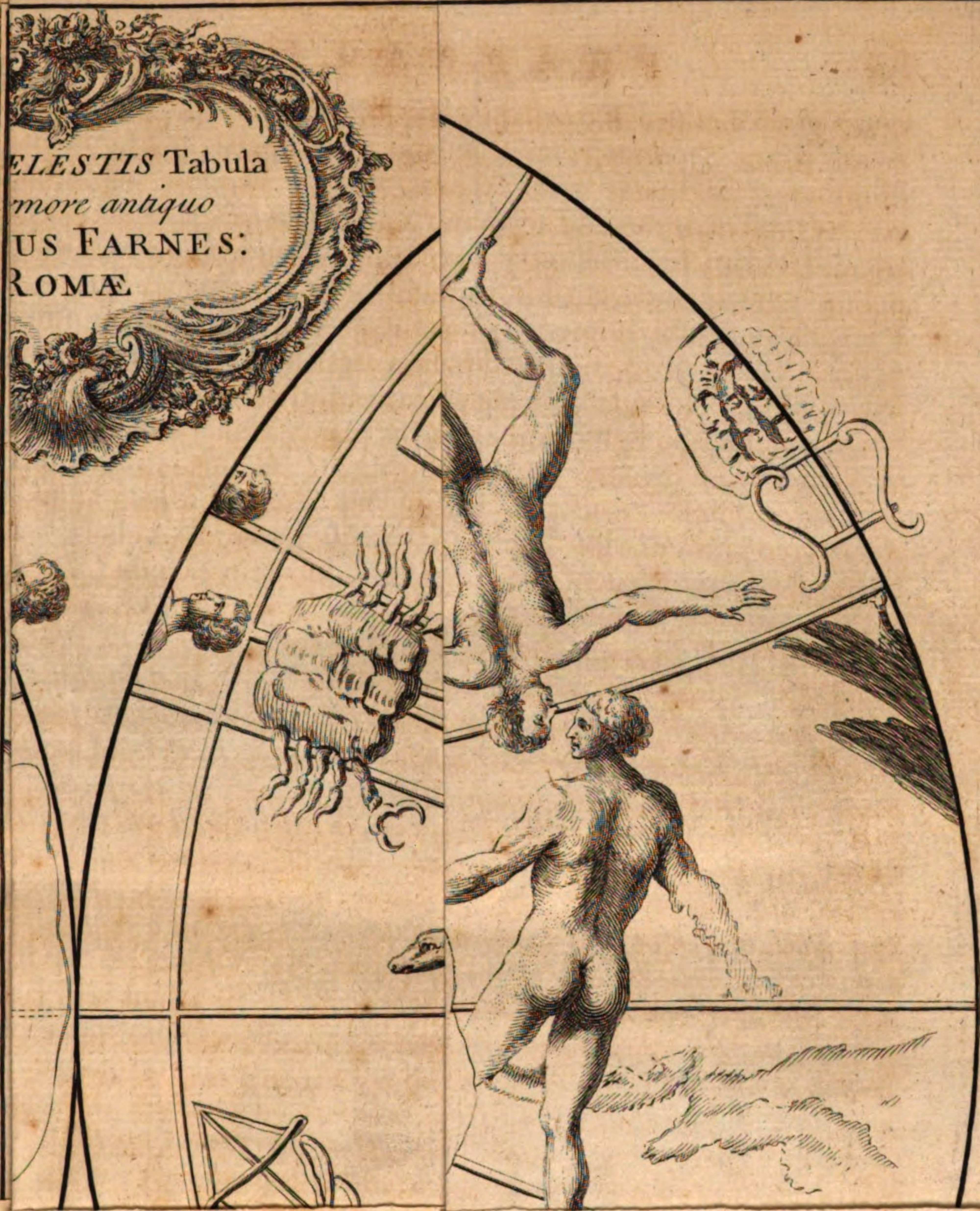
In textu.

- i, 289. ad lege at
- ii, 623. Nemaee — Nemeaee
- iv, 783. Tinacriam — Trinacriam
- iv, 912. fibrae. — fibrae?
- v, 390. ver, — venit

In notis.

- iv, 911. habeatur. lege habeatur?
- v, 81. campum — circum
- v, 178. denti — videnti
- v, 571. verteba — vertebat
- v, 578. quia — qui

ELESTIS Tabula
more antiquo
US FARNES:
ROMÆ

M. MANILII

ASTRONOMICON

LIBER PRIMUS.

CARMINE divinas artes, et conscia fati
Sidera diversos hominum variantia casus,
Caelestis rationis opus, deducere mundo
Aggredior; primusque novis Heliconam movere
Cantibus, ad viridi nutantes vertice silvas
Hospita sacra ferens nulli memorata priorum.
Tu mihi, tu, Caesar, patriae princepsque paterque,
Qui regis augustis parentem legibus orbem,
Concessumque patri mundum deus ipse mereris,
Das animos, viresque facis ad tanta canenda.

5

10

Et

Vulg. v. 5. ET. 7. HUNC mihi. 10. ANIMUM.

V. 5. ET VIRIDI NUTANTES VERTICE
SILVAS. Omnes quidem codices et habent:
reponendum tamen,

AD viridi nutantes vertice silvas

Hospita sacra ferens.

Hoc pacto junguntur apte, quae prius laxa e-
rant et hiantia. Vidit hoc et Fred. Grono-
vius. Nutantes vertice, ut Virgil. Aen. ix, 681.

Consurgunt geminae quercus, intonsaeque caelo
Attollunt capita, et sublimi vertice nutant.

V. 7. HUNC MIHI TU CAESAR. Scrip-
ti veteres hunc, recentiores nunc. Repono,
quod concinnius est,

Tu mihi, tu Caesar, patriae princepsque pa-
terque.

ut Virgil. Aen. vi, 834.

Tuque prior, tu parce, genus qui ducis Olympo.

et Aen. vii, 41. Tu vatem, tu diva mone.
et Aen. ix, 404.

Tu dea, tu praesens nostro succurre labori.

V. 10. DAS ANIMUM, VIRESQUE FACIS.
Cum semel insedisset mendosum illud hunc in
versu septimo, consequens erat, ut iidem hic po-
nerent *animum*. Atqui ab Auctoris manu e-
rat, Das ANIMOS, viresque facis.

ut Virgil. Aen. ii, 617.

Ipse pater Danais animos viresque secundas
Sufficit.

et Aen. vii, 383. Dant animos plagae.
Martialis, viii, 73.

Si dare vis nostrae vires animosque Thaliae.
Ovid. Amor. ii, xvii, 7. Dat facies animos.
et Met. xii, 242. Vina dabant animos;
et alibi passim. Viresque facis: ut Ovid.
Met.

B

Iamque favet mundus propius scrutantibus ipsum,
 Et cupit aethereos per carmina pandere census.
 Hoc sub pace vacat. iam nunc iuvat ire per altum
 Aëra, et immenso spatiantem vivere caelo,
 Signaque et adversos stellarum noscere cursus. 15
 Quod solum novisse parum est. impensius ipsa
 Scire iuvat magni penitus praecordia mundi:
 Quaque regat terrena suis animalia signis

Cernere,

Vulg. v. 11. IAM PROPIUSQUE. 12. RAPIT. 13. TANTUM.—IPSUM.
 18. GENERETQUE.

Met. iv, 527.

Occupat hunc (vires insania fecerat) Ino.

V. 11. IAM PROPIUSQUE FAVET MUN-
 DUS. Illud *que* loco venit non suo. Repono,
 IAMQUE favet mundus PROPIUS scrutan-
 tibus ipsum.

et ordine et sententia meliore. Non enim
propius favet connectenda sunt, sed *propius*
scrutantibus; ut Noster alibi *propius rimari*,
propius adspectare. i, 735.

Dum nova rimatur propius spectacula mundi.
 iv, 908. *Victorque ad sidera mittit*

Sidereos oculos, propiusque adspectat O-
lympum.

V. 12. ET RAPIT AETHEREOS PER CAR-
 MINA PANDERE CENSUS. Pro *rapit*, quae
 recentiorum codicum lectio est, veteres quat-
 tuor *cupit*. Atque id revocandum:

Et CUPIT aethereos per carmina pandere
census.

Mundus *favet* se scrutantibus, et *cupit*, gau-
 det, se aperire. Noster ii, 142.

Et gaudente sui mundo per carmina vatis.

V. 13. HOC SUB PACE VACAT TANTUM
 IU VAT IRE PER IPSUM. *Vacat* Gemblacen-
 sis cum novitiis aliquot, recte: ceteri antiqui
vocat: omnes sententiam ibi finiunt, puncto
 post *vacat* vel *vocat* posito. Et sane hoc *tan-*
tum insulse hic repetitur; cum paulo ante ha-
 buerimus, *ad tanta canenda*. Lego et distin-
 guo,

Hoc sub pace vacat. IAM NUNC iuvat ire
per ALTUM Aëra.

Virgilius Georg. i, 42.

Ingredere, et votis iam nunc adsuesce vocari.

Propertius ii, 15.

Ipsa ego venabor: iam nunc me sacra Dianae
Suscipere, et Veneri ponere vota iuvat.

Ceterum *altum* reponimus ex codice Veneto:
 ceteri enim *ipsum*. Sed *ipsum* paulo ante habui-
 mus, et mox habebimus *ipsa*, utrumque in fine
 versiculi. Pythagoras apud Nasonem Met.
 xv, 147. *iuvat ire per alta*

Astra; iuvat, terris et inertis sede relictis,
Nube vehi.

V. 18. QUAEQUE REGAT GENERETQUE
 SUIS ANIMALIA SIGNIS. *Quaque* a Scalige-
 ro est, et recte: libri enim omnes *quaeque*.
 Sed inepte et perverso ordine veniunt, *regat*
generetque; quasi prius *regeret* animalia, deinde
generaret. Corrigo,

Quaque regat TERRENA suis animalia signis.
 ut Noster ii, 83.

Ducit ab aethereis terrena animalia signis.

Si miraris et obstupescis, *terrena* potuisse de-
 mutari in *generetque*; perge modo in his libris
 perlegendis, et foedioribus mendis implicatus
 mirari defines.

V. 22. CERTA TUM LEGE CANENTEM.
 Vetusti omnes *cum lege*; pauci ex novitiis *tum*:
 quod Scaligerum admisisse doleo. Quorsum
 enim *tum*, alio scilicet tempore, cum *iam* ca-
 nit, et mundus *iam* circumstrepit? lege igitur,
certa cum lege canentem.

ubi *cum* praepositio est, non conjunctio. *Le-*
ge; hoc est, metro, lege carminis. Sic Ho-
 ratius Carm. iv, ii, 10.

Sen

Cernere, et in numerum Phoebus modulante referre.
 Bina mihi positis lucent altaria flammis : 20
 Ad duo templa precor, duplici circumdatus aestu,
 Carminis et rerum : certa cum lege canentem
 Mundus et inmenso vatem circumstrepit orbe,
 Vixque soluta suis inmittit verba figuris.
 Quem primum interius licuit cognoscere caelum, 25
 Munere caelestum? quis enim, nolentibus illis,
 Cepisset

Vulg. v. 22. TUM. 25. INFERNIS—TERRIS. 26. MUNERA.—
 CONDENTIBUS.

*Seu per audaces nova ditbyrambos
 Verba devolvit, numerisque fertur
 Lege solutis.*
 Atque hoc prius dixerat,
duplici circumdatus aestu
 Carminis et rerum :
rerum ut Astronomus ; carminis, ut Poëta. Sic
iii, 35. ipse de eadem re iure gloriatur ;
quae nosse nimis, quid? dicere quantum est?
 Ordine quid proprio? pedibus quid jungere
 certis?

V. 24. VIXQUE SOLUTA SUI. Inter-
 pretantur soluta, *ἐναρθεα*, articulata verba.
 Tu intellige prosaica. Vix oratione prosa tradi
 possunt Astronomica; quanto difficilius versi-
 bus? Horatius iam citatus,

numerisque fertur Lege solutis.
 Ovid. Trist. iv, x, 24.

Scribere conabar verba soluta modis.
 Statius Silv. ii, vii, 21.

*Dum qui vos geminas tulit per artes,
 Et vincit pede vocis et solutae.*
 Suis figuris, id est, suis circulis et diagram-
 matis; sine quibus astronomica tradi et doceri
 nequeunt.

V. 25. QUEM PRIMUM INFERNIS LI-
 CUIT COGNOSCERE TERRIS MUNERA
 CAELESTUM? *Infernis* Scaligero placuit;
 Quis, inquit, ab his locis infernis ad illa super-
 na penetrasset? Ego contra aio, Quis unquam
 dixit infernas terras? infernae sedes, valles,
 &c. semper de inferis accipiuntur. Codices

omnes interius, non infernis; recte: nam in alio
 verbo mendum delitescit. Lego,

Quem primum INTERIUS licuit cognoscere
 CAELUM?

Quis, ait, primus valuit interiora caeli cog-
 noscere? ut Noster i, 19.

Scire iuvat magni penitus praecordia mundi.
 et iii, 61.

Quae quasi per mediam mundi praecordia
 partem.

Quem primum licuit? quod usitatus diceretur
 cui primo licuit? sed ita Plautus Pseudol. i,
 i, 14. *Licet me id scire, quid sit?*
 et Lucanus ii, 15.

liceat sperare timentes.

V. 26. MUNERA CAELESTUM? Gembla-
 census pro varia lectione, munere: eaque lectio
 certissima est. Nulli licuit interius caelum
 cognoscere, nisi favore superum sive munere
 caelestum: ut Noster i, 11.

Iamque favet mundus propriis scrutantibus
 ipsum.

Sequentia haec plane postulant.

V. 26. QUIS ENIM CONDENTIBUS IL-
 LIS? Quo sensu est illud condentibus? Alius
 accipit creantibus: alius abscondentibus. Il-
 lud ineptissimum, et hoc ineptum. Non enim
 abscondunt superi. Sic iv, 922.

*Ipsæ vocat nostros animos ad sidera mundus;
 Nec patitur, quia non condit, sua iura la-
 tere.*

Repone,

quis enim NOLENTIBUS ILLIS?
 ut mox, *invitis diis.* Probat deorum munere
 B 2 Astro.

Cepisset furto mundum, quo cuncta reguntur?
 Quis foret humano conatus pectore tantum,
 Invitis ut diis cuperet deus ipse videri?
 Tu princeps auctorque sacri, Cyllenie, tanti: 30
 Per te iam caelum interius, iam sidera nota,
 Sublimes aperire vias, imumque sub orbem,
 Et per inane suis parentia finibus astra,
 Mominaque, et cursus signorum, pondera, vires.
 Maior uti facies mundi foret, et veneranda 35
 Non species tantum, sed et ipsa potentia rerum:
 Sentirentque deum gentes, quam maximus esset,
 Quis sua disposuit per tempora, cognita ut essent
 Omnibus et mundi facies, caelumque supernum.
 Et natura dedit vires, seque ipsa reclufit; 40
 Regales animos primum dignata movere,
 Proxima tangentes rerum fastigia caelo:
 Qui domuere feras gentes oriente sub ipso,

Quas

Vulg. v. 27. CLEPSISSET.

Astrologiam inventam esse; quis enim, illis nolentibus, arcana fatorum scire potuisset?

V. 27. CLEPSISSET FURTO MUNDUM. *Cleper*, verbum suo tempore probum; sed, cum auctor scriberet, nimis antiquum et casum. Dedit ille,

CEPISSET furto mundum, quo cuncta reguntur?

Capere furto, ut capere arte, dolo, fraude, astu, insidiis, &c. Sic Noster iv, 30.

Captus et a captis orbis foret.
et iv, 886. Et capto potimur mundo.
et ii, 127.

Quis neget esse nefas invitum prendere mundum;

Et, velut in semet, captum deducere in orbem?

V. 29. Invitis ut diis cuperet deus ipse videri?

32. Sublimes aperire vias, imumque sub orbem

33. Et per inane suis parentia finibus astra,
34. Mominaque et cursus signorum, pondera, vires?

30. Tu princeps auctorque sacri, Cyllenie, tanti:

31. Per te iam caelum interius, iam sidera nota.

35. Maior uti facies mundi foret.

Primus Scaliger hunc versuum ordinem in editione sua dedit. Libri universi eum servant, quem in textu nunc exhibemus. Momina quoque a Scaligero est: libri omnes nomina. Equidem indignor tam capitale ingenium a spuris et inficetis versibus ludificari. Novem isti, qui versum 30 sequuntur, omnes suppositi sunt. Caelum interius v. 31. jam habuimus v. 25. Sublimes aperire vias, &c. nullo sensu.

Quas secat Euphrates; in quas et Nilus inundat,
 Qua mundus redit, et nigras superevolat urbes. 45
 Tum qui templa sacris coluerunt omne per aevum,
 Delectique sacerdotes in publica vota
 Officio vinxere deum; quibus ipsa potentis
 Numinis accendit castam praesentia mentem,
 Inque deum deus ipse tulit patuitque ministris. 50
 Hi tantum movere decus; primique per artem
 Sideribus videre vagis pendentia fata.
 Singula nam proprio signarunt tempora casu,
 Longa per assiduas complexi saecula curas:
 Nascenti quae cuique dies, quae vita fuisset: 55
 In quas fortunae leges quaeque hora valeret:
 Quantaque quam parvi facerent discrimina motus.
 Postquam omnis caeli species, redeuntibus astris,
 Descripta in proprias sedes, et reddita certis
 Fatorum ordinibus sua cuique potentia formae; 60
 Per

Vulg. v. 55. NASCENDI. 59. PERCEPTA.

sensu. *Pondera, vires* semibarbare, pro et pondera, atque vires. *Maior mundi facies:* quâ fieri potest maior? *veneranda;* non solet auctor hexametrum sic claudere. *Species,* idem prorsus, quod paulo ante *facies.* *Deum, quam maximus esset;* ne latine quidem dictum. Postremi duo versus a libris omnibus absunt; credo eos a Bonincontro, qui primus Manilium cum commentario edidit, fuisse confictos. Iam vero vides, ut apte versus genuini connectantur;

*Tu princeps auctorque sacri, Cyllenie, tanti:
 Et natura dedit vires.*

V. 44. QUAS SECAT EUPHRATES, IN QUAS ET NILUS INUNDAT. Etiam hic versus eo abeat, unde malum pedem huc intulit. An Euphrates secat gentes? Terras potius et campos arbitrabar. *In quas inundat;* barbare dictum. Et frustra Gronovius

substituit *rigat.* Riguos amnes atque hortos noveram: riguas gentes iam primum inaudio.

V. 45. QUA MUNDUS REDIT. Sub ipso orientis limine, qua mundus redit supra horizontem. Sic iii, 586. de cardine orientali: *Si bene constiterit primo sub cardine luna,
 Qua redit in terras mundus.*

V. 55. NASCENDI QUAE CUIQUE DIES. *Nascendi lex, nascendi fors* recte dicuntur: sed quis umquam diem dixit nascendi pro die natali? Repone,
 NASCENTI quae cuique dies, quae vita fuisset.

V. 59. PERCEPTA IN PROPRIAS SEDES. Veteres codices *praecepta*, recentiores *percepta*: neutrum convenit. Repone,

DE-

Per varios usus artem experientia fecit,
 Exemplo monstrante viam; speculataque longe
 Deprendit tacitis dominantia legibus astra,
 Et totum alterna mundum ratione moveri,
 Fatorumque vices certis discurrere signis. 65
 Nam rudis ante illos nullo discrimine vita
 In speciem conversa, operum ratione carebat,
 Et stupefacta novo pendebat lumine mundi:
 Tum velut amissis moerens, tum laeta renatis
 Sideribus; variosque dies incertaque noctis 70
 Tempora nec similes umbras, iam sole regresso,
 Iam propiore, suis impar discernere causis.
 Necdum etiam doctas solertia fecerat artes,
 Terraque sub rudibus cessabat vasta colonis.
 Tumque in desertis habitabat montibus aurum, 75
 Immotusque novos pontus subduxerat orbes.

Nec

Vulg. v. 72. POTERAT. 78. SED——SE NOSSE PUTABAT.

DESCRIPTA in proprias sedes. ut iv, 589.
 Quattuor in partes caeli describitur orbis.
 et iv, 733.

Et certis descripta nitent regionibus astra.

V. 64. ET TOTUM ALTERNA MUNDUM
 RATIONE MOVERI. Libri universi alterna:
 et ita Scaliger in textu; sed in notis mavult
 aeterna: quod et bonus Fayus secutus est. Tu
 codicum auctoritatem hic sequere. Sic ii, 402.

Ut sociata forent alterna sidera sorte;

Et similis sibi mundus, et omnia in omnibus
 astra. et ii, 62.

Totumque alterno consensu vivere mundum,
 Et rationis agi motu.

V. 65. CERTIS DISCURRERE SIGNIS.
 Hanc emendationem Scaligero debemus: li-
 bri omnes discernere.

V. 71. IAM SOLE REGRESSO, IAM
 PROPIORE SUI POTERAT DISCERNERE

CAUSIS. Quid ait? poteratne rudis vita suis
 causis discernere varietatem dierum, noctium,
 et umbrarum? Sic verba, ut feruntur, affir-
 mant. Sed auctor hoc volebat, non poterat
 discernere: et idem voluerunt interpretes, ver-
 bis utcunque invitis. Fefellit hos particula
 negativa nec, nec similes umbras: quam ad
 poterant referebant, ut sit nec poterant. Atqui
 nec similes separari non possunt: idem quod
 et non similes, et dissimiles. Vidit hoc acu-
 tissimus Huetius; et ut particulam negativam
 lucraretur, substituit NEC sole regresso. Sed
 omnes ubique scripti habent, iam sole regresso,
 iam propiore: et, si unum iam abstuleris, quid
 fiet de altero? nam geminatum hic requiri
 sciunt, qui latine sciunt. Repono,

i am sole regresso,

Iam propiore, suis IMPAR discernere causis.
 Constructio est, Rudis aetas operum ratione ca-
 rebat, moerens amissis sideribus, laeta renatis,
 impar varios dies discernere suis causis.

V. 78.

Nec vitam pelago, nec ventis credere vota
 Audebant, se quisque satis novisse putabant.
 Sed cum longa dies acuit mortalia corda,
 Et labor ingenium miseris dedit, et sua quemque 80
 Advigilare sibi iussit fortuna premendo:
 Seducta in varias certarunt pectora curas,
 Et quodcumque sagax tentando repperit usus,
 In commune novum commentum laeta dederunt.
 Tunc et lingua suas accepit barbara leges, 85
 Et fera diversis exercita frugibus arva,
 Et vagus in caecum penetravit navita pontum,
 Fecit et ignotis iter in commercia terris.
 Tum belli pacisque artes commenta vetustas.
 Sæmper enim ex aliis alia profeminat usus. 90
 Ne vulgata canam; linguas didicere volucrum,
 Consultare fibras, et rumpere vocibus angues,

Sol-

Vulg. v. 84. BONUM—DEDERE. 88. ITINER. 90. ALIAS. 91. NEC.

V. 78. SED QUISQUE SATIS SE NOSSE PUTABAT. Libri veteres uno consensu, quod paullo melius vulgato est,

SE quisque satis NOVISSE PUTABANT.

V. 84. IN COMMUNE BONUM COMMENTUM LAETA DEDERE. *Commune bonum* frequenter occurrit, et sic codices. Lege tamen,

In commune NOVUM commentum laeta DEDERUNT.

In commune; absolute, ut passim.

Phaedrus v, vi, 3.

Eja, inquit, in commune quodcumque est *lucri*. NOVUM commentum; quod usus modo repererat. Porro dederunt vetusti omnes.

V. 88. FECIT ET IGNOTIS ITINER COMMERCIA TERRIS. Sic veteres *itiner*, excepto Veneto, qui *iter in*. Sane nimis vetustum pro auctoris saeculo illud *itiner*. Legi,

Fecit et ignotis ITER IN commercia terris.

Fecit et terris ignotis iter, commerciorum causa. *Terris*, casu dativo, non idem quod *ad terras*; sed fecit, ut ignotae terrae iter inter se tentarent. Sic Ovid. Met. iv, 69.

Et voci fecistis iter,

hoc est, ut vox iter haberet. et Met. xv, 106.

Fecit iter *sceleri*. et Art. Am. ii, 332.

In tabulas multis haec via fecit iter.

V. 90. SEMPER ENIM EX ALIIS ALIAS PROSEMINAT USUS. Si *alias* adsciscis, intelligendum erit ex prioribus *artes*. Sed libri veteres *alia*: non solum artes, sed res quascumque. Recte. Producit finalem *alia*; cum caesurae virtute, tum geminae consonantis.

V. 91. NEC VULGATA CANAM. Melius veterrimus Gemblacensis;

NE vulgata canam.

V. 96.

Sollicitare umbras, imumque Acheronta movere,
 In noctemque dies, in lucem vertere noctes:
 Omnia conando docilis solertia vicit: 95
 Nec prius imposuit rebus finemque manumque,
 Quam caelum ascendit ratio, cepitque profundis
 Naturam rerum claustris, viditque quod usquam est.
 Nubila cur tanto quaterentur pulsa fragore;
 Hiberna aestiva nix grandine mollior esset, 100
 Arderent terrae, solidusque tremisceret orbis,
 Cur imbres ruerent, ventos quae causa moveret,
 Pervidit; solvitque animis miracula rerum:
 Eripuitque Iovi fulmen viresque tonandi,
 Et sonitum ventis concessit, nubibus ignem. 105
 Quae postquam in proprias deduxit singula causas,
 Vicinam ex alto mundi cognoscere molem
 Intendit, totumque animo comprehendere caelum:
 Attribuitque suas formas, sua nomina signis;

Quasque

Vulg. v. 96. MODUMQUE. 97. PROFUNDUM. 98. CAUSIS. 104. TONANTIS.

V. 96. NEC PRIUS IMPOSUIT REBUS
 FINEMQUE MODUMQUE. Elegans lectio est
 in vetustis omnibus;

*Nec prius imposuit rebus finemque MANUM-
 QUE.*

Ovidius Heroid. xvi, 115.

*Imposita est factae postquam manus ultima
 classi.*

et Met. viii, 200.

postquam manus ultima coeptis

Imposita est. et xiii, 403.

Imposita est sero tandem manus ultima bello.
 et Rem. Amor. 114.

Supremam bellis imposuisse manum.

Ita alii non raro.

V. 97. CEPITQUE PROFUNDAM NATU-
 RAM RERUM CAUSIS. Gemblacensis, Lips.
 Voss. *profundam*: Venetus *profundum*: ce-

teri omnes, qui recentiores sunt, *profundis*.
 Repono,

*Quam caelum ascendit ratio, cepitque PRO-
 FUNDIS*

*Naturam rerum CLAUSTRIS, viditque
 quod usquam est.*

Cepit naturam; ut Noster i, 27. *cepiisset mun-
 dum*; et ii, 127. *prendere mundum*. *Claustra
 naturae*, ut Lucretius i, 71.

confringere ut arcta

Naturae primus portarum claustra cupiret.

Haec opposita sunt: ratio et in caelum ascen-
 dit, et descendit in profunda naturae claustra.
 Noster i, 541. ratio, cui nulla resistunt

*Claustra, nec immensae moles, caecive re-
 cessus.*

V. 104. ERIPUITQUE IOVI FULMEN
 VIRESQUE TONANTIS. Vetusti *tonantis*:
 quam

LIBER PRIMUS.

Quasque vices agerent, certa sub sorte notavit: 110
 Omniaque ad numen mundi faciemque moveri,
 Sideribus vario mutantibus ordine fata.
 Hoc mihi furgit opus, non ullis ante sacratum
 Carminibus. faveat magno fortuna labori,
 Annosa et molli contingat vita senecta; 115
 Ut possim rerum tantas evincere moles,
 Magnaque cum parvis simili percurrere cura.
 Ac quoniam caelo descendit carmen ab alto,
 Et venit in terras fatorum conditus ordo,
 Ipsa mihi primum naturae forma canenda est, 120
 Ponendusque sua totus sub imagine mundus:
 Quem five ex nullis repetentem semina rebus
 Natali quoque egere placet, semperque fuisse
 Et fore, principio pariter fatoque carentem:
 Seu permixta chaos rerum primordia quondam 125
 Discrevit partu, mundumque enixa nitentem
Fugit

Vulg. v. 116. EMERGERE. 118. ET.

quam lectionem si admitterem; tunc legere vellem,

Eripuitque Iovi NOMEN viresque tonantis.

Sed recentiores duo, *tonandi*: atque id placet. Ita Noster i, 368. de Iove,

Lacte fero crescens ad fulmina vimque tonandi. et iv, 903.

Unus in inspectus rerum viresque loquendi.

Ovid. Amor. iii, vi, 70.

Currendi vires eripiente metu:

Sic alibi *vires nocendi, sequendi, loquendi, &c.* Amor. iii, v, 19. de tauro:

Visus erat, somno vires adimente ferendi,

Cornigerum terrae deposuisse caput.

Ubi perperam acutissimus Heinsius ex codicibus quibusdam in textum intulit *ferenti*. *Ferre caput*, passim.

Virgil. Aen. i, 193. de cervis,

Ductoresque ipsos primum capita alta ferentes.

V. 112. SIDERIBUS VARIO. Hoc Scaliger recte: nam libri omnes *variis*.

V. 116. TANTAS EMERGERE MOLES. Scaliger: *moles ἀρχαίων pro fluctibus*. Huetius: *Emergere, active: hoc usu vix alibi reperias*. Neque hic reperiri potest: dedit enim auctor,

Ut possim rerum tantas EVINCERE moles.

Virg. Aen. ii, 496.

Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis

Exiit, oppositasque evicit gurgite moles.

Noster ii, 783.

Sic mihi cunctanti tantae succedere moli.

In codicibus scriptis, qui scribendi compendia sectantur, *emgere* et *euicere* non nisi litera differunt.

V. 118. ET QUONIAM CAELO CARMEN
C DE

Fugit in infernas caligo pulsa tenebras :
Sive individuis , in idem reditura soluta ,
Principiis natura manet , post saecula mille ;
Et paene ex nihilo sumptum est nihilumque futurum ,
Caecaque materies caelum perfecit et orbem : 131
Sive ignis fabricavit opus , flammaeque micantes ,
Quae mundi fecere oculos , habitantque per omne
Corpus , et in caelo vibrantia fulmina fingunt :
Seu liquor hoc peperit , sine quo riget arida rerum 135
Materies , ipsumque creat , quo solvitur , ignem :
Aut neque terra patrem novit , nec flamma , nec aër ,
Aut humor ; faciuntque deum per quattuor artus ,
Et mundi struxere globum , prohibentque requiri
Ultra se quicquam : cum per se cuncta creentur ; 140
Frigida

Vulg. v. 136. VORAT. 140. TUM——CREANTUR.

DESCENDIT AB ALTO. Lege ex veteri-
mis,

AC quoniam caelo DESCENDIT CARMEN
ab alto.

Ac tantum mutavimus, quod illi at.

V. 128. SIVE INDIVIDUIS IN IDEM RE-
DITURA SOLUTA. Hi quattuor versus spu-
rii sunt, et a manu indocta. Epicuri hoc
dogma longe luculentioribus verbis enarratur
infra, atque ibidem refutatur et spernitur, ut
i, 493.

nec forte coisse magistra

Ut voluit credi qui primus moenia mundi

Seminibus struxit minimis, inque illa resolvit.

Quomodo igitur hic ut probabile ponitur, quod
illic improbat? Vide insuper sermonis barba-
rissimos: *in idem reditura*, pro *in eadem*; prin-
cipia scilicet. *Sumptum est nihilumque futu-
rum*, pro *sumpta et futura*; nempe *natura*.
Vide et ignorantiam hominis: quasi Epicuri
individua *paene nihilum* vel ipsum *nihilum* ef-
ficerent: quae ad infinitos mundos condendos suf-
ficere potuissent.

V. 136. IPSUMQUE VORAT, QUO SOL-

VITUR, IGNEM. Vetus *vorat* recentiores
vocat. *Elegantissime*, inquit Scaliger, *liquor*
vorat ignem, et ignis liquorem. Sed hoc nunc
non agitur, quid ignis *voret*, sed quid *pariat*.
Dedit auctor,

ipsumque creat, quo solvitur, ignem.

Sive aqua, inquit, cetera elementa, ipsumque,
a quo disperditur, ignem creat. Quod ut re-
mirabile; ita dictu argutum, et re vera elegan-
tissimum.

V. 139. PROHIBENTQUE REQUIRI UL-
TRA SE QUICQUAM: TUM PER SE CUNC-
TA CREANTUR. Perit prava lectione ar-
gumenti vis et ratio. Repone,

CUM per se cuncta CREANTUR.

Cum vetusti omnes: *creantur* Lipsiensis pro
varia lectione.

V. 141. FRIGIDA NE CALIDIS. In vi-
tio est illud *ne*. Non enim ideo creantur, *ne*
defint: sed quia creantur, ideo non defunt.
Lege,

cum per se cuncta creentur;

Frigida NEC calidis defint.

Sex

Frigida nec calidis defint, aut humida ficcis,
 Spiritus aut solidis; sitque haec discordia concors,
 Quae nexus habiles et opus generabile fingit,
 Atque omnis partus elementa capacia reddit.
 Semper erit genus in pugna; dubiumque manebit, 145
 Quod latet, et tantum supra est hominemque deumque.
 Sed facies quacumque tamen sub origine rerum
 Convenit, et certo digestum est ordine corpus.
 Ignis in aethereas volucer se sustulit oras;
 Summaque complexus stellantis culmina caeli, 150
 Flammaram vallo naturae moenia fecit.
 Proximus in tenues secessit spiritus auras,
 Aëraque extendit medium per inania mundi:
 Ignem ut flatus alat vicinis subditus astris.

Tertia

Vulg. v. 141. NE. 149. AURAS. 152. DESCENDIT. 154. ignem
 flatus ALIT.

Sex codices, quorum duo vetusti, nec habent.

V. 146. SUPRA EST HOMINEMQUE DEUMQUE. *Supra* tres veterrimi Gemb. Venetus et Lips. ut frustra Huetius litem moveat de *super*. Idem, contra Scaligerum, explicat *supra hominis* captum et dei potestatem. Frustra hoc quoque non enim potestas, sed scientia requiritur, ad solvendam quaestionem de mundi origine.

V. 149. IGNIS IN AETHEREAS VOLUCER SE SUSTULIT AURAS. Hoc plane perversum; licet omnes codices agnoscant. Ignis enim *supra auras* evolavit; quas aër sive aether, sive spiritus constituit; et si sustulit se in *auras*, auras ibi fuerunt ante ignis ascensum. Repone,

Ignis in aethereas volucer se sustulit ORAS.
 Lucretius et alii passim.

V. 152. PROXIMUS IN TENUES DESCENDIT SPIRITUS AURAS. Mirum vero

descendisse spiritum sive aëra; cum ignis *se sustulerit*. Ergo ante descensum inter ignes locum habuit. Vides τὴν ἀτοπίαν. Sed neque *descendit* neque *escendit* in *auras*: auras enim non locus aetheris, sed materies: Lege ergo,

Proximus in tenues SECESSIT spiritus auras.
 Rarefactus secessit; rarefcebat in auras. Noster infra, 162.

Quoque magis puras humor secessit in auras.
 Ovid. Fast. v, 375.

Omnia finierat: tenues secessit in auras.

V. 154. IGNEM FLATUS ALIT VICINIS SUBDITUS ASTRIS. Hoc, quia nullo nexu prioribus cohaeret, finē omni venere est. Lege ergo, sententia postulante,

Ignem UT flatus ALAT vicinis subditus astris.

Plane ut mox, 157.

Ut liquor exhalet—evomat—pascit.

Recte autem hic *flatus* pro aëre; quia ignis flatu excitatur et augefcit.

Tertia fors undas stravit fluctusque natantes, 155
 Aequoraque effudit toto nascentia ponto :
 Ut liquor exhalet, tenues atque evomat auras,
 Aëraque ex ipso ducentem femina pascat.
 Ultima subsedit glomerato pondere tellus,
 Convenitque vagis permixtus limus arenis, 160
 Paulatim ad summum tenui fugiente liquore.
 Quoque magis puras humor secessit in auras,
 Et siccata magis strinxerunt aequora terrae,
 Adiacuitque cavis fluidum convallibus aequor;
 Emerfere fretis montes, orbisque per undas 165
 Exiliit,

Vulg. v. 156. Aequora PERFUDIT. 162. UNDAE. 163. TERRAS.

V. 155. FLUCTUSQUE NATANTES AEQUORA PERFUDIT. Sic quidem codices: et Scaliger ad locum, *Trajectio*, inquit, *Maniliana*: id est, *fluctus natantes fudit per aequora*. Displicet hoc Huetio; qui aliam constructionem adsciscit: cui tamen deest coniunctio *et*, sententia turpiter hiante. O miseram auctoris sortem; si sic toties excusandus est. Tu lege et distingue,

*Tertia fors undas stravit fluctusque natantes;
 AEQUORAQUE EFFUDIT toto nascentia
 ponto.* Ita ii, 225.

Cancer, et effuso gaudentes aequore pisces.
 Ovid. Amor. ii, xvi, 25. *Charybdis*
Fundit et effusas ore resorbet aquas.

V. 157. UT LIQUOR EXHALET TENUIS, ATQUE EVOMAT AURAS. Sic codices; sed distingue,

*Ut liquor exhalet, TENUES atque evomat
 auras.*

Maniliani enim codices ubique in similibus verbis plurales accusativos per *is* scribunt. Non tenuis liquor ergo, sed tenuis auras: ut poetae omnes passim.

V. 160. CONVENITQUE VAGIS LIMUS PERMIXTUS ARENIS. Meliore ordine vestiti omnes;

*Convenitque vagis PERMIXTUS LIMUS
 arenis.*

ut *limus*, quod sententiam ducit, in arsi et sub ictu ponatur.

V. 162. QUOQUE MAGIS PURAS HUMOR SECESSIT IN UNDAE, ET SICCATA MAGIS STRINXERUNT AEQUORA TERRAS. Haec nullo sensu feruntur. Quid enim est, *humorem secedere in undas*? Quid porro illud, *siccata aequora magis stringere terras*? Immo necesse est, ut eo minus stringant. Sed facilis est emendatio, quam argumentum ipsum suppeditat. Corrige ergo,

*Quoque magis puras humor secessit in AURAS;
 Et siccata magis strinxerunt aequora TER-
 RAE.*

Sententia iam clara. *Quo magis aqua exhalans et rarefscens in aëra secessit, et eam ob causam magis siccata aequora, in cavas convalles recesserunt*; ideo tandem, terra stringente, orbis terrae exiliit. Ovid. Met. xv, 245.

resolutaque tellus

*In liquidas rorescit aquas: tenuatus in auras
 Aëraque humor abit.*

Huetius ad locum; *perverso*, inquit, *sensu*, vel potius nullo: legique jubet,

Siccataeque magis strinxerunt aequora terras. Ubi vir summus in illud ipsum perversum incidit, quod volebat effugere. Si enim aequora magis magisque terras strinxissent; eo tardius,

Exiliit, vasto clausus tamen undique ponto.
Imaque de cunctis mediam tenet undique sedem.
 Idcircoque manet stabilis, quia totus ab illo
 Tantundem refugit mundus: fecitque cadendo
 Undique ne caderet. medium totius et imum est. 170
Ictaque contractis consistunt corpora plagis,
Et concurrento prohibent in longius ire.
 Quod nisi librato penderet pondere tellus,
 Non ageret currus, mundi subeuntibus astris,
 Phoebus ab occasu, et numquam remearet ad ortus:
Lunave submersos regeret per inania cursus: 176
 Nec

Vulg. v. 168. ILLA. 174. CURSUS. 175. AD OCCASUM.

dius, immo numquam terra arida emerfisset. Pro terras codices hic vetusti *terram*. Recte *terrae strinxerunt aequora*: ut alibi iv, 627.

Haec medium terris circumdat linea pontum,
Atque his undarum tractum constringit ha-
benis.

V. 167. IMAQUE DE CUNCTIS MEDIAM TENET UNDIQUE SEDEM. Iterum verum spurium habemus, et vel furca expellendum. *Ima* inquit, et volebat *tellus*. Atqui *orbis* masculinum nomen praecesserat: Deinde omnes codices sequente versu *illo* non *illa*: quod priorem τῆς νοθείας plane damnat. Quid, quod auctor mox eandem rem dicit, *medium totius et imum est*.

V. 171. ICTAQUE CONTRACTIS CONSISTUNT CORPORA PLAGIS, ET CONCURRENTO PROHIBENT IN LONGIUS IRE. Huetius scribit *prohibentur longius*: et profecto codex Vossianus *prohibetur in longius*. Sed uterque versus κακὸν κόμματος est, et reiiciendus. Vide modo ista, et litera eadem ter iterata, et syllabarum paritate, deformia; *contractis consistunt corpora*, cum alias rotundissimos versus Noster effingat. Quid quod haec praecedentibus repugnent. Non enim ex sententia auctoris *ictibus*, *plagis*, *verberibus* terra in imum ab igni et aethere compulsa est; sed ig-

nis et aether sponte sua et ingenita levitate sursum se ex imo sustulerunt.

V. 174. NON AGERET CURSUS, MUNDI SUBEUNTIBUS ASTRIS, PHOEBUS AD OCCASUM, ET NUMQUAM REMEARET AD ORTUS. Sic argumentatur: *terram in medio pendere*: quippe alioqui non nocte subter terram sol iret, non mane ad ortus remearet. Lege igitur,

Non ageret CURRUS, mundi subeuntibus astris,

Phoebus AB OCCASU, et numquam remearet ad ortus.

Certe cum mundi astra in conspectum subeunt, sol ab occasu, non ad occasum se fert; hoc enim interdiu facit. *Agere currus passim*.

V. 176. LUNAVE SUBMERSOS REGERET PER INANIA CURSUS. Vetusti quidem *cursus*: sed duo recentes *currus*: quod et Scaliger malebat. Noster infra i, 667.

Subsequiturque suo solem vaga Delia curru. Versus tamen est spurius: neque enim *submersos currus* belle dixit; et putide post Phoebi currus, currus Lunae iterat: et cum addit *per inania*; id sumit, quod probaturus est, infra terram inania perviaque spatia dari. Deinde *Lucifer* atque idem *Hesperos*, solis perpetuus comes, male per hunc versum a Phoebo disiungitur.

Nec matutinis fulgeret Lucifer horis,
 Hesperos emenso dederat qui lumen olympo.
 Nunc quia non imo tellus deiecta profundo,
 Sed medio suspensa manet, sunt pervia cuncta; 180
 Qua cadat, et subeat caelum, rursusque resurgat.
 Nam neque fortuitos ortus surgentibus astris,
 Nec toties possum nascentem credere mundum,
 Solisve assiduos partus et fata diurna:
 Cum facies eadem signis per saecula constet; 185
 Idem Phoebus eat caeli de partibus iisdem;
 Lunaque per totidem luces mutetur, et orbes;
 Et natura vias fervet, quas fecerat ipsa,
 Nec tirocinio peccet; circumque feratur
 Aeterna cum luce dies, qui tempora monstrat 190
 Nunc

Vulg. v. 178. IMMERSE. 181. CADERET. 190. QUOD—MONSTRANT.

iungitur. Denique in redditione i, 184. *Solis* tantum assiduos partus et interitus credere nequit; nec addit *lunae*.

V. 178. HESPEROS IMMERSE DEDERAT QUI LUMEN OLYMPO. *Immerso* unus et alter ex recentioribus: at veteres *immenso*. Sane *immerso*, nisi pro *submerso* sive infra Horizontem abdito accipias, quod tamen non tibi licebit, nullum sensum habet. Ac re vera quidem dat lucem *submerso olympo*; et cum Hesperus nobis est, aliis est Lucifer: hoc tamen hic loci demonstrandum erat, non sumendum. Quare reponendum est,

Hesperos EMENTO dederat qui lumen olympo. Emento per diem olympo cum solem licet radiis ejus occultatus semper comitetur, dat tandem lumen suum Hesperus sub noctem. Virgilius de sole, Georg. i, 450.

Hoc etiam, emenso cum iam decedet olympo, Profuerit meminisse magis.

Noster ii, 835. de cardine occidentali,
Ultimus emenso qui condit sidera mundo.

V. 180. SUNT PERVIA CUNCTA, QUA

CADERET SUBEAT CAELUM, RURSUSQUE RESURGAT. Miror cur versus 181, a viro magno post versum 185, contra omnes codices, extra sedem suam tridatur, cum ibi nullo sensu feratur, hic et commodo et necessario; si levi emendatione juvetur. Libri quippe habent, *Qua caderet, subeat*. Lege, *Qua CADAT ET subeat*: quod et alii ante nos viderunt. *Spatia* infra terram pervia sunt, qua caelum, et quae in caelo sunt, eant redeantque.

V. 189. CIRCUMQUE FERATUR AETERNA CUM LUCE DIES, QUOD TEMPORA MONSTRANT. *Quod tempora monstrant* libri veteres: sed ex recentioribus unus *qui, tres monstrat*: Repone igitur,

circumque feratur

Aeterna cum luce dies, QUI tempora MONSTRAT.

Qui dies eadem monstrat tempora, nunc his, nunc illis, cum luce aeterna. Dies quippe semper lucet, et sibi constans, dimidiam terrae partem illustrat.

V.

Nunc his , nunc illis eadem regionibus orbis .
Semper et ulterior videntibus ortus ad ortum
Occasumve obitus caelum cum sole pererret .

Nec vero tibi natura admiranda videri
Pendentis terrae debet . cum pendeat ipse 195
Mundus et in nullo ponat vestigia fundo :

Quod patet ex ipso motu , cursuque volantis :
Cum suspensus eat Phoebus , currusque reflectat
Huc illuc agiles , et fervet in aethere metas :
Cum luna et stellae volitent per inania mundi : 200

Terra quoque aërias leges imitata pependit .
Est igitur mediam tellus sortita cavernam
Aëris , e toto pariter sublata profundo ;
Nec patulas distenta plagas , sed condita in orbem

Undique

Vulg. v. 192. ULTERIUS. 193. OCCASUMQUE—CAELO ET—PERENNET.

198. CURSUMQUE. 202. TELLUS MEDIAM. 203. ET—SUSPensa.

V. 192. SEMPER ET ULTERIUS VADENTIBUS ORTUS AD ORTUM, OCCASUMQUE OBITUS CAELO ET CUM SOLE PERENNET. Ita dedit Scaliger: sed libri veteres,

*Semper et ulterior videntibus ortus ad ortus,
Occasumve obitus: caelum et cum sole perennet.*

*Repone,
Semper et ULTERIOR videntibus ortus ad ortum*

Occasumve obitus CAELUM cum sole PERERRET.

Ubi ordo est, ulterior ortus videntibus ad ortum, ulteriorve obitus videntibus ad occasum, pererret caelum cum sole. *Pererret;* circumerret, circumeat caelum.

V. 197. QUOD PATET EX IPSO MOTU CURSUQUE VOLANTIS. Rursus habes verbum spurium. *Motu cursuque*, quam putide? quasi utrumque non idem sit. *Volantis*, quam ignave? cum tertio mox versu dicturus sit, *volitent*. Cur autem hoc ipsum demonstra-

tum it, quo ad aliud demonstrandum utitur? Mundum sine fundo pendere, per se *patet*; cum fundus iste, si quem fingis, pars mundi sit; et alio fundo ad insistendum egeat.

V. 198. CURSUMQUE REFLECTAT HUC ILLUC, AGILES ET SERVET IN AETHERE METAS. Mirifice profecto *agiles metas*: quae nisi fixae sint, metae esse non possunt. Lege et distingue,

CURRUSQUE reflectat

Huc illuc agiles, et servet in aethere metas.
Seneca Medea 787, de luna,

Video Triviae currus agiles.

V. 202. EST IGITUR TELLUS MEDIAM. Concinnius recentior codex,

Est igitur MEDIAM TELLUS sortita cavernam.

V. 203. AERIS, ET TOTO PARITER SUSPensa PROFUNDO. Pro *suspensa* codices universi *sublata*. Lege,

Aëris, e toto pariter SUBLATA profundo.

V.

Undique surgentem pariter, pariterque cadentem. 205
 Haec et naturae facies. sic mundus et ipse
 In convexa volans teretes facit esse figuras
 Stellarum; solisque orbem lunaeque rotundum
 Aspicimus, tumido quaerentis corpore lumen,
 Quod globus obliquos totus non accipit ignes. 210
 Haec aeterna manet divisque simillima forma,
 Cui neque principium est usquam nec finis in ipsa;
 Sed similis toto ore sibi, perque omnia par est.
Sic stellis glomerata manet mundoque figura.
 Idcirco terris non omnibus omnia signa 215
 Conspicimus. nusquam invenies fulgere canopum,
 Donec Niliacas per pontum veneris oras.
 Sed quaerent helicen, quibus ille supervenit ignis,
 Quod laterum tractus obstant, medioque tumore
 Eripiunt

Vulg. v. 206. EST. 212. IPSO. 213. REMANET—PERQUE. 219. QUI.—
 HABITANT, MEDIIQUE TUMORES.

V. 206. HAEC EST NATURAE FACIES. Lege, *Haec et naturae facies*. Hoc est, non terrae modo, sed naturae sive mundi totius.

V. 212. CUI NEQUE PRINCIPIUM EST USQUAM NEC FINIS: IN IPSO SED SIMILIS TOTO REMANET, PERQUE OMNIA PAR EST. Quid sibi vult illud *ipso toto*; cum femininum *forma* praecedat? Duo recentiores *ipsa*. Lege et distingue,

Cui neque principium est usquam nec finis in ipsa:

Sed similis toto ORE SIBI, perque omnia par est.

Recte describit superficiem sphaericam. In *ipsa*, pro *in se* vel *se ipsa*, passim hic auctor. *Toto ore sibi*, non *ore manet*: quia *manet* iam altero abhinc versu habuimus.

V. 214. SIC STELLIS GLOMERATA MANET MUNDOQUE FIGURA. Codices universi,

Sic stellis glomerata manent mundumque figurant.

Versus spurius: et frustra vir magnus interpolare voluit. De *telluris* hic agit, non de *stellarum* et *mundi* rotunditate, quam supra asserit i, 207. Tum autem quod sequitur, *Idcirco terris non omnibus omnia signa Conspicimus.*

demonstrat huius verficuli *νοθείαν*. Quid enim? an stellae simul omnes a terra conspici non possunt, quia *stellae* et *mundus* rotundus est? nugae. Immo, quia *terra* ipsa rotunda est.

V. 219. QUI LATERUM TRACTUS HABITANT, MEDIIQUE TUMORES. Veteres universi sic habent,

Quod laterum tractus habitant, medioque tumore.

ubi unius mendi loco tria nova nobis dederunt editiones. Repone,

Quod laterum tractus OBSTANT, MEDIOQUE TUMORE:

Eripiunt terrae caelum, visusque coërcent.

Quibus, inquit, canopus *supervenit* sive verticalis

Eripiunt terrae caelum, visusque coërcent. 220

Te testem dat, luna, sui glomeraminis orbis:

Quae cum merfa nigris per noctem deficiis umbris,

Non omnes pariter confundis fidere gentes,

Sed prius eoae quaerunt tua lumina terrae.

Post, medio subiecta polo quaecumque coluntur. 225

Ultima ad hesperios infectis volveris alis:

Seraque in extremis quatiuntur finibus aera.

Quod si plana foret tellus; semel orta per omnem

Deficeret pariter toti miserabilis orbi.

Sed quia per teretem deducta est terra tumorem, 230

His modo, post illis apparet Delia terris

Exoriens simul atque cadens. quia fertur in orbem

Ventris, et acclivis pariter declivia iungit,

Atque alios superat gyros, aliosque relinquit.

Ex

Vulg. v. 221. GLOMERABILIS. 224. GENTES. 227. GENTIBUS. 228. SIMUL
ICTA PER OMNES. 229. DEFICERET.

calis impendit, ii non vident helicen. Hoc
verum est, et vera causa assignatur; quod
tractus laterum telluris suo tumore *obstant* et
impediunt, quo minus videri possit.

V. 221. TE TESTEM DAT, LUNA, SUI
GLOMERABILIS ORBIS. *Dat* sine nomina-
tivo hic fertur; et deest *tellus*: quod nullo
iure conceditur. Recte igitur sagacissimus
Gronovius,

Te testem dat, luna, sui glomeraminis orbis.
Orbis terrae te testem citat suae rotunditatis.
Glomeramen eo sensu saepe Lucretius. Noster
iv, 523.

Pleiadum parvo referens glomeramine fidus.

V. 224. SED PRIUS EOAE QUAERUNT
TUA LUMINA GENTES. *Gentes* haesit a su-
periore versu. Et fane intra quinque lineas
ter repetitur invenuste. Repono,

*Sed prius eoae quaerunt tua lumina TER-
RAE.*

V. 225. POST, MEDIO SUBIECTA POLO

QUAECUMQUE COLUNTUR, ULTIMA AD
HESPERIOS INFECTIS VOLVERIS ALIS.
Versus spurii et inepti. *Subiecta* quod oportuit
subiectae, ut supra *eoae terrae*. *Ultima*
pro *denique, postremo*; ne latine quidem. Et
volveris alis monstrose. Quis enim *alas* lu-
nae attribuit? *Hoc plane* ἰδὲ τὸ ἴδιον, inquit
Scaliger: maluit tamen auctori, quam falsa-
rio imputare. *Volveris alis*; nihil stultius.
Certe si alas habet, non volvitur sed volat.

V. 227. QUATIUNTUR GENTIBUS AE-
RA. Immo, ne odiosa fiat repetitio, repono,
Seraque in extremis quatiuntur FINIBUS
aera. ut ii, 275.

extremis iungit se finibus ipsa.

V. 228. SIMUL ICTA PER OMNES DE-
FICERET PARITER TOTI MISERABILIS
ORBI. Repono,

SEMEL ORTA per OMNEM
DEFICERES pariter toti miserabilis orbi.
Omnem et semel orta codices universi. Semel
per omnem tellurem orireris et deficeret: non
per
D

Ex quo colligitur terrarum forma rotunda. 235

Hanc circum variae gentes hominum atque ferarum,
Aëriaeque colunt volucres. pars eius ad arctos
Eminet, austrinis pars est habitabilis oris;
Sub pedibusque iacet nostris, supraque videtur
Ipsa sibi; fallente solo declivia longa, 240

Et pariter surgente via, pariterque cadente.
Hanc ubi ad occasus nostros sol aspicit ortus,
Illic alma dies sopitas excitat urbes,
Et cum luce refert operum vadimonia terris.

Nos in nocte sumus, somno sic membra locamus. 245

Pontus utraque suis disiungit et alligat undis.

Hoc opus, inmensi constructum corpore mundi,
Membraque naturae diversa condita forma
Aëris atque ignis terrae pelagique iacentis,

Vis

Vulg. v. 242. HINC ubi AB OCCASU. 243. ORTA. 246. UTROSQUE——
DISTINGUIT.

per vices, nunc hic, nunc illic. *Deficeret*
scribere, hoc est, *tu, o luna*: ut supra.

V. 235. EX QUO COLLIGITUR TERRARUM FORMA ROTUNDA. Versus infictus et spurius. *Terrarum* hic habes: cum mox sequatur *hanc* et *pars eius*. Ergo *terrae* dictum oportuit, non *terrarum*. Vide vero sententiam:

Sed quia per teretem deducta est terra tumorem.
Hoc est, *quia terra rotunda est*, luna non simul omnibus terris exoritur: ergo *terra rotunda est*. Nonne dialectice loquitur, ut nihil supra?

V. 242. HINC UBI AB OCCASU NOSTROS SOL ASPICIT ORTUS. Libri omnes, *Hanc ubi ad occasus nostros*. Repone,

Hanc ubi ad occasus nostros sol aspicit ortus,

Illic ALMA dies sopitas excitat urbes.

Hanc partem telluris austrinam, five hemisphaerium alterum quod infra nostrum est horizontem, ubi ad occasus nostros positus sol aspicit: sol ortus, hoc est sol oriens, casu nomi-

nativo. *Alma dies*; quia *ortus* et *orta* pene contigua ferri non possunt.

V. 245. NOS IN NOCTE SUMUS, SOMNO SIC MEMBRA LOCAMUS. Ita Scaliger ex coniectura: nam libri omnes, *somnosque in membra locamus*. Versus spurius est et barbarus: quem emendare velle, est laterem lavare. Atque huc ab interpolatore quodam intrusum esse, versus sequens monstrabit. Certe, cum supra 242, *solem ad occasus nostros statuisset*, quid opus erat monitore, *nos postea in nocte esse*?

V. 246. PONTUS UTROSQUE SUIS DISTINGUIT ET ALLIGAT UNDIS. Cur fodes *utrosque*, homines scilicet aut populos? In superiore quidem spurio *nos* habemus; at in prioribus non *incolas* partis austrinae, sed *regiones* ipsas. Repone,

Pontus UTRASQUE suis DISIUNGIT et alligat undis.

Utrasque, scilicet *partes*, nostram *arcticam*, et illam *austrinam*. Hinc patet *prae-*
cedentis

Vis animae divina regit ; sacroque meatu 250
 Conspirat deus , et tacita ratione gubernat ,
 Mutuaque in cunctas dispensat foedera partes ,
 Altera ut alterius vires faciatque , feratque ,
 Summaque per varias maneat cognata figuras .

Nunc tibi signorum lucentes undique flammās 255
 Ordinibus certis referam . primumque canentur
 Quae medium obliquo praecingunt ordine mundum ,
 Solemque alternis vicibus per tempora portant ,
 Atque alia adverso luctantia fidera mundo .
 Omnia quae possis caelo numerare sereno . 260
 E quibus et ratio fatorum ducitur omnis :
 Ut sit idem primum , mundi quod continet arcem .
 Aurato princeps aries in vellere fulgens
 Respicit , admirans aversum surgere taurum ,

Sub-

Vulg. v. 252. ET MULTA. 253. ALTER. 257. MEDIA.

caedentis versus : quo interposito , constructio ita turbatur , ut *utrasque partes* vix recte dicas. *Disiungit et alligat* : haec antitheta , et similia infinita , *surgitque caditque , sequiturque fugitque* , deliciae sunt hujus scriptoris. Ceterum *pontus* hic horizon est , ut Graeci Latinique passim : et frustra est Huetius , qui Scaligerum hic fugillat , ipse castigandus.

V. 252. ET MULTA IN CUNCTAS DISPENSAT FOEDERA PARTES. Hoc sane supra necessitatem et fidem ; ut *cunctae et singulae partes* habeant *multa* inter se foedera. Repone,

MUTUAQUE *in cunctas dispensat foedera partes.*

Noster ii, 359.

Mutua nec magno consensu foedera servant. Firmat , quod statim sequitur , *altera ut alterius* , hoc est , *mutuo*. Cum ab ignaro librario *multaque* scriptum esset ; accesserunt boni correctores , qui metri gratia *et multa* substituerunt.

V. 253. ALTER UT ALTERIUS. Quis est iste *alter* ? Scaliger malebat *alterum*. Repone , ALTERA ut alterius. *In cunctas partes dispensat foedera , ut altera pars alterius* , &c. Sed hoc alii ante nos viderunt.

V. 257. QUAE MEDIA OBLIQUO PRAECINGUNT ORDINE MUNDUM. Sic et libri omnes : sed reponendum,

Quae MEDIUM obliquo praecingunt ordine mundum.

sic infra , 281. *medium mundum* : et 308. *medium orbem*.

V. 259. ATQUE ALIA ADVERSO. Hoc est , *Quae portant solem atque alia fidera* , &c. sive planetas : non ut alii perperam casu recto : *Atque alia fidera* canentur.

V. 262. UT SIT IDEM MUNDI PRIMUM , QUOD CONTINET ARCEM. Sic verba colloques ;

Ut sit idem PRIMUM , MUNDI quod continet arcem.

Submisso vultu geminos et fronte vocantem. 265
 Quos sequitur cancer, cancrum leo, virgo leonem.
 Aequato tum libra die cum tempore noctis
 Attrahit ardenti fulgentem scorpion astro.
 In cuius caudam contentum dirigit arcum
 Mixtus equo, volucrem iam mittens iamque sagittam.
 Tum venit angusto capricornus fidere frigans. 271
 Post hunc inflexam defundit aquarius urnam,
 Piscibus assuetas avide subeuntibus undas.
 Quos aries tangit claudentes ultima signa.
 Haec igitur texunt aequali sidera tractu 275
 Ignibus in varias caelum laqueantia formas.
 Altius his nihil est. haec sunt fastigia mundi.

Publica

Vulg. v. 269. CONTENTO ARCU. 270. MISSURUS. 271. FLEXUS.

V. 269. CONTENTO DIRIGIT ARCU
 MIXTUS EQUO VOLUCREM MISSURUS
 IAMQUE SAGITTAM. Libri veteres *contento arcu*; recentiores *contentum arcum*: recte.
 Ita lib. ii, 171. libri universi de eodem centauro:
qui intentum dirigit arcum

Iunctus equo.

Porro illud *missurus iamque sagittam* plane barbarum est. Dederat auctor,

CONTENTUM DIRIGIT ARCU

Mixtus equo, volucrem IAM MITTENS
 IAMQUE SAGITTAM.

V. 271. TUM VENIT ANGUSTO CAPRICORNUS SIDERE FLEXUS. Non placet illud *flexus*: cum statim sequatur, *post hunc inflexam*; alterutrum in mendo sit, necesse est. Atqui posterius bene habet, ut iv, 259.

Ille quoque inflexa fontem qui proiicit urna.
 Lege igitur,

Tum venit angusto capricornus fidere FRIGENS. ut ii, 252.

Tuque tuo, capricorne, gelu contractus in astris.

V. 275. HAEC IGITUR TEXUNT AEQUALI SIDERA TRACTU. Hic versus

cum sex sequentibus longe ultra suas sedes in scriptis libris editisque transferuntur; post verbum nempe 538.

Non casus opus est, magni sed numinis ordo.
 Atqui hic suum locum habent, ut statim videbis. Haec, inquit, *sidera texunt aequali tractu*. Quanam autem ista sunt, nisi duodecim in zodiaco, quae singula, occupant gradus triginta *tractu aequali*? Sic enim infra, i, 556.

Efficiunt orbem zonae, qua signa feruntur

Bis sex aequali spatio texentia caelum.

Quippe extra zodiacum inaequalia spatia a signis occupantur, ut ne unum quidem alteri par sit. Tum illud quoque,

Altius his nihil est, haec sunt fastigia mundi,
 plane de zodiaci signis dictum est, ut supra 262.

Ut sit idem primum, mundi quod continet arcem.

V. 282. AT QUI FULGENTES CAELO CONSURGIT AD ARCTOS. *Qui*, hoc est, *axis*; qui versu demum hinc quinto primum conspicitur. Deinde si *qui* hic recipis, duos axes necessario admittis, hunc qui ad arctos surgit,

Publica naturae domus his contenta tenetur
 Finibus, amplectens pontum terrasque iacentes.
 Omnia concordi tractu veniuntque, caduntque, 280
 Qua semel incubuit caelum, versumque refurgit.

At qua fulgentes caelum confurgit ad arctos,
 Omnia quae e summo despectant sidera mundo,
Nec norunt obitus, unoque in vertice, tantum
In diversa sitae, caelumque et sidera torquent; 285

Aëra per gelidum tenuis deducitur axis,
 Libratumque regit diverso cardine mundum:
 Sidereus circa medium quem volvitur orbis,
 Aethereosque rotat cursus; immotus ad ille
 Austrinas arctos magni per inania mundi 290
 Perque

Vulg. v. 282. QUI—CAELO. 283. quae summo. 287. GERIT.
 290. IN BINAS.

furgit, alterum qui ad ima descendit. Repone igitur, [arctos.

At *QUA fulgentes CAELUM confurgit ad*
Duo sane recentiores caelum.

V. 283. OMNIA QUAE SUMMO. Concinnius legas, *omnia quae e summo.*

V. 284. UNOQUE IN VERTICE TANTUM IN DIVERSA SITAE CAELUMQUE ET SIDERA TORQUENT. Libri universi *sitae* a Scaligero. Sed et hi duo versus a mala manu sunt. Quam frigide illud *tantum*? Neque hic erat locus describendi *binas arctos*, cum per arctos nil nisi polum ipsum significet. Arctorum *situs* postea eleganter describit i, 310.

Nec paribus positae sunt frontibus: utraque caudam

Vergit in alterius rostrum, sequiturque sequentem.

Ergo, si *non positae sunt paribus frontibus*, illud idem est, quod in *diversa sitae*. Vapulet igitur interpolator.

V. 287. LIBRATUMQUE GERIT DIVER-

SO CARDINE MUNDUM. Codices omnes *re-*
git: mutatum a Scaligero.

V. 290. IN BINAS ARCTOS MAGNI PER INANIA MUNDI PERQUE IPSUM TERRAE DIRECTUS CONSTITIT ORBEM. *Constitit* Scaligero debetur; nam libri omnes *conspicit*: et recte: nam in alio vocabulo latet mendum. Repone,

AUSTRINAS arctos magni per inania mundi
Perque ipsum terrae directus CONSPICIT orbem.

Ubi ordo est: *axis ille*, qui a septentrione iuxta urfas maiorem et minorem incipit, *directus* *conspicit austrinas* et oppositas *arctos per inania mundi et ipsum terrae orbem*. Ita infra 588.

Circulus austrinas qui stringit et obsidet arctos.

Binae arctoe sunt urfa maior minorque, neque polos utrosque arcticum et antarcticum significare possunt. iii, 409.

geminasque ascendit in arctos.

Conspicit, axis scilicet: ut mox i, 300. de eodem:

Ipse videt circa volitantia cuncta moveri.

V.

Perque ipsum terrae directus conspicit orbem.
 Nec vero solidus stat robore corporis axis,
 Nec grave pondus habet, quod onus ferat aetheris alti.
 Sed cum aër omnis semper volvatur in orbem,
 Quoque semel coepit, totus volet undique in ipsum: 295
 Quodcumque in medio est, circa quod cuncta moventur,
 Usque adeo tenue, ut verti non possit in ipsum,
Nec iam inclinari, nec se convertere in orbem,
 Hoc dixere axem, quia motum non habet ullum:
 Ipse videt circa volitantia cuncta moveri. 300
 Summa tenent eius miseris notissima nautis
 Signa, per inmensum cupidos ducentia pontum:
 Maioremque helice maior decircinat arcum.
 Septem illam stellae certantes lumine signant:
 Qua duce per fluctus Graiae dant vela carinae. 305
 Angusto cynosura brevis torquetur in orbe,

Quam

Vulg. v. 291. CONSTITIT. 292. E SOLIDO—ROBUR—EIUS. 297. ID.

V. 292. NEC VERO E SOLIDO STAT ROBUR CORPORIS EIUS. Libri omnes *robore*: et duo vetustissimi, Gemblacensis et Lipsiensis, *ei* pro *eius*: *robur* a Scaligero est: versus mendosus et semibarbarus: Lego,

Nec vero SOLIDUS stat ROBORE corporis AXIS.

A Virgilio habuit, quem saepe imitatur. Aen. ii, 639. *vos o quibus integer aevi*

Sanguis, ait, solidaeque suo stant robore vires.

V. 297. USQUE ADEO TENUE, UT VERTI NON POSSIT ID IPSUM. *Id* a Scaligero est: libri universi *in ipsum*: ut supra, 295. *totus volet undique in ipsum.*

In ipsum perinde est, ac *in se* vel *in se ipsum*: hoc auctori nostro perpetuum propriumque est. Nulla ergo causa est, cur *id* admittamus.

V. 298. NEC IAM INCLINARI, NEC SE

CONVERTERE IN ORBEM. Versus ineptus et spurius. Nihil novi dicit; nihil quod non in priore est. *Inclinari* autem prave hic et barbare.

V. 307. TAM SPATIO, QUAM LUCE MINOR. Libri veteres, *QUAM spatio*, TAM *luce minor*. Elegantius: quia iam de *spatio* locutus est, illi *maiorem arcum* assignans, huic *orbem angustum*. Ut igitur *spatio*, quod iam dictum; ita, quod nunc dicitur, *luce minor*. Virgil. Aen. viii, 723.

Quam variae linguis, habitu tam vestis et armis.

V. 309. NON APPARENTEM PELAGO QUAERENTIBUS ORBEM. Quid? an nunquam Poeni cynosuram servant; nisi cum novum orbem quaerunt, extra Herculis columnas? Immo in mari suo mediterraneo quotiescumque littus non vident. Repone,

Non

Quam spatio, tam luce minor: sed iudice vincit
 Maiorem Tyrio. Poenis haec certior auctor,
 Non apparentem pelago quaerentibus oram.
 Nec paribus positae sunt frontibus. utraque caudam
 Vergit in alterius rostrum, sequiturque sequentem. 311
 Has inter fusus, circumque amplexus utramque
 Dividit et iungit squamis ardentibus anguis;
 Ne coëant, abeantve suis a sedibus umquam.
 Hunc inter, mediumque orbem, quo sidera septem 315
 Per bis sena volant contra nitentia signa,
 Mixta ex diversis confurgunt viribus astra,
 Hinc vicina gelu, caelique hinc proxima flammis:
 Quae, quia dissimilis, qua pugnat, temperat aër,
 Frugiferum sub se reddunt mortalibus orbem. 320
 Proxima fulgentes arctos, boreamque rigentem
 Nixa venit species genibus, sibi conscia causae.

A

Vulg. 307. TAM—QUAM. 309. ORBEM. 311. ROSTRO. 313. CINGIT
 STELLIS. 318. POLIS. 321. FRIGENTES.

Non apparentem pelago quaerentibus ORAM.

V. 311. VERGIT IN ALTERIUS ROSTRO. *Vergere caudam in rostro*, vix bene latine dicitur. Repone, *Vergit in alterius ROSTRUM*, vel *MERGIT in alterius rostro*.

V. 313. DIVIDIT ET CINGIT STELLIS ARDENTIBUS ANGUIS. Lego,
Dividit et IUNGIT SQUAMIS ardentibus anguis.

Dividit et iungit; antitheton huic scriptori sollemne. *Squamis*, non *stellis*: Virgilius de angue, Aen. v, 87.

Caeruleae cui terga notae, maculosus et auro Squamam incendebat fulgor.

V. 318. HINC VICINA POLIS, CAELIQUE HINC PROXIMA FLAMMIS. *Polis* a Scaligero est: perperam. Inter hunc anguem, ait auctor, et *zodiacum* sidera veniunt e diversis frigoris et caloris viribus temperata. De

nostro igitur polo hic agit, non etiam de ant-artico. Libri omnes *poli*: sed noster alique dativum hic usurpant: ut v, 174.

Nunc cancro vicina canam.

Facile

est reponere *polo*: sed vide annon verius sit,

Hinc vicina GELU, caelique hinc proxima flammis.

Gelu et flammae ipsa per se opposita sunt: polus et flammae, non nisi per aliquod tertium.

V. 321. PROXIMA FRIGENTES ARCTOS BOREAMQUE RIGENTEM. Apage ista *frigentes rigentem*: tam sono similia, quam sensu eadem. Repone,

Proxima FULGENTES arctos boreamque rigentem.

Sic solet Noster: supra, 282.

At qua fulgentes caelum confurgit ad arctos. Infra, 564.

Circulus ad boream fulgentem sustinet arc-
ton.

V.

A tergo nitet arctophylax; idemque boötes,
 Quod stimulis iunctis instat de more iuven-
 Arcturumque rapit medio sub pectore secum. 325
 At parte ex alia claro volat orbe corona,
 Luce micans varia: nam stella vincitur una
 Circulus, in media radiat quae maxima fronte;
 Candidaque ardenti distinguit lumina flamma,
 Gnoſſia desertae quondam monumenta puellae. 330
 At lyra diductis per caelum cornibus inter
 Sidera conspicitur, qua quondam ceperat Orpheus
 Omne quod attigerat cantu, manesque per ipsos

Fecit

Vulg. v. 324. SIMILIS. 328. RADIANS—PROXIMA. 330. ET FULGENT.

V. 324. QUOD SIMILIS IUNCTIS IN-
 STAT DE MORE IUVENCIS. Cui similis?
 ut recte interrogat Scaliger. Idem egregie
 corrigit,

*Quod stimulo iunctis instat de more iuven-
 cis. Sic, ait, ex Gemblacensi legere malim: atqui
 et iste liber et ceteri omnes similis: quare hoc
 viri magni coniecturae debeatur. Tibull. i, i, 10.*

*Aut stimulo tardos increpuisse boves.
 Hic tamen lege STIMULIS, ut Ovid. Met.
 xiv, 647.*

*Saepe manu stimulos rigida portabat, ut il-
 lum*

Iurares fessos modo disjunctis iuencos.

V. 328. CIRCULUS, IN MEDIA RADI-
 ANS QUAE PROXIMA FRONTE. Quorsum
 pertinet illud proxima? Vetusti quattuor max-
 ima. Repone,

*Circulus in media RADIAT quae MAXIMA
 fronte.*

Ideo ab una stella vincitur ceterarum circulus,
 quia haec maxima. Radiat autem sententia
 ipsa flagitat.

V. 330. GNOSSIA DESERTAE ET FUL-
 GENT MONUMENTA PUELLAE. Omnes
 praeter Gemblacensem et Lipsiensem fulgent,
 omisso et. Utroque modo, constructio per-
 turbata est. Mirum ni ab interpolatore hoc

venerit. Repono, per epexegeſin,

*Gnoſſia desertae QUONDAM monumenta pu-
 ellae.*

Noster v, 253. tollentur ab undis

*Clara Ariadnae quondam monumenta co-
 rona.*

Avienus de corona: [amoris.
Haec quondam Bacchi monumentum fulget

V. 335. HUIC CAELESTIS HONOS. Tres
 vetusti hinc: recte. Hinc, ob hanc causam,
 quia omnia et manes ipsos cantu ceperat: ideo
 sequitur, potentia similis causae.

V. 338. SERPENTEM MAGNIS OPHIUCHUS
 NOMINE SIGNIS DIVIDIT. Quanam sunt
 illa magna signa, ophiucho scilicet atque an-
 gue maiora? et quomodo dividit serpentem a
 magnis signis, qui ipse totus a serpente cingi-
 tur? Dederat auctor,

*Serpentem GRAIIS ophiuchos nomine DICTUS.
 Cicero in Arateis,*

*Quem claro perhibent ophiuchon nomine
 graii.*

Noster ii, 693. de dodecatemorio,

*Quae tantum graio signari nomine possit.
 et 908. deus ille locus sub nomine graio
 Dicitur. et iv, 816.*

quae

Fecit iter, domuitque infernas carmine leges.
 Hinc caelestis honos, similisque potentia causae: 335
 Tunc silvas et saxa trahens, nunc sidera ducit,
 Et rapit inmensum mundi revolubilis orbem.
 Serpentem Graiis ophiuchos nomine dictus
 Dividit, atque etiam toto ingens corpore corpus
 Explicat, et nodos sinuataque terga per orbis. 340
 Respicit ille tamen molli cervice reflexus,
 Et redit, elusis per laxa volumina palmis.
Semper erit paribus bellum, quia viribus aequant.
 Proxima fors cygni, quem caelo Iuppiter ipse

Im-

Vulg. v. 335. HUIC. 338. MAGNIS—SIGNIS. 339. ET TOTO MERGENTEM.
 342. EXPEDIT EFFUSIS.

quae sint ecliptica graio
 Nomine. et v, 645.

Nixa genu species, et graio nomine dicta
 Engonasin.

V. 339. ET TOTO MERGENTEM CORPORE CORPUS EXPLICAT. Quid hic sibi vult *mergentem*? Scaliger tacet: at Huetius auctori dicam scribit: quod *insecta* quidem corpus corpore *mergere* possunt; at *serpentes* minime, ob ossëam spinam. Hoc quidem verum: sed incassum et frustra hic adnotatur. Gemblacensis codex a prima manu; non, ut Scaligero creditum est, a secunda;

Dividit, ATQUE ETIAM TOTO INGENS corpore corpus

Explicat, et nodos, sinuataque terga per orbis.

Lipsiensis et Vossianus;

Dividit, et iam toto ingentem corpore corpus. Cum atque excidisset; ut syllabarum numerus versui constaret, dederunt *ingentem*: ex *ingentem* recentiores *ingentem*. Recte sine dubio Gemblacensis. Recte enim dixeris, *explicat corpus et nodos et terga*; sed si admiseris, *explicat mergentem corpus et nodos*; vel, ut coniectare facile est, *cingentem*; ut Germanicus, *medium cingens ophiuchum*; et Avienus, *medium cingit spiris ophiuchum*:

non recte addas, *et nodos*. Constructio enim postularet, *cingentem nodos*; sensu nullo.

V. 342. EXPEDIT, EFFUSIS PER LAXA VOLUMINA PALMIS. RESPICIT ILLE TAMEN MOLLI CERVICE REFLEXUS. Haec a Scaligero infelicitè immutata sunt. Libri alio ordine ferunt,

*Respicit ille tamen molli cervice reflexus,
 Et dedit effusis per laxa volumina palmis.*

Unde certa nascitur emendatio,

Et REDIT ELUSIS per laxa volumina palmis.

Ophiuchus utraque manu serpentem, quantum potest, constringit: ille contra eludit stringentem, et per eius manus elabatur.

Germanicus,

Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,

Pressus utraque manu medium cingens ophiuchum. Noster i, 875.

Squalidaque elusi deplorant arva coloni: ubi vetusti codices, ut hic omnes, *effusi*.

V. 343. SEMPER ERIT PARIBUS BELLUM, QUIA VIRIBUS AEQUANT. Versus barbarus, et auctori suppositus: *aequant pro aequantur. Paribus, quia viribus aequant*; hoc est, *paribus, quia pares sunt.*

E

V.

Imposuit, formae pretio, qua cepit amantem: 345
 Cum deus in niveum descendit versus olorem;
 Tergaque fidenti subiecit plumea Leda.
 Nunc quoque diductas volitat stellatus in alas.
 Hinc imitata nitent cursumque habitumque sagittae
 Sidera. tum magni Iovis ales fertur in altum, 350
 Assueto volitans gestet ceu fulmina mundo;
 Digna Iove, et caelo quod sacris instruit armis.
 Tum quoque de ponto surgit delphinus ad astra,
 Oceani

Vulg. 345. PRETIUM. 347. FIDENTI. 351. MUNDI.

V. 345. FORMAE PRETIUM QUA CEPIT AMANTEM. Gemblacensis codex *pretio*: ceteri omnes *pretium*. Recte *pretio* per appositionem. *Imposuit caelo, pretio formae*. Caelum scilicet erat formae pretium.

V. 347. TERGAQUE FIDENTI. Cur *fidenti Leda*? an Ledam per aethera portavit volando; ut Europam per aequor natando? Nemo hoc finxit. Repone,

Tergaque sidenti subiecit plumea Leda.
Leda scilicet cygni tergo infidebat. Noster v, 85.

Necnon alterno desultor fidere dorso
Quadrupedum.

Ovid. Met. ii, 869. *ausa est quoque regia virgo,*
Nescia quem premeret, tergo confidere tauri.

V. 351. ASSUETO VOLITANS, GESTET CEU FULMINA MUNDI. Scaliger, vitiosa lectione implicitus, *Assueto*, inquit, *pro magis assueto*: Huetius adverbialiter sumit, *assueto*; perinde in caelo, ut in aëre solet. Utrumque auctore indignum. Repone et distingue,

Assueto volitans gestet ceu fulmina MUNDO.
 Volans expansis alis, ceu gestet fulmina caelo
 assueto: cui scilicet per diuturnas operas assue-
 verat. Contra Virgilius Ecl. v, 56.

Candidus insuetum miratur limen olympi,
Sub pedibusque videt nubes et sidera Daphnis.
 Noster i, 273.

Piscibus assuetas avide subeuntibus undas.
 Ovidius Heroid. xviii, 22.

Meque per assuetas sedula ferret aquas.

et xix, 36.

Ponimus assuetae signa notamque viae.

V. 357. QUAM PERSEOS ARMUS EXCI-
 PIT. Haec a Scaligero sunt: codices uni-
 versi, *quam Perseus armis* Eripit.
 Frustra vero medicina adhibetur; cum sine
 dubio spuria sint, et in morboniam releganda.
 Repone,

Et finitur in Andromeda. succedit iniquo.
Equus, inquit, non integer est, sed dimidia-
 tus; et ab umbilico in Andromedae signo con-
 sumitur. Vides Andromedae mentionem tan-
 tum obiter hic fieri: illius vero et Persei ἀσπε-
 θεόταν infra habes i, 364, &c. Adde quod
 deltoton *iniquo* quidem sive magno spatio ab
 equo *divisum est*; sed *Perseo* satis propin-
 quum est: et *succedit* quidem equo, dum fide-
 ra moventur, sed *Persea antecedit*.

V. 359. QUOI TERTIA LAMPADA DIS-
 PAR CONSPICITUR PARIBUS. *Lampada*
 casu recto pro *lampas* excusant Scaliger et Hu-
 etius; quia Priscianus (p. 758.) *Invenimus*,
 inquit, *auctores, plerumque graecos servantes*
accusativos, ut lampada pro lampadem: quam-
vis Plautus hanc lampadam dixit in Casina:
tene hanc lampadam: immo ego illam tenebo.
 Atqui hodie apud Plautum Cas. iv, 4. etiam
 vetustissimi codices *lampadem* habent; ut et
 Menaech. v, 2. *lampadibus ardentibus*, non
lampadis a recto lampada. Quin et ipse Pris-
 cianus *lampadem* legebat scribebatque ibi, non
lam-

Oceani caelique decus, per utrumque sacratus.
 Quem rapido conatus equus comprehendere cursu 355
 Festinat, pectus fulgenti fidere clarus;
 Et finitur in Andromeda: *quam Perseos armus*
Excipit, et sociat sibi. cui succedit iniquo
 Divisum spatio, quod tertia linea dispar
 Conspicitur paribus, deltoton nomine fidus, 360
 Ex simili dictum. Cepheusque, et Cassiepia
 In poenas signata suas: iuxtaque relictæ

An-

Vulg. v. 359. QUOI TERTIA LAMPADA. 362. RELICTAM.

lampadam: quod ipsius verba evincunt, quae de accusativis a nominativo *graeco*, non a *latino* inflexis. Sed viderit hoc Plautus: non ea venia nostro dabitur, sub exitu Augusti. Noster i, 844.

Lampadas et fissas ramosos fundit in ignes.

Sic ibi codices universi: et brevis ultima satis ostendit casum ibi rectum *lampas* esse, non *lampada*. Ceterum codices, quod habent, non ut Scaliger *quoi*. Repone,

QUOD tertia LINEA dispar

Conspicitur paribus, deltoton nomine fidus

A simili dictum.

Deltoton, inquit, *nomine*, quia instar literae Δ delta, unam ex tribus lineam habet brevior rem duabus reliquis, quae inter se pares sunt. *Linea*, inquam, longitudine dispar, non *lampas* sive stella luce et splendore dispar, *deltoto* nomen facit. Clare Aratus phaen. 234.

τὸ δ' ἐπὶ τρεῖσιν ἐσάδμηναι
 Δελτωτὸν πλευρῆσιν, ἰσατομένησιν εἰσὶ καὶ
 ἀρροφίεσσι· ἥ δ' ἔστι τόση.
 Ubi Scholiastes: τὸ Δελτωτὸν, τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελές, ἐκ ἰσόπλευρον; τὰς γὰρ καλίστας πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ καλῶς δυνάμει ὑπολείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. Avienus de basi deltoti,

Tertia, quae stantes sustentat linea ductus,

Parcior, haud simili sese sub limite tendit.

Germanicus de re eadem;

Tres illi laterum ductus: aequata duorum

Sunt spatia: unius brevior, sed clarior ignis.

Sic hodie fertur, *brevior*. Ergo ignis, inquit Scaliger, *pro tota basi hic sumitur, cum tamen nullus sit ignis in lineis, sed in angulis*. Haec vero mirifica sunt. Quam in promptu erat correxisse, *unius brevius*? hoc est, *unius lateris brevius* quidem est *spatium*: sed stellam clariorem habet. Atque ita *lampadam* istam, quae Scaligeri Huetique oculis caliginem offudit, prorsus extinximus.

V. 362. IUXTAQUE RELICTAM
 ANDROMEDAM VASTOS METUENTEM
 PISCIS HIATUS EXPOSITAM PONTO DEFLET SCOPULISQUE REVINCTAM: NE
 VETEREM PERSEUS CAELO QUOQUE
 SERVET AMOREM. Ne veterem nullo sensu fertur. Scaliger coniiciebat *ni*, probante postea Huetio malente tamen *ut*, quod tanto ingenio indignum est. Gemblacensis et Lipsiensis *in*; at Vossianus clare *ni*. Hoc tamen posito, priora illa mendi arguuntur. Vide modo orationis seriem. *Deflet*, inquit, mater filiam metuentem piscis hiatus; *ni Perseus servet amorem*. Atqui si nunc metuit, frustra infertur *ni*; quod est prohibentis metuere. Deterius est, quod sequitur: *deflet expositam ponto et revinctam scopulis, ni Perseus auxilio iuvet*. Hic vero illud *ni* hoc intus in se habet; liberatam esse in caelo Andromedam, et scopulis solutam. *Scopulis*, inquit, *revincta* esset, *ni Perseus auxilium tulisset*. Atqui in *ἀσπερδία* semper in iisdem vinclis mansit et manebit. Non auctoris haec peccata sunt, sed

Andromede vastos metuat iam pristis hiatus,
Expositam ponto deflet, scopulisque revinctam,
 Ni veterem Perseus caelo quoque servet amorem, 365
 Auxilioque iuvet, fugiendaque Gorgonis ora
 Sustineat, spoliumque sibi pestemque videnti.
 Tum vicina ferens nixo vestigia tauro
 Heniochus, studio mundumque et nomen adeptus;
 Quem primum curru volitantem Iuppiter alto 370
 Quadriiugis conspexit equis, caeloque sacrauit.
 Tunc subeunt hoedi claudentes fidere pontum;
 Nobilis et mundi nutrito rege capella:
 Cuius ab uberibus magnum ille ascendit olympum,
 Lacte fero crescens ad fulmina vimque tonandi. 375
 Hanc ergo aeternis merito sacrauit in astris

Iuppiter,

Vulg. v. 363. ANDROMEDAM — METUENTEM PISCIS. 365. NE.

367. TESTEMQUE.

sed interpolatoris qui et versum integrum suppo-
 suit: Repone, *iuxtaque RELICTA*

ANDROMEDE vastos METUAT IAM PRIS-
 TIS hiatus,

NI veterem Perseus caelo quoque servet a-
 morem.

Nisi Perseus prope adsit, pristis amore de-
 vinctus; iam quoque metuat cetum, ut olim
 in terris. *Pristis non piscis* etiam Gronovius
 vidit Observ. i, 18. *Piscis* alii sideri nomen
 est: hoc *pristis, pistris, pistrix* vocatur Ci-
 ceroni, Germanico, Avieno. *Andromede*, ut
 Ovid. Heroid. xv, 35.

placuit Cepheia Perseo,

Andromede, patriae fusca colore suae.

V. 367. TESTEMQUE VIDENTI. Recte
 Huetius atque ante illum Launoius *pestemque*
videnti: in saxum scilicet vertendo quicumque
 eam conspexerit.

V. 378. PLEIADES HYADESQUE FERI
 PARS UTRAQUE TAURI IN BOREAM SCAN-
 DUNT. HAEC SUNT AQUILONIA SIGNA.
 Libri habent *Pleiadesque* et *Borean*; sed versus

hi duo suppositi sunt. Vide modo, *pleiades*
hyadesque, utraque; *barbare*, pro *utraque*.
 Deinde cum *pars* tauri sint, in ipso tauro me-
 moratae sunt. Denique quomodo *pleiades*
hyadesque aquilonia signa sunt? utique *pars*
 tauri sunt; taurus totus in zodiaco est: *aqui-*
lonia vero sunt, quae intra zodiacum polum-
 que sunt arcticum.

V. 380. ASPICE NUNC INFRA SOLIS
 SURGENTIA CURSUS. *Infra?* immo *INTRA*
 legendum. A borealibus signis descendens
 versus austrina, iubet notare illa quae media
 sunt et *intra* zodiacum labuntur: quae, quia
 supra memorata sunt, i, 263. hic indicta
 praeterit. Si *infra* adsciscis; quomodo fodes
super exustas terras labuntur? cum zona tor-
 rida *intra* tropicos tota sita sit, non *infra*.

V. 383. IMO SUBNIXUM VERTUNTUR SI-
 DERA MUNDUM. *Sidera* solus Gemblacen-
 sis: ceteri omnes *lumina*: quod amplectimur;
 quia *sidera* versu ab hinc altero praecesserat.

V. 384. ALTERA PARS ORBIS SUB A-
 QUIS IACET INVIA NOBIS. Hunc et no-
 vem:

Iuppiter, et caeli caelum mercede rependit.
Pleiades hyadesque, feri pars utraque tauri
In boream scandunt. haec sunt aquilonia signa.

Aspice nunc, intra solis surgentia cursus, 380
 Quae super exultas labuntur sidera terras;
 Quaeque intra gelidum capricorni fidus et axe
 Imo subnixum vertuntur lumina mundum:
 Altera pars orbis sub quâs iacet invia nobis,
 Ignotaeque hominum gentes, nec transita regna, 385
 Commune ex uno lumen ducentia sole;
 Diversasque umbras, laevaue cadentia signa,
 Et dextros ortus caelo spectantia verso.
 Nec minor est illis mundus, nec lumine peior,
 Nec numerosa minus nascuntur sidera in orbem. 390

Caetera

Vulg. v. 380. INFRA. 383. SIDERA. 384. AQUIS. 390. ORBE.

vem sequentes, invitis codicibus, extra suas sedes relegavit Scaliger post versum scilicet 453, levibus et nullis quidem rationibus inductus: sed bonum *Fayum* in partes suas traxit. *Professus est, inquit, se scripturum de iis tantum signis, quae notia vocantur. Ea vero sola dicuntur notia, quae in austrum quidem submota sunt, sed tamen in conspectum nostrum veniunt. Hoc recte: et quid tum postea? Atqui, ait, in his decem versibus de iis terrae tractibus loquitur, ad quos nemo umquam nostrum penetravit,*

Ignotas hominum gentes, nec transita regna. Atqui, ὁ δαυμάσις, institutum argumentum deferis et destituis. Non idem est, ad terrae tractus aliquos non posse penetrare, et sidera, quae tractibus illis superveniunt, in conspectum nostrum non posse venire. An quisquam borealium ex auctoris huius sententia, non dico ultra notia signa, sed ultra tropicum cancri penetrare potuit? Pergit vero vir magnus, et versiculum istum

Nec minor est illis mundus nec lumine peior, satis ait declarare, de ignotis eum stellis agere;

quae numquam scilicet in conspectum nostrum veniunt. Immo nihil minus quam hoc declarat. Mundus iste non peior nostro est nec magnitudine nec lumine: prius per se patet, cum terra et mundus rotundi sint: non lumine, quia orionem, caniculam, argo, centaurum aliaque signa habet nostris non cedentia. Ceterum quale illud sodes est,

sub aquis iacet invia nobis:

Sub aquis, inquit idem, est sub horizonte. Oceanum, pontum, undas nonnumquam sic accipi libens concedo: totum illud sub aquis iacere pernego. Quisquamne scriptor dixerit, ignotas hominum gentes sub aquis iacere, et tamen vivere caelumque ac siderum ortus obitusque spectare? quae sodes haec esset sartago loquendi? in proximo erat vera lectio, quam Gemblacensis suppeditabat, firmantque Lipsiensis, Vossianus et Venetus,

Altera pars orbis sub QUIS iacet invia nobis. Sub quis, hoc est, sub quibus luminibus, vel sideribus. Nihil clarius.

V. 390. NASCUNTUR SIDERA IN ORBE.

Re-

Caetera non cedunt: uno vincuntur in astro
 Augusto, fidus nostro qui contigit orbi;
 Caesar nunc terris, post caelo maximus auctor.
 Cernere vicinum geminis licet oriona
 In magnam caeli pandentem brachia partem, 395
 Nec minus extento surgentem ad fidera passu:
 Singula fulgentes humeros cui lumina signant,
 Et tribus obliquis demissus ducitur ensis.
 At caput orion excelso immerfus olympo
 Per tria subducto signatur lumina vultu: 400
 Non quod clara minus, sed quod magis alta recedant.
 Hoc duce per notium decurrunt fidera mundum.
 Subsequitur rapido contenta canicula cursu,
 Qua nullum terris violentius advenit astrum.
 Nec gravius cedit: nec horrens frigore surgit. 405
 Sic in utrumque movet mundum, et contraria reddit.

Nec

Vulg. 392. QUOD. 395. TENDENTEM. 399. IMMENSUS. 400. SUBDUCTOS
 — VULTUS. 402. TOTUM.

Repone, nascuntur fidera in ORBEM.

V. 392. AUGUSTO, SIDUS NOSTRO QUOD
 CONTIGIT ORBI. Immo vel legendum, qui
 contigit; vel Augustum fidus.

V. 395. IN MAGNAM CAELI TENDEN-
 TEM BRACHIA PARTEM. Cum magnam
 dicit, non distantem et remotam; sequitur ut
 auctor scripserit,

In magnam caeli PANDENTEM brachia
 partem.

Sic Virgilius Aen. vi, 282. de ulmo,

In medio ramos annosaeque brachia pandit.

Noster v, 550.

Mollia per duras panduntur brachia cautes.

Quin in *ἀστροῖς* orionis brachia a lateribus
 panduntur, non a pectore tenduntur.

V. 399. AT CAPUT ORION EXCEL-
 SO IMMENSUS OLYMPO PER TRIA SUBDUC-
 TOS SIGNATUR LUMINA VULTUS. Duo

recentiores immerfus, ut et Scaliger recte con-
 iecit; omnes, subducto vultu. Repone igitur,
 At caput orion excelso IMMERSUS olympo
 Per tria SUBDUCTO signatur lumina VUL-
 TU.

Immerfus et subducto; quod fingeretur, cae-
 lum respiciens, tergo nobis obverso.

V. 402. HOC DUCE PER TOTUM DE-
 CURRUNT SIDERA MUNDUM. Hoc vero
 nimium est, ut totum ducat mundum: omnia
 nostra borealia, ipsa signa zodiaci. Satis est,
 si in sua zona regnum obtineat. Repone,
 Hoc duce per NOTIUM decurrunt fidera mun-
 dum. Noster i, 445.

Tum notius piscis venti de nomine dictus.
 et 453.
 Quae notia antiqui dixerunt fidera vates.

V. 405. NEC GRAVIUS CEDIT, NEC
 HORRENS FRIGORE SURGIT. SIC IN U-
 TRUMQUE MOVET MUNDUM, ET CON-
 TRARIA

Nec vacuum solis fulgentem deserit orbem.

Hanc qui surgentem, primo quum redditur ortu,
Montis ab excelso speculantur vertice Tauri,
Proventus frugum varios, et tempora discunt; 410

Quaeque valetudo veniat, concordia quanta.

Bella facit, pacemque refert, varieque revertens
Sic movet, ut vidit, mundum, vultuque gubernat.

Magna fides hoc posse, color cursusque micantis
In radios: vix sole minor; nisi quod procul haerens 415

Frigida caeruleo contorquet lumina vultu.

Caetera vincuntur specie, nec clarius astrum

Tinguitur oceano, caelumve revisit ab undis.

Tunc procyon, veloxque lepus; tum nobilis argo,
In caelum subducta mari quod prima cucurrit, 420

Emerita, et magnis tandem defuncta periclis:

Servando dea facta deos; cui proximus anguis

Squamea

Vulg. 410. EVENTUS—DICUNT. 421. EMERITUM magnis MUNDUM TENET
ACTA PROCELLIS.

TRARIA REDDIT. NEC VACUUM SOLIS
FULGENTEM DESERIT ORBEM. *Nec hor-
rida* Gemblacensis cum Lipsiensi. *Saevit* pro
surgit solus Gemblacensis. Iam vero *haec*
vacuum vetusti quattuor: universi denique
versum tertium ante secundum ponunt. Sca-
liger ordinem immutabat; quocum eo nomi-
ne litigat Huetius. Ego me fateor, nec ver-
ba probare, nec sententiam capere. Mirum
ni a barbaro quodam intrusa sint: cum, his
demptis, nihil sensui vel orationi deesse videat-
ur. Illud quoque vide *sic in utrumque movet*
mundum: quod iterum habes et longe melius
infra 413.

Sic movet, ut vidit, mundum, vultuque gu-
bernat.

Quare abeant *eis νόεργας*.

V. 410. EVENTUS FRUGUM VARIOS,
ET TEMPORA DICUNT. Gemblacensis
ducunt. Repone,

PROVENTUS *frugum varios et tempora*
DISCUNT.

Proventus frugum passim: *eventus* aliarum
rerum; consiliorum, iudiciorum, litium, &c.
Porro, i, 416. pro *caeruleo vultu* doctissimus
Huetius *ventre* substituit. Frustra. Nam
Manilius de stella sirio loquitur, non de toto
asterismo: ut patet ex illo, *vix sole minor*.

V. 421. EMERITUM MAGNIS MUNDUM
TENET ACTA PROCELLIS. Libri veteres
periclis: recentiores *procellis*. *Procellis* sen-
tentiae parum convenit: nec *periclis* agi bel-
le dicitur. Quin et *emeritum caelum* pro *me-
ritum* nolim apud nostrum admittere, licet bis
apud Silium hodie occurrat *emerito caelo*; lo-
cis tamen suspectis, ut doctissimi Drakenbor-
chii editio monstrat. Utcumque id sit; quod
Silii aetate licuit solitumque fuit, non idcirco
et in Augusti. Certe sententia hic frustra tot
verbis oneratur, *subducta in caelum*, et tenet
mundum

Squamea dispositis imitatur tergora flammis;
 Et Phoebus facer ales; et una gratus Iaccho
 Crater; et duplici centaurus imagine fulget, 425
 Pars iuvenis, tergo pectus commissus equino.
 Ipsius hinc mundi templum est, victrixque solutis
 Ara nitet sacris, vastos cum terra gigantas
 In caelum furibunda tulit; cum di quoque magnos
 Quaesivere deos. dubitavit Iuppiter ipse, 430
 Quod poterat non posse timens; cum surgere terram
 Cerneret, et verti naturam crederet omnem;
 Montibus atque aliis aggestos crescere montes,

Et

Vulg. v. 423. LUMINA. 426. HOMINIS. 429. TUM.

mundum five caelum; *ἡς ταυτόν*. Repono igitur, quod ipse melius esse fateberis; et, si aequus es, ipsi auctori non mihi id adscribes. Contemplare modo literarum ductus,

Emeritum magnis mundum tenet acta periclis.

EMERITA, ET magnis TANDEM DEFUNCTA PERICLIS.

Virgilium imitatus est, ut saepe alias, et ex latinis solum: Aen. vi, 83.

O tandem magnis pelagi defuncte periclis:

Sed terrae graviora manent.

Emerita navis est, quae munere suo defuncta, ut Phaselus ille Catulli, *nunc recondita*

Senet quiete.

V. 423. SQUAMEA DISPOSITIS IMITATUR LUMINA FLAMMIS. O oscitantes et indoctos librarios! Ubique ingerunt *caelum, mundum, lumina, sidera, &c.* Repone,

Squamea dispositis imitatur TERGORA flammis. ut Virgilius Georg. iii, 426.

Squamea convolvens sublato pectore terga.

et Aen. ii, 218. *bis collo squamea circum*

Terga dati. Noster infra 440.

Quam propter cetus convolvens squamea terga. et 612.

Et redit in caelum; squamosaque tergora ceti.

Quid sit, *imitari squamea lumina dispositis luminibus*, explicet, qui potest.

V. 426. PARS HOMINIS, TERGO PECTUS COMMISSUS EQUINO. Mira sane constructio, *pars hominis commissus*. Repone,

Pars IUVENIS, tergo pectus commissus equino: Sic Noster de altero centauro, ii, 566.

Turba sub unius iuvenis virtute ferarum.

V. 429. TUM DI QUOQUE MAGNOS. Libri omnes *tumidi*: Scaliger ingeniose *tum di*; nisi quod adhuc corrigendum erat, *cum di*; sententia continuata.

V. 434. ET TAM VICINOS FUGIENTIA SIDERA COLLES. Inapte post *montes* intulit *colles*; a maiore ad minus deveniens. Repone,

Et iam VICINAS fugientia sidera MOLES. Virgilius Aen. i, 65.

Hoc metuens molemque et montes insuper altos.

V. 435. ARMA IMPORTANTES ET RUP-TA MATRE CREATOS DISCORDES VULTU PERMIXTAQUE CORPORA, PARTUS. Pro *creatos*, Gemblacensis *coactos*. Versus barbari et adulterini; ex margine in locum alienam intrusi. Quid? an *montes* et *moles* *arma* importabant, *discordes partus* erant? Nebylo hic, quisquis erat, tam commodam occasionem nactus, noluit *gigantas* dimittere, sine dono vel ipsis monstrosiore. Voluit tamen hos interferi post versum 428.

V.

Et iam vicinas fugientia sidera moles :

Arma importantes et rupta matre creatos , 435

Discordes vultu , permixtaque corpora , partus .

Nec dum hostile sibi quicquam , nec numina norat

Siqua forent maiora suis . tunc Iuppiter arae

Sidera constituit , quae nunc quoque maxima fulget .

Quam propter cetus convolvens squamea terga 440

Orbibus infurgit tortis , et fluctuat alvo :

Intentans morsum , similis iam iamque tenenti ,

Qualis ad expositae fatum Cepheidos olim

Expulit adveniēns ultra sua litora pontum .

Tum

Vulg. v. 434. TAM VICINOS—COLLES. 437. HOSTIFERUM—QUEMQUAM
—NORANT. 439. FULGENT. 443. UNDIS.

V. 437. HOSTIFERUM NECDUM SIBI QUEMQUAM NUMINA NORANT, SIQUA FORENT MAIORA SUIS. Libri veteres universi *necdum hostiferum sibi*. Nec sententiam nec verborum constructionem quisquam hic evolvere queat. Repone,

Nec dum HOSTILE sibi QUICQUAM, NEC numina NORAT

Siqua forent maiora suis.

Continuatur orationis series. Dubitavit Iuppiter ipse, timens non posse, quod tamen poterat. Unde vero ista dubitatio? Ex periculi magnitudine, montibus pene ad caelum extructis: tum nondum suarum virium periculum fecerat, nihil adhuc hostile sibi habens; nescivit denique annon alia alicubi numina forent suis potentiora. Iuno apud Virgilium Aen. vii, 310. *quod si mea numina non sunt*

Magna satis, dubitem haud equidem implorare quod usquam est.

V. 439. QVAE NUNC QUOQUE MAXIMA FULGET. Lege cum duobus recentioribus FULGET: *ara scilicet maxima*, non sidera; quae in ara non sunt nisi quartae et quintae magnitudinis.

V. 442. INTENTANS MORSUM, SIMILIS IAM IAMQUE TENENTI. Versus spurius. Cui, quaeso, cetus morsum intentat, et similis tenenti est? Andromedae scilicet: hoc enim

voluit cuculus ille, qui primus hunc versum hic inseruit. Atqui tam similis est tenenti Andromedam, quam qui dimidio caelo ab ea distet. Cicero in Arateis,

*Exin semotam procul in tutoque locatam
Andromedam tamen explorans fera quaerere pistris Pergit.*

Et Germanicus,

*At procul expositam sequitur Nereia pistris
Andromedam: media est solis via; cum tamen illa*

*Terretur monstro pelagi, gaudetque sub axe
Diverso posita.*

Ceterum ex Virgilio adumbratus est versus, Aen. xii, 753. *at vividus umber*

Haeret hians, iam iamque tenet, similisque tenenti

Increpuit malis, morsuque elusus inani est.

V. 443. QUALIS AD EXPOSITAE FATUM CEPHEIDOS UNDIS EXPULIT ADVENIENS ULTRA SUA LITORA PONTUM. Ordo est, *expositae undis*: at istis *fatum Cepheidos* interiectis duo haec non possunt coniungi. Vetat poetarum mos, et ratio ipsa. Repone,

*Qualis ad expositae fatum Cepheidos OLIM
Expulit adveniēns ultra sua litora pontum.*

Expositae absolute: ut Germanicus,

*At procul expositam sequitur Nereia pistris
Andromedam.*

F

V.

Tum notius piscis venti de nomine dictus 445
 Exsurgit de parte noti; qua fusa feruntur
 Flexa per ingentes stellarum flumina gyros.
 Ulterius capiti coniungit aquarius undas
 Amnis; et in medium coeunt, et fidera miscent.

His, inter solisque vias, arctosque latentes 450
 Axem quae mundi stridentem pondere torquent,
 Orbe peregrino caelum depingitur astris;
 Quae notia antiqui dixerunt fidera vates.

Ultima, quae mundo semper volvuntur in imo,
 Quis innixa manent caeli fulgentia templa, 455
 Nusquam in conspectum redeuntia cardine verso,
 Sub-

Vulg. v. 446. CUI IUNCTA. 448. ALTERIUS CAPITIS. 455. INNEXA—SIGNA.

V. 446. EXSURGIT DE PARTE NOTI, CUI IUNCTA FERUNTUR. Libri universi *cuncta*, non ut Scaliger *iuncta*: quod minus belle hic inferitur; cum statim habeamus *coniungit*. Neque illud *cui* recte habet: constructio enim postulare, non *cui pisci*, sed *cui noto*, sensu absurdo. Repono,

Exsurgit de parte noti, QUA FUSA FERUNTUR

Flexa per ingentes stellarum flumina gyros.
Fusa, qui ex aquarii urna defusa sunt.

V. 448. ALTERIUS CAPITIS CONIUNGIT AQUARIUS UNDAE. *Capitis* a Scaligero est; libri universi *capiti*. Porro *alterius* solus Gemblacensis; ceteri omnes *ulterius*. Repono,

ULTERIUS CAPITI coniungit aquarius undas.

Ulterius, hoc est, magis versus austrum. Sane *alterius* nullum locum hic habet; cum piscis notius *solitarius* et *novus* dicatur.

V. 455. QUIS INNEXA MANENT CAELI FULGENTIA SIGNA. Vide orationis seriem: *ultima*, fidera scilicet, quae ultra circulum antarcticum absconduntur, *quibus innexa sunt fulgentia signa*. Quomodo vero signa fulgen-

tia innexa sunt sideribus, quae nobis non fulgent? Frustra hic sensum communem quaeras. Solus Gemblacensis *signa* habet: ceteri universi *templa*. Repono,

QUIS INNEXA manent caeli fulgentia TEMPLA.

Templa caeli, totum poëtis caelum, innititur polo antarctico, tanquam imo fundo sive fundamento. Lucretius v, 492.

altaque caeli
Densebant procul a terris fulgentia templa.

V. 458. ET VERSAS FRONTIBUS ARCTOS. Somniavit auctor, in Parnasso, non in caelo, polum utrumque similia signa exhibere. Unde iterum dicit i, 588.

Circulus austrinas qui stringit et obsidet arctos. Atque hoc ei, ut poëtae, condonamus, non ut astronomo. Sed nulla venia dignus est falsarius ille, qui quattuor sequentes versiculos hic inseruit; a se confictos, sed invita Minerva. *Credimus*, inquit, *exemplo*. Quo exemplo id credis? An australia signa, quae a nobis spectantur ultra tropicum capricorni, similia sunt illis quae supra tropicum cancri sunt? An fidera illa, quae hinc inde ab aequatore intra duos tropicos visuntur, inter se similia sunt? Si haec dissimillima, cur illa circa polos similia

Sublimis speciem mundi, similesque figuras
 Astrorum referunt, et versas frontibus arctos.
Uno distingui medias, claudique dracone
Credimus exemplo: quia vis fulgentia visus 460
Hunc orbem caeli vertentis sidera cursu
Cardine tam simili fultum, quam vertice fingit.
 Haec igitur magno divisas aethere sedes
 Signa tenent, totum mundi diducta per orbem.
 Tu modo corporeis similes ne quaere figuras; 465
 Omnia ut aequali fulgentia membra colore
 Deficiat nihil, aut vacuum quid lumine cesset.
 Non poterit mundus sufferre incendia tanta,
 Omnia

Vulg. v. 463. HAS. 464. DEDUCTA. 466. OMNIAQUE. 467. UT VACUUMQUE A.

similia existimentur? Si *exemplo* duceris, haec ipsa exempla detertere te debebant. Ceterum in versibus sequentibus,

quia vis fulgentia visus
Hunc orbem caeli vertentis sidera cursu,
Cardine tam simili fultum quam vertice fingit.
quia vis et fingit a Scaligero sunt; libri omnes *quamvis* et *pingit*. Equidem indignor tantum ingenium, falsarii indocti nugis irretitum, tam absurda et se indigna protulisse. Quia *vis visus* (id ipsum quam incondite dictum) *fingit* utrumque polum esse similem. Atqui, ὁ δαυμάσις, non *vis visus*, sed *vis φαντασίας* imaginationis id finxerit. Quid porro fiet de illo *fulgentia*? an obtorto collo trahetur ad *sidera*? Quis ex proletariis poetis tam perverso ordine verba disponderet? mihi nullum dubium est, quin interpolator sic dederit,

Credimus exemplo; QUAMVIS FUGIENTIA VISUS.
 quod ex Nostro habuit, iii, 363.

Signa patent, nullos umquam fugientia visus.
 Atqui hic *fugientes*, *arctos* scilicet, dictum oportuit: ille stolidus *astra* subintelligi posse existimavit. Porro duos reliquos versiculos sic videtur dedisse;

HINC orbem caeli vertentis sidera cursu

Cardine tam simili fultum, quam vertice
 PINGUNT.

De globis factitiis haec accipienda. Sed et hic stuporem suum prodit; cum *cardinem* de australi polo dicit, *verticem* de boreali. Atqui *cardo* et *vertex* idem prorsus significant; et utrumque de utroque polo dicitur. Ut Noster i, 603, et alibi passim;

Seque secant gemino coeuntes cardine mundi.

V. 463. HAS Igitur MAGNO DIVISAS AETHERE SEDES SIGNA TENENT, MUNDI TOTUM DEDUCTA PER ORBEM. Libri omnes, *haec igitur*. Repone,

HAEC igitur magno divisas aethere sedes
Signa tenent, TOTUM MUNDI DIDUCTA
per orbem.

ut supra 275, cum zodiaci signa recensuisset, *Haec igitur texunt aequali sidera tractu.*
Deducta librariorum error: ut supra 331, omnes libri habent *deductis* pro *diductis*.

V. 466. OMNIAQUE AEQUALI FULGENTIA MEMBRA COLORE DEFICIAT NIHIL UT, VACUUMQUE A LUMINE CESSET. Libri veteres, *omnia ut aequali*; et *deficiat nihil et vacuum qua*: Vossianus *quia*. Repone,

Omnia UT aequali fulgentia membra colore
 F 2 De-

Omnia si plenis ardebunt sidera membris.
 Quicquid subduxit, sibimet natura pepercit, 470
 Succubitura oneri; formas distinguere tantum
 Contenta, et filis ostendere sidera certis.
 Linea designat species, atque ignibus ignes
 Respondent; media extremis, atque ultima summis
 Redduntur: satis est, si se non omnia celant. 475
 Praecipue, medio cum luna implebitur orbe,
 Certa nitent mundo: cum luna conditur omne
 Stellarum vulgus: fugiunt sine nomine turba.
 Pura licet vacuo tum cernere sidera caelo:
 Nec fallunt numero, parvis nec mixta feruntur. 480
 Et, quo clara magis possis cognoscere signa,
 Non

Vulg. v. 470. FLAMMIS. 472. STELLIS. 473. IGNEA. 478. SIGNA.
 479. PLURA—CEDERE.

Deficiat nihil, AUT vacuum QUID lumine cesset.

V. 470. QUICQUID SUBDUXIT FLAMMIS, NATURA PEPERCIT. Cui, amabo, pepercit? Dederat auctor,

Quicquid subduxit, SIBIMET natura pepercit, Succubitura oneri.

Sibimet, ut infra 867.

Sed trahit ad semet rapido Titanius aestu.

Lupus apud Silium vii, 721.

Iam sibimet metuens, spirantem dentibus imis

Reiecit praedam.

V. 472. ET STELLIS OSTENDERE SIDERA CERTIS. Repone,

et FILIS ostendere sidera certis.

Passim hoc sensu *fila* usurpat Noster.

V. 473. IGNEA DESIGNAT SPECIES; ATQUE IGNIBUS IGNES RESPONDENT. *Ignea* a Scaligero est: Libri universi *linea*. Rectissime; *LINEA designat species*. Hoc firmat superiorem emendationem, et ab ipsa firmatur: *filis ostendere, linea designare*. *Linea*, ut et *fila* frequenter hoc sensu habet auctor.

Non tota igitur signorum membra stellis repleta et expressa sunt: satis est, si, ut in lineari pictura, exterior et qualiscumque signorum ambitus repraesentetur.

V. 478. FUGIUNT SINE NOMINE SIGNA. Hoc vero ineptissimum. Quomodo enim *signa* sunt, si *sine nomine* sunt? ut *signa* esse non possunt sine certa specie et forma: ita nec species sine nomine. Non *signa* hic vult auctor, sed *stellas* minimae magnitudinis; quae negliguntur, nec nomine dignatae sunt. Sed facilis emendatio est: Repone,

cum luna conditur omne

Stellarum vulgus: fugiunt sine nomine TUR-
 Sic v, 736. de re eadem: [BA.]

Vulgus iners videas, et iam sine nomine turbam.

Boni librarii *signa* supposuerunt; ne nomen singulare cum plurali verbo discordaret.

V. 479. PLURA LICET VACUO TUM CEDERE SIDERA CAELO: NEC FALLUNT NUMERO, NEC PARVIS MIXTA FERUNTUR. Falsus est Scaliger; cum ex Gemblacensi citat *tum credere*: unde ille refinxit *tum cedere*: nam et Gemblacensis (ut meis oculis vidi)

Non varios obitus norunt, variosve recursus:
 Certa sed in proprias oriuntur singula luces,
 Natalesque suos occasumque ordine servant.
 Nec quicquam in tanta magis est mirabile mole, 485
 Quam ratio, et certis quod legibus omnia parent.
 Nusquam turba nocet, nihil ullis partibus errat,
 Laxius aut brevius mutatoque ordine fertur.
 Quid tam confusum specie, quid tam vice certum est?
 Ac mihi tam praesens ratio non ulla videtur, 490
 Qua pateat mundum divino numine verti,
 Atque ipsum esse deum: nec forte coisse magistra;
 Ut voluit credi, qui primus moenia mundi
 Seminibus struxit minimis, inque illa resolvit:

E

Vulg. v. 482. VARIOSQUE. 483. SIDERA. 488. ET LEVIUS.

vidi) et alii universi tum cernere. Atqui hoc falsum est, licere plura sidera cernere in plenilunio: immo contrarium verum est: ea causa erat Scaligero, ut immutaret. Sed cernere bene habet; aliud vocabulum in noxia est. Repone,

PURA licet vacuo tum CERNERE sidera caelo:

Nec fallunt numero, PARVIS NEC mixta feruntur.

Libri veteres parvis nec, quod altero concinnius est. Ceterum vir summus Huetius, dum cupide nimis Scaligerum fugillat, in crassiorum ipse errorem incidit. Defendit illud utrumque plura cernere: hoc est, inquit, in novilunio, cum vacuum caelum luna reliquit. Atqui vacuo hic caelo non est vacuo a luna, sed a minutis stellis, quae tum obscurantur. Probant hoc, quae mox sequuntur,

Nec fallunt numero, parvis nec mixta feruntur.

Si enim vacuo caelo non sunt mixta parvis; certe non in novilunio, cum parva et minima omnia possunt cerni. Diversus error tantis viris eadem de causa obrepfit, quod versum 476.

Praecipue medio cum luna implebitur orbe, de luna *διχοτόμω* sive *semiterna* interpretarentur. Atqui medio orbe non id est quod media facie; sed medio cursu, medio orbe menstruo: cum luna semper plena est: et idcirco addit auctor implebitur.

V. 482. VARIOSQUE RECURSUS. Legendum VARIOSVE.

V. 483. CERTA SED IN PROPRIAS ORIUNTUR SIDERA LUCES. Male sit istis librariis, qui *sidera* et eiusmodi toties nobis ingeminant. Cum *signa* iam dixerit auctor, quantae incuriae esset addidisse *sidera*, quod idem est: Repone,

Certa sed in proprias oriuntur SINGULA luces.

Singula oriuntur in luces proprias, hoc est, statis anni diebus; et servant eosdem ortus et obitus.

V. 488. LAXIUS ET LEVIUS. Hoc vult, nihil errat extra orbitam suam; eosdem circulos semper describit, non nunc maiores, alias minores. Lege igitur,
 Laxius AUT BREVIUS.

V.

E quîs et maria et terras et fidera caeli, 495
 Aetheraque inmensis fabricantem finibus orbes
 Solventemque alios constare; et cuncta reverti
 In sua principia, et rerum mutare figuras.
Quis credat tantas operum sine numine moles
Ex minimis, caecoque creatum foedere mundum? 500
 Si fors ista dedit nobis, fors ipsa gubernet.
 At cur dispositis vicibus consurgere signa,
 Et velut imperio praescriptos reddere cursus,
 Cernimus; ac nullis properantibus ulla relinqui?
 Cur eadem aestivas exornant fidera noctes 505
 Semper, et hibernas eadem? certamque figuram
 Quisque dies reddit mundo, certamque relinquit?
 Iam tum, cum Graiae verterunt Pergama gentes,
 Arctos et orion adversis frontibus ibant:
 Haec contenta suos in vertice flectere gyros; 510
 Ille ex diverso vertentem surgere contra
 Obvius, et notio semper decurrere mundo.
 Temporaque obscurae noctis deprendere signis

Iam

Vulg. v. 496. IMMENSOS. 501. GUBERNAT. 512. TOTO.

V. 496. AETHERAQUE IMMENSOS FABRICANTEM FINIBUS ORBES. Quid vero finibus per se positum; nisi dicas quales vel quanti sint? An orbis vel ulla figura sine finibus concipi potest? Repone,

Aetheraque IMMENSIS fabricantem finibus orbes.

V. 499. QUIS CREDAT TANTAS OPERUM SINE NUMINE MOLES EX MINIMIS, CAECOQUE CREATUM FOEDERE MUNDUM? Versus spurii. Quam inepte, quis credit? quasi non tota Epicureorum secta id crederet. Tum vide qualis sit constructio: *quis credat tantas moles operum* (creatas esse)

ex minimis, mundumque creatum caeco foedere? In secundo orationis membro ponit, quod in primo venire debuit. Quid porro est *caeco foedere*? Hoc secum pugnat. Si enim *foedere*, certe non *caeco*, non ab ignaris facto. Versus sunt spurii, quos nebulo lectione falsa prioris versus deceptus inseruit.

V. 501. SI FORS ISTA DEDIT NOBIS, FORS IPSA GUBERNAT. Libri universi gubernet: rectissime. Si fors dedit ista nobis, ipsa fors gubernet, si possit: ea scilicet constantia, qua nunc gubernantur.

V. 512. ET TOTO SEMPER DECURRERE MUNDO. *Toto mundo*, inquit Scaliger; quia

Iam poterant: caelumque suas distinxerat horas.
 Quot post excidium Troiae sunt eruta regna? 515
 Quot capti populi? quoties fortuna per orbem
 Servitium imperiumque tulit, varieque revertit?
 Troianos cineres in quantum oblita refovit
 Imperium? fatis Asiae iam Graecia pressa est.
 Saecula dinumerare piget, quotiesque recurrens 520
 Lustrarit mundum vario sol igneus orbe.
 Omnia mortali mutantur lege creata.
 Nec se cognoscunt terrae vertentibus annis.
Exutae variant faciem per saecula gentes.
 At manet incolumis mundus, suaque omnia servat; 525
 Quae nec longa dies auget, minuitve senectus;
Nec motus puncto currit, cursusque fatigat.
 Idem semper erit, quoniam semper fuit idem.
 Non alium videre patres, aliumve nepotes
 Aspicient. deus est, qui non mutatur in aevo. 530
 Numquam transversas solem decurrere ad arctos;
 Nec mutare vias, et in ortum vertere cursus,

Au-

quia utriusque hemisphaerii magnas partes occupat. At quorsum hoc ab auctore memoratur? nempe ut ostendat, sidera iam eosdem situs inter se retinere, quos olim Troianis temporibus habuerunt. Iam vero si toto mundo decurrit; contrarium potius hinc inferas, orionem locum suum non servare. Repono, et NOTIO semper decurrere mundo. ut supra versu 402.

Hoc duce per notium decurrunt sidera mundum.

Iam ratio recte procedit; ut arctos olim et hodie in boreali mundo; ita orion in notio. Neutrum sidus e suo loco abcessit.

V. 524. EXUTAE VARIANT FACIEM

PER SAECULA GENTES. Codices omnes, *exutas variam*. Etiam hunc versum expungo. Gestiebant olim falsarii suos, ubicumque poterant, versus intrudere. Quod nusquam factu facilius, quam in his sententiosis.

V. 527. NEC MOTUS PUNCTO CURRIT. Veteres libri, *curvat, carrat*. Quia et hic versus ablegandus a textu. Huiusmodi autem interpolationes, quae pro Manilianis se ostentant, hanc ab acutissimo Scaligero censuram extorserunt, quod non posset Manilius *manum tollere de tabula, et numquam sciret desinere*. Vere dictum: si has nugās ipsius auctoris esse concedimus: falso, si emuncta nare scimus a genuinis spuria discernere.

V.

Auroramque novis nascentem ostendere terris ;
 Nec lunam certos excedere luminis orbes ,
 Sed fervare modum , quo crescat , quove recedat ; 535
 Nec cadere in terram pendentia sidera caelo ,
 Sed dimensa suis consumere tempora signis ;
 Non casus opus est , magni sed numinis ordo .

Ipse autem quantum convexo mundus olympo
 Obtineat spatium , quantis bis sena ferantur 540
 Finibus astra , docet ratio ; cui nulla resistunt
 Claustra , nec immensae moles , caecive recessus ;
 Omnia succumbunt , ipsum est penetrabile caelum .
 Nam quantum a terris atque aequore signa recedunt ,
 Tantum bina patent . quacumque inciditur orbis 545
 Per medium , pars efficitur tum tertia gyri ,
 Exiguo dirimens solidam discrimine summam .
 Summum igitur caelum bis bina refugit ab imo

Astra,

Vulg. v. 542. CEDUNTQUE. 545. QUANTUMQUE. 548. RESURGIT.

V. 542. CUI NULLA RESISTUNT CLAU-
 STRA, NEC IMMENSAE MOLES, CEDUNT-
 QUE RECESSUS. *Ceduntque* sine dubio men-
 dose. Post negativa ista *nulla* et *nec*, *cedunt-*
que perinde est, ac *nec cedunt*. Repone,

Claustra, nec immensae moles, CAECIVE
recessus.
 hoc est, seducti, tenebrosi : ut passim *caecae*
cavernae, latebrae.

V. 545. QUANTUMQUE INCIDITUR OR-
 BIS PER MEDIUM, PARS EFFICITUR
 TUM TERTIA GYRI. Constructio hic la-
 borat. *Quantum* inciditur, *tum* efficitur. O-
 portuit certe *tantum*. Sed vetusti codices om-
 nes habent *quacumque* ; quod reponendum :

quacumque inciditur orbis
Per medium, pars efficitur tum tertia gyri.
Quacumque circulus per centrum inciditur,
 diametros fit, quae est pars fere tertia periphe-
 riae : theorema Archimedis. *Orbis* hic non

est mundus, sed quivis circulus. *Quacumque* ;
 quia in quovis circulo infinitae diametri duci
 possunt. *Pars tertia* : hoc ex auctoris saecu-
 lo et communi operariorum axiomate. At re-
 centiores hoc non usquequaque verum esse
 deprehenderunt : quod et auctor ipse intellex-
 it, *exiguo discrimine.*

V. 548. SUMMUM IGITUR CAELUM
 BIS BINA RESURGIT AB IMO, ALTERA
 BIS SENIS UT SIT PARS TERTIA SIGNIS.
 Haec corrupta sunt : miramque molestiam
 creaverunt Scaligero, et Gronovio in *De pe-*
cunia veteri iv, 5. quorum uterque et verba et
 versuum seriem immutant. Nihil his opus e-
 rit, si modo codices consulantur : qui omnes
refugit habent, non *resurgit* : et pro *altera*
bis senis ; Gemb. Lips. Venetus *astra bis se-*
nis ; Vossianus *astro*. Lege et distingue,
Summum igitur caelum bis bina REFUGIT
ab imo

As-

Astra, e bis senis ut sit pars tertia signis.
 Sed quia per medium est tellus suspensa profundum, 550
 Binis a summo signis discedit et imo.
 Hinc igitur quacumque supra te suspicis ipse,
 Qua per inane meant oculi, quaque ire recusant,
 Binis aequandum est signis: sex tanta rotundae
 Efficiunt orbem zonae; qua signa feruntur 555
 Bis sex, aequali spatio texentia caelum.
 Nec mirere vagos partus eadem esse per astra,
 Et mixtum ingenti generis discrimine fatum;
 Singula cum tantum teneant tantoque ferantur
 Tempore, vix toto surgentia sidera mense. 560
 Restat ut aethereos fines tibi reddere coner,
 Filaque dispositis vicibus comitantia caelum,
 Per quae dirigitur signorum flammeus ordo.
 Circulus ad boream fulgentem sustinet arcton,

Sexque

Vulg. v. 549. ALTERA bis. 552. HOC igitur QUODCUMQUE. 560. SEX TOTA
 —LUCE.

ASTRA, E bis senis ut sit pars tertia signis.
 In omni, inquit, circulo diametros est pars
 fere tertia circumferentiae: igitur, cum cae-
 lum sit circulare, summum ab imo distat quat-
 tuor astra, ut sit pars tertia e duodecim astris.
 Sed quia tellus in centro caeli est, ea distat a
 caelo semidiametri spatium, sive duo signa.
 Refugit, hoc est, recessit, distat, ut 565.

Sexque fugit solidas a caeli vertice partes.
 Resurgit hic nullo modo ferri potest.

V. 552. HOC igitur QUODCUMQUE
 SUPRA TE SUSPICIS IPSE. Hoc a Scalige-
 ro venit; et illuc redibit. Certe hoc quodcum-
 que supra te suspicis totum horizontem compre-
 hendit; nec binis signis aequandum, sed pro-
 pe sex. Libri omnes, hinc igitur. Repone,
 HINC igitur, QUACUMQUE supra te suspicis
 ipse.

Hinc, ab hac terra. Quacumque, sive ad
 verticem caeli, sive ad latera.

V. 560. TANTOQUE FERANTUR TEM-
 PORE SEX TOTA SURGENTIA SIDERA
 LUCE. In hac quidem lectione conspirant
 codices, et acquiescunt interpretes. Videamus
 quid intus habeat. Nec mirere, inquit,
 varietatem factorum sub eodem signo: cum
 singula signa tantum spatii teneant, gradus
 nempe triginta, et duodecimam totius orbis
 partem; tantoque ferantur tempore: quid po-
 stea? expectabam ex sententiae filo, singula
 ferantur. Ille vero sex sidera infert, ut probet
 de singulis. Quod, fodes, genus argumenti?
 Quid illud porro, tota luce? inexplicabile, et
 sensu cassum. Repone,

Singula cum tantum teneant tantoque ferantur
 Tempore, VIX TOTO surgentia sidera MENSE.
 Singula ex xii signis mensem ex xii unum con-
 sumunt, ab ortu ad obitum. Vix toto, ut in-
 fra 585.

Vixque dies transit candentem extenta per ae-
 stum.

Sexque fugit solidas a caeli vertice partes. 565
 Alter, ad extremi decurrens fidera cancri,
 In quo consummat Phoebus lucemque moramque,
 Tardaque per longos circumfert lumina flexus,
 Aestivi medio nomen sibi sumit ab aestu;
 Temporis et titulo potitur: metamque volantis 570
 Solis et extremos designat fervidus axes;
 Et quinque in partes aquilonis distat ab orbe.
 Tertius, in media mundi regione locatus,
 Ingenti spira totum praecingit olympum;
 Parte ab utraque videns axem: quo culmine Phoebus
 Componit paribus numeris noctemque diemque, 576
 Veris et autumnii currens per tempora mixta.
 Hic medium aequali distinguit limite caelum:
 Quattuor et gradibus sua fila reducit ab aestu.
 Proximus hunc ultra, brumalis nomine gaudens, 580
 Ultima

Vulg. v. 569. AESTIVUM. 570. METAQUE. 571. ACTUS. 575. LIMINE.
 578. CUM. 580. TANGENS.

V. 565. SEXQUE FUGIT SOLIDAS. Quota pars circuli sunt sex istae solidae? hoc non liquet. Forsitan auctor dederit,

Sex e triginta fugiens a vertice partes.

Eudoxum Cnidium sequitur; qui totum meridianum in partes 60 divisit; ut a polo ad polum sint 30. Vide nos infra ad i, 592. Ergo circulum hunc describit, non ad Romae situm, sed ad Cnidi; ubi elevatio poli est graduum 36.

V. 569. AESTIVUM MEDIO NOMEN SIBI SUMIT AB AESTU. Malebat Scaliger, *aestivi*. Recte: sic paulo infra 580.

Proximus hunc ultra brumalis nomine gaudens.

V. 570. METAQUE VOLANTIS SOLIS. Hoc est *potitur meta*. Lege, mutata distinctione, *METAMQUE volantis Solis et*, hoc est *designat*. Duo ex recentioribus libri *metamque*.

V. 571. ET EXTREMOS DESIGNAT FERVIDUS ACTUS. Immo repone, AXES; *Me-*

tam et extremos axes volantis solis; sub quibus fervidus sit. Virgilius Georg. iii, 107. *volat vi fervidus axis.*

Extremos axes, ut summus currus iv, 163.

Quam Phoebus summis revocatus curribus ambit.

V. 575. QUO LIMINE PHOEBUS. Scripti omnes *lumine*; mendose: Scaliger *limine*: Huetius *limite*; quod vocabulum rursus habes, versu hinc tertio. Dedit auctor,

Parte ab utraque videns axem: quo CULMINE Phoebus.

Linea aequinoctialis poëtis culmen caeli est: et cum *Phoebus parte ab utraque axem*, sive utrumque polum, *videt*; certe e *culmine* prospicit.

V. 578. CUM MEDIUM AEQUALI. Immo *hic medium aequali*. *Hic*, circulus aequinoctialis. Nisi sic legeris, non *hic* circulus *quattuor gradibus* a tropico cancri distabit; sed sol ipse: quod ineptum et absurdum.

V.

Ultima designat fugientis limina solis ;
 Invida cum obliqua radiorum munera flamma
 Dat per iter minimum nobis : sed finibus illis ,
 Quos super incubuit , longa stant tempora luce ;
 Vixque dies transit candentem extenta per aestum . 585
 Bisque iacet binis summotus partibus orbis .
 Unus ab his superest extremo proximus axi
 Circulus , austrinas qui stringit et obsidet arctos .
 Hic quoque brumalem per partes quinque relinquit :
 Et quantum a nostro sublimis cardine gyros 590
 Distat , ab adverso tantundem proximus illi .
 Sic per tricenas vertex a vertice partes
 Divisus , duplici summa circumdat olympum ;
 Et per quinque notat signantes tempora fines .
 His eadem est via , quae mundo ; pariterque rotantur
 Inclines , sociosque ortus occasibus aequant : 596
 Quan-

Vulg. v. 582. INVIDAQUE. 592. TIBI PER BINAS.

V. 580. PROXIMUS HUNC ULTRA BRUMALIS NOMINE TANGENS. Pro *tangens* recentiores *cingens* : unde Scaliger in priore editione *circes* hoc est *circulus*. At in secunda *tangens* adscivit ex codice Gemblacensi. Et Venetus quoque *tangens* ; Lipsiensis pro variis lectionibus, *tingens*, *tangens*, *cingens*. Repone,

Proximus hunc ultra, brumalis nomine GAU-
 DENS. Ita Noster ii, 829.

Nec capit externum, proprio quia nomine
 gaudet.

V. 582. INVIDAQUE OBLIQUA. Repone, *invida* cum *obliqua*. Cum *sol* dat nobis radiorum munera. Si *que* retines ; constructio erit, cum *circulus brumalis* dat &c. inepte. Ceterum codices universi *invia* ; unde Scaliger ex coniectura *invida*, hoc est, *parca*, *maligna*. Rectissime. Noster iii, 285.

cum sidera flexo
Ordine conficiunt cursus obliqua malignos.

V. 592. SIC TIBI PER BINAS VERTEX A VERTICE PARTES DIVISUS. Cum *sic* dicit ; quae antea fufius dicta erant, breviter et summatim colligit. Quid ergo sibi vult *per binas partes* ? Diviserat certe *verticem a vertice*, polum a polo, per partes vi, v, iv ; iv, v, vi : quae simul faciunt partes triginta. Repone igitur,

Sic PER TRICENAS vertex a vertice partes
Divisus, duplici summa circumdat olympum,
 et notat olympum per quinque fines five circulos parallelos. Eudoxus, astronomorum dux, divisit circulum in sexaginta partes, non, ut postea factum, in trecentas sexaginta. Ea divisione, tropici distant ab aequatore partes 24 ex 360 ; non ut nunc ponuntur, $23\frac{1}{2}$: et circulus arcticus tantundem a polo. Vide Geminum p. 19. et Achillem Tatium cap. 26. Ceterum, ut recte ibidem Geminus, arcticus a polo non in omni climate eandem distantiam habet : sed alibi maiorem, alibi minorem ;

G 2

Ka-

Quandoquidem secti, qua totus volvitur orbis,
 Fila trahunt alti cursum comitantia caeli;
 Intervalla pari servantes limite semper,
 Divisosque semel fines, sortemque dicatam. 600
 Sunt duo, quos recipit ductos a vertice vertex,
 Inter se adversi, qui cunctos ante relatos,
 Seque secant, gemino coeuntes cardine mundi;
 Transversoque polo rectum ducuntur in axem:
 Tempora signantes anni, caelumque per astra 605
 Quattuor in partes divisum mensibus aequis.
 Alter ab excelso decurrens limes olympo
 Serpentis caudam fittas et dividit arctos,
 Et iuga chelarum medio volitantia gyro:
 Extremamque secans hydram mediumque sub armis 610
 Centaurum, adverso confurgit rursus ab axe,
 Et redit in caelum; squamosaque tergora ceti,
 Lanigerique notat fines, clarumque trigonum,

An-

Vulg. v. 597. TEXTO QUO. 610. AUSTRIS, 611. ADVERSUM CONCURRIT
 rursus IN AXEM. 612. CETUM. 614. FASTIGIA.

καταγράφεται δὲ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἐλλάδι
 δεικνύμενα: delineatur tamen ad horizontem in
 Graecia: ubi clima indicat Cnidi, quae pa-
 tria erat Eudoxi, sub gradu latitudinis 36: ut
 enim 6 ad 60 in Eudoxi divisione, ita 36 ad
 360. Eudoxi igitur auctoritate, arcticus fix-
 um in globo locum nactus est; qui alioqui
 mobilis est, nec in globo delineandus.

V. 597. QUANDOQUIDEM TEXTO,
 QUO TOTUS VOLVITUR ORBIS. *Texto* a
 Scaligero venit: libri recentiores *sexto*. Gem-
 blacensis cum Lipsiensi *sexti*. Certe *texto* mi-
 nime hic convenit. Quis enim sensus, aut
 qualis dictio, *totus orbis volvitur texto*? Re-
 pone,

*Quandoquidem SECTI QUA totus volvitur
 orbis.*

Secti, ducti, delineati, *qua* orbis volvitur;
 hoc est, paralleli aequatori.

V. 610. EXTREMAMQUE SECANS HY-
 DRAM, MEDIUMQUE SUB AUSTRIS CEN-
 TAURUM. *Austris* Scaligero debetur; libri
 omnes *astris*. Tu repone,
mediumque sub ARMIS

Centaurum.

Armos equi intelligit. Nam *medius* centaurus
 est, ubi armi equini humano pectori coniun-
 guntur.

V. 611. ADVERSUM CONCURRIT RUR-
 SUS IN AXEM ET REDIT IN CETUM,
 SQUAMOSAQUE TERGORA CETI. Libri
 vetustiores,

adverso concurrat rursus in axe.

Locus pessime affectus. Quomodo *concurrat
 rursus*: qui nec cum quoquam *concurrat*; et
 si concurrat, non *rursus*, sed iam primum id
 facit. Quomodo autem *redit in cetum*; a quo
 non *abierat*? Qualis porro ineptia et tautolo-
 gia,

Andromedaeque sinus imos, vestigia matris,
 Principiumque suum repetito cardine claudit. 615
 Alter in hunc medium summumque incumbit in axem;
 Perque pedes primos cervicem transit et urae,
 Quam septem stellae primam, iam sole remoto,
 Producent, nigrae praebentem lumina nocti:
 Et geminis cancrum dirimit, stringitque flagrantem 620
 Ore canem, clavumque ratis, quae vicerat aequor.
 Inde axem occultum per gyri signa prioris
 Transversa; atque illo rursus de limite tangit
 Te, capricorne, tuisque aquilam designat ab astris;
 Perque lyram inversam currens spirasque draconis, 625
 Posteriora pedum cynosurae praeterit astra;
 Transversamque secut vicino cardine caudam.
 Hic iterum coit ipse sibi, memor unde profectus.
 Atque haec aeterna fixerunt tempora sede,
 Immotis per signa locis statione perenni. 630

Hos

Vulg. v. 626. PROTERIT. 629. AETERNAM—SEDEM. 630. MODIS.

gia, *cetum et tergora ceti?* Dedit auctor,
 ADVERSO CONSURGIT rursus AB AXE,
 Et redit in CAELUM.

Rursus consurgit, et redit in caelum, ut infra 691,
 de circulo lacteo:

Inde suos sinuat flexus per crura pedesque
 Centauri alterius; rursusque ascendere cae-
 lum Incipit.

V. 614. ANDROMEDAEQUE SINUS I-
 MOS, FASTIGIA MATRIS. *Fastigia* non
 belle dicitur pro capite: neque per caput Cas-
 siopiae transit, sed pedes: Repone, igitur,
Andromedaeque sinus imos, VESTIGIA ma-
tris.

Et sane codex Lipsiensis *vestigia* habet pro va-
 ria lectione.

V. 626. POSTERIORA PEDUM CYNOSU-
 RAE PROTERIT ASTRA. Mirum vero si

circulus fictus et imaginarius potest *astra pro-*
terere: eoque magis mirum, quod in *pedibus*
cynosurae nulla sint astra. Libri veteres *per-*
terit; lege PRAETERIT: quod et alii adscive-
 runt.

V. 629. ATQUE HAEC AETERNAM FIX-
 ERUNT TEMPORA SEDEM. Haec mendosa
 sint, necesse est: sequitur enim,

Hos volucres fecere duos.

Quid ait, an tempora sive coluri *fecere* meri-
 dianum et horizontem mobiles? Hanc absur-
 dam sententiam constructio ipsa parit. Repone,

Atque haec AETERNA fixerunt tempora SEDE.
Fixerunt et fecere, veteres nempe astronomi,
 qui artem primi condiderunt. Sic correxe-
 ram; cum postea animadverti codicem Vene-
 tum *aeterna sedere* clare exhibere.

V. 630. IMMOTIS PER SIGNA MODIS.

Tama

Hos volucres fecere duos. namque alter ab ipsa
 Confurgens helice medium praecidit olympum,
 Discernitque diem, sextamque examinat horam,
 Et paribus spatiis occasus cernit et ortus.
 Hic mutat per signa vices: nam seu quis eos, 635
 Seu petit hesperios, supra se circinat orbem
 Verticibus superastantem, mediumque secantem
 Caelum, et diviso signantem culmine mundum:
 Cumque loco terrae caelumque et tempora mutat.
 Quando aliis aliud medium est. volat hora per orbem:
 Atque ubi se primis extollit Phoebus ab undis, 641
 Illis sexta manet, quos tum premit aureus orbis.
 Rursus ad hesperios sexta est, ubi cedit in umbras:
 Nos primam ac summam sextam numeramus utramque,
 Et gelidum extremo lumen sentimus ab igne. 645
 Alterius fines si vis cognoscere gyri,

Cir-

Vulg. v. 635. MUTANS——SEU SI. 639. AC.

Tam nescio quinam sint *immoti modi* quam *moti modi*. Repono, *Immotis per signa LOCIS*.

V. 635. HIC MUTANS PER SIGNA VICES, SEU SI QUIS EOS. Attende verborum constructioni: *hic*, circulus, *mutans vices per signa*, circinat orbem supra se. Ergo meridianus supra se alium meridianum circinat. Quid absurdius? Illud vero cuiusmodi *seu si quis*? Quis sic locutus est? Gemblacensis cum Lipsiensi mutat. Repone,

Hic MUTAT per signa vices: NAM SEU quis eos,

Seu petit hesperios.

Seu quis hominum versus ortum, seu quis versus occasum progreditur, circinat supra caput suum circulum meridianum: qui per signa vices mutat.

V. 639. CUMQUE LOCO TERRAE CAELUMQUE AC TEMPORA MUTAT. QUANDO ALIIS ALIUD MEDIUM EST, VOLAT

HORA PER ORBEM. Inverso ordine hi versus feruntur in scriptis universis. Recte immutavit Scaliger. Quippe non *hora* mutat tempora, quae ipsa temporum pars est: sed *homo*, qui ortum vel occasum petit, cum loco terrae mutat caelum et tempora. Leve dictu est; sed universi codices *et*, non *ac*.

V. 644. NOS PRIMAM AC SUMMAM SEXTAM NUMERAMUS UTRAMQUE. Ordo et sensus: *nos* medii sextam utramque, illam eorum, hanc hesperiorum, numeramus primam et summam: primam, cum eois sexta est; summam, cum sexta est hesperiis. Magnae de hoc loco lites inter viros cetera maximos exortae sunt; quas cum ipsis sepultas esse cupimus.

V. 653. NUNC TANTUM AD MEDIUM VERGENS MEDIUMQUE REPENTE ORBEM, NUNC SEPTEM AD STELLAS, NUNC MOTA SUB ASTRA. Hi quoque versus spu-
 rii,

Circumfer faciles oculos, vultumque per orbem.
 Quicquid erit caelique imum terraeque supremum,
 Qua coit ipse sibi nullo discrimine mundus,
 Redditque aut recipit fulgentia fidera ponto, 650
 Praecingit tenui transversum limite mundum.
 Haec quoque per totum volitabit linea caelum.
Nunc tantum ad medium vergens, mediumque repente
Orbem, nunc septem ad stellas, nunc mota sub astra.
 Nam quacumque vagae tulerint vestigia plantae 655
 Has modo terrarum nunc has gradientis in oras,
 Semper erit novus et terris mutabitur arcus:
 (Quippe aliud caelum ostendens aliudque relinquens,
 Dimidium tegit et profert) varioque notabit
 Fine, et cum visu pariter sua fila movente. 660
Hic terrestris erit, quia terram amplectitur, orbis,
Et mundum plano praecingit limite gyros,
 Atque

Vulg. v. 665. SED QUOCUMQUE. 659. TEGET ET REFERET. 660. FINI cum—
 MOVENTEM.

rii, et ab homine insulso profecti. Nec sensus intra inest, nex extra sana verba. Frustra fuere viri summi, qui vel explicare vel emendare conati sunt; et magnis iris utrimque rem egerunt, *μηδ' οὐκ οὐκ*.

V. 655. SED QUOCUMQUE VAGAE. Repone, NAM QUACUMQUE vagae. Spuriis istis de medio sublatis, correctio se ipsa probat. Libri veteres quaecumque.

V. 659. DIMIDIUM TEGET, ET REFERET. Libri omnes, *teget et refert*; nisi quod aliquot habent *regit*. Sententia est, dimidium tegit, dimidium ostendit. Repone igitur,
Dimidium tegit et profert.

Sic Noster iv, 526.

Sed geminos aequa cum profert unda tegitque Parte.

V. 660. VARIOQUE NOTABIT FINI CUM VISU PARITER SUA FILA MOVEN-

TEM. Libri omnes: *sine et cum visu*; et vetusti, *movente*. Repone igitur,

varioque notabit

FINE, ET cum visu pariter sua fila MOVENTE.

Notabit caelum sine vario et movente sua fila pariter cum visu hominis. Notabit moventem, hoc est, hominem aut sua hominis fila, quid sibi velint, nullus intelligo.

V. 661. HIC TERRESTRIS ERIT, QUIA TERRAM AMPECTITUR, ORBIS; ET MUNDUM PLANO PRAECINGIT LIMITE GYRUS. *Terram et mundum ignave: orbis et mox gyros odiose. Sunt, qui sic emendent: Hic terrestris erit, quia terrae amplectitur orbem,*

Et medium plano praecingit limite, gyros.

Sed vereor, ne omnes tres adulterini sint. Quaerit Scaliger, cur hic gyros prae ceteris *terrestris* appellandus sit. Rationem reddere conatur; quam recte rejicit Huetius; nec tamen ipse

Atque a fine trahens titulum, memoratur horizon.

His adice obliquos adverſaque fila trahentes
 Inter ſe gyros: quorum fulgentia ſigna 665
 Alter habet per quae Phoebus moderatur habenas:
 Subſequiturque ſuo ſolem vaga Delia curru:
 Et quinque adverſo luctantia ſidera mundo
 Exercent varias naturae lege choreas.
 Hunc tenet a ſummo cancer, capricornus ab imo: 670
 Bis recipit, lucem qui circulus aequat et umbras,
 Lanigeri et librae ſigno ſua fila ſecantem.
 Sic per tres gyros inflexus ducitur orbis,
 Rectaque devexo fallit veſtigia clivo.
 Nec viſus aciemque fugit, tantumque notari 675
 Mente poteſt, ſicut cernuntur mente priores:
 Sed nitet ingenti ſtellatus balteus orbe,
 Inſignemque facit caelato lumine mundum,
 Et ter vicienas partes patet atque trecentas
 In longum: bis ſex lateſcit fascia partes, 680
 Quae cohibet vario labentia ſidera curſu.
 Alter in adverſum poſitus ſuccedit ad arctos,
 Et paulum a boreae gyro ſua fila reducit,
 Tranſitque inverſae per ſidera Caſſiopeiae.
 Inde per obliquum deſcendens, tangit olorem; 685
 Aeſti-

Vulg. v. 664. DIVERSAQUE. 682. POSITAS.

ipſe meliorem profert. Certe horizon aſtronomis eſt circulus ſphaerae caeleſtis, non terreſtris; tantumque a terra abeſt, quantum ipſe ſupra nos meridianus.

V. 664. DIVERSAQUE FILA TRAHENTES INTER SE GYROS. Libri vetuſti *adverſa inter ſe*: ſic infra de iſdem 682, *Alter in adverſum poſitus*.

V. 682. ALTER IN ADVERSUM POSITAS. Sic Gemblacenſis *poſitas*; plerique alii *poſitos*: unus recentior *poſitus*. Hoc recte. Galaxias in adverſum poſitus zodiaco: vide ſupra 664.

V. 688. INTRA CAUDAM. Libri vetuſti *inter caudam*. Rectius.

Aestivosque fecat fines aquilamque supinam,
 Temporaque aequantem gyrum, zonamque ferentem
 Solis equos, inter caudam, qua scorpius ardet,
 Extremamque sagittari laevam, atque sagittam.
 Inde suos finuat flexus per crura pedesque 690
 Centauri alterius: rursusque ascendere caelum
 Incipit; argivamque ratem per aplustria summa,
 Et medium mundi gyrum, geminosque per ima
 Signa secans subit heniochum; teque unde profectus,
 Cassiepia, petens super ipsum Persea transit; 695
 Orbemque ex illa coeptum concludit in ipsa:
 Tresque secat medios gyros, et signa ferentem
 Partibus e binis, quotiens praeciditur ipse.
 Nec quaerendus erit. visus incurrit in ipsos
 Sponte sua, seque ipse docet cogitque notari. 700
 Namque in caeruleo candens nitet orbita mundo,
 Ceu missura diem subito, caelumque recludens.
 Ac veluti virides discernit semita campos,
 Quam terit assiduo renovans iter orbita tractu;
Inter divisas aequabilis est via partes: 705
 Ut freta canescunt fulcum ducente carina,
 Accipiuntque viam fluctus spumantibus undis,
 Qua tortus verso movit se gurgite vertex:

Can-

Vulg. v. 688. INTRA. 694. INDE. 696. ILLA. 708. QUAM—DE.

V. 694. TEQUE INDE PROPECTUS. Libri omnes unde. Recte. Vide 684, et 696.

V. 696. ORBEMQUE EX ILLA COEPTUM CONCLUDIT IN ILLA. Vetusti concinnius, concludit in IPSA.

705. INTER DIVISAS AEQUABILIS EST

VIA PARTES. Libri aequalibus. Iterum versus spurius intervenit; sensu nullo.

V. 708. QUAM TORTUS VERSO MOVIT DE GURGITE VERTEX. Quid est, *move-re viam de gurgite*? Repone,

QUA tortus verso movit se gurgite vertex.
H V.

Candidus in nigro lucet sic trames olympos,
 Caeruleum pingens ingenti lumine mundum. 710
 Utque suos arcus per nubila circinat Iris,
 Sic super incumbit signato culmine limes
 Candidus, et resupina facit mortalibus ora;
 Dum nova per caecam mirantur lumina noctem,
 Inquiruntque sacras humano pectore causas. 715
 Num se diductis conetur solvere moles
 Segminibus, raraque labent compagine rimae,
 Admittantque novum laxato tegmine lumen.
 Quid sibi non timeant? magni cum vulnera caeli
 Conspiciant, feriatque oculos iniuria mundi. 720
 An coëat potius, duplicisque extrema cavernae
 Conveniant, caelique oras et segmina iungant;
 Perque ipsos fiat nexus manifesta cicatrix,

Fu-

Vulg. v. 709. LIMES. 710. FINDENS. 714. VIBRANTUR. 719. QUASI.
 721. MUNDUS. 722. SIDERA.

V. 709. LUCET SIC LIMES OLYMPO. Tertio abhinc versu iteratur illud *limes*. Lege hic *TRAMES*, ut supra 703, *semita*.

V. 710. CAERULEUM FINDENS. Libri veteres *fingens*: lege igitur, *caeruleum* *PINGENS*.

V. 714. DUM NOVA PER CAECAM VIBRANTUR LUMINA NOCTEM. Egregie codex Venetus *mirantur*. Dum mortales *mirantur et inquirunt causas*. Si *vibrantur amplecteris*; tum constructio erit, *lumina inquirunt causas*.

V. 719. QUID? QUASI NON TIMEANT. Praestantissimus Fred. Gronovius legit, *quid sibi non timeant?* Nihil verius.

V. 721. AN COEAT MUNDUS. Vide quam inconcinne: *iniuria mundi*, et extemplo sequitur, *an coëat mundus*. Repone, *An coëat POTIUS*. Sententia continuatur a versu 716. Num mo-

les *conetur se solvere*, quae a principio compacta erat: *an potius moles coëat*, quae ab initio disiuncta erat.

V. 722. CAELIQUE ORAS ET SIDERA IUNGANT. Apage illud *sidera*; quod ubique prave a librariis inculcatur. Scaliger *foedera* mavult. Repone, *caelique oras et SEGMINA iungant*. Hic *iuncta segmina*, ut contra versu 717, *diducta segmina*.

V. 724. FISSURAM FACIENS MUNDI. *Fissurae* vocabulum, sive scissurae, rimae, sententiae ipsi contrarium est. In hac enim non moles prius iuncta *conatur se diducere*; sed prius disiuncta *conatur coire*. Gemblacensis et Lipsiensis *fusuram*. Lege igitur et distingue,

FUSURAM *faciens*: mundi *stipatus et orbis*. *Fusuram*, conflaturam, *χωνία*, ferruminationem, plumbaturam. Glossae: *χωνευτήρ*, *fusor, conflator*. Plinius xxxiv, 22. Ipse *lapis*,

Fufuram faciens : mundi ftipatus et orbis ,
 Aëriam in nebulam craffa compagine verſus , 725
 In cuneos alti cogat fundamina caeli .
 An melius manet illa fides , per ſaecula priſca
 Illac ſolis equos diverſis curſibus iſſe ,
 Atque aliam triviſſe viam : longumque per aevum
 Exuſtas ſedes , incoſtaque fidera flammis 730
 Caeruleam verſo ſpeciem mutafſe colore ;
 Infuſumque loco cinerem , mundumque ſepultum .
 Fama etiam antiquis ad nos deſcendit ab annis ,
 Phaethontem patrio curru per ſigna volantem ,
 (Dum nova rimatur propius ſpectacula mundi , 735
 Et puer in caelo ludit , curruque ſuperbus
 Luxuriat nitido , cupit et maiora parente)
 Monſtratas liquiſſe vias , aliamque recentem

Im-

Vulg. v. 724. FISSURAM. 725. CLARA. 728. CURRIBUS. 735. MIRATUR.
 737. MUNDO. 738. ORBEMQUE RIGENTEM.

pis, ex quo fit aes, Cadmia vocatur, fuſuris neceſſarius, medicinae inutilis.

V. 725. AERIAM IN NEBULAM CLARA COMPAGINE VERSUS. Quid clara hic faciat, non intelligo. Repono,

Aëriam in nebulam CRASSA compagine verſus.

Hic *craſſa compagine*, ut ſupra 717, in contraria ſententia *rara compagine*. Ita mox 754.

Contextit flammæ, et craſſo lumine candet.

Mox, *in cuneos cogat*; figurate, hoc eſt, comprimat, condenſet, conſtipet. Virgilius Aen. xii, 575.

Dant cuneum, denſaque ad muros mole feruntur. et ibidem, 457.

denſi cuneis ſe quiſque coactis

Agglomerant.

V. 728. DIVERSIS CURRIBUS ISSE. Gemblacenſis et Lipſ. rectius, *diverſis CURSIBUS*: quod et Scaligero placuit.

V. 734. PHAETHONTEM PATRIO CUR-

RU PER SIGNA VOLANTEM. Ex Graeco *φάειδων* male per ſynaloepham fecit, *Phaethon*; quaſi Graece eſſet *φάειδων*. Quintilian. Inſtit. i, 5. *Diaereſis ut Europæi: et ei contrarium vitium, quod συναίρεσιν et συναλοίφην Graeci vocant, nos complexionem dicimus: qualis eſt apud P. Varronem:*

Cum te flagranti deiectum fulmine, Phaethon.

V. 735. DUM NOVA MIRATUR PROPIUS SPECTACULA MUNDI. Quid ſit *propius mirari* ab aliis velim diſcere. Mihi ab auctore fuiſſe videtur,

Dum nova RIMATUR propius ſpectacula mundi.

Propius rimari, ut propius ſcrutari: Noſter i, 11.

Iamque favet mundus propius ſcrutantibus ipſum.

V. 737. CURRUQUE SUPERBUS LUXURIAT, MUNDO CUPIT ET MAIORA PARENTE. *Mundus omnium animalium parens;*

H 2

ut

Imposuisse polo: nec signa insueta tulisse
Errantes meta flammæ, currumque solutum. 740

Deflexum solito cursu, curvisque quadrigis.

Quid querimur flammæ totum sævisse per orbem?

Terrarumque rogam cunctas arsisse per urbes?

Cum vaga dispersi fluitarunt fragmina currus,

Et caelum exustum est. luit ipse incendia mundus, 745

Et vicina novis flagrarunt sidera flammis,

Nunc

Vulg. v. 740. NUTU. 742. QUOD—SEVISSE. 744. LUMINA.
746. NOVA VICINIS.

ut Noster ii, 101. de pecudibus,

Natura tamen ad mundum revocante parentem.

Hic tamen non universus omnium parens, sed proprius Phaëthontis, qui sol fuit, indicatur. Sol vero nusquam vocatur mundus. Gronovius igitur Observ. i, 9. mundi legit: ut *currus mundi sit is quo sol vehitur*. Atqui versu 734. *patrius currus* erat, hoc est, solis, non mundi. Repone,

curruque superbus

Luxuriat nitido; cupit et maiora parente.

Recte nitido; quo adolescentis animus captabatur. Horatius in Carmine Saeculari,

Alme sol, curru nitido diem qui

Promis et celas.

Vel et sic distinguas,

Luxuriat, nitido cupit et maiora parente.

Nitido parente, ut Ovid. Fast. iii, 44. de sole,

Restabant nitido iam duo signa deo.

V. 738. ORBEMQUE RIGENTEM IMPOSUISSE POLO. Gemblacensis, Venetus, et Vossianus *rigentem*; Lipsiensis cum ceteris *regentem*. Quid sit *rigentem orbem polo imposuisse*, cum Phaëthon omnia incenderit, ne Oedipus quidem interpretetur. Nos partim vi sententiae, partim more auctoris adiuti, veram, ut opinor, lectionem divinavimus;

Monstratas liquisse vias, ALIAMQUE RECENTEM Imposuisse polo.

Novam et recentem viam imposuisse polo five mundo aut caelo. Noster v, 98.

Hoc genitum credas de sidere Bellerophonten

Imposuisse viam mundo, per signa volantem.

et iv, 903.

Edomuit terram ad fruges, animalia cepit, Imposuitque viam ponto.

V. 739. NEC SEGNA INSUETA TULISSE ERRANTES NUTU FLAMMAS. Quid fodes est, *flammæ errantes nutu?* nutu, opinor, Phaëthontis. Atqui ille, ex Manilii sententia, volens, non coactus, *monstratas vias liquit*. Frustra quoque is equis *innuisset*, quem equi pone sedentem non videbant. Repone,

nec signa insueta tulisse

Errantes META flammæ.

Meta, hoc est, stato et solito solis cursu. Supra versu 199.

Cum suspensus eat Phoebus, curruque reflectat

Huc illuc agiles, et servet in aethere metas.

et 570. *metamque volantis Solis.*

V. 741. DEFLEXUM SOLITO CURSU, CURVISQUE QUADRIGIS. *Curru solutum*, aut liberum interpreteris, aut fractum et dispersum. Utrum vis accipe, et versus hic se adulterinum ostendit. Quippe si meta currus errat, et *liber* volat; fero dicit auctor *deflexum esse solito cursu*: serius, si *fractus* est. Quid vero est, *curru deflexum curvis quadrigis?* curvae videntur quadrigae, cum a recta via deflectuntur. Ergo si currus deflectitur a curvis quadrigis, in viam rectam redit. Ut taceam ineptiam sermonis; nam perinde est, ac curru deflecti a curvo curru.

742. QUOD QUERIMUR, FLAMMAS TOTUM SEVISSE PER ORBEM. Haec mendo-
sa

Nunc quoque praeteriti faciem referentia casus.

Nec mihi celanda est fama vulgata vetusta

Fabula, de niveo lactis fluxisse liquorem

Pectore reginae divum, caelumque colore

Infecisse suo. quapropter lacteus orbis

Dicitur, et nomen causa descendit ab ipsa.

Anne magis densa stellarum turba corona

Contexit flammis, et crasso lumine candet,

750

Et

Vulg. v. 747. SERVANTIA. 748. FAMAE——VETUSTAS. 749. MOLLIOR E.
753. AN MAIOR.

fa sunt: sed facilis sententiae ipsius ductu est emendatio,

Quid querimus flammis totum saevisse per orbem?

Sensu aperto. Quid querimus terrarum orbem tunc conflagrasse? Etiam caelum exustum est. Saeviunt ignes, flammae, procellae, fluctus passim apud scriptores.

V. 744. CUM VAGA DISPERSI FLUITARUNT LUMINA CURRUS. Repone,
Cum vaga dispersi fluitarunt FRAGMINA currus.

id quod fluitarunt postulat. Virgil. de naufragio Aen. x. 306.

Fragmina remorum quos et fluitantia transtra Impediunt. et Ovid. Met. xi, 560.

tenet ipse manu, qua sceptrum solebat,

Fragmina navigii Ceyx. et xiv, 563.

Neritiaeque ratis viderunt fragmina laetis Vultibus.

Ovid. de Phaëthonte Met. ii, 316.

Illic frena iacent: illic temone revulsus

Axis; in hac radii fractarum parte rotarum:

Sparsaque sunt late laceri vestigia currus.

V. 746. ET NOVA VICINIS FLAGRANT SIDERA FLAMMIS. Quoniam sunt ista nova sidera? mirum ni ab incendio producta et creata fuerint. Repone,

Et VICINA NOVIS flagrant sidera flammis.

Vicina disperso currui: nam longe remota in tuto erant. Novis flammis: quia veteribus et suis antea fulserant. Noster iv, 838.

Necnon cum patrias Phaethon tentavit habenas,

Arserunt gentes: luit ipsum incendia caelum: Fulseruntque novis ardentia sidera flammis.

V. 747. NUNC QUOQUE PRAETERITI FACIEM SERVANTIA CASUS. Gemblacensis et Vossianus referantia: Lipsiensis referentia: Venetus referentia. Hoc recte: sic Noster i, 459.

similesque figuras

Astrorum referunt.

et ii, 249.

Vel quae fessa sedent, pigras referentia mentes.

et v, 265.

Et medicos unguenta dabit referentia flatus.

V. 748. NEC MIHI CELANDA EST FAMAE VULGATA VETUSTAS MOLLIOR, E NIVEO LACTIS. Sic omnes hic librarii; quorum qui primus haec et talia huic auctori inussit, pro praemio crucem merebatur. Quid enim est vetustas vulgata famae? quid mollior vetustas? Haec monstra sunt, nec ulli poetarum adscribenda. Dedit auctor,

Nec mihi celanda est FAMAE vulgata VETUSTA

FABULA, DE niveo lactis fluxisse liquorem.

Noster ii, 37.

Quorum carminibus nihil est nisi fabula caelum.

Fabula vulgata, et fama vetusta passim.

V. 753. AN MAIOR DENSA. Lego, ANNE MAGIS densa: hoc est, an potius. Nempe haec vera causa est; ut per telescopia certo scimus.

V.

Et fulgore nitet collato clarior orbis? 755
 An fortes animae dignataque numina caelo,
 Corporibus resoluta suis, terraque remissa,
 Huc migrant ex orbe; suumque habitantia caelum
 Aethereos vivunt annos, mundoque fruuntur?
 Atque hic Aeacidas, hic et veneramur Atridas, 760
 Tydidenque ferum; terraeque marisque triumphis
 Naturae victorem Ithacum; Pyliumque senecta
 Insignem triplici; Danaumque ad Pergama reges:
 Assaracum atque Ilium, totamque sub Hectore Troiam:
 Auroraeque nigrum partum, stirpemque tonantis 765
 Rectorem Lyciae. nec te, Mavortia virgo,
 Praeteream; regesque alios, quos Graecia misit

Atque

Vulg. v. 756. NOMINA. 757. TERRAEQUE. 764. CASTRA DUCUM
 ET CAELI VICTAMQUE.

V. 756. AN FORTES ANIMAE, DIGNATAQUE NOMINA CAELO. Quid hoc est? nomina corporibus suis resoluta? an nomina corporibus vestiuntur? Lipsiensis pro varia lectione habet *numina*; Vossianus *lumine*. Repone,

An fortes animae, dignataque NUMINA caelo.

Numina quidem, sed caelo dignata; non nativa: non dei genitales; sed indigetes, qui mortalitate exuta caelo recepti sunt.

V. 757. TERRAEQUE REMISSA. Sic codices: quod defendit quidem Gronovius Observ. i, 10. Tu tamen repone,

Corporibus resoluta suis, TERRAEQUE remissa.

ut Virgil. Aen. v, 98. *animamque vocabat Anchisae magni, manesque Acheronte remissos.*

At animae in galaxia non Acheronte sed terra remissae sunt; quia inde recta in caelum evolarunt, inferis contemptis. Ovidius Heroid. xv, 53.

Aut vos erronem tellure remittite nostrum.

V. 759. AETHEREOS VIVUNT ANNOS, MUNDOQUE FRUUNTUR. Imitatus est Nemesianus Ecloga i, 40.

Iam si sublimes animae caelestia templa Sidereasque colunt sedes, mundoque fruuntur.

V. 764. ASSARACUM. Post versum 763, alter in codicibus universis sequitur, hoc modo:

Danaumque ad Pergama reges, Castra ducum et caeli victamque sub Hectore Troiam:

Auroraeque nigrum partum.

Quem Scaliger ex textu sustulit, irreptitium vocans, conformatum nempe ex ii, 3.

Hectoreamque facem, tutamque sub Hectore Troiam.

An dicemus, addit, *castra et Troiam relata ad circulum lacteum*? Non de castris et moenibus, sed de fortissimis viris sermo est. Recte hoc posterius: et versus, nisi commode corrigi possit, sine venia eiiciendus est. Experiamur, an faveat fortuna tentanti. Repono,

Danaumque ad Pergama reges:

ASSARACUM ATQUE ILIUM TOTAMQUE sub Hectore Troiam.

I

Ex

Atque Asiae gentes et Magno maxima Pella.
 Quique animi vires, et strictae pondera mentis
 Prudentes habuere viri; quibus omnis in ipsis 770
 Census erat: iustusque Solon, fortisque Lycurgus,
 Aethereusque Platon, et qui fabricaverat illum,
 Damnatusque suas melius damnavit Athenas:
 Perfidos et victor, strarat quae classibus aequor:
 Romanique viri, quorum iam maxima turba est: 775
 Tarquinioque minus reges; et Horatia proles,
 Tota acies partus: necnon et Scaevola trunco
 Nobilior, maiorque viris et Cloelia virgo;
 Et Romana ferens quae textit moenia Cocles:
 Et commilitio volucris Corvinus adeptus 780

Et

Vulg. v. 769. STRICTAS PONDERE MENTES. 774. QUI. 777. PARTIS.

Ex Virgilio habuit Aen. vi, 648.

*Hic genus antiquum, Teucric pulcherrima proles,**Magnanimi heroës, nati melioribus annis:**Ilusque Assaracusque et Troiae Dardanus auctor.*Iam vero *tota Troia*, non moenia et domos, sed viros ipsos significat. Ovidius Heroid. i, iv.*Vix Priamus tanti totaque Troia fuit.*Ita, *Tota se Roma obviam advenienti effudit*; et alia similia passim. Ceterum de Troianis etiam actum esse in praecedentibus vel hinc patet; quod *Memnon*, *Sarpedon*, et *Penthesilea*, quos hic memorat, in Troianorum erant partibus, non Danaorum: mox 768, soli Gemblacensis et Lipsiensis, et *Magno maxima Pella*: ceteri omnes perperam bella.

V. 769. ET STRICTAS PONDERE MENTES. Corrigo, et STRICTAE PONDERA MENTIS. Noster infra, ii, 955.

*Necnon et fidei tutelam vindicat ipsam,**Pectoris et pondus. Lucanus viii, 280.**Ast ego curarum vobis arcana mearum**Expromam, mentisque meae quo pondera vergant.*V. 774. PERSIDOS ET VICTOR, STRARAT QUI CLASSIBUS AEQUOR. Repone, QUAE. Themistoclem intelligit, non Xerxen. Neque enim ille aut *victor* Persidos, aut inter heroas, qui in galaxia degunt, numerandus. Iuvenalis x, 175. de Xerxe:*constratum classibus isdem,**Suppositumque rotis solidum mare.*

V. 776. TARQUINIOQUE MINUS REGES. Sic libri vetusti: hoc est, reges omnes, Tarquinio excepto. Ovid Met. xii, 554.

Bis sex Herculeis ceciderunt me minus uno Viribus. Vide Gronovium Observ. ii, i.V. 777. ET HORATIA PROLES, TOTA ACIES PARTIS. Gemblacensis, Lipsiensis, et Vossianus, *partus*. Rectissime. Tota acies unius matris partus: Horatii enim fratres tergemini erant. Placet quoque Gronovio Observ. ii, i.

V.

Et spolia et nomen, qui gestat in alite Phoebum:
 Et Iove qui meruit caelum, Romamque Camillus
 Servando posuit; Brutusque a rege receptae
 Conditor; et Pyrrhi per bella Papirius ultor:
 Fabricius, Curiique pares: et tertia palma
 Marcellus; Cossusque prior de rege necato:
 Certantes Decii votis, similesque triumphis:
 Inviectusque mora Fabius: victorque nefandi
 Livius Hasdrubalis, socio per bella Nerone:

785

Scipia-

Vulg. v. 785. CURIUSQUE. 787. CERTANTESQUE DECI. 788. NECATI.

V. 781. QUI GESTAT IN ALITE PHOEBUM. Gronovius Observ. iii, xi. Sic locum refingit;

Et commilitio volucris Corvinus adeptus

Et spolia et nomen, quem gessit in alite, Phoebi.

Corvinus, inquit, *adeptus spolia et cognomen commilitio volantis Phoebi, quem in forma alitis gessit in galea confidentem.* Sed fefellit hic solitum acumen virum sagacissimum. *Volucris Phoebi* pro *volantis* durius est, quam ut ferri possit: et ipse verborum ordo constructionem aliam posceret; *nomen* scilicet *Phoebi*, non *commilitio Phoebi*. Bene habet recepta omnium codicum lectio, *volucris, qui gestat in alite Phoebum*; hoc est, qui *Phoebo sacer ales* est, ut supra 424; et in caelo locatus in alitis forma deum intus gestat. Ita de cygno caelesti Noster v, 376.

Ipse deum cygnus condit vocemque sub illo,

Non totus volucer, secumque immurmurat intus.

ut cygnus condit Iovem, non totus volucer: ita corvus quoque non totus volucer est, sed in volucris gestat Phoebum.

V. 782. ET IOVE QUI MERUIT CAELUM, ROMAMQUE CAMILLUS SERVANDO POSUIT. Ita Silius xiv, 683, Marcellus, captis Syraculis, *servando condidit urbem.* Camillus Iove, hoc est Capitolio, servando caelum meruit.

V. 784. ET PYRRHI PER BELLA PA-

PIRIUS ULTOR. Nota illud *per bella*; hoc est, non *per venena*.

V. 785. FABRICIUS CURIUSQUE PARES. Vossianus quidem *pares*, tres alteri *parens*. Repone,

Fabricius, CURIIQUE pares.

hoc est, par fratrum. Ovid. Met. viii, 308.

Aetoridaeque pares et missus ab Elide Phyleus. ubi similiter libri habent, *Aetoridaeque parens*. Propert. iii, 2. de Ennio,

Qui cecinit Curios fratres et Horatia facta.

V. 786. ET TERTIA PALMA MARCELLUS, COSSUSQUE PRIOR DE REGE NECATO. Ubi constructio est, Marcellus tertia palma de rege necato, et Cossus prior, sive secunda. Tres opima spolia tulerunt de regibus occisis, Romulus, Cossus, Marcellus. Ceterum imitatus est hic Virgil. Aen. v, 339.

Post Helymus subit, et iam tertia palma Di-ores.

V. 787. CERTANTESQUE DECI VOTIS. Codices *Decii*: nec in nominativo plurali coalescere solet syllaba. Repone,

Certantes DECII votis.

Omittitur coniunctio, ut supra versu 785.

V. 788. VICTORQUE NECATI LIVIUS HASDRUBALIS. Hoc nimis putide: *victor necati*: Qui enim necatus est, sine dubio victus est, et plusquam victus. Et iam altero abhinc versu habuimus *necato*. Repone,

victorque nefandi

Livius

Scipiadaeque duo, fatum Carthaginis unum: 790
 Pompeiusque orbis domitor, per tresque triumphos
 Ante diem princeps: et censu Tullius oris
 Emeritus fasces: et Claudii magna propago,
 Aemiliaeque domus proceres, clarique Metelli:
 Et Cato fortunae victor; matrisque sub ulnis 795
 Miles Agrippa suae: Venerisque ab origine proles
 Iulia descendit caelo, caelumque replevit;
 Quod regit Augustus socio per signa tonante;

Cernit

Vulg. v. 790. DUCES. 792. DEUM. 793. CAELUM. 795. ARMIS.

Livius Hasdrubalis.
 Virgil. Aen. iv, 497. *abolere nefandi*
Cuncta viri monumenta iubet monstratque
sacerdos.

V. 790. SCIPIADAEQUE DUCES, FATUM CARTHAGINIS UNUM. Vocabulum *duces* otiose hic ponitur. Quasi vero et ceteri, quorum prius meminerat, non fuissent duces. Repone,

Scipiadaeque duo, fatum Carthaginis unum.
 Ex Virgilio Noster sumpsit Aen. vi, 842.

aut geminos, duo fulmina belli,
Scipiadae, cladem Lybiae.
 Iuvenalis ii, 153. *Curius quid sentit et ambo*
Scipiadae.

Quin et argutiam captavit, in *duo* et *unum*.
 Ovidius de Hercule et Achille, Fast. v, 389.
Stare simul casu Troiae duo fata videres.

V. 792. ANTE DEUM PRINCEPS. Perquam inficete hoc fertur: Pompeius princeps reipublicae erat ante *deum Caesarem*. Quid ni? etiam ante Augustum et Tiberium. Quasi auctor chronologum hic ageret. Repone,

Ante diem princeps.
 hoc est, ante legitimam aetatem festinatos honores cepit. Res ex historia nota. *Ante diem*; ut Statius Silv. i, ii, 174.

Hunc et bisfenos cernes attollere fasces
Ante diem.

V. 793. ET CENSU TULLIUS ORIS EMERITUS CAELUM, ET CLAUDI. Qui

meruit caelum supra habuimus versu 782. Neque solet Noster ob caesuram vitare synaloepham. Facile est *caelos* substituere; sed numquam alias plurali isto auctor utitur. Repono,

Emeritus fasces.

qui homo novus et nullis maioribus ortus, eloquentia sua consulatum adeptus est.

V. 795. MATRISQUE SUB ARMIS MILES AGRIPPA SUAE. Quaenam ista mater Agrippae, sub qua ille militavit? Scaliger in prior editione *Octaviam socrum* pro matre accipit: in altera coniecit *martisque sub armis sui*. Quomodo vero *martis sui*; qui auspiciis alienis semper res gerebat, numquam suis? Huetius suspicatur, *patrisque—sui*: quia Agrippa Iuliam Augusti filiam uxorem duxit. Repone,

matrisque sub ULNIS

Miles Agrippa suae.

Hoc est, adolescentulus militavit sub adolescente Augusto. Res nota est. Calpurnius locum imitatus est Eclog. i, 46. de Numeriano oratore loquens:

iuvenemque beata sequuntur

Saecula, maternis causam qui lussit in ulnis.
 Ut Numerianus praecoci ingenio orator, ita Agrippa miles. Scaliger quoque in postremis curis veram lectionem vidit, et Calpurnii locum citat: sed priorum, ut credo, coniecturarum taedio fessus et malo pudore victus, maluit *armis* pro *ulnis* ab *armis* interpretari; quam *ulnis* capite aperto adscissere.

Cernit et in coetu divum magnumque Quirinum,
 Altius aetherei quam candet circulus orbis. 800
 Illa deis sedes: haec illis proxima divum
 Qui virtute sua similes vestigia tangunt.
Sunt alia adverso pugnancia sidera mundo,
Quae caelum terramque inter volitantia pendent,
Saturni, iovis et martis, solisque: sub illis 805
Mercurius venerem inter agit lunamque locatus.
 Nunc, prius incipiam stellis quam reddere vires,
 Signorumque canam fatalia carmine iura;
 Implenda est mundi facies, censusque per omne.

Quic-

Vulg. v. 800. QUA. 801. DEUM. 807. AC. 809. CORPUSQUE.

V. 800. ALTIUS AETHEREI QUA CANDET CIRCULUS ORBIS, ILLA DEUM SEDES. Libri vetusti, *quam candet*. Lege et distingue,

Cernit et in coetu divum magnumque Quirinum,

Altius aetherei QUAM candet circulus orbis. vide poëticam de more adulationem. Romulus, Iulius, et Augustus supra galaxiam cum deis maioribus degunt: in ipso galaxia, ceteri quos recensuit.

V. 801. ILLA DEUM SEDES; HAEC ILLIS PROXIMA, DIVUM QUI VIRTUTE SUA SIMILES VESTIGIA TANGUNT. *Vestigia* libri omnes: et quidem super astrorum sphaeram dii finguntur incedere. Apud Catullum, coma Berenices, inter astra translata, sic narrat:

Sed quamquam me nocte premunt vestigia divum.

Sed in priore versu male ambulant ista, *illa sedes* deum, *haec* illis. Quorsum casuum mutatio est, cur non *haec illorum* vel *horum*? lege igitur,

IllA DEIS sedes: haec illis, proxima divum.

V. 803. SUNT ALIA ADVERSO PUGNANTIA SIDERA MUNDO. Hunc versum et tres sequentes Scaliger ultra versum 810 detrudit;

quod hoc quidem loco importune veniant. Sunt *alia*, inquit, sidera: quasi hactenus de sideribus egisset. Atqui proxime et prolixè de circulis egit, parallelis, coluris, horizonte, meridiano, zodiaco, galaxia. Ergo hac ratione circuli erunt sidera. Sic argumentatur vir magnus: et recte. Importune quidem hoc loco positi sunt; sed nec in altero illo opportune. Spurii nimirum sunt et irreptitii; nusquam commode veniunt; et suis se virtutibus quales sint produnt.

Sunt alia adverso pugnancia sidera mundo: Planetas ergo iam primum memorat, *ut mundi facies impleatur*. Atqui supra eorum mentionem fecerat, iisdem pene verbis, ut versu 259.

Atque alia adverso luctantia sidera mundo. et i, 668.

Et quinque adverso luctantia sidera mundo. ubi notandum *quinque* tantum numerari, hic vero *solem lunamque* addi; quasi sol et luna hoc primum loco, non iam saepe antea, nominati sint. Vide porro scabiem istorum verficulorum;

Saturni, iovis, et martis, solisque: sub illis Mercurius venerem inter agit lunamque locatus.

Nonne mirifice dictum, *agit* inter venerem et lunam? Idem cuculus similes his et pene germanos inseruit libro quinto, versu sexto.

Ac

Quicquid ubique nitet, vigeat quandoque, notandum est.

Sunt etenim raris orti natalibus ignes 811

Aëra per liquidum: natosque perire cometas

Protenus, et raptim subitas candescere flammæ,

Rara per ingentes viderunt sæcula motus.

Sive quod, ingenitum terra spirante vaporem, 815

Humidior sicca superatur spiritus aura;

Nubila cum longo cessant depulsa sereno,

Et solis radiis arefcit torridus aër,

Apta alimenta sibi dimissus corripit ignis;

Materiamque sui deprendit flamma capacem. 820

Et

Vulg. v. 811. ETIAM RARAE SORTIS NATALIS EUNTES. 812. TRACTOSQUE. 820. RAPACEM.

*Ac per descensum medios percurreret ignes
Saturni, iovis, et martis, solisque sub illis,
Post venerem et Maia natum te, luna, va-
gantem,*

Porro in versu secundo codices vetusti, *terram
caelumque inter*; non ut vulgo, *caelum terram-
que*: sed in spuriiis quid interest, utro modo le-
gantur?

V. 807. AC PRIUS INCIPIAM. *Ac veteres,
recentiores hic: repone, NUNC, prius
incipiam. Ac et ñc literula tantum differunt.
Hoc vocabulo in transitionibus Noster utitur.*

Nunc tibi signorum. Aspice nunc infra.

*Nunc binis insiste. Perspice nunc tenuem:
et alibi saepe.*

V. 809. CORPUSQUE PER OMNE QUIC-
QUID UBIQUE NITET. Repono,

*Implenda est mundi facies, CENSUSQUE
per omne. ut Noster i, 12.*

*Et cupit aethereos per carmina pandere census.
et iv, 880.*

*Inque ipsos penitus mundi descendere census.
Sequens versus adulterinus est; nec sententia
nec dictione proba.*

V. 811. SUNT ETIAM RARAE SORTIS
NATALIS EUNTES PROTENUS. Mon-
strum hoc lectionis est: *Euntes* sine nomine
substantivo: quinam sunt euntes, vel quo e-

unt? *rarae sortis natalis* aenigma plane est, et
Oedipum quaerit. Veteres universi sic habent,

Sunt etiam rari sorti natalis euntes:

Nisi quod pro *euntes* Venetus *eventus*. Statim
hoc videnti se obtulit vera lectio,

*Sunt ETENIM RARIS ORTI NATALIBUS
IGNES.*

Etenim lego non *etiam*: rationem enim reddit
cur implenda sit mundi facies; quia praeter
astra et stellas sunt cometae describendi. *Raris
orti natalibus*, hoc est, qui raro generantur.
ut supra versu 123.

*Natali quoque egere placet, semperque fuisse.
et i, 484.*

Natalesque suos occasumque ordine servant.

V. 812. TRACTOSQUE PERIRE COME-
TAS. Nescio illos *tractos cometas*. Repone,
NATOSQUE perire cometas.

Intra breve tempus nascuntur et pereunt: ut
i, 824. *pariterque cadunt surguntque.*

Natos; ut i, 832. de cometis:

Lumina quae subitis existunt nata tenebris.

V. 820. DEPRENDIT FLAMMA RAPA-
CEM. Libri veteres et recentium plerique,
deprendit flamma CAPACEM.

Inconcinne enim *rapacem*; cum prior versu
sit *corripit*: et prave; quia lectione illa admis-
sa, ibi ignis *corripit* materiam, hic vero a ma-
teria *corripitur*.

Et quia non solidum est corpus, sed rara vagantur
 Principia aurarum, volucrique fimillima fumo,
 In breve vivit opus; citraque incendia limen
 Subsistunt; pariterque cadunt surguntque cometae.
 Quod nisi vicinos agerent occasibus ortus, 825
 Et tam parva forent accensis tempora flammis;
 Alter nocte dies esset, caelumque rediret
 Immersum, et somno totum deprnderet orbem.
 Tum quia non una specie dispergitur omnis
 Aridior terrae vapor, et comprehenditur igni; 830
 Diversas quoque per facies accensa feruntur

Lumina,

Vulg. v. 823. COEPTOQUE — FINE. 824. FULGENTE COMETA.
 830. TERRAEQUE vapor.

V. 823. COEPTOQUE INCENDIA FINE
 SUBSISTUNT, PARITERQUE CADUNT
 FULGENTE COMETA. Mirificae vero lo-
 cutiones. Incendia subsistunt, hoc est (ut vo-
 lunt) existunt, durant, postquam coeperit fi-
 nis. Hoc intelligat, qui potest: immo vel
 illud intelligat, quid omnino sit *coepto fine*.
 Illud vero aequae intellectu difficile est, *incen-
 dia* (cometae scilicet) *cadunt*, *fulgente* tamen
cometa: cadunt ergo et extinguuntur, cum ad-
 huc fulgeant. O poetam Vulcano dedicandum,
 si haec ipsius verba sunt, nec a librariis orta.
 Gemblacensis, Lipsiensis, et recentiores ali-
 quot:

coeptaque incendia finem

*Subsistunt, pariterque cadunt fulgentque co-
 metae.*

Ex his vestigiis veram auctoris scripturam eruo;

CITRAQUE INCENDIA LIMEN

*Subsistunt; pariterque cadunt SURGUNT-
 QUE COMETAE.*

Opus, inquit, *in breve vivit*, et *incendia citra
 limen subsistunt*. Elegante metaphora ab ae-
 dium incendiis petita; quae, si citra limen
 subsistant, neque ultra ad domus vicinas pro-
 grediantur, cito deficiunt. *Citra limen sub-
 sistere*, ut Virgilius Aen. ii, 242.

quater ipso in limine portae

Substitit.

Seneca de Tranquil. c. xv.

Sed se ipsos citra extrema hortentur consistere.
 Iam vero, quod sequitur, *pariterque cadunt
 surguntque* plane auctoris nostri ingenium et
 morem referunt; qui antithetis talibus mire
 sibi placet. Supra versu 205.

*Undique surgentem pariter pariterque caden-
 tem.* et i, 280.

Omnia concordia tractu veniuntque caduntque.

V. 830. ARIDIOR TERRAEQUE VAPOR
 COMPRENDITUR IGNI. Si animum adver-
 tas, constructionem vitiosam esse reperi-
 es. Lege, ut vetusti quattuor habent,

Aridior terrae vapor ET comprehenditur igni.

V. 834. TENUISQUE CAPILLUS DIF-
 FUSOS RADIIS ARDENTIBUS EXPLICAT
 IGNES. Gemblacensis quidem *capillus*; at
 Vossianus et Lipsiensis *capillis*; hic vero pro
 varia lectione *capillos*, quod servant recenti-
 ores omnes. Repone,

TENUISQUE CAPILLOS

DIFFUSUS radiis ardentibus explicat IGNIS.
 Ignis explicat capillos, non capillus ignes; ut
flamma comas imitatur, non *coma flammam*.
Tenuis in codicibus est, ut solet, casus quarti
 pluralis. *Ignis* vero in Vossiano est.

V. 836. NUNC PRIOR HAEC SPECIES.
 Solus Gemblacensis *species*, ceteri omnes *facies*.

Utrum-

Lumina, quae subitis existunt nata tenebris.
 Nam modo, ceu longi fluitent de vertice crines,
 Flamma comas imitata volat; tenuisque capillos
 Diffusus radiis ardentibus explicat ignis. 835
 Nunc prior haec species dispersis crinibus exit,
 Et glomus ardentis sequitur sub imagine barbae.
 Interdum aequali laterum compagine ductus,
 Quadratamve trabem fingit, teretemve columnam.
 Quinetiam tumidis exaequat dolia flammis, 840
 Procere distenta uteros; parvasque capellas
 Mentitur, parvos ignis glomeratus in orbes

Hirta

Vulg. v. 834. TENUISQUE CAPILLUS. 835. DIFFUSOS—IGNES. 837. GLOBUS.
 841. PROCERO—UTERO PARVOSQUE CAPILLOS.

Utrumvis recte: illud versu 829; hoc 831.

V. 837. ET GLOBUS ARDENTIS SEQUITUR SUB IMAGINE BARBAE. Quomodo globus, undique rotundus, barbam humanam exprimat, non video. Longam, promissam barbam saepe legas, globosam opinor nusquam. Repone,

Et GLOMUS ardentis sequitur sub imagine barbae.

Glomus lanae, non compressum, recte imitatur barbam. Lucretius i, 361.

Nam si tantumdem est in lanae glomere quantum

Corporis in plumbo est, tantumdem pendere par est. Horat. Ep. i, xiii, 14.

Ut vinosa glomus furtivae Pyrrhia lanae. ubi codices quidam, ut hic, globos; alii glomos.

V. 841. PROCERO DISTENTA UTERO. Gemblacensis et Lipsiensis uteros: iidemque cum Vossiano procere. Repone igitur,
 PROCERE distenta UTEROS.

Distenta uteros, notissima constructione, hoc est dolia habentia uteros procere distentos.

V. 841. PARVOSQUE CAPILLOS MENTITUR PARVOS IGNIS GLOMERATUS IN ORBES. HIRTA FIGURATUR TREMU-

LO SUB LUMINE MESSIS. Sine dubio mendosum est *capillos*: nam de *crinibus*, *comis*, *capillis* iam egerat versu 834. Mirum vero, si *messis* integra a meteoris figuratur: neque *messis* dici potest *hirta*: arista quidem vel spica, si placet; sed minimae *messis*. Figuratur et *messis* a Scaligeri coniectura veniunt. Scripti veteres mirum quantum ab his discedunt; *partosque* (habent *capillos*; nisi quod Vossianus *partesque*, et Venetus *capellos*: deinde versu novissimo omnes habent *figurantis—menses*. Repone,

PARVASQUE CAPELLAS

Mentitur, parvos ignis glomeratus in orbes

Hirta FIGURANTES tremulo sub lumine MENTA.

Describit meteori genus, quod αἶγες five caprae vocatur. Aristoteles Meteor. i, 4. Οἱ καλέμενοι δαλοὶ καὶ αἶγες—ὅταν μὲν οἶον ἀποσπινθῇ αἶμα καίοντες αἶξ καλεῖται: hoc est, vocantur torres et caprae—cum autem quasi scintillas emittat, dum ardet, capra nominatur. Seneca Natur. Quaest. i, 1. Ignium multae variaeque facies sunt. Aristoteles quoddam genus eorum capram vocat? Si me interrogaveris quare? prior mihi rationem reddas oportet, cur boedi vocentur. Si autem, quod commodissimum est, convenerit inter nos ne alter alterum interroget, quid dicat ille: satius erit de re ipsa quaerere quam mirari, quid ita Ari-

Hirta figurantes tremulo sub lumine menta:
 Lampadas et fissas ramosos fundit in ignes.
 Praecipitant stellae, passimque volare videntur; 845
 Cum vaga per nitidum scintillant lumina mundum:
 Et tenuem longis iaculantur tractibus ignem,
 Excurruntque procul volucres imitata sagittas;
 Arida cum gracili tenuatur femita filo.
 Sunt autem cunctis permixti partibus ignes: 850
 Qui gravidas habitant fabricantes fulmina nubes;
 Et penetrant terras, Aetnamque minantur olympo;
 Et calidas reddunt ipsis in fontibus undas;

Ac

Vulg. v. 843. FIGURATUR—MESSIS. 844. LAMPADIAS FISSUS. 845. PRAECIPITES. 846. LIQUIDUM. 847. TENUES—CRINIBUS IGNES.

Aristoteles globum ignis appellaverit capram. Nota illud globum ignis capram appellat: unde scias, cur Noster dicat, ignem in parvos orbes glomeratum capellas mentiri et effingere. Ceterum hirta menta: quia cum cetero corpore, tum mento praecipue hirtae sunt, utpote barbatae. Menta plurali numero; ut Virgil. Georg. iii, 311.

Nec minus interea barbas incanaeque menta Cinyphii tondent hirci.

Noster denique v, 103.

Cumque decem partes aries duplicaverit ortu; Incipient boedi tremulum producere mentum, Hirtaque tum demum terris promittere terga. Adverte modo tremulum mentum et hirta terga, et agnosces emendationem.

V. 844. LAMPADIAS FISSUS RAMOSOS FUNDIT IN IGNES. Hoc quoque a Scaligero: sed minus feliciter. *Fundit*, inquit, *fissus*, sive fissuras, *in ramosos ignes*. At neque *fissus* pro fissura reperitur; neque quid sit *findere fissuras* excogitare possum. Repone cum codicibus universis,

LAMPADAS ET FISSAS ramosos fundit in ignes.

Ideo fissas, quia lampades ex pluribus filis vel bacillis constabant; et findebantur, quo melius arderent. At ex Plinio citat Scaliger ii, 22. lampadas ardentes imitatur faces. Atqui

Plinius omnes cometarum species graecis vocabulis appellat, *Pogonias, Acontias, Xipbias, Ceratias*: Noster ne unam quidem, sed omnes latine.

V. 845. PRAECIPITES STELLAE PASSIMQUE VOLARE VIDENTUR. Illud *que*, extra suam sedem locatum, plane mendum hic indicat. Repone,

PRAECIPITANT stellae, passimque volare videntur.

Praecipitant, neutraliter: ut Virgil. Aen. ii, 8. *et iam nox humida caelo Praecipitat.*

V. 846. CUM VAGA PER LIQUIDUM SCINTILLANT LUMINA MUNDUM. Gemblacensis et Lipsiensis *nitidum*; non *liquidum*: quos ob vetustatem sequemur; cum inter verba parum interfit.

V. 847. ET TENUES LONGIS IACULANTUR CRINIBUS IGNES. Vetusti omnes *tenuem—ignem*. Repone,

ET TENUEM longis iaculantur TRACTIBUS IGNE.

Crinibus forte tueri quis velit, ex Virgilio Aen. v, 527.

caelo ceu saepe refixa Transcurreunt, crinemque volantia sidera ducunt.

Sed melius certe *crinem*, quam *crines*: et *tenuis ignis* uno crine ducendus est, non pluribus, ut

Ac filice in dura, viridique in cortice sedem
 Inveniunt, cum silva sibi collisa crematur: 855
 Ignibus usque adeo natura est omnis abundans.
 Ne mirere faces subitas erumpere caelo;
 Aëraque accensum flammis lucere coruscis,
 Arida complexum spirantis semina terrae,
 Quae volucer pascens ignis sequiturque, fugitque; 860
 Fulgura cum videas tremulum vibrantia lumen
 Imbribus e mediis; et caelum fulmine ruptum.
 Sive igitur raro praebentes semina terrae
 In volucres ignes, possunt generare cometas:

Sive

Vulg. v. 848. EXURGUNTQUE. 852. IMITANTUR. 862. Imbribus IN.
 863. RATIO PRAEBENTIS. 864. INVOLVENS—POTUIT.

ut versu 849. *gracili filo, non filis*: et iam *crinibus* habuimus versu 836, et *crines* 833, pro specie cometæ: nec commode dicitur *iaculari crinibus*. Quare alium Maronis locum de re eadem Noster expressit Georg. i, 365.

*Saepe etiam stellas, vento impendente, videbis
 Praecipites caelo labi, noctisque per umbram
 Flammarum longos a tergo albescere tractus.*
 Lucretius ii, 206.

*Nocturnasque faces caeli sublime volantes
 Nonne vides longos flammarum ducere tractus?*

V. 848. EXURGUNTQUE PROCUL VOLUCRES IMITATA SAGITTAS. Quomodo fodes *exurgendo* sagittas *imitantur*? Tres veteres *exuruntque*; Vossianus *exuritque*. *Exurgunt* a Scaligero est, minus apte. Repone, EXCURRENTQUE *procul volucres imitata sagittas*.
Procul excurrunt, procul evolant; quo ipso sagittas imitantur.

V. 851. QUI GRAVIDAS HABITANT. Noster i, 132. *flammaeque micantes*,
*Quae mundi fecere oculos, habitantque per omne
 Corpus, et in caelo vibrantia fulmina fingunt.*

V. 852. AETNAMQUE IMITANTUR O-

LYMPO. Quid hoc est? *Ignes penetrant terras, et imitantur Aetnam olympo*? Immo potius si quicquam *imitantur*; *Aetnaque imitantur olympum*. Sed vetusti omnes melius,
Et penetrant terras, Aetnamque MINANTUR olympo.

Minantur flammæ Aetnae olympo, quasi quandoque caelum ipsum combusturas. Sic infra 891. *terrisque minantur*

Ardentes sine fine rogos.
 Seneca Consol. ad Polyb. c. xxii: *Numquam ille te fratrem ulli minatus est.*

V. 862. IMBIBUS IN MEDIIS. Veteres universi *Imbribus et mediis*, Legendum, *Imbribus e mediis*.

V. 863. SIVE IGITUR RATIO PRAEBENTIS SEMINA TERRAE INVOLVENS IGNES POTUIT GENERARE COMETAS. *Involvens ignes potuit* a Scaligero sunt. Libri omnes vetusti,

In volucres ignes posuit:
 et recentiores itidem; nisi quod habent *possunt*. Repone,

Sive igitur RARO PRAEBENTES semina terrae

IN VOLUCRES ignes, POSSUNT generare cometas.

Ubi ordo est, *sive igitur terrae (ut iam diu differui) raro praebentes semina in volucres ignes,*

Sive illas natura faces ut cuncta creavit 865
 Sidera, perpetuis caelo lucentia flammis:
 Sed trahit ad semet rapido Titanius aestu,
 Involvitque suo flammantes igne cometas;
 Ac modo dimittit: sicut Cyllenius orbis,
 Et venus, accenso cum ducit vespere noctem, 870
 Saepe latent, falluntque oculos, rursusque revisunt:
 Seu deus, instantis fati miseratus, in orbem
 Signa per affectus caelique incendia mittit.
 Numquam futilibus excanduit ignibus aether:
 Squalidaque elusi deplorant arva coloni, 875
 Et steriles inter fulcos defessus arator
 Ad iuga moerentes cogit frustrata iuencos.

Aut

Vulg. v. 865. SUB IUNCTA. 866. PER TENUES—FLAMMAS. 867. SEU.

871. NITENT—RURSUSQUE.

nes, possunt cometas generare. Praebentes semina in ignes; ut supra, 815.

Sive quod ingenitum terra spirante vaporem. Raro autem praebentes, ut versu 811.

Sunt etenim raris orti natalibus ignes. et mox 814.

Rara per ingentes viderunt saecula motus.

V. 865. SIVE ILLAS NATURA FACES SUB IUNCTA CREAVIT SIDERA PER TENUES CAELO LUCENTIA FLAMMAS. Sub iuncta Scaligero debemus: libri universi, ob cuncta. Repone et interpunge,

Sive illas natura faces, UT CUNCTA creavit

Sidera, PERPETUIS caelo lucentia FLAMMIS.

Ubi ordo est, sive natura creavit, ut cuncta sidera, ita illas faces; hoc est, cometas, qui revera sidera perpetua sunt. Opinio Chaldaeorum, Senecae, et aliorum aliquot: quam verissimam esse hoc demum saeculo est demonstratum a maximo viro Isaaco Newtono: de quo quasi vaticinatus est Seneca Nat. Quaest. vii, 26. Erit qui demonstret aliquando, in quibus cometae partibus errent: cur tam seculi a ceteris eant; quanti qualesque sint.

Idem vii, 22. Ego nostris (Stoicis) non assentior: non enim existimo cometen subitaneum ignem, sed inter aeterna opera naturae. Vides hic, quod Noster modo dixit, Natura eos creavit et perpetua. Iterum vii, 3. Qui apud Chaldaeos studuisse se dicit Apollonius Myndius, peritissimus naturalium, ait cometas in numero stellarum poni a Chaldaeis, tenerique cursus eorum.

V. 867. SEU TRAHIT AD SEMET. Seu quoque a coniectura Scaligeri est; cum libri omnes hic recte habeant, SED TRAHIT. Rationem reddit prioris sententiae; non novam, ut vir summus opinatus est, sententiam proponit. Cometae, inquit, sui generis planetae: perpetuis flammis lucent: sed cum in orbitis suis soli appropinquant, occultantur eius validiore luce, quo modo venus et mercurius.

V. 871. SAEPE NITENT, FALLUNTQUE OCULOS, RURSUSQUE REVISUNT. Ipsa poscit sententia, ut reponas latent; Gemblacensis, rursus.

Saepe LATENT falluntque oculos, RURSUSQUE revisunt.

V. 880. TABENTESQUE RAPIT. Codices universi labentes: quod miror a Scaligero mu-

Aut gravibus morbis, et lenta corpora tabe
 Corripit exustis letalis flamma medullis,
 Labentesque rapit populos; totasque per urbes 880
 Publica succensis peraguntur iusta sepulchris.
 Qualis Erechtheos pestis populata colonos
 Extulit antiquas per funera pacis Athenas,
 Alter in alterius labens cum colla ruebant.
 Nec locus artis erat medicae, nec vota valebant. 885
 Cesserat officium morbis; et funera deerant
 Mortibus, et lacrimae. lassus defecerat ignis,
Et coacervatis ardebant corpora membris:
 Ac tanto quondam populo vix contigit heres.
 Talia significant gaudentes clade cometae: 890

Funera

Vulg. v. 880. TABENTESQUE. 881. FATA. 884. FATA. 887. FESSUS.
 890. LUCENTES SAEPE.

mutatum in *tabentes*; cum altero abhinc ver-
 su habuerimus, *lenta corpora tabe*. Infra 884.

Alter in alterius labens cum colla ruebant.

Virgilius in peste, Georg. iii, 498.

*Labitur infelix studiorum atque immemor
 herbae Victor equus.*

V. 881. PUBLICA SUCCENSIS PERA-
 GUNTUR FATA SEPULCHRIS. Solus Gem-
 blacensis *succensi*——*sepulchri*. Repone,
Publica succensis peraguntur iusta sepul-
chris.

Certe *peragere fata* aliud est, nec loco con-
 venit. At *peragere iusta* sive exequias,
 tam vulgatum, quam sententiae accommoda-
 tum. Ovid. Met. ii, 625.

Et dedit amplexus, iniustaque iusta peregit.

V. 884. ALTER IN ALTERIUS LABENS
 CUM FATA RUEBANT. Et hic quoque il-
 lud *fata* librariorum est, non auctoris. Dede-
 rat ille,

Alter in alterius labens cum colla ruebant.

Val. Flaccus ii, 425.

Sic ait, Haemonii labens in colla mariti.

V. 886. ET FUNERA DEERANT. Inse-

pulta iacebant corpora et indefleta: unde addit,
lassus defecerat ignis: nulli amplius rogi. Ca-
 ve cum amico nostro reponas *munera*, hoc est
 comae sectae, vestes, aromata. Talia enim
 in tam dura peste defuisse nec mirandum nec
 dolendum.

V. 887. FESSUS DEFECERAT IGNIS.
 Libri vetusti *lassus*; quod reponendum est.

V. 888. ET COACERVATIS ARDEBANT
 CORPORA MEMBRIS. Quomodo fodes *arde-*
bant, si ignis iam defecerat? Et quale genus
 loquendi, *corpora membris coacervatis*? Hy-
 pallage, inquit Huetius, pro *membra corpori-*
bus. Apage tales Hypallagas. An membra
 tantum ardebant non corpora? Et post prae-
 lium legimus coacervata corpora; atque id o-
 pera victoris: sed quis corpora peste extincto-
 rum coacervaverit? Est versus spurius.

V. 890. TALIA SIGNIFICANT LUCEN-
 TES SAEPE COMETAE. *Lucentes saepe* in-
 tertissime dictum. Repono,

Talia significant GAUDENTES CLADE co-
metae. ut iv, 221.

Efficat et multo gaudentem sanguine Syllam.

K

V.

Funera cum facibus veniunt, terrisque minantur
 Ardentes sine fine rogos, cum mundus et ipsa
 Aegrotet natura novum sortita sepulchrum.
 Quin et bella canunt ignes, subitosque tumultus,
 Et clandestinis furgentia fraudibus arma: 895
 Externas modo per gentes; ut foedere rupto
 Cum fera ductorem rapuit Germania Varum,
 Infecitque trium legionum sanguine campos;
 Arserunt toto passim volitantia mundo
 Lumina, et ipsa tulit bellum natura per ignes, 900
 Opposuitque suas vires, finemque minata est.
 Nec mirere graves rerumque hominumque ruinas:
 Saepe domi culpa est. nescimus credere caelo.
 Civiles etiam motus, cognataque bella
 Significant. nec plura alias incendia mundus 905
 Sustinuit, quam cum ducibus iurata cruentis
 Arma Philippeos implerunt agmine campos.
 Vixque

Vulg. v. 896. EXTREMAS. 899. MINITANTIA.

V. 896. EXTREMAS MODO PER GEN-
 TES. Vetusti omnes,

EXTERNAS modo per gentes.

Rectissime: modo per gentes externas; modo
 domi civiles motus et cognata bella versu 904.
 Unde constat, Huetium perperam etenim pro
 etiam ibi reposuisse.

V. 899. ARSERUNT TOTO PASSIM MI-
 NITANTIA MUNDO LUMINA. Male hic

minitania; cum statim sequatur minata est.
 Repono,

Arserunt toto passim VOLITANTIA mundo.

V. 909. VIX ETIAM SICCA. Repone ex
 Lipsiensis, Vossiano et aliis,

VIXQUE etiam sicca.

V. 909. OSSA VIRUM, LACEROSQUE
 PRIUS SUPERASTITIT ARTUS. Quid illud
 monstri

Vixque etiam ficca miles Romanus arena
 Offa virum, lacerosque (nefas) superastitit artus.
 Imperiumque suis confligit viribus ipsum, 910
 Perque patris pater Augustus vestigia vicit.
 Necdum finis erat: restabant Actia bella
 Dotali commissa acie, repetitaque rerum
 Alea, et in ponto quaesitus rector olympi:
 Feminum sortita iugum cum Roma pependit, 915
 Atque ipsa Isiaco certarunt fulmina fistro.
 Restabant profugo servilia milite bella;
 Cum patrios armis imitatus filius hostes,
 Aequora Pompeius cepit defensa parenti.
 Sed satis hoc satis fuerit. iam bella quiescant: 920
 Atque adamanteis discordia vineta catenis
 Aeternos habeat frenos in carcere clausa.
 Sit pater invictus patriae; sit Roma sub illo:
 Cumque deum caelo dederit, non quaerat in orbe.

M.

Vulg. v. 908. VIX etiam. 909. PRIUS. 915. POMPA.

monstri est, prius laceros? Suspicio ab auctore
 fuisse,

Offa virum lacerosque (NEFAS) superastitit
 artus. Ut Virgilius Aen. viii, 688.

Sequiturque (nefas) Aegyptia coniunx.

V. 915. FEMINEUM SORTITA IUGUM
 CUM POMPA PEPENDIT. Libri omnes,
 pompa rependit: unde recte Scaliger pependit:
 sed interim de pompa nihil dictum: quam ta-
 men interpretari velle, est operam perdere.

Repone,

Femineum sortita iugum cum ROMA pependit.

Ordo est, cum Roma pependit dubia, sortita
 femineum iugum: quasi iactis fortibus, an sub
 Cleopatrae iugum cederet. Noster iv, 35. de
 Horatio, pendeat ab uno

Roma viro, regnumque orbis sortita iacebat.

Claudianus i, Stil. 375.

discrimine Roma supremo

Inter supplicium populi deforme pependit.

L 2

V.

M. MANILII

ASTRONOMICON

LIBER SECUNDUS.

Maximus Iliacae gentis certamina vates,
Et quinquaginta regum regemque patremque;
Hectoreamque facem, tutamque sub Hectore Troiam,
Erroremque ducis totidem, quot vicerat, annis
Iactati pelago, geminataque Pergama ponto; 5
Ulti-

Vulg. v. 5. INSTANTEM BELLIGEMINATA PER AGMINA.

V. 3. HECTOREAMQUE FACEM TUTAMQUE SUB HECTORE TROIAM. Vestisti omnes, *Hectoreumque facit*. Versum adulterinum esse suspicor, nempe confictum ex i, 764.

Assaracum atque illum, totamque sub Hectore Troiam.
cuius pars prior in codicibus sic depravata est. *Castra ducum et caeli; ut hic Hectoreumque facit.*

V. 4. ERROREMQUE DUCIS TOTIDEM, QUOT VICERAT, ANNIS INSTANTEM, BELLIGEMINATA PER AGMINA, PONTO. Res, de qua agitur, constat; Ulixen tot annos consumpsisse in ponto, quot apud Troiam: ut Ovid. Amor. ii, i, 31.

Quique tot errando quot bello perdidit annos.
et Art. Am. iii, 15.

*Est pia Penelope, lustris errante duobus,
Et totidem lustris bella gerente viro.*
sed verba contaminatissima sunt. Quid enim est, *errorem instare ponto?* Dux ipse certe in-

stabat, non error. Quid denique est, *per agmina belli?* vel quid *agmina geminata?* Nemo quisquam, cui ullus harum literarum gustus est, haec sana esse credet. Pro *belli*, quod a Scaligero est, libri omnes *bello*. Repone,

*Erroremque ducis totidem, quot vicerat, annis
IACTATI PELAGO; geminataque PERGAMA ponto.*

sententia clara, nullaque egens explicatione. Dicam modo, quod meis oculis vidi. Ovid. Heroid. xvii, 205.

An sequar, ut suades; laudataque Pergama visam.

Est in bibliotheca Collegii Trinitatis codex in membranis scriptus, qui a prima manu sic versum exhibet,

An sequar, ut suades; laudata per agmina visam.

Postea *per agmina* transversa linea inductum est, et superne emendatum *que pergama*. Vides id ipsum librario isti evenisse, quod nostris. Ceterum auctor in tribus prioribus versibus *Iliada* Homeri vult, in his duobus *Odyssæam*. Quot *vicerat*

Ultimaque in patria captisque penatibus arma,
 Ore sacro cecinit: patriam cui Graecia, septem
 Dum dabat, eripuit: cuiusque ex ore profusos
 Omnis posteritas latices in carmina duxit,
 Amnemque in tenues ausa est diducere rivos, 10
 Unius fecunda bonis. sed proximus illi
 Hesiodus memorat divos divumque parentes,
 Et chaos enixum terras, orbemque sub illo
 Infan-tem, et primos titubantia sidera partus:
 Titanasque senes, Iovis et cunabula magni: 15
 Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
 Atque iterum patrio nascentem corpore Bacchum,
 Omniaque inmenso volitantia numina mundo.
 Quinetiam ruris cultus legesque novandi,
 Militiamque soli; quod colles Bacchus amaret, 20
 Quod

Vulg. v. 7. QUI ET IURA PETENTI. 10. DEDUCERE. 14. PRIMUM—
 CORPUS. 19. ROGAVIT.

*vicerat annis; ut Caesar apud Lucanum i, 300.
 decimo iam vincitis anno.*

V. 7. PATRIAM QUI ET IURA PETENTI
 DUM DABAT, ERIPUIT. Hoc in hunc mo-
 dum enarrat vir magnus: ait auctor, inquit, Ho-
 merum eripere patriam Ulixi, dum dat ei: nam
 et sero post viginti annos patriam ei reddit, et
 etiam tum a procis possessam: ergo potius ru-
 ra legi oportere quam iura: quod prius rus
 pervenerit Ulixes, ab Eumaeo subulco ibi re-
 ceptus. In corruptissima, ut nunc fertur,
 lectione, vix his meliora dici potuerunt. Sed
 aliud et toto pelago distans in mente erat auc-
 tori. Libri vetusti omnes sic habent,

patria quae iura petentem

Dum dabat eripuit.

Vossianus tantum, *patriam*. Ex his vestigiis
 sententiam ipsam indagavi, et statim verba ve-
 lut iniussa se obtulerunt. Repone,

patriam CUI GRAECIA, SEPTEM

Dum dabat, eripuit.

Cui Homero Graecia septem patrias assignabat,

quarum nomina

*Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios,
 Argos, Athenae;*

et septem assignando nullam ei certam reliquit.

V. 10. AUSA EST DEDUCERE RIVOS.
 Lege DIDUCERE: in hoc vocabulo semper
 errant nostri librarii. In priore versu *lances*
 vetusti omnes, aperto errore: nam iidem *pro-*
fusos habent; solus Gemblacensis *profusas*.

V. 14. INFANTEM, ET PRIMUM TITU-
 BANTIA SIDERA CORPUS. Quomodo vero
sidera primum erant *corpus*; cum ante illa ex-
 titerint *chaos, terrae, orbis*? Iuvant hic codi-
 ces vetusti, qui omnes habent *primos*, non *pri-*
imum. Repone,

Infan-tem, et PRIMOS titubantia sidera
 PARTUS.

V. 19. LEGESQUE ROGAVIT. Gembla-
 censsis *notarit*, et pro varia lectione *rogarit*:
 ceteri vetusti *rogarit*; recentiores aliquot *roga-*
vit: omnes mendose. *Rogare* quidem *leges*
 recte.

Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrumque;
 Atque arbuta vagis essent quod adultera pomis;
Silvarumque deos, sacrataque numina nymphas,
 Pacis opus, magnos naturae condit in usus.
 Astrorum quidam varias dixere figuras, 25
 Signaque diffuso passim labentia caelo
 In proprium cuiusque genus causasque tulere:
 Persea et Andromeden poena, matremque dolentem,
 Solantemque patrem; raptumque Lycaone natam,
 Officioque Iovis cynosuram, lacte capellam, 30
 Et furto cyncum, pietate ad fidera ductam
 Erigonen, ictuque nepam, spolioque leonem,

Et

Vulg. v. 21. BACCHUS. 25. VARIAS QUIDAM. 28. ANDROMEDAE POENAS.
 29. SOLVENTEMQUE — RAPTAMQUE.

recte dicitur: sed quid est *rogare cultus*, *rogare militiam*? Dedit auctor,

Quinetiam ruris cultus, legesque NOVANDI.
Novatus ager; Cicero, et alii: sic Ovidius
 Amor. i, iii, 9.

Nec meus innumeris renovatur campus aratris.
 et Pont. iv, ii, 44.

Obleat cultu terra novata suo.

Continuatur sententia usque ad *condit*: quod nescientes librarii verbum, quod deesse credebant, pro captu suo supposuerunt. Atqui nullo verbum praeteriti temporis hic locum habet: *memorat, condit*.

V. 21. QUOD BACCHUS UTRUMQUE.
 Inepta repetitio; quod Bacchus colles amaret, quod Bacchus utrumque. Repone,

quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod PALLAS utrumque.

Vitis amaret colles, segetes campos, olea utrumque, et colles et campos. Et hoc verum est. Lucretius v, 1371.

Prata, lacus, rivus, segetes, vinetaque laeta,
Collibus et campis ut haberent: atque olearum

Caerula distinguens inter plaga currere posset
Per tumulos et convalles camposque profusa.

Silius i, 237.

Nec Cereri terra indocilis, nec inhospita Baccho,

Nullaque Palladia sese magis arbore tollit.

V. 23. SILVARUMQUE DEOS, SACRATAQUE NUMINA NYMPHAS. Nihil tale in Hesiodi *ἔργων*: et quomodo cederet in magnos usus naturae faunos et nymphas memorasse? versus est adulterinus.

V. 25. ASTRORUM VARIAS QUIDAM. Codices universi, *astrorum quidam varias*. Cur ab illis sine causa recedamus?

V. 28. PERSEA, ET ANDROMEDAE POENAS, MATREMQUE DOLENTEM. Vetus codices *Persei*, novi *Persei*. Repone, *Persea et ANDROMEDEN POENA, matremque dolentem*:

Ordo est, Persea, Andromeden, Cassiopeam, et Cephea, ad fidera ductos esse poena. Sic postea casu ablativo, *furto, pietate, officio, &c.* Causas singulorum memorat, cur inter astra ponerentur. Poena, ut Noster v, 553. de Andromeda;

Servatur tamen in poena cultusque pudorque.

V. 29. SOLVENTEMQUE PATREM: RAPTAMQUE LYCAONE NATAM. Scaliger

Et morfu cancrum, pisces Cythereïde versa,
 Lanigerum victo ducentem sidera ponto.
 Ceteraque ex variis pendentia casibus astra 35
 Aethera per summum voluerunt fixa revolvi.
 Quorum carminibus nihil est nisi fabula caelum,
 Terraque composuit caelum, quae pendet ab illo.
 Quinetiam ritus pastorum, et Pana sonantem
 In calamos, Sricula memorat tellure creatus: 40
 Nec silvis silvestre canit, perque horrida motus
 Rura ferit dulces, musamque inducit in antra.
 Ecce alius pictas volucres, ac saecula ferarum,
 Ille venenatos angues, hic gramina et herbas

Fata

Vulg. v. 39. PECORUM RITUS. 42. MUSASQUE — ARVA. 43. ET BELLA.
 44. NATA PER

ger in priore editione dederat *solantemque*, ex coniectura: quam tamen in secunda destituit. Male factum. Repone,

SOLANTEMQUE patrem; RAPTUQUE
 Lycaone natam.

Solatur Cepheus filiam vinctam, non solvit. Et codex Venetus clare *solantemque*. Raptu, ut ceteri hic ablativi. Ita raptus Helenae, Ganymedis, Proserpinae, &c.

V. 39. QUINETIAM PECORUM RITUS, ET PANA SONANTEM. Libri veteres alio ordine *ritus pecorum* versu licet reclamante: unde facillima exoritur emendatio,

Quin etiam ritus PASTORUM et Pana sonantem.

Ritus pecorum aliud significarent, nempe vitam et victum pecudum. Claudian. vi Honorii, 152.

imperiumne Iovi legesne placerent

Et vitae Romana quies; an iura perosus

Ad priscos pecudum damnaret saecula ritus?

Prudent. Symm. i, 80.

pecudes inter ritusque ferinos.

V. 42. MUSASQUE INDUCIT IN ARVA. Libri universi; *Musamque inducit in auras*. Arva a Scaligero venit: et non placet cum praecesserit rura. Lego potius,

MUSAMQUE inducit in ANTRA.

in antris enim canere solebant pastores. Virgilius Eclog. i, 76.

posthac viridi proiectus in antro,

Carmina nulla canam. et Ecl. v, 6.

Sive antro potius succedimus: aspice ut antrum

Silvestris raris sparsit labrusca racemis.

Claudianus:

*Terpsichore facilem lascivo pollice movit
 Barbiton, et molles duxit in antra choros.*

V. 43. ECCE ALIUS PICTAS VOLUCRES ET BELLA FERARUM. Sic infra iv, 224. *Nunc hominum, nunc bella gerunt violenta ferarum.*

sed alienum hoc est a versus huius sententia. Repone,

Ecce alius pictas volucres AC SAECULA ferarum.

Lucretiana phrasis, ii, 1075.

Et varias hominum gentes, et saecula ferarum.

Ac omnes libri, non et.

V. 44. HIC NATA PER HERBAS FATA REFERT, VITAMQUE SUA RADICE FERENTES. Evolve, si potes, constructionis feriem. Refert fata nata per herbas, ferentesque vitam sua radice. Nihil in his sani est. Repone,

hic

Fata refert vitamve sua radice ferentes. 45
 Quinetiam tenebris immersum Tartaron atris
 In lucem de nocte vocant; orbemque revolvunt
 Interius versum, naturae foedere rupto.
 Omne genus rerum doctae cecinere sorores.
 Omnis ad accessus Heliconis semita trita est. 50
 Et iam confusi manant de fontibus amnes;
 Nec capiunt haustum, turbamque ad nota ruentem.
 Integra quaeramus rorantes prata per herbas,
 Undamque occultis meditantem murmur in antris;
 Quam neque durato gustarint ore volucres, 55
 Ipse nec aethereo Phoebus libaverit igni.
 Nostra loquar: nulli vatum debebimus orsa:
 Nec furtum, sed opus veniet; soloque volamus
 In campum curru: propria rate pellimus undas.
 Namque canam tacita naturam mente potentem: 60
 Infusumque deum caelo terrisque fretoque,
 Ingentem aequali moderantem foedere molem:
 Totumque alterno consensu vivere mundum,

Et

Vulg. v. 45. VITAMQUE. 46. ATRUM. 59. CAELUM—PRIVA. 60. NATURAE.

hic GRAMINA ET herbas

Fata refert vitamve sua radice ferentes.
 Herbas refert vel pestiferas vel salutiferas.

V. 46. TENEBRIS IMMERSUM TARTARON ATRUM. Veteres codices monstrose, *immensum tartara natram*: unde legerim concinnius paulo,

Quinetiam tenebris immersum Tartaron ATRIS.

V. 59. SOLOQUE VOLAMUS IN CAELUM CURRU, PRIVA RATE PELLIMUS UNDAS. *Priva rate* ut Horatius Epist. i, i, 93. *locuples quem ducit priva triremis.*

Priva a Scaligero venit auctoritate, ut narrat, codicis Gemblacensis: sed et ille codex et omnes alii *propria* habent; quod reponendum. Porro illud *in caelum* mendose: corrigo,

soloque volamus

In CAMPUM curru, PROPRIA rate pellimus undas.

Campus currui ut mare navi. Librarii caelum interpolant propter illud volamus. Quasi vero non omnibus poetis etiam in campo currus volitarent.

V. 60. NAMQUE CANAM TACITA NATURAE MENTE POTENTEM INFUSUMQUE DEUM CAELO. Quis ferre possit *deum* non

Et rationis agi motu: cum spiritus unus
 Per cunctas habitet partes, atque irriget orbem 65
 Omnia pervolitans, corpusque animale figuret.
 Quod nisi cognatis membris contexta maneret
 Machina, et imposito pareret tota magistro,
 Ac tantum mundi regeret prudentia censum;
 Non esset statio terris, non ambitus astris: 70
Haereretque vagus mundus, standoque rigeret:
 Nec vaga dispositos servarent sidera cursus,
 Noxve alterna diem fugeret, rursusque fugaret:
 Non imbres alerent terras, non aethera venti,
 Nec pontus gravidas nubes, nec flumina pontum, 75
 Nec pelagus fontes: nec staret summa per omnes
 Par semper partes aequo digesta parente:
 Ut neque deficerent undae, nec fideret orbis,
 Nec caelum iusto maiusve minusve volaret.
 Motus alit, non mutat opus. sic omnia toto 80
 Dispensata manent mundo, dominumque sequuntur.
 Hic igitur deus, et ratio quae cuncta gubernat,

Ducit

Vulg. v. 72. SUA. 73. NOXQUE. 78. SIDERA NOBIS.

non propria sed naturae mente potentem? Dedit auctor,

*Namque canam tacita NATURAM mente potentem,
 Infusumque deum caelo.*

V. 71. HAERERETQUE VAGUS MUNDUS, STANDOQUE RIGERET. Versus adulterinus a nebulone quodam intrusus. Quis sani capitis totum mundum vagum appellaverit? Mundi quoque iam habuimus versu abhinc altero. Nisi mundus, inquit, prudentia regeretur, vagus mundus haereret. Vides hominis ineptiam et infantiam.

V. 72. NEC SUA. Dedit auctor nec VAGA.

Vaga sidera sunt planetae: ut ii, 742. et iii, 101. Mox, versu sequente, lege NOXVE.

V. 78. UT NEQUE DEFICERENT UNDAE, NEC SIDERA NOBIS. Illud nobis a mala manu est; et itidem sidera. Sol enim et luna sidera sunt, et tamen in eclipsibus deficere dicuntur. Gemblacensis codex, sidera orbis; et superne pro varia lectione nobis: Venetus vero, sidera et orbis. Repone,

Ut neque deficerent undae, nec SIDERET ORBIS.
 ut nec mare deficeret; nec ita exundaret, ut orbis sive terra infra mare fideret. i, 159.

Ultima subsedit glomerato pondere tellus.

L

V.

Ducit ab aethereis terrena animalia signis :
 Quae quamquam longo condit submota recessu ,
 Sentiri tamen , ut vitas ac fata ministrent 85
 Gentibus, ac proprios per singula corpora mores.
 Nec nimis est quaerenda fides . si temperat arva
 Caelum; si varias fruges redditque , rapitque :
 Si pontum movet , ac terris immittit et aufert :
 Atque haec seditio pelagus nunc fidere lunae 90
 Mota tenet, nunc diverso stimolata recessu ,
 Nunc anni spatio Phoebum comitata volentem :
 Si submersa fretis , concharum et carcere clausa,
 Ad lunae motum variant animalia corpus ;

Et

Vulg. v. 84. COGIT. 85. MINISTRET. 87. MINUS—SIC. 88. SIC. 89. SIC—ET.
 90. PELAGI—SIDERA. 91. TENENT. 93. SIC.

V. 84. QUAE QUAMQUAM LONGO COGIT SUMMOTA RECESSU, SENTIRI TAMEN, UT VITAS AC FATA MINISTRET. *Sentiri* infinitivo modo absolute; hoc est, *sentiri* tamen *fecit*, vel *possunt*. Quem loquendi morem multis exemplis explicat doctissimus Gronovius *Observ.* ii, 14. ubi et recte legit MINISTRET; prout codices habent universi. *Quae signa*, licet hinc procul remota, *sentiri tamen ut ministrent vitas* &c. Unum restabat corrigendum: quorsum enim illud *cogit*? repono,
Quae quamquam longo CONDIT submota recessu. Ut Noster ii, 374.
Tertia convexo conduntur *signa* recessu.

V. 87. NEC MINUS EST QUÆRENDA FIDES. SIC TEMPERAT ARVA CAELUM. Quid est *minus quaerenda*? Scaliger emendabat, *Comminus est quaerenda fides*. Vitium acute vidit: in medicina ferenda deerravit. Repono, [arva.
Nec NIMIS est quaerenda fides. si temperat Non diu et magno labore quaerenda sunt argumenta: sponte se offerunt. Ceterum hic et in sequentibus sexies reponendum est *si pro sic*: pendet enim sententia, et progreditur argumentatio ad verbum usque 105. *Si ista omnia sunt,* [caelo?

Quis dubitet post haec hominem coniungere

V. 88. SIC VARIAS FRUGES—SIC PONTUM MOVET, ET TERRIS. Lege, *si varias fruges—si pontum movet, ac.* Ac libri veteres, non et.

V. 90. ATQUE HAEC SEDITIO PELAGI NUNC SIDERA LUNAE MOTA TENENT. Locus contaminatus; quem recte olim correxerat Scaliger; sed non satis constanter in sententia mansit:

Atque haec seditio PELAGUS nunc SIDERE lunae Mota TENET.

Haec, inquit, seditio tenet pelagus, nunc lunae fidere mota, nunc solis. *Tenet* in codice Veneto est. Noster infra ii, 198.

Et quasi seditio caelum tenet.

Ceterum hoc sibi adoptavit Huetius: nisi quod *pelage* legit, ut propius scilicet accedat ad *pelagi*. Atqui nihil opus est verbo Lucretiano: cum non Gemblacensis modo, sed et tres ceteri vetusti hic habeant *pelagus*.

V. 93. SIC SUBMERSA FRETIS. lege *si submersa*; ut in hoc loco etiam libri veteres.

V. 95. ET CUM DAMNA TUAS IMITANTUR, DELIA, VIRES. Quid hoc est, *cum damna lunae imitantur vires lunae*? Miror tam insignes doctrina et ingenio viros in re facili

Et tua damna, tuasque imitantur, Delia, vires: 95
 Tu quoque fraternis si perdis in oribus ora,
 Atque iterum ex iisdem repetis: quantumque reliquit
 Aut dedit ille, refers; et fidus fidere constas:
 Denique si pecudes et muta animalia terris,
 Cum maneant ignara sui legisque per aevum, 100
 Natura tamen ad mundum revocante parentem,
 Attollunt animos, caelumque et sidera fervant;
 Corporaque ad lunae nascentis cornua lustrant;
 Venturasque vident hyemes, reditura serena:
 Quis dubitet post haec hominem coniungere caelo, 105
 Cui xenium natura dedit linguamque capaxque

Inge-

Vulg. v. 95. CUM—TUAS. 96. SIC REDDIS CURRIBUS. 99. SIC.
 102. AC. 106. EXIMIAM.

cili haefisse. Non ad sequentia, sed ad priora haecreferuntur: Repone,

*Ad lunae motum variant animalia corpus;
 Et TUA damna, TUASQUE imitantur, Delia, vires.*

Si ostrea, inquit, et conchae crescente luna crescunt succo; decrescente, decrescunt.

V. 96. TU QUOQUE FRATERNIS SIC REDDIS CURRIBUS ORA. Gemblacensis et Vossianus *curribus*; Venetus *curfibus*; Lipsiensis *cruribus*, et pro varia lectione *curribus*. Doctissimus Bullialdus, qui in hunc librum secundum notas scripsit, in postremam Scaligeri editionem receptas, sic legebat,

Tu quoque fraternis reddis sic oribus ora.

Et ingeniose quidem *oribus* reposuit: illa enim antitheta et argutiae apud Nostrum τὰ πάντα sunt. Sed emendatione excidit, cum mutato ordine sic necessario adscivit: cum, ut supra docui et res ipsa indicat, reponendum sit *si*. Quid quod *reddis ora*, et *repetis ora*, non sunt antitheta; quod auctor tamen sine dubio sectatus est. Lege,

Tu quoque fraternis si perdis in oribus ora,

Atque iterum ex iisdem repetis.

Perdit luna sua ora in fraternis oribus, cum in

interluniis five lunae silentiis nobis non conspicitur; repetit ora a novilunio et deinceps. Perdit et repetit antitheta sunt: Ovid. Met. iv, 462.

Affiduae repetunt, quas perdant, Belides undas.

V. 99. DENIQUE SIC PECUDES. Iterum repone, si *pecudes*. Quod vero mox ait, *muta animalia manere sui ignara*, eleganter et vere dictum est. Seneca de Vita Beata c. 5. Eodem loco pone homines, quos in numerum pecorum et animalium redegit hebes natura et ignoratio sui. Deinde, versu 102, lege ET.

V. 106. EXIMIAM NATURA DEDIT LINGUAMQUE CAPAXQUE INGENIUM. Ad hoc Scaliger, *Subaudiendum*, inquit, τὸ cui. Horatius: nemo ut sit avarus, Se probet. *Subintelligendum* qui. Atqui nec apud Horatium, neque quemquam scriptorem subintelligi potest *cui* vel *qui*. Locus Flacci est Serm. i, i, 108. ubi omnes scripti editique habent, *nemon' ut avarus Se probet?* Non de nihilo est, quod libri hic vetusti omnes praeferant *eximium*, non *eximiam*. Neque sane in recepta lectione recte dicas *linguamque*, sed *linguam*. Si *que* addis, pro *eximiam* necessario substituendum erit aliquod verbum, quod ad *linguam*,
 ingenium,

Ingenium, volucremque animum? quem denique in unum
 Descendit deus atque habitat, seque ipse requirit?
 Mitto alias artes, quarum haut permissa facultas;
 Infidas adeo, nec nostri munera census. 110
 Mitto, quod aequali nihil est sub lege tributum.
Quo patet auctoris summam, non corporis esse.
 Mitto, quod et certum est, et inevitabile fatum;
 Materiaeque datum est cogi, sed cogere mundo.
 Quis caelum posset, nisi caeli munere, nosse? 115
 Et

Vulg. v. 109. EST. 114. SAT. 115. POSSIT — MUNERA NOSSET.

ingenium, animum communiter referatur. Hariolari hic liceat, et ex coniectura legere,

CUI XENIUM natura dedit linguamque capaxque.

Xenium, munus, donum, ξένιον; quod a Graecis sumptum Latini usurpabant. Vitruvius vi, 10. Graeci opulentiores hospitibus advenientibus mittebant pullos, ova, olera, poma, reliquasque res agrestes: ideo pictores, ea quae mittebantur hospitibus imitantes, xenia appellaverunt. Inde Martialis Epigrammatum liber xiii, XENIA inscribitur; et Epigrammate ibi tertio,

*Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello
 Constabit nummis quattuor empta tibi:*

Haec licet hospitibus pro munere disticha mittas.

Apuleius Met. ii. Et mittit mihi Byrrhaena xeniola, porcum opimum, et quinque gallinulas, et vini cadum in actate pretiosi.

V. 109. MITTO ALIAS ARTES, QUARUM EST PERMISSA FACULTAS. De huiusce loci sententia in diversa abeunt Scaliger et Bullialdus. Mihi sanus esse non videtur, sed sic emendandus;

Mitto alias artes, quarum HAUT permissa facultas.

Artes magicas intelligit, quarum facultas non permissa, sed legibus vetita erat: ergo *infidas* vocat, negatque esse *sui census munera*, quippe quas nec docere vult nec discere. Et tamen, si verae esse admittantur, unice probant quod hic probare studet, *hominem caelo coniunctum*

esse, deumque in eum descendere et habitare. Sic Noster supra i, 91.

Ne vulgata canam; linguas didicere volucrum,

*Consultare fibras, et rumpere vocibus angues;
 Sollicitare umbras, imumque Acheronta movere;*

In noctemque dies, in lucem vertere noctes.

V. 112. QUO PATET AUCTORIS SUMMAM, NON CORPORIS ESSE. Libri veteres, *Quod patet auctores summa.*

Vossianus solus *summi*. Bonincontrius interpolabat, *auctores humani corporis esse*. Quoquo veritas, ineptus est et adulterinus. Hoc voluit cuculus, mundum a deo creatore factum esse; non ab atomis Epicureis. Sed qualia verba sunt? an *auctor* et *corpus* sunt antitheta?

V. 114. MATERIAEQUE SAT EST COGI, SED COGERE MUNDO. Gemblacensis *sat est*; ceteri veteres *fatum est*; recentiores, *datum est*. Recte hoc, ut opinor. Nam *sat*, licet priori versus colo conveniat, non convenit secundo, *sat est mundo cogere*. Repone igitur,

Materiaeque DATUM est cogi, sed cogere mundo.

V. 115. QUIS CAELUM POSSIT, NISI CAELI MUNERA NOSSET. Gemblacensis *posset*. Repone.

Quis

Et reperire deum, nisi qui pars ipse deorum est?
 Quisve hanc convexi molem sine fine patentis,
 Signorumque choros, ac mundi flammea tecta,
 Aeternum et stellis adversus sidera bellum

Ac terras caeloque fretum, subiectaque utrisque
 Cernere, et angusto sub pectore claudere posset?
 Ni tacitos animis stimulos natura dedisset,
 Cognatamque suae mentem vertisset ad ipsam,
 Et tantum dictasset opus? caeloque veniret,

120

Quod

Vulg. v. 117. ATQUE. 121. POSSIT. 122. TANTOS—OCULOS. 123. SUI.

Quis caelum posset, nisi caeli munere, nosse.

Etiam Gronovius Obs. i, 11. recte coniecit, *munere nosse*: ut etiam Gatakerus ad Antoninum.

V. 117. ATQUE HANC CONVEXI. Vide seriem constructionis: *Quis posset nosse caelum, atque posset cernere molem convexi*. Sattine placet inconcinna ista repetitio *posset*, sub eodem nominativo? Repone,

QUISVE hanc convexi molem sine fine patentis.

Atque obiter, ut scias quae fides librariis his habenda sit; neque mireris diffidasve si, spre- tis illis, auctori ipsi consulimus; omnes libri veteres hic habent,

Atque hanc convexi molem nisi sine parentis.

V. 120. AC TERRAS CAELOQUE FRE- TUM, SUBIECTAQUE UTRISQUE. Sic codices universi: sed recte olim Scaliger, *Non est*, ait, *Manilii versus iste, neque ullam sen- tentiam habet*. Immo, inquit Huetius, *aito contra optimum ei inesse sensum: hominum sci- licet ingenium, caelum et caelo subiectas terras ac maria, et quae mari ac terrae subiecta sunt, penetrare et cognoscere posse*. Vide, studium partium et obrectatio quid facit. Talemne versum condidisset Huetius, ipse bonus poeta, sed et in hac laude Scaligero minor? Quis- quamne, cui ullus latinitatis sensus est, idem esse dixerit, *terras caeloque fretum, ac terras fretumque caelo? subiecta* in posteriore colo ad

prius colon reduxerit? Quatenam vero illa sunt, *subiecta utrisque*, terris scilicet et freto? Nihil nisi caelum ipsum, cum terra in medio sit ex mente auctoris. Quare aufer hunc a vi- ris summis succum loliginis: et statue hunc versum spurium esse et irreptitium.

V. 121. CLAUDERE POSSIT. Iterum cum Gemblacensi repono POSSET.

V. 122. NI TANTOS ANIMIS OCULOS NATURA DEDISSET. *Tantos oculos?* Ap- tissimum fane oculorum epitheton. Quantos, obsecro? an quanta Polyphemi

Lata acies, per quam solers evasit Ulixes,

Argolici clypei aut Phaebeae lampadis instar?

Quid quod altero hinc versu mox recurrit *tantum opus*. Scio *oculos mentis* recte dici, Nostro alibi, Ovidioque et aliis. Sed huic lo- co sensus iste parum convenit: non enim de vi humani ingenii et facultatibus naturalibus nunc agitur: sed de naturae ipsius operatione, quae *mentes humanas*, versu proximo, *vertit ad se*, et i, 40.

se se ipsa reclusit,

Regales animos primum dignata movere.

et i, 49. *accendit mentem* ad haec studia ca- pessenda. Repono igitur,

NI TACITOS animis STIMULOS natura dedisset.

V. 123. COGNATAMQUE SUI MENTEM VERTISSET AD IPSAM. Veteres omnes *sui*; recentiores *sibi*. Genitivus enim non placebat. Repone, *Cognatamque suae mentem.*

Suae

Quod vocat in caelum, sacra ad commercia rerum? 125
Et primas quas dant leges nascentibus astra?
 Quis neget esse nefas invitum prendere mundum,
 Et velut in semet captum deducere in orbem?
 Sed ne circuitu longo manifesta probentur,
 Ipsa fides operi faciet pondusque fidemque. 130
 Nam neque decipitur ratio, nec decipit umquam.
 Arte secanda via est, a veris tradita causis;
 Eventusque datur, qualis praedicitur ante.
 Quod fortuna ratum faciat quis dicere falsum
 Audeat, et tantae suffragia vincere sortis? 135
 Haec ego divino cupiam cum ad sidera flatu
 Ferre, nec in terram, nec turbae carmina condam:
Sed,

Vulg. v. 130. IPSI RES. 132. RITE SECUNDA—AC—CREDITA. 137. TURBAM.

Suae menti, ut Noster supra ii, 60.

Namque canam tacita naturam mente potentem.

V. 126. ET PRIMAS QUAS DANT LEGES NASCENTIBUS ASTRA. Scaliger maluit *privas*. Sed versus spurius est.

V. 130. IPSI RES OPERI FACIET PONDUSQUE FIDEMQUE. *Ipsi res* a Scaligero venit. Libri universi,

IPSA FIDES operi faciet pondusque fidemque. Quis credat, ait vir magnus, hoc Manilianum esse? Facile credet, qui genium et indolem huius auctoris perspicere potest: semper enim huiusmodi argutias consectatur. Quin et ipsa fides perinde est ac res ipsa; ipsa scilicet experientia, ipse eventus.

V. 132. RITE SECUNDA VIA EST, AC VERIS CREDITA CAUSIS. Qui secundam viam pro plana et facili dixerit, non memini: multo minus qui rite secunda: quod omnino non capio. Libri recentiores *secanda*, et unus *a veris*. Repono,

ARTE SECUNDA via est, a veris TRADITA causis.

Viam tradere, et viam secare, saepe occurrunt. Hoc dicit: in praedictionibus astrologis, procedendum est secundum artis regulas, a Chaldaeis ex veris observationibus traditas: et tum certe eventus datur, qualis praedicitur. Noster, iii. 45.

Nunc age subtili rem summam perspice cura, Quae certas det in arte vias.

V. 137. NEC IN TURBAM, NEC TURBAE CARMINA CONDAM. Quid vero interest, an carmina condas in turbam, an turbae? Eadem utriusque significatio est. Repone, *nec in TERRAM, nec turbae carmina condam.*

Patet hoc ex redditione infra, 141, 142. Non condam carmina in terram, nec turbae: sed caelo noscenda canam, et iis paucis, quibus astra notitiam sui non inviderunt. Opponuntur hic terrae caelum, turbae minima per orbem turba.

V. 139. VERBERE AGAM CURRUS, NON OCCURSANTIBUS ULLIS. Codex Gemblacensis,

*Sed, solus vacuo veluti vectatus in orbe,
 Verbere agam currus; non occurrentibus ullis,
 Nec per iter socios commune regentibus actus.* 140
*Sed caelo noscenda canam, mirantibus astris,
 Et gaudente sui mundo per carmina vatis:
 Vel quibus illa sacros non invidere meatus,
 Notitiamque sui, minima est quae turba per orbem.
 Illa fluit, quae divitias, quae diligit aurum,* 145
*Imperia, et fasces, mollemque per otia luxum,
 Et blandis diversa sonis, dulcemque per aures
 Affectum, ut modico noscenda ad fata labore.
 Hoc quoque fatorum est legem perdiscere fati.
 Et primum astrorum varia est natura notanda* 150
 No-

Vulg. v. 149. PRAEDISCERE. 150. AT.

centis, *Umbrato curru*: quod amplectitur Gronovius Observ. ii, 5. ut sit *carpento arcuato* et clauso. Miror hoc in iudicio tam subtili. Quomodo enim, si carpento vel lectica clausa vectatus esset auctor, astra et varia caeli spectacula observare potuisset? Dixisset utique, *Aurato curru*, ut Nemesianus, Cyneg. versu 9.

*ducitque per avia, qua sola numquam
 Trita rotis. iuvat aurato procedere curru,
 Et parere deo.*

Sed et aliud est: si enim *umbrato* vel *aurato* curru legas, sententia manca erit; aut pro *vectatus* substituendum *vectabor*. Sed tres reliqui vetusti sic locum exhibent,

Ubra tam currus, non occurrentibus ullis.
 Lipsiensis vero, superne pro lectione varia, *umbrato curru*. Crediderim horum trium versuum scriptorem sic primo dedisse,

LIBER AGAM currus.

Sed non multum refert; cum omnes tres sint irreptitii. Hoc plane apparet, ex ipsa verborum serie, quae his demptis sic se habet;

*nec in terram nec turbae carmina condam;
 Sed caelo noscenda canam.*

Contra, tres istos interfere, et totam sententiam conturbas: non *turbae condam carmina*, sed *solo curru vectabor*. Quid, malum, currus ad carmina pertinet? Deinde duplex redditio est, hinc metaphora, illinc nulla, sed *solo curru vectabor*, sed *caelo noscenda canam*: plane contra morem et sensum communem. Ut ne addam illud *veluti* manum adulteram plane prodere. Quorsum enim *veluti vectatus*? Aut vectare, aut, si non potes, cade.

V. 145. ILLA FLUIT, QUAE DIVITIAS, QUAE DILIGIT AURUM. Quin et hi quatuor a falsario semibarbaro sunt. *Fluit* pro *numerosa* est. *Quae divitias, quae aurum*: quasi non idem sit utriusque sensus. Quid porro, *blandis diversa sonis*, vel ut omnes libri *adversa*? Reliqua etiam ineptissima.

V. 149. LEGEM PRAEDISCERE FATI. Lege, ut libri universi, PERDISCERE.

V. 150. AT PRIMUM ASTRORUM. Lege cum Gemblacensi, ET primum.

V.

Nominibus per utrumque genus; nam mascula sex sunt,
 Diversi totidem generis sub principe tauro:
 Cernis, ut averfos redeundo surgat in artus?
 Alternant secus, et vicibus variantur in orbem.

Humanas etiam species in parte videbis: 155
 Nec mores distant. pecudum pars atque ferarum
 Ingenium facient. quaedam signanda sagaci
 Singula sunt animo, propria quae sorte feruntur:
 Nunc binis insiste: dabunt geminata potentes
 Per socium effectus: multum comes addit et aufert:
 Ambiguisque valent, quibus sunt collegia, fatis 161
 Ad meritum noxamque. duos per fidera pisces,
 Et totidem geminos nudatis aspice membris.

His

Vulg. v. 151. CARMINIBUS. 153. AVERSUS—ARCUM. 154. GENUS.
 157. ETIAM.

V. 151. CARMINIBUS PER UTRUMQUE
 GENUS. Si *carminibus* notanda sunt, de se-
 ipso loquitur. Atqui hic lectorem alloquitur
 five discipulum, *cernis, videbis, insiste, aspice*.
 Repone igitur,

*Et primum astrorum varia est natura no-
 tanda*

NOMINIBUS per utrumque genus.

Grammaticae loquitur: *Notandum est nominibus
 per utrumque genus*; hoc est, per genus mas-
 culinum et femininum. *Notare nominibus*, no-
 ta et legitima phrasis.

V. 153. CERNIS UT AVERSUS REDE-
 UNDO SURGAT IN ARCUM. Omnes li-
 bri hic inferunt versum hunc, quem Scaliger
 loco movit, et postposuit sequenti. Male fac-
 tum. Haec enim connectenda sunt, *sub prin-
 cipe tauro: cernis ut surgat*, taurus scilicet?
 At si interponas, *sex signa alternant et vari-
 antur*; non magis ad taurum referas illud *sur-
 gat*, quam ad quodvis ex reliquis quinque. Ce-
 terum quid est, *surgere in arcum*? Repone,
*Cernis, ut AVERSOS redeundo surgat in AR-
 TUS?*

Sic Noster, v. 140.

*Taurus, in averfos praeceps cum tollitur ar-
 tus:*

Aversos artus, quia versu 199. *clunibus surgit.*
aspice taurum

*Clunibus, et geminos pedibus, testudine can-
 crum*

Surgere.

Quos versus Bullialdus sic interpolat, hoc de
 quo nunc agitur illuc transposito,

aspice taurum:

Cernis ut averfis redeundo surgat in arcum

Clunibus, ut gemini, &c.

Non accedo: nimis enim ineptum et putidum
 est *aspice* et rursus *cernis*.

V. 154. ALTERNANT GENUS. Nota
genus, generis, genus tribus versibus continuis
 non sine fastidio repeti. Repono,

*Alternant SECUS, et vicibus variantur in
 orbem.*

Secus, hoc est, *sexum*. Livius xxvi, 47. *Li-
 berorum capitum virile secus ad decem millia
 capta*. Ubi plura exempla vide apud accura-
 tissimum Gronovium. Si cui illud *secus* paulo
 pb.

His coniuncta meant alterno brachia nexu :
 Diffimile est illis iter in contraria versis . 165
 Par numerus ; sed enim dispar positura notanda est .
 Atque haec ex paribus toto gaudentia censu
 Signa meant : nihil exterius mirantur in ipsis ,
 Amissumve dolent . quaedam sunt parte recisa ,
 Atque ex diverso commissis corpore membris ; 170
 Ut capricornus , et hic , qui intentum dirigit arcum
 Iunctus equo : pars huic hominis , sed nulla priori .
Hoc quoque servandum est alta discrimen in arte :
Distat enim , gemina duo sint , duplane figura .
 Quinetiam Erigone binis numeratur in astris : 175
 Et facie et ratione duplex . nam definit aestas ,

Incipit

Vulg. v. 164. MANENT. 166. NATURA. 169. QUOQUE. 171. TENTUM.
 172. ORIS——PRIORIS. 176. NEC FACIE RATIO.

obsoletius videbitur, per me licet reponat
sexum.

V. 157. INGENIUM FACIENT. ETIAM
 SIGNANDA SAGACI. Libri universi,
Ingenium facient. quae iam *signanda sa-*
gaci. Repone,

Ingenium facient. QUAEDAM *signanda*
sagaci, Singula sunt animo.

Sic infra 169. quaedam sunt parte recisa.
 Atque hoc pacto ambiguum tollitur ; et singu-
 la sunt simplicia signa, quae binis opponuntur.

V. 164. HIS CONIUNCTA MANENT.
 Repone,

His coniuncta MEANT *alterno brachia nexu.*
 Probat hoc redditio, *illis iter est diffimile.*

V. 166. DISPAR NATURA NOTANDA
 EST. Dedit auctor,

Par numerus ; sed enim dispar POSITURA
notanda est.
Positura (ut Noster alibi, semel atque iterum)
 quia gemini iuncti meant, pisces diversi abeunt.

V. 169. QUAEDAM QUOQUE PARTE RE-
 CISA. Libri veteres quod pro quoque.
 Neutrum convenit. Lege, quaedam SUNT parte.

V. 171. QUI TENTUM DIRIGIT AR-
 CUM. Veteres universi, *intentum* : ut iv, 788.
intentos imitatur fideris arcus.

V. 172. PARS HUIC ORIS SED NULLA
 PRIORIS. Ita Scaliger Gemblacensi male ob-
 secutus. Recte recentiores *pars huic hominis.*
 Reponendum,

Pars huic HOMINIS, sed nulla PRIORI.
Huic centauro pars hominis est, priori, scilicet
 capricorno, *nulla pars hominis.* Sic de altero
 centauro, i, 427.

Pars iuvenis, tergo pectus commissus equino.
Priori codex Venetus. Hominis compendiose
hois, iterum in *oris* depravatam est, versu 190.

V. 173. HOC QUOQUE SERVANDUM EST
 ALTA DISCRIMEN IN ARTE : DISTAT
 ENIM, GEMINA DUO SINT, DUPLANE FI-
 GURA. Versus spurii et barbari. *Alta arte*
putidissimum. Dupla figura, non esset quod
 cuculus hic volebat, *sed figura duplo major al-*
tera.

V. 176. NEC FACIE RATIO DUPLEX.
 Hoc falsum : nam duplex facie est virgo ; ut
 infra, 661.

Incipit autumnus, media sub virgine utrimque.
 Idcirco tropicis praecedunt omnibus astra
 Bina; ut lanigero, chelis, cancroque, caproque;
 Quod duplices retinent connexo tempore vires. 180
 Ut, quos subsequitur cancer per sidera fratres,
 E geminis alter florentia tempora veris
 Sufficit, aestatem fitientem provehit alter.
 Nudus uterque tamen, sentit quia uterque calorem;
 Ille senescentis veris, subeuntis et ille 185
 Aestatis: par est primae fors ultima forti.
 Quinetiam arcitenens, qui te, capricorne, sub ipso
 Promittit, duplici formatus imagine fertur.
 Mitior autumnus molles sibi vindicat artus,

Ma-

Vulg. v. 182. EX. 185. UT. 186. PARS—PARTI. 187. NEC NON.
 188. PRAEMITTIT.

Et geminos iuvenes, duplicemque in virgine formam.

Quippe in asterismo alata fingitur. Pro *nec facie*, Vossianus *hec*. Repone,

ET *facie ET RATIONE duplex*.

Facie duplex, ob alas: *ratione duplex*, quia sub illa media definit aestas, autumnus incipit. Infra, 526.

Idque duplex ratio cogit verum esse fateri.

V. 182. EX GEMINIS ALTER. Libri veteres, *et geminis*. Recte unus ex recentioribus, *E geminis alter*.

V. 185. ILLE SENESCENTIS VERIS, SUBEUNTIS AT ILLE AESTATIS PARS EST, PRIMAE SORS ULTIMA PARTI. Haec mirifica sunt: E geminis alter *pars* veris est, alter *pars* aestatis. Quis ferat sic loquentem? Illa vero quae sequuntur, *primae fors ultima parti*, meram caliginem fundunt; nec constructio ulla, nec sententia est. Repone et distingue,

Ille senescentis veris, subeuntis ET ille

Aestatis: PAR est primae fors ultima SORTI.

ET ille codices veteres. Iam constructionem vides; *sentit calorem senescentis veris: Sors*

prima par est sorti ultimae. Sic versu 196, de duobus piscibus;

Utraque fors humoris habet fluitantia signa.

V. 187. NEC NON ARCITENENS, QUI TE, CAPRICORNE, SUB IPSO PRAEMITTIT. *Trium*, inquit Bullialdus, *versuum trajectionem quomodo Scaliger non viderit, miror*. Ego vero miror, non quod non viderit, sed quod trajectionem istam ipse fecerit; hunc et sequentem ultra versum 191 postponendo; tam contra omnium codicum, quae parva est, fidem; quam adversus ipsius sententiae ductum. Sed condonetur hoc rarissimo ingenio, et magno sui saeculi ornamento. Ceterum pro *nec non Gemblacensis et alius, nec iam arcitenens*. Repone,

QUINETIAM *arcitenens*. ut versu 175,

Quinetiam Erigone.

Litterae versuum initiales omitti solebant, postea non atramento, sed minio scribendae. Tolle itaque *q ex qn etiam*; et habes iisdem ductibus *nec iam*. Quid vero illud est, *sub ipso praemittit*? *Sub ipso est post se*. Virgil. Aen. v, 323. *quo deinde sub ipso*

Ecce volat, calcemque terit iam calce Diore:

Ubi

Materiamque hominis: fera tergo membra rigentem 190
Excipiunt hiemem; mittuntque in tempora signum.

Quosque aries prae se mittit, duo tempora pisces
Bina dicant: hiemem hic claudit, ver inchoat alter.

Cum sol aequoreis revolans decurrit in astris,
Hiberni coeunt cum vernis roribus imbres: 195

Utraque fors humoris habet fluitantia signa.

Quin tria signa novem serie coniuncta repugnant,
Et quasi seditio caelum tenet. aspice taurum
Clunibus, et geminos pedibus, testudine cancrum
Surgere; cum rectis oriantur cetera membris. 200

Nec mirere moras, cum sol adversa per astra
Aestivum tardis attollat mensibus annum.

Nec

Vulg. v. 190. ORIS. 191. mittunt. 193. hiemem claudit. 197. SIGNIS.

Ubi Servius, *sub ipso, id est, post ipsum, juxta ipsum*. Quale igitur locutionis genus, *prae-mittere aliquem post se?* Sed a Scaligero est *praemittit*: libri universi *promittit*. Repone ergo,

Quin etiam arcitenens, qui te, capricorne, sub ipso

PROMITTIT.

Poëtice dictum: Sagittarius, qui capricornum post se oriturum pollicetur: ut *aries* versu 192 *prae se mittit pisces*. Sagittarius oritur ante capricornum, pisces ante arietem; aries ante taurum: inde est quod aries, i, 262.

Respicit, admirans aversum surgere taurum. Nisi enim *respiceret*, post se surgentem videre non posset.

V. 190. MATERIAMQUE ORIS. Repone, *Materiamque HOMINIS*. Non *oris* tantum materiam, sed omnes *molles artus*, et totum hominem, qua centaurus homo est. Vide supra versum 172.

V. 191. MITTUNT IN TEMPORA SIGNUM. Gemblacensis, *nunc iamque in tempora*; Lipsiensis, *nunciamque*; Vossianus, *nuntiant-*

que. Unde certe colligas *que* inferendum esse.

V. 193. HIEMEM CLAUDIT, VER INCHOAT ALTER. Deest nominativus. Repone,

hiemem hic claudit, ver inchoat alter.

V. 195. CUM VERNIS RORIBUS IMBRES. Egregia Scaligeri emendatio: nam libri *monstrofe*, *cum ver tunc roboris imbres*.

V. 197. QUIN TRIA SIGNA NOVEM SIGNIS CONIUNCTA REPUGNANT. Quid hoc? an tria signa, taurus, gemini, cancer, novem ceteris coniuncta sunt, sive proxima? Hoc enim significat *coniuncta*; ut versu 238.

Sed sterilis virgo est, simili coniuncta leoni. Ergo tria illa sibi mutuo coniuncta sunt, non aliis. Et tamen si *signis* hic admittimus; constructionis vi et lege sequetur, ut et coniuncta sint novem ceteris, et repugnent. Repone igitur,

Quin tria signa novem SERIE coniuncta repugnant.

Infra versu 959.

quas pervolat omnis Astrorum series,

M 2

V.

Nec te praetereat, nocturna diurnaue signa
 Quae sint, perspicere; et propria deducere lege,
 Non tenebris aut luce suam peragentia sortem: 205
 Nam commune foret nullo discrimine nomen,
 Omnia quod certis vicibus per tempora fulgent:
Et nunc illa dies, nunc noctes illa sequuntur.
 Sed quibus illa parens mundi natura sacratas
 Temporis attribuit partes statione perenni. 210
 Namque sagittari signum, rabidique leonis,
 Et sua respiciens aurato vellere terga,
 Tunc pisces, et cancer, et acri scorprios ictu,
 Aut vicina loco, divisa aut partibus aequis,
 Omnia

Vulg. v. 213. NUNC ——— NUNC.

V. 201. CUM SOL ADVERSA PER ASTRA. Illud *adversa* acutissimo Bullialdo displicuit. Substituit igitur, *aversa per astra*. Taurus quidem *aversus* surgit; sed ob id ipsum sol *adversum* eum et a fronte incurrit. Ovid. Metam. ii, 80. Sol ad Phaëthontem filium,

Per tamen adversi gradieris cornua tauri,

Haemoniosque arcus, violentique ora leonis.

Ceterum poeticam hic causam, non astronomicam, auctor assignat, cur *annus aestivus* constet diebus 186½, hibernus 178½, circiter; ut recte explicat idem Bullialdus.

V. 208. ET NUNC ILLA DIES, NUNC NOCTES ILLA SEQUUNTUR. Gemblacensis, *Et tunc illa dies*, et *nunc* pro varia lectione: ceteri universi *nunc*. Versus spurius est, et supervacuuus. Inapte quoque *illa, illa*.

V. 213. NUNC PISCES, NUNC CANCER, ET ACRI SCORPIOS ICTU. Libri omnes mendose,

Nunc pisces cancer et cancri scorpion ictu.

Acri primus reposuit Scaliger. Sic infra versu 236, *Acer et ictu Scorprios*. *Nunc, nunc* locum hic non habent. Lege,

Tunc pisces et cancer, et acri scorprios ictu.

V. 216. CETERA NEC NUMERO CONSORTIA, NEC VICE SEDIS. Versus adulterinus; qui frustra Bullialdo negotium creavit. Certe cetera numero paria sunt diurnis; sed quid omnino sit *consors numero*, non video; nec quid sit *consors vice sedis*, nec quid omnino sit *vice sedis*.

V. 219. CASTRIS ESSE VICES. Vetusti omnes, *Esse vices castris*. Repone, *Esse vices ASTRIS*.

Castra illa frustra tuetur Scaliger.

V. 220. SEX A LIBRA NOCTURNA VIDERI. Libri universi *libris*. Nimirum olim sic notatum est *is*: inde postea factum *libris*. Repone,

sex a CHELIS nocturna videri.

V. 222. FEMINEAM NOCTEM TUTIS GAUDERE TENEBRIS. Libri omnes, *Femineam in noctem*. *Femineam* reponit Scaliger; nec verbo explicat, quid velit. Equidem nullam inde sententiam possum excudere. Dedit auctor,

Femineam sortem noctis gaudere tenebris.

Femineam sortem, hoc est, quae generis et sexus feminini sunt. Ovid. Metam. vi, 680.

Quat-

Omnia dicuntur simili sub forte diurna : 215

Cetera nec numero consortia nec vice sedis,
Interiecta locis totidem nocturna feruntur.

Quinetiam sex continuis dixere diurnas
Esse vices astris, quae sunt a principe signo
Lanigeri; sex a chelis nocturna videri. 220

Sunt quibus esse diurna placet, quae mascula surgunt;
Femineam sortem noctis gaudere tenebris.

Quin nonnulla tibi nullo monstrante loquuntur
Neptuno debere genus, populosus in undis
Cancer, et effuso gaudentes aequore pisces. 225
Ut quae terrena censentur fidera forte,

Princeps

Vulg. v. 219. CASTRIS ESSE VICES. 220. LIBRA. 222. NOCTEM TUTIS.
223. SIBI. 224. SCOPULOSUS.

Quattuor ille quidem iuvenes totidemque cre-
arat,

Femineae fortis. et ix, 675.

Utque marem parias. onerosior altera sors est.
Ceterum cum noctem pro sortem semel irrep-
sisset; consequens erat, ut pro noctis interpo-
larent tutis? Cur autem tenebrae luce tutio-
res? quasi vero quicquam fideribus metuendum
sit. Noster iv, 840. de luna;

Orba sui fratris noctisque immersa tenebris.

V. 223. QUIN NONNULLA SIBI. Libri
omnes, *Quod nonnulla.* Recte Scaliger *quin*: et
illud *sibi* suspectum habuit, sed nihil mutavit.
Huetius substituit *satis*. Propius est, ut TIBI
legamus. Passim enim auctor lectorem com-
pellat, ut supra 203. *Nec te praetereat.*
et infra, versu 448.

Hinc quoque magna tibi venient momenta
futuri.

V. 224. SCOPULOSUS IN UNDIS CAN-
CER. Qualis, amabo, est scopulosus iste can-
cer? qui scopulosus, ut volunt, locis delecta-
tur? Atqui, docente Plinio, ix, 49. *Locustae*
vivunt petrosus locis, cancri mollibus. Neque
usquam scopulosus eiusmodi sensu venit; sed vel

rupis, vel maris, vel loci epitheton est. Sta-
tius Achil. i, 56.

Armigeri Tritones eunt, scopulosaque cete.
Val. Flac. ii, 518. de ceto,

scopulosaque terga.
Utrobique legit Heinsius *scruposa.* Repono,
POPULOSUS in undis Cancer.
Nam ut mox versu 236.

Fecundum est proprie cancri genus.
Glossarium Cyrilli: Πολυοχλῆσα, *populosa.*
Apuleius Met. viii. *Civitatem quandam populo-*
sam et nobilem. Neque vero loca tantum, sed
et animalia *populosa.* Sic Nemefianus Cyneg.
versu 136.

mox non omnes nutrire minores.

Nam tibi si placitum populosos pascere
foetus;

Iam macie tenues, succique videbis inanes.
Quin et ideo *populosus* cancer, quod sub eo ge-
nerali nomine variae species comprehendantur.
Plinius ix, 51. *Cancrorum genera, carabi,*
astaci, maias, paguri, heracleotici, leones, et
alia ignobiliora. Dicat forte aliquis, hoc vo-
cabulum apud vetustiores non haberi. Verum:
sed quam pauci ex illis vetustis ad nostra tem-
pora perennaverunt?

Princeps armenti taurus, regnoque superbus
 Lanigeri gregis est aries, pestisque duorum
 Praedatorque leo, et dumosis scorprios arvis.
 Sunt etiam mediae legis communia signa, 230
 Ambiguus terrae capricornus, aquarius undis,
 Humida terrenis aequali foedere mixta:
Parsque mari nitens fundentis semper aquari.

Non licet a minimis animum deflectere curis:
 Nec quicquam rationis eget, frustrave creatum est. 235
 Fecundum est proprie cancri genus, acer et ictu
 Scorprios, et partu complentes aequora pisces.
 Sed sterilis virgo est, simili coniuncta leoni:
 Nec capit, aut captos effundit aquarius ortus.

Inter

Vulg. v. 228. HOSTISQUE. 229. leo dumosis. 231. ET AEQUORIS.
 235. creatum.

V. 228. HOSTISQUE DUORUM, PRAEDATORQUE LEO. *Hostisque* Scaligero debetur; nam tres vetusti *positisque*; Vossianus *positisque*. Repone cum Gronovio *Observ.* iii, 15.

PESTISQUE duorum.
 Sane ut *pestis* figurata locutio a librariis corrumpere proclivius erat, quam ut *hostis*. Sic Noster i, 367.

fugiendaque Gorgonis ora
Sustineat, spoliūque sibi pestemque videnti.
 Librarii mutaverunt in *testemque*. Ovid. Heroid. ix, 61.

Nempe sub his animam pestis Nemeaea lacertis Edidit.

V. 229. DUMOSIS SCORPIOS ARVIS.
 Deest coniunctio et,
Praedatorque leo, ET dumosis scorprios arvis.

V. 232. HUMIDA TERRENIS AEQUALI FOEDERE MIXTA: AMBIGUUS TERRAE CAPRICORNUS, ET AEQUORIS UNDIS, PARSQUE MARI NITENS FUNDENTIS SEMPER AQUARI. Haec a Scaligero sunt: libri alium versuum ordinem, aliaque verba exhibent, hoc modo;

Ambiguus terrae capricornus, aquarius undis:
Parsque marina nitens fundentis semper aquari,

Humida terrenis atque illi degere mixta.
 Et primo quidem egregia coniectura dedit Scaliger, *aequali foedere* pro monstris illis atque illi degere: in ceteris non adeo felix. Iste enim versiculus, *Parsque marina nitens*, &c. quantas turbellas excitaverit, vide, si vacat, apud Scaligerum, Bullialdum, Huetium. Sed frustra omnium opera consumitur, in corrigendo vel explicando eo, qui spurius est, et sensu cassus, et ex loco alieno huc traductus, ante quoque depravatus. Repone, adulterino illo reiecto,

Sunt etiam mediae legis communia signa,
Ambiguus terrae capricornus, AQUARIUS undis,

Humida terrenis aequali foedere mixta.
 Consule nunc librum quartum, ubi agit auctor de partibus five gradibus cuiusque signi dammandis. Versus ibi 490, qui aquarii mentionem fecerit, prorsus excidit ex textu: is olim sic ferebatur;

Parsque marina nitens fundentis semper aquari.

Qui

Inter utrumque manet capricornus corpore mixto, 240
Et qui Cretaeo fulget centaurus in arcu:

Communisque aries aequantem tempora libram,
Et geminos, taurumque pari sub forte recenset.

Nec tu nulla putes in eo momenta locasse
Naturam rerum, quod sunt currentia quaedam, 245
Ut leo et arcitenens, ariesque in cornua torvus.

Aut quae recta suis librantur stantia membris,
Ut virgo et gemini, fundens et aquarius undas.
Vel quae fessa sedent, pigras referentia mentes;

Taurus depositis collo sopitus aratris, 250
Libra sub emenso confidens orbe laborum,
Tuque tuo, capricorne, gelu contractus in astris.

Strata

Vulg. v. 244. COMMENTA NOTASSE. 246. TORTUS. 249. UT.
251. EMERITO.

Qui, cum illic nullum sensum haberet, inde traductus est et in librum secundum repositus. Atqui retinendus in sua sede erat, prius tamen sic corrigendus:

Pars est prima nocens humentis semper a-quari.

Vide plura ad locum ipsum.

V. 235. FRUSTRAVE CREATUM. Adde verbum, *frustrave creatum* EST.

V. 244. NEC TU NULLA PUTES IN EO COMMENTA NOTASSE. Illud *notasse* a Scaligero est, libri omnes *vocasse*. Repono,

Nec tu nulla putes, in eo MOMENTA LOCASSE Naturam.

Ut infra, 448.

Hinc quoque magna tibi venient momenta futuri. et 772.

Pluribus inque modis verum natura locavit.

V. 246. ARIESQUE IN CORNUA TORTUS. Ipsa quidem cornua torta sunt; at totus aries nec *tortus* est nec esse dicitur. Lege, cum codice Veneto,

Ut leo et arcitenens, ariesque in cornua
TORTUS.

Elegans locutio, et poëtis propria. Virgilius de tauro, Georg. iii, 232.

Et tentat sese, atque irasci in cornua discit.

Ovid. Met. x, 538.

Aut pronos lepores aut celsum in cornua cervum. et xi, 753.

Ostendens spatiosum in guttura mergum.

Sic enim codices *in*, teste Heinsio; et male vir acutissimus qui praepositionem eiecit. Silius xv, 62.

Illa ego sum, verti superum quae saepe parentem, [tauri.

Nunc avis in formam, nunc torvi in cornua
Ubi constructio est, nunc in formam *avis*, nunc *tauri* torvi in cornua.

V. 249. UT QUAE FESSA SEDENT. Lege ex libris, VEL *quae*.

V. 251. LIBRA SUB EMERITO CONSIDENS ORBE LABORUM. *Quid hoc est*, inquit Huetius, *sub emerito orbe laborum*? Iure quaerit vir summus; sed parum sibi satisfacit. An *sub orbe*, ait, *laborum*, est post munus gestum, ut Virgilius, Georg. ii, 401. *redit agricolis labor actus in orbem*? Recte: sed huic sensui minime convenit *emerito*. An potius, ait, Zodiachus

Strata iacent, cancer patulam distentus in alvum,
 Scorprios incumbens plano sub pectore terrae,
 In latus obliqui pisces semperque iacentes. 255

Quod si solerti circumspicis omnia cura,
 Fraudata invenies amissis sidera membris.

Scorprios in libra confumit brachia: taurus
 Succidit incurvo claudus pede: lumina cancro

Defunt: centauro superest, et quaeritur unum. 260

Sic nostros casus solatur mundus in astris,

Exemploque docet patienter damna subire:

Omnis cum caelo fortunae pendeat ordo,

Ipsaque debilibus formentur sidera membris.

Temporibus quoque sunt propriis pollentia signa. 265

Aestas a geminis, autumnus virgine surgit,

Bruma sagittifero, ver piscibus incipit ire.

Quattuor

Vulg. v. 253. CONTRA IACET. 254. CORPORE. 267. ESSE.

diacus est *orbis laborum*; quod planetae in eo laborent et curricula sua exerceant. Hoc quod *potius* ei videtur, est longe pessimum. Non enim libra quasi fessa confidit, ob alienos et planetarum labores, sed ob suos. Repono,

Libra sub emenso confidens orbe laborum.

Post peractum laborum suorum orbem. Noster infra, 835.

Ultimus emenso qui condit sidera mundo. et iv, 52. de Pompeio,

Post tres emenso meritos ex orbe triumphos.

Vides, quam facili et elegante metaphora dixerit post orbem laborum emensum.

V. 253. CONTRA IACET CANCER PATULAM DISTENTUS IN ALVUM. Aufer te cum ista tua barbarie; si revera posteriorem in *contra* corripueris: sed librariorum flagitium est, quorum sceleratae manus miserrime auctorem nostrum dilaceraverunt. Gemblacensis omnium veterrimus *contrat iacet*: hoc est compendiose scriptum, *ctrat*. Repono et distingue,

STRATA IACENT, cancer patulam distentus in alvum.

Strata signa, ut supra 249. *Fessa sedent, taurus*, &c. Horatius, Carm. i, i, 21.

Nunc viridi membra sub arbuto Stratus.

Virgilius, Eclog. vii, 54. licet alio sensu,

Strata iacent *passim sua quaque sub arbore poma*:

ubi *quaque* reponendum, non ut nunc scripti editique *quaeque*.

V. 254. SCORPIOS INCUMBENS PLANO SUB CORPORE TERRAE. Gemblacensis *sub pectore*: et supernè pro varia lectione *corpore*: quod ceteri omnes in textu habent. Recte *pectore*: *incumbens terrae*, quae est *sub plano* eius *pectore*.

V. 267. VER PISCIBUS INCIPIT ESSE. Immo *incipit ire*.

V. 268. QUATTUOR IN PARTES SCRIBUNTUR SIDERA TERRAE. *Sidera caeli* ad

Quattuor in partes scribuntur sidera terna:

Hiberna aestivis, autumnis verna repugnant.

Nec satis est proprias signorum noscere fortes: 270

Consensu quoque fata movent, et foedere gaudent,

Atque alias alia succedunt forte locoque.

Circulus ut flexo signorum clauditur orbe,

In tres aequales discurrit linea ductus,

Inque vicem extremis iungit se finibus ipsa: 275

Et quaecumque ferit, dicuntur signa trigona,

In tria partitus quod ter cadit angulus astra;

Quae divisa manent ternis distantia signis.

Laniger e paribus spatiis duo signa, leonis

Atque sagittari, diverso conspicit ortu. 280

Virginis et tauri capricorno consonat astrum.

Cetera sunt simili ratione triangula signa

Per

Vulg. v. 268. TERRAE. 270. FORMAS. 272. ALIIS ALIAE. 273. DEXTRO.

ad fastidium usque Noster ingerit, sed *sidera terrae* nusquam alibi legimus. Repone,

Quattuor in partes scribuntur sidera TERNA: Tria sidera adsignantur quattuor anni partibus; veri pisces, aries, taurus; et sic deinceps: notandum tamen in media signorum parte tempora incipere. Ut supra 177.

Incipit autumnus media sub virgine utrimque. Miror unde hoc, Scaligero et Bullialdo tantis viris praetermissum, in boni Michaelis Fayi textum pervenerit.

V. 270. NEC SATIS EST PROPRIAS SIGNORUM NOSCERE FORMAS. Non hic agitur de *formis* siderum, quas libro priore explicavit auctor. Vires et potentias, quas singula sibi proprias habent, haecenus memoravit; nunc transit ad alias vires, quas ex *consensu* et *foedere*, sive ex aspectibus acquirunt. Lege igitur,

Nec satis est proprias signorum noscere SORTES.

ut ii, 158. de singulis astris, propria quae forte feruntur.

V. 272. ATQUE ALIIS ALIAE SUCCEDUNT SORTE LOCOQUE. Quorsum pertinet illud *aliae*? nam ordo est, *signa* gaudent foedere, atque *aliae* aliis succedunt. Repone igitur,

Atque ALIAS ALIA succedunt sorte locoque. Alias adverbium. Alia sorte.

V. 273. CIRCULUS UT DEXTRO SIGNORUM CLAUDITUR ORBE. *Dextro orbe* non est unius flocci. Quaedam *in circulo* signa possunt concipi ut dextra, alia ut sinistra: sed *totus circulus* nec dexter est nec sinister. Repone,

Circulus ut FLEXO signorum clauditur orbe. ut infra, 370.

Flexibus et totidem similis fit circulus illi.

N

V.

Per totidem partes. *desunt quae condita mundo.*
Sed discrimen erit dextris, seu causa, sinistra
Quae subeunt: quae praecedunt, dextra esse feruntur,
Dexter erit tauro capricornus, virgo sinistra. 286
Hoc satis exemplo est. at quae divisa quaternis
 Partibus aequali laterum stant condita ductu,
 Quorum designat normalis virgula sedes,
 Haec quadrata ferunt. libram capricornus, et illum
 Conspicit hinc aries, atque ipsum a partibus aequis 291
 Cancer, et hunc laeva subeuntis fidera librae:
 Semper enim dextris censeantur signa priora.
 Sic licet in totidem partes deducere cuncta,

Ter-

Vulg. v. 283. SORTIS. 287. DIVERSA. 288. DEXTRA FERT libram
 CANCER—ILLAM. 291. HUNC—ipsum partibus.

V. 283. PER TOTIDEM SORTIS DESUNT
 QUAE CONDITA MUNDO. Pro *sortis*, quod
 prisco more casus accusativi est, libri veteres
tortis. Repone, *Per totidem PARTES*.
 ut infra 294.

Sic licet in totidem partes deducere cuncta.
 Ceterum cuculus aliquis in medium versum
 suas nugas intrusit. Omnia enim illa, *Desunt*
quae condita mundo, usque ad *Hoc satis exemplo*
est, irreptitia sunt et hinc exhibenda. Quae
 enim sunt signa illa triangula, *quae desunt con-*
ditamundo? nempe duo reliqua trigona, quae
 similiter duci possunt, gemini, libra, aqua-
 rius; cancer, scorpius, pisces. Ergo haec
 signa, quia in *versu* desunt nec referuntur,
mundo quoque desunt? O hominem ineptum.
 Sed et aliud vide: *sed discrimen erit dextris,*
seu causa. Discrimen *sive* causa? Quae signi-
 ficationis affinitas est inter *discrimen* et *causam*:
 ut alterum ex his per alterum explicetur?
 Quod si causa est *dextris*, cur non et *sinistris*?
 Sed hoc voluit homo infantissimus,

sed discrimen erit, sint dextra an laeva.
 Frustra hoc tamen: nam mox versu 293, hoc
 de dextris et sinistris quasi prius non dictum
 memorat auctor:

et hunc laeva subeuntis fidera librae:
Semper enim dextris censeantur signa priora.

Nonne hoc id ipsum est, quod tenebrio iste di-
 cit, *sinistra sunt quae subeunt; quae praecedunt,*
dextra sunt. Ergo aufer hinc garrulam lo-
 quacitatem.

V. 287. AT QUAE DIVERSA QUATER-
 NIS. Lege cum Gemblacensi et aliis vetustis,
 DIVISA. Vidit hoc Scaliger; etsi nihil muta-
 verit. Supra 278.

Quae divisa manent ternis distantia signis.
 Mox pro *sunt condita*, lege STANT condita.
 ut infra 736. *sicut stant astra locata.*

V. 290. DEXTRA FERT LIBRAM CAN-
 CER, CAPRICORNUS ET ILLAM, CON-
 SPICIT HUNC ARIES. Haec mendosissima
 sunt, a correctoribus varie interpolata. Sca-
 liger et Salmasius poenas hic dant Bullialdo,
 qui tamen ipse nihil extricavit. Codex Vos-
 sianus,

Haec ferit libram, tortus capricornus et
illum.

Lipsiensis sic, pede deficiente,

Haec ferunt libram capricornus et illum:
 Gemblacensis quoque,

Haec ta ferunt libram capricornus et illum.
 Ex ipsa sententia mihi divinanti favit eventus.

Re-

Ternaue bis senis quadrata effingere signis, 295
Quorum proposito reddentur in ordine vires.

Sed si quis contentus erit numerasse quadrata,
Divisum ut signis mundum putet esse quaternis,
Aut tria sub quinis signis formare trigonum,
Ut socias vires et amicos exigat ortus, 300
Foederaque inueniat mundi cognata per astra,
Falsus erit. nam quina licet sint undique signa,
Qui tamen ex signis, quae quinto quoque feruntur
Posta loco, fuerint nati, sentire trigoni
Non poterunt vires, licet illud nomine seruent: 305
Amifere loco dotes, numerisque repugnant.

Nam

Vulg. v. 295. QUADRATA FINGERE. 296. REDDUNTUR. 299. ORNARE.
304. ASTRA.

Repono,

HAEC QUADRATA FERUNT. *libram capricornus, et ILLUM*
Conspicit HINC aries.

Nempe *quadrata* non plenis literis, sed nota scribebatur, hoc modo, *Haec □ta ferunt*. Ea nota, postea non intellecta, omittebatur; et manebat tantum *ta*. Sic supra 220, pro *is*, scripserunt postea libris. Iam vero qualis oritur sententia? Ut supra dixerat versu 276, Quaecumque ferit linea ter aequaliter ducta,

dicuntur signa trigona:

ita quae aequalibus lateribus quater ducta sunt, *Haec quadrata ferunt*.

Sine his oratio erat manca et imperfecta. Capricornus, libra, aries, et cancer, sunt signa quadrata.

V. 291. ATQUE IPSUM PARTIBUS AEQUIS. Gemblacensis et Lipsiensis recte, *atque ipsum a partibus aequis*.

V. 295. TERNAUE BIS SENIS QUADRATA FINGERE SIGNIS. Mendosi hic sunt Gemblacensis et Lipsiensis, *Terraue et fringere*. Vossianus, *Ternaue bis senis quadrata fringere*.

Repone,

Ternaue bis senis QUADRATA EFFINGERE signis.

ut infra versu 333.

Quadrati si forte voles effingere formam.

Tria quadrata, non plura, per xii signa duci possunt; trigona vero quattuor.

V. 296. REDDUNTUR IN ORDINE VIRES. Immo reponendum est, REDDENTUR.

V. 299. AUT TRIA SUB QUINIS SIGNIS ORNARE TRIGONUM. Quid sit *ornare* trigonum, parum capio. Repone, *FORMARE trigonum*.

ut ii, 333.

Quadrati si forte voles effingere formam.

V. 303. QUI TAMEN EX SIGNIS, QUAE QUINTO QUOQUE FERUNTUR ASTRA LOCO. Vide filum orationis, *Ex signis, quae astra quinto quoque feruntur loco*: quasi non *signa* et *astra* idem sint. Lege, *POSTA loco*, ut Lucretius iii, 870.

Semina saepe in eodem, ac nunc sunt, ordine posta.

Nam cum sint partes orbis per signa trecentae:
 Et ter vicenae, quas Phoebi circuit ardor;
 Tertia pars eius numeri latus efficit unum
 In tres perducti partes per signa trigoni. 310
 Hanc autem numeri non reddit linea summam,
 Si signum a signo, non pars a parte notetur.
 Quod quamvis duo sunt ternis dirimentibus astra,
 Si tamen extremum laevi primumque prioris
 Inter se conferre voles, numerumque notare; 315
 Ter quinquagenas implebunt ordine partes.
 Transibit numerus formam, finesque sequentis.
 Consumet ductus. licet ergo signa trigona
 Dicantur, partes non servant illa trigonas.

Haec:

Vulg. v. 313. QUUM BIS—SINT HAEC A. 314. PRIMUMVE.

V. 313. QUOD QUUM BIS DUO SINT
 HAEC A DIRIMENTIBUS ASTRA. *Quum
 bis duo* a Scaligero est; qui *dirimentibus* hic
 interpretatur *angularibus* sive extremis. Unum
 erratum aliud progeneravit. Codices vetusti
 hoc modo;

Quod quamvis duo sunt a dirimentibus astra.
 Repone igitur,

Quod QUAMVIS DUO SUNT TERNIS diri-
mentibus astra.

Ternis olim scriptum fuit notis, non literis;
 ex iii igitur factum est A. Sensus est, licet duo
 sint astra, ternis illa dirimentibus sive sepa-
 rantibus; ut in toto sint quinque signa in sin-
 gulis trigoni lineis. *Dirimentia* igitur *media*
 sunt ex quinque, non, ut Scaliger, *angularia*.
 Sic supra 278, de re eadem,

In tria partitus quod ter cadit angulus astra,
Quae divisa manent ternis distantia signis.
 ubi *ternis distantia signis* perinde est, ac *ternis*
astris dirimentibus sive intervenientibus: et
 infra 393.

Sed duo signa ferit mediis submota quaternis.
 id ipsum est quod *quaternis illa duo dirimen-*
tibus.

Ceterum quod tot versibus auctor ostendit,
 hoc tantum est. Errabis, inquit, si in latere
 trigoni quinque integra signa numeraveris.
 Cum enim in toto aequatore sint partes sive
 gradus 360; pars tertia eius numeri sive 120
 latus efficit trigoni. Atqui, si quinque signa
 numeres, efficiunt partes 150. Similiter erra-
 bis, si in latere quadrati quattuor signa integra
 numeres. Cum enim numeri 360 pars quarta
 pro quadrati latere sit 90: quattuor signa effi-
 cient 120. Ergo numerabis a principio primi
 signi ad principium postremi: non a principio
 ad finem, nec a fine ad principium: illo enim
 pacto numerus iusto maior erit, hoc autem ius-
 to minor.

V. 314. PRIMUMVE PRIORIS. Immo
 PRIMUMQUE. Extremum illius et huius
 primum inter se conferre: sic infra 326.

sin summa prioris
 Et pars confertur subiuncti prima.

V. 322. TER TRIGINTA QUADRU
 PARTES PER SIDERA REDDANT. Sic qui-
 dem codices; neque opem auctori ferunt in-
 terpretes;

Haec eadem species fallet per signa quadrata: 320
 Quod, cum totius numeri qui construit orbem
 Nongentae quadrum partes per sidera reddant,
 Evenit ut, prima signi de parte prioris
 Si partem ad summam ducatur virga sequentis,
 Bis sexagenas faciat: fin summa prioris 325
 Et pars confertur subiuncti prima, duorum
 Signorum in quadro numerum transitque refertque;
 Triginta duplicat partes, pars tertia deerit:
 Et quamvis quartum a quarto quis computet astrum,
 Naufragium facient partes unius in ipsis. 330
 Non igitur satis est quinis numerasse trigonum,
 Quadrative fidem quaeri per signa quaterna;

Qua-

Vulg. v. 322 TER TRIGINTA. 327. MEDIUM NUMERUS. 331. SIGNIS—
 TRIGONA. 332. CAELI.

terpretes; sed inde de eius aetate male existimant. Sed quis crediderit *triginta* hic poni, ultima correpta; cum mox, versu 328, recte feratur, ultima producta. Repone,

NONGENTAE quadrum partes per sidera reddant.

Nimirum notis hoc scriptum erat, ut supra factum, non literis. Inde ex LXXXX exciderunt *ter triginta*.

V. 327. DUORUM SIGNORUM MEDIUM NUMERUS TRANSITQUE REFERTQUE. Mirum loquendi genus, inquit Scaliger: *signorum medium*, mediā signa. Atqui hoc *mirum* ipsius pravae emendationi totum debetur. Libri quippe universi hoc modo,

Signorum in medio numerum transitque refertque.

Sed quomodo et *transit*, five praeterit, praetermittit; et *refert*, five computat? haec secum pugnant. Ita versu 369. *per transita signa*, id est quod signa omissa. Lege sententiae ipsius iussu,

Signorum in QUADRO NUMERUM transitque refertque.

Ex quattuor signis in quadro five latere quadrati, duorum numerum omittit, duorum computat; ut LX tantum partes fiant, desint xxx.

V. 331. NON IGITUR SATIS EST SIGNIS NUMERASSE TRIGONA, QUADRATIVE FIDEM CAELI PER SIGNA QUATERNA. Quid est, *numerasse fidem* quadrati? Quid *trigona signis*? Libri omnes *trigonas*.

Repono,

Non igitur satis est QUINIS numerasse TRIGONUM,

Quadrative fidem QUAERI per signa quaterna.

nempe latus trigoni quinis signis clauditur, quadrati quaternis. Vide supra 278, 299, 302. *Non satis est fidem quadrati quaeri*, hoc est, tentari, explorari, examinari. Infra 591.

Cum fortuna fidem quaerat, vix invenit usquam.

Mox versu 335. *Hic poscit quintam partem*, &c. Centesima, in trigoni latere poscit sui quintam, ut fiat 120; in quadrati latere amittit sui decimam, ut fiat 90.

V.

Quadrati si forte voles effingere formam,
 Aut trinis paribus facies cum membra trigoni.
 Hic poscit quintam partem centesima summa: 335
 Illic amittit decimam. sic convenit ordo.
 Et quiscumque quater iunctus favet angulus usque,
 Quaeque loca in triplici signarit linea ductu,
 Cum curvata viae linquet compendia rectae;
 His natura dedit communi foedera lege, 340
 Inque vicem affectus, et mutua iura favoris.
 Quocirca non omnis habet genitura trigonis
Consumet ductus. licet ergo signa trigonae
Dicantur partis, non servant illa trigonis
 Consensum signis: nec cum sunt forte quadrata, 345
 Continuo

Vulg. v. 337. IUNCTIS. 338. loca triplici. 339. SIGNATA—DISPENDIA.
 342. TRIGONOS. 345. SINT SORTE.

V. 337. ET QUISCUMQUE QUATER IUNCTIS FAVET ANGULUS USQUE. *Iunctis* a Scaligero est; libri omnes *cunctis*. Repone,

Et quiscumque quater iunctus favet angulus usque.

Angulus in quadrato quater iunctus: sic antea 275. linea in trigono,

Inque vicem extremis iungit se finibus ipsa.

V. 338. QUAEQUE LOCA TRIPLICI. Libri omnes *in triplici*. Quod a Scaligero eiectionum merito revocamus. Idem dedit etiam, iii, 277.

Ne magna brevibus careant compendia dictis. sed Noster ea licentia nusquam utitur.

V. 339. CUM SIGNATA VIAE LINQUET DISPENDIA RECTAE. *Elegantissime dictum*, Scaligero iudice. Mirum vero, si id elegantissimum, quod omnino sensu cassum est. *Dispendia viae rectae* nusquam, nisi hic, audita sunt: cum linea recta sit omnium inter duos terminos brevissima. *Compendium viae et itineris* fit, cum recta itur; *Dispendium*, cum circuitu itur. Quid vero hic recurrit *signata*, cum

proximo versu habuerimus *signarit*? Repone, *Cum CURVATA viae linquet COMPENDIA rectae.*

Curvata, linea scilicet; cum tribus curvaturis tres angulos facit. Sic infra 363, de hexagono; *Sexque per anfractus curvatur virgula in orbem.*

V. 342. QUOCIRCA NON OMNIS HABET GENITURA, TRIGONOS CONSUMET DUCTUS. LICET ERGO SIGNA TRIGONAE DICANTUR PARTIS, NON SERVANT ILLA TRIGONIS CONSENSUM SIGNIS. *Quae* deest, inquit Scaliger; *quae trigonos ductus consumet.* Immo, inquit Bullialdus, corrigendum est,

Quocirca non omnis habet genitura trigoni Consimiles ductus.

Frustra uterque: et in explicandis his corrigendisve opera luditur. Illud tantis viris librorum incuria, qui duos versus, quos supra habuimus, 318, 319, huc iterum intruserunt. Quibus sublati, locus sanus est.

Quocirca non omnis habet genitura TRIGONIS Consensum signis.

Continuo inter se servant commercia rerum.
 Distat enim, partes consumat linea iustas,
 Detrectetne modum numeri, quem circulus ambit:
 Nunc tres efficiat, nunc quattuor undique ductus,
 Quos in plura iubet ratio procedere signa 350
 Interdum, quam sunt numeris memorata per orbem.
 Sed longe maior vis est per signa trigonis,
 Quam quibus est titulus sub quarto quoque quadratis.
 Altior est horum submoto linea templo:
 Illa magis vicina meat, caeloque recedit, 355
 Et propius terris accedit visus eorum,
 Aëraque infectum nostras demittit ad auras.
 At dubia alternis data sunt commercia signis,

Mutua

Vulg. v. 347. enim AN. 348. DETRACTETVE. 352. TRIGONI. 353. QUADRATUS. 356. TERRAS. 357. DIMITTIT. 358. DEVIAQUE.

V. 345. NEC, CUM SINT SORTE QUADRATA. *Sunt veteres omnes: pro sorte, Gemblacensis forte. Repone igitur, nec cum SINT FORTE quadrata.*

Hoc vult: non in trigoni latere quinque signa, nec in quadrati quattuor signa, consensum et commercium semper inter se habent, nisi ita sint sita, ut iusta distantia servetur; scilicet ut in trigono sit partium 120, in quadrato 90: et ductibus continuatis integer circulus completatur.

V. 347. DISTAT ENIM, AN PARTES CONSUMAT LINEA IUSTAS DETRACTETVE MODUM NUMERI, QUEM CIRCULUS AMBIT. *Libri detractetque. Tolle an, et lege,*

Distat enim, partes consumat linea iustas, DETRECTETNE modum numeri, quem circulus ambit.

V. 352. SED LONGE MAIOR VIS EST PER SIGNA TRIGONI, QUAM QUIBUS EST TITULUS SUB QUARTO QUOQUE QUADRATUS. *Vide orationis seriem: vis maior est trigoni, quam quibus. Cur non*

quorum, eodem casu genitivo? Deinde, quid est titulus quadratus? Repone, Sed longe maior vis est per signa TRIGONIS, Quam quibus est titulus sub quarto quoque QUADRATIS.

Quadratis Gemblacensis pro varia lectione: Lipsiensis etiam in textu. Quibus titulus est quadratis; ut Virgilius Georg. iv, 271. cui nomen Amello Fecere agricolae.

V. 354. ALTIOR EST HORUM SUBMOTO LINEA TEMPLO. *Horum quadratorum, infra 668.*

Sic quaecumque manent quadrato condita templo.

V. 356. ET PROPIUS TERRAS ACCEDIT VISUS EORUM. *Ferri potest terras. Corrigendum tamen terris. Sic enim solet Noster, Accedere geminis, centauro, gradibus, &c.*

V. 357. NOSTRAS DIMITTIT AD AURAS. *Immo legendum potius, DEMITTIT.*

V. 358. DEVIAQUE ALTERNIS DATA SUNT COMMERCIA SIGNIS. *Gemblacensis optimus*

Mutua nec magno consensu foedera servant,
 Invita angusto quod linea flectitur orbe. 360
 Nam cum pertransit formatus singula limes
 Sidera, et alterno devertitur angulus astro,
 Sexque per anfractus curvatur virgula in orbem;
 A tauro venit in cancrum: tum virgine tacta
 Scorpion ingreditur: tum te, capricorne, rigentem,
 Et geminos a te pisces, averaque tauri 366
 Sidera contingens finit, qua coeperat, orbem.
 Alterius ductus locus est per transita signa:
 Utque ea praetereas quae sunt mihi singula dicta,
 Flexibus

Vulg. v. 361. PER TALES FORMANTUR — LIMAS. 362. DIVERTITUR.

365. QUO. 366. ADVERSAQUE TAURO.

optimus in textu *dubiaeque*, superne pro correctione *deviaeque*. Quae vero sint *devia commercia* prorsus ignoro. Repone,

AT DUBIA alternis data sunt commercia signis.

Dubia commercia, non fida et certa, non, ut versu sequente, *magno consensu servanda*.

V. 361. NAM CUM PER TALES FORMANTUR SINGULA LIMAS SIDERA. Locus mendosissimus. *Limas* a Scaligero est; qui obliquas lineas intelligit: sed dic modo verum, an ipsa sidera *formantur* per tales lineas? Codices universi, *limes*. Unde sic locum restituo;

Nam cum PERTRANSIT FORMATUS singula LIMES

Sidera.

In hexagono linea *pertransit singula sidera*, et alterna tantum ferit. Sic mox de eodem 376.

Singula circuitu quae tantum transeat astra.

Limes id quod linea; ut i, 607. et saepe alibi,

Alter ab excelso decurrens limes olympo.

V. 362. DIVERTITUR. Recte vetusti omnes DEVERTITUR.

V. 365. QUO TE CAPRICORNE. Pro *a quo*, inquit Huetius: nam supra *a tauro*, infra *a te*. Atqui vel ob ista exempla *a* subintelligi nequit. Lege, TUM te, capricorne.

V. 366. ADVERSAQUE TAURO SIDERA CONTINGENS. Qui, malum, *Sidera tauro adversa*? cum ipsum taurum rediens contingat, a quo abiens inceperat. Certissima est Huetii emendatio;

ADVERSAQUE TAURI *Sidera contingens*. ut alibi saepe. Et quidem hexagoni latus, eo ductu quo auctor describit, in posteriora tauri incidit, non in frontem.

V. 370. FLEXIBUS ET TOTIDEM SIMILIS FIT CIRCULUS ILLIS. Circulus hic vocatur, qui hexagonus est. Sed cum risu miror bonum Payum, qui veram hic lectionem reperit,

Flexibus hic totidem similis fit circulus ILLI.

Hic illi similis: quia non plura quam duo hexagona duci possunt.

V. 371. TRANSVERSOS IGITUR FUGIUNT SUBEUNTIA VISUS. Cur *subeuntia* magis quam *stantia*? cum aspectus hexagonorum fixi sint. Dedit auctor,

Transversos igitur fugiunt SEXANGULA visus.

Sexangula ut supra versu 282.

Cetera sunt simili ratione triangula signa. *Sexangulae apum cellae*, Plinius; et saepe alias.

V.

Flexibus hic totidem similis fit circulus illi. 370

Transversos igitur fugiunt sexangula visus,
Quod nimis inclinant aciem, limisque videntur,
Vicinoque latent: ex recto certior ictus.

Tertia convexo conduntur signa recessu.

At quīs accedit convexo linea caelo, 375

Singula circuitu quae tantum transeat astra;

Visus eis procul est, altoque vagatur olympo,

Et tenues vires ex longo mittit in orbem.

Sed tamen est illis foedus sub lege propinqua,

Quod non diversum est genus, alternantibus astris; 380

Mascula

Vulg. v. 370. ET—ILLIS. 371. SUBEUNTIA. 372. AC NE. 375. QUAE SUCCEDIT
CONNEXA EST. 376. TRANSMEAT. 377. VISEIUS. 380. QUODEUNTIBUS.

V. 372. QUOD NIMIS INCLINANT, AC NE LIMISQUE VIDENTUR. Quale loquendi genus, *ac ne limisque*, pro *ac ne limis quidem*? Deinde falsum est, ne limis quidem sexangula videri; quod esset, omnino non videri. Vident enim et videntur; sed limis oculis, et linea transversa. Gemblacensis, *quod nimis inclinatur anne*: Vossianus, *inclinatur ac ne*: Lipsienfis, *inclinatur anne*: et pro varia lectione, *ac ne*. Repone,

Quod nimis inclinatur ACIEM limisque videntur.

Inclinatur aciem, ita vetus editio in bibliotheca regiae societatis. *Aciem*, hoc est *visum*. i, 675.

Nec visus aciemque fugit.

V. 374. TERTIA CONVEXO CONDUNTUR SIGNA RECESSU. Versus spurius. *Convexo* iterum venit linea sequente.

V. 375. AT QUAE SUCCEDIT, CONNEXA EST LINEA CAELO, SINGULA CIRCUITU QUAE TANTUM TRANSMEAT ASTRA, VIS EIUS PROCUL EST, ALTOQUE VAGATUR OLYMPO. Haec et in libris vitiosa feruntur, et a Scaligero in peius immutantur. Repono,

*At quīs ACCEDIT CONVEXO linea caelo,
Singula circuitu quae tantum TRANSEAT
astra,*

VISUS EIS procul est, altoque vagatur olympo.

At hexagonis, quibus caelo accedit linea, procul eis visus est, et a terra remotior. *Convexo linea*, codices universi: *connexa est* Scaligero debetur. *Iidem transeat*, ut versu 368. *pertransita signa*: vide ad versum 361. *Vis eius procul est, et tenues vires mittit*. Hocine placet, *vis eius mittit vires*? codex Venetus *visus eius*: ergo recte emendatum *visus eis*: ergo et recte *quīs accedit* pro *quae succedit*. Utramque emendationem probat vel unus versus 356.

Et propius terris accedit visus eorum.

Visus ibi trigonorum, hic hexagonorum: ibi *terris accedit*, hic *caelo*.

V. 380. QUOD NON DIVERSUM GENUS EST; QUODEUNTIBUS ASTRIS MAScula SEX MARIBUS RESPONDENT. In versu praecedente *foedus* recte substituit Scaliger, pro eo quod omnes libri agnoscunt *Phoebus*: sed in his duobus non aeque bene rem gessit. Quid enim est *euntibus* astris? Gemblacensis in priore versu non habet *est*; in secundo omnes codices *sed non sex*. Repone,

Quod non diversum est genus, ALTERNANTIBUS astris;

Mascula SED maribus respondent.

Alterna astra in hexagonis eodem genere et sexu sunt.

Mascula sed maribus respondent : cetera sexus
 Feminei secum iungunt commercia mundi.
 Sic quamquam alternis paret natura figuris,
 Et cognata iacent generis sub legibus astra.

Iam vero nulla est haerentibus addita signis 385
 Gratia : nam consensus hebet, quia visus ademptus.
 In seducta ferunt animos, quae cernere possunt.
 Sunt etiam adversi generis connexa per orbem
 Mascula femineis, semperque obseffa vicissim:
 Disparibus non ulla datur concordia signis. 390

Sexta quoque in nullas numerantur commoda vires,
 Virgula per totum quod par non ducitur orbem :
 Sed duo signa ferit mediis submota quaternis:
 Tertius absumpto ductus non sufficit orbe.

At

Vulg. v. 381. SEX. 382. SIC CONIUNGUNT. 383. INQUAM. 387. SE
 DUCTA—QUA. 388. ET DIVERSI. 393. FACIT.

V. 381. CETERA SEXUS FEMINEI. SIC
 CONIUNGUNT COMMERCIA MUNDI. Li-
 bri universi *se non sic*. Repone igitur,

cetera sexus
Feminei SECUM IUNGUNT *commercium*
mundi.
 et nota *secum*; hoc est feminea cum femineis;
 non cum masculis.

V. 383. SIC, INQUAM, ALTERNIS PA-
 RET NATURA FIGURIS. Rursus *to* *inquam*
 a Scaligero est: cui tamen vocabulo nullus hic
 locus est. Libri veteres *sic quicquam*. Repone,
Sic QUAMQUAM alternis paret natura figuris.
 Alterna, ait, in hexagonis signa non multum
 invicem consensum habent; quia linea eorum
 et visus a terris remotior est: aliquantum ta-
 men habent, quia utraque sunt eiusdem sexus.
 ergo, quamquam *alterna* sunt, quod obest;
 prodest tamen, quod *cognata* sunt.

V. 387. IN SE DUCTA FERUNT ANI-
 MOS, QUAE CERNERE POSSUNT. Libri
 omnes *quae cernere*. Repone,
In SEDUCTA ferunt animos, QUAE cernere
possunt.

Haerentibus, contiguus signis, nulla, inquit,
 concordia est: quia visus ademptus est, nec li-
 nea ab uno in alterum duci potest: ergo ani-
 mos ferunt in seducta et remota astra, in quae
 lineae possunt duci. Quin et doctissimus Hue-
 tius, *seducta*: nec minus commode Bullialdus
seiuuncta.

V. 388. SUNT ET DIVERSI GENERIS
 CONNEXA PER ORBEM. Repone ex libris
 omnibus,

Sunt ETIAM ADVERSI generis connexa per
orbem.

Recte *etiam*: nam, praeter priorem, quod se-
 mutuo videre nequeunt; alteram nunc causam
 reddit, cur nulla contiguus gratia sit, quia etiam
 sexu differunt, et genere pugnant.

V. 391. SEXTA QUOQUE. Ordo est, *Sexta*
quoque signa, ut aries et virgo, *habentur com-*
moda in nullas vires. *Commoda* hic est ad-
 iectivum.

V. 393. SED DUO SIGNA FACIT. Quid,
 obsecro, est virgula *facit* duo signa? Repone,
Sed

At quae diversis e partibus astra refulgent, 395
 Per medium adverso mundum tendentia vultu,
 Et toto divisa manent contraria caelo;
 Septima quaeque, loco quamvis submota feruntur,
 Ex longo tamen illa valent, viresque ministrant
 Vel bello vel pace suas, ut tempora poscunt, 400
 Nunc foedus stellis, nunc et dictantibus iras.
 Quod si forte libet, quae sint contraria, signa
 Per titulos celebrare suos sedesque; memento
 Solstitium brumae, capricornum opponere cancro,
 Lanigerum librae: par nox in utroque diesque: 405
 Piscibus Erigonen, iuvenique urnaeque leonem:
 Scorprios e summo cum fulget, taurus in imo est:
 Et cadit arcitenens, geminis orientibus orbi.

Obfer-

Vulg. v. 395. EX. 396. PENDENTIA. 398. FERANTUR. 401. PHOEBUS.
 402. SUNT. 408. ORBE.

Sed duo signa FERIT mediis submota quaternis.

Sic versu 276. Linea ferit signa trigona.

V. 395. AT QUAE DIVERSIS EX PARTIBUS. Gemblacensis, E partibus; quod reponendum est.

V. 396. PER MEDIUM ADVERSO MUNDUM PENDENTIA VULTU. Pendentia adverso vultu? qualis haec oratio est? qui pendet a vultu nutuque alicuius, non adverso vultu, sed submisso se gerit. Repone,

Per medium adverso mundum TENDENTIA vultu.

V. 398. QUAMVIS SUBMOTA FERANTUR. Veteres omnes FERUNTUR; quod melius.

V. 401. NUNC PHOEBUS, STELLIS NUNC ET DICTANTIBUS IRAS. Occultum hic cubat mendum, quod ex latibulo suo eruetur. Principio, cur Phoebus et stellae, sive sol et planetae, hic inducuntur, quasi fixorum aspectus gubernantes vel mutantes? nusquam in hoc

opere de illis agit Noster; etsi recentiores astrologi de sole et planetis magnis ambagibus magnas nugas agant. Deinde ordinem verborum vide: nunc Phoebus, stellis nunc et. In hac vero sententia, nemo non sic dixisset, nunc Phoebus, nunc et stellis. Postremo, quid agatur, inspicere: ait, septima quaeque signa vires suas ministrare, vel bello vel pace, ut fert tempus et occasio: at Phoebus hic et stellae nihil dictant nisi iras. Si iras tantum, quid fiet de pace. Repone et distingue,

Nunc FOEDUS stellis, nunc et dictantibus iras.

hoc est, nunc pacem, nunc bellum. Sic infra versu 469. Astra

Aut odium foedusve gerunt.

pro Phoebus foedus, ut supra versu 379 recte reposuit Scaliger foedus; cum codices universi habeant Phoebus. Ceterum stellas hic universim accipe, non planetas.

V. 402. QUAE SUNT. Gemblacensis SINT habet; quod melius.

V. 408. GEMINIS ORIENTIBUS ORBE. Lege ORBI.

Observant inter sese contraria cursus.

Sed quamquam adversis fulgent contraria signis; 410
 Natura tamen interdum sociata feruntur,
 Et generis vinclis concordia mutua surgit;
 Mascula quod maribus, vel quod diversa fuorum
 Respondent generi. pisces sic virginis astro
 Adversi volitant; sed amant communia iura: 415
 Et vincit natura locum: sed vincitur ipsa
 Temporibus; cancerque tibi, capricorne, repugnat
 Femina femineo, quia brumae diffidet aestas.
 Hinc rigor et glacies, nivibusque albentia rura:
 Hinc fitis et sudor, nudusque in solibus orbis; 420
 Aestivosque dies aequat nox frigida brumae.
 Sic bellum natura gerit, discordat et annus:

Ne

Vulg. v. 412. GENERE. EXEMPLIS. 413. SI PARIBUS—SI. 414. ET—
 ASTRUM. 420. COLLIBUS.

V. 409. OBSERVANT INTER SESE CONTRARIA CURSUS. Atqui *contraria* sequente versu habemus. Nimirum et hic versiculus est irreptitius, et ineptus. Quid enim est observare cursus inter se, quae fixa sunt et eandem distantiam semper servant. Sensit hoc Scaliger, et maluit *rursus*; ἀλλὰ κακῶς κακὸν ἰόσατο.

V. 412. NATURA TAMEN INTERDUM SOCIATA FERUNTUR, ET GENERE. EXEMPLIS CONCORDIA MUTUA SURGIT. Mirum vero, si astrorum affectus *exemplis* gubernantur. Ergo astra sensu et ratione sunt praedita; et quae paulo stultiora sunt, ad *exempla* prudentiorum se componunt. Codices vetusti, ut scias quantum iis credendum sit, *genera*. Repone,

Et generis vinclis concordia mutua surgit.

Concordia ex vinclis generis; ut Cicero, *vincula concordiae amoris*, &c. Noster infra 630.

Unum pectus habent fideique immobile vinculum. et iii, 106.

fideique tenet parentia vincla.

V. 413. MASCULA SI PARIBUS, VEL SI DIVERSA SUORUM. Immo *maribus*, ut supra 381.

Mascula sed maribus respondent.

Quid autem hic volunt *si, si*? certe in contrariis et ex diametro oppositis numquam non respondent mascula maribus, feminea feminis. Repone igitur,

Mascula quod maribus, vel quod diversa fuorum.

V. 414. PISCES ET VIRGINIS ASTRUM ADVERSI VOLITANT. Hoc ne latine quidem dictum. Vetusti omnes *astra*, non *astrum*. Repone, *pisces sic virginis astro Adversi volitant.*

V. 420. NUDUSQUE IN COLLIBUS ORBIS. Cur vero in *collibus*, potius quam in campis vel arvis? Repone,

Et fitis et sudor, nudusque in solibus orbis. Virgilius, Georg. i, 66.

Pulverulenta coquat maturis solibus aestas.

423. NEC MIRERE. Gemblacensis quidem *nec*; sed ceteri melius *ne*.

Ne mirere in ea pignantia fidera parte.
 At non lanigeri signum libraeque repugnant
 In totum, quia ver autumno tempore differt: 425
 Fructibus hoc implet maturis, floribus illud.
Sed ratione par est aequatis nocte diebus,
 Tempora nam efficiunt simili concordia textu,
 Par nox, parque dies, mediis hiemem inter et aestum
 Articulis, unum servans utrimque tenorem, 430
 Quo minus infesto decertent fidera bello.
Talis erit ratio diversis addita signis.

His animadversis, restat (quae proxima cura)
 Noscere tutelas, adiectaque numina signis,
 Et quae cuique deo rerum natura dicavit, 435
 Cum divina dedit magnis virtutibus ora,

Condidit

Vulg. v. 423. NEC. 424. REPUGNAT. 428. temporaque. 429. PERMIXTOSQUE.
 430. UNO SERVANTIA TEMPORE UTRIMQUE. 433. REBUS.

V. 424. AT NON LANIGERI SIGNUM
 LIBRAEQUE REPUGNAT. Immo REPUG-
 NANT: quippe duo sunt; ut mox hoc, illud.

V. 427. SED RATIONE PAR EST AE-
 QUATIS NOCTE DIEBUS. Libri omnes,
Sed ratione pari est aequalis nocte diebus.

Versus spurius et barbarus. Sententia, quae
 hic quaeritur, *noctes diebus aequari*, in tribus
 sequentibus repetitur: non ergo sit *δὲς τὰν λόγ.*

V. 428. TEMPORAQUE EFFICIUNT SI-
 MILI CONCORDIA TEXTU, PERMIX-
 TOSQUE DIES MEDIIS HIEMEM INTER
 ET AESTUM ARTICULIS UNO SERVAN-
 TIA TEMPORE UTRIMQUE. Evolve modo
 orationis filum; *Tempora servantia permixtos*
dies uno tempore. Quid est, *tempora tempore?*
quid dies permixti? haec portentose corrupta
 sunt. Statim mihi suboluit, *tempore* hic poni
 pro *tenore*; et postea metri causa verborum or-
 dinem mutatum esse; quo semel prehenso, ce-
 tera non invita sequebantur. Repone,

Tempora NAM efficiunt simili concordia textu,
PAR NOX, PARQUE dies, mediis hiemem in-
ter et aestum.

Articulis, UNUM SERVANS UTRIMQUE
TENOREM,

Quo minus infesto decertent fidera bello.

Nam vel enim sententiae necessarium est. Nox
 et dies unum servans tenorem. Virgil. Georg.
 ii, 336.

Non alios prima crescentis origine mundi
Inluxisse dies aliumve habuisse tenorem
Crediderim.

ubi obiter corrigendum NASCENTIS mundi,
 non crescentis. Lucretius v, 509. de mari:

Unum labendi conservans usque tenorem.

Noster iii, 523.

nec in cunctis servat fortuna tenorem.
 et iv, 824.

Perpetuosque tenet flores, unumque tenorem.

V. 432. TALIS ERIT RATIO DIVERSIS
 ADDITA SIGNIS. *Diversis* hic pro contra-
 riis, oppositis ponitur. Unde liquet verum
 esse adulterinum; eiusdem forte interpolatoris,
 qui versus 409 et 427 textui inseruit.

V. 433. HIS ANIMADVERSIIS REBUS,
 QUAE PROXIMA CURA, NOScere TU-
 TELAS,

Condedit et varias sacro sub nomine vires,
 Pondus uti rebus persona imponere possit.
 Lanigerum Pallas, taurum Cytherea tuetur,
 Formosos Phoebus geminos: Cyllenie, cancrum; 440
 Tuque pater cum matre deum regis ipse leonem:
 Spicifera est virgo Cereris, fabricataque libra
 Vulcani: pugnax Mavorti scorprios haeret:
 Venantem Diana virum, sed partis equinae;
 Atque angusta fovet capricorni fidera Vesta: 445
 E Iovis adverso Iunonis aquarius astrum est:
 Agnoscitque suos Neptunus in aethere pisces.
 Hinc quoque magna tibi venient momenta futuri.
 Cum ratio tibi per stellas et sidera curret,
 Argumenta petes omni de parte viaque, 450
 Artis ut ingenio divina potentia surgat,

Exae-

Vulg. v. 441. IUPPITER ET. 447. AEQUORE. 449. VARIET—CURET.
 450. VIASQUE. 451. DIVISA.

TELAS. *Noscere* nihil habet, quocum in
 constructione iungatur. Repone,

His animadversis RESTAT (*quae proxima
 cura*)

Noscere tutelas. ut i, 561.

Restat, ut aethereos fines tibi reddere coner.

V. 440 CYLLENIE, CANCRUM; IUP-
 PITER ET CUM MATRE DEUM REGIS IP-
 SE LEONEM. *Cyllenie*, libri omnes; *regis*
 solus Gemblacensis; ceteri *regit*. Recte qui-
 dem *regis*; sed adhuc barbara oratio est et so-
 loeca. Repone,

Cyllenie, cancrum;

TUQUE PATER cum matre deum regis ipse
 leonem.

Pater deum cum matre deum; multo elegan-
 tius quam *Iuppiter*. Et iam adscito *tu*, locu-
 tio bene latina est. *Cyllenie, tuque pater deum*:
 ut Horatius Serm. i, x, 90. *Demetri, teque Tigelli*;
 pro *te Demetri, teque Tigelli*.

V. 447. AGNOSCITQUE SUOS NEPTU-

NUS IN AEQUORE PISCES. Quid narras?
 an pisces zodiaci adhuc in aequore sunt? Re-
 pone,

*Agnoscitque suos Neptunus in AETHERE
 pisces.*

Quamvis in caelo sunt, tamen ut suos domi-
 nus agnoscit.

V. 449. CUM RATIO VARIET STELLAS
 ET SIDERA CURET. *Variet* a Scaligero est,
 infelice coniectura. Omnes libri, cum *ratio*
 tua fert *stellas*. Pro *curet* vero Gemblacensis,
 et Vossianus *curat*: Lipsiensis et Venetus *cur-*
ret. Repone, [RET.

Cum ratio TIBI PER stellas et sidera CUR-
 hoc est, cum in munere astrologico et fatis ex
 genitura praedicendis versaberis.

V. 450. ARGUMENTA PETES OMNI DE
 PARTE, VIASQUE ARTIS, UT INGENIO
 DIVISA POTENTIA SURGAT. Ita quidem
 codices; sed repone et distingue,

Argumenta petes omni de parte VIAQUE.

Artis ut ingenio DIVINA potentia surgat.

Divina

Exaequentque fidem caelo mortalia corda.

Accipe divisas hominis per fidera partes,
Singulaque in propriis parentia membra figuris;
In quibus praecipuas toto de corpore vires 455
Exercent. aries caput est ante omnia princeps
Sortitus, censusque sui pulcherrima colla
Taurus; et in geminos aequali brachia forte
Scribuntur connexa humeris; pectusque locatum
Sub cancro est; laterum regnum scapulaeque leonis;
Virginis in propriam concedunt ilia sortem; 461
Libra regit clunes; et scorpios inguine gaudet;
Centauro femina accedunt; capricornus utrisque
Imperitat genibus; crurumque humentis aquari
Arbitrium est; piscesque pedum sibi iura reposcunt.
Quinetiam propriis inter se legibus astra 466

Conve-

Vulg. v. 452. CAELI. 454. singulaque propriis. 458. AT IN GEMINIS. 461. DESCENDUNT. 462. AT. 464. IMPERAT IN — CRURUM FUNDENTIS.

Divina, etiam editio Romana. sic et iii, 90.

Cardinibusve movet divina potentia mundi.

Artis ingenio, ut Ovid. Met. viii, 159.

Daedalus ingenio fabrae celeberrimus artis.

V. 452. EXAEQUENTQUE FIDEM CAELI MORTALIA CORDA. Libri veteres *caelo*; quod et Scaliger malebat. Lucretius, i, 80.
nos exaequat victoria caelo.

hoc vult, ut tam certa sit Chaldaei mathematici praedictio, quam ipsum in caelo fatum.

V. 454. SINGULAQUE PROPRIIS PARENTIA MEMBRA FIGURIS. Libri universi melius, *Singulaque in propriis.*

V. 458. AT IN GEMINIS AEQUALI BRACHIA SORTE SCRIBUNTUR. Codices *et in*. Repone,

ET IN GEMINOS aequali brachia sorte
Scribuntur. ut supra versu 268.

Quattuor in partes scribuntur fidera terna.

V. 461. DESCENDUNT ILIA SORTEM.

Cur autem *descendant*, magis quam *ascendant*? Repone,

Virginis in propriam CONCEDUNT ilia sortem. ut iii, 118.

hoc totum partem concessit in unam.

V. 462. AT SCORPIOS INGUINE GAUDET. Libri omnes, ET.

V. 464. IMPERAT IN GENIBUS. Vetus quattuor, *Imperat et genibus*. Repone, IMPERITAT genibus. ut Horatius, Serm. i, vi, 4.
Olim qui magnis legionibus imperitarent.

Ibid. CRURUM FUNDENTIS AQUARI ARBITRIUM EST. Notant hic interpretes *fundentis* absolute positum, ut supra 233.

Parsque marina nitens fundentis semper aquari.

Sed et versus iste spurius est, et hic mendosus. Repone,

crurumQUE HUMENTIS aquari.

ut Noster v, 444.

Sed regione means Cepheus humentis aquari.

V.

Conveniunt, ut certa gerant commercia rerum;
 Inque vicem praestant visus, atque auribus haerent,
 Aut odium foedusve gerunt; conversaue quaedam
 In semet proprio ducuntur plena favore. 470
 Idcirco adversis nonnumquam est gratia signis;
 Et bellum sociata gerunt: alienaque sede
 Inter se generant coniunctos omne per aevum,
 Utrique aut forti pugnant, fugiuntque vicissim.
 Quod deus, in leges mundum cum conderet omnem,
 Affectus quoque divisit variantibus astris, 476
 Atque aliorum oculos, aliorum contulit aures;
 Iunxit amicitias horum sub foedere certo,
 Cernere ut inter se possent audireque; quaedam
 Diligerent, aliis noxas bellumque moverent: 480
 His etiam propriae foret indulgentia fortis,
 Ut se diligerent semper, sibiue ipsa placerent.

Sicut

Vulg. v. 469. FOEDUSQUE. 471. nonnumquam gratia. 474. ET. 479. POSSINT.
 480. ALIA ET.

V. 469. AUT ODIUM FOEDUSQUE GERUNT. Veterrimi duo Gemblacensis et Lipsiensis, *foedusve*.

V. 471. NONNUMQUAM GRATIA SIGNIS. Repone, *nonnumquam* EST gratia.

V. 474. UTRIQUE ET SORTI PUGNANT FUGIUNTQUE VICISSIM. A libris veteribus abest *et*. Lege, *utrique* AUT *sorti*.

V. 479. CERNERE UT INTER SE POSSINT AUDIREQUE QUAEDAM, DILIGERENT ALIA, ET NOXAS BELLUMQUE MOVERENT. Solus Gemblacensis *possent*. Recte; ut *mox diligerent, moverent*. Tum lege et distingue,

Cernere ut inter se POSSINT audireque; quaedam

Diligerent, ALIIS noxas bellumque moverent.

V. 484. FORMANTIBUS ARTUS. Libri

universi *ortus*. Operarum typographicarum erratum est in posteriore Scaligeri editione, quod pro emendatione Fayus arripuit.

V. 486. AUDIT SE, LIBRAMQUE VIDET, FRUSTRATUR AMANDO. TAURUS, LANIGERO QUI FRAUDEM NECTIT. Gemblacensis, Lipsiensis, et Venetus *taurum*. Lege igitur et distingue, *frustratur amando*
 TAURUM: *lanigero qui fraudem nectit*.

Frustratur; quia taurus pro mutuo amore *fraudem ei nectit*. Ut *frustro* active, ita *frustror* passive. Priscianus, p. 793. Fenestella: *frustratus igitur a spe, devictus in castra se recepit*: *frustratus*, *μαλίσσω*. Laverius: *frustramur, irridemur*. Noster i, 887.

Ad iuga moerentes cogunt frustrata iuvencos.

V. 489. VIRGINE AMANS CAPITUR. Libri universi *mens*; quod mutare non debuit Scaliger; cum eadem utriusque sententia est.

Sicut naturas hominum plerasque videmus,
 Qui genus ex signis ducunt formantibus ortus.
 Consilium ipse suum est aries, ut principe dignum est,
 Audit se; libramque videt: frustratur amando 486
 Taurum; lanigero qui fraudem nectit, et ultra
 Fulgentes videt, atque audit per sidera pisces,
 Virgine mens capitur. sic quondam vexerat ante
 Europam dorso retinentem cornua laeva, 490
 Indutusque Iovi est. geminorum ducitur auris
 Ad iuvenem aeternas fundentem piscibus undas,
 Inque ipsos animus pisces, oculique leonem.
 Cancer, et adverso capricornus conditus astro,
 In semet vertunt oculos; in mutua tendunt 495
 Auribus; et cancri captatur aquarius astu.
 At leo cum geminis aciem coniungit, et aurem
 Centauro gemino, capricorni diligit astrum.

Erigone

Vulg. v. 487. TAURUS. 489. AMANS—GESSERAT. 491. Jovi geminorum. 495. VERTITUR IN SEMET OCULIS—TENDIT. 496. AT—ASTRO. 498. GEMINOS.

est. Ceterum *taurus*, inquit Huetius, *videt virginem, non pisces: quod ignorasse Manilium haud credibile est.* Quid si igitur legamus,

et ultra
Fulgens HAUD videt, AST audit per sidera pisces.

Sane *taurus* videt virginem; ut ex schemate appposito videre est: quod ideo adieci, ut et hic prolixus locus promptius intelligatur; et futile hoc otiosi Chaldaei commentum, ex lineis parallelis haec sibi somniantis, vanitatem suam prodant. Noster vero hic maluit se poetam magis quam astrologum ostendere: et sciens prudens schema deferuit, ut Europam et Iovem induceret.

V. 489. SIC QUONDAM GESSERAT ANTE EUROPAM DORSO. Repone ex libris vetustis, *sic quondam VEXERAT ante.*

V. 491. INDUTUSQUE IOVI. Series ipsa orationis legendum monet, *Iovi EST.*

V. 495. VERTITUR IN SEMET OCULIS, IN MUTUA TENDIT AURIBUS, AT CANCRI CAPTATUR AQUARIUS ASTRO. Gemblacensis solus, *in semet vertunt oculosque: ille vero et ceteri veteres tendunt, et et pro at.* Repone,

IN SEMET VERTUNT OCULOS, in mutua TENDUNT

Auribus, ET cancri captatur aquarius ASTU. Astro versum abhinc alterum finierat. Astu captatur, ut infra versu 634.

saepe est et subdolus astus.

V. 498. AT LEO CUM GEMINIS ACIEM CONIUNGIT, ET AUREM CENTAURO. GEMINOS CAPRICORNI DILIGIT ASTRUM. Falsum hoc, capricornum amare geminos; amat enim leonem. Repone,

Centauro GEMINO: capricorni diligit astrum. Ita infra versu 552.

geminumque sub arcu Centaurum.

P

V.

Erigone taurum spectat, sed scorpion audit,
 Atque sagittifero conaturnectere fraudem. 500
 Libra suos sequitur sensus, solumque videndo
 Lanigerum, atque animo complexa est scorpion infra.
 Ille videt pisces, oditque per omnia libram.
 Necnon arcitenens magno parere leoni
 Auribus, atque oculis sinum fundentis aquari 505
 Conspicere assuevit, solamque ex omnibus astris
 Diligit Erigonen. contra capricornus in ipsum
 Convertit visus; quid enim mirabitur ille
 Maius, in Augusti felix cum fulserit ortum?
 Auribus et summi captat fastigia cancri. 510
 At nudus geminis intendit aquarius aurem,
 Sublimemque colit cancrum, spectatque reducta
 Tela sagittiferi. pisces ad scorpion acrem
 Direxere aciem, cupiuntque attendere taurum.
 Has natura vices tribuit, cum fidera fixit. 515
 His orti similes referunt per mutua sensus,

Audire

Vulg. v. 502. INTRA. 503. AUDITQUE. 510. AT.

V. 502. ATQUE ANIMO COMPLEXA EST SCORPION INTRA. In Gemblacensi verbum ultimum desideratur. Ceteri libri *infra*. Aut lege *INFRA*, quia scorpions sequitur libram; aut *scorpion acrem*, ut *infra* versu 513.

V. 503. ILLE VIDET PISCES, AUDITQUE PER OMNIA LIBRAM. Falsum est, ait Scaliger, scorpion audire libram: audit enim virginem. Recte hoc: unde Bullialdus corrigit, *Ille videt pisces, audit quae proxima librae*. Sed dedit auctor, *ODITQUE per omnia libram*, ut taurus *fraudem* *nectit* arieti; ita pari ratione scorpions *odit* libram. Vide diagramma.

V. 505. AURIBUS, ATQUE OCULIS SINUM FUNDENTIS AQUARI. Libri vetustiores *sinum*: quod retinendum. Respicit *sinum*,

non totum *signum*. Ut enim *sagittarius* spectat *sinum* sive urnam aquarii; ita rursus aquarius versu 513, spectat reducta *tela* sagittiferi. Atque hoc pacto *fundentis* non absolute ponitur: quippe *sinum* bis hic accipitur. Vide versum 525.

V. 510. AURIBUS AT SUMMI. Libri universi ET recte. At versum sequentem inchoat. Porro capricornus ex schematis ratione leonem amat. Hoc auctor oblitus est dicere.

V. 520. QUIN ADVERSA MEANT ETIAMQUE TRIGONA TRIGONIS. *Quae* abest a Gemblacensi. Lego, *Quin adversa meant ET TOTA trigona trigonis*.

V.

Audire ut cupiant alios, aliosque videre :
 Horum odio, nunc horum iidem ducantur amore :
 Illis infidias tendant, captentur ab illis.

Quin adversa meant et tota trigona trigonis: 520
 Alteraque in bellum diverso limite ducit
 Linea. sic veri per totum consonat ordo.
 Namque aries leo et arcitenens, fociata trigono
 Signa, negant chelis foedus totique trigono,
 Quod gemini excipiunt fundens et aquarius urnam. 525
 Idque duplex ratio cogit verum esse fateri:
 Quod tria signa tribus signis contraria fulgent,
 Quodque aeterna manent hominum bella atque ferarum ;
 Humana est facies librae, diversa leoni.
 Idcirco et cedunt pecudes: quod viribus amplis 530
 Confilium est maius. victus leo fulget in astris:
 Aurea lanigero concessit fidera pellis.
 Ipse ferae partis centaurus tergo cedit.
 Usque adeo est hominis victus, quod mirer ab illis

Nascentis

Vulg. v. 520. ETIAMQUE. 525. UNDAE. 529. LEONIS. 532. LANIGERI—
 SIDERE. 533. SUAE.

V. 525. FUNDENS ET AQUARIUS UN-
 DAE. Repono,
fundens et aquarius URNAM.
 Sic fundere pocula, pateram, carchesia, &c. No-
 ster i, 272.
 Post hunc inflexam defundit aquarius urnam.

V. 529. HUMANA EST FACIES LIBRAE,
 DIVERSA LEONIS. Immo LEONI.

V. 532. AUREA LANIGERI CONCESSIT
 SIDERE PELLIS. Nollem hoc a viro magno
 interpolatum. Libri universi,
Aurea LANIGERO concessit SIDERA pellis.
 Recte: concessit, hoc est, conciliauit. Noster i, 9.
 Concessumque patri mundum deus ipse me-
 reris.

V. 533. IPSE SUAE PARTIS CENTAU-
 RUS TERGO CEDIT. Immo non cedit,
 qua homo est, suae five humanae partis tergo ;
 sed equinae partis, qua pecus est. Sic Noster
 i, 425.

*et duplici centaurus imagine fulget,
 Pars iuuenis tergo pectus commissus equino.*
 ii, 444.

Venantem Diana virum, sed partis equinae.
 Repono igitur,
Ipse FERAЕ partis centaurus tergo cedit.
 ii, 189. de eodem ;

*fera tergo membra rigentem
 Excipiunt hiemem.*

V. 534. USQUE ADEO EST HOMINIS
 VIRTUS. QUO MIRER AB ILLIS NASCEN-

Nascentis librae superari posse trigonum. 535

Quinetiam brevior ratio est per signa sequenda.

Nam quaecumque nitent humana condita forma

Astra, manent illis inimica et victa ferarum.

Sed tamen in proprias secedunt singula mentes,

Et privata gerunt secretis hostibus arma. 540

Lanigero genitis bellum est cum virgine natis,

Et libra, et geminis, et si quos protulit urna.

In partus tauri sub cancro nata feruntur

Pectora, et in chelis, et quae dat scorprios acer,

Et pisces. at quos geminorum sidera formant, 545

His cum lanigero bellum est eiusque trigono.

In cancro genitos capricorni femina laedunt,

Et librae partus, et quos dat virginis astrum,

Quique

Vulg. v. 542. GEMINI PISCIS—UNDA. 543. PARTES.

TIS LIBRAE SUPERARI POSSE TRIGONUM. *Virtus*, quo a Scaligero sunt. Libri enim omnes; *victus*, quod mirer. At postquam sic interpolaverat, *Usque adeo est hominis virtus*: novum, inquit, genus loquendi. Immo et novum et mirum. *Quo mirer*; hoc est, ait, *quo magis mirer*: et addit, *sic non raro loqui Tertullianum*. Indignor profecto nebulonem aliquem falsarium tanto viro imposuisse. Versus spurii sunt et barbari. *Victus* vera lectio est; praefert enim tenebrio *victum humanum* illi bestiarum. Quid vero est *Nascentis librae trigonum*? Quid, *Quo mirer superari posse*? cum nec trigonum *una nascatur*; et ab altera superari numquam possit.

V. 542. ET LIBRA, GEMINI PISCIS QUOS PROTULIT UNDA. Libri pisces. Repone quod ex adverso trigono colligas,

Et libra, ET GEMINIS, ET SI QUOS protulit URNA.

Nam supra 525, aries bellum gerit cum libra, geminis, et aquario ratione trigoni; virgo hostis secretus: et *geminis piscis* male, cum alias

dicat *geminos pisces*: unda vero piscium nusquam in caelo est; *urna nati* mox 561.

V. 543. IN PARTES TAURI. Recte Gronovius observ. ii, 5. PARTUS. Ut mox 548. *Et librae partus*; et saepe alibi.

V. 549. QUIQUE SUB ADVERSI NUMERATUR SIDERE TAURI, LANIGERI COMMUNIS ERIT. Muta distinctionem, et lege, *Quique sub ADVERSI NUMERANTUR sidere tauri.*

Numerantur libri omnes. *Aversi* corrigunt Salmasius, Gronovius, Huetius.

V. 551. HOSTIS. SED TOTIDEM BELLUM SUBSCRIBITUR ASTRIS. Gronovius, *Hostis et a totidem*: Huetius, *et in totidem*. Lego,

ET IN *totidem* bellum subscribitur ASTRA. ut versu 557.

in totidem secundus creditur hostes.

V. 552. ERIGONE TAURUMQUE TIMET, GEMINUMQUE SUB ARCU. Quo modo

Quique sub averfi numerantur fidere tauri .
 Lanigeri communis erit rabidique leonis 550
 Hostis , et in totidem bellum subscribitur astra .
 Erigone cancrumque timet , geminumque sub arcu
 Centaurum , et pisces , et te , capricorne , rigentem .
 Maxima turba petit libram , capricornus et illi
 Adversus cancer , chelis quod utrumque quadratum est ;
 Quaeque in lanigeri numerantur signa trigonum. 556
 Scorprios in totidem fecundus creditur hostes :
 Aequareum iuvenem , geminos , rabidumque leonem ,
 Erigonen , libramque fugit , metuendus et ipse .
 Quique sagittari veniunt de fidere partus , 560
 Hos geminis nati libraque et virgine et urna
 Depressisse volunt : naturae et lege iubente

Haec

Vulg. v. 549. ADVERSI NUMERATUR. 551. SED—ASTRIS. 552. TAURUMQUE.
 553. AT TE. 557. HOSTIS. 558. TAURUM ATQUE. 562. naturae lege.

modo virgo *taurum* timet, qui in virginis ipsius trigono est? Vides viros maximos in harum nugarum rationem non descendisse. Repone,
Erigone CANCRUMQUE timet.

Cancer enim, centaurus et pisces in opposito virgini trigono sunt. Quin et supra versu 543, *taurus* non inimicus virgini est: et versu 547, *cancer* ei inimicus est.

V. 553. AT TE, CAPRICORNE, RIGENTEM, MAXIMA TURBA PETIT. Libri omnes, ET TE. Quod mutata distinctione rependum. Vidit hoc et Gronovius.

V. 557. SCORPIOS IN TOTIDEM FECUNDUS CREDITUR HOSTIS. Lege *hostes*. *Hostis* hic in veteribus membranis notat accusativum pluralem.

V. 558. AEQUOREUM IUVENEM, GEMINOS, TAURUM, ATQUE LEONEM. Scorprios, inquit, *totidem hostes habet*, quot libra. Atqui libra *quinque* hostes habuit; scorprios hic habet *sex*. Repone igitur, pro *taurum atque leonem* *geminos, RABIDUMQUE leonem*. ut supra versu 211,

sagittari signum, rabidique leonis.
 Mox, *fugit, metuendus et ipse*;
 scorprios illos *fugit*, metuit, et vicissim ipse metuitur.

V. 562. DEPRESSISSE VOLUNT, NATURAE LEGE IUBENTE. Tres veterissimi, Gemblacensis, Lipsiensis, Venetus, *Natura et lege iubente*. Lege, distinctione mutata,
Depressisse volunt : naturae ET lege iubente
Haec eadem, capricorne, tuis inimica feruntur.

Idem, inquit, *capricorno hostes, qui centauro : idque lege naturae : non naturae rerum, sed naturae in utroque signo duplicis, hominis equo, capri pistrici iuncti*. Ovid. Met. xii, 394. de Cyllaro centauro:

Nec te pugnantem tua, Cyllare, forma redemit.

Si modo naturae formam concedimus illi.

Et rursus versu 503. Monychus centaurus de sua gente:

Quid geminae vires? quid quod fortissima rerum

In nobis natura duplex animalia iunxit?

V.

Haec eadem, capricorne, tuis inimica feruntur.
 At quos aeternis perfundit aquarius undis,
 Ad pugnam Nemeaeus agit, totumque trigonum; 565
 Turba sub unius iuvenis virtute ferarum.
 Piscibus exortos vicinus aquarius urget,
 Et gemini fratres, et quos dat virginis astrum,
 Quique sagittari descendunt fidere nati.
 Nec sola est ratio, quae dat nascentibus arma, 570
 Inque odium generat partus, et mutua velle:
 Sed plerumque manent inimica tertia quaeque
 Lege, in transversum vultu defixa maligno;
 Quoque manent quaecumque loco contraria signa,
 Adversosque gerunt inter se septima visus, 575
 Tertia quaeque illinc utriusque trigona feruntur.
 Ne sit mirandum si foedus non datur astris,

Quae

Vulg. v. 565. VENIENS AGITAT. 576. ILLIS UTRISQUE.

V. 565. AD PUGNAM VENIENS AGITAT. Libri veteres, *ad pugnam nemeus agit*. Librarii posteriores pro *nemeus* dederunt *veni-*
ens; inde versus gratia interpolatum *agit*.
 Atqui corrigendum erat,

Ad pugnam NEMEAUS AGIT.

Ita saepe alibi, ut v. 206.

Cum vero in vastos surget Nemeaeus hiatus.
 Leo, inquit, et totum eius trigonum, hoc est,
 aries et centaurus: *turba ferarum*; leo, aries,
 equus, sub humana parte centauri.

V. 576. TERTIA QVAEQUE ILLIS UTRISQUE TRIGONA FERUNTUR. Libri universi, *utriusque*. Repone,

Tertia quaeque ILLINC UTRISQUE trigona feruntur.

Illinc, ut respondeat τῷ quo loco. *Utriusque trigona*, ut supra versu 546.

His cum lanigero bellum est eiusque trigono. Res ex diagrammate constat: sume quaevis signa contraria sive opposita, cancrum et capricornum; tertia quaeque a cancro, hinc tau-

rus, illinc virgo, sunt trigonum capricorni. Similiter tertia quaeque a capricorno, pisces et scorpios, sunt cancri trigonum. Porro trigona cancri et capricorni *adversa* inter se sunt, ut supra versu 520, arietis et librae.

V. 580. CORPORA, TOTQUE MODIS, QUOTIENS INIMICA CREANTUR. Quid miri, si tot modis contraria corpora creantur, quotiens inimica? Contraria enim id ipsum est, quod inimica. Repone,
Corpora, totque modis, TOTIENS inimica creantur.

V. 581. IDCIRCO NIHIL EX SEMET. Hunc versum et septem sequentes ex suo, quem in omnibus codicibus tenent, loco temere destruxerat Scaliger in priore editione post versum 607: nec in altera quamvis admonitus sententiam mutare voluit. Omnino recte se habet qui in membranis est ordo: tot modis totiesque, ut supra ostensum, *inimici* creantur homines: idcirco nihil unquam dedit natura fido *amicitiae pectore* maius aut rarius.

V.

Quae sunt adverſi ſignis cognata trigoni.
 Per tot ſignorum ſpecies contraria ſurgunt
 Corpora; totque modis, totiens inimica creantur. 580
 Idcirco nihil ex ſemet natura creavit
 Pectore amicitiae maius, nec rarius umquam.
 Unus erat Pylades; unus qui mallet Oreſtes
 Ipſe mori. lis una fuit per ſaecula mortis:
 Alter quod raperet fatum, non cederet alter. 585
 Et duo qui potuere ſequi veſtigia; tum cum
 Optavitque reum ſponſor non poſſe reverti;
 Sponſorique reus timuit, ne ſolveret ipſum.
 Perque tot aetates hominum, tot tempora et annos,
 Tot bella, et varios etiam ſub pace labores, 590
 Cum fortuna fidem quaerat, vix invenit uſquam.
 At quanta eſt ſclerum moles per ſaecula cuncta?

Quantum

Vulg. v. 580. QUOTIENS. 583. ERIT. 586. VADIMONIA SPONSI.
 588. SPONSOREMQUE. 592. AH.

V. 583. UNUS ERIT PYLADES. Codex Voſſianus cum duobus aliis ERAT. Recte. Si enim erit; non mallet erat dicendum, ſed malet, vel malit.

V. 586. ET DUO QUI POTUERE SEQUI VADIMONIA SPONSI. Ita Scaliger ex coniectura; cum libri univerſi habeant, ſequi vix noxia poenis. Atqui nec vadimonia ſponſi bene latine dicas, nec ſequi vadimonia. Quin et neminem, duobus illis Damone et Phintia exceptis, obire vadimonia potuiſſe falſiſſimum eſt. Denique hiat oratio: quae coniunctionem flagitat, cum ſponſor optavit. Experiamur, an nobis melius cedat coniectatio;

Et duo qui potuere ſequi VESTIGIA; TUM CUM

Optavitque reum ſponſor.

Duo ſoli, qui Oreſtis et Pyladae veſtigia ſequi, five exemplum imitari, potuerunt. Tum cum; ut Ovidius Heroid. i, 5.

O utinam tum cum Lacedaemona claſſe petebat; et ſaepe alias.

Vix noxia poenis, librarii ſumpſerunt ex verſu 602. poenas iam noxia vincit.

V. 588. SPONSOREMQUE REUS TIMUIT. Timuit ſponſorem, ne: hoc eſt, timuit, ne ſponſor. Notus, ait Scaliger, Helleniſmus. Plauto quidem et Terentio notus, ut Eunuch. iii, 5. metuo fratrem,

Ne intus ſit; porro autem patrem, ne rurſus redierit jam.

Sed fruſtra apud poſteriores quaeras. Reſponde,

SPONSORIQUE reus timuit, ne ſolveret ipſum.

hoc eſt, pro ſponſore timuit, ne ſuam vicem occideretur.

V. 592. AH QUANTA EST SCLERUM MOLES. Ab a Scaligero eſt: libri univerſi at. Quid planius iſta oppoſitione? Fides per tot ſaecula vix uſquam inveniri poſteſt: at ſclerum quanta eſt moles? Ceterum Gemblaceniſis mendose, at quantae ſclerum mortes?

V.

Quantum onus invidiae non excusabile terris?
Venales ad fata patres, matrumque sepulchra.
Imposuit Phoebus noctem, terrasque reliquit. 595
 Quid loquar everfas urbes, et prodita templa?
 Et varias pacis clades, et mixta venena?
 Infidiasque fori, caedesque in moenibus ipsis,
 Et sub amicitiae grassantem nomine turbam?
 In populo scelus est, et abundant cuncta furore. 600
 Et fas atque nefas mixtum; legesque per ipsas
 Saevit nequities: poenas iam noxia vincit.
 Scilicet in multis quoniam discordia signis
 Corpora nascuntur, pax est sublata per orbem;
 Et fidei rarum foedus, paucisque tributum. 605
 Utque sibi caelum, sic tellus diffidet ipsi;
 Atque hominum gentes inimica forte feruntur.

Si

Vulg. v. 593. QUAMQUE—EXCUSSABILE. 598. caedes in. 605. PACISQUE.
 606. IPSA.

V. 593. QUAMQUE ONUS INVIDIAE NON EXCUSSABILE TERRIS? Illud *excusabile*, quod nusquam alias legitur, a Scaligero venit: libri omnes *excusabile*: quod retinet et egregie explicat Gronovius observ. ii, 13. Repone igitur,

QUANTUM onus invidiae non excusabile terris?

Non excusabile, quod purgari, excusari, expiari non potest. Phyllis Demophoonti, apud Nasonem Heroid. ii, 75.

De tanta rerum turba factisque parentis,

Sedit in ingenio Cressa relicta tuo.

Quod solum excusat, solum miraris in illo:

Haeredem patriae, perfide, fraudis agis.

Onus invidiae, ut idem Metam. xii, 626.

A se Tantalides onus invidiamque removet.

V. 594. VENALES AD FATA PATRES. Hunc et sequentem pro spuriis habeo.

V. 598. CAEDES IN MOENIBUS IPSIS. Yossianus bene, CAEDESQUE.

V. 605. ET FIDEI RARUM PIGNUS, PACISQUE TRIBUTUM. Quid est *tributum pacis*? Quidve *pacis* hic facit; cum in praecedente versu habuerimus *pax*? Repone,

Et fidei rarum foedus PAUCISQUE tributum:

Paucis a natura concessum.

V. 606. UTQUE SIBI CAELUM, SIC TELLUS DISSIDET IPSA. Si *ipsa* legimus, haec surget sententia; Ut caelum sibi diffidet, ita ipsa tellus diffidet *caelo*: quod Nostro et astrologis falsum habetur. Repone igitur,

Utque sibi caelum, sic tellus diffidet IPSI.

Ipsi, hoc est, sibi, ut passim auctor tō ipse usurpat. Terra suas inimicitias ex signorum inimiciis trahit.

V. 613. QUA COLITUR, NAMQUE EST NATURA MITIUS ASTRUM. *Qua colitur*, inquit Scaliger, *hoc est*, *Quatenus cicur est animal et cultus patiens, eatenus est mitius*. Immo *natura mite est*, non cultu et arte mansuescit.

Repone

Si tamen et cognata cupis dignoscere signa,
 Quae iungant animos et amica sorte ferantur;
 Lanigeri partus cum toto iunge trigono. 610
 Simplicior tamen est aries, meliusque leone
 Prosequitur genitos, et te, centaure, creatos,
 Quam colitur. namque est natura mitius astrum,
 Expositumque suae noxae; nec fraudibus ullis,
 Nec minus ingenio molli, quam vellere, constans. 615
 Illis est feritas signis, praedaeque cupido,
 Venalisque animus, nonnumquam et vendere cogit
 Commoditate fidem, nec longa est gratia facti.
At cum lanigeri partu sub utroque trigono
Non partis: sed rara gerit pro tempore bella, 600
Quod feritas utriusque magis pro tempore cogit.
 Plus tamen in duplici numerandum est roboris esse,
 Cui

Vulg. v. 613. QUA. 614. SINE. 615. CORPORE CONSTAT. 617. EXCEDERE.

Repone ex libris universis, QUAM colitur.
 Ordo est, aries melius prosequitur leonem et
 centaurum, quam ab iis colitur: quia ipse mi-
 tis et simplex, illi feri et praedatores. Colitur,
 ut supra ii, 512, de aquario;
 Sublimemque colit cancrum.

V. 614. SINE FRAUDIBUS ULLIS: NEC
 MINUS INGENIO MOLLI, QUAM CORPORE
 CONSTAT. Libri omnes, nec fraudibus, et
 vetusti quattuor constat. Repono,

NEC fraudibus ullis,
 Nec minus ingenio molli, quam VELLERE,
 CONSTANS.
 Sic passim de ariete loquens, vellera, vellere
 Noster usurpat.

V. 617. EXCEDERE COGIT COMMODI-
 TATE FIDEM. Excedere fidem, postulante
 sententia, idem hic erit ac rumpere, prodere:
 quod tamen latine dici nequit. Nam excedere
 cum accusativis est ultra ire; et fidem excedere,
 est omnem fidem exsuperare; maius quid esset,
 quam ut credi possit. Ovid. Met. vii, 166.

Excessitque fidem meritorum summa tuorum.
 Plinius Hist. vii, 21. Oculorum acies vel maxi-
 me fidem excedentia invenit miracula. et xxviii,
 13. Excedit fidem impudens cura. Suetonius
 Claud. xxix. Nam illud omnem fidem exceffe-
 rit. Repone igitur,

Venalisque animus, nonnumquam ET VEN-
 DERE cogit
 Commoditate fidem. Tibullus i, 9.
 Tum mihi iurabas nullo te divitis auri
 Pondere, non gemmis, vendere velle fidem.

V. 619. AT CUM LANIGERI PARTU.
 Hic et duo sequentes spurii sunt. Libri ha-
 bent, non parcit: unde Scaliger refinxit non
 partes, hoc est, factionem. Idem adscissit
 Huetius; et insuper gerunt reponit pro gerit.
 Frustra uterque in adulterinis coniecturas per-
 dunt. Nihil enim in his tribus est, quod non
 antea dictum sit. Partes vero gerere quis um-
 quam dixit? Quid, quod, sub utroque trigono,
 barbare dictum, pro utroque angulo unius tri-
 goni? Denique pro tempore bella, et continuo
 pro tempore cogit, inficete et putide.

Q

V.

Cui commixtus homo est, quam te, Nemaee, sub uno.
 Idcirco et pax est signis, et mixta querela.
 Quinetiam tauri capricorno iungitur astrum; 625
 Nec magis illorum coeunt ad foedera mentes.
 Virgineos etiam partus, quicumque creantur
 Tauro, complecti cupiunt: sed saepe queruntur.
 Quosque dabunt gemini chelaeque et aquarius ortus,
 Unum pectus habent, fideique immobile vinclum: 630
Magnus erit geminis amor, et concordia duplex.
 Magnus et in multos veniet successus amicos.
 Scorprios et cancer fraterna in nomina ducunt
 Ex semet genitos: nec non et piscibus orti
 Concordant illis. saepe est et subdolus astus; 635
 Scorprios aspergit noxas sub nomine amici.
 At quibus in lucem pisces venientibus adfunt,
 His non una manet semper sententia cordi.
 Commutant animos interdum, et foedera rumpunt,
 Ac repetunt: tectaeque lues sub fronte vagantur. 640
 Sic erit e signis odium tibi paxque notanda:

In

Vulg. v. 624. idcirco pax. 626. ET. 629. CHELAE ET QUOS DAT.
 635. NAM—ACTUS.

V. 624. IDCIRCO PAX EST SIGNIS. Rectius libri vetusti, *Idcirco ET pax est.*

V. 626. ET MAGIS ILLORUM. Libri universi *NEC magis.* Et a Scaligero est, quia *nec*, inquit, contrarium auctoris menti est. Festinabat vir magnus, cum hoc scriberet. Taurus et capricornus in eodem trigono sunt: non tamen *magis* concordantes sunt, quam aries et centaurus: quia hinc signa singula sunt, illinc duplicia.

V. 629. QUOSQUE DABUNT CHELAE, ET QUOS DAT AQUARIUS ORTUS. Versus abhinc tertius in nullo manuscripto est: a Bonincontro opinor additus, ad trigonum supplendum. Repone igitur,

Quosque dabunt GEMINI CHELAEQUE ET aquarius ortus.

Error inde natus, quia notis non literis olim haec scribebantur.

V. 635. CONCORDANT. ILLIS (SAEPE EST NAM SUBDOLUS ACTUS.) Libri veteres et pro *nam*. Lege et distingue, *Concordant illis. saepe est ET subdolus ASTUS.*

Astus etiam Heinsius ad Ovidium et Huetius vidit. Scorprios infidos et subdolos parit; pisces, varios et inconstantes.

V. 643. NEC SATIS EST TANTUM. Vetusti quattuor, *Nec satis hoc tantum.*

V.

In terris geniti tali sub lege creantur.
 Nec fatis hoc tantum solis infistere signis:
Contemplare locum caeli, sedemque vagarum.
 Parte genus variant, et vires linea mutat. 645
 Nam sua quadratis veniunt, sua iura trigonis,
 Et quae per senos decurrit virgula tractus,
 Quaeque secat medium transverso limite caelum.
 Hinc modo dat mundus vires, modo deterit idem:
 Quaeque illic fumunt iras, huc acta reponunt. 650
Distat enim, surgantne eadem, subeantne, cadantne.
 Crebrius adversis odium est: cognata quadratis
 Corpora censentur signis, et amica trigonis.
 Nec ratio obscura est: nam quantum quodque locavit
 Eiusdem generis signum natura per orbem. 655
 Quattuor aequali caelum discrimine signant,
 In quibus articulos anni deus ipse creavit.
 Ver aries, cererem cancer, bacchumque ministrans
 Libra, caper brumam genitosque ad frigora menses.
 Necnon et duplici quae sunt connexa figura, 660
 Quartum

Vulg. v. 643. EST. 650. HIC. 659. GENITUSQUE — PISCES.

V. 644. CONTEMPLARE LOCUM CAELI. Versus spurius. Vide ad versum 651.

V. 650. HIC ACTA REPONUNT. *Hic acta* πολοικίζεις. Repone ex libris veteribus, HUC acta reponunt.

V. 651. DISTAT ENIM, SURGANTNE EADEM, SUBEANTNE, CADANTNE. Versus irreptitius et ineptus: *surgant enim et subeant* eodem sunt sensu. Praeterea omnes omnino codices numero singulari habent, *surgatne, subeatne, cadatne*. Mutatum credo a Bonincontro; ut praecedenti versui hunc adaptaret. Atqui interpolator olim aliquis binos versus addiderat;

Contemplare locum caeli sedemque vagarum: Distat enim surgatne eadem, subeatne, cadatne:

hoc est, *eadem vaga stella*: quorum versuum alter, quod in angustiore margine uterque longo spatio scriberentur, ab altero separatus est; cum ab ignavis librariis in textum inducerentur. Nondum quicquam de planetarum aspectibus auctor narraturus erat.

V. 659. LIBRA, CAPER BRUMAM, GENITUSQUE AD FRIGORA PISCIS. *Id est, caper*, inquit Scaliger, *idemque piscis*: est enim *pars caper, pars piscis*. Hanc interpretationem secuti sunt alii. Sed sine dubio tacitis sententiis damnarunt poetam tam absurde et incondite

Quartum quaeque locum retinent. duo cernere pisces,
 Et geminos iuvenes, duplicemque in virgine formam,
 Et duo centauri licet uno corpora textu.
 Sic et simplicibus signis stat forma quadrata.
 Nam neque taurus habet comitem, nec iungitur ulli
 Horrendus leo, nec meruit sibinectere quemquam
 Scorprios, atque uno censetur aquarius astro.
 Sic quaecumque manent quadrato condita templo
 Signa, parem referunt numeris aut tempore sortem.
 Haec veluti cognata manent sub foedere tali: 670

Idcirco

Vulg. v. 661. QUEMQUE. 663. CORPORE TEXTOS. 666. METUIT SINE CORPORE.
 667. CENSENTUR. 670. AC.

dite loquentem. Codex Vossianus, *genitosque* Temporaque efficiunt, simili concordia textu.
pisces. Repone, *iii, 270.* *venietque suo per carmina textu.*
Libra, caper brumam GENITOSQUE ad *iv, 415.* *et vario consurgunt sidera textu.*
frigora MENSES.

hoc est, menses hibernos. Claudian. Prof. iii, V. 666. NEC METUIT SINE CORPORE
 224. *Quod gelidi rubeant alieno germine menses.* QUEMQUAM SCORPIOS. Ostendit taurum,
 V. 661. QUARTUM QUEMQUE LOCUM RETINENT. Atqui hoc falsum, duplicia sig- leonem, scorpion, et aquarium signa esse sim-
 na quartum quemque locum retinere: tum enim plicia. Quo igitur pertinet, *scorpion neminem*
 omnes duodecim tenerent, quorum quivis di- metuere? Aut quid omnino est, *quemquam sine*
 verso respectu quartus esse potest. Repone i- corpore? Sine corpore, inquit Huetius, subaudi
 gitur, adiuncto. Atqui nec illud iure potest subau-
 di, nec quicquam sententiam iuvat. Restituo

Quartum QUAEQUE locum retinent.
 Hoc est, quaeque signa, ut versu 654.
nam quartum quodque locavit
Eiusdem generis signum.

V. 663. ET DUO CENTAURI LICET U-
 NO CORPORE TEXTOS. *Textos* a Scaligero
 est: *licet*, inquit, *cernere duo contextos in uno*
corpore centauri. Atqui nec ordo vocabulorum
 probus est; nec *duo textos* placet; quasi duo
 isti integra essent animalia, non unius partes.
 Gemblacensis, *uno in corpore mixtum*; et super-
 ne pro varia lectione *textum*. Ceteri tres non
 agnoscunt *in*, et in ipso textu habent *textum*.
 Repone,

Et duo centauri licet uno CORPORA TEXTU.
Duo corpora centauri uno textu, hoc est, una
 commissa, connexa, contexta. *Textus*, usita-
 tum auctori vocabulum: ut ii, 428.

nec MERUIT SIBI NECTERE quemquam
Scorprios.
 Errori ansam dedit compendiosa scriptio, *si*
nectere, si necpore. Non meruit scorprios, ut-
 pote totus venenosus, quemquam habere sibi
 connexum, quo duplex signum fieret.

V. 667. ATQUE UNO CENSENTUR A-
 QUARIUS ASTRO. Priore versu iam emen-
 dato, quis non videat legendum esse, CENSE-
 TUR. Ita Vossianus, et ex recentioribus mul-
 ti.

V. 669. SIGNA PAREM REFERUNT NU-
 MERIS AUT TEMPORE SORTEM. *Tempore*,
 aries, cancer, libra, capricornus, qui cardines
 quattuor anni tempora designant. *Numeris*,
 duo altera quadrata: sic infra, 678.

minor est numeri quam cardinis usus.

V.

Idcirco affines signant, gradibusque propinquis
 Accedunt, unoque tenent ab sanguine natos.
 Proxima vicinis subscribunt; tertia quaeque
 Hospitibus: sic astrorum servabitur ordo;
 Quotquot cardinibus, serie variante, moventur. 675
 Quae quamquam in partes divisi quattuor orbis
 Altera quadrata efficiunt; non lege quadrati
 Censentur: minor est numeri, quam cardinis usus.
 Longior in spatium porrecta est linea maius,
 Quae tribus emensis signis facit astra trigona: 680

Haec

Vulg. v. 672. UNAQUE — SUB IMAGINE. 675. PROPRIO QUADRANTE.
 677. SIDERA.

V. 670. AC VELUTI COGNATA MANENT
 SUB FOEDERE TALI. Immo non omnia qua-
 drata cognatos faciunt, sed unum tantum, quod
 quattuor cardines tenet. Repone igitur,

HAEC veluti cognata manent sub foedere
 tali.

Haec ultima, quae tempore parem sortem refe-
 runt, non numeris solis. Sic infra de trigonis:

Haec meliora putant, mentes quae iungere
 possunt.

V. 672. UNAQUE TENENT SUB IMAGI-
 NE NATOS. Quid est una sub imagine? an
 omnes, sub eodem quadrato nati, sunt eadem
 forma corporis? Ridiculum. Repone,

UNOQUE tenent AB SANGUINE natos.

Quadrata, inquit, et affines signant et consan-
 guineos; trigona amicos. Virgil. Aen. viii,
 142.

Sic genus amborum scindit se sanguine ab uno.
 Noster ii, 681. imitantes iura gradumque

Sanguinis,
 et 685. foedus sub sanguine fallunt.

V. 673. PROXIMA VICINIS SUBSCRI-
 BUNT. Ut quadratum arietis cardinale affines
 et consanguineos generat, ita proxima, tauri
 quadratum, vicinos, et tertia, geminorum qua-
 dratum, hospites. Haec, prima scilicet,
 proxima, tertia. Apparet ergo hunc versum
 et sequentes quinque recte hic a nobis poni:
 nam in manuscriptis et editis veniunt post ver-
 sum 686.

V. 675. QUOTQUOT CARDINIBUS PRO-
 PRIO QUADRANTE MOVENTUR. Propro-
 prio quadrante, quod a Scaligero est, libri ve-
 teres proprie variante. Sane quid sibi velit
 proprio quadrante non intelligo: cum quadrans
 non sit quadratum, sed quarta pars quadrati,
 vel alterius rei cuiusvis. Repono,

sic astrorum servabitur ordo;
 Quotquot cardinibus, SERIE VARIANTE,
 moventur.

Sic ordo, inquit, astrorum servabitur, pro rata
 quoquoque a cardinibus distantia; ut proxi-
 ma vicinis dentur, tertia hospitibus; serie as-
 trorum tria quadrata variante. Infra ii, 959.

quae pervolat omnis

Astrorum series.

Porro hinc constat, virum magnum inconsulto
 hic mutasse ordinem versuum in codicibus re-
 ceptum; cum et hunc 675 ante versum 673
 posuerit.

V. 677. SIDERA QUADRATA EFFICI-
 UNT. Quae, astra scilicet, efficiunt sidera
 quadrata. Quid putidius, cum astra sint idem
 quod sidera? Nec recte dixeris sidera quadra-
 ta. Neque vero minus putide, si casu recto
 acceperis, astra, quae sidera efficiunt quadrata.
 Repone,

ALTERA quadrata efficiunt.

hoc est, duo alia quadrata, praeter quadra-
 tum arietis cardinale.

v.

Haec ad amicitias, imitantes iura gradumque
 Sanguinis, atque animis haerentia foedera ducunt.
 Utque ipsa ex longo coeunt submota recessu,
 Sic nos coniungunt maioribus intervallis.
 Haec meliora putant, mentes quae iungere possunt, 685
 Quam quae nonnumquam foedus sub sanguine fallunt.
 Adde suas partes signis, sua partibus astra:
 Nam nihil in totum servit sibi: mixta feruntur.
 Iphis dant vires astris capiuntque vicissim:
 Quae mihi mox certo digesta sub ordine surgent. 690
 Omnibus ex istis ratio est repetenda per artem,
 Pacata infestis signa ut dignoscere possis.

Perspice nunc tenuem visu rem, pondere magnam,
 Et tantum Graio dignari nomine passam,
 Dodecatemoria in titulo signantia causas. 695
 Nam cum tricenas per partes fidera constent,
 Rursus bis senis numerus diducitur omnis.
 Ipsa igitur ratio binas in partibus esse

Dimidiasque

Vulg. v. 682. PECTORA. 689. FINES. 692. PERDISCERE. 694. SIGNARI.

V. 682. ANIMIS HAERENTIA PECTORA.
 Quid hic facit *pectora*? Lege FOEDERA.
 Ducunt ad amicitias et foedera firma. Ut mox
 foedus sub sanguine fallunt.

V. 687. ADDE SUAS PARTES SIGNIS,
 SUA PARTIBUS ASTRA. Cum in omnibus
 membranis hic versus hoc, quo nunc edimus,
 loco feratur; miror qui factum sit, ut et ante
 Scaligerum detrudatur post versum 690. Ordo
 clarus et conspicuus est. Adde suas signis *par-*
tes; nam nihil in *totum* sibi servit. *Partes* et
totum antitheta sunt.

V. 689. IPSIS DANT FINES ASTRIS CA-
 PIUNTQUE VICISSIM. Sine dubio *fines*,
 five termini, statae sunt; quomodo ergo dan-
 tur, et vicissim capiuntur? Repone,

Iphis dant vires astris capiuntque vicissim.
 Cum *mixta* dicit, et *vires* dicit: haec enim se
 mutuo postulant. Vide ad ii, 859.

692. PACATA INFESTIS SIGNA UT PER-
 DISCERE POSSIS. *Perdiscere* nullo hic sensu
 est. Omnino corrigendum, DIGNOSCERE:
 ut supra ii, 608.

Si tamen et cognata cupis dignoscere signa.

V. 694. SIGNARI NOMINE PASSAM.
 Inapte et ignave *signari*, cum proximo versi-
 culo sequatur *signantia*. Repone,

DIGNARI nomine passam.

Dignari nomine: Priscianus p. 793. Cicero in
 Oeconom. *Homo ex eo numero hominum, qui*
apud nos eo nomine dignantur. Et alibi.

V.

Dimidiaſque docet partes. his finibus eſſe
 Dodecatemorium conſtat; bis ſenaque cuncta 700
 Omnibus in ſignis: quae mundi conditor ille
 Attribuit totidem numero fulgentibus aſtris;
 Ut ſociata forent alterna ſidera ſorte,
 Et ſimilis ſibi mundus, et omnia in omnibus aſtra;
 Quorum mixturis regeret concordia corpus, 705
 Et tutela foret communi mutua cauſa.
 Idcirco quamquam ſignis naſcantur eiſdem,
 Diverſos referunt mores, inimicaque vota.
Et ſaepe in pecudes errat natura, maremque
Femina ſubſequitur, miſcentur ſidere partus, 710
 Singula diviſis variant quod partibus aſtra,
 Dodecatemoriis proprias mutantia vires.
 Nunc quae ſint cuiuſque canam, quove ordine conſtent:
 Ne vagus ignotis ſignorum partibus erres.
 Ipſa ſuo retinent primas in corpore partes 715
 Sidera: vicinae ſubeuntibus attribuuntur.

Cetera

Vulg. v. 707. NASCUNTUR. 711. QUOT. 713. QUID SIT CUIUSVE.
 716. VICINIS SUBEUNTES.

V. 707. SIGNIS NASCUNTUR EISDEM. Veteres quattuor, NASCANTUR.

V. 709. ET SAEPE IN PECUDES ERRAT NATURA. Hic et ſequens verſus adulterini ſunt: efficti ex libri iv verſibus 101, &c.

V. 711. SINGULA DIVISIS VARIANT QUOT PARTIBUS ASTRA. Pro quot vetuſti quattuor quod. Recte. Diverſos referunt mores, eo quod aſtra diviſis partibus variant.

V. 713. NUNC QUID SIT, CUIUSVE, CANAM, QUOVE ORDINE CONSTET. Cuiusve a Scaligero eſt; cuias, inquit, pro quale, ut πολυπρόν pro ποῖον. Non opus eſt tam ig-

noto remedio. Veteres quattuor cuiusque, et ex illis duo conſtent. Repone,

Nunc, QUAE SINT CUIUSQUE, canam, quove ordine CONSTENT.

Nunc dicam, quae ſint dodecatemoria cuiusque aſtri; primum in ariete eſt arietis ipſius, ſecundum tauri, tertium geminorum, et ſic deinceps, ultimum piſcium. Eodem ordine procedendum in reliquis ſignis.

V. 716. VICINIS SUBEUNTES ATTRIBUUNTUR. Vetuſti quattuor, vicinis ſubeuntibus. Repone igitur,

VICINAE SUBEUNTIBUS attribuuntur. vicinae partes dantur ſignis ſubeuntibus ſive ſequentibus.

V.

Cetera pro numero ducunt ex ordine sortes :

Ultima et extremis ratio conceditur astris .

Singula sic retinent binas in fidere quoque

Dimidiasque sibi partes ; et summa repletur

720

Partibus exactis triginta fidere in omni .

Nec genus est unum , ratio nec prodita simplex ;

Pluribus inque modis verum natura locavit ,

Diduxitque vias ; voluitque per omnia quaeri .

Haec quoque comperta est ratio sub nomine eodem .

Quacumque in parti nascentum tempore luna

726

Constiterit , numeris hanc ter dispone quaternis ,

Sublimi

Vulg. v. 717. PARTES. 719. SIDERA QUAEQUE. 720. SUI. 721. SORTIBUS.

V. 717. CETERA PRO NUMERO DUCUNT EX ORDINE PARTES. Cum *ducunt* legis, subibit tibi mentem, SORTES legendum esse, non *partes*. Virgilius Aen. vi, 22.

stat ductis sortibus urna.

et Noster infra ii, 743.

ducunt et singula sortes

Dimidias.

V. 719. SINGULA SIC RETINENT BINAS IN SIDERA QUAEQUE. Libri vetusti pro *quaeque* habent *quoque*. Repone igitur, ut versu 747,

Singula sic retinent binas in SIDERE QUOQUE.

V. 720. DIMIDIASQUE SUI PARTES. Certe non *sui* partes ; cum singula signa non in se solum, sed in aliis omnibus dodecatemorion habeant. Repono,

Dimidiasque SIBI partes.

V. 721. SORTIBUS EXACTIS TRIGINTA SIDERE IN OMNI. Ut versu 717 *sortes* repositum pro *partes* : ita vicissim pro *sortibus* reponendum hic *partibus*. Nam *partes* quidem in omni fidere *triginta* sunt ; sed *sortes* tantum *duodecim*. Aut igitur legendum,

Sortibus exactis BIS SENIS fidere in omni. aut,

PARTIBUS exactis triginta fidere in omni.

V. 730. ET QUAE DEHINC FUERINT, PARTES NUMERARE MEMENTO. Libri vetusti *quae et hinc defuerant*. Quod Scaligero *ridiculum* est ; et ille suam correctionem sic explicat : *Memento attribueret suas partes illi signo, et signis quae dehinc fuerint, sive signis sequentibus*. Erravit vir magnus : lege minima mutatione,

QUAEQUE HINC DEFUERANT partes numerare memento.

hoc est, et suas partes et quae hinc defuerant ; ut in toto triginta partes primo signo tribuantur. Esto luna in xv parte arietis : et istas xv ei tribue, et alias xv quae defuerant : ut fiant xxx.

V. 731. PROXIMA TRICENAS PARTES SENTENTIA DUCIT. Locus mendosissimus, qui et Scaligero et Huetio crassas tenebras offudit. Vetusti codices pro *partes* habent *pariter* ; pro *ducit, ducunt* : Vossianus vero *pariterque*. Repone igitur,

Proxima tricenas PARITERQUE SEQUENTIA DUCANT.

Proxima et item sequentia signa triginta partes habeant, donec numerus exhaustiatur.

V. 732. HIC UBI DEFICIET NUMERUS. Hic et sequentes duo spurii sunt et falsi, ut mox videbis.

V.

Sublimi totidem quia fulgent sidera mundo.
 Inde suas illi signo, quo luna refulsit,
 Quaeque hinc defuerant, partes numerare memento. 730
 Proxima tricenae pariterque sequentia ducunt.
Hic ubi deficiet numerus, tunc summa relicta
In binas sortes adiecta parte locetur
Dimidia, reliquis tribuatur ut ordine signis.
 In quo destituent, eius tum luna tenebit 735
 Dodecatemorium signi. post cetera ducet
 Ordine quaeque suo, sicut stant astra locata.
 Haec quoque te ratio ne fallat, perspice paucis.

Maiores

Vulg. v. 730. ET QUAE DEHINC FUERINT. 731. PARTES SENTENTIA DUCIT.
 735. QUA — TE IUSTUM. 736. DUCES.

V. 735. IN QUA DESTITUENT TE, IUSTUM LUNA TENEBIT DODECATEMORIUM SIGNI. Vides, opinor, caesuram pede tertio finiri, immodulate. Cur autem *iustum* dicitur dodecatemorium? cum si omnino est dodecatemorium, iustum sit necesse est. Pro *destituent te*, Vossianus *destituente*. Repone,

In quo destituent, eius tum luna tenebit
Dodecatemorium signi.

Luna tum tenebit dodecatemorium eius signi, in quo destituent partes sive numeri.

V. 736. POST CETERA DUCES ORDINE QUAEQUE SUO. *Duces* a Scaligero est, qui in hoc dodecatemriorum loco, ubi maxime suam operam iactat, maxime erravit. Libri omnes DUCET. *Postea*, inquit, *luna ducet cetera* dodecatemoria, pro stato ordine astorum. Sic 717.

Cetera pro numero ducent ex ordine sortes.

Vides iam antitheton, tum luna illius signi dodecatemorium tenebit, post ceterorum signorum, pro cursu lunae et signorum ordine.

CETERUM tota haec dodecatemriorum doctrina facile percipietur ope diagrammatis; sine eo difficillime. Tres olim methodi excogitatae sunt, inveniendi in quovis signo dodecatemorii: quae omnes eodem recidunt et eodem perveniunt. Prima et simplicissima est, quam tradit auctor versu 715 et deinceps:

Ipsa suo retinent primas in corpore partes

Sidera, vicinae subeuntibus attribuuntur.

Alia porro via est idem inveniendi; quam auctor docet a versu 725.

Haec quoque comperta est ratio sub nomine eodem:

Quaecumque in parte.

Denique et tertia methodus ab arithmetiis excogitata est, quae eodem cum prioribus pervenit. Esto luna in xiii parte arietis. Divide numerum xiii in partes dimidias: fient partes xxvi. Ex his da v dimidias arieti (quot nempe dimidiis singula dodecatemoria constant) v etiam tauro, v geminis, v cancro, v leoni. Iam dedisti xxv; et ex xxvi restat una: ergo et hac quoque methodo luna incidit in primam dodecatemorii virginis.

Tertiam hanc rationem Porphyrius tradit apud Scaligerum ad versum 747: Manilius vero non attingit, duabus prioribus contentus. Unde constat tres illos versus a versu 732 adulterinos esse. Nam et supervacui sunt, et barbari, et falsi. *Hic ubi deficiet numerus* id ipsum quod versu 735, *In quo destituent* partes sive numeri. *Tum summa relicta locetur in binas sortes, adiecta parte dimidia.* Quid est *locetur* in sortes? Postremo illud, *reliquis tribuatur* (sive ut libri veteres tribuantur) *in ordine signis*, caret omni sensu: *summa* enim *relicta* semper in uno signo absumitur.

R

V.

Maior in effectū, minor est: quod partibus ipsis
 Dodecatemorii quid sit quod dicitur esse 740
 Dodecatemorium. namque id per quinque notatur
 Partes. nam totidem praefulgent sidera caelo,
 Quae vaga dicuntur. ducunt et singula sortes
 Dimidias, viresque in eis et iura capeffunt.
 In quocumque igitur stellae quandoque locatae 745
 Dodecatemorio fuerint, spectare decebit.
 Cuius enim stella in fines in fidere quoque
 Inciderit, dabit effectus pro viribus eius.
 Undique ducenda est ratio per quam omnia constant.
 Verum haec posterius proprio cuncta ordine reddam.
 Nunc satis est docuisse suos ignota per usus: 751
 Ut cum perceptis steterit fiducia membris,
 Hinc totum corpus facili ratione notetur,
 Et bene de summa veniat post singula carmen.
 Ut rudibus pueris monstratur litera primum, 755
 Per

Vulg. v. 747. STELLAE fines. 748. INCIDERINT—IN. 749. MISCENDA.

V. 747. CUIUS ENIM STELLAE FINES IN SIDERE QUOQUE INCIDERINT, DABIT EFFECTUS IN VIRIBUS EIVS. Oratio soloeca est. Libri veteres;

stellae in fine sint fidere quoque.

Repone,

Cuius enim STELLA IN fines in fidere quoque

INCIDERIT, dabit effectus PRO viribus eius.

Cuius enim dodecatemorii in fines stella inciderit, dabit illud effectus suos pro viribus eius stellae. *Inciderit in fines; ut iii, 550.*

si mensis in astrum

Laetius inciderit.

V. 749. UNDIQUE MISCENDA EST RATIO. Quid sit miscere rationem nescio, multo minus quid sit undique miscere. At Scaliger:

Usus, inquit, est proprio artis vocabulo. Tu tamen repone,

Undique DUCENDA est ratio, per quam omnia constant. Infra ii, 768.

Per partes ducenda fides. et iii, 417.

Haec erit horarum ratio ducenda per orbem.

iv, 915.

An minus est sacris rationem ducere signis.

V. 756. PER FACIEM NOMENQUE SUM: TUM PONITUR USUS. *Tum ponitur a Scaligero est. Libri omnes componitur. Versus est spurius: quis enim usus ponitur, cum simplices literae monstrantur? Post syllabas et verba, tum demum usus traditur et vires rerum, versu 759.*

V. 757. TUNC CONIUNCTA SUIS FORMATUR SYLLABA NODIS. *Cuinam alii rei coniuncta est syllaba? Repone,*

†

Tunc

Per faciem nomenque suum : tum ponitur usus,
Tunc et vineta suis formatur syllaba nodis.
Hinc verbi structura venit per membra legendi.
Tunc rerum vires, atque artis traditur usus,
Perque pedes proprios nascentia carmina surgunt, 760
Singulaque in summam prodest didicisse priora.
Quae nisi constiterint primis fundata elementis,
Vel sua praepropere dederint praecepta magistri,
Effluat in vanum rerum praeposterus ordo.
Sic mihi per totum volitanti carmine mundum; 765
Obrutaque abstrusa penitus caligine fata,
Pieridum numeris etiam modulata, canenti;
Quaque deus regnat revocanti numen ab arce;
Per partes ducenda fides, et singula rerum
Sunt gradibus tradenda suis : ut cum omnia certa 770
Notitia steterint, proprios revocentur ad usus.
Ac velut in nudis cum surgunt montibus urbes;
Conditor,

Vulg. v. 757. CONIUNCTA. 758. VERBIS. 761. SUMMA. 763. VERSIS QUAE.
 766. ERUTAQUE. 772. VELUTI—MOENIBUS.

*Tunc ET VINETA suis formatur syllaba
 nodis.*
compensio est con : e et.

V. 758. HINC VERBIS STRUCTURA VENIT PER MEMBRA LEGENDI. *Membra* a Scaligero est, et recte, ut opinor. Codices universi *per verba*. Sed quo pertinet gerundium illud *legendi*? an *structura legendi*; an *membra vel verba legendi*? Utrumvis ridicule: Huetius corrigit *per verba legendo*. Repone,

Hinc VERBI structura venit per membra legendi.
Verbi singulari numero, ut prius litera, syllaba.
Per membra; hoc est, verbi per syllabas suas.

V. 761. SINGULAQUE IN SUMMA PRODEST. Immo legendum *in SUMMAM*. Prodest, proficit in summam.

V. 763. VERSIS, QUAE PROPERE DEDERINT PRAECEPTA MAGISTRI. Libri vetusti, *versa quae propere*. Repone,
 VEL SUA PRAEPROPERE dederint praecepta magistri.

V. 766. ERUTAQUE ABSTRUSA. *Eruta penitus*, alterum alteri repugnat. Repone,
 OBRUTAQUE *abstrusa penitus caligine fata*.

V. 768. QUAQUE DEUS REGNAT REVOCANTI NUMEN AB ARCE. Libri veteres:
 Quoque *deus regnat revocanti numen in arte*.

V. 772. AC VELUTI NUDIS CUM SURGUNT MOENIBUS URBES. *Moenibus* a Scaligero est: omnino contra sententiam. Quid enim est, *nudis moenibus*? et quomodo surgunt
 R 2 *moenia,*

Conditor, ut vacuos muris circumdare colles
 Destinat, ante manu quam tentet scindere fossas,
 Versat opus. ruit ecce nemus, saltusque vetusti 775
 Procumbunt; solemque novum, nova fidera cernunt:
 Pellitur omne loco volucrum genus, omne ferarum;
 Antiquasque domos et nota cubilia relinquunt.
 Ast alii filicem in muros, et marmora templis
 Rimantur; ferrique rigor per tempora nota 780
 Quaeritur: huc artes, huc omnis convenit usus.
 Tunc demum confurgit opus, cum cuncta supersunt;
 Ne medios rumpat cursus praepostera cura.
 Sic mihi cunctanti tantae succedere moli
 Materies primum rerum, ratione remota, 785
 Tradenda est; ratio sit ne post irrita, neve
 Argumenta novis stupeant nascentia rebus.
 Ergo age noscendis animum compone sagacem
 Cardinibus, qui per mundum sunt quattuor omnes
 Dispositi semper, mutantque volantia signa. 790
 Unus ab exortu caeli nascentis in orbem,
 Qui primum terras aequali limite cernit.
 Alter ab adversa respondens aetheris ora,

Unde

Vulg. v. 773. ET. 775. VERTIT. 777. ATQUE.

moenia, prius quam opus destinatur? Lege ex libris omnibus,

Ac VELUT IN nudis cum surgunt MONTIBUS urbes.

Montibus nudis, ut versu sequente vacuos colles. Plerumque urbes in editis et montanis locis olim condebantur.

V. 773. CONDITOR ET VACUOS. Lege et distingue,

Conditor, UT vacuos muris circumdare colles Destinat.

Ut destinat, ut primum destinat.

V. 775. VERTIT OPUS. Quid hoc est? Vertit opus antequam tentet fossas scindere? Vertit, antequam vertat? Repone, VERSAT opus; mente, animo, consilio.

V. 777. PELLITUR OMNE LOCO VOLUCRUM GENUS, ATQUE FERARUM. Lege ποιητικῶς,

Pellitur omne loco volucrum genus, OMNE ferarum. ut iv, 86.

Quod

Unde fugit mundus, praeceptisque in tartara tendit.
 Tertius excelsi signat fastigia caeli; 795
 Quo defessus equis Phoebus subsistit anhelis,
 Discernitque diem, mediamque examinat horam.
 Ima tenet quartus fundato nobilis orbe;
 In quo principium est reditus, finisque cadendi
 Sideribus; pariterque occasus cernit et ortus. 800
 Haec loca praecipuas vires, summosque per artem
 Fatorum effectus referunt: quod totus in illis
 Nititur aeternis veluti compagibus orbis.
 Quae nisi perpetuis alterna sorte volentem
 Cursibus excipiant, nectantque in vincula, bina 805
 Per latera, atque imum templi summumque cacumen;
 Dissociata fluat resoluta machina mundo.

Sed diversa tamen vis est in cardine quoque;
 Et pro sorte loci variant, atque ordine distant.
 Primus erit, summi qui regnat culmine caeli, 810
 Et medium tenui partitur limite mundum;
 Quem capit excelsa sublimem gloria sede.
 Scilicet haec tutela decet fastigia summa,
 Quicquid ut emineat sibi vindicet, et decus omne
 Afferat,

Vulg. v. 797. DECLINATQUE—MEDIASQUE—UMBRAS. 803. AETHEREIS.

Quod Decios non omne tulit, non omne Camillos.

V. 785. MATERIES PRIMUM, RERUM RATIONE REMOTA. Distingue:

Materies primum rerum, ratione remota.

V. 797. DECLINATQUE DIEM, MEDIASQUE EXAMINAT UMBRAS. Quomodo *declinat*, qui in ipso fastigio est? et quae sunt mediae umbrae? Repone,

DISCERNITQUE diem, MEDIAMQUE examinat HORAM.

Ita i, 633 de circulo meridiano:

medium praecidit olympum,
 Discernitque diem, sextamque examinat horam.

V. 803. NITITUR AETHEREIS VELUTI COMPAGIBUS ORBIS. Quales sunt *aethereae* compages? rariae, credo, et tenues, ac parum firmae. Repone,

NITITUR AETERNIS veluti compagibus orbis.

V.

Afferat, et varios tribuendo regnet honores. 815
 Hinc favor, et species, atque omnis gratia vulgi:
 Reddere iura foro, componere legibus urbem:
 Foederibusque suis externas iungere gentes:
 Et pro sorte sua cuiusque extollere nomen.
 Proximus, est ima quamquam statione locatus, 820
 Sustinet aeternis nixum radicibus orbem:
 Effectu minor in speciem, sed maior in usum:
 Fundamenta tenet rerum, censufque gubernat.
Quam rata sint fossis, scrutatur, vota metallis;
Atque ex occulto quantum contingere possit. 825
 Tertius aequali pollens in parte, nitentem
 Qui tenet exortum, qua primum sidera surgunt,
 Unde dies redit, et tempus describit in horas:
 Hinc inter Graias horoscopus editur urbes:

Nec

Vulg. v. 817. ORBEM. 820. AST. 821. ALTERIUS. 822. SPECIE—USU.
 826. AEQUE ILLI.

V. 817. COMPOSERE LEGIBUS ORBEM. Hoc nimium est, totum orbem: satis est, si URBEM componat.

V. 820. PROXIMUS AST, IMA QUAM- QUAM STATIONE LOCATUS. Ast a Scali- gero venit: satis inconcinne. Libri omnes, est. Recte, si recte distinguas;

Proximus, est ima quamquam statione lo- catus.

V. 821. SUSTINET ALTERNIS NIXUM RADICIBUS ORBEM. Quomodo unus et idem cardo alternis radicibus? iterum repone, *Sustinet AETERNIS nixum radicibus orbem.*

V. 822. EFFECTU MINOR IN SPECIE, SED MAIOR IN USU. Repone, *Effectu minor in SPECIEM, sed maior in USUM.* ut v, 152. *nec in usum tegmina plantis, Sed speciem.*

V. 824. QUAM RATA SINT FOSSIS, SCRUTATUR VOTA METALLIS; ATQUE EX OCCULTO QUANTUM CONTINGERE POSSIT. Libri habent *scrutantur*, et *con- tingere possis*. Versus irreptitii et barbari.

V. 826. TERTIUS AEQUE ILLI POL- LENS IN PARTE. Libri omnes, *Tertius at- que illi*: unde Scaliger fingeat, *aeque illi pollens*; hoc est, aequipollens illi. Quorsum igitur pertinebit, *in parte*? Repone,

Tertius AEQUALI pollens in parte. Aequali parte; quia cardines orbem dividunt in quattuor partes aequales. Sic ii, 232, ubi libri habent, *atque illi degere*, recte a Scalige- ro emendatum est, *aequali foedere*.

V. 831. HIC TENET ARBITRIUM VI- TAE, ATQUE HIC REGULA MORUM EST. A codicibus vetustis abest *atque*. Repone, *Hic tenet arbitrium VITAE, hic regula mo- rum est.*

ut

Nec capit externum, proprio quia nomine gaudet. 830
 Hic tenet arbitrium vitæ, hic regula morum est:
 Fortunamque dabit rebus, ducetque per artes:
 Qualiaque excipiant nascentes tempora prima,
 Quos capiant cultus, quali sint sede creati,
 Utcumque admixtis subscribent viribus astra. 835
 Ultimus, emenso qui condit fidera mundo,
 Occasumque tenens submersum despicit orbem;
 Pertinet ad rerum summas, finemque laborum,
 Coniugia atque epulas, extremaque tempora vitae,
 Otiaque, et coetus hominum, cultusque deorum. 840

Nec contentus eris percepto cardine quoquam.
 Intervalla etiam memori sunt mente notanda,
 Per quadrum dimensa, suas reddentia vires.
 Quicquid ab exortu summum curvatur in orbem,

Aetatem

Vulg. v. 831. VITAE ATQUE. 837. RESPICIT. 839. CONIUNGITQUE.
 843. MAIUS.

ut Virgilius, *auræ simplicis ignem*: et Lucretius, *vitæ lampada tradunt*; et saepe alias.

V. 835. UTCUMQUE ADMIXTIS. Doctissimus Huetius, *Legendum*, ait, utrimque, *astipulantibus libris veteribus*. Immo recentiores tantum *utrimque*; vetustus quisque *utrumque*: quod et sententia postulat. *Utcumque subscribent*, prout bene vel male subscribent. Sic iii, 119.

Atque, utcumque regunt dominantia fidera, paret. et iii, 128.

Si male subscribunt stellae per signa locatae.

V. 837. SUBMERSUM RESPICIT ORBEM. Immo ut libri omnes *DESPICIT*; sic Virgil. Aen. i. 228. *cum Iuppiter aethere summo Despicens mare velivolum terrasque iacentes.*

V. 839. CONIUNGITQUE EPULAS. Quid

est *coniungere epulas*? quid reliqua? quid *coniungere cultus deorum*? Codex Vossianus: *eiungiatque atque epulas*: hoc erat,

CONIUGIA ATQUE epulas, extremaque tempora vitae.

Miror hoc Scaligerum non animadvertisse; cum ex Paulo Alexandrino notaverit, hunc cardinem dici *ἡμιόλον*, sive nuptias apparentem.

V. 843. PER MAIUS DIMENSA. Si interrogas, quo sensu accipiant *per maius*, nihil respondebunt. Repone,

Per QUADRUM dimensa, suas reddentia vires.

hoc est, per quattuor partes aequales; ut supra ii, 322.

Quod cum totius numeri qui construit orbem, Nongentae quadrum partes per fidera reddant.

Quadrum sive pars quarta numeri cccx est xc.

V.

Aetatem primam nascentesque asserit annos. 845
 Quod summo premitur devexum culmine mundi,
 Donec ad occasus veniat; puerilibus annis
 Succedit, teneramque regit sub sede iuventam.
 Quae pars occasus infra est, imumque sub orbem
 Descendit; regit haec maturae tempora vitae, 850
 Perpetua serie varioque exercita cursu.
 At qua perficitur cursus quadrante sub imo,
 Tarda supinatum lassatis viribus arcum
 Ascendens; seros demum complectitur annos,
 Labentemque diem vitae, tremulamque senectam. 855

Omne quidem signum sub qualicumque figura
 Partibus inficitur mundi: locus imperat astris,
 Et

Vulg. v. 845. AETATIS PRIMAE. 848. GERIT. 849. INTER. 851. ET PROPRIA.
 852. REDEUNTE. 855. LABENTESQUE DIES.

V. 845. AETATIS PRIMAE NASCENTISQUE ASSERIT ANNOS. Hoc est, primae nascentisque aetatis. Non admodum belle. *Nascentis* quidem et codices habent; sed more solemni pro accusativo plurali. Repone,
 AETATEM PRIMAM nascentesque asserit annos.

V. 848. TENERAMQUE GERIT SUB SEDE IUVENTAM. Libri omnes *regit*. Hoc tamen mendum in utraque Scaligeri editione haesit.

V. 849. QUAE PARS OCCASUS INTER, IMUMQUE SUB ORBEM DESCENDIT. Quid est *inter occasus*? In margine libri Gemblacensis notatur locus ut mendosus. Quid si sic locum refingas,

Quae pars occasus INFRA EST, imumque sub orbem

Descendit. ut Noster ii, 502.
 atque animo complexa est scorpion infra.

V. 851. ET PROPRIA SERIE VARIOQUE EXERCITA CURSU. Nec coniunctio *et* locum hic habet; nec *propria serie* quid sit, quisquam explicaverit. Repone,

PERPETUA serie varioque exercita cursu.
 Perpetua laborum serie: ut supra 804.
 perpetuis——volantem Cursibus.

V. 852. AT QUA PERFICITUR CURSUS REDEUNTE SUB IMO. Quid vero est, *sub imo redeunte*? Repone,

At qua perficitur cursus QUADRANTE sub imo.
 ut supra 843, *Per quadrum dimensa*. Nempe cardines caelum dimetiuntur per quattuor quadrantes.

V. 855. LABENTESQUE DIES VITAE. Elegantius vetusti codices;

LABENTEMQUE DIEM vitae tremulamque senectam.

nempe vita hominum uni diei comparatur; cuius pars postrema quasi senecta est. Virgilius Aen. xi, 913.

Ni roseos fessus iam gurgite Phoebus Ibero
 Tinguat equos, noctemque die labente reducat.

V. 858. ET DOTES NOXAMQUE FACIT. Non idem locus utrumque facit. Repone igitur,

Et dotes NOXAMVE facit.

V.

Et dotes noxamve facit. vertuntur in orbem
 Singula, et accipiunt vires ultroque remittunt.
 Vincit enim natura genus, legesque ministrat 860
 Finibus in propriis, et praetereuntia cogit
 Esse sui moris, vario nunc ditia honore,
 Nunc sterilis poenam referentia sidera sedis.
 Quae super exortum est a summo tertia caelo,
 Infelix regio, rebusque inimica futuris, 865
 Et vitio fecunda nimis: nec sola sed illi
 Par erit, adverso quae fulget fidere sedes.
Iuncta sub occasu, neu praestet cardine mundi,
 Utraque praetenta fertur deiecta ruina:
 Porta laboris erit; scandendum est, atque cadendum. 870
 Nec

Vulg. v. 858. NOXAMQUE. 859. CAELOQUE. 862. DIVES. 863. POENAMQUE
 FERENTIA—SAECLIS. 869. UT QUAE PRAETERITA.

V. 859. ET ACCIPIUNT VIRES, CAELOQUE REMITTUNT. Ignare dictum *caeloque*. Vossianus *cardoque*. Repone,
Singula, et accipiunt vires ULTROQUE remittunt.

ut iv, 505.

Accipiunt proprias vires ultroque remittunt.

V. 862. VARIO NUNC DIVES HONORE, NUNC STERILIS, POENAMQUE FERENTIA SIDERA SAECLIS. *Actum erat*, ait Scaliger, *de hoc loco absque ope Gemblacensis, qui habet saeculis*. Immo actum erit, si *saeculis* legamus; et miror tam ineptam sententiam, tam barbaram orationem tanto ingenio place-re potuisse. *Sedis* habent tres reliqui vetusti: ut versu 848.

teneramque regit sub sede iuventam.
 et 867. *adverso quae fulget fidere sedes.*
 et 874. *Typhonis habentur Horrendi sedes.*
 Corrige totum locum;

et praetereuntia cogit

Esse sui moris, vario nunc DITIA honore,
Nunc sterilis poenam REFERENTIA sidera
 SEDIS.

Natura, inquit, sedis vincit genus, et cogit

praetereuntia sidera sui moris esse, five sibi obtemperare, et ex se effectum sumere, nunc ditia, nunc referentia poenam sterilis sedis; five nunc ditia et honorata, nunc egena et mendica. Ditia; ut iv, 755.

Et molles Arabas, silvarum ditia regna.

Referentia; ut Noster ii, 249.

Vel quae fessa sedent pigras referentia mentes.

Et alibi.

V. 868. IUNCTA SUB OCCASU, NEU PRAESTET CARDINE MUNDI. Sic et libri: sed versus spurius est, insulsus et barbarus.

V. 869. UT QUAE PRAETERITA FERTUR DEIECTA RUINA. *Ut quae* a Scaligero est; quo nomine doctissimo Huetio poenas dedit. Ipse tamen Huetius patienter admisit *praeterita*. Quo quaeso sensu? nam si *ruina praeterita est*, quid restat metuendum, quo *feratur deiecta*? Quid, quod si *scandendum* sit, non iam praeteriit ruina, sed imminet. Recte libri veteres,

UTRAQUE PRAETENTA fertur deiecta ruina.

S

Utraque

Nec melior super occasus, contraque sub ortu
 Sors agitur mundi. praeceps haec, illa superne
 Pendens, aut metuit vicino cardine finem,
 Aut fraudata cadet. merito Typhonis habentur
 Horrendi sedes, quem tellus saeva profudit 875
 Cum bellum caelo peperit: vix matre minores
 Extiterunt partus; sed fulmine rursus in alvum
 Compulsi, montesque super rediere cadentes;
 Cessit et in tumulum belli vitaeque Typhoeus.
 Ipsa tremit mater flagrantem monte sub Aetnae. 880
 At, quae fulgentis sequitur fastigia caeli,
 Proxima vix ipsi cedat cui iungitur astro;
 Spe melior, palmamque petens, victrixque priorum
 Altius insurgit, summae comes addita fini:

In

Vulg. v. 871. OCCASUM. 875. HORRENDAE. 876. NEC. 877. ALTUM. 879. TYPHOEO.
 881. FULGENTI—CAELO. 882. NEVE—QUI FUNGITUR.

Utraque deiecta, demissa, humilis, tristis, *fer-*
tur, praetenta et obversante oculis *ruina*: huic
 ne scandendo cadat, illi ne cadendo praeceps
 ruat.

V. 871. NEC MELIOR SUPER OCCASUM.
 Libri veteres *super OCCASUS*.

V. 875. MERITO TYPHONIS HABENTUR
 HORRENDAE SEDES. Repone, HORREN-
 DI: ut ad Typhona referatur, non ad sedes.

V. 876. NEC MATRE MINORES EXTI-
 TERUNT PARTUS. Hoc vero omnem fidem
 excedit, ut partus aequales sint matri. Demes
 de hyperbolae tumore; si legeris,
vix matre minores.

V. 877. SED FULMINE RURSUS IN AL-
 TUM COMPULSI. Quodnam in *altum*?
 Repone, *sed fulmine rursus in ALVUM*.
Compulsi.

In alvum matris. *Profudit* habuimus, et *pe-*
perit, et *partus*. Et certe si *montes* super eos re-
 diere; necessario in matris alvum compulsi erant.

Et sic iii, 6.

Fulminis et flamma partus in matre sepultos.
In matre, hoc est, in matris alvo.

V. 879. CESSIT ET IN TUMULUM BEL-
 LI VITAEQUE TYPHOEO. Codices omnes
 TYPHOEOUS; quod interpolavit Scaliger. Pla-
 cet librorum lectio. ut iii, 25.

In populi unius leges ut cesserit orbis.
Tumulus belli vitaeque, audax quidem figura;
 sed *sepultum bellum*, et *vitam sepultam* dixe-
 runt alii.

V. 881. AT QUAE FULGENTI SEQUI-
 TUR FASTIGIA CAELO PROXIMA. Quae
 constructio, quive sensus? *fastigia proxima*
caelo? certe fastigia non proxima sunt, sed
 summa. Libri omnes, *Atque refulgentis*. Re-
 pone igitur, [LI.]

At quae FULGENTIS sequitur fastigia CAE-
Proxima, femininum singulare.

V. 882. NEVE IPSI CEDAT QUI FUN-
 GITUR ASTRO. Pro *neve* codex Vossianus
 non. Lege tamen,

vix ipsi cedat CUI IUNGITUR astro.

vix

In peiusque manent cursus, nec vota supersunt. 885
 Quocirca minime est mirum, si proxima summae
 Atque eadem interior, fortunae forte dicatur,
 Cui titulus forti: censum sic proxima Graiae
 Nostra subit linguae, vertitque a nomine nomen.
 Iuppiter hac habitat: fortunae crede regenti. 890
 Huic in perversum similis deiecta sub orbe,
 Imaque submersi contingens culmina mundi,
 Adversa quae parte nitet; defessa peracta
 Militia, rursusque novo devota labori,
 Cardinis et subitura iugum fortemque potentem, 895
 Nondum sentit onus mundi, iam sperat honorem.
 Daemonien memorant Graii: Romana per ora
 Quaeritur in versu titulus. tu corde sagaci

Conde

Vulg. v. 885. IMPERIIS. 886. SUMMO. 887. VENERANDA. 888. FELIX—SI.
 890. HOC. 892. FULMINA. 898. INVERSO—SUB.

vix summo fastigio cedat. Etiam Huetius cui
iungitur.

V. 885. IMPERIISQUE MANENT CUR-
 SUS. Libri omnes; IN PEIUSQUE *manent*
cursus: recte. Mutavit Scaliger, eo nomine
 ab Huetio castigatus.

V. 886. SI PROXIMA SUMMO. Lege
 SUMMAE; id est, fedi, fini, domui.

V. 887. VENERANDA SORTE DICA-
 TUR, CUI TITULUS FELIX. *Dicatur*, hic
 est dedicatur, consecratur. Cuinam igitur *di-*
catur? nemini. At Graecis dicitur Ἀγαθὴ
 τύχη. Repone ergo,

si proxima summae
 Atque eadem interior, FORTUNAE forte
 dicatur,

Cui titulus FORTI: censum sic proxima
 Graiae

Nostra subit linguae, vertitque a nomine no-
 men.

Nempe quod Graecis Ἀγαθὴ τύχη, id Lati-
 nis fors fortuna. Mox sequitur, 890,

fortunae crede regenti.

Prius igitur dixerat, *fortunae* hanc dicatam
 esse. Ovid. Fast. vi, 773.

Quam cito fortunae venerunt fortis honores?
 et, *Ite deam, laeti, fortem celebrate, Quirites.*

V. 890. IUPPITER HOC HABITAT. Im-
 mo HAC habitat.

892. IMAQUE SUBMERSI CONTINGENS
 FULMINA MUNDI. Codices quidem *fulmina*;
 quod interpretatur Scaliger *fulmenta*; ut
 momina, momenta. Nihil quicquam potuit
 vel doctius vel absurdus. Repone CULMINA,
 ut et ipse in prior editione coniecerat. Sub-
 mersus quoque mundus suum habet culmen,
 aequae ac noster: quia *supraque videtur Ipse si-*
bi. Ita supra ii, 806.

Per latera, atque imum templi summumque
 cacumen.

V. 898. ROMANA PER ORA QUAERI-
 TUR INVERSO TITULUS. Vetusti quat-
 tuor,

Quaeritur IN VERSU titulus.
 Recte. *Daemonie* latino quidem vocabulo ex-
 primi

Conde locum, numenque dei nomenque potentis.
 Quae tibi posterius magnos revocentur ad usus. 900
 Hic momenta manent nostrae plerumque salutis,
 Bellaque morborum caecis pugnancia telis,
 Viribus ambigua in geminis casusque deique,
 Nunc huc nunc illuc sortem mutantis utramque.
 Sed medium post articulum, curvataque primum 905
 Culmina nutantis summo de vertice mundi,
 Degere Phoebus amat: sub quo quoque corpora nostra

Dotes

Vulg. v. 900. REVOCANTUR. 903. AMBIGUUM—CAUSAQUE DIEI.
 905. MEDII post ASTRA DIE. 907. AETHERA.

primi potest, sed non tali quod *in versu* stet hexametro. Ita Critias in elegia, quia Αλκιβιάδης in elego stare nequit, iambeum eius vice posuit:

Καὶ νῦν Κλεινὸς υἱὸν Ἀθηναίου Σεφανώσω
 Αλκιβιάδην, νέοισιν ὑμνήσας τρόποις.

Οὐ γάρ πως ἦν τένορ' ἐφαρμόζειν ἑλεγεῖω
 Νῦν δ' ἐν ἱαμβεῖω κείσεται ἐκ ἀμέλως.

Mox eodem versu, pro *sub corde sagaci*, lege,
tu corde sagaci. Conde corde; ut iii, 46.
vigilanti condita sensu.

V. 900. MAGNOS REVOCANTUR AD U-
 SUS. Repone,

magnos REVOCANTUR ad usus.

ut supra, ii, 771. *proprios revocentur ad usus.*
 nam et ibi vetusti quattuor, *revocantur.*

V. 903. VIRIBUS AMBIGUUM GEMINIS
 CAUSAQUE DIEI. Quid sit *causaeque diei*,
 nemo intelligat: et frustra se torquent viri sum-
 mi Scaliger et Huetius; hic etiam insignem
 versuum traiectionem causatur. Pro *causaeque*
diei, Gemblacensis, Lipsiensis et Vossianus
causaeque deique; Venetus *causaeque diesque*.
 Idem Venetus, *ambiguam*. Repono,

Viribus AMBIGUA IN geminis CASUSQUE
DEIQUE.

Momenta salutis, bella morborum, ambigua in ge-
minis viribus et casus et dei qui versu 899 huic
fedi praesidet, quique utramque sortem et salu-
tis et morborum huc illuc mutat. Sic Maca-
reus Ulixei comes, Ovid. Met. xiv, 162.

Noscit Achaemeniden; improvisoque reper-
tum
Vivere miratus, Qui te casusve deusve
Servat, Achaemenide?

905. SED MEDII POST ASTRA DIE,
 CURVATAQUE PRIMUM CULMINA NU-
 TANTIS SUMMO DE VERTICE MUNDI,
 AETHERA PHOEBUS AMAT. Locus men-
 dosissimus: *post astra*; vel, ut ille tentabat, *post*
castra; suspectum Scaligero est: item illud
aethera, quod timide tamen mutabat in *atria*.
 Haec vero iure suspecta sunt; nihil enim fan-
 tus habent. Libri omnes; *Sed medium post*
astra diem. Hinc repono,

Sed MEDIUM post ARTICULUM curvata-
que primum

Culmina nutantis summo de vertice mundi.
 DEGERE Phoebus amat.

Phoebus amat degere: quippe haec est *domus*
solis. Ita supra ii, 890.

Iuppiter hac habitat.

Post medium articulum; id est, post ipsum car-
 dinem. *Articuli* sunt quattuor cardines; ut
 supra ii, 430. aries et libra,

mediis hiemem inter et aestum

Articulis. et 656.

Quattuor aequali caelum discrimine signant,
In quibus articulos anni deus ipse creavit.

iv, 164.

Cancer ad ardentem fulgens in cardine metam
Articulum mundi retinet, luceque reflectit.

V. 908. SUB QUO QUOQUE CORPORA
 NOSTRA DECERNUNT VITIA, ET FOR-

Dotes et vitia et fortunam ex viribus eius
 Concipiunt. deus ille locus sub nomine Graio
 Dicitur. huic adversa nitens, quae prima refurgit 910
 Sedibus ex imis iterumque reducit olympum,
 Pars mundi furvumque nitet, mortesque gubernat;
 Et dominam agnoscit Phoeben, fraterna videntem
 Terga, per adversas caeli fulgentia partes.
Fataque damnosis imitantem finibus oris. 915
 Huic parti dea nomen erit Romana per ora:

Graecia

Vulg. v. 908. DECERNUNT. 911. iterum reducit: 912. FULVUMQUE—
 NOCTEMQUE. 914. REGNA.

TUNAM EX VIRIBUS EIUS CONCIPIUNT. *Decernere vitia*, absurdum et sensu nullo est. Scaliger in prior editione, *decernunt vitam*: in secunda locum intactum reliquit, professus se nullam opem adferre posse. Huetius, *decernunt vitia*. Sed illud fidem excedit, ex domo solis, qui fons vitae et salutis est, nihil nisi *vitia* contrahi. Quid literas et apices captamus, de sententia ipsa securi? Illud primum animadverti, *vitia* ad *concipiunt* referendum esse; quo agnito, nullus *τῷ* *decernunt* relictus erat locus. Repono tibi veram lectionem,

sub quo quoque corpora nostra

DOTES ET *vitia* et fortunam ex viribus eius Concipiunt.

Dotes et vitia corporis inter se opponuntur. Suetonius in Tito iii. *In puero statim corporis animique dotes exsplenduerunt.* Noster supra ii, 858. *locus imperat astris,*
Et dotes noxamve facit.

V. 911. ITERUM REDUCIT OLYMPUM. Lege, ut codices recentiores habent,
 ITERUMQUE *reducit olympum.*
 Hoc postulat ipsa constructio.

V. 912. FULVUMQUE NITET, NOCTEMQUE GUBERNAT. Quomodo fides *noctem* gubernat haec sedes? Nox non omnino dependet ab his xii locis. *Gemblacensis*, inquit Scaliger, *mendose*, mortisque gubernat. Atqui hoc mendosum mox prope aberit a vero. Non *Gemblacensis* modo, sed et *Lipiensis* et

Venetus, *mortisque*; hoc est, more veteri, *mortesque*; Vossianus *mortemque*. Repone, FURVUMQUE *nitet*, MORTESQUE *gubernat*. *Mortes*, non *noctem*; fata enim fortunaeque hominum, non temporum vices, hae sedes regunt. Ut una ii, 848.

teneramque regit sub sede iuventam:

alia 850. *regit haec maturae tempora vitae*:

alia 854. *seros demum complectitur annos.*

ita haec *mortes* gubernat. Porro etiam *furvum nitet*, reponimus pro *fulvum*. Haec enim sedes *ab imis sedibus prima refurgit*; et Dianae seu Hecatae et Proserpinae dicata est. *Nitet* igitur aliquantulum, sed *furvum* et subobscurum. Horat. Carm. ii, xiii, 21.

Quam paene furvae regna Proserpinae,

Et iudicantem vidimus Aeacum.

De vocabulo *furvus*, ut saepe immutatum sit in *fulvus* et *fuscus*, vide praeter alios Nic. Heinsum ad Ovid. Met. iii, 272.

V. 914. FRATERNA VIDENTEM REGNA, PER ADVERSAS CAELI FULGENTIA PARTES, FATAQUE DAMNOSIS IMITANTEM FINIBUS ORIS. *Finibus oris*, libri omnes cum Scaligero; editiones praeae orbis. Nihil interest. Alter enim horum versuum mendosus, alter spurius. Repone,

fraterna videntem

TERGA, *per adversas caeli fulgentia partes*. *Terga*, inquam, non *regna*. Nec enim regna solis lucent; et sol, ex doctrina etiam auctoris, ubique regnat; die in nostro hemisphaerio, nocte

Graecia voce sua titulum designat eundem.
 Arce sed in caeli, qua summa acclivia finem
 Inveniunt, qua principium declivia sumunt,
 Culminaque insurgunt occasus inter et ortus, 920
 Suspenduntque suo libratum examine mundum;
 Afferit hanc Cytherea sibi per fidera sedem,
 Et velut in facie mundi sua collocat ora,
 Per quae humana regit. propria est haec reddita parti
 Vis, ut connubia et thalamos tēdasque gubernet. 925
 Haec tutela decet Venerem, sua tela movere.
 Nomen erit fortuna loco; quod percipe mente,
 Ut brevia in longo compendia carmine praestem.
 At qua subsidit converso cardine mundus
 Fundamenta tenens, adversum et suspicit orbem, 930
 Ac media sub nocte iacet; Saturnus in illa
 Parte suas agitat vires, deiectus et ipse
 Imperio quondam mundi folioque deorum;
 Et pater in patrios exercet numina casus,
 Fortunamque senum. prima est tutela duorum, 935
 Nascentum

Vulg. v. 923. VELUTI FACIEM. 925. AC.

nocte infra horizontem. *Terga*, ut mox ii, 950, de domo in occasu,

Tergaque prospectat Phoebi, qui viderat ora.

Secundus, ut dixi, a mala manu est. Quid enim est *imitantem fata*? quid *damnosus finibus*, seu *oris* sive *orbis*? nullus his inest sensus; si verba ipsa respicias, non barbari mentem interpolatoris; qui hunc versum finxit ex iii, 197.

Consule tum Phoeben imitantem lumina fratris. quasi non aliud esset *imitari lumina*; aliud et prorsus absurdum, *imitari fata*.

V. 923. ET VELUTI FACIEM MUNDI SUA COLLOCAT ORA. Huetius corrigit, *Et velut in faciem*. Immo repone,

ET VELUT IN FACIE mundi sua collocat ora.

V. 925. AC THALAMOS. Libri omnes ET thalamos.

V. 940. RESPICE, QUA SOLIDO NASCENTIA SIGNA RECURSU. Sic libri omnes: sed reponendum,

Respice, qua SOLITOS nascentia signa RECURSUS

Incipiunt.

V. 943. TE TUA TEMPLA FERUNT. Libri veteres recte, HAEC tua templa.

V. 944. O FACIES SIGNATA NOTA. Hi duo

Nascentum atque patrum, quae tali condita parte est.
 Asper, et attentus, titulum cui Graecia fecit
 Daemonium, signatque suas pro nomine vires.
 Nunc age surgentem primo de cardine mundum
 Respice, qua solitos nascentia signa recursus 940
 Incipiunt; udus gelidis ut Phoebus ab undis
 Enatat, et fulvo paulatim accenditur igne:
 Haec tua templa ferunt, Maia Cyllenie nate,
O facies signata nota. quod nomen et ipsi
Auctores tibi dant artis, quae ducit Olympum: 945
 In quibus fortunam natorum condidit omnem
 Natura, eque illis suspendit vota parentum.
 Unus in occasu locus est super: ille ruentem
 Praecipitat mundum, tenebris et sidera mergit,
 Tergaque prospectat Phoebi, qui viderat ora. 950
 Ne mirere, nigri si Ditis ianua fertur,
 Et finem vitae retinet, mortique dicatur.
 Hic etiam ipse dies moritur, terrasque per orbem
 Subripit, et noctis caelum sub carcere claudit.

Nec

Vulg. v. 940. SOLIDO—RECURSU. 943. TE. 946. QUA. 947. ILLA. 949. TERRIS—
 MERSAT. 952. LOCATUR. 953. HINC—TERRAEQUE. 954. CAPTUM.

duo spurii sunt, et prorsus inexplicabiles.
 Quae enim facies? qua nota? quod nomen?
 Cautè igitur Scaliger et Huetius silentio rem
 dissimulabant.

V. 946. IN QUA FORTUNAM. Lege *In*
 quibus, templis scilicet. Et versu 947, pro illa
 lege ILLIS.

V. 949. ILLE RUENTEM PRAECIPITAT
 MUNDUM TERRIS ET SIDERA MERSAT.
 Itane vero? praecipitat mundum terris?

Quid si redeo ad illos qui aiunt, *Quid si*
nunc caelum ruat? Libri veteres *mersit*. Re-
 pone, *ille ruentem*

Praecipitat mundum, TENEBRIS et sidera
MERGIT.

Sic i, 222. *Mersa nigris umbris.* et Virgil.
 Aen. vi, 267. *caligine mersas.* et Noster iv, 388.
in magna mergis caligine mentem.

V. 952. ET FINEM VITAE RETINET,
 MORTIQUE LOCATUR. Illa verba *mortique*
locatur a nostris libris absunt: in quibus lacu-
 na hic visitur. Reponendum erat,

Et finem vitae retinet, mortique DICATUR.
 ut iii, 120.

Quintus coniugio gradus est per signa dica-
tus. et saepe alias.

V. 953. HINC ETIAM IPSE DIES MORI-
 TUR, TERRAEQUE PER ORBEM SUBRI-
 PIT, ET NOCTIS CAPTUM SUB CARCERE
 CLAUDIT. *Terrasque* a Scaligero est; *Sur-*
ripit,

Necnon et fidei tutelam vindicat ipsam, 95
 Pectoris et pondus. tanta est in sede potestas,
 Quae vocat et condit Phoebum, recipitque refertque,
 Continuatque diem. tali sub sorte notandae
 Templorum tibi sunt vires, quae pervolat omnis
 Astrorum series, ducitque et commodat illis 960
 Ipsa suas leges; stellaeque ex ordine certo,
 Ut natura finit, lustrant; variasque locorum
 Efficiunt vires; utcumque aliena capeffunt
 Regna, et in externis subsidunt hospita castris.
 Haec mihi sub certa stellarum parte canentur. 965
 Nunc satis est caeli partes titulosque notasse,

Efficiunt

Vulg. v. 958. CONSUMITQUE—SORTE. 959. QUAS. 961. IPSE.

ripit, inquit, diem per terrae orbem et tumorem. Quid vero illud erit, dies surripit diem? Libri omnes, terrasque. Repone,

Hic etiam ipse dies moritur, TERRASQUE per orbem

Subripit, et noctis CAELUM sub carcere claudit.

Dies morte sua *subripit terras* per totum orbem: *subripit*, eo quod amplius conspici nequeunt, et similiter *caelum claudit*. Virgilius Aen. i, 92.

Eripiunt subito nubes caelumque diemque.

V. 958. QUAE VOCAT ET CONDIT PHOEBUM, RECIPITQUE REFERTQUE, CONSUMITQUE DIEM. *Itane, inquit Scaliger, occasus refert Phoebum? certe ortus refert. Aliud agebat auctor, cum haec caneret: haec non probantur nobis. Silet hic Huetius, alias semper paratus ad Scaligerum castigandum. Nos poetae laboranti sic succurrimus. Libri omnes, consumatque diem. Repono,*

Quae vocat et condit Phoebum, recipitque refertque,

CONTINUATQUE diem.

Sedes haec, in nostro occasu sita, vocat solem

et condit diverso respectu; condit sub nostro horizonte, vocat ad horizontem contrarium, cui tunc sol exoritur; recipit solem a nobis, refert ad illos: et continuat diem, qui a nobis ad illos sine intermissione transit.

V. 958. TALI SUB LEGE NOTANDAE. Gemblacensis *sub nocte*, et Lipsiensis in *textu lege*, sed inter *lineas nocte*. Dederat auctor, *tali sub sorte notandae.*

Sic i, 108.

Quasque vices agerent, certa sub sorte notavit.

V. 959. QUAS PERVOLAT OMNIS ASTRO-
 RUM SERIES. Lege, QUAE *pervolat*.
Quae templa, non quas vires.

V. 961. IPSE SUAS LEGES. *Ipse nihil habet, quo referri possit. Gemblacensis, Vossianus, Venetus IPSA: ipsa series astrorum.*

V. 969. OCTO TOPOS: PER QUOS STELLAE DIVERSA VOLENTES QUOS REDDENT MOTUS. *Volentes* Scaligeri est. *Libri omnes volantes, et reddant. Repone,*
per quos stellae IN diversa VOLANTES
Quos REDDANT motus.

In

Effectusque loci per se cuiusque, deosque,
 Cui parti nomen posuit, qui condidit artem,
 Octo topos; per quos stellae in diversa volantes
 Quos reddant motus, proprio venit ordine rerum. 970
 M.

Vulg. v. 969. stellae diversa volentes. 970. REDDENT.

In diversa volantes: ut Noster i, 207.
In convexa volans.

Octo, posteriore brevi: ut Martialis ix, 31.
Octo vides patulo pendere numismata rostro.

T

M. MANILI

ASTRONOMICON

LIBER TERTIUS.

IN nova surgentem, maioraque viribus aufum,
Nec per inacessos metuentem vadere saltus.
Ducite Pierides: vestros extendere fines
Conor, et inriguos in gramina ducere fontes.
Non ego in excidium caeli nascentia bella,
Fulminis et flamma partus in matre sepultos;
Non coniuratos reges, Troiaque cadente

5

Hectora

Vulg. v. 4. CARMINA—CANTUS. 6. FLAMMAS PARTUSQUE.

V. 4. ET INRIGUOS IN CARMINA DUCERE CANTUS. Bene sit Gemblacensi, qui solus habet *inriguos*; ceteri *dignos, indignos, indictos*. Sed quid est *ducere cantus in carmina*? Repone,

et inriguos in GRAMINA ducere FONTES.

Virgilius Georg. iv, 32.

inriguumque bibant violaria fontem.

sed etiam *carmina* bene habet: ut Noster ii, 8. de Homero, *cuiusque ex ore profusus Omnis posteritas latices in carmina duxit.*

V. 6. FULMINIS ET FLAMMAS, PARTUSQUE IN MATRE SEPULTOS. Abest *que* a libris veteribus. Repone igitur,

Fulminis et FLAMMA PARTUS in matre sepultos.

et de gigantibus accipe; non, ut maluit Scaliger, de Baccho et Semele. Non enim sepultus est Bacchus, sed pereunte matre servatus.

V. 7. NON CONIURATOS REGES, TROIAQUE CADENTE HECTORA VENALEM CINERI. Egregiam hic opem tulit codex Vossianus, qui versum hunc loco septimo habet: cum ceteri omnes post 37 ponant, et mendosum insuper,

Non ad iuratos reges Troiaque cadentes.

V. 15. SEPTENOSQUE DUCES. Lege, *Septenosve duces*. Negat enim se ullum ex his argumentis tractare velle; non *omnia*: quod non unius est hominis; et negare insulsi esset.

V. 16. ET VICTAM, QUAE VICERAT, URBEM. Tres vetusti *QUIA vicerat*. Quod argutius est: id enim *καθ' αὐτὴν* vixit.

V. 17. GERMANOSQUE PATRES. Iterum repone, *Germanosve patris.*

V.

Hec̄tōra venalem cineri, Priamumque ferentem;
 Colchida nec referam, vendentem regna parentis
 Et lacerum fratrem stupro; segetesque virorum,
 Taurorumque truces flammās, vigilemque draconem,
 Et reduces annos, auroque incendia facta,
 Et male conceptos partus, peiusque necatos;
 Non annosa canam Messanae bella nocentis;
 Septenosve duces, ereptaque fulmine flammis
 Moenia Thebarum, et victam, quia vicerat, urbem:
 Germanosve patris referam, matrisque nepotes;
 Natorumve epulas, conversaue fidera retro,
 Ereptumque diem; nec Persica bella profundo
 Indicta, et magna pontum sub classe latentem,
 Immissumque fretum terris, iter aequoris undis:
 Non regis magni spatio maiore canenda,
 Quam sint acta, loquar: Romanae gentis origo,
 Quotque duces urbis, tot bella atque otia, et omnis

In

Vulg. v. 15. SEPTENOSQUE. 16. QUAE. 17. GERMANOSQUE. 18. NATORUMQUE.
 22. REGES MAGNOS. 23. SI TACTA. 24. TOTQUE DUCES ORBIS——TOT.

V. 18. NATORUMQUE EPULAS. Et hic lege, *Natorumve*.

V. 22. NON REGES MAGNOS. SPATIO MAIORE CANENDA, QUAM SI TACTA LOQUAR; ROMANAE GENTIS ORIGO. Quinam sunt illi *reges magni*? aqua hic haeret. Deinde *origo*, inquit, *Romanae gentis*, *spatio maiore canenda, quam si tacta loquar*; hoc est, ut volunt, protrita, ab omnibus decantata. Atqui iam Ennius res Romanas cecinerat; et proinde id opus tactum erat. Nec si *intactum* recte dicas pro novo, ut Horatius, *Quam rudis et Graecis intacti carminis auctor*.

idecirco et *tactum* recte dixeris pro veteri et vulgato. Tres vetusti, *Non regis magno*: Vossianus, *Regis magni*, et pro *si tacta* habet *sint acta*. Quantivis pretii haec lectio est:

Non regis magni spatio maiore canenda,

Quam sint acta, loquar.

Canenda spatio maiore, quam acta sint. De Alexandro magno accipe. Sueton. Caes. vii. *Pertaeus ignaviam suam, quod nihil dum a se memorabile actum esset, in aetate qua iam Alexander orbem terrarum subegisset.* Ovid. vi Fast. 585.

Tertia causa mihi spatio maiore canenda est.

V. 24. TOTQUE DUCES ORBIS, TOT BELLA, TOT OTIA. Vetusti quattuor, *Atque otia*. Inepte vero, *tot duces totius orbis*: quot, quaeso, nominari possunt? Adde, quod *orbis* sequente versu iteratur. Repone,

QUOTQUE DUCES URBIS, TOT BELLA ATQUE OTIA.

Ad Romanos hoc pertinet; Quot, inquit, annui consules, tot bella atque otia; bella per aestates, otia per hiemes. Ex historia hoc constat.

T 2

V.

In populi unius leges ut cesserit orbis, 25
 Differtur : facile est ventis dare vela secundis ;
 Fecundumque solum varias agitare per artes ;
 Auroque atque ebori decus addere , cum rudis ipsa
 Materies niteat : speciosis condere rebus
 Carmina vulgatum est opus , et componere simplex .
 At mihi per numeros ignotaque nomina rerum , 31
 Temporaque et varios casus , momentaque mundi ,
 Signorumque vices , partesque in partibus ipsis , [est ?
 Luctandum est : quae nosse nimis , quid ? dicere , quantum
 Ordine quid proprio ? pedibus quid iungere certis ? 35
 Huc ades , o quicumque meis advertere coeptis
 Aurem oculosque potes , veras et percipe voces ;
 Intendas animum : nec dulcia carmina quaeras ;
 Ornari res ipsa negat , contenta doceri .
 Et si qua externa referentur nomina lingua , 40
 Hoc operis , non vatis erit . non omnia flecti
 Possunt , et propria melius sub voce notantur .

Nunc age subtili rem summam perspice cura ,
 Quae tibi praecipuos usus monstrata ministret ,
 Et certas det in arte vias ad fata videnda , 45
 Si bene constiterit vigilanti condita sensu .

Principium

Vulg. v. 33. QUORUM QUAECQUE. 35. CARMINE. 38. IMPENDAS.
 44. MINISTRAT. 45. DAT.

V. 32. TEMPORAQUE ET VARIOS CASUS MOMENTAQUE MUNDI. Codex Venetus *varios cursus* : a Vossiano *casus* abest.

SIGNORUMQUE *vices, partesque in partibus ipsis.*
Partes signorum.

V. 33. QUORUM QUAECQUE VICES, PARTESQUE IN PARTIBUS IPSIS. Nul- lum hic vocabulum est, quo referatur illud *partes.* Vossianus, *quorumque vices.* Repone igitur,

V. 35. CARMINE QUID PROPRIO? PEDIBUS QUID IUNGERE CERTIS? Quor- sum illud *carmine?* cum *pedibus certis* id ipsum sit quod *carmine.* Repone, ORDINE quid proprio?

fic

Principium rerum et custos natura latentum,
 Cum tantas strueret moles per moenia mundi,
 Et circumfufis orbem concluderet aſtris
 Undique pendentem in medium, diverſaque membra 50
 Ordinibus certis fociaret corpus in unum,
 Aëraque et terras flammamque undamque natantem
 Mutua in alternum praeberere alimenta iuberet;
 Ut tot pugnantes regeret concordia cauſas,
 Staretque aeterno religatus foedere mundus; 55
 Exceptum a ſumma ne quid ratione maneret,
 Et quod erat mundi, mundo regeretur ab ipſo;
 Fata quoque et vitas hominum ſuſpenderit ab aſtris:
 Quae ſummas operum partes, quae lucis honorem,
 Quae famam aſſerent, quae numquam feſſa volarent:
 Quae, quaſi per mediam mundi praecordia partem 61
 Diſpoſita obtineant, Phoebum lunamque vagasque
 Evincant ſtellas, necnon vincantur et ipſa.
 His regimen natura dedit, propriasque ſacravit
 Unicuique vices, ſanxitque per omnia, ſummam 65
 Undique uti fati ratio traheretur in unam.
 Nam quodcumque genus rerum, quodcumque laborum,
 Quaeque opera atque artes, quicumque per omnia caſus
 Humanæ

Vulg. v. 55. ALTERNO.

ſic ii. 750.

Verum haec poſterius proprio cuncta ordine reddam.

V. 38. IMPENDAS ANIMUM. Immo lege, INTENDAS *animum*: ut paſſim alii. Poſſis quoque *Impendas hominem*, ut iv. 407.

Impendendus homo eſt, deus eſſe ut poſſit in ipſo.

V. 44. MINISTRAT, ET CERTAS DAT IN

ARTE VIAS. Lege cum libris recentioribus, MINISTRET,

Et certas DET in arte vias.
Det Lipſienſis quoque.

V. 55. STARETQUE ALTERNO RELIGATUS FOEDERE MUNDUS. Altero abhinc verſu habuimus, *alternum*. Lege hic, *Staretque AETerno religatus foedere mundus.*

V.

Humanae in vitae poterant contingere sorte
 Complexa est: tot et in partes, quot et astra locarat,
 Disposuit; certasque vices, sua munia cuique 71
 Attribuit; totumque hominis per fidera censum
 Ordine sub certo duxit, pars semper ut eidem
 Confinis parti vicinis staret in arvis.
 Horum operum sortes ad singula signa locavit, 75
 Non ut in aeterna caeli statione manerent,
 Et cunctos hominum pariter traherentur in ortus
 Ex iisdem repetita locis; sed tempore sedes
 Nascentum acciperent proprias, signisque migrarent,
 Atque alias alii fors quaeque accederet astro, 80
 Ut caperet genitura novam per fidera formam,
 Nec tamen incerto confunderet omnia motu:
 Sed cum pars operum, quae prima condita sorte est,
 Accepit propriam nascentis tempore sedem,
 Cetera succedunt, signisque sequentibus haerent. 85
 Ordo ducem sequitur, donec venit orbis in orbem.
 Has autem facies rerum per signa locatas,

In

Vulg. v. 69. HUMANA IN VITA. 70. NOTARAT. 71. RES POSUIT — MOMINA.
 80. ALIIS ALIO. 83. PARTE.

V. 69. HUMANA IN VITA POTERANT
 CONTINGERE SORTE. Repone,
 HUMANAe in VITAE.

V. 70. TOT ET IN PARTES, QUOT ET
 ASTRA NOTARAT, RES POSUIT. Libri
 vocarant, vocarat. Repone,
 tot et in partes, quot et astra LOCARAT,
 DISPOSUIT.

V. 71. CERTASQUE VICES, SUA MOMI-
 NA CUIQUE ATTRIBUIT. Momina a Sca-
 ligero est. Libri universi nomina. Repone,
 certasque vices sua MUNIA cuique
 Attribuit. sic infra 161.
 Muniaque in numerum viresque exegimus
 omnes:

ubi libri omnes nomina. et iv, 307.

Mentiturque suas vires et munia celat:
 ubi pariter libri nomina, Scaliger momina.

V. 80. ATQUE ALIIS ALIO SORS QUAE-
 QUE ACCEDERET ASTRO. Libri vetusti,
 Atque alius fors: deest alio. Legendum,
 Atque ALIAS ALII fors quaeque accederet
 astro.

Alias, hoc est, alio tempore, accederet alii astro.

V. 83. QUAE PRIMA CONDITA PARTE
 EST. Immo repone,
 Sed cum pars operum, quae prima condita
 SORTE est. ut iii, 96.

Fortunae fors prima data est. et 138.
 Praecipua undecima pars est in sorte locata.

V.

In quibus omnis erit fortunae condita summa ,
 Utcumque aut stellae septem laeduntve iuvantve ;
 Cardinibusve movet divina potentia mundum : 90
 Sic felix aut triste venit per singula fatum ,
 Talis et ullius fors est speranda negoti .
 Haec mihi sollemni sunt ordine cuncta canenda ,
 Et titulis signanda suis rerumque figuris ;
 Ut pateat positura operum nomenque genusque . 95

Fortunae fors prima data est . hoc illa per artem
 Censetur titulo , quia proxima continet in se
 Fundamenta domus , domuique haerentia cuncta :
 Qui modus in servis , qui sit concessus in arvis ,
 Quaque datum magnas operum componere moles ; 100
 Ut vaga fulgentis concordant sidera caeli .
 Posthinc militiae locus est ; qua quicquid in armis ,
 Quodve peregrinas inter versantibus urbes
 Accidere assuevit , titulo comprehenditur uno .
 Tertia ad urbanos statio est numeranda labores . 105
 Hoc quoque militiae genus est , civilibus actis

Compositum ,

Vulg. v. 89. UT FIT CUM. 90. MUNDI. 92. ILLIUS. 102. POST HANC.
 103. QUODQUE.

V. 89. (UT FIT) CUM STELLAE SEP-
 TEM LAEDUNTVE IUVANTVE. Variant
 hic codices. Gemblacensis, *Ut sit cum stellae.*
 Lipsiensis, *Ut cum stellae.* Vossianus, *Utcum-*
que stellae. Repone,

UTCUMQUE AUT STELLAE septem lae-
 duntve iuvantve. sic ii, 835.

Utcumque admixtis subscribent viribus
 astra. et iii, 119.

Atque, utcumque regunt dominantia sidera,
 paret. et 141.

movent ut mundum sidera cumque.

et ut eodem sensu iii, 101.

Ut vaga fulgentis concordant sidera caeli.
 et 126. Sidera ut inclinant vires.

V. 90. DIVINA POTENTIA MUNDI. Re-
 pone,

Cardinibusve movet divina potentia MUN-
 DUM. sic iii, 141.

movent ut mundum sidera cumque.

V. 92. TALIS ET ILLIUS. Immo lege,
 Talis et ULLIUS fors est speranda negoti.

V. 102. POST HANC. Libri vetusti, POST
 HINC ; ut Virgilius, Aen. viii, 546.

Posthinc ad naves graditur, sociosque revisit.

V. 103. QUODQUE PEREGRINAS. Gemb.
 et Lipsiensis Quaque : Vossianus Quoque. Le-
 ge QUODVE.

Compositum, fideique tenet parentia vincla:
 Format amicitias, et saepe cadentia frustra
 Officia; et, cultus contingant praemia quanta,
 Edocet; appositis cum mundus consonat astris. 110
 Iudiciorum opus in quarta natura locavit,
 Fortunamque fori, fundentem verba patronum,
 Pendentemque reum lingua voltuque loquentis
 Composito; et populo nudantem condita iura,
 Atque expensa sua solventem iurgia fronte, 115
 Cum iudex veri nihil amplius advocat ipso.
 Quicquid propositas inter facundia leges
 Efficit, hoc totum partem concessit in unam;
 Atque, utcumque regunt dominantia sidera, paret.
 Quintus coniugio gradus est per signa dicatus, 120
 Et focios tenet et consortes, hospitiiisque
 Fungitur, et similes coniungit foedere amicos.
 In sexta dives numeratur copia sede,
 Atque adiuncta salus rerum: quarum altera, quanti
 Contingant usus, monet; altera, quam diuturni; 125
 Sidera

Vulg. V. III. QUARTO. 113. ROSTRISQUE LOQUENTEM. 114. IN POSITA. 119. PARENT.
 121. COMITES ATQUE HOSPITIUM UNA. 122. IUNGITUR—CONIUNGENS.

V. III. IUDICIORUM OPUS IN QUARTO. Repone QUARTA, statione scilicet, ut iii, 105. *Tertia ad urbanos statio est.*

V. 113. PENDENTEMQUE REUM LINGUA, ROSTRISQUE LOQUENTEM IN POSITA. *In posita* iura, ut explicat Scaliger, quae scilicet *conditis* opponuntur. Nihil vidi infelicius. Libri vetusti, *rostrisque loquentis imposita*. Repone,

Pendentemque reum lingua VOLTUQUE LOQUENTIS COMPOSITO.

Pendentem vultu, ut Ovid. *Fast.* i, 18.

Ingenium vultu statque caditque tuo.

Certe, nisi sic correxeris, *pendentem lingua*, ab-

solute dictum, id erit quod *latere pendens* apud Ennium, (Cic. *Tusc.* i, 44.)

Ipse summis fixus saxis asperis, evisceratus, Latere pendens, saxa spargens tabo sanie et sanguine atro.

Vultus compositus passim, et oratori in primis convenit.

V. 119. PARENT. Sic quidem libri veteres. Sed aliud hic agebat Scaliger. Repone, PARET. *Concessit atque paret.*

V. 121. ET SOCIOS TENET ET COMITES, ATQUE HOSPITIUM UNA IUNGITUR; ET SIMILES CONIUNGENS FOR-
 DUS

Sidera ut inclinant vires, et templa gubernant.
 Septima censetur faevis horrenda periclis,
 Si male subscribunt stellae per signa locatae.
 Nobilitas tenet octavam; qua constat honoris
 Conditio, et famae modus, et genus, et specioso 130
 Gratia praetextu. nonus locus occupat omnem
 Gnatorum sortem dubiam, patriosque timores,
 Omniaque infantum mixta nutritia turba.
 Huic vicinus erit, vitae qui continet actum:
 In quo fortimur mores, et qualibus omnis 135
 Formetur domus exemplis; quaque ordine certo
 Ad sua compositi discedant munera servi.
 Praecipua undecima pars est in sorte locata,
 Quae summam nostri semper, viresque gubernat;
 Quaque valetudo constat, nunc libera morbis, 140
 Nunc oppressa; movent ut mundum sidera cumque.
 Non alia est sedes, tempusve genusve medendi.
 Quae sibi deposcat, vel cuius tempore praestet
 Auxilium in vitae succos miscere salubres.

Ultimus

Vulg. v. 136. QUOQUE. 144. ET.

DUS AMICOS. Quis pati hoc potest, iungitur
 et coniungens? in priore versu variant codices:

Vossianus,

Et socios tenet comitem hospitis una.

Lipshensis,

Et socios tenet et comites hospitis una.

Gemblacensis,

Et socios tenet et comitantes hospitis una.

Non probo, inquit Scaliger, lectionem Gemblacensis: vulgatae accedimus. Nobis vero neutrum placet. Restituo tibi veram lectionem;

Et socios tenet et CONSORTES, HOSPI-
TIISQUE

FUNGITUR, et similes coniungit foedere a-
micos.

Complectitur socios, consortes, hospites, ami-
 cos. Horatius Carm. iii, xxiv, 59.

Cum periura patris fides

Consortem et socium fallat et hospites.

V. 136. QUOQUE ORDINE CERTO. Le-
 ge, QUAEQUE ordine certo. ut iii, 140.
Quaque valetudo constat.

V. 144. AUXILIUM, ET VITAE SUCCOS:
 MISCERE SALUBRES. Quid est *miscere*
vitae? Repone,

vel cuius tempore praestet

Auxilium in vitae succos miscere salubres.

Praestet, melius sit, miscere salubres succos in
vitae auxilium.

U.

V.

Ultimus et totam concludens ordine summam 145
 Rebus apiscendis labor est, qui continet omnes
 Votorum effectus, et quae sibi quisque suisque
 Proponit studia atque artes, haec irrita ne sint:
 Seu ferat officium, nutus blanditus in omnes:
 Aspera sive foro per litem iurgia tentet, 150
 Fortunamve petat pelago, ventisque sequatur:
 Seu Cererem plena vincentem credita messe,
 Aut repetat Bacchum per pingua musta fluentem:
 Hac in parte fides, inque hac momenta dabuntur;
 Si bene convenient stellae per signa sequentes: 155
 Quarum ego posterius vires in utrumque valentes
 Ordine sub certo reddam, cum pandere earum
 Incipiam effectus. nunc ne permixta legentem
 Confundant, nudis satis est insistere membris.

Et quoniam certo digestos orbe labores, 160
 Nominaque in numerum, viresque exegimus omnes;
 Athla

Vulg. v. 154. DIES ATQUE HAEC. 160. TOTO.

V. 154. HAC IN PARTE DIES, ATQUE HAEC MOMENTA DABUNTUR. Quid *dies* hic faciat, nullus video. Dissimulat Scaliger; Huetius vero sic locum tentat,

Hac in parte die rerum haec momenta dabuntur. Ut die sit pro diei, et diei pro caeli vel potius zodiaci. Vide an nobis melius cedat coniectura;

Hac in parte FIDES, INQUE HAC momenta dabuntur.

Fides, effectus, eventus, dabitur; ne vota et studia sint irrita; si modo stellae concordent.

V. 160. ET QUONIAM TOTO DIGESTOS ORBE LABORES. Vetus quattuor, *Et quoniam CERTO*: hoc rectius, quia *digestos* dicit. Ita ii, 690.

Quae mihi mox certo digesta sub ordine surgent. et i, 148.

et certo digestum est ordine corpus.

V. 162. QUAE CUNCTA NEGOTIA RERUM IN GENERA ET PARTES BIS SEX DIVISA COHAERENT. Oratio solecca est. Repone,

Athla vocant Graeci; QUOD cuncta negotia rerum

In genera et partes bis sex divisa cohercent.

Athla, ἄθλα, ex xii laboribus Herculis; quia haec loca coercent, continent, complectuntur, omnia negotia sub sedibus xii.

V. 165. EADEMQUE PER OMNES SIDERA. Lege cum vetustis quattuor, EADEMVE per omnes.

V. 170. SI SUA QUEMQUE VOLES REVOCARE AD FATA LABOREM. *Ad fata* in utraque Scaligeri editione: nescio tamen unde hoc

Athla vocant Graii ; quod cuncta negotia rerum
 In genera et partes bis sex divisa coërcent :
 Nunc , quibus ascendant signis quandoque , canendum est.
 Perpetuas neque enim sedes , eademve per omnes 165
 Sidera nascentes retinent : sed tempore mutant ,
 Nunc huc nunc illuc signorum mota per orbem ;
 Incolumis tamen ut maneat , qui conditus ordo est .
 Ergo age , ne falsa variet genitura figura ,
 Si sua quemque voles revocare ad signa laborem , 170
 Fortunae conquire locum per sidera cuncta :
Quae primo pars est numero sic dicta sub athlis.
 Qui tibi cum fuerit certa ratione repertus ,
 Cetera praedicto subeuntibus ordine signis
 Coniunges , teneant proprias ut singula sedes . 175
 Et ne forte vagus fortunae quaerere sedem
 Incipias , duplici certam ratione capeffe .
 Cum tibi , nascentis percepto tempore , forma
 Constiterit

Vulg. v. 162. QUAE. 163. COHAERENT. 165. EADEMQUE. 170. FATA.
 171. PERQUIRE. 177. DUPLICEM CERTA.

hoc evenerit ; cum et omnes libri et prius editi habuerint,

Si sua quemque voles revocare ad signa laborem.

Quae lectio manifeste vera est. Si quemque laborem, quodque ἄθλον, ad sua signa revocare voles. Nihil ille in notis habet, unde consulto et studio mutavisse putes: ergo casui et humanae incuriae iure hoc concedatur.

V. 171. FORTUNAE PERQUIRE LOCUM. Vetusti quattuor, CONQUIRE.

V. 172. QUAE PRIMO PARS EST NUMERO SIC DICTA SUB ATHLIS. Ita Scalliger in secunda editione : in priore sic ;

Quae primo pars est numero subiecta sub athlis.

Libri vetusti hoc modo :

Quae primum pars est numerosis dicta sub athlis.

Dolet tantum ingenium inanibus coniecturis deteri ; cum versus sit spurius, nec correctionis capax. Dixerat auctor iii, 96. *Fortunae fors prima data est.* Quid opus erat repetitione, praesertim, verbis tam insulsis ? *numerosis*, quae tantum xii sunt ? *prima fors athlorum*, et tamen *sub athlis* ?

V. 177. DUPLICEM CERTA RATIONE CAPEFFE. Duplicem interpretantur, diurnam et nocturnam. Atqui una est fortunae sedes, et interdiu et noctu ; sed duplex est sedem istam inveniendi ratio. Codex Vossianus, *duplici*. Repone igitur,

DUPLICI CERTAM ratione capeffe.

Duplici, casu sexto, ut Virgilius, Aen. ix, 707. *Nec duplici squama lorica fidelis et auro.*

Constiterit caeli, stellis ad signa locatis,
 Transverso Phoebus si cardine celsior ibit, 180
 Qui tenet exortum, vel qui demergit in umbras,
 Per tempus licet affirmes natum esse diei.
 At si subiectis Phoebus fulgebit in astris
 Inferior dextra laevaue tenentibus orbem
 Cardinibus, noctis fuerit per tempora natus. 185
 Haec tibi cum fuerint certo discrimine nota,
 Tunc si forte dies nascentem exceperit alma,
 A sole ad lunam numerabis in ordine partes
 Signorum: ortivo totidem de cardine duces,
 Quem bene partitis memorant horoscopon athlis. 190
 In quodcumque igitur numerus pervenerit astrum,
 Hoc da fortunae. iunges tunc cetera signis
 Athla suis, certo subeuntibus ordine cunctis.
 At cum obducta nigris nox orbem texerit alis,
 Si quis erit, qui tum materna excefferit alvo, 195
 Verte vias, sicut naturae vertitur ordo.
 Confule tum Phoeben imitantem lumina fratris
 Semper, et in proprio regnantem tempore noctis.
 Quotque ab ea Phoebus partes et signa recedit,
 Tot numerare iubet fulgens horoscopus a se. 200
 Hunc fortuna locum teneat subeuntibus athlis,

Ordine

Vulg. v. 181. UNDAS. 183. SENIS. 190. ASTRIS.

V. 181. VEL QUI DEMERGIT IN UN-
 DAS. Repone,
 Qui tenet exortum vel qui demergit in UM-
 BRAS.
 ut infra 443. mergentur in umbras.

exit ὁμοιοτέλειον. Gemblacensis, saevis;
 Lipsiensis, sevis; Vossianus, senus. Repone,
 At si subiectis PHOEBUS fulgebit in astris.
 Scriptum olim Foebus: inde nata immutatio,
 foedus, saevus.

V. 183. AT SI SUBIECTIS SENIS FUL-
 GEBIT IN ASTRIS. Subiectis senis non belle

V. 190. QUEM BENE PARTITIS MEMO-
 RANT

Ordine naturae sicut sunt cuncta locata.

Forſitan et quaeras agili rem corde notandam,
 Qua ratione queas a tali tempore nati
 Exprimere immerſo ſurgentem horoſcopon orbe. 205
 Quod niſi ſubtili viſum ratione tenetur,
 Fundamenta ruunt artis, nec conſonat ordo:
 Cardinibus quoniam falſis, qui cuncta gubernant,
 Mentitur faciem mundus, nec conſtat origo,
 Flexaque momento variantur ſidera templi. 210
 Sed quanta effectū res eſt, tam plena laboris,
 Curſibus aeternis mundum per ſigna volantem,
 Ut totum luſtret curvatis arcubus orbem,
 Exprimere; et vultus eius componere certos;
 Ac tantae molis minimum comprehendere punctum: 215
 Quae pars exortum, vel quae faſtigia mundi,
 Aut ſeros obitus aut imum obſederit orbem.

Nec me vulgatae rationis praeterit ordo,
 Quae binas tribuit ſignis ſurgentibus horas,
 Et paribus ſpatiis aequalia digerit aſtra: 220
 Ut parte ex illa, qua Phoebi coeperit orbis,
 Diſcedat numerus, ſummamque accommodet aſtris,
 Donec perveniat naſcentis tempus ad ipſum:
 Atque ubi ſubſtiterit, ſignum dicatur oriri.

Sed

Vulg. v. 215. DEPRENDERE. 217. FERAT OCCASUS AUT IMO SEDERIT ORBE.

RANT HOROSCOPON ASTRIS. Immo lege
 ATHLIS.

V. 215. MINIMUM DEPRENDERE PUNC-
 TUM. Gemblacensis, COMPRENDERE.

V. 217. AUT FERAT OCCASUS, AUT
 IMO SEDERIT ORBE. Libri veteres aufe-

rat, unus auſſerat; omnes orbem. Certe fe-
 rat, quod a Scaligero eſt, ſententiae non re-
 ſpondet, quae occupet, teneat vel ſimile quid
 poſtulat. Repono,

Quae pars exortum, vel quae faſtigia mundi,
 Aut ſeros obitus aut imum obſede-
 rit orbem.

vide infra ad verſum 507.

V.

Sed iacet obliquo signorum circulus orbe , 225
 Atque alia inflexis oriuntur sidera membris:
 Ast illis magis est rectus surgentibus ordo ,
 Ut propius nobis aliquod , vel longius astrum est.
 Vix finit luces cancer , vix bruma reducit :
 Quam brevis ille iacet , tam longus circulus hic est . 230
 Libra ariesque parem reddunt noctemque diemque .
 Sic media extremis pugnant , postremaque primis .
 Nec nocturna minus variant , quam tempora lucis:
 Sed tantum adversis idem stat mensibus ordo .
 In tam dissimili spatio , variisque dierum 235
 Umbrarumque modis , quis possit credere in auras
 Omnia signa pari mundi sub lege meare ?
 Adde quod incerta est horae mensura , neque ullam
 Altera par sequitur : sed sicut summa dierum

Vertitur ;

Vulg. v. 230. ILLA. 232. EXTREMAQUE SUMMIS. 239. PARS.

V. 230. QUAM BREVIS ILLA IACET. Repono,

Ille, nempe bruma. Sed codex Venetus,

Quam brevis ille iacet, tam longus circulus hic est.

ille brumae circulus, *hic* cancri.

V. 232. SIC MEDIA EXTREMIS PUGNANT, EXTREMAQUE SUMMIS. *Sic media*, aries et libra, *pugnant extremis*, cancro et capricorno; *extremaque* capricornus, pugnant *summ*is, cancro: vides diverso sensu accipi *extremis* et *extrema*; quod non oportebat. Forsitan auctor dederit,

Sic media extremis pugnant, postremaque primis.

V. 239. NEQUE ULLAM ALTERA PARS SEQUITUR. Mirum vero, si nullam horam altera pars horae sequitur. Ergo omnis hora est ultima. Quid potest absurdius? Sensit hoc Huetius; et idcirco sequitur interpretatur, *assequitur, exaequat*. Quis vero hoc illi concesserit?

Adde quod incerta est horae mensura, neque ullam

Altera par sequitur. Sic infra iii, 532.

Horaeque non ulli similis producitur horae.

V. 244. CUM SPATIUM NON SIT TANTUM PUGNANTIBUS HORIS. *Pugnantibus horis*, ut infra 264,

Inde cadunt noctes, surguntque in tempora luces,

Donec ad ardentis pugnarunt sidera cancri. ut igitur noctes diebus pugnant, ita horae horis, nocturnae scilicet diurnis. Ergo horae, generali epitheto, *pugnantes* dicuntur. Ergo falsum est, *tantum non esse spatium horis* in universum. Sensit hoc Salmasius; ideoque in Solinianis sic locum interpolat:

Cum spatium non sit statum pugnantibus horis.

Statum, certum, statutum. Sed, cum *statum* priorem syllabam corripiat, error manifestus est;

Vertitur ; et partes surgunt , rursusque recedunt : 240

Cum tamen in quocumque dies deducitur astro ,
Sex habeat supra terras , sex signa sub illis .

Quo fit ut in binas non possint omnia nasci ,

Cum spatium non sit tantum brumalibus horis ;

Si modo bis fenae servantur luce sub omni , 245

Quem numerum debet ratio , sed non capit usus .

Nec tibi constabunt aliter vestigia veri ,

Ni , lucem noctemque pares dimensus in horas ,

In quantum vario pateant sub tempore noris ;

Regulaque exacta primum formetur in hora , 250

Quae sub lance dies aequa perpendat et umbras .

Haec erit , in libra cum lucem vincere noctes

Incipiunt , vel cum medio concedere vere .

Tunc etenim solum bis fenas tempora in horas

Aequa

Vulg. v. 244. PUGNANTIBUS. 250. EXACTAS—HORAS. 251. SIGNETQUE
DIEM SEDES.

est ; viro tamen magno, ob multa merita, con-
donandus. Repono,

*Cum spatium non sit tantum BRUMALIBUS
horis.*

*Cum non sit tantum in die spatium brumalibus
horis, quae brevissimae sunt ; ut aequent duo-
decim horas vernaes seu aequinoctiales, quem
numerum poscit ratio et computatio : sed res
et usus non capit. Brumalibus horis, ut infra
iii, 265.*

*Atque ibi conversis vicibus mutantur in ho-
ras*

Brumales, et iv, 326.

Quod facit aequales lucis brumalibus umbris.

Ovid. Met. iv, 199. ad solem amore deliran-
tem,

*Temporibus caelo : modo serius incidis undis,
Spectandique mora brumales porrigis horas.*

V. 247. NEC TIBI CONSTABUNT ALI-
TER VESTIGIA VERI. Hos versus, qui se-

quantur, numero quattuor et quinquaginta,
Scaliger in secunda editione extra locum, quem
in codicibus habent, detrudit ultra versum 482 :
quod ob facinus poenas dedit Salmasio ad Soli-
num, et postea Huetio : neque ego vel defendo
vel excuso.

V. 250. REGULAQUE EXACTAS PRI-
MUM FORMETUR IN HORAS. Vetusti quat-
tuor, *exacta*. Repono,

*Regulaque EXACTA primum formetur in
HORA.*

nisi regula formetur in hora exacta five aequi-
noctiali.

V. 251. QUAE SIGNETQUE DIEM SE-
DES PERPENDAT ET UMBRAS. Libri
veteres,

*Quae signemque diem sedem perpendat et um-
bras.* Repono,

*Quae SUB LANCE DIES AEQUA perpendat
et umbras.*

V.

Aequa patent, medio quod currit Phoebus olympo. 255
 Is cum per gelidas hiemes submotus in austros
 Fulget in octava capricorni parte biformis;
 Tunc angusta dies vernaes fertur in horas
 Dimidiam atque novem: sed nox oblita diei
 Bis septem, apposita numerus ne claudicet hora 260
 Dimidia. sic in duodenas exit utrimque;
 Et redit in solidum naturae condita summa.
 Inde cadunt noctes, surguntque in tempora luces;
 Donec ad ardentis pugnarunt fidera cancri.
 Atque ibi converfis vicibus mutantur in horas 265
 Brumales; noctemque dies, lucemque tenebrae
 Hibernam referunt, alternaque tempora vincunt;
 Nunc huc nunc illuc gradibus per fidera certis
 Impulsa: quarum ratio manifesta per artem
 Collecta est, venietque suo per carmina textu. 270
 Atque haec Niliacas demum est mensura per oras,
 Qua

Vulg. v. 256. HIC. 261. UTRUMQUE. 271. EST ILLAS DEMUM.

V. 256. HIC CUM PER GELIDAS. Hue-
 tius reponit *hinc*. Sed vetusti tres *His*, et
 Gemblacensis *Is*. Recte;

Is cum per gelidas hiemes submotus in austros.
Is, Phoebus scilicet, in versu priore. Sic Vir-
 gilius Aen. viii, 321. de Saturno,

Is genus indocile ac dispersum montibus altis
Composuit.

V. 261. SIC IN DUODENAS EXIT UTRUM-
 QUE. Recte codex Venetus, UTRIMQUE.

V. 271. ATQUE HAEC EST ILLAS DE-
 MUM MENSURA PER ORAS. Libri veteres
 mendose;

Atque haec illa demum est mensura per horas.
 Repono,

Atque haec NILIACAS DEMUM EST mensu-
ra per oras.

Ex mutilato vocabulo *Niliacas* remansit *illa*.
 Noster i, 217.

nusquam invenies fulgere canopum,
Donec Niliacas per pontum veneris oras.

V. 272. QUAS RIGAT AESTIVIS GRA-
 VIDUS TORRENTIBUS AMNIS, NILUS.
Amnis quidem de Nilo recte dicitur; ut de eo
 Virgilius Georg. iv, 293.

Usque coloratis amnis devexus ab Indis.
 Sed *amnis Nilus*, sic iunctim positum, geogra-
 phi potius est quam poëtae. Repone,

QUA rigat aestivis gravidus torrentibus
ARVA.

Amnis, et erumpens imitatur sidera mundi.
Per oras Niliacas, qua amnis rigat arva. Ho-
 ratius Carm. iii, iii, 45.

Horrenda late nomen in ultimas

Extendat oras, qua medius liquor

Secernit Europen ab Afro,

Qua tumidus rigat arva Nilus.

vide vero, quibus gradibus error creverit. Cum
quas

Qua rigat aestivis gravidus torrentibus arva
Amnis, et erumpens imitatur sidera mundi
Per septem fauces, atque ora fugantia pontum.

Nunc age, quot stadiis et quanto tempore surgant
Sidera, quotque cadant, animo cognosce sagaci; 276
Ne magna in brevibus pereant compendia dictis.

Nobile lanigeri fidus, quod cuncta sequuntur,
Dena quater stadia exoriens, duplicataque ducit
Cum cadit: atque horam surgens eiusque trientem 280

Occupat; occiduus geminat: tum cetera signa
Octonis crescunt stadiis orientia in orbem,
Et totidem amittunt gelidas vergentia in umbras.

Hora novo crescit per singula signa quadrante,
Tertiaque in quinas partes pars ducitur eius. 285

Haec sunt ad librae fidus surgentibus astris
Incrementa: pari momento damna trahuntur,
Cum subeunt orbem. rursusque a fidere librae,

Ordine

Vulg. v. 272. QUAS—AMNIS. 273. NILUS. 277. magna brevibus CAREANT.
281. CUM. 285. QUARTAS—INDUCITUR.

quas reposuissent librarii pro *qua*; sequebatur, ut eraderent *arva*: cumque in priore versu disperiisset *Niliacas*; necesse erat, ut *Nilus* huc ingereretur.

V. 277. NE MAGNA BREVIBUS CAREANT COMPENDIA DICTIS. Sic Scaliger; et versu contra morem auctoris scabro, et sensu perverso aut nullo. Libri omnes,

Ne magna in brevibus. Repone,
Ne magna in brevibus PEREANT compendia dictis.

Animum sagacem adhibe: ne, dum brevitati studeo, magna artis commoda et compendia praetervolent te et pereant.

V. 281. CUM CETERA SIGNA OCTONIS CRESCUNT. *Cum crescunt*, pro *crescant*, excusat Scaliger. Sed religio nulla vetat, quo minus TUM reponatur.

V. 285. TERTIAQUE IN QUARTAS PARTES INDUCITUR EIUS. Libri veteres; Gemblacensis,

Tertiaque in quarta parte sic ducitur eius. Lipsiensis, *si ducitur.* Vossianus, *partes educitur.* Sententia hoc postulat. Hora crescit per minuta xvi: horae quadrans est tantum xv: restat minutum unum, quod addendum est; et hoc versu exprimi debet. Repono,

Tertiaque in QUINAS partes PARS DUCITUR eius.

Hoc est, et tertia pars eius quadrantis in quinas partes dividitur; id enim est ducitur. Tertia pars quadrantis est v; in quinas ducta est i. Sic iii, 429.

Tertia pars eius numero superaddita tauri.

V. 288. CUM SUBEUNT ORBEM. Vide Scaligerum ad locum.

Ordine mutato, paribus per tempora versa
 Momentis redeunt. nam per quot creverat astrum 290
 Lanigeri stadia aut horas, tot libra recedit.
 Occiduusque aries spatium tempusque cadendi
 Quod tenet, in tantum chelae consurgere perstant.
 Eius in exemplum se signa sequentia vertunt.
 Haec ubi constiterint vigilanti condita mente, 295
 Iam facile est tibi, quod quandoque horoscopet astrum,
 Noscere: cum liceat certis surgentia signa
 Ducere temporibus, propriisque ascribere in horas
 Partibus; ut ratio signis ducatur ab illis,
 In quibus Phoebus erit; quorum mihi reddita summa est.
 Sed neque per terras omnes mensura dierum 301
 Umbrarumque eadem est, simili nec tempora summa
 Mutantur: modus est varius statione sub una.
 Nam qua Phryxaei ducuntur vellera signi,
 Chelarumque fides, iustaeque examina librae; 305
 Omnia

Vulg. v. 292. RUENDI. 296. SI. 303. RATIONE. 304. NUMQUAM.

V. 292. OCCIDUUSQUE ARIES SPATIUM TEMPUSQUE RUENDI QUOD TENET. Editiones priscae, *tempusque oriendi*. Hoc cum ineptum esse videret Scaliger, in priore editione substituit *tempusque morandi*; in altera, *ruendi*. At Gemblacensis et Lipsiensis in textu *canendi*, et superne *vel oriendi*. Venetus vero et Vossianus in ipso textu, *tempusque CADENDI*. Vero igitur reperto cessent coniecturae.

V. 296. IAM FACILE EST, SI QUOD QUANDOQUE HOROSCOPEASTRUM NOSCERE. Illud *si* supervacuum est, et orationem inquinat. Repone,

Iam facile est TIBI, quod quandoque horoscopet astrum.

V. 303. MODUS EST VARIUS. RATIONE SUB UNA NUMQUAM PHRYXAEI. Haec et verbo et distinctione peccant. Repone,

modus est varius STATIONE sub una.

Una statio est zodiaci, sed varius dierum est modus. Sic infra de re eadem, iii, 335.

statio quando illius una est,

Nostrae mutantur sedes.

V. 304. NUMQUAM PHRYXAEI. et 306. BINAS SI SIGNA PER HORAS. *Numquam* codices universi; at iidem *sibi signa*, pro *si signa*. Ipsa sibi sententia emendationem ministrat. Repone,

NAM QUA Phryxaei ducuntur vellera signi, Chelarumque fides iustaeque examina librae; Omnia consurgunt binas IBI signa per horas. Incassum hic laborat Scaliger; nec melius res Huetio cedit.

V. 307. QUO MEDIUS RECTO PRAECINGITUR ORDINE MUNDUS. Libri omnes, *QUOD medius*. Recte, ut mox 314. *Una*

Omnia confurgunt binas ibi signa per horas:
 Quod medius recto praecingitur ordine mundus,
 Aequalisque super transversum vertitur axem.
 Illic perpetua iunguntur pace diebus
 Obscurae noctes: aequo stat foedere tempus. 310
Nec manifesta patet falsi fallacia mundi,
Nec similis simili toto nox redditur aevo.
 Omnibus autumnus signis, ver omnibus unum;
 Una quod aequali lustratur linea Phoebus.
 Nec refert tunc quo Phoebus decurrat in astro; 315
 Littoreumne coquat cancrum, contrane feratur?
Sideribus mediis, an quae sint quattuor inter.
 Quod, quamquam per tres signorum circulus arcus
 Obliquus iaceat, recto tamen ordine zonae
 Confurgunt, supraque caput subterque feruntur; 320
 Et paribus spatiis per singula puncta resurgunt:
 Ac bene diviso mundus latet orbe patetque.

At

Vulg. v. 306. SI. 307. QUO. 309. ILLI. 320. TERRASQUE. 321. LUSTRA.

Una quod aequali. Causam reddit, cur sub ariete et libra signa omnia in binas horas surgant.

V. 309. ILLI PERPETUA. Gemblacensis a manu prima *Illa*, et postea *Illi*; quod ceteri codices secuti sunt. *Illa* venit ab *illic*; quod reponendum est.

V. 311. NEC MANIFESTA PATET FALSI FALLACIA MUNDI, NEC SIMILIS SIMILI TOTO NOX REDDITUR AEVO. Verfus spurii et inepti. Si corrigendi essent; sic darem,

Sed *similis* luci toto nox redditur anno.
 Sed idem supra dictum erat; et *falsi fallacia mundi* εἰς κόρακας eiiciendum.

V. 317. SIDERIBUS MEDIIS, AN QUAE SINT QUATTUOR INTER. Et hic quoque

irreptitius et insulsus. Nil refert, utrum in cancro an capricorno sol feratur. Hoc satis est. Et signa intermedia necessario concluduntur.

V. 320. SUPRAQUE CAPUT TERRASQUE FERUNTUR. Sane bene; quod cum dixisset *supra caput* nostrum, addidit *terrasque*: ne nos forte in luna habitare crederemur. Dedit auctor,

Confurgunt, supraque caput SUBTERQUE feruntur.

Subter adverbialiter. Patet emendatio ex ipsa serie: *Confurgunt*, mane; *supra caput feruntur*, interdiu; *subter*, noctu; *resurgunt*, postridie. Quomodo fodes *resurgerent*; nisi prius *subter* latuissent.

V. 321. ET PARIBUS SPATIIS PER SINGULA LUSTRA RESURGUNT. *Lustra* interpretatur

At simul ex illa terrarum parte recedas,
 Quicquid ad extremos temet deverteris axes,
 Per convexa trahens gressum fastigia terrae, 325
 Quam tereti natura solo decircinat orbem
 In tumidum, et mediam mundo suspendit ab omni:
 Ergo ubi conscendes orbem, scandensque rotundum
 Degrediere simul; fugiet pars altera terrae,
 Altera reddetur: sed quantum inflexerit orbis, 330
 Tantum inclinabit caeli positura volantis.
 Et modo quae fuerant surgentia limite recto
 Sidera, curvato ducentur in aethera tractu.

Atque

Vulg. v. 323. ET. 324. AB EXTREMO—PRAEVERTERIT AXE. 325. GRADUS.
 326. SOLI—ORBE. 328. CONSIDES. 330. ORBEM.

pretatur Scaliger, *periodos quascumque*: ut infra 580, *lustra decem solis*, decem annos. Atqui hoc inauditum alias, et ad haec ipsa loca accommodatum est. *Lustrum* ubique est quinquennium; *lustra duo* illic legendum, non *decem*: hic repone,

Et paribus spatiis per singula PUNCTA feruntur.

In sphaera, inquit, recta zonae surgunt paribus spatiis per singula circuli puncta.

V. 323. ET SIMUL EX ILLA. Libri veteres recte, *At simul ex illa*.

V. 324. QUICQUID AB EXTREMO TEMET PRAEVERTERIT AXE. Sic Scaliger et Huetius: hic tamen *extremum axem* polum interpretatur, et *praeverterit*, apparere inceperit; ille *extremum axem*, summum globi cli-vum sub aequinoctiali. Utrumque durum et coactum. Gemblacensis *ab extremo*, et superne pro lectione varia *ad extremos*. Contra, Lipsiensis in textu, *ad extremos*, superne *ab extremo*. Vossianus simpliciter, *ad extremos*. Repone,

Quicquid AD EXTREMOS temet DEVERTERIS AXES.

Extremi axes, polus uterque: recte; nam de utroque aequè verum est. *Devertere*, a via

recta sub aequatore. *Praevertere* nihil loci hic habet. *Quicquid*, quantumcumque vel quantulumcumque.

V. 325. PER CONVEXA GRADUS GRESSUM FASTIGIA TERRAE. Monstrum lectionis. Dissimulat tamen Scaliger: Huetius autem, qui *praeverterit* temet amplexus est, *gressum gradus* accipit, *te qui gressus es gradus*; ut Plautus, *machinabor machinam*, et alia similia. Et hoc quidem pacto omnia sint protinus alba. Vossianus pro *gradus* habet *gravis*. Repone;

Per convexa TRAHENS gressum fastigia terrae.

Trahere gressum; ut *trahere genua*, *trahere vestigia*.

V. 326. QUAM TERETI NATURA SOLI DECIRCINAT ORBE IN TUMIDUM. Quid hic facit *natura soli*? nam agrorum cultura hic non agitur. Libri veteres, *solo*. Repone,
Quam tereti natura SOLO decircinat ORBEM

In tumidum.

Tereti, globoso, ut Noster i, 207.

teretes facit esse figuras

Stellarum.

et 230.

Sed quia per teretem deducta est terra tumorem.

V.

Atque erit obliquo signorum balteus orbe,
 Qui transversus erat: statio quando illius una est, 335
 Nostrae mutantur sedes. ergo ipsa moveri
 Tempora iam ratio cogit, variosque referre
 Sub tali regione dies; cum fidera flexo
 Ordine conficiant cursus obliqua malignos:
 Longius atque aliis aliud propiusve recumbat. 340
 Pro spatio mora cuique datur. quae proxima nobis
 Confurgunt, longos caeli visuntur in orbes.
 Ultima quae fulgent, citius merguntur in umbras.
 Et quanto ad gelidas propius quis venerit arctos,

Tam

Vulg. v. 341. MAGNA. 343. EFFULGENT CAECIS—UMBRIS.

V. 328. ERGO UBI CONSIDES, ORBEM
 SCANDENSQUE ROTUNDUM DEGREDIE-
 RE, SIMUL FUGIET PARS ALTERA TER-
 RAE. *Consides* a Scaligero est; libri veteres
consedes, novi *conscendes*. Aliud hic agebat
 vir magnus: quomodo enim *confidet* quis, quod
 est *sedendo. quiescet*, et tamen *degredietur*? Haec
 frontibus adversis pugnant. Sed in notis, quasi
 sui oblitus, *desides* explicat; prave tamen pro
descendes, ab aequinoctiali scilicet versus po-
 lum. Haec sunt operae nimium quidem ce-
 leris curaue carentis. Repone et distingue,
Ergo ubi CONSCENDES orbem, scandensque
rotundum

Degrediere simul; fugiet pars altera terrae.
Rotundum genere neutro, substantive: ut infra
 versu 375.

Dimidium e toto tantum videt orbe rotundi.
Orbem scandensque, pro *orbemque scandens*, fe-
 rula castigandum. Huetius quoque, qui ubi-
 que carpendo Scaligero invigilat, non ipse hic
 effugit culpam. Sugillat hominem, quod *di-*
grediere mutaverit in *degrediere*: sed ita plane
Gemblacensis; et sententia hoc flagitat. At,
 inquit, hoc perinde est, ac si dixisset *Mani-*
lius, cum *descendes conscendens globum*, quo
 nihil absurdus est. Itane vero? Immo qui
 terrae globum *conscendit*, necesse est ut simul
 descendat. Et haec ipsa argutia est, quam
 auctor hic captat. Sic i, 232.

Exoriens simul atque cadens: quia fertur in orbem

Ventris, et acclivis pariter declivia iungit.
 et mox, 241.

Et pariter surgente via, pariterque cadente.

V. 330. SED QUANTUM INFLEXERIT
 ORBEM. Libri veteres *orbe*. Quis hodie tam
 validus, tam Atlanteis humeris, ut orbem in-
 flectat? Repone,

sed quantum inflexerit ORBIS,

Tantum inclinabit caeli positura volantis.
 Utrumque intransitive; *se inflexerit, se incli-*
nabit.

V. 341. PRO SPATIO MORA MAGNA
 DATUR. Quid est *magna pro spatio*? Nec
 magna datur nec parva; sed aequalibus spatiis
 aequalis mora. Repone igitur,

Pro spatio mora CUIQUE datur.

V. 343. ULTIMA QUAE EFFULGENT
 CAECIS MERGUNTUR IN UMBRIS. *Gem-*
blacensis quae fulgent, ceteri et fulgent; omnes
 vetusti *ceteris pro caecis*; Vossianus denique
umbras. Repone,

Ultima quae FULGENT, CITIUS mergun-
tur in UMBRAS.

ut iii, 416. *mergentur ad umbras.*

et 545. *quod tardius illa,*

Haec citius peragant orbem.

V.

Tam magis effugiunt oculos brumalia signa: 345
 Vixque ortis occasus erit. si longius inde
 Procedat, toto condentur singula mense,
 Tricenasque trahet connexo tempore noctes.
Et totidem luces adiment. sic parva dierum
Efficitur mora, et attritis consumitur horis, 350
Paulatimque perit statio fulgentibus astris,
 Pluraque, per partes subrepto tempore, signa
 Quaerentur

Vulg. v. 345. OFFICIUNT OCULIS. 346. ORTUS. 347. PROCEDAS TOTIS—
 MEMBRIS. 348. TRAHENT. 352. SUBRUPTO.

V. 345. TAM MAGIS OFFICIUNT OCULIS BRUMALIA SIGNA. An signa ipsa efficiunt oculis, ne videri possint? Ergo ex lucidis opaca facta sunt. Libri veteres efficiunt, et Vossianus oculos. Repone igitur,

Tam magis EFFUGIUNT OCULOS brumalia signa. ut iii, 378.
Effugit ergo oculos Phoebus.

V. 346. VIXQUE ORTUS OCCASUS ERIT. Nec versui numeri constant, nec verbis sententia. Repone,

Vixque ORTIS occasus erit.
 Brumalibus signis vix ortis occasus eveniet; adeo breves sunt tum dies.

V. 347. SI LONGIUS INDE PROCEDAS TOTIS CONDENTUR SINGULA MEMBRIS. Codices omnes procedat. Scribe, inquit Scaliger, procedas: oblitus quod in versu 344 legerat, Quanto propius quis venerit; deinde, si procedat: idem scilicet, qui venerat. Perperam igitur, procedas. Quale vero id quod sequitur, totis condentur singula membris? An singula, hoc est omnia, signa integra condentur, siue numquam orientur in ea regione qua nox longissima est unius mensis, siue sub latitudine poli 67, 30'? Ne unum quidem signum totis membris condetur, nisi ubi nox bimestris est. Repono,

PROCEDAT, TOTO condentur singula MENSE.
 quod versus sequens probat, tricenas noctes; et versus 355, ereptis mensibus.

V. 348. TRICENASQUE TRAHENT CONNEXO TEMPORE NOCTES. Gemblacensis

et alter trahet. Repone igitur,

Tricenasque TRAHET connexo tempore noctes.
 Ordo est, Quanto propius quis ad arctos venerit, tanto breviores ei dies erunt; et signa brumalia ab ipso statim ortu occident. Si longius inde polum versus procedat, singula xii signa per mensis spatium ei condentur, et ille trahet tricenas noctes sine die. Trahet noctes xxx; siue xxx dies naturales in tenebris aget. Sic trahere vitam, tempus, &c. Virgilius Aen. i, 752.

Necnon et vario noctem sermone trahebat Infelix Dido.

Sed et alterum bene habet, fidera trahent tricenas noctes; ut Horatius Serm. ii, vi, 25.

Sive aquilo radit terras, seu bruma nivalem Interiore diem gyro trahit.

V. 349. ET TOTIDEM LUCES ADIMENT: SIC PARVA DIERUM EFFICITUR MORA, ET ATTRITIS CONSUMITUR HORIS, PAULATIMQUE PERIT STATIO FULGENTIBUS ASTRIS. Etiam hos tres pro adulterinis habeo. Si in priore versu legeris trahet cum Gemblacensi, nihil opus est pluribus; nam qui hic scripsit adiment, sine dubio legebat trahent. Sed esto, ut trahent sit vera lectio; nihil hi tres habent auctore dignum. Cum dixisset, tricenas noctes connexo tempore, quid opus erat addidisse, totidem luces adiment? quod vel caeco per se apparet. Illa vero Sic mora dierum efficitur parva, et attritis horis consumitur; ut sermonis scabiem condonem, falsa sunt. Illud sic causam demonstrat, ideo moram dierum parvam, quia tricenae luces adimuntur. Atqui durante nocte

Quaerentur medio terrae celata tumore ;
 Abducentque simul Phoebum, texentque tenebras,
 Mensibus ereptis donec sit debilis annus. 355
 Si vero natura finat sub vertice caeli,
 Quem gelidus rigidis fulcit compagibus axis,
 Aeternas super ire nives, boreamque rigentem
 Prona Lycaoniae spectantem membra puellae ;
 Stantis erit caeli species: laterumque meatu 360
 Turbinis

Vulg. v. 354. ADDUCENT. 358. ORBEMQUE. 360. MEATUS.

nocte illa menstrua, nulla dierum mora est ; cum dies ipsi nulli sint : post vero noctem menstruam, tantum abest ut mora dierum minuatur et consumatur ; ut continuis diebus crescat mora, donec ad diem tandem menstruum pervenerit. Denique quid sit *statio perit astris*, ne concipere quidem possum ; si latine modo loquamur, non barbare.

V. 352. PLURAEQUE PER PARTES SUBRUPTO TEMPORE SIGNA TERRAE QUARENTUR MEDIO CELATA TUMORE. *Subrupto* quidem codices, et mox 355, *eruptis* ; pro *subrepto* et *ereptis*. Vetusti quoque omnes hoc ordine,

Quaerentur medio terrae celata tumore.

Repone,

Pluraque, per partes SUBREPTO tempore, signa

Quaerentur, medio terrae celata tumore.

Tempore per partes subrepto, donec duo, tres, quattuor, quinque, et sub polo ipsa sex demum menses erepti erunt.

V. 354. ADDUCENTQUE SIMUL PHOEBUM TEXENTQUE TENEBRAS. *Adducent* explicat Scaliger ex notissimo Homeri loco,

Εγγὺς γὰρ πυκλὸς τε καὶ ἡμέτερος εἰσι
 κέλευθοι.

Adducent Phoebum et tenebras, brevissimo noctis momento interiecto. Multa hic peccantur. Brevissimo diei momento oportuit, non noctis. Non enim de longis diebus hic agitur, sed longis noctibus. Volebat, opinor, Scaliger noctem ibi esse pene xxiv horarum. Atqui noctem menstruam iam auctor memoraverat

versu 348 ; et procedenti polum versus nox crescit. Denique verba ipsa sensum istum ferre nequeunt. Repone, quod et Huetius vidit, *ABDUCENTQUE simul Phoebum, texentque tenebras.* ut contra versu 380. *Adducitque simul luces, tenebrasque relinquit.*

V. 358. AETERNAS SUPER IRE NIVES ORBEMQUE RIGENTEM. Repone, *BOREAMQUE rigentem.*

ut Noster i, 321.

Proxima fulgentes arctos boreamque rigentem.

V. 359. PRONA LYCAONIAE SPECTANTEM MEMBRA PUELLAE. *Prona membra*, inquit Scaliger, *ad illos respicientia, qui directo sub polo sita sunt.* Non hoc voluit auctor : sed quia *puellae* dixerat, *prona membra* addidit ; ut indicaret non puellae iam formam habere, sed urae. Ovidius Met. i, 84.

Pronaque cum spectent animalia cetera terram,

Os homini sublime dedit.

Ovidius de Iunone, cum puellam hanc in urfam transformaret, Metam. ii, 477.

Dixit, et adversa prensis a fronte capillis,

Stravit humi pronam.

Statius Theb. vi, 277.

Io post tergum, iam pronam, dolorque parentis. Gemblacensis et Lipsiensis *prima* in textu, et *prona* pro lectione varia.

V. 360. LATERUMQUE MEATUS TURBINIS IN MOREM RECTA VERTIGINE CURRIT. Venetus et Lipsiensis *meatum* ; Gemblacensis

Turbinis in morem recta vertigine curret.
 Inde tibi obliquo sex tantum signa patebunt
 Circuitu, nullos umquam fugientia visus,
 Sed teretem inclini mundum comitantia spira.
 Hic erit una dies per senos undique menses, 365
 Dimidiumque trahens contextis lucibus annum:
 Numquam erit occiduus quod tanto tempore Phoebus,
 Dum bis terna suis perlustrat curribus astra;
 Sed circumvolitans recto visetur ab axe.
 At simul e medio praeceps descenderit orbe, 370
 Inferiora petens devexo sidera curru,

E

Vulg. v. 361. CURRIT. 364. ACCLINI—SEMPER. 368. CURSIBUS.
 369. VERSATUR AB ORBE. 371. DEIECTO—CURSU.

Gemblacensis et Vossianus *meatu*. Repone,
laterumque MEATU

Turbinis in morem recta vertigine CURRET.
 Caelum curret *meatu laterum*; ipse enim *ver-*
tex stabit et non movebitur.

V. 364. SED TERETEM ACCLINI MUN-
 DUM COMITANTIA SEMPER. Cur sub-
 stantivum suum deest τῶν *acclini*? Immo, ex
 mente Scaligeri, *circuitu* subauditur ex versu
 praecedente. Nego hoc admitti posse; cum
 intercesserit colon sensus diversi, *mullos umquam*
fugientia visus. Sed esto: quid sibi vult *accli-*
ni circuitu? *Id est*, inquit, *circuitu incum-*
bente in horizontem, et ipsum stringente. Quid
 narrat? An *sex* signa circuitu suo incumbent
 in horizontem, qui, in hac sphaera parallela,
 aequator est? Nonne finis geminorum et ini-
 tium cancri (si in eius initio solstitium ponitur)
 aberunt ab horizonte gradus 23, 30? Repono,

Sed teretem INCLINI mundum comitantia
SPIRA.

Inclini, ἀκλινεῖ, non inclinante spira, sed
semper horizonti parallela. Sic i, 595 de cir-
 culis parallelis;

His eadem est via, quae mundo; pariterque
rotantur

Inclines, sociosque ortus occasibus aequant.

Intervalla pari servantes limite semper.

Inclines; non ex Scaligeri solum emendatione,

sed sic vetusti omnes habent. *Spira*; ut i, 573,
 de aequatore;

Tertius in media mundi regione locatus

Ingenti spira totum circumdat olympum.

Ubi pro *spira* codices universi *spera*: unde
 tanto facilius hic mutari potuit in *semper*. Ne-
 que obiicias, quod asperior exit versus, vocali
 correpta ante *sp*. Sic enim Virgilius, Aen.
 xi, 308.

Spem siquam accitis Aetolum habuistis in
armis

Ponite. *spes sibi quisque: sed haec quam*
angusta videtis.

Horatius Serm. i, ii, 30.

Contra alius nullam, nisi olente in fornice
stantem.

V. 368. DUM BIS TERNA SUIS PER-
 LUSTRAT CURSIBUS ASTRA. Repone
 CURRIBUS: ut mox versu 372 de eodem;

Et dabit in pronum laxas effusus habenas.

et 379.

Dum sex submersis vectatur Phoebus in astris.

Perlustrat curribus, ut Virgilius Aen. ix, 57.
huc turbidus atque huc Lustrat equo muros.

V. 369. SED CIRCUMVOLITANS REC-
 TO VERSATUR AB ORBE. Quid quaeso est,
 Phoebus *versatur* ab orbe? περιάγειν,
 inquit Scaliger, circumvertitur ut turbo. Er-
 gone,

Et dabit in pronum laxas effusus habenas ;
 Per totidem menses iunget nox una tenebras
 Vertice sub caeli . nam quisquis spectat ab axe ,
 Dimidium e toto tantum videt orbe rotundi : 375
 Pars latet inferior . neque enim circumvenit illum
 Recta acies , mediaque tenus distinguitur alvo .
 Effugit ergo oculos summo spectantis ab axe ,
 Dum sex submersis vectatur Phoebus in astris :
 Sideribus donec totidem quot mensibus actis , 380
 Cesserat unde , redit ; geminasque ascendit ad arctos ;
 Adducitque simul luces , tenebrasque relinquit .

Hic

Vulg. v. 374. OMNI. 375. ET—MUNDUM—ROTUNDO. 378. ORBE.

gone, ex auctoris doctrina, sol non movet vertitque se, sed ab alio movetur et vertitur? Mendosa haec sunt; nam et versus sequens verbo *orbe* terminatur. Venetus, Lipsiensis, Vossianus, *versetur ab orbe*. Repone,

Sed circumvolitans recto VISETUR AB AXE.
 Non occiduis erit, sed *visetur*.

V. 371. INFERIORA PETENS DEIECTO SIDERA CURSU. Iterum repone CURRU: ut probat versus sequens. Vide versum 368. Sed *deiecto* non belle convenit; ne forte ex Phoebo Phaëthonta habeamus. Repone,

Inferiora petens DEVEXO SIDERA CURRU.
 Silius Italicus, iv, 482.

Condebat noctem devexo Cynthia curru.

V. 373. PER TOTIDEM MENSES IUNGET NOX UNA TENEBRAS. VERTICE SUB CAELI NAM QUISQUIS SPECTAT, AB OMNI DIMIDIUM ET TOTO MUNDUM VIDET ORBE ROTUNDO. Scaliger ad versum 369, *sequentes*, ait, *versus*, *atque adeo tota haec tractatio supra omnes elegantias est*. Miror hoc ab eo dici; qui ipse inter magnos poëtas iure numeratur. Sane haec, ut ab auctore profecta sunt, sunt elegantissima: sed, ut a Scaligero edita sunt, plerumque absurda. Iam habuimus *versatur ab orbe*, pro *visetur ab axe*; *deiecto cursu* pro *devexo curru*; et plura

huiusmodi restant: de hoc vero loco quid tandem iudicabimus? Ordo est; *Quisquis spectat sub vertice caeli, videt dimidium mundum ab omni et toto orbe rotundo*. Quale igitur illud, *ab omni et toto orbe*? Nonne idem *omni* quod *toto*? Ἑλληνισμὸς, inquit, ἀπὸ παντὸς καὶ ὅλης. Bene vero quod Graecum est; et, ut librarii Latini olim dicebant, *non potest legi*. Piget tam ineptis diutius haerere. Venetus, *ex toto*: vetusti quattuor *rotundi* pro *rotundo*. Repone, et distingue,

Per totidem menses iunget nox una tenebras
Vertice sub caeli. nam quisquis spectat ab
 AXE,

Dimidium E toto TANTUM videt orbe ROTUNDI.

Sub caeli vertice, id est sub polo, *nox erit per sex menses*. Verum hoc est, sed ratio quaeritur. *Quisquis enim*, inquit, *ab axe*, sive a caeli vertice, *spectat, dimidium tantum videt e toto rotundi orbe*. Et hoc verum est. *Rotundi*, substantive et neutrius generis; sic et supra versu 328.

V. 378. EFFUGIT ERGO OCULOS SUMMO SPECTANTIS AB ORBE. Gemblacensis ore: iterum repone AXE, ut versu 374.

V. 382. ADDUCITQUE SIMUL LUCES TENEBRASQUE RELINQUIT, SIDERIBUS
 Y
 DONEC

Hic locus in binas annum noctesque diesque
Per duo partitae dirimit divortia terrae.

Et quoniam quanto variantur tempora motu, 385
Et quibus e causis, dictum est; nunc accipe, signa
Quot surgant in quoque loco, cedantque per horas:
Partibus ut preni possint orientia certis,
Ne falsus dubia ratione horo scopos erret.
Atque hoc in totum certa sub lege sequendum; 390
Singula quod nequeunt, per tot distantia motus,
Temporibus numerisque suis exacta referri,
A me sumat: iter positum sibi quisque sequatur,
Perque meos tendens gressus mihi debeat artem.
Quacumque hoc parte in terrarum quisque requireret, 395
Deducat proprias noctemque diemque per horas;
Maxima sub cancro minimis quae cingitur umbris:
Et sextam summae, fuerit quae forte, diurnae

Vicino

Vulg. v. 394. SUOS TENDAT. 395. PARTI.

DONEC TOTIDEM, QUOT MENSIBUS AC-
TIS, CESSERAT UNDE, REDIT; GEMI-
NASQUE ASCENDIT AD ARCTOS. Sic qui-
dem libri scripti editique. Sed quale fodes
hoc est? *Phoebus*, in sphaera parallela, adducit
lucis, et relinquit tenebras, donec post sex men-
ses, ultra aequatorem actos, redit ad arctos?
Contrarium prorsus verum est: non adducit
lucis, donec ad arctos redierit. Muta ordi-
nem versuum, et sanus erit locus,

*Sideribus donec totidem quot mensibus actis,
Cesserat unde, redit; geminasque ascendit ad
arctos;
Adducitque simul lucis, tenebrasque relin-
quit.*

V. 391. SINGULA QUOD NEQUEUNT.
Ordo est, *Quod singula, per tot motus distantia
ac diversa, nequeunt referri.*

V. 394. PERQUE SUOS TENDAT GRES-
SUS: MIHI DEBEAT ARTEM. Nequeo con-

cipere, quid sit tendere per *suos* gressus: nisi
sua ipsum vestigia legere vel relegere. Quo-
rum sensuum neutrum hic convenit. Repono,
*Perque MEOS TENDENS gressus mihi debeat
artem.*

V. 395. PARTI TERRARUM. Gembla-
censis, *parte terrarum*: Vossianus, *para ter-
rarum*: Lipsiensis, *parat iter rarum*. *Parti*,
Plautus et Lucretius. Sed hic non est opus.
Lege,

*Quacumque hoc PARTE IN terrarum quis-
que requireret.*

V. 403. ADVERSO NASCENTIS SIDERE
TAURI. Repone, quod et Huetius indicavit,
AVERSO. Ordo est, *Tantum temporis tribu-
atur ad ortus tauri, surgentis averso sidere.*

V. 404. HAS INTER QUASQUE AC-
CIPET NEMEEIUS HORAS. *Nemeeius* a
Scaligero est: Noster saepe *Nemeaeus* habet,
us

Vicino tribuat post cancri templa leoni.
 At quae nocturnis fuerit mensura tenebris, 400
 In totidem partes simili ratione secanda est:
 Ut, quantum una ferat, tantum tribuatur ad ortus
 Temporis averso nascentis fidere tauri.
 Has inter, quasque accipiet Nemeaeus in ortus,
 Quod discrimen erit, per tres id divide partes; 405
 Tertia ut accedat geminis, quae tempora tauro
 Vinciat, atque eadem cancro, similisque leoni:
 Sic erit ad summam ratio perducta priorem,
 Quam modo divisus Nemeaeus duxerat horis.
 Inde pari virgo procedat temporis auctu: 410
 Sed certa sub lege, prioris semper ut astri
 Incolumem servant summam, crescantque novando.
 His usque ad chelas horarum partibus aucta,
 Per totidem a libra decrescent sidera partes;

Et

Vulg.v.403.ADVERSO.404.NEMEEIUS HORAS.409.QUOMODO—NEMEA SIBI DUXERIT.
 412. SERVET—CRESCENSQUE. 413. DENAS—AUCTIS. 414. LIBRAE—SIDERE.

ut Ovidius aliique; nusquam nisi hic *Nemeius*.
 Libri universi, *Nemeaeus in horas*. Repone,
Has inter quasque accipiet NEMEAUS IN
 ORTUS.

Has partes inter; non has horas, ut Scaliger.
 Et ut antea versu 402, tribuatur *ad ortus* tau-
 ri; ita nunc, *leo accipiet in ortus*.

V. 409. QUOMODO DIVISIS NEMEA
 SIBI DUXERIT HORIS. Libri veteres *Ne-*
mea si: recentiores *Nemeaeus duxerit*: *Nemea*
 pro leone miror ut Scaligero placuerit. Re-
 pone,

Sic erit ad summam ratio perducta priorem,
 QUAM MODO DIVISIS NEMEAUS DUXE-
 RAT HORIS.

Quam summam, scilicet sextam summae di-
 urnae, leo duxerat versu 399. Planum hoc ex
 diagrammate.

V. 410. INDE PARI VIRGO PROCEDAT
 TEMPORIS AUCTU. Codices universi *auctu*.

Recte emendavit Scaliger *temporis auctu*. Et
 frustra obnititur Huetius, mendosa loca in tes-
 timonium proferens. Sic Plinius Hist. ii, 17.
Sol bis permutatis spatiis, in auctum diei, bru-
ma; noctis vero, solstitio. Fidem facit ver-
 bum, a quo ducitur: nam in hoc sensu dici-
 mus, *tempus augetur, non agitur*.

V. 412. INCOLUMEM SERVET SUMMAM,
 CRESCENSQUE NOVANDO. Hoc non ad vir-
 ginem solam spectat, sed ad quinque ab ariete
 priora sidera. Repone igitur,

prioris semper ut astri
 Incolumem SERVET summam, CRES-
 CANTQUE novando.

Crescant novando; ut supra iii, 284.

Hora novo crescit per singula signa qua-
drante.

V. 413. HIS USQUE AD DENAS HORA-
 RUM PARTIBUS AUCTIS PER TOTIDEM
 A LIBRAE DECRESCENT SIDERE PARTES.

Y 2

Quid

Et quantis utrimque modis tollentur ad ortus, 415
 Diversam in sortem tantis mergentur ad umbras.
 Haec erit horarum ratio ducenda per orbem,
 Illa quot stadiis oriantur quaeque cadantque:
 Quae cum tercentum numeris vicinaeque constent,
 Detrahe tot summae partes, quot ademit utrimque 420
 Omnibus ex horis aestivae nomine lucis,
 Solstitium summo peragit dum Phoebus olympos.
 Quodque his exuperat demptis, id didito in aequas
 Sex partes, sextamque ardenti trade leoni.
 Rursus qui steterit numerus sub nomine noctis, 425
 Eius erit signo tauri pars illa dicanda.
 Quodque hanc exuperat partem, superatur ab illa,
 Distinguitque duas medio discrimine summas;

Tertia

Vulg. v. 415. IN UTRUMQUE. 420. DETRAHITUR SUMMAE TOTA PARS QUOTA
 DEMIT. 421. MOMINE NOCTIS. 425. MOMINE.

Quid hoc est? *Usque ad denas auctis*; cum ex ipso auctore et diagrammate ad eius doctrinam accommodato, clarum sit *per vicenas* partes augeri? Libri omnes, *fidera*, non *fidere*. Repone,

His usque ad CHELAS *horarum partibus*
 AUCTA,

Per totidem a LIBRA *decreſcent* SIDERA
 partes.

Chelae et *libra* idem signum est. Ab ariete usque ad libram crescunt *fidera* per partes vicenas; a libra usque ad pisces per partes totidem decreſcunt.

V. 415. ET QUANTIS IN UTRUMQUE
 MODIS TOLLENTUR AD ORTUS. *In utrumque* quid sit nescio. *In a Vossiano* abest. Repone,

Et quantis UTRUMQUE *modis tollentur ad*
 ortus.

Utrimque, tam sex borealia signa, quam australia. Cave autem, ne interpreteris *quantis modis* et *tantis*, quot modis et tot. Numerus vicenarum horae partium est *quotus*; *modus* est *quantus*.

V. 420. DETRAHITUR SUMMAE TOTA PARS, QUOTA DEMIT UTRUMQUE. *Tota* hic, *τοσάυτη*, priore brevi; cui respondet *quota*. Negat tamen hoc posse Servius ad Aen. i, 189. *Plerique*, inquit, *derivationem* ducunt ab eo quod est tot, totus; ut ab eo quod est quot, quotus. Sed illud notandum; cum tot naturaliter brevis sit, totus producitur: quotus vero secundum suam originem brevis permanet. Quid igitur fiet? Aut librarii hic condemnandi erunt, aut auctor ipse in periculo erit famae et aetatis. Dico verba esse mendosa. Si enim *quota* hic in mendo est, simul erit et *tota*. Atqui *quotam* demit Phoebus dicendum erat, non *quota*: quod quo casu Scaligeri narem effugerit miror. Venetus et Vossianus *quod ademit*, hoc est *quot*; nam passim permutantur. Gemblacensis clare, *quot ademit*. Repone,

DETRAHE TOT SUMMAE PARTES, QUOT
 ADEMIT *utrimque*.

Detrahe, inquam, scribendum, ut versu 405. *per tres id divide partes*. et 423. *id didito in aequas Sex partes*. et 454. *totum in partes ita digere*

Tertia pars eius numero superaddita tauri
 Traditur et geminis . simili tunc cetera lucro 430
 Procedunt , numeros semper tutata priores ;
 Augebuntque novo vicinas munere summas ,
 Donec perveniant ad iustae fidera librae :
 Ex illa totidem per partes sic breviantur ,
 Lanigeri ad fines : conversaue omnia lege 435
 Accipiunt redduntque pares cedentia sortes .
 Haec via monstrabit stadiorum ponere summas ,
 Et numerare suos ortus per fidera cuncta .
 Quod bene cum propriis simul acceptaveris horis ,
 In nulla fallet regione horoscopus umquam ; 440
 Cum poterunt certis numerari singula signa
 Temporibus , parte ex illa quam Phoebus habebit .

Nunc

Vulg. v. 432. NOVEN VICENAS MOMINA. 433. TEMPORA. 435. MOMINA
 LEGEM. 436. PERDUNT.

*digere tempus. Abeat igitur tota pars illuc, ubi
 pars toto aequatur, et omnia absurda habitant.*

V. 421. OMNIBUS EX HORIS AESTIVAE
 MOMINE NOCTIS. *Momine* a Scaligero est,
 libri omnes *nomine* ; quod recte asserit expli-
 catque Huetius : sed aliud restabat corrigend-
 dum. Non enim *noctis nomine* hoc fit, sed
diei. Nomen noctis mox habes versu 425.
 Repone igitur,

Omnibus ex horis aestivae NOMINE LUCIS.

V. 425. SUB MOMINE NOCTIS. Iterum
 repone, NOMINE. Libri hic veteres *numine*.

V. 432. AUGEBUNTQUE NOVEN VICEN-
 NAS MOMINA SUMMAS. Haec portenta
 sunt, *novem* et *vicenas* : in quibus explicandis
 ingenium frustra attrivit Scaliger. Libri ve-
 teres, *vicinas munera*. Repone,

*Augebuntque NOVO VICINAS MUNERE
 summas.*

Novo munere augebunt, ut supra versu 284.

Hora novo crescit per singula signa quadrante.
Vicinas summas, hoc est, vicinorum fiderum
summas.

V. 433. AD IUSTAE TEMPORA LIBRAE.
 Vetusti omnes, *ad iustae sidera librae*.

V. 435. CONVERSAQUE MOMINA LE-
 GEM ACCIPIUNT, PERDUNTQUE PARES
 CEDENTIA SORTES. Haec inepta et men-
 dosa sunt. Libri veteres, *conversaue omnia*
lege. Repone,

*conversaue OMNIA LEGE
 Accipiunt REDDUNTQUE pares cedentia
 sortes.*

Ordo est, *Conversaue lege, omnia accipiunt
 pares sortes, cedentiaue reddunt. Conversa*
lege, id est, mutata vice, ut Noster iii, 469.

*Rursus et incipiunt propria de sorte diebus
 Cedere conversa labentia tempora lege.*

et iii, 649. *Convertitque vices.*
 et iii, 265.

*Atque ibi conversis vicibus mutantur in horas
 Brumales.*

Accipiunt redduntque, antitheta nostro sollem-
nia. Virgilius Aen. viii, 449.

alii taurinis follibus auras
Accipiunt redduntque.

V.

Nunc quibus hiberni momentis surgere menses
 Incipiant (neque enim paribus per fidera cuncta
 Procedunt gradibus, nivei dum vellera signi 445
 Contingant, aequum luces cogentia et umbras
 Ferre iugum) magna est ratio, breviterque docenda.
 Principio capienda tibi est mensura diei,
 Quam minimam capricornus agit; noctisque per horas
 Quam summam. quoque ab iusto superaverit umbra,
 Et trepident luces, eius pars tertia signo 451
 Tradenda est medio: qua semper forte retenta;
 Dimidia ut vincat primum, vincatur et ipsum
 Extremo, totum in partes ita digere tempus.
His opibus tria signa valent. sed summa prioris 455
Accedit numeri coniuncta sequentibus astris.
 Sic erit, ut ternis fuerit si longior horis

Brumali

Vulg. v. 453. DIMIDIO vincat. 457. CESSERIT.

V. 452. TRADENDA EST MEDIO SEMPER: QUA SORTE RETENTA DIMIDIO VINCAT PRIMUM, VINCATUR ET IPSUM EXTREMO; TOTUM IN PARTES ITA DIGERE TEMPUS. Lege et distingue,

Tradenda est medio: QUA SEMPER forte retenta;

DIMIDIA UT vincat primum, vincatur et ipsum

Extremo, totum in partes ita digere tempus.

Ita digere, ut vincat. Sic digere totum tempus in partes; ut medium signum dimidia parte vincat primum, et ab extremo dimidia vincatur.

V. 455. HIS OPIBUS TRIA SIGNA VALENT. SED SUMMA PRIORIS ACCEDIT NUMERI CONIUNCTA SEQUENTIBUS ASTRIS, CESSERIT UT: TERNIS FUERIT SI LONGIOR HORIS. Quis, cui ullus harum rerum gustus est, sententiam sic terminaverit, *Cesserit ut?* Locus mendosissimus. Ex his tribus priores duo spurii sunt et inepti. Quorsum

enim pertinet, *valent his opibus?* De opibus signorum (nusquam alias sic loquitur) sive de viribus, effectibus, hic non agitur. *Summa*, inquit, *prioris numeri accedit coniuncta*. Si *coniunctam*, quod puto, duplicatam intelligit, falsum est; si aliter, *accedit coniuncta* bis rem eandem dicit. His spuriiis sublatis; vide, ut apte cohaereant omnia: [ipsum

Dimidia ut vincat primum, vincatur et Extremo, totum in partes ita digere tempus.

SIC ERIT, ut, ternis fuerit si longior horis Brumali nox forte die, capricornus in hora Dimidia attollat luces.

Sic erit, sic eveniet, ut capricornus in dimidia hora, &c. Omnes codices vetusti in hora.

V. 459. ET AQUARIUS HORAE IPSE SUAM PROPRIAE DUCAT, SUMMAEQUE PRIORIS ADIUNGAT. Repone,

et aquarius horae Ipse suam SORTEM ducat, summaeque PRIORI Adiungat.

Suam

Brumali nox forte die, capricornus in hora
 Dimidia attollat luces; et aquarius horae
 Ipse suam sortem ducat, summaeque priori 460
 Adiungat: pisces tantum sibi temporis ipsi
 Constituant, tantum accipiant de sorte priorum;
 Ut tribus expletis horis, noctemque diemque
 Lanigero tradant aequandam tempore veris.
 Incipit a sexta tempus procedere parte 465
 Dividuum: duplicant vires haerentia signa;
 Ultimaque acceptas triplicant. ita summa diebus
 Redditur: aequato solvuntur foenere noctes:
 Rursus et incipiunt propria de sorte diebus
 Cedere conversa labentia tempora lege. 470
 Namque aries totidem deducit noctibus horas,
 Quot prius abstulerant proprio sub nomine pisces.

Hora

Vulg. v. 458. UT. 460. PROPRIAE——PRIORIS. 462. QUANTUM. 463. ET.
 470. DIVERSA.

Suam horae sortem, id est, suam quoque dimidiam; ut priori summae adiuncta fiat hora integra. Priori codices universi.

V. 462. QUANTUM ACCIPIANT DE SORTE PRIORUM, ET TRIBUS EXPLETIS. Repono,

TANTUM accipiant de sorte priorum,

UT tribus expletis.

Tantum sua sorte, tantum de priorum sorte accipiant, ut tres integrae horae fiant. Ut tribus; ut mox versu 473.

cumulentque ut damna priora.

V. 467. ULTIMAQUE ACCEPTAS TRIPPLICANT: ITA SUMMA DIEBUS. *Ita summa diebus, epilogus est, inquit Scaliger. Tam brevis vero epilogus? Quis hoc admittat? Nimirum in scriptis et editis sequebatur versus, nunc 470.*

ita summa diebus

Cedere diversa labentia tempora lege.

Quae cum nullo caemento cohaerent, Scaliger hic suum epilogum fecit; et versum nunc 470 constituit post versum nunc 469. Recte hanc partem executus est; sic enim est constituendus. Sed miror tam sagacem animum non et illud vidisse, versus nunc 468 et 469 suo pariter loco motos esse: nam et in scriptis et in eius editione veniunt post versum nunc 474. Repone,

ita summa diebus

Redditur: aequato solvuntur foenere noctes.

Ita, cum ad arietem ventum est, summa sua xii horarum diebus redditur; et noctes, qui horas foenere sumpserant, solvuntur; ut nihil diebus iam debeant.

V. 470. DIVERSA LABENTIA TEMPORA LEGE. *Diversa codices universi. Sed leges diversae possunt esse infinitae. Repone,*

Cedere CONVERSA labentia tempora lege.

Conversa lege, vice mutata: ut iisdem gradibus deorsum descendant, quibus sursum ascenderant. Vide versum 435.

V.

Hora datur tauro : cumulentque ut damna priora ,
 Dimidiam adiungunt gemini . sic ultima primis
 Respondent , pariterque illis quae proxima fulgent : 475
 Et media aequatis censentur viribus astra .

Praecipuosque gerunt varianda ad tempora motus ,
 Hac vice descendunt noctes a fidere brumae ,
 Tollunturque dies ; annique invertitur ordo ,
 Solstitium tardi dum fit sub fidere cancri . 480

Tuncque diem brumae nox aequat tempora noctis
Longa dies , similique redit , quam creverat , actu .
 Illa etiam poterit nascens via ducere ad astrum ,
 Quod quandoque vadis emissum redditur orbi .
 Nam quota sit lucis , si luce requiritur , hora 485
 Aspicias ; atque hunc numerum revocabis in ipsum
 Multiplicans decies ; adiectis insuper eidem
 Quinque tamen summis : quia qualicumque sub hora
 Ter quinas mundi se tollunt fidera partes .

Hic

Vulg. v. 478. DISCEDUNT. 479. ORBIS. 480. CUM.

V. 474. SIC ULTIMA PRIMIS RESPON-
 DENT. Vides iam, ut apte cohaereant omnia.
 Ultima primis respondent; et proxima proxi-
 mis. Gemini capricorno, taurus aquario,
 aries piscibus. At ante nos ferebatur,

sic ultima primis

Redditur : aequatae, &c.
 sensu prorsus nullo : fatente quidem Scaligero,
 Huetio autem frustra obnitente.

V. 477. PRAECIPUOSQUE GERUNT VA-
 RIANDA AD TEMPORA MOTUS. Et hic
 quoque versus spurius. Quia auctor dixerat,
media astra censeris aequatis viribus ; hoc est,
 pisces et arietem, qui *medii* sunt inter capricor-
 num et geminos, utrumque *tribus horis* censeris ;
 hic cuculus *media* illa pro *cardinibus* accepit,
 ariete et libra : in quo et Huetio imposuit.
 Qualis vero locutio est, *gerere motus* ? Ubique

fere interpolator hic, praeter sensum aut alie-
 num aut falsum, etiam barbarie sua se pro-
 dit.

V. 478. HAC VICE DISCEDUNT NOCTES
 A SIDERE BRUMAE. Quomodo *discedunt* ?
 Cadunt tantum et breviantur ; nusquam abe-
 unt. Repone,

Hac vice DESCENDUNT noctes a fidere
brumae.

Descendunt noctes, tolluntur dies.

V. 479. ANNIQUE INVERTITUR ORBIS
Anni orbis, ut Virgilius Aen. v, 46.

Annuus *exactis* completur *mensibus* orbis.
 Sed cum *invertitur* dicit, non placet *orbis* :
 quid enim orbem poterit invertere ? Repone,
Tollunturque dies ; annique invertitur ORDO.
Ordo vertitur, invertitur, convertitur, per-
mutatur, passim occurrunt.

Noster

Hic ubi constiterit numerus, coniungere et illas, 490
 Quae superent Phoebus partes per signa, memento.
 Ex hac tricenas summa per sidera partes
 Distribues; primamque vicem, quo Phoebus in astro
 Fulserit: inde aliis, solem quaecumque sequentur.
 Tum quo subsistet numerus consumptus in astro, 495
 Quave in parte suam summam momene relinquit,
 Haec erit exoriens et pars, et forma. per ignes
 Continua partes. ubi summam feceris unam,
 Tricenas dabis ex illa per singula signa,
 Donec deficiat numerus. quaque ille sub astri 500
 Parte cadat, credas illam cum corpore natam
 Esse hominis, pariterque orbem vidisse per ignes.
 Sic erit ipse tibi rapidis quaerendus in astris
 Natalis mundi, certoque horoscopus ortu:
 Ut cum exacta fides steterit sub cardine primo, 505
 Fallere non possint summi fastigia caeli,
 Non

Vulg. v. 494. HINC. 505. EX HOC SEDES. 506. POSSIT.

Noster i, 488.
 iii, 196.
 et 234.

*mutatoque ordine fertur.
 naturae vertitur ordo.
 idem stat mensibus ordo.*

sedes. Repone,

Ut cum EXACTA FIDES steterit sub cardine primo.

Exacta, explorata, certa. Fides steterit. ut Noster ii, 751.

Ut cum perceptis steterit fiducia membris.

V. 480. CUM FIT. Recte Scaliger in notis, dum fit.

V. 481. TUNCQUE DIEM BRUMAE. Iterum versus adulterini et inepti. *Redit dies, pro decrescit; simili, quam pro ac vel atque: simili actu; immo dissimili et contrario: et ipsum actu in hac sententia barbare.*

V. 494. HINC ALIIS. Libri vetusti, inde aliis.

V. 505. UT CUM EX HOC SEDES STETERIT SUB CARDINE PRIMO. Gemblacensis, Venetus, Vossianus, *Ut cum ex hac fides; Lipsiensis quoque, sed addit pro varia lectione,*

V. 506. FALLERE NON POSSIT SUMMI FASTIGIA CAELI SIGNIFER OBLIQUUS. Pro Signifer obliquus Gemblacensis, *Non ferret oblitus; Lipsiensis, Non feret oblitus; Venetus, Conferet oblitus; Vossianus, Nosceret oblitus.* Hic Scaliger, *Nusquam, inquit, felicius coniectura nobis cessit olim, quam cum Signifer obliquus dederimus pro Non feret oblitus.* Di meliora, vir magne; quam ut omnes tuae coniecturae ex hac censeantur. Nam, ne dicam nusquam alias apud Nostrum *signifer* haberi; sensum aliquem in his investigo, nec ullum reperire

Non feri te obitus : stent fundamenta sub imo ;
Stent veri stellarum ortus , verique subortus .

Omniaque in proprias vires sortesque recedant .

Nunc sua reddentur generatim tempora signis , 510

Quae divisa etiam proprios ducuntur in annos ,

Et menses , luceſque ſuas , horaſque dierum ,

Per quae praecipuas ostendunt singula vires .

Primus erit ſigni , quo ſol effulſerit , annus ;

Annua quod luſtrans conſumit tempora mundum . 515

Proximus atque alii ſubeuntia ſigna ſequuntur .

Luna dabit menses , peragit quod menſtrua curſum .

Tutelaſque ſuae primas horoſcopos horas

Afferit atque dies , traditque ſequentibus aſtris .

Sic

Vulg. v. 507. SIGNIFER OBLIQUUS. 509. DENIQUE UT. 515. ANNUM—
 CONSUMMAT—MUNDI.

perire queo. Tentemus, ut nobis quoque cadat alea. Repono,

Ut cum exacta fides steterit sub cardine primo ;

Fallere non POSSINT summi fastigia caeli,

NON SERI TE OBITUS ; stent fundamenta sub imo.

Ut cum certus sis de horoscopo qui cardo primus est, tres reliqui, in summo caelo, in occasu, et in imo caelo, non possint te fallere : cum primo invento, certa sit ceterorum statio ; orbe toto in quattuor aequales partes diviso. Par locus est de quattuor cardinibus, supra iii, 217.

Quae pars exortum, vel quae fastigia mundi,

Aut seros obitus, aut imum obsederit orbem.

Sed et ibi seros obitus corruperunt librarii.

V. 508. STENT VERI STELLARUM ORTUS VERIQUE SUBORTUS. Quid hoc est, ortus et subortus ? Subortus, inquiunt, est occasus. Hoc portenti instar est ; cum suboriri fit oriri, ut subortus contra fit occasus. Versus est spurius, ab indocto quodam huc intrusus, et astronomiae et sermonis imperito. Cum videret in depravata illa lectione occasus praeteriri ; addidit de suo, et subortus appellavit. Cum nesciret horoscopum ipsum in cardine primo semper notare ortum ; etiam hoc quasi praete-

ritum supplevit tenebrio ;

Stent veri stellarum ortus.

V. 509. DENIQUE UT IN PROPRIAS VIRES SORTESQUE RECEDANT. Denique ut a Scaligero est ; cum prius editi habuerint *Dena quod*. Vetusti omnes, *Denaque in proprias*. Repone,

stent fundamenta sub imo ;

OMNIAQUE in proprias vires sortesque recedant.

Quattuor cardinum loca intelligit.

V. 515. ANNUM QUOD LUSTRANS CONSUMMAT TEMPORA MUNDI. In hac lectione ordo erit, ut opinor, *Quod sol, luſtrans annum, consummat tempora mundi*. Nec quid fit *luſtrare annum* ; nec *mundi tempora* quae sint, intelligo. *Consummat* a Scaligero est, libri omnes *consumit* ; Vossianus insuper, *mundum*. Repone,

ANNUA quod luſtrans CONSUMIT tempora MUNDUM.

Quod sol, luſtrans mundum, consumit annua tempora. Luſtrat loca, non tempora. Noster i, 520. *quotiesque recurrens*

Luſtravit mundum vario sol igneus orbe.

iii,

Sic annum, mensesque suos natura diesque, 520
 Atque ipsas voluit numerari signa per horas:
 Omnia ut omne foret divisum tempus in astra,
 Perque aliena suos variaret sidera motus,
 Ut cuiusque vices ageret redeuntis in orbem.
 Idcirco tanta est rerum discordia in aevo, 525
 Et subtexta malis bona sunt, lacrimaeque sequuntur
 Vota, nec in cunctos servat fortuna tenorem.
 Usque adeo permixta fluit, nec permanet usquam;
 Amisitque fidem variando cuncta per omnes.
 Non annis anni, nec menses mensibus usque 530
 Conveniunt; seque ipse dies, aliumque revisit;
 Horaque non ulli similis producitur horae.

Tempora

Vulg. v. 523. ALTERNA. 527. CUNCTIS. 530. NON. 531. REQUIRIT.

iii, 213.

Ut totum lustret curvatis arcubus orbem.
 et 368.

Dum bis terna suis perlustrat curribus astra.
Consumit annua tempora, ut Lucretius v, 618.
Lunaque mensibus id spatium videatur obire,
Annua sol in quo consumit tempora cursu.

V. 516. PROXIMUS ATQUE ALII. Proxi-
 mus annus atque alii anni. Recte hoc Scali-
 ger. Gemblacensis et Lipsiensis, atque illis.
 Favet Vossianus, qui habet *aliis*.

V. 520. SIC ANNUM MENSESQUE SUOS
 NATURA DIESQUE, ATQUE IPSAS VO-
 LUIT NUMERARI SIGNA PER HORAS. Sic
 verba vulgo construuntur, Natura voluit nu-
 merari signa per annum, et menses, et dies, at-
 que horas. Atqui ista praepositionis traiectione
 sine exemplo est, nec ferri potest. Ordo est,
 Natura voluit annum, menses, dies, atque ho-
 ras numerari per signa. Signa per, anastrophe:
 ut Virgilius *transstra per*, et *te sine*. Quin et
 sententia ipsa hoc postulat: sequitur enim, *ut*
omne tempus divisum foret in omnia astra. Ut
tempus in astra, ita menses, &c. per sidera.

V. 523. PERQUE ALTERNA SUOS VA-
 RIARET SIDERA MOTUS. Cur per alterna
 tantum, cum omnia in omnibus sint. Repone,
Perque ALIENA suos variaret sidera motus.
 Sic Noster ii, 963.

utcumque aliena capeffunt
Regna. et iv, 311.
Ne lateant aliae vires aliena per astra.
 et 376.
Et genus externum referunt aliena per astra.

V. 527. NEC IN CUNCTIS SERVAT FOR-
 TUNA TENOREM. Vetusti omnes recte, in
 CUNCTOS. Sic iv, 97.

*Nec fortuna probat causas, sequiturve me-
 rentes:*
Sed vaga per cunctos nullo discrimine fertur.

V. 530. NON MENSES MENSIBUS USQUE.
 Libri veteres, NEC menses. Gemblacensis hic
usquam. Sed Lipsiensis et Vossianus recte
usque. *Usquam* iam habuimus versu abhinc
 altero.

V. 531. SEQUE IPSE DIES ALIUMQUE
 REQUIRIT. Veteres libri *requirit*; recen-
 tiores

Tempora quod non stant propriis parentia signis,
 Per numeros omnes aevi divisa volantis:
 Talesque efficiunt vires, casusve minantur., 535
 Qualia sunt, quorum vicibus tum vertimur, astra.
 Sunt quibus et caeli placeat nascentis ab ortu,
Sidere, quem memorant horoscopon, inventuris
 Parte quod ex illa describitur hora diebus,
 Omne genus rationis agi per tempora et astra; 540
 Et capite ex uno menses annosque diesque
 Incipere atque horas, tradique sequentibus astris:
 Et quamquam focia nascuntur origine cuncta,
 Diversas tamen esse vices; quod tardius illa,
 Haec citius peragunt orbem: venit omnis ad astrum 545
 Hora

Vulg. v. 533. SISTANT. 535. MENSES, CASUSQUE. 536. CONVERTIMUR.
 537. PATEAT—HORAE.

tiores relinquit. Illud placuit Scaligero: *dies se requirit, et alium*: quem alium sibi similem non reperit. Vix intelligo. Repone,
seque ipse dies aliamque REVISIT.

Dies revisit se, cum mane proximo renascitur. *Se et alium*, eodem acumine, quo Horatius, Carm. Saec. 9.

*Alme sol, curru nitido diem qui
 Promis et celas, aliusque et idem
 Nasceris.*

V. 533. TEMPORA QUOD SISTANT PROPRIIS PARENTIA SIGNIS. *Sistere*, inquit Scaliger, *absolute, pro stare*: nisi quis censcat legendum, sic stant. Sensus plane aliud desiderat, quod repone;

Tempora quod NON STANT propriis parentia signis.

Non stant, suis signis parentia; sed divisa sunt per omnes numeros.

V. 535. TALESQUE EFFICIUNT MENSES CASUSQUE MINANTUR. Cur menses potius quam annos, dies, horas? Cur casus tantum minantur, nulla commoda faciunt? Si solos casus; non *variabunt*, sed *unum teno-*

rem servabunt; contra hypothesein. Repone, *Talesque efficiunt VIRES, casusve minantur.* Ita ii, 962. *variasque locorum*

Efficiunt vires.

Facilis librarii lapsus, *m̄ses, vires.*

V. 536. QUALIA SUNT, QUORUM VICIBUS CONVERTIMUR, ASTRA. Vetusti omnes; *vicibus TUM VERTIMUR*: recte. *Convertimur* a Scaligero est.

V. 537. SUNT QUIBUS ET CAELI PATEAT NASCENTIS AB HORAE SIDERE, QUEM MEMORANT HOROSCOPI, INVENTURIS; PARTE QUOD EX ILLA DESCRIBITUR HORA DIEBUS OMNE GENUS RATIONIS AGI PER TEMPORA ET ASTRA. Supra, dodecaeteridos rationem inceperat a signo, in quo tum sol fuerit: nunc ex aliorum sententia incipit eam ab ortu solis, quocumque in signo fuerit. Aggrediamur iam correctionem. Et non Scaligeri solum ingenio, sed Gemblacensis et Lipsiensis fide nititur. *Placeat* pro *pateat* etiam Scaligero placuit; sed veritus est mutare. Atqui ita Vossianus; et sensus flagitat. Sic infra versu 682.

Sunt

Hora die bis, mense dies semel, unus in anno
 Mensis, et exactis bis sex iam mensibus annus:
 Difficile est in idem tempus concurrere cuncta,
 Unius ut signi pariter sit mensis et annus.

* Asperiores ut agat mensem: si mensis in astrum 550
 Laetius inciderit, signum sit triste diei:

Si fortuna diem foveat, sit durior hora.

Idcirco nihil in totum sibi credere fas est;

Non annos signis, menses vertentibus annis,

Mensibus aut luces, aut omnes lucibus horas: 555

Quod nunc illa nimis properant, nunc illa morantur;

Et modo deest aliis, modo adest; vicibusque recedit

Aut redit; atque alio mutatur tempore tempus

Interpellatum

Vulg. v. 547. SOLIBUS.

Sunt quibus esse placet decima. ii, 221.

Sunt quibus esse diurna placet. iv, 227.

Sunt quibus et simulacra placent.

Et nota, utrumvis quidem modum bene hic haberi, tam subiunctivum, quam indicativum. Porro cum prava lectio semel invaluisse, *caeli nascentis ab horae*; sensit aliquid deesse tenebrio nescio quis, et versiculum sequentem benigne largitus est. Qualem vero? *Ab fidere*, inquit, *horae caeli nascentis*. Quis vel fando audivit *fidus horae*? Quis duplicem hic genitivum ferat? Quis illud *σπορδαζον* inventuris? Quis illud *quem memorant*? Quasi nunc primum, et non septies ante, *horoscopon* memoraverit. Sed quod omnium minime ferendum, a sententia devius errat. Non enim hic quaeritur *horoscopus*, sed caput et principium *dodecaeteridos*. Abeat ergo hic cuculus, cum dono suo tam lepido: quo repudiato locus sic constituitur,

*Sunt quibus et caeli PLACEAT nascentis ab
 ORTU,*

Parte quod ex illa describitur hora diebus,

Omne genus rationis agi.

Ab ortu caeli nascentis, dodecaeterida deduci.

Sic ii, 791. de ortivo cardine,

Unus ab exortu caeli nascentis in orbem,

V. 547. ET EXACTIS BIS SEX IAM SOLIBUS ANNUS. Annus, inquit, redit xii solibus exactis. Ergo *soles* hic idem quod *mensis*: atqui ubique alias soles sunt *dies*. Virgilius Ecl. ix, 52.

Cantando longos memini me condere soles.

et Aen. iii, 203.

Tres adeo incertos caeca caligine soles

Erramus pelago, totidem sine fidere noctes.

Repone igitur,

et exactis bis sex iam MENSIBUS annus.

V. 549. UNIUS UT SIGNI PARITER SIT MENSIS ET ANNUS. Ut et mensis et annus in dodecaeteride sub uno et eodem signo sint.

V. 550. ASPERIOREM UT AGAT MENSEM. Excidit hinc versiculus; quod et Huetius acute vidit. Libri vetusti, *Asperioris agat mensem*. Versus abest ad hanc sententiam;

Sic erit, ut mitis qui signi duxerit annum,

ASPERIORIS agat mensem.

V.

Interpellatum variata forte dierum .

Et quoniam docui , per singula tempora , vitae 560
 Quod quandoque genus veniat , cuiusque sit astri
 Quisque annus , cuius mensis simul hora , diesque ;
 Altera nunc ratio , quae summam continet aevi,
 Reddenda est , quot quaeque annos dare signa ferantur .
 Quae tibi , cum finem vitae per sidera quaeris , 565
 Respicienda manet ratio , numerisque notanda .
 Bis quinos annos aries , unumque triente
 Fraudatum dabit . apposis tu , taure , duobus
 Vincis ; sed totidem geminorum vinceris astro .
 Tuque bis octonos , cancer , binosque trientes : 570
 Bisque novem , Nemeae , dabis , bestemque sub illis .
 Erigone geminatque decem , geminatque trientem .
 Nec plures fuerint librae , quam virginis anni .
 Scorprios aequabit tribuentem dona leonem .
 Centauri fuerint eadem , quae munera cancri . 575
 Ter quinos , capricorne , dares , si quattuor essent
 Appositi menses . triplicabit aquarius annos

Quattuor ,

Vulg. v. 560. DUXI. 561. VENIT.

V. 560. ET QUONIAM DUXI. Libri universi *duci* ; unde Scaliger *duxi*, alii *dixi*. Repone,

Et quoniam docui. ut iv, 119.

Quod quoniam docui. et ii, 750.

Nunc satis est docuisse suos ignota per usus.

V. 561. QUOD QUANDOQUE GENUS VENIT. Lege VENIAT, ut mox fit.

V. 578. PRODUCIT. Sic codices, quia et *triplicavit* habent. Ut *triplicabit*, ita lege PRODUCET.

V. 579. PISCIBUS AST ARIES ET SORTE ET FINIBUS HAERENS LUSTRA DECEM

TRIBUET SOLIS CUM MENSIBUS OCTO. Sic codices quoque ; nisi quod *est* pro *ast*. Quot annos aries daret, in primo loco dixerat ; nunc iterum docet quid aries polleat, quantum scilicet pisces. Atqui pisces sententiam ducere oportebat. Error inde est ; quod notis signorum, non literis, haec olim scripta sint. Repone,

LANIGERO PISCES *et sorte et finibus* HAERENT ;

Lustra DUO TRIBUENT, SOLIDIS *cum mensibus octo*.

Decem lustra solis, hoc est, ut aiunt, *decem annos* ; sic et supra iii, 321. Miseret me auctoris. Lege DUO ; et pro *solis*, SOLIDIS. *Solidis*

Quattuor, et menses vitam producet in octo.
 Lanigero pisces et sorte et finibus haerent;
 Lustra duo tribuent solidis cum mensibus octo. 580
 Nec satis est annos signorum noscere certos,
 Ne lateat ratio finem quaerentibus aevi:
 Templaque quoque et partes caeli sua munera norunt,
 Et proprias tribuunt certo discrimine summas,
 Cum bene constiterit stellarum conditus ordo. 585
 Sed mihi templorum tantum nunc iura canentur:
 Mox veniet mixtura suis cum viribus omnis.
 Cum bene materies steterit praecognita rerum,
 Non interpositis turbabitur undique membris.
 Si bene constiterit primo sub cardine luna, 590
 Qua redit in terras mundus, nascentisque tenebit
 Exortum, octonos decies ducetur in annos,
 Si duo decedant. at cum sub culmine summo
 Consistet, tribus hic numerus fraudabitur annis.
 Bis quadragenis occasus dives in ortos 595
 Solus erat, numero nisi deesset olympias una.

Imaque

Vulg. v. 578. PRODUCIT. 579. PISCIBUS AST ARIES—HAERENS. 580. DECEM
 TRIBUET SOLIS. 591. QUO. 595. ACTU. 596. SOLIS.

Solidis mensibus, id est, integris. Sic alii, *solidum diem, solidum annum*. Noster i, 565.
Sexque fugit solidas a caeli vertice partes.

V. 591. QUO REDIT IN TERRAS MUNDUS. Repone,

Qua redit in terras mundus. ut i, 45.

Qua mundus redit. et ii, 827.

Qui tenet exortum, qua primum sidera surgunt. et saepe alias.

V. 595. BIS QUADRAGENIS OCCASUS DIVES IN ACTU SOLIS ERAT NUMERO NISI DEESSET OLYMPIAS UNA. *In actu* a Scaligero est, in periodo solis; libri omnes in *actus*. Unde Huetius legit,

Bis quadragenos occasus dives in actus Solis erat; et actus, ut Scaliger, explicat *curricula*, annos. Sed recte *quadragenis*, ut libri omnes; subaudi *annis*, quod proxime praecesserat. *Dives* enim apud Nostros cum ablativo venire solet, *dives honore, dives censu, dives iugis, dives puellis*. Repone,

Bis quadragenis occasus dives in ortos.

Solus erat, numero nisi deesset olympias una. In ortos, in partus suos, in illos qui sub ipso nascuntur, ut iv, 206.

Et Palamedeis certantem viribus ortum.

Solus erat, solus esset dives 80 annis; nullum enim signum dat supra 78. *Dives annis in ortos*, ut iv, 124.

Dives secundis aries in vellera lanis.

V.

Imaque tricenos bis fundamenta per annos
 Censentur, bis sex adiectis mensibus aevo.
 Quodque prius natum fuerit dextrumque trigonum,
 Hoc sexagenos tribuit, duplicatque quaternos. 600
 Quod fuerit laevum praelataque signa sequetur,
 Tricenos annos duplicat, tres insuper addit.
 Quaeque super signum nascens a cardine primum
 Tertia forma est, et summo iam proxima caelo,
 Haec ter vicens geminat, tres abstrahit annos. 605
 Quaeque infra veniet spatio divisa sub aequo,
 Per quinquagenas complet sua munera brumas.
 Quemque locum superat nascens horoscopus, ille
 Dena quater revocat vertentis tempora solis,
 Accumulatque duos cursus, iuvenemque relinquit. 610
 At qui praecedat surgentis cardinis horam,
 Vicens ternosque dabit nascentibus annos,
 Vix degustatam rapiens sub flore iuventam.

Quod

V. 614. QUOD SUPER OCCASUS TENTATUM EST, DENA REMITTIT. *Quid reponam*, ait Scaliger ingenue, *pro vitioso tentatum*, equidem comminisci non potui. In priore editione dederat *lentatum*. Ex orthographia vetere ducenda est correctio. Codices universi *temptatum*; et sic in omnibus membranis, cuiuscunque libri aut aetatis, semper scriptum reperi, *tempto*, vel rarius *temto*, nunquam *sento*. Repone,

Quod super occasus TEMPLUM est, HOC dena remittit.

Templum; de templis enim solis iam loquitur, sic versu 586.

Sed mihi templorum tantum nunc iura carentur.

Hoc, versus gratia eiectum, revoca; ut versu 600. *Quodque prius natum fuerit*, Hoc sexagenos tribuit.

V. 615. DENA REMITTIT ANNORUM SPATIA, ET DECIMAM TRIBUS APPLICAT AUCTIS. Quid hoc portenti est? sententia constat, *Dat x annos, et ei summae tres addit*. Sed quo modo hoc significet, aut quid omnino significet, *Applicat decimam tribus auctis*, caput meum exsuperat. Sic tamen codices universi. Quod alii astute praeterierunt, ego simpliciter aggrediar. Repone,

dena remittit

Annorum spatia, et DECIMUM tribus AMPLIAT ANNUM.

V. 626. PARVOQUE RECESSU DESTRUIT. Quid est parvo recessu? Repone, *Extenditque diem summum, PARILIQUE recessu Destruit.*

Ponit igitur solstitium in medio cancro; sive in fine gradus xv et principio gradus xvi.

V.

Quod super occasus templum est, hoc dena remittit
Annorum spatia, et decimum tribus ampliat annum.
Inferius puerum interimet: bis sexque peracti 616
Immatura trahent natales corpora morti.

Sed tamen in primis memori sunt mente notanda,
Partibus adversis quae surgunt condita signa,
Divisumque tenent aequo discrimine caelum; 620
Quae tropica appellant, quod in illis quattuor anni
Tempora vertuntur signis, nodosque resolvunt;
Totumque emittunt converfo cardine mundum,
Inducuntque novas operum, rerumque figuras.

Cancer ad aestivae fulget fastigia zonae, 625
Extenditque diem summum, parilique recessu
Destruit: at, quanto fraudavit tempore luces,
In tantum noctes auget: stat summa per omne.
Tunc Cererem fragili properant destringere culmo;
Graius et in patrias denudat membra palaestras; 630

Et

Vulg. v. 614. TENTATUM est dena. 615. DECIMAM—APPLICAT AUCTIS. 626. PARVO-
QUE. 627. UT. 628. AUGESCAT—OMNES. 629. PROPERAT DISTINGUERE.

630. CAMPUS—VARIAS DESTRINGUNT.

V. 627. UT QUANTO FRAUDAVIT TEM-
PORE LUCES IN TANTUM NOCTES AU-
GESCAT SUMMA PER OMNES. *Ut augescat*
a Scaligero est, probante quoque Huetio. Non
accedo. Quomodo enim *per omnes noctes*;
quae tantum xv sunt? Libri universi *et*, non
ut; et pro *augescat*, *auget*, *stat*. Repone,

AT QUANTO FRAUDAVIT TEMPORE LUCES.

In tantum noctes AUGET: STAT SUMMA
per omne.

Summa eadem stat totius $\omega\chi\theta\eta\mu\acute{\epsilon}\rho\omega$; nempe
horae xxiv.

V. 629. TUNC CEREREM FRAGILI PRO-
PERAT DISTINGUERE CULMO CAMPUS.
Destringere culmo libri universi. Scaliger, fal-
sa lectione deceptus, quippe *campus* pro vera
amplexus est, locum ulterius corruptit. Venetus
et Vossianus, *properant*. Repone,

Tunc Cererem fragili PROPERANT DE-
STRINGERE culmo.

Properant, agricolae scilicet. Nam de messe
hic agi, constabit ex Virgilio, Georg. i, 316.
quem Noster hic imitatur,

Saepe ego, cum flavis messorem induceret ar-
vis

Agricola, et fragili iam stringeret bordea cul-
mo,

Omnia ventorum concurrere praelia vidi.

V. 630. CAMPUS, ET IN VARIAS DE-
STRINGUNT MEMBRA PALAESTRAS. Quid
sit *destringere membra in palaestras*, caute dissi-
mulant: ego prorsus non intelligo. Haesit hic
destringunt; quia librario adhuc obversabatur
ex superiore versu *destringere*. *Palaestras*, quasi
proprium Graeciae morem, alibi Noster me-
morat, iv, 721.

A a

Perque

Et tepidum pelagus ficcatis languet in undis.
 Tunc et bella fero tractantur Marte cruenta;
 Nec Scythiam defendit hiems: Germania ficca
 Iam tellure fugit; Nilusque tumescit in arva.
 Hic rerum status est, cancri cum fidere Phoebus 635
 Solstitium facit, et summo vectatur olympo.

Parte ex adversa brumae capricornus inertis
 Per minimas surgit luces, et maxima noctis
 Tempora; producitque diem, tenebrasque resolvit: 639
 Inque vicem nunc damna facit, nunc tempora supplet.
 Tunc riget omnis ager, clausum mare, condita castra.
 Nec tolerant medias hiemes sudantia saxa.
 Statque uno natura loco, paulumque quiescit.

Proxima in effectū, et similes referentia motus,

Esse

Vulg. v. 631. IACTATIS. 636. VERSATUR. 637. BRUMAM—INERTEM.
 638. COGIT. 644. effectū similes.

*Perque coloratas subtilis Graecia gentes
 Gymnasium praefert vultu fortesque palaestras.*

Ergo hic repono,

GRAIUS et in PATRIAS DENUDAT membra palaestras.

Patrias, non varias, denudat, non destringunt, astipulante Virgilio, Aen. iii, 281.

*Exercent patrias oleo labente palaestras
 Nudati socii.*

Idem iterum, Georg. iii, 531.

*Corporaque agresti nudat praedura palaestrae.
 Patriae palaestrae apud Virgilium sunt Trojanorum. Cum itaque et Noster dicit patrias palaestras (varias enim nihil est) ut Graiorum sint, pene necesse est. Vide iv, 66.*

V. 631. ET TEPIDUM PELAGUS IACTATIS LANGUET IN UNDIS. Quomodo iactatis undis, tempore solstitii? Contrarium verum est. Repone,

Et tepidum pelagus siccatis languet in undis.

Sic v, 211, sub ortu caniculae,

*Dimicat in cineres orbis, fatumque supremum
 Sortitur, languetque suis Neptunus in undis.*
 et i, 163.

Et ficcata magis strinxerunt aequora terrae.

V. 634. NILUSQUE TUMESCIT IN ARVA. Ita Scaliger: libri plerique *auras*. Favet Vossianus, qui habet *aura*. Vide supra versum 272. Tamen Noster iv, 752.

Nilusque tumescens

In cancrum, et tellus Aegyptia iussa natare.
 Cum igitur et nunc de cancro loquatur; vide an sic dederit,

Nilusque tumescit in ASTRUM.

V. 635. HIC RERUM STATUS EST. Ingeniose Scaliger ex coniectura; cum libri, etiam Gemblacensis, haberent, *Hinc iterum situs est*. Firmat Lipfensis, qui *Hinc rerum satus est*: propius adhuc Vossianus, *Hinc rerum status est*.

V. 636. ET SUMMO VERSATUR OLYMPO. Lege, VECTATUR. Sic v, 9.

omnia circum

Sidera vectatum, et toto discurrere caelo.

V.

Esse ferunt luces aequantia signa tenebris. 645
 Namque aries Phoebum repetentem sidera cancri
 Inter principium reditus finemque coercet,
 Tempora diviso iungens concordia mundo:
 Convertitque vices, victumque a sidere brumae
 Exsuperare diem iubet, et succumbere noctes; 650
 Aestivi donec veniant ad sidera cancri.
 Tunc primum miti pelagus consternitur unda,
 Et varios audet flores emittere tellus.
 Tunc pecudum volucrumque genus per pabula laeta
 In Venerem pastumque ruit, totumque canora 655
 Voce nemus loquitur, frondemque virescit in omnem:
 Viribus in tantum segnis natura movetur.
 Huic ex adverso simili cum forte refulget

Libra,

Vulg. v. 645. NOCTES—DIEBUS. 649. AD SIDERA. 655. PARTUMQUE.

V. 637. PARTE EX ADVERSA BRUMAM
 CAPRICORNUS INERTEM PER MINIMAS
 COGIT LUCES ET MAXIMA NOCTIS TEM-
 PORA. *Cogit, inquit, brumam: quid hoc*
sit, non intelligo. Vetusti quattuor brumae.
 Repono,

Parte ex adversa BRUMAE capricornus in-
ertis

Per minimas SURGIT luces.

V. 640. INQUE VICEM NUNC DAMNA
 FACIT, NUNC TEMPORA SUPPLET. Pro
facit, vetusti omnes legit.

V. 644. PROXIMA IN EFFECTU SIMI-
 LES REFERENTIA MOTUS. Libri veteres,
in infestum et similis. Repono,

Proxima in effectum, ET similes referentia
motus.

V. 645. ESSE FERUNT NOCTES AE-
 QUANTIA SIGNA DIEBUS. Libri universi,
Esse ferunt luces. Lucis diebus, ineptissime.
 Unde Scaliger *noctes*. Dedit, opinor, auctor,
Esse ferunt LUCES aequantia signa TENE-
BRIS.

†

V. 649. VICTUMQUE ADSIDERA BRU-
 MAE EXSUPERARE DIEM IUBET. *Ad si-*
dera brumae? non ultra, et ad arietem usque
vincitur dies? Repone igitur cum Vossiano,
victumque a sidere brumae.

V. 655. IN VENEREM PARTUMQUE
 RUIT. Occultum mendum ex latibulo suo e-
 ruendum est. Quid enim est *ruere in partum?*
Quis sic loquatur? Deinde, cum Venerem
dixisset, partum, qui natura sequitur, quid opus
erat addidisse? Repone,

per pabula laeta

In Venerem PASTUMQUE ruunt.

Pecudes in pastum: ut Virgilius Georg. iv,
 434.

Vesper ubi e pastu vitulos ad tecta reducit.

Volucres; ut idem Aen. vii, 700.

Ceu quondam nivei liquida inter nubila cyg-
ni

Cum sese e pastu referunt.

V. 657. VIRIBUS IN TANTUM SEGNIS
 NATURA MOVETUR. Gemblacensis solus,
segnis; ceteri signis. Forsitan auctor dederit,

A a 2

Viribus

Libra, diem noctemque pari cum foedere ducens;
 Tantum quod victas usque ad se vincere noctes. 660
 Ex ipsa iubet ad brumam, cum tempora vertit.
 Tum Liber gravida descendit lenis ab ulmo,
 Pinguiaque e pressis expumant musta racemis.
 Mandant et fulcis Cererem, dum terra tepore
 Autumni resoluta patet, dum semina ducit. 665
 Quattuor haec et in arte valent; ut tempora vertunt,
 Sic hos aut illos rerum flectentia casus,
 Nec quicquam in prima patientia sede manere.

Sed non per totas aequa est versura figuras,
 Omnia nec plenis flectuntur tempora signis. 670

Una

Vulg. v. 660. QUO. 661. VINCUNT. 662. PLENUS. 663. IMPRESSIS DESPUMANT.
 666. ET tempora. 667. ATQUE. 670. VERTUNTUR SIDERA.

Viribus in tantum DESES natura movetur.
 Quippe segnis est, qui perpetuo sic est: *deses*,
 qui tunc otatur, alioquin operi habilis. *De-*
ses movetur, ut Virgilius Aen. vi, 813.

Otia qui rumpet patriae, residesque movebit
Tullus in arma viros.

V. 660. TANTUM QUO VICTAS USQUE
 AD SE VINCERE NOCTES EX IPSA IUBET
 AD BRUMAM, CUM TEMPORA VINCUNT.
 Quid illud, *cum tempora vincunt*? Mussat Sca-
 liger; qui mendosum hoc esse sine dubio vi-
 debat. Gemblacensis *brumae tum tempora*
vincit: Lipsiensis *vincat*; Venetus *vincant*;
 Vossianus, *cum tempora vincat*. Omnes *bru-*
mae. Latet altius mendum. Fortasse;

Tantum quod solitas usque ad se vincere luces
Ex ipsa iubet ad brumalia tempora vinci.
 Ita supra, *brumalia sidera*: *Ad brumalem car-*
dinem vinci. Sed propius est ad librorum
 scripturam,

Tantum QUOD victas usque ad se vincere
noctes

Ex ipsa iubet ad brumam, cum tempora
 VERTIT.

Vide versus 622, 666. Ceterum *tantum quod*
 libri omnes recte; non ut Scaliger quo.

V. 662. TUM LIBER GRAVIDA DE-
 SCENDIT PLENUS AB ULMO. Quid est
plenus Liber? Repone,

descendit LENIS ab ulmo.

Lenis, maturus, solibus coctus. Sic *lene vi-*
num, lenia musta. Noster iv, 204. de eodem
 anni tempore;

Cum nova maturi gustamus munera Bacchi.

V. 663. PINGUIAQUE IMPRESSIS DE-
 SPUMANT MUSTA RACEMIS. *Impressis*
 nullum hic locum habet; ut neque *despumant*.
 Repono,

Pinguiaque e PRESSIS EXSPUMANT musta
racemis.

V. 666. ET TEMPORA VERTUNT, SIC
 HOS ATQUE ILLOS RERUM FLECTENTIA
 CASUS. Vetusti omnes recte:

UT tempora vertunt,

Sic hos AUT illos rerum flectentia casus.

V.

Una dies sub utroque aequat sibi fidere noctem,
 Dum libra atque aries autumnum verque figurant.
 Una dies toto cancri longissima signo,
 Cui nox aequalis capricorni fidere fertur.
 Cetera nunc urgent vicibus, nunc tempore cedunt. 675
 Una ergo in tropicis pars est cernenda figuris,
 Quae moveat mundum, quae rerum tempora mutet,
 Facta novet, consulta alios declinet in usus,
 Omnia in adversum flectat, contraque revolvat.
 Has quidam vires octava in parte reponunt. 680
 Sunt quibus esse placet decimam. nec defuit auctor,
 Qui primae momenta daret frenosque dierum.

M.

Vulg. v. 671. TEMPORE. 672. NAM. 678. FATA. 679. MOMINE — RURSUSQUE.
 681. DECIMAS.

V. 670. OMNIA NEC PLENIS VERTUNTUR SIDERA SIGNIS. *Vertuntur* inconcinne, cum praecesserit *versum*; nec vertuntur *sidera*, sed *tempora*: sic versu 666, ut *tempora vertuntur*. et 622. *tempora vertuntur*. Recte ergo libri veteres,

Omnia nec plenae FLECTUNTUR TEMPORA signis.

Tempora vetusti omnes; et, excepto Gemblacensi, omnes *flectuntur*.

V. 671. UNA DIES SUB UTROQUE AEQUAT SIBI TEMPORE NOCTEM. Ut in versu praecedente *tempora* reposuimus pro *sidera*; e contrario hic repone, non *tempore*, sed *Una dies sub utroque aequat sibi SIDERE noctem.*

Una tantum dies sub utroque fidere; una sub ariete, una sub libra.

V. 672. NAM LIBRA. Recte Gemblacensis, Lipsiensis, et Vossianus, *dum libra*.

V. 678. FATA NOVET, CONSULTA A-

LIOS DECLINET IN USUS. *Novet*, a Scaligero est: Gemblacensis *movens*; Lipsiensis et Vossianus *movent*; omnes *facta*, non *fata*. Repone,

FACTA novet, consulta alios declinet in usus. Facta novet, immutet, destruat, irrita reddat; consulta alio vertat, ac destinabantur. *Facta* hic opponuntur *consultis*; ut apud Sallustium, Cat. 1. *Nam et prius quam incipias, consulto; et ubi consuleris, mature facto opus est.*

V. 679. MOMINA IN ADVERSUM FLECTAT, RURSUSQUE REVOLVAT. Repone ex vetustis,

OMNIA in adversum flectat, CONTRAQUE revolvat.

Momina a Scaligero est; qui saepius hoc verbum ingerit, nunquam feliciter.

V. 681. SUNT QUIBUS ESSE PLACET DECIMAS. Repone *decimam*. Sunt quibus placet decimam partem esse, quae solstitii punctum facit. *Decimam, ut octava, primam.*

M. MANILII

ASTRONOMICON

LIBER QUARTUS.

QUID tam sollicitis vitam confumimus annis?
Torquemurque metu, caecaque cupidine rerum?
Aeternisque senes curis, dum quaerimus aevum,
Perdimus; et nullo votorum fine beati
Victuros agimus semper, nec vivimus umquam? 5
Pauperiorque bonis quisque est, quo plura pararit?
Nec quod habet, numerat: tantum quod non habet, op-
Cumque sibi parvos usus natura reposcat, [tat?
Materiam struimus magnae per vota ruinae?
Luxuriamque

Vulg. v. 6. REQUIRIT. 8. SUI.

V. 6. PAUPERIORQUE BONISQUISQUE
EST, QUO PLURA REQUIRIT. Repone,
quo plura PARARIT.

Probant hoc sequentia, *Nec quod habet nume-
rat.*

V. 8. CUMQUE SUI PARVOS USUS NA-
TURA REPOSCAT. Scribe, SIBI.

V. 15. CERTA STANT OMNIA LEGE,
LONGAQUE PER CERTOS SIGNANTUR
TEMPORA CURSUS. Gemblacensis et Vos-
sianus *casus*, non *curfus*. Putide autem *certos*,
statim post *certa*. Nec *longa* quicquam huc
facit, cum vitae humanae breve sit curriculum.
Repone,

SINGULA *per* PROPRIOS *signantur tempora*
CASUS.

ut Noster, i, 53.

Singula nam proprio *signarunt tempora casu*.

V. 17. TUNC ET OPES ET REGNA FLU-
UNT. Immo HINC; a fatis, a lege, ab ori-
gine. Vidit et Huetius.

V. 18. ARTESQUE DATAE MORESQUE
CREATI. Recte Vossianus, CREATIS, i. e.
natis. ut infra 534.

geminamque creatis
Mortem fata dabunt. et v, 199.

*Venatus non ille quidem, verum arma crea-
tis Venandi tribuet.*

V.

Luxuriamque lucris emimus, luxuque rapinas? 10
 Et summum census pretium est effundere censum?
 Solvite, mortales, animos, curasque levate,
 Totque supervacuis vitam deplete querelis.
 Fata regunt orbem, certa stant omnia lege,
 Singula per proprios signantur tempora casus. 15
 Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.
 Hinc et opes et regna fluunt, et saepius orta
 Paupertas; artesque datae, moresque creatis,
 Et vitia, et clades, damna, et compendia rerum.
 Nemo carere dato poterit, nec habere negatum; 20
 Fortunamve suis invitam prendere votis,
 Aut fugere instantem. fors est sua cuique ferenda.
 An, nisi fata darent leges vitaeque necisque,
 Fugissent ignes Aeneam? Troia sub uno
 Non everfa viro fatis vicisset in ipsis? 25
 An lupa proiectos nutrit Martia fratres?
 Roma casis enata foret? pecudumque magistri
 In Capitolinos duxissent fulmina montes?

Inclusive

Vulg. v. 15. LONGAQUE per CERTOS—CURSUS. 17. TUNC. 18. CREATI. 20. CARET DAMNO. 23. AT. 26. AUT. 27. ET NATA. 28. AUXISSENT CULMINA.

V. 20. NEMO CARET DAMNO, POTERIT NEC HABERE NEGATUM. Falsum hoc; cum ex auctoris doctrina, quidam nascantur felices. Deinde nullum hic antitheton est, quod disiunctivum nec postulat. Repone,

Nemo CARERE DATO poterit, nec habere negatum.

Quod fato cuique datum est, nemo carere potest; nec, quod negatum est, habere.

V. 23. AT NISI FATA DARENT. Gemblacensis aut, Vossianus ad, Venetus id. Repone,

*AN, nisi fata darent.
An ignes fugissent Aeneam?*

V. 26. AUT LUPA. Iterum repone,
AN lupa proiectos.

V. 27. ROMA CASIS ET NATA FORET. Sic Gemblacensis. Sed recte Lipsiensis et alii,
Roma casis ENATA foret.

V. 28. PECUDUMQUE MAGISTRI IN CAPITOLINOS AUXISSENT CULMINA MONTES? Pro *culmina*, quod Scaligeri est, recentiores libri *fulmina*; veteres tres *flumina*, Venetus *lumina*. Repone, quod et Huetius vidit,

In Capitolinos DUXISSENT FULMINA montes?

De

Includive sua potuisset Iuppiter arce?
 Captus et a captis orbis foret igne sepulto? 30
 Vulneribus victor repetisset Mucius urbem?
 Solus et oppositis clausisset Horatius armis
 Pontem urbemque simul? rupisset foedera virgo?
 Tresque sub unius fratres virtute iacerent?
 Nulla acies tantum vicit: pendebat ab uno 35
 Roma viro, regnumque orbis sortita iacebat.
 Quid referam Cannas, admotaque moenibus arma?
 Varronem

Vulg. v. 30. orbis foret: igne sepulto.

De Numa accipe et de Iove Elicio. Historiam habes in Ovidii Fast. iii, a versu 285. *Duxissent*, ut Ovid. versu 321.

Iuppiter huc veniet valida deductus ab arte.

V. 30. CAPTUS ET A CAPTIS ORBIS FORET: IGNE SEPULTO VULNERIBUS VICTOR. Male haec distinguuntur; quid enim est igne vulneribus sepulto? Quin et male accipiuntur illa, *Captus et a captis orbis foret*: Romanos scilicet, qui orbem ceperint, prius ipsos a Graecis captos esse. Atqui nondum locus erat de orbe victo dicendi: parva adhuc civitatis initia ordine persequitur. Distinguo,

Captus et a captis orbis foret igne sepulto?

Orbis, mundus, nostro est Iuppiter: et ille captus est a captis Fauno et Pico: quos Numa, ex Egeriae nymphae consilio, vino soporatos vinclis constrinxerat. Ovidius Fast. iii, 291.

Sed poterunt ritum Picus Faunusque piandi

Prodere, Romani numen uterque soli.

Nec sine vi tradent: adhibeto vincula captis. et mox, versu 305.

Vina quies sequitur. gelido Numa prodit ab antro,

Vinclaque sopitas addit in arta manus. et iterum 317. de Iove.

Hunc tu non poteris per te deducere caelo:

At poteris nostra forsitan usus ope.

et denique 323.

Emissi quid agant laqueis, quae carmina dicant,

Quaque trahant superis sedibus arte lovem, Scire nefas homini. Vide ibi plura.

Ignem autem sepulto, est fulmine in Capitolinum montem iacto et condito. *Captus orbis*, ut i, 27. *Cepisset furto mundum.*

V. 31. VULNERIBUS VICTOR, REPETISSET MUCIUS URBEM? *Vulneribus* manifeste mendosum. Gevartius coniecerat, *Vulnerere bis victor*: semel, opinor, cum Por senae scribam obtruncavit, iterum cum dextram suam in foco torreret. Potuisset auctor sic dicere, *Clade sua victor, repetisset Mucius urbem?* vel *Clade manus victor.* Verum a libris haec nimium aberrant.

V. 38. VARRONEM PROFUGUM MAGNUM QUAM VIVERE POSSE, POSTQUE TUOS, THRASIMENE, LACUS, FABIUMQUE MORANTEM. *Profugum* a Scaligero est; vetusti omnes, *Varronemque pugum*, Gemblacensis *vincere possit*; ceteri *vivere possit*. Repone,

Varronemque fuga magnum (quod vivere possit

Postque tuos, Thrasimene, lacus) Fabiumque morando.

Varronem fuga magnum, Fabium morando magnum. De Varrone Livius; *Et gratiae aeternae quod de republica non desperasset.* De Fabio Ennius,

Unus homo nobis cunctando restituit rem.

V. 40. ACCEPISSE IUGUM VICTAS CARTHAGINIS ARCES. Libri veteres, *victae*. ut infra, 780.

Inferius

Varronemque fuga magnum (quod vivere possit
 Postque tuos Thrasimene lacus) Fabiumque morando .
Accepisse iugum victas Carthaginis arces ? 40
Speratum Hannibalem nostris cecidisse catenis
Exilium regi furtiva morte luisse ?
 Adde et utrimque Italas acies , Romamque fuismet
 Pugnantes membris . adice et civilia bella ;
 Et Cinnam in Mario , Mariumque in Caesare victum :
 Quod consul totiens , exul ; quod de exule consul ; 46
 Quod

Vulg. v. 38. PROFUGUM—QUAM—POSSE. 39. MORANTEM. 43. ETIAM VIRES
 ITALAS. 45. CIMBRUM—CARCERE. 46. EXULQUE EX.

Inferius victae fidus Carthaginis arces.
 Sed hic spurius est. *Populi* enim iugum acci-
 piunt, non *arces*.

V. 41. SPERATUM HANNIBALEM NOS-
 TRIS CECIDISSE CATENIS EXILIUM RE-
 GI FURTIVA MORTE LUISSE. Gemblacensis *Exiliumque rei* ; Lipsiensis, *Exiliumque regi* ; Vossianus, *Exiliumque rogi*. Spurii sunt, barbarique. *Speratum cecidisse* ; haec temporibus pugnant : *sperare* de futuro dicitur, *cecidi-
 disse* praeteritum est. Quid porro est *cadere catenis* ? cur *nostris* ? quasi auctor ab atavis Romanus esset. Iam vero *luisse exilium rei*, vel *regi*, vel *rogi*, quocumque legeris modo, nihil egeris. Quid dicere conaretur tenebrio, coniectare poteris ; sed conantem sermo destituebat. Apud Silium xvii, 368, Iuno ad Iovem de Hannibale ;

Neve sinas captum Ausonias perferre catenas.

V. 43. ADDE ETIAM VIRES ITALAS, ROMAMQUE SUISMET PUGNANTEM MEMBRIS. *Etiam vires Italas* Gemblacensis ; Venetus omittit *vires* ; et Lipsiensis superne inter lineas habet. Sane *vires Italiae* parum hic conveniunt : quae aequae in *externo*, ac in *domestico* bello ostenduntur. Vossianus, *Adde etiam Italas acies, Romamque*. Repone,

Adde ET UTRIMQUE Italas ACIES, Romamque fuismet

Pugnantes membris.

Intelligit *bellum sociale* ; sive, ut Paterculus

vocat, *bellum Italicum* : mox dicturus de bellis civilibus.

V. 45. ADICE ET CIVILIA BELLA, ET CIMBRUM IN MARIO, MARIUMQUE IN CARCERE VICTUM. Sic scripti omnes edique ; neque miror, si lectio fronte prima speciosa tamdiu fucum interpretibus fecit. *Cimbri* enim a Mario victi sunt, et Marius Minurnis in *carcere* iacuit. Sed dic modo verum, An bellum Cimbricum, duce Mario gestum, *civile* fuit, ut sententia hic postulat ? an Marius *victus* est in carcere ; qui inde dimissus, victis adversis partibus, consulatum septimum adeptus est ? Restituo tibi verissimam lectionem,

adice et civilia bella ;

Et CINNAM in Mario, Mariumque in CAESARE victum.

Cinna, Marius, Caesar, omnes in iisdem partibus. Ut Cinnae potentiam excessit Marius, ita Marii Caesar. Notum illud Syllae dictum, *Caesari multos Marios inesse*. *Victum in Mario*, ut v, 572.

victorque Medusae

Victus in Andromeda est.

V. 46. QUOD CONSUL TOTIENS, EXULQUE, EX EXULE CONSUL. Lipsiensis cum Vossiano, *exul quod exule consul* ; Venetus, *exul quod consul et exul* ; Gemblacensis, *exul quodque exule consul*. Repone,

Quod consul totiens, exul ; QUOD DE exule consul.

Vidit et acutissimus Gronovius, Observ. iv, 20.

B b

V.

Quod iacuit Libycis compar iactura ruinis,
 Eque crepidinibus cepit Carthagini orbem;
 Hoc nisi fata darent, numquam fortuna tulisset.
 Quis te Niliaco perituro litore, Magne,
 Post victas Mithridatis opes, pelagusque receptum,
 Et tres emenso meritos ex orbe triumphos,
 Cum iam etiam posses alium componere Magnum,
 Crederet; ut corpus sepeliret naufragus ignis,
 Eiectaeque rogi facerent fragmenta carinae? 55
 Quis tantum mutare potest sine numine fati?
 Ille etiam caelo genitus, caeloque receptus,
 Cum bene compositis victor civilibus armis
 Iura togae regeret, totiens praedicta cavere
 Vulnera non potuit: toto spectante senatu, 60
 Indiciū dextra retinens nomenque, cruore
 Delevit proprio; possent ut vincere fata.
 Quid numerem everfas urbes, rerumque ruinas?

Inque

Vulg. v. 47. ET. 48. URBEM. 53. COGNOSCERE. 63. REGUMQUE.

V. 47. ET IACUIT LIBYCIS COMPAR IACTURA RUINIS. Vetus codices *Adiacuit*. Neutrum placet: sequeretur enim, ut post exilium consul factus tum adiacuerit: quod falsum est. Repone,

QUOD iacuit Libycis compar iactura ruinis. Pendet oratio usque versum 49. *Nisi fata hoc darent, quod ex consule exul, &c.* numquam fortuna id facere potuisset. Ad et quod litera tantum in scriptis differunt, ad, qd.

V. 48. EQUE CREPIDINIBUS CEPIT CARTHAGINIS URBEM. Vetus quatuor sequi: Gemblacensis, Lipsiensis, Venetus, *Carthagini arces*: quod et Scaliger probat, quamquam in textu *urbem* dederit. Neutrum tamen recte: quippe illa tum constructio foret, *urbem vel arces Carthagini*; non, quod sententia poscit, *crepidinibus Carthagini*. Vos-

fianus et recentiores *orbem* habent. Repone, *Eque crepidinibus cepit Carthagini ORBEM*. *Cepit orbem*: quicumque enim rebus tum Romanis praeerat, orbis erat dominus.

V. 53. CUM IAM ETIAM POSSES ALIUM COGNOSCERE MAGNUM. Quid sit *alium magnum cognoscere*, dissimulant interpretes. *Posses cognoscere*, de Cnaeo filio dici non potest. Sin de alio quoquam, quam filio, dicitur; potentiae aut socium aut aemulum indicat: neque augeat miraculum talis postea exitii, sed minuit. Vetus quatuor recte;

Cum iam etiam posses alium COMPONERE magnum.

Cum tantae potentiae esses, ut *etiam alium*, cuicumque favere velles, posses *magnum efficere*. Simile est illud Senecae de Augusto, Brev. Vitae c. v. *Hoc votum erat eius, qui voti compotes facere poterat.*

V.

Inque rogo Croesum ; Priamumque in litore truncum ,
 Cui nec Troia rogos ? quid Xerxem , maius et ipso 65
 Naufragium pelago ? quid Graio sanguine regem
 Romanis positum ? raptosque ex ignibus ignes ,
 Cedentemque viro flammam , quae templa ferebat ?
 Quot subitae veniunt validorum in corpora mortes ?
 Seque ipsae rursus fugiunt , errantque per omnes . 70
 Ex ipsis quidam elati rediere sepulchris :
 Atque his vita duplex , illis vix contigit una .
 Ecce levis perimit morbus , graviorque remittit :
 Succumbunt artes , rationis vincitur usus .
 Cura nocet , cessare iuvat : mora saepe malorum 75
 Dat causas ; laeduntque cibi , parcuntque venena .
 Degenerant nati patribus , vincuntque parentes ,
 Ingeniumque suum retinent . transitque per illum ,
 Ex illo fortuna venit . furit alter amore ,
 Et pontum tranare potest , et vertere Troiam : 80

Alterius

Vulg. v. 66. CAPTO. 68. QUI. 70. IGNES.

V. 63. REGUMQUE RUINAS. Immo potius reponere,

Quid numerem eversas urbes RERUMQUE ruinas ? ut i, 902.

Nec mirere graves rerumque hominumque ruinas ?

Virgilius Aen. xi, 310.

Cetera qua rerum iaceant perculsa ruina.

V. 66. QUID CAPTO SANGUINE REGEM ROMANIS POSITUM ? *Capto sanguine* de Servio rege interpretantur. Sed locutio ista *capto sanguine* et sine exemplo et sine ratione est. Repone,

quid GRAIO sanguine regem

Romanis positum ?

Tarquinius Priscus intelligit, prius Lucumonem dictum, filium Demarati Corinthii ; Liv. i, 34. Atque hoc ut mirabile narrat, ut Romani Troiano sanguine haberent regem

Graio sanguine. Sic Virgilius, *Italo sanguine.* *Graio* autem in *capto* mutatum est, pari fere errore, ac iii, 630, *graius* in *campus*.

V. 68. CEDENTEMQUE VIRO FLAMMAM, QUI TEMPLA FEREBAT. De Metello recte accipiunt ; sed quomodo *is ferebat templa ?* collo an manu ? Repone,
Cedentemque viro flammam, quae templa ferebat.

V. 70. ERRANTQUE PER IGNES. Illud *per ignes* sensu vacuum est ; nec conatus est quisquam interpretari. Repono,
Seque ipsae rursus fugiunt, errantque per OMNES.

Sic infra 97, de fortuna,
Sed vaga per cunctos nullo discrimine fertur.
 et iii, 529 de eadem,

Amisitque fidem variando cuncta per omnes.

B b e

V.

Alterius fors est scribendis legibus apta.
 Ecce patrem nati perimunt, natosque parentes:
 Mutuaque armati coeunt in vulnera fratres.
 Non hominum hoc scelus est: coguntur tanta moveri;
 Inque suas ferri poenas, lacerandaque membra. 85
 Quod Decios non omne tulit, non omne Camillos
 Tempus, et invicta devictum mente Catonem;
 Materies in rem superat, res lege repugnat.
 Et neque paupertas breviores excipit annos,
 Nec sunt immensis opibus venalia fata. 90
 Sed rapit ex tecto funus fortuna superbo,
 Indicitque rogam fummis, statuitque sepulchrum.
 Quantum est hoc regnum, quod regibus imperat ipsis?
 Quin etiam infelix virtus, et noxia felix:
 Et male consultis pretium est, prudentia fallit: 95
 Nec fortuna probat causas, sequiturque merentes;
 Sed

Vulg. v. 84. NOSTRUM HOC BELLUM. 87. INVICTUM DEVICTA MORTE.

88. SED. 91. SCEPTRO.

V. 84. NON NOSTRUM HOC BELLUM EST. COGUNTUR TANTA MOVERI. Si nostrum recte se haberet; dixisset utique cogimur, non coguntur. Quid autem? An bellum est, si natus patrem, aut natum pater, aut frater fratrem occidat? Repone,

Non HOMINUM hoc SCELUS est: coguntur tanta moveri.

Astris haec scelera ascribit, non hominum malitiae. Quod et in sequentibus porro agit, ut versu 98.

Scilicet est aliud quod nos cogatque regatque. et 108.

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit. et 117.

Nec refert, scelus unde cadat, scelus esse fatendum.

Hnum, nrum; error ex compendiis natus.

V. 85. LACERANDAQUE MEMBRA. Ut Erysiethon apud Ovid. Met. viii, 875.

Vis tamen illa mali postquam consumpserat omnem

Materiam, deerantque gravi nova pabula morbo;

Ipse suos artus lacero divellere morsu

Coepit, et infelix minuendo corpus alebat.

Deerant, inquam, hic lege; non, ut scripti edittique, dederat.

V. 87. ET INVICTUM DEVICTA MORTE CATONEM. Gemblacensis, Lipsiensis, et Vossianus invicta devictum. Repone,

et INVICTA DEVICTUM MENTE Catonem. Catonis partes devictae erant, ipsius mens invicta. Horat. Carm. ii, i, 23.

Et cuncta terrarum subacta

Praeter atrocem animum Catonis.

V. 88. MATERIES IN REM SUPERAT, SED LEGE REPUGNAT. Repono,

Materies in rem superat, RES lege repugnat.

V.

Sed vaga per cunctos nullo discrimine fertur.
 Scilicet est aliud, quod nos cogatque regatque,
 Maius; et in proprias ducat mortalia leges;
 Attribuatque suos ex se nascentibus annos, 100
 Fortunaque vices. permiscet saepe ferarum
 Corpora cum membris hominum: non feminis ille
 Partus erit; quid enim nobis commune, ferisque?
 Quisve in portenti noxam peccarit adulter?
 Astra novant formas, caelumque interpolat ora. 105
Denique si non est, fati cur traditur ordo,
Cunctaque temporibus certis ventura canuntur?
 Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit,
 Virtutemve suis fraudare in praemia donis.
 Nam neque mortiferas quisquam magis ederit herbas,
 Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo: 110
 Gratia nec levior tribuetur dulcibus escis,

Quod:

Vulg. v. 105. INTERSERIT. 110. MINUS ODERIT:

V. 91. SED RAPIT EX SCEPTRO FUNUS
 FORTUNA SUPERBO. Vetusti codices men-
 dose,

Sed rapit exceptos funas fortuna superbos.
 Ex his Scaliger sua dedit ex coniectura: sed
 quomodo funus rapi possit *ex sceptro*, sive lig-
 neo, sive eburno, quod nihil intus habet, non
 video. Repono,

Sed rapit ex TECTO funus fortuna superbo.
Tecto superbo, ut Virgilius, Aen. vii, 12.

tectisque superbis
Urit odoratam nocturna in lumina cedrum.
 Iam vero *ex tecto* rapi aliquid potest, ex scep-
 tro nihil; sed ipsum rapietur sceptrum. Se-
 neca Consol. ad Polybium; *Nihil sacrum in-*
taetumque fortunae: quae ex his penetralibus
ausa est funus ducere; ex quibus erat deos peti-
tura.

V. 105. ASTRA NOVANT FORMAS, CAE-
 LUMQUE INTERSERIT ORA. *Ut in cen-*
tauro, inquit Scaliger, *homo interseritur equo.*

Immo non *interseritur*, sed connectitur. Re-
 pone,

Astra novant formas, caelumque INTER-
POLAT ora.

Nonius: Interpolare, est novam formam e ve-
 tere fingere; ut Plautus Amphitryone,

Ille homo me interpolabit, meumque os finget
denuo.

Ecce hic habes *interpolare et os*. Vide nos, si
 curae est, ad Terentii Heautont. ii, iii, 48.

V. 106. DENIQUE SI NON EST, FATI.
 Hi duo versus a mala manu sunt.

V. 110. NAM NEQUE MORTIFERAS
 QUISQUAM MINUS ODERIT HERBAS.

Odisse herbas, quae natura tales sunt, neque
 sua culpa peccant, cuius est hominis? Amet
 quis lactucam; non tamen odit brassicam, sed
 spernit. Vetusti omnes *magis oderit*. Repono;

Nam neque mortiferas quisquam MAGIS E-
DERIT herbas.

V.

Quod natura dedit fruges, non nostra voluntas.
 Sic hominum meritis tanto sit gratia maior,
 Quod caelo gaudente venit: rursusque nocentes 113
 Oderimus magis, in culpam poenasque creatos.
 Nec refert, scelus unde cadat: scelus esse fatendum.
 Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum.
Quod quoniam docui, superest nunc ordine certo
Caelestes fabricare gradus, qui ducere flexo 120
Tramite prudentem valeant ad sidera vatem.
 Nunc tibi signorum mores, summumque colorem;
 Et studia et varias artes, ex ordine reddam.
 Dives fecundis aries in vellera lanis,
 Exuviisque novus rursus, spem semper habebit: 125
 Naufragiumque inter subitum censusque beatos

Crescendo

Vulg. v. 113. ULLA. 114. MENTI TANTO FIT GLORIA 123. STUDII VARIAS.
 125. EXUTUSQUE NOVIS.

V. 113. NON ULLA VOLUNTAS. Immo lege, non NOSTRA voluntas. Error ex vetere scriptura, ulla, nra.

V. 114. SIC HOMINUM MENTI TANTO FIT GLORIA MAIOR. Libri veteres, pro menti habent meritis; pro fit, sit. Repone, Sic hominum MERITIS tanto SIT GRATIA maior,

Quod caelo gaudente venit.
 Gratia et gloria, sive ut in membranis scribuntur, gtia, glia passim confunduntur.

V. 119. QUOD QUONIAM DOCUI. Atqui nihil novi hic docuit: nam fato omnia regi ubique docuit, etiam in libro primo. Quare hos tres pro spuriis habeo. Sane non discipulum, sed vatem per gradus et scalas ad sidera usque ducere, facetum commentum est.

V. 123. ET STUDII VARIAS ARTES EX ORDINE REDDAM. Artes studii quid sint, vel quis sic locutus sit, quaero. Repone, Et STUDIA ET varias artes ex ordine reddam.

Sic iii, 148. et quae sibi quisque suisque Proponit studia atque artes. et iv, 137. Haec studia et similes dicit nascentibus artes. et 527. dabit studia et doctas producet ad artes. et 244. Hinc artes studiumque trahis. Genitivos hos duplici i, studii, imperii, nusquam auctor usurpat.

V. 125. EXUTUSQUE NOVIS RURSUS, SPEM SEMPER HABEBIT. Veteres universi rursus, sed hoc parvi interest. Quid illud exutus novis lanis? certe exutus veteribus: si enim exuuntur, non sunt novae. Repone, EXUVIISQUE NOVUS RURSUS, spem semper habebit.

Quia exuviis novus fit, ideo spem semper habebit. Virgilius Aen. ii, 471, de colubro, Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus Nunc positus novus exuviis nitidusque iuventa.

V. 127. CRESCENDO CADET, ET NATIS IN DAMNA FERETUR. Gemblacensis natis: Lipsiensis vatis; Vossianus votis, et sic quoque recentiores. Recte, Crescendo cadet,

Crescendo cadet, et votis in damna feretur:
 In iugulumque dabit fructus, et mille per artes
 Vellera diversos ex se parientia quaestus:
 Nunc glomerare rudes, nunc rursus solvere lanas, 130
 Nunc tenuare levi filo, nunc ducere tela:
 Nunc emere, et varias in quaestum vendere vestes,
 Quis sine non poterant ullae subsistere gentes:
 Vel sine luxuria tantum est opus. ipsa fuisset
 Afferuit Pallas manibus, dignumque putavit, 135
 Seque in Arachnea magnum portasse triumphum.
 Haec studia et similes dicet nascentibus artes;
 Sed dubia in trepido praecordia pectore finget,
 Seque sua semper cupientia vendere laude.

Taurus simplicibus dictabit rura colonis; 140

Pacatique

Vulg. v. 127. NATIS. 131. TELAS. 136. PUTAT ESSE. 138 ET dubia trepido.
 140. DONABIT.

et successibus suis in damna feretur. Ita supra
 iv, 9.

Materiam fruimus magnae per vota ruinae.

V. 131. NUNC DUCERE TELAS. Re-
 pone,

Nunc tenuare levi filo, nunc ducere TELA.
 Lanas glomerare, solvere, tenuare, ducere.
 Communis omnibus accusativus. Ovid. Me-
 tam. iv, 34.

Aut ducunt lanas, aut stamina pollice versant.

V. 135. DIGNUMQUE PUTAVIT, SEQUE
 IN ARACHNEA MAGNUM PUTAT ESSE
 TRIUMPHUM. Pallas, inquit Scaliger, di-
 citur triumphus, hoc est triumphatrix. Merito
 hoc reiecit Huetius: ipse autem ordine immu-
 tato feliciter, ut putat, restituit;

magnumque putavit,
 Seque in Arachnea dignum putat esse trium-
 phum.

Triumphum se dignum. Illud interim uterque
 dissimulat, putavit et statim putat; quod ab
 auctore venisse prorsus incredibile est. Repono,

dignumque putavit,

Seque in Arachnea magnum PORTASSE
 triumphum.

V. 138. ET DUBIA TREPIDO PRAECOR-
 DIA PECTORE FINGET. Pro finget Gem-
 blacensis, Lipsiensis, Venetus signum: Vossia-
 nus signum. Bene habet finget; ut v, 61.
 Solertes animos, velocia corpora finget.
 et 220.

Effrenos animos violentaque pectora finget.
 Scripti quoque omnes, Et dubia IN trepido.
 Lege tamen, SED vel At, non Et. Est Ex-
 ceptio ad superiorem laudem.

V. 140. TAURUS SIMPLICIBUS DONA-
 BIT RURA COLONIS. Sic Lipsiensis. Sed
 Vossianus et Venetus dotavit, Gemblacensis
 dotabit. Repone,

Taurus simplicibus DICTABIT rura colonis:
 ut supra versu 137. dicet nascentibus artes.
 et infra 177.

Quasque suo dictet signo nascentibus artes.
 et 571.

Militiam ponto dictat.

V.

Pacatique labor veniet : nec praemia laudis,
 Sed terrae tribuet partus : submittit in astris
 Colla, iugumque suis poscit cervicibus ipse.
 Ille, suis Phoebi portat cum cornibus orbem,
 Militiam dicit terris, et segnia rura
 In veteres revocat cultus, dux ipse laboris;
 Nec iacet in fulcis, volvitque in pulvere pectus.
 Serranos Curiosque tulit, fascesque per arva
 Tradidit; eque suo dictator venit aratro.
 Laudis amor, tacitae mentes, et corpora tardâ
 Mole valent, habitatque puer sub fronte Cupido.
 Mollius e geminis studium est, et mitior aetas;
 Per varios cantus, modulataque vocibus ora,
 Et graciles calamos, et nervis infita verba,
 Ingenitumque sonum: labor est etiam ipsa voluptas.
 Arma procul, lituosque volunt, tristemque senectam:

Otia

Vulg. v. 141. PACATISQUE. 142. ARATRIS. 145. INDICIT. 147. SOLVITQUE.

V. 141. PACATISQUE LABOR VENIET. Libri veteres PACATIQUE, hoc est, soli, arvi: quod et Scaligero placuit. Horatius, Epist. i, ii, 45.

incultae pacantur vomere silvae.

V. 142. SUBMITTIT ARATRIS COLLA IUGUMQUE SUIS POSCIT CERVICIBUS IPSE. Si submittit colla aratri; serum est poscere iugum, cum iam iugum acceperit. Et quot simul aratri unus taurus colla submittat? Veteres tres *submittit in antris*: In Vossiano lacuna est. Repone,

submittit IN ASTRIS

Colla, iugumque suis poscit cervicibus ipse.

V. 145. MILITIAM INDICIT TERRIS. Repone,

Militiam DICIT terris.

ut infra versu 571.

Militiam ponto dictat.

Vide ad versum 140.

V. 147. SOLVITQUE IN PULVERE PECTUS. Quid sit *solvere* pectus in pulvere, nec docent interpretes, neque ipse concipere possum. Repono,

Nec iacet in fulcis, VOLVITQUE in pulvere pectus.

Terent. Andr. iv, iv, 37.

Nisi puerum tollis, iam ego hunc in mediam viam

Provolvam, teque ibidem pervolvam in luto.

Seneca Agam. i, 76. alio sensu: *non curarum Somnus damitor pectora solvit.*

V. 157. PERAGUNT IN MORTE IUVENTAM. Quo sensu hoc aliquis accipiat, nequeo divinare. *Peragere*, hoc est, ducere, transigere, consumere, *iuventam in morte*, est *τὸν ἀδυνάτων*; nec ulla subest verbis sententia. Repono,

Otia et aeternam peragunt in AMORE iuventam.

Senectam

Otia et aeternam peragunt in amore iuventam.
 Inveniunt et in astra vias, numerisque modisque
 Consummant orbem, postque ipsos sidera relinquunt.
 Natura ingenio minor est, perque omnia fervit. 160
 In tot fecundi gemini commenta feruntur.

Cancer ad ardentem fulgens in cardine metam,
 Quam Phoebus summis revocatus curribus ambit,
 Articulum mundi retinet, lucisque reflectit.
 Ille tenax animi, nullosque effusus in usus, 165
 Attribuit varios quaestus artemque lucrorum:
 Merce peregrina fortunam ferre per urbes,
 Et gravia annonae speculantem incendia ventis
 Credere opes, orbique orbis bona vendere posse,
 Totque per ignotas commercia iungere terras, 170
 Atque alio sub sole novas exquirere praedas,
 Et rerum pretio subitos componere census.

Navigat,

Vulg. v. 157. MORTE. 159. POSTQUAM. 162. VITTAM. 169. ORBISQUE ORBI.

Senectam procul esse iubent, aeternam iuventam in amoribus peragunt; ut v, 111.

vario ducunt in amore iuventam.

V. 159. POSTQUAM IPSOS SIDERA LINQUUNT. Repone,

POSTQUE ipsos sidera relinquunt.

Post ipsos, hoc est, post se relinquunt; ut auctor ubique loquitur: post astronomiam perceptam ad ulteriora se studia conferunt.

V. 162. CANCER AD ARDENTEM FULGENS IN CARDINE VITTAM. Vetusti tres *victam*, Venetus *vitam*. Unde Scaliger *vitam* excogitavit. Repone,

Cancer ad ardentem fulgens in cardine METAM.

Sic i, 570 de eodem cancro,

Temporis et titulo potitur; metamque volantis Solis et extremos designat fervidus axes.
 et 197.

*Cum suspensus eat Phoebus, currusque reflectat
 Huc illuc agiles, et servet in aethere metas.*

Virgilius Aen. v, 835.

*Iamque fere mediam caeli nox humida metam
 Contigerat.*

Lucretius, v, 616.

Canceris ut vertat metas se ad solstitiales.
 et iterum, v, 688.

*Nam medio cursu flatus aquilonis et austri
 Distinet aequato caelum discrimine metas.*

Inde est versu sequenti *revocatus*, nam et hoc a circo desumptum. Ovid. Amor. iii, 2.

*Me miserum! metam spatioso circuit orbe.
 Quid facis? admoto proximus axe subit.*

*Favimus ignavo: sed enim revocate, Quirites;
 Et date iactatis undique signa togis.*

En revocant.

V. 169. ORBISQUE ORBI BONA VENDERE POSSE. Immo potius,
 ORBIQUE ORBIS bona vendere posse.

C c

V.

Navigat, et celeres optando fortibus annos,
Dulcibus usuris, aequo quoque, tempora vendit.
Ingenium solers, suaque in compendia pugnax. 175

Quis dubitet vasti quae sit natura leonis?

Quasque suo dictet signo nascentibus artes?

Ille novas semper pugnās, nova bella ferarum

Apparat, et spolio vivit pecorumque rapinis:

Hic labor, hoc studium, postes ornare superbos. 180

Pellibus, et captas domibus praefigere praedas,

Et

Vulg. v. 179. PECORUM SPOLIO VIVITQUE. 180. HOC HABET.

V. 173. NAVIGAT ET CELERES. Foenerator, qui pecuniam usura nautica locabat, ipse una cum debitore saepe navigabat. *Celeres annos*, ut Ovid. Remed. Am. 561.

Qui Puteal Ianumque timet celeresque calendas,

Torqueat hunc aeris mutua summa sui.

Aequo quoque, hoc est, usura quae sortem aequet, quod cent per cent dicimus.

V. 179. ET PECORUM SPOLIO VIVITQUE RAPINIS. Vossianus, *et spolio nunc pecorumque rapinis: nunc mendose totidem literarum ductibus pro vivit*. Repone,

et SPOLIO VIVIT PECORUMQUE RAPINIS.

V. 180. HOC HABET, HOC STUDIUM. Ex repetitione pronomini mendum apparet. Quid repones? an *HIC LABOR, hoc studium?* an *Hoc opus, hoc studium?* Virgilius Aen. vi, 128.

Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras,

Hoc opus, hic labor est.

Horatius Epist. i, iii, 28.

Hoc opus, hoc studium parvi properemus et ampli.

An mavis, *Hic amor, hoc studium*; ut Ovid. Metam. xiv, 634 de Pomona,

Hic amor, hoc studium: Veneris quoque nulla cupido.

et i, 573 de Peneo,

Haec domus, hae sedes: haec sunt penetralia magni

Annis.

V. 182. ET PACARE METU SILVAS, ET VIVERE RAPTO. Statius, a Scaligero citatus, de Atalanta, Theb. iv, 250.

tum saltus forte remotos.

Pacabat cornu, gelidique aversa Lycei.

Cornu, id est, arcu; ut hic metu, formidine, sive rubra penna, qua feras venatores terrebant; ut docte explicat Huetius. Noster v, 185.

Retibus, et claudunt vastos formidine montes.

Ceterum pro *vivere rapto*, vetusti quattuor, *vivere victor*; recentiores duo, *victo*: ut Plautus Rudente iii, 2.

Facite, hic lege potius liceat, quam vi victo, vivere.

Sed iam habuimus, *vivit spolia et rapinis*; ut hic versus spurius videri possit.

V. 184. SED PECORUM MEMBRIS MEDIA GRASSANTUR IN URBE. Vossianus *pecudum*: recte, nam *pecorum* paulo ante, versu 179. *Gemblacensis grassantur*: id quoque recte; nisi pro *sed* legas *quin*. Quid vero est *grassari membris*? an ut *vi, ferro, veneno grassari*? hoc absurdum: et quorsum hic *membris*, et in proximo versu *artus*? Repono,

Sed PECUDUM IN MORTES MEDIA GRASSANTUR in urbe.

Mortis pro mortes ubique in veteribus membranis.

V. 185. ET LACEROS ARTUS SUSPENDANT. Repone *ut laceros artus*.

V. 186. LUXURIAEQUE PARENT CAEDEM

Et pacare metu silvas, et vivere rapto.

Sunt quorum fimiles animos nec moenia frenent,
Sed pecudum in mortes media grassantur in urbe,
Ut laceros artus suspendant fronte tabernae,
Luxuriaeque parent coenam, moresque lucrentur.
Ingenium ad subitas iras facilesque receptus
Aequale; et puro sententia pectore simplex.

185

At quibus Erigone dixit nascentibus aevum,
Apta magisterio, nodoque coërcita virgo,

190

Ab

Vulg. v. 184. PECORUM MEMBRIS—GRASSENTUR. 185. ET. 186. CAEDEM MORTESQUE. 187. RECESSUS. 188. AC QUALE EST PUERO. 190. ORA—NUDOSQUE.

DEM MORTESQUE LUCRENTUR. Gemblacensis, Lipsiensis et Venetus, *moresque*. Sed quid est *caedem parare* luxuriae? an occidere luxuriam? ut dicunt *parare necem, letum, interitum*. Repone,

Luxuriaeque parent COENAM, MORESQUE lucrentur.

Ex moribus publicis, cum coenae luxuriosae immanibus impensis pararentur, lucrum faciunt. De laniis autem loquitur, ut ex *fronte tabernae* constat; non, ut Scaliger, de ferarum in circo confectoribus.

V. 187. INGENIUM AD SUBITAS IRAS FACILESQUE RECESSUS AC QUALE EST PUERO. SENTENTIA PECTORE SIMPLEX. Hoc vero non apte commodeque confictum est, ut ingenium, quale *puero* est, sub *leone* nascatur. Libri universi, *Aequale et puero*. Repone,

Ingenium ad subitas iras facilesque RECEPTUS

AEQUALE; ET PURO sententia pectore simplex.

Ingenium aequale ad iras et receptus; parvo momento huc vel illuc impellitur. Ex leonis natura hoc apotelesma ducitur; cui ex omnibus feris generositas inest, et in supplices et prostratos clementia. *Receptus* ab ira ad clementiam. *Puro pectore*, ut Horatius, Serm. i, vi, 64.

Non patre praeclaro, sed vita et pectore puro. et Epist. i, ii, 67.

nunc adhibe puro

Pectore verba, puer.

V. 190. ORA MAGISTERIO, NUDOSQUE COERCITA VIRGO AD STUDIUM DUCIT MORES. Ordo erit, narrante Scaligero, *Virgo coërcita ducit magisterio in studium et mores nudos*. Verum haec nimis intricata sunt, ἐλκτὰ καὶ δὲν ὕμεις. Idem igitur mavult *nodoque*, quod in prior editione ex coniectura dederat. Esto, ut *nodoque* admittendum sit; quid ea quae restant? Cur *ora* virgini coërcetur, quae

Ipsa decus linguae faciet regnumque loquendi?

Cur ipsa *magisterio* coërcetur, quae aliis *magistra* est? ut infra 382.

Nec leo venator veniet, nec virgo magistra, Mensuris aut libra potens, aut scorpis armis. Codex Vossianus pro *ora* habet *opta*. Repone, *APTA magisterio, NODOQUE coërcita virgo.* *Apta magisterio*, ut contra Horatius, Epist. ii, ii, 6.

Verna ministeriis ad nutus aptus heriles.

Quo autem sensu *nodo coërcita*? an ob vestem, vel crines? ut Horatius Carm. ii, xix, 19.

Nodo coërces viperino

Bisonidum sine fraude crines.

non placet: quippe virgo ipsa coërcita est, non eius vestis; ut Virgilius Aen. i, 324.

Venatrix, nodoque sinus collecta fluentes. An *nodo* erit laqueo, ex historia? quia Erigone, patre a pastoribus occiso, suspendio se necavit; ob eam pietatem in caelum translata. Mihi ideo *nodo coërcita* est, quia coërcetur et terminatur libra, quae cum reliquis cardinibus

C c 2

nodus

Ab studio ducet mores, et pectora doctis
 Artibus instituet: nec tam compendia census,
 Quam causas viresque dabit perquirere rerum.
 Illa decus linguae faciet, regnumque loquendi;
 Atque oculos mentis, qui possint cernere cuncta, 195
 Quamvis occultis naturae condita causis.
 Hic et scriptor erit velox, cui litera verbum est,
 Quique notis linguam superet, cursimque loquentis
 Excipiat longas nova per compendia voces.
 Ingenio bonus: at teneros pudor impedit annos, 200
 Magnaque naturae cohibendo munera frenat.
 Nec fecundus erit (quid mirum in virgine?) partus.

Librantes

Vulg. v. 191. AD STUDIUM DUCIT. 192. INSTITUIT. 195. QUAE POSSIT.
 200. IN VITIO. 202. HINC—QUOD.

nodus et articulus anni vocatur; Lucretius v, 687, de sole;

*Donec ad id signum caeli pervenit, ubi anni
 Nodus nocturnas exaequat lucibus umbras.*

Noster iii, 622.

*Quae tropica appellant, quod in illis quattuor
 anni*

Tempora vertuntur signis, nodosque resoluunt.

Coërcita quoque proprie dictum, ut iii, 647.

*Namque aries Phoebum repetentem sidera
 cancri*

Inter principium reditus finemque coërcet.

*Nodo coërcita, ideoque et magisterio aptior: quia qui alios coërcet, et se quoque debet; ex-
 emploque suo discipulis praeire.*

V. 191. AD STUDIUM DUCIT MORES. Immo ducet, et mox pro instituit, instituet; ut cum sequentibus congruant, dabit, et faciet. Sed quid illud est, ducet mores ad studium? cum contra a studiis mores ducantur. Ovid. Heroid. xv, 83.

Sive abeunt studia in mores, artesque magistrae. et Artis Am. iii, 545.

Scilicet ingenium placida mollimur ab arte;

Et studio mores convenienter eunt.

Repone igitur,

AB STUDIO DUCET MORES.

V. 195. ATQUE OCULOS MENTIS QUAE POSSIT CERNERE CUNCTA. Gemblacensis, Venetus et Lipsiensis, *Atque oculos menti, qua possit.* Vossianus, *mentis qui possit.* Vel illud prius adscisce, vel hoc,

Atque oculos mentis, QUI POSSINT cernere cuncta.

V. 200. IN VITIO BONUS: AT TENEROS PUDOR IMPEDIT ANNOS. *In vitio bonus, ὁ ἐν μωρῶν,* inquit Scaliger; *vitium, subrusticus ille pudor.* Mihi vero non ὁ ἐν μωρῶν, sed plane μωρὸν videtur, *bonus in vitio,* hoc est, bonus in malo. Vossianus, *innicio bonus.* ut. Repone,

INGENIO bonus; at teneros pudor impedit annos.

Ingenio, five natura et indole.

V. 202. HINC FECUNDUS ERIT, QUOD MIRUM IN VIRGINE, PARTUS. *Fecundi,* inquit Scaliger, *etiam sub virgine nascuntur, quod mirum.* At qui hanc vanissimam artem primi condiderunt, non mira, sed probabilia fecuti sunt. Pro hinc tres vetusti nec; Venetus, *haec.* Vossianus autem pro quod habet quid. Repone igitur,

Nec

Librantes noctem chelae cum tempore lucis,
 Cum nova maturi gustamus munera Bacchi,
 Mensurae tribuent usus, ac pondera rerum, 205
 Et Palamedeis certantem viribus ortum,
 Qui primus numeros rebus, qui nomina summis
 Imposuit, certumque modum, propriasque figuras.
 Hic etiam legum tabulas, et condita iura
 Noverit, aque notis levibus pendentia verba; 210
 Et licitum sciet, et vetitum quae poena sequatur,
 Perpetuus populi privato in limine praetor.
 Non alio potius genitus sit Servius astro,
 Qui leges proprias posuit, cum iura retexit.

Denique

Vulg. v. 204. PER—POST ANNUM TEMPORA. 205. ET—ET. 207. MOMINA.
 210. ATQUE. 214. POTIUS—QUAM.

NEC fecundus erit (QUID mirum in vir-
 gine?) partus.

V. 204. PER NOVA MATURI POST AN-
 NUM TEMPORA BACCHI. Vulgatae edi-
 tiones habebant,

Per nova maturi post addunt munera Bacchi.
 De hoc Scaliger in priore editione, *Versus est*,
 inquit, *non solum irreptitius, sed et ridiculus et*
barbarus, ac nullam sententiam efficit; et e
 textu prorsus ablegavit. At in posteriore, *In-*
epte, inquit, *Gemblacensis* post annum: *Chae-*
lae librantes noctem cum luce per nova munera
Bacchi. Suspectus versiculus. Et merito, qui-
 dem: nisi emendari posset. Sed vir magnus
 nimium festinans, *tempora* in textu posuit;
 cum libri omnes haberent, et ipse vellet mu-
 nera. Repono, [Bacchi.

CUM nova maturi GUSTAMUS MUNERA
 Sic Ovidius, Art. Am. i, 565.

Ergo ubi contigerint positi tibi munera Bacchi.
 Sub libra, cum nova musta gustamus: sub ea-
 dem enim, iii, 662.

Tum Liber gravida descendit lenis ab ulmo,
 Pinguique e pressis exspumant musta racemis,
 Juvenalis x, 250 de Nestore,

Quique novum toties mustum bibit.
 vel uvas maturas. Martial. viii, 68.

Invida purpureos urat ne bruma racemos,

Et gelidum Bacchi munera frigus edat.
Gustamus, post annum: talia erratorum portenta
 in uno alterove codice, et interdum in omni-
 bus, singulis fere paginis occurrunt.

V. 205. MENSURAE ET TRIBUENT U-
 SUS, ET PONDERA RERUM. Libri veteres,
Mensurae tribuent usus, ac pondera rerum.

V. 207. QUI MOMINA SUMMIS IMPO-
 SUIT. Iterum sua *momina* induxit Scaliger;
 numquam felice successu; quam ob rem Hue-
 tio hic vapulat. Vetusti omnes *nomina sum-*
mis: quod recte se habere vel Sophoclis de Pa-
 lamede versus indicant, ab ipso Scaligero citati;

πρῶτος ἐξ ἐνὸς δέκα,
 Κάκ' ἰὼν δὲκ' αὐδ' εὖρε πειληκονιάδας,
 Καὶ χίλι' αὐδ'.

Certe qui summas, *decem, quinquaginta, mille*
 primus invenit; idem summis istis primus *no-*
mina imposuit. Nec summae enim sine nomi-
 nibus esse poterant, nec nomina sine summis.

V. 210. ATQUE NOTIS LEVIBUS PEN-
 DENTIA VERBA. Immo AQUE NOTIS.

V. 214. QUI LEGES POTIUS POSUIT,
 QUAM IURA RETEXIT. Sententia satis ob-
 scura,

Denique in ambiguo fuerit quodcumque locatum, 215
Et rectoris egens, diriment examina librae.

Scorprios armatae metuendus cuspide caudae,
Qua, sua cum Phoebi currum per sidera ducit,
Rimatur terras, et fulcis semina miscet,
In bellum ardentis animos, et Martia corda 220
Efficit, et multo gaudentem sanguine Syllam:
Nec praeda, quam caede magis. quin ipsa sub armis
Pax agitur: capiunt saltus, silvasque pererrant.

Nunc

Vulg. v. 217. ARMATA VIOLENTA—CAUDA. 218. QUI. 220. CASTRA.
221. CIVEM. 222. CUMQUE.

Scura. Vossianus *cum iura*; neque aliter Gemblacensis et Lipsiensis, nisi quod superne habeant *quam* pro lectione varia. Illud *potius* inconcinne hic venit; cum in praecedente versu et eodem versus loco venerit, *non alio potius*. Repono,

Qui leges PROPRIAS posuit, CUM iura re-
textit.

Servius Sulpitius, vel quivis iurisperitorum princeps, dum iura prius condita et incognita reteggit, non minus facit, quam si proprias leges poneret, earum lator non interpres.

V. 217. SCORPIOS ARMATA VIOLENTA CUSPIDE CAUDA. Vide modo ista ὁμοιοτέλευτα, *armata, violenta, cauda*. Elegantior est Noster, et poetici iuris peritior, quam ut talia effutiat. Quid quod *violenta* mox iterum habemus, versu 224. Ne diffidas emendationi quam daturus sum, veneratione librariorum; scias hic veteres universos habere *Scorpion*; Vossianum insuper *armati*. An ulla talibus reverentia debetur? Repone,

Scorprios ARMATAE METUENDUS cuspide
CAUDAE.

Metuendus, ut Noster ii, 559 de scorpione;
Erigonem libramque fugit, metuendus et ipse.
Horatius, Carm. ii, xvii, 17.

Seu libra seu me scorprios aspexit
Formidolosus.

Ovid. Fast. iv, 163.

Dum loquor, elatae metuendus acumine cau-
Scorprios in virides praecipitatur aquas.

V. 218. QUI SUA CUM PHOEBI CURRUM PER SIDERA DUCIT. Libri universi, *Qua sua*. Hic Scaliger, *Qua sua* inepte: lege *Qui sua*. Bona tua venia, ὁ Σαυμάσιε, non inepte, sed eleganter et vere,

cuspide caudae,
QUA, sua cum Phoebi currum per sidera
ducit,

Rimatur terras.

Qua caudae cuspide rimatur terras. Neque enim toto corpore, sed cuspide, tamquam vomere, terram vertere fingitur.

V. 220. IN BELLUM ARDENTES ANIMOS ET MARTIA CASTRA EFFICIT. *Martia castra efficit?* putide et inepte. Cum *efficit* dicit, ingenium et indolem hominum, non hominum ipsorum opera dicit. Repone,
In bellum ardentis animos et Martia CORDA
Efficit.

Animos et corda, ut infra 529.

Nec triste ingenium, sed dulci tincta lepore
Corda creat. et v, 63.

Solertes animos finget, curasque per omnes
Indelassato properantia CORDA vigore.

et 135.

Hinc timidae mentes, tremebundaque corda
creantur.

V. 221. ET MULTO GAUDENTEM SANGUINE CIVEM. Cur *civem* magis, quam regem, aut tyrannum? Quid quod *civis* relativum et τῶν πρὸς ἡμῶν: si scorprios efficit *civem*, ipsius scorprii civis erit. Repone,

Efficit,

Nunc hominum, nunc bella gerunt violenta ferarum :
 Nunc caput in mortem vendunt, et funus arenae: 225
 Atque hostem sibi quisque parat, cum bella quiescunt.
 Sunt quibus et simulacra placent, et ludus in armis ;
 Tantus amor pugnae, discuntque per otia bellum,
 Et quodcumque nepae studium producit astro.

At quis semifero centauri in corpore fors est 230
 Nascendi concessa, libet subiungere currus,
 Ardentes et equos ad mollia ducere frena,

Et

Vulg. v. 228. pugnae EST. 229. PARI—ARTE. 230. QUIBUS IN BIFERO centauri corpore.

Efficit, et multo gaudentem sanguine SYLLAM.

Syllam; ut supra Palamedem, Servium, et infra Hannibalem, Tiphyn, Bellerophontem, Eumaeum, Sybolon, &c. Syllam; notum ex historia. Lucanus ii, 139.

Sylla quoque immensis accessit cladibus ultor, Ille, quod exiguum restabat sanguinis urbi, Hausit: dumque nimis iam putrida membra recidit,

Excessit medicina modum, &c. Stat. Silv. iv, 6.

nec barbarus umquam Hannibal; aut saevi poterit vox horrida Syllae.

V. 222. CUMQUE IPSA SUB ARMIS PAX AGITUR. Vetusti omnes, *QUIN ipsa.* Quod cum Scaliger in Gemblacensi vidisset, non recepit miror.

V. 225. NUNC CAPUT IN MORTEM VENDUNT, ET FUNUS ARENAE. Sic codices: sed acutissimus Nic. Heinsius ad Claudianum et Ovidium sic mavult,

Nunc caput ad Martem vendunt, et munus arenae.

Munus arenae satis bene; Martem non aequè. Retinemus utrumque, et mortem et funus. Horatius, Serm. ii, vii, 58.

Quid refert, uri virgis ferroque necari Auctoratus eas.

Ergo ad mortem se vendebant; et funus arenae, ut i, 883.

Extulit antiquas per funera pacis Athenas.

V. 228. TANTUS AMOR. PUGNAE EST. *Est a Gemblacensi abest. Sic Virgilius, Georg. ii, 301. Tantus amor terrae: et Georg. iii, 112. Tantus amor laudum: et Georg. iv, 205. Tantus amor florum. ubique sine verbo substantivo.*

V. 229. ET QUODCUMQUE PARI STUDIUM PRODUCITUR ARTE. Atqui non studium arte, sed ars studio producit. Repone,

Et quodcumque NEPAE studium producitur ASTRO.

Nepa idem est quod scorpios. Sic ii, 32, etc. alibi.

V. 230. AT QUIBUS IN BIFERO CENTAURI CORPORE SORS EST. Sic quidem librarii; sed quo iure dispiciamus. *Bifero corpore?* quale illud est corpus? *Semiferos* alii appellant. centauros, Lucretius, Cicero, Virgilius, quis non? Si, ut sunt, semiferi sunt, quo sensu erunt *biferi*? Si *biferi*, tum toti sunt equini, et non centauri. *Biferum* est, quod bis in anno fructus ferat, ut Virgilius Georg. iv, 119. *biferique rosaria Paesti.*

nullo alio sensu fertur, nec ferri potest. *Semibos, semideus, semihomo, semifer*, haec recte: *bibos, bideus* absurdissime. Repone,

At quis SEMIFERO centauri IN corpore sors est.

V.

Et totis armenta sequi pascentia campis ,
 Quadrupedum omne genus positis domitare magistris ,
 Exarmare tigres , rabiemque auferre leoni , 235
 Cumque elephante loqui , tantamque aptare docendo
 Artibus humanis varia ad spectacula molem .
 Quippe ferae mixtum est hominis per sidera corpus :
 Impositumque manet : quocirca regnat in illas .
 Quodque intenta gerit curvato spicula cornu ; 240
 Et nervos tribuit membris , et acumina cordi ,
 Et celeres motus , nec delassabile pectus .

Vesta tuos , capricorne , foveat penetralibus ignes :
 Hinc artes studiumque trahis . nam quicquid in usus
 Ignis eget , poscitque novas ad munia flammās , 245
 Sub te censendum est : scrutari caeca metalla ,
 Depositās et opes terrarum exquirere venis ,
Materiamque manu certa duplicarier arte :

Quicquid

Vulg. v. 235. EXORARE. 236. LOQUENDO. 245. AGIT—MUNERA.
 247. TERRAEQUE EXURERE VENAS.

V. 235. EXORARE TIGRES, RABIEM-
 QUE AUFERRE LEONI. Codices omnes *ex-
 orare* ; etiam Gemblacensis, quem Scaliger
 falso credidit *exunglare* praefere. Lego EXAR-
 MARE ; potius quam *et cicurare*. Lampri-
 dius, *Leones et leopardos exarmatos*. Calpur-
 nius Eclog. v, de serpente,
et obtuso iacet exarmata veneno.

V. 236. CUMQUE ELEPHANTE LOQUI,
 TANTAMQUE APTARE LOQUENDO. Non
 placet *loqui et loquendo*. Repone,
tantamque aptare DOCENDO.

V. 238. QUIPPE FERAЕ MIXTUM EST.
 Hi duo spurii videntur ; certe infra auctoris
 elegantiam.

V. 245. NAM QUICQUID IN USUS IG-
 NIS AGIT, POSCITQUE NOVAS AD MU-
 NERA FLAMMAS. Ordo erit, *Nam quicquid
 ignis agit in usus*. Sed melius veteres, *ignis*

*eget : eget ignis, sive igne. Pro munera, Ve-
 netus et Lipsiensis flumina. Repone igitur,
 nam quicquid in usus*

*Ignis EGRET, poscitque novas ad MUNIA
 flammās. Infra 276.*

Quicquid et in proprios pelagus desiderat usus.

V. 246. SCRUTARI CAECA METALLA,
 DEPOSITAS ET OPES, TERRAEQUE EX-
 URERE VENAS. Veteres libri, *terramque
 exurere venis*. Repone,
*Depositās et opes TERRARUM EXQUIRERE
 VENIS.*

V. 248. MATERIAMQUE MANU CERTA
 DUPLICARIER ARTE. Scaliger hunc ver-
 sum exhibet, ut ab illiterato alchymista in-
 trusum. *Scrutari, exurere, activa ; duplicari
 passivum : numquam, ait, haec auctor coniunx-
 isset ; ut neque duplicarier dixisset pro duplicari.*
 At Huetius, semper Scaligero iniquus, *duplicari*
 vim activam habere, et *duplicarier* forma
 vetere

Quicquid et argento fabricetur, quicquid et auro :
 Quòd ferrum calidi solvant atque aera camini, 250
 Consummentque foci Cererem, tua munera surgent.
 Addis et in vestes studium, mercemque fugacem,
 Frigore brumalem servans per saecula sortem,
 Qua retrahis ductas summa ad fastigia noctes,
 Nascentemque foves revocatis lucibus annum. 255
 Hinc et mobilitas rerum, mutataque saepe
 Mens natat. at melior iuncta sub priste senecta est:
 Pars prior at Veneri mixto cum crimine servit.
 Ille quoque, inflexa fontem qui proiicit urna,
 Cognatas tribuit iuvenilis aquarius artes. 260
 Cernere sub terris undas, inducere terris,
 Ipsaque conversis aspergere fluctibus astra,
 Littoribusque novis per luxum inludere ponto,
 Et varios fabricare lacus, et flumina ficta,

Et

Vulg. v. 251. CONSUMANTQUE. 253. SIDERA. 255. FACIS. 257. IUNCTO
 SUB PISCE. 263. LUDERE.

vetere recte dici contendit. Ego cum Scaligero sentio: neque versum agnosco, nisi et ordine mutatum, et velut ex alchymistae furno sic recoctum, ut pene alius videatur. Libri veteres universi *duplicari et arte*. An sic placebit?

Quicquid et argento fabricetur, quicquid et auro

Materiamque rudem cara duplicaverit arte.
 Ovidius, Met. ii, 5.

Materiam superabat opus.

Noëter iii, 28.

Auroque atque ebori decus addere, cum rudis ipsa

Materies niteat. et v, 502.

Artifices auri faciet, qui mille figuris

Vertere opus possint, caraeque acquirere dotem Materiae.

V. 251. CONSUMANTQUE FOCI CEREREM. Codices veterrimi, Gemblacensis et

Lipsiensis, *Consummentque*. Unde liquido emendandum CONSUMMENTQUE. Consummatio frumenti est panificium in furno. Vidit et Huetius.

V. 253. SERVANS PER SIDERA SORTEM. Iidem codices, per SAECULA. Quod hic restituendum.

V. 255. NASCENTEMQUE FACIS REVOCATIS LUCIBUS ANNUM. Gemblacensis a manu prima *focis*. Unde legerim, *Nascentemque FOVES*. Vide supra versum 243.

V. 257. MELIOR IUNCTO SUB PISCE SENECA EST. Tres veterrimi codices *iuncta*. Dedit auctor, IUNCTA SUB PRISTE *senecta est*.

V. 263. PER LUXUM LUDERE PONTO. Veteres universi INLUDERE. Recte.

D d

V.

Et peregrinantes domibus suspendere rivos . 265

Mille sub hoc habitant artes, quas temperat unda .

Quae per aquas veniunt operum, pontesque sequuntur.

Quippe etiam mundi faciem, sedesque movebit

Sidereas, caelumque novum versabit in orbem .

Mite genus, dulcesque fluunt ab fidere partus : 270

Pectora nec sordent : faciles in damna feruntur :

Nec deest, nec superest census . sic profluit urna .

Ultima quos gemini producunt fidera pisces,

His erit in pontum studium, vitamque profundo

Credent, et puppes, aut puppibus arma parabunt, 275

Quicquid et in proprios pelagus desiderat usus .

Innumerae veniunt artes . vix nomina rebus

Sufficiunt . tot sunt parvae quoque membra carinae .

Adde gubernandi studium . pervenit in astra ,

Et pontum caelo coniunxit . noverit orbem 280

Fluminaque et portus mundi ventosque, necesse est .

Iamque huc atque illuc agilem convertere clavum ,

Et frenare ratem, fluctusque effundere rectos ;

Aut remos agitare, et lentas flectere tonsas :

Et placidum inductis everrere retibus æquor, 285

Littoribusque suis populos exponere captos ;

Aut

Vulg. v. 270. DOCILESQUE. 278. QUOT.

V. 267. QUAE PER AQUAS VENIUNT, OPERUM, PONTESQUE SEQUUNTUR. Versus ineptus et spurius. In codicibus scriptis habetur post versum 269.

V. 270. MITE GENUS, DOCILESQUE FLUUNT AB SIDERE PARTUS. Omnes scripti habent DULCESQUE. Quod cur mutaverint, nescio.

V. 278. TOT SUNT PARVAE QUOT

MEMBRA CARINAE. Liquido emendandum est, *parvae QUOQUE*. Et sic scripti fere omnes.

V. 293. MATERIA PROPRIA. Ita codices universi : sed legendum NATURA. Ut infra versu 318.

natura per astrum
Stat tamen et proprias miscet per singula vi-
res.

V.

Aut uncos celare cibis, aut carcere fraudem :
 Navales etiam pugnas, pendentia bella
 Attribuunt, pelagique infectos sanguine fluctus.
 Fecundum genus est natis, et amica voluptas, 290
 Et celeres motus, mutataque cuncta per aevum.

Hos tribuunt mores, atque has nascentibus artes
 Bis sex natura propria pollentia signa.
 Sed nihil in semet totum valet. omnia vires
 Cum certis sociant signis sub fortibus aequis, 295
 Et velut hospitio, mundi commercia iungunt,
 Conceduntque suas partes retinentibus astris.
 Quapropter Graiae dixere Decania gentes.
 A numero nomen positum est, quod partibus astra
 Condita tricenis triplici sub sorte feruntur, 300
 Et tribuunt denas in se coeuntibus astris,
 Inque vicem ternis habitantur singula signis.
 Sic altis natura manet consepta tenebris,
 Et verum in caeco est, multaque ambagine rerum.
 Nec brevis est usus, nec amat compendia caelum. 305
 Verum aliis alia opposita est et fallit imago,
 Mentiturque suas vires, et munia celat:
 Quae tibi non oculis, alta sed mente fuganda est

Caligo:

Vulg. v. 293. MATERIA. 295. PARTIBUS. 298. QUAM PARTEM DECIMAM.
 302. SIDERA. 307. MOMINA.

V. 295. SUB PARTIBUS AEQUIS. Legendum, *sub SORTIBUS aequis*. Ut infra facpius.

V. 298. QUAM PARTEM DECIMAM DIXERE DECANIA GENTES. Scripti vetustiores non *decimam* habent, sed *decanae* et *degane*. Lege certissime,

QUAPROPTER GRAIAE dixere decania gentes.
A numero nomen positum est.

Ut Noster i, 751. quapropter *laeteus orbis* Dicitur, et nomen causa descendit ab ipsa.

V. 302. TERNIS HABITANTUR SIDERA SIGNIS. Apage Battologiam istam *astra, astris, sidera*. Dedit auctor, *habitantur SINGULA signis*.

V. 307. ET MOMINA CELAT. Libri scripti, *nomina*. Lege vel *numina*, vel *munia*.

Caligo; penitusque deus, non fronte notandus.
 Nunc quae sint coniuncta quibus quove ordine reddam;
 Ne lateant aliae vires aliena per astra. 311
 Namque aries primam sortem sibi vindicat ipsi:
 Altera fors tauro, geminis fors tertia cedit.
 Sic inter trinos divisum ducitur astrum;
 Totque dabit vires, dominos quotcumque recepit. 315
 Diversa in tauro ratio est, nec forte sub ulla
 Censetur: cancro primam, mediamque leoni,
 Extremam Erigonae tribuit. natura per astrum
 Stat tamen, et proprias miscet per singula vires.
 Libra decem partes geminorum prima capeffit; 320
 Scorpios adiunctas: centauri tertia fors est.
 Nec quisquam numero discernitur: ordine cedit.
 Cancer in adversum capricorni dirigit astrum,
 Bis quinas primum partes dignatus in illo
 Temporis articulo, sub quo censetur et ipse; 325
 Quod facit aequales luces brumalibus umbris,
 Cognatamque gerit diverso in cardine legem.
 Alterius fortis perfundit aquarius ignes,
 Quem subeunt pisces extremo fidere cancri.

At

Vulg. v. 312. PARTEM. 313. PARS. 314. INTER DENAS. 316. PARTE sub
 ILLA. 321. ADIUNCTAM—PARS. 328. PARTIS.

V. 312. NAMQUE ARIES PRIMAM PARTEM SIBI VINDICAT IPSI, ALTERA SORS TAURO, GEMINIS PARS TERTIA CEDIT. Pro *partem* et *pars*, emendandum est *sortem* et *sors*. *Sors* hic valet decem *partes*. Ut supra versu 300.

quod partibus astra

Condita triconis triplici sub sorte feruntur.

V. 314. SIC INTER DENAS DIVISUM DUCITUR ASTRUM. Libri veteres *inter*,

uno verbo; non *in ter*. Neque enim hoc nunc docemur, signum dividi in partes triginta: id tralatitium est. Corrige,

Sic INTER TRINOS;

hoc est, tres dominos; ut mox, versu sequente, *dominos quotcumque recepit.*

V. 316. NEC PARTE SUB ILLA CENSATUR. Ita nullo sensu tam scripti quam editi. Legendum, *nec SORTE SUB ULLA.* Taurus primam sortem sive decem partes dat cancro,

At leo confortis meminit, sub lege trigoni, 330
 Lanigerumque ducem recipit; taurumque quadrato
 Coniunctum sibi: sub geminis fors tertia fertur:
 Hos quoque coniungit per senos linea flexus.
 Praecipuum Erigone cancro concedit honorem,
 Cui primam tribuit sortem. vicina relicta est 335
 Vicino, Nemeaee, tibi. fors ipsius ima est,
 Quae fastidito concessa est iure potiri.
 Sed libra exemplo gaudet, pariterque regentem
 Noctes atque dies diverso in tempore secum
 Lanigerum sequitur. veris iuga temperat ille: 340
 Haec autumnales componit lucibus horas.
 Nulli concedit primam, traditque sequenti
 Vicinam sortem. centauri tertia summa est.
 Scorprios in prima capricornum forte locavit:
 Alterius dominum fecit, cui nomen ab undis: 345
 Extremas voluit partes sub piscibus esse.
 At qui contento minitatur spicula nervo,
 Lanigero primas tradit sub iure trigoni,
 Et medias tauro partes, geminisque supremas.
 Nec manet ingratus capricornus crimine turpi, 350
 Sed

Vulg. v. 332. PARS. 335. PARTEM. 336. PARS. 343. PARTEM. 344. PARTE.
 345. QUI nomen fecit.

cancro, alteram leoni, tertiam virgini: ipse
 nulla hic forte fruitur.

V. 321. SCORPIOS ADIUNCTAM: CEN-
 TAURI TERTIA PARS EST. Lege,
Scorprios ADIUNCTAS, centauri tertia SORS
est.
 hoc est, alias decem partes.

V. 328. ALTERIUS PARTIS. Iterum emen-
 dandum est SORTIS. Sic et versu 332. SORS
tertia. et versu 335. *Cui primam tribuit sor-*

TEM. et 336. SORS *ipsius ima.* et 343. *Vici-*
nam SORTEM. et 344. *in prima SORTE.*
 Nimirum *pars* est tricesima pars signi: at *sors*
 in omnibus locis est tertia pars signi, five par-
 tes ex triginta decem.

V. 345. ALTERIUS DOMINUM, QUI
 FECIT NOMEN AB UNDIS. Libri veteres
 magno numero *cui non qui.* Repone ex co-
 dice Vossiano,
Alterius dominum fecit, cui nomen ab un-
dis.

V.

Sed munus reddit cancro , recipitque receptus ,
 Principiumque sui donat . coniuncta leonis
 Regna ferunt , summas partes at virginis esse .
 Fontibus aeternis gaudens urnaque fluenti
 Iura sui librae permittit prima regenda : 355
 Haerentesque decem partes nepa vindicat ipsi :
 Summas centaurus retinet iuvenile per astrum .
 Iam superant gemini pisces , qui sidera claudunt .
 Lanigero primos tradunt in finibus usus .
 Perque decem medias partes tu , taure , receptus . 360
 Quod superest , ipsi sumunt : utque orbe feruntur
 Extremo , sic et fortis pars ultima cedit .
 Haec ratio reteggit latitantis robora mundi ,
 In pluresque modos repetitaque munia caelum
 Dividit , et melius sociat , quo saepius , orbem . 365
 Nec tua sub titulis fallantur pectora notis :
 Dissimulant , non se ostentant mortalibus astra .
 Altius est acies animi mittenda sagacis ;
 Inque alio quaerenda manent , iunctisque sequentum
 Viribus : et cuius signi quis forte creatur , 370
 Eius habet mores , atque illo nascitur astro .

Talis

Vulg. v. 361. ATQUE. 364. NOMINA. 366. NE. 367. NON OSTENDUNT.
 369. ALTO—SEQUENDUM. 370. PARTE.

V. 361. ATQUE ORBE FERUNTUR EX-
 TREMO. Certissime dedit auctor,
 UTQUE orbe feruntur.
 Alterum alteri respondet, *ut, sic.*

V. 364. REPETITAQUE NOMINA CAE-
 LUM DIVIDIT. Gemblacensis et alii ha-
 bent, *repetit atque omina.* Lege,

repetitaque MUNIA caelum

Dividit.

Dividit munia, ut Horatius Serm. ii, ii, 67.

dum munia didit.

Didit id ipsum est quod dividit.

V. 366. ORBEM, NE TUA. Mutata distinc-
 tione post orbem, rescribendum est NEC, ut
 omnes codices manuscripti.

V. 368. DISSIMULANT, NON OSTEN-
 DUNT. Gemblacensis et alii veteres habent,
ostentur. Lego,

*Dissimulant, non se OSTENTANT mortali-
 bus astra.*

V.

Talis per denas fortes natura feretur .
 Testis erit varius sub eodem fidere foetus ,
 Quodque in tam multis animantium millibus , uno
 Quae veniunt signo , tot sunt , quot corpora , mores ;
 Et genus externum referunt aliena per astra , 376
 Confusique fluunt partus hominum atque ferarum .
 Scilicet in fortes iunguntur condita plures ,
 Diversasque ferunt proprio sub nomine leges .
 Nec tantum lanas aries , nec taurus aratra , 380
 Nec gemini musas , nec merces cancer amabit ,
 Nec leo venator veniet , nec virgo magistra ,
 Mensuris aut libra potens , aut scorpios armis ,
 Centaurusque feris , igni capricornus , et undis
 Ipse suis iuvenis , geminique per aequora pisces ; 385
 Mixta sed in plures sociantur sidera vires .
 Multum , inquis , tenuemque iubes me ferre laborem ,
 Rursus et in magna mergis caligine mentem ;
 Cernere cum facili lucem ratione viderer .
 Quod quaeris , deus est . conaris scandere caelum , 290
 Fataque fatali genitus cognoscere lege ,
 Et transire tuum pectus , mundoque potiri ?

Pro

Vulg. v. 378. PARTES. 395. SUNT.

V. 369. INQUE ALTO QUAERENDA
 MANENT, IUNCTISQUE SEQUENDUM VI-
 RIBUS. Pro *alto* libri scripti *ALIO*. Recte ;
 hoc est, *alio signo* : et insuper, quod et alii
 iam viderunt, reponendum est,

iunctisque SEQUENTUM

Viribus.
 sequentium nempe signorum. Deinde, versu
 sequente, pro *parte* lege *sorte*, ut supra.

V. 378. SCILICET IN PARTES. Etiam

hic iisdem de causis rescribendum est SORTES.

V. 387. MULTUM, INQUIS, TENUEM-
 QUE IUBES ME FERRE LABOREM. Huic
 versui subnectendus est ille alter,

Rursus et in magna mergis caligine mentem :
 qui ex suo loco in alienum prorsus, post ver-
 sum nempe 396, detrusus sensum omnino ibi
 perturbat : hic vero satis commode venit.

V.

Pro pretio labor est, nec sunt immunia tanta.
 Nec mirere viae flexus, rerumque catenas.
 Admitti potuisse sat est. sint cetera nostra. 395
 At nisi perfossis fugiet te montibus aurum,
 Obstabitque suis opibus superaddita tellus.
Ut veniant gemmae, totus transibitur orbis.
 Nec lapidum pretio pelagus cepisse pigebit.
 Annua solliciti consummant vota coloni: 400
 Et quantae mercedis erunt fallacia rura?
 Quaeremus lucrum navi, Martemque sequemur
 In praedas? pudeat tanto bona velle caduca:
 Luxuriae quoque militia est, vigilatque culinis
 Venter: et, ut pereant, suspirant saepe nepotes. 405
 Quid caelo dabimus? quantum est, quo veneat omne?
 Impendendus homo est, deus esse ut possit in ipso.
 Hac tibi nascentum mores sunt lege notandi.
 Nec satis est signis dominantia discere signa

Per

Vulg. v. 404. VIGIL, ATQUE RUINIS.

V. 395. SUNT CETERA NOSTRA. Omnes veteres SINT; et recte.

V. 398. UT VENIANT GEMMAE, TOTUS TRANSIBITUR ORBIS. Versus κακὸν κόρυμβος.

V. 404. LUXURIAE QUOQUE MILITIA EST VIGIL, ATQUE RUINIS VENTER. Omnes scripti, *vigilatque* unico verbo. Corrige et distingue,

Luxuriae quoque militia est, VIGILATQUE CULINIS Venter.

V. 413. ET STERILES UTROQUE TAMEN QUAS LARGIOR HUMOR QUASQUE MINOR IAM SUCCUS OBIT. Haec plane portenta sunt. Duo praestantissimi codices,

Gemblacensis et Lipsiensis, pro istis iam succus obit lacunam habent hoc modo, *Quaque minor namque.* Vossianus: *Quaque minor ibi tonit. namque.* Si hariolandum est, faciamus periculum. Lego igitur,
Et steriles utroque modo: Quis largior humor,

Quisve minor iusto nocuit.

V. 417. ET MARIS, ET NOTIS FUGIENTIA FLUMINA RIPIS. Pro *notis* quattuor optimi, Gemblacensis, Lipsiensis, Venetus et Vossianus habent *partis*. Quis non videat corrigendum esse,

Et maris, et pronis fugientia flumina rivis.

V. 419. SIC STERILIS TERRIS LAETIS INTERVENIT ANNUS. Pro *terris* codex Lipsiensis

Per denos numeros, et quae sint infita cuique. 410

Sed proprias partes ipsas spectare memento,

Vel glacie rigidas, vel quas exusserit ignis,

Et steriles utroque modo, quâs largior humor,

Quâsve minor iusto nocuit. namque omnia mixtis

Viribus, et vario confurgunt sidera textu. 415

Est aequale nihil. terrenos aspice tractus,

Et maris, et pronis fugientia flumina rivis.

Crimen ubique frequens, et laudi noxia iuncta est

Sic sterilis laetis rubigo intervenit arvis,

Ac subito perimit parvos discrimine foetus: 420

Et modo portus erat pelagi, iam vasta Charybdis,

Laudatique cadit post paulum gratia ponti:

Et nunc per scopulos, nunc campis labitur amnis;

Aut faciens iter, aut quaerens curritve reditve.

Sic etiam caeli partes variantur in astris. 425

Ut signum a signo, sic a se discrepat ipsum;

Momentoque

Vulg. v. 413. TAMEN QUAS. 414. QUASQUE minor iam SUCCUS OBIT. 417. NOTIS—
RIPIS. 419. TERRIS laetis—ANNUS. 420. SUBITOS RUMPIT PARVO.

421. FACTA. 423. CAMPOS. 424. URITVE.

Lipsiensis terra, et pro annus veteres universi
arvis. Si divinare licet, legerim,

Sic sterilis laetis RUBIGO intervenit AR-
VIS.

V. 420. AC SUBITOS RUMPIT PARVO
DISCRIMINE FOETUS. Rumpit foetus, quid
sit nescio. Pro subitos vetusti omnes subito.
Repone,

Ac SUBITO PERIMIT PARVOS discrimine
foetus.

V. 421. IAM FACTA CHARYBDIS. Me-
lius codex Vossianus; iam VASTA Charybdis.
Sic Virgilius Aen. vii, 302.

Quid Syrtes aut Scylla mihi, quid vasta Cha-
rybdis
Profuit?

V. 422. LAUDATIQUE CADIT POST
PAULUM GRATIA PONTI. Librarius Mo-
nachus, dum semisomnis haec scribit, in iocu-
larem errorem incidit,

Laudatique cadit post paulum gratia $\chi\pi$.
sic plane Gemblacensis: $\chi\pi$ plenis literis est
CHRISTI. Neque aliter Lipsiensis; sed su-
perne habet ponti. Venetus librarius, offensus
credo lectione tam scelestâ, totum versum omi-
sit. Vossianus in ipso textu, ponti.

V. 423. NUNC CAMPOS. Vetusti quat-
tuor melius, nunc CAMPIS labitur amnis.
ut Horatius Carm. i. ii, 18.

vagus et sinistra Labitur ripa.

V. 424. AUT FACIENS ITER, AUT
QUAERENS URITVE REDITVE. Hunc
E e versum

Momentoque negat vires, auramque salubrem.
 Quodque per has geritur partes, sine fruge creatur;
 Aut cadit, aut multis sentit bona mixta querelis.
 Hae mihi signandae proprio sunt ordine partes. 430
 Sed quis tot numeros totiens sub lege referre,
 Tot partes iterare queat, tot dicere summas,
 Proque artis causis faciem mutare loquendi?
 Incipimus si verba, piget; quod gratia deerit:
 In vanumque labor cedit, quem despicit auris. 435
 Sed mihi per carmen fatalia iura ferenti,
 Et sacros caeli monitus, ad iussa loquendum est:
 Nec fingenda datur, tantum monstranda figura.
 Ostendisse deum nimis est: dabit ipse sibimet
 Pondera.

Vulg. v. 427. VICTUMQUE. 430. CARMINE. 433. PER PARTIS CAUSAS.
 434. INCIDIMUS—SED. 437. MOTUS.

versum Scaliger pro adulterino habet; Huetius sic corrigit, *transitve reditve*. Ego sic malim,

Aut faciens iter, aut quaerens CURRITVE reditve.

quod et Barthio in mentem venit.

V. 427. VICTUMQUE SALUBREM. Sic Gemblacensis: sed Vossianus *usumque*, Lipsiensis et Venetus *utrumque*. Repono,

Momentoque negat vires AURAMQUE salubrem.

Salubris aura, saluber aquilo, zephyrus passim. Noster infra versu 465. *salubri caret caelo*. Contra versu 483. *metuendus aër*. et 499. *sterilem aëra*. et ii, 357.

Aëraque infectum nostras demittit ad auras.

V. 430. HAE MIHI SIGNANDAE PROPRIO SUNT CARMINE VIRES. Repono, *proprio sunt ORDINE vires.*

ut ii, 750.

Verum haec posterius proprio cuncta ordine reddam. et 700.

Quos reddant motus proprio venit ordine rerum.

Vide Nostrium ad iii, 35.

V. 433. PER PARTIS CAUSAS FACIEM MUTARE LOQUENDI. Gemblacensis *partis*; Venetus, *partes*; Vossianus, *patris*; Lipsiensis *patris*, et superne *partis*. Repono, *PROQUE ARTIS CAUSIS faciem mutare loquendi?*

Pro necessitatibus, requisitis artis.

V. 434. INCIDIMUS SI VERBA PIGET? SED GRATIA DEERIT. Gemblacensis, *si*; Lipsiensis, *sit*; Vossianus, *sic*. Haec unica in hoc versu variatio est. Scaliger coniiciebat, *Incidit si verba piget*; Incidi, ait, *dolari, recidi*. Huetius sic, *Incidim si verba piger*. Incidim, inquit, pro *incidam*, ut *edim* olim *pro edam*. Si *piger incidim verba*; si *contrahere et recidere velim verba*. Utrumque durum et nimis coactum. Repono,

INCIPIMUS si verba, piget; QUOD gratia deerit.

Queritur de sequentis argumenti ieiunitate, quae per versus 60 damnandae in xii signis partes enumerandae veniunt. Miror equidem tam aridam sterilemque partem non ab eo praeteritam esse: sed maluit ficcus et ligneus poeta videri quam imperitus astrologus. Necessitate tamen se

Pondera . nec fas est verbis splendescere mundum : 440

Rebus erit maior . nec parva est gratia nostri

Oris , si tantum poterit signare cavenda .

Accipe , damnandae quae sint per fidera partes .

Lanigeri pars quarta nocet , nec sexta salubris .

Septima par illi ac decima est , decimaeque secunda , 445

Quaeque duas duplicat summas septemque novemque ,

Unaque viginti numeris pars addita laedit ,

Et quinta , et duram consummans septima partem .

Tauri nona mala est , similis quoque tertia pars est

Post decimam , nec non decimae pars septima iuncta :

Bisque undena nocens , et bis duodena nocentes , 451

Quaeque decem tresque ingeminat , fraudatque duobus

Triginta

Vulg. v. 440. SUSPENDERE. 441. ENIM. 442. TAMEN HAEC—CANENDO.

445. PARS illi A decima decimaeque.

se excusat : non licuit ei relinquere quod tractatum posse nitescere desperavit. Et tamen admiratione dignum est ; quot modis in eadem re narranda variaverit faciem loquendi.

V. 437. ET SACROS CAELI MOTUS. Sacri motus non placent. Repono,

Et sacros caeli MONITUS, ad iussa loquendum est.

Sic monitus deorum, pecudum, avium, fulgurum. Ovid. Met. vii, 600.

Fibra quoque aegra notas veri monitusque deorum

Perdiderat.

V. 440. NEC FAS EST VERBIS SUSPENDERE MUNDUM. Quid fides illud est, suspendere mundum verbis? Si roges ; nihil respondeant viri magni, qui tamen hoc ficco pede transilierunt. Ex nullo sensu elegantissimum repono ;

nec fas est verbis SPLENDESCERE mundum ; Rebus ERIT maior.

Splendescere verbis, amplificari oratione. Hoc est, quod alibi dicit iii, 39.

Ornari res ipsa negat, contenta doceri.

Verborum splendor, et verba splendida passim.

Cicero, initio Paradox. *Nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione, et tamquam excolatur.*

V. 441. REBUS ENIM MAIOR. Vetus quattuor, *Rebus ERIT maior.*

V. 442. SI TAMEN HAEC POTERIT SIGNARE CANENDO. Libri veteres, *si tantum poterit signare canenda.* Repone, *si TANTUM poterit signare CAVENDA.*

Cavenda : quippe damnandas xii signorum partes iam dicere aggreditur. Sic v, 101.

His erat Heniochi surgentis forma cavenda. ubi veteres *canenda, cananda.* iv, 481.

Si te fata sinant, quartam ne selige partem Centauri. et 575.

Ne vero sit te primos producere pisces.

V. 445. SEPTIMA PARS ILLI A DECIMA DECIMAEQUE SECUNDA. Haec mendosa sunt ; prius enim xvii partem narrant, quam xii. Pro a decima libri omnes ac decima. Repone,

Septima PAR illi, AC decima EST, decimaeque secunda.

hoc est, vii, x, xii.

Triginta numeros, et tum tricesima summa.

Pestifera in geminis pars prima, et tertia signis.

Septima non melior: ter quinae noxia par est. 455

Unaque bis denis brevior nocet, unaque maior:

Et similis noxae veniet vicesima quinta:

Cumque duae subeunt, vel cum se quattuor addunt.

Nec cancri prima immunis, nec tertia pars est,

Nec sexta: octava est similis: decimaeque peracta. 460

Prima rabit: nec ter quinae clementior usus.

Septima post decimam luctum, et vicesima, portat:

Et quinta accedens, et septima, nonaque summa.

Tu quoque contactu primo, Nemeae, timendus:

Et quarta sub parte premis. bis quina salubri. 465

Terque caret caelo: vicesima et altera laedit:

Et tribus appositis vitium est, totidemque secutis:

Ultima nec prima melior tricesima pars est.

Erigones:

Vulg. v. 453. NUMERIS ET TU. 460. OCTAVAE SIMILIS DECIMAEQUE PERACTAE.
461. RAPIT. 464. SUMMO. 465. QUINTA. 467. IUNCTIM TOTIDEMQUE.

V. 453. TRIGINTA NUMERIS ET TU. Libri veteres *numeros*: et Gemblacensis Venetusque, *et tum*; *et tunc*. Repone, *fraudatque duobus*.

Triginta NUMEROS, et TUM tricesima summa.

V. 460. NEC SEXTA, OCTAVAE SIMILIS, DECIMAEQUE PERACTAE PRIMA RAPIT. Libri veteres *peracta*. Repone,

Nec sexta: OCTAVA EST similis: DECIMAEQUE PERACTA.

Prima RABIT.

Decimâ peractâ prima, hoc est xi. ut mox 475. *Quartaque bis denis actis*; xxiv. *Rabit*, furit aestu, in cancro scilicet. Sic infra de canicula v, 208.

Et rabit igne suo, geminatque incendia solis. et 224. *et lingua rabit latratque loquendo.* ubi codices vetusti in utroque loco *rapit*.

V. 464. TU QUOQUE CONTACTU SUMMO. Repone ex libris omnibus PRIMO; hoc est, parte prima: *summo* esset parte ultima. Casu hoc in Scaligeri editiones irrepsit.

V. 465. BIS QUINTA SALUBRI. Immo QUINA, ut supra *bis undenis, bis denis*, et versu 461. *ter quinae*.

V. 467. ET TRIBUS APPPOSITIS IUNCTIM TOTIDEMQUE SECUTIS. Vossianus *iunctum est*: Gemblacensis et Lipsiensis *victum est*. Repone,

Et tribus apppositis VITIUM EST totidemque secutis.

V. 473. ET QUINTA IN CHELIS ET SEPTIMA INUTILIS ESTO. *Esse* a Scaligero venit: libri omnes *aestu*; et Venetus, *at quinta*. Repone ergo,

At

Erigones nec pars prima est, nec sexta, nec una
Ad decimam, nec quarta, nec octava utilis umquam.
Proxima viginti numeris, et quarta timenda est; 471
Et quae ter decimam claudit fors ultima partem.

At quinta in chelis, et septima inutilis aestu.
Tertia et undecimae, decimaeque et septima iuncta:
Quartaque bis denis actis, et septima; et ambae 475
Quae numerum claudunt nona et tricesima partes.

Scorprios in prima reus est, cui tertia par est,
Ut sexta, et decima est, et quae ter quina notatur:
Undecimam et geminans, et quae vicesima quinta est,
Octavoque manet numero, nonumque capeffit. 480

Si te fata finant, quartam ne felige partem
Centauri, fuge et octavam: bis sexque peractis,
Octo bis aut denis metuendus ducitur aer.

Cumque iterum duodena refert, aut terna decemque,

Aut

Vulg. v. 473. ET—ESTO. 474. SEPTIMA—TERTIA. 478. ET—decima et.
479. undecimam geminans. 481. DELIGE. 483. DICITUR.

AT quinta in chelis et septima inutilis AESTU.

Aestu; scilicet una ex illis, quas (versibus 412 et 499.) ignis exusserit: aliae vel frigore, vel humore aut ficitate peccant.

V. 474. SEPTIMAQUE UNDECIMAE, DECIMAEQUE ET TERTIA IUNCTA. Haec lectio numerat partem xviii ante xiii: Repone igitur, mutato ordine,

TERTIA et undecimae, decimaeque et SEPTIMA iuncta.
xiv ante xvii.

V. 478. ET SEXTA ET DECIMA, ET QUAE TER QUOQUE QUINA NOTATUR. Ab omnibus libris abest quoque; quod Scaliger induxit: non admodum concinne quoque quina. Malim hiatum in caesura relinquere, quam sic supplere. Lego,

UT sexta, et decima EST, et quae ter quina notatur.

V. 479. UNDECIMAM GEMINANS. Melius undecimam ET geminans.

V. 481. QUARTAM NE DELIGE PARTEM. Lege ex tribus vetustis,
Si te fata finant, quartam ne SELIGE partem.

Vossianus, ut solet, mendose, vel elige, pro ne felige.

V. 483. OCTO BIS AUT DENIS METUENDUS DICITUR AER. Repone,
metuendus DUCITUR aer.

ut infra versu 499.

Haec partes sterilem ducunt et frigore et igni Aera.

V.

Aut septena quater, vel cum ter dena figurat. 485

Nec pars optanda est capricorni septima: nona
Consentit, decimamque sequens quam tertia signat:
Et tribus, aut una quae te, vicesima, fraudat:
Qua eve auget quinta, numero vel sexta feretur.

Pars est prima nocens humentis semper aquari: 490
Damnanda et decimae succedens prima peractae,
Tertiaque et quinta, et numero quae condita nono est:
Et post viginti prima, et vicesima quinta;
Cumque illa quartam accumulans vicesima nona.

Tertia per geminos et quinta et septima pisces, 495
Undecima, et decimae metuenda est septima iuncta,
Et quinta in quinos numeros revocata, duasque
Accipiens ultra summas, metuenda feretur.
Hae partes sterilem ducunt et frigore et igni

Aëra

Vulg. v. 486. NONAE. 490. PARSQUE MARINA NITENS FUNDENTIS. 491. EST.
496. ET.

V. 486. NONAE CONSENTIT. Immo
nona consentit septimae. Lege ergo et distin-
gue,

Nec pars optanda est capricorni septima:
NONA
Consentit.

V. 489. VEL SEXTA FERETUR. Sic
Gemblacensis; at Venetus *sexta refertur.*
Lipsiensis vero et Vossianus, *vel septima fertur.*
Quis in his nugis veram lectionem scire vel cu-
ret vel possit?

V. 490. PARS EST PRIMA. In scriptis
editisque deerat versus aquarii nomen notans:
et relicta erat cum asteriscis lacuna. Nos for-
te fortuna in illum incidimus, et reduximus in
sedem antiquam. Deerraverat post versum li-
bri secundi 232, sed prodigiose depravatus
in omnibus scriptis,

Parsque marina nitens fundentis semper a-
quari.

Repone,

Pars EST PRIMA NOCENS HUMENTIS
semper aquari.

Humentis, ut v, 444.

Sed regione means Cepheus humentis aquari.
Aptissime vero hic *humens*; ut sciamus huius
partes damnandas non siccitate, sed humore
peccare. Vide versus 413, et 500.

V. 491. DAMNANDA EST DECIMAE.
Reperto versu superiore, apparet iam legendum
esse, *Damnanda ET decimae.*

V. 496. METUENDA ET SEPTIMA IUNC-
TA. Libri omnes *metuenda EST septima.*

V. 501. SI RAPIDUS MAVORS IGNES
IACULATUR IN ILLUM, SATURNUS SU-
MET GLACIEM PHOEBUSQUE CALORES.
τὸ sumet, inquit Scaliger, *suspectum.* *Quin*
et hi duo de planetis versiculi, ut ingenue lo-
quar, non sunt Manilii. Sumet quidem iure
suspectum;

Aëra, vel sicco, vel quod superaverit humor : 500
 Seu rapidos Mavors ignes iaculatur in illum,
 Saturnusve suam glaciem, Phoebusve vapores.

Nec te perceptis signorum cura relinquat
 Partibus : in tempus quaedam mutantur, et ortu
 Accipiunt proprias vires, ultraque remittunt. 505
 Namque ubi se summis aries extollit ab undis,
 Et cervice prior flexa, quam cornibus ibit;
 Non contenta suo generabit pectora censu,
 Et dabit in praedas animos, solvetque pudorem.
 Tantum audere iuvat. sic ipse in cornua fertur, 510
 Ut ruat aut vincat. non illos sedibus isdem
 Mollia per placidam delectant otia vitam;
 Sed iuvat ignotas semper transire per urbes,
 Scrutarique novum pelagus, totius et esse

Orbis

Vulg. V. 501. SI RAPIDUS. 502. SATURNUS SUMET—PHOEBUSQUE CALORES.

510. TANTA. 511. ET RUIT ET MUTAT NON ULLIS SEDIBUS IDEM.

512. PLACIDAS DELUDUNT—CURAS.

suspectum; sententiam enim ita conturbat, ut tota sine sensu sit. Intercedo tamen, quo minus pro spuris e textu abiiciantur, quod a Fayo factum est. Libri veteres *Phoebusve*, et Vossianus *labores*. Repono,

SEU RAPIDOS *Mavors ignes iaculatur in illum,*

Saturnusve suam glaciem, Phoebusve vapores.

Dico hos auctoris esse, et illos liberali causa manu assero. Aër, inquit, in his partibus dammandis *vel igni vel frigore vel sicco vel humore peccat*: seu in illum aëra Mars iaculetur suos ignes, seu Saturnus suam glaciem, seu Phoebus suos vapores, qui et humidi et ficci sunt. Quippe vocabulum *vapor*, cum humorem significat, tum saepius apud veteres calorem et siccitatem. Exemplis nihil opus est. Ergo ignis harum partium a Marte venit, frigus a Saturno, siccitas et humor a sole.

V. 510. TANTA AUDERE IU VAT. Ve-

tusti quidem tres *Tanta*: sed Vossianus cum recentioribus *Tantum*. Omnino recte: *Tantum iuvat* τὸ *audere*: non *vapide*, *iuvat audere tanta*.

V. 511. SIC IPSE IN CORNUA FERTUR, ET RUIT ET MUTAT. Gemblacensis cum Lipsiensi et Veneto, *Ut ruat et vincat*: Vossianus, *ut vincat*. Repone,

sic ipse in cornua fertur.

UT RUAT, AUT VINCAT.

Ut aut vincatur, aut vincat: nihil est medium.

Ibidem. UT RUAT AUT VINCAT, NON ULLIS SEDIBUS IDEM. MOLLIA PER PLACIDAS DELUDUNT OTIA CURAS, SED IU VAT IGNOTAS. Tot verbis misere corruptis cumulus accessit prava distinctio. *Aries*, aiunt, *mutat non ullis sedibus idem*. Qualis ergo est, si non *idem*: an pro ariete hircus fit? *Deludunt otia*: quid hoc? est ἀπομιλήσασθαι Graecorum. Ergo *deludere otia*, est coetus hominum.

Orbis in hospitio. testis sibi laniger ipse, 515
 Cum vitreum findens tranavit pectore pontum;
 Orbatumque sua Phrixum per fata sorore
 Phafidos ad ripas et Colchida tergo vexit.

At quos prima creant nascentis fidera tauri,
 Feminei incedunt. nec longe causa petenda est, 520
 Si modo per causas naturam quaerere fas est.
 Aversus venit in caelum, divesque puellis,
 Pleiadum parvo referens glomeramine fidus.

Accedunt

Vulg. v. 515. TIBI. 516. AURATO VELLERE. 520. IACEANT. 523. GLOMERABILE.

minum fugere. Atqui nec verba hunc sensum efficiunt, nec sensus cum versibus sequentibus consentit. Pro *idem* Vossianus *isdem*: mox Venetus *placidam*. Pro *deludunt*, Gemblacensis *delectant*; Vossianus *delectant*, et pro varia lectione Lipsiensis. Denique Gemblacensis, Venetus, et Lipsiensis, *curam*. Repone et distingue,

Ut ruat aut vincat. Non illos sedibus

ISDEM

*Mollia per PLACIDAM DELECTANT otia
 VITAM:*

Sed iuvat ignotas, &c.

Sententia clara. Non iuvat in iisdem sedibus placidam vitam degere, sed semper peregrinari et solum mutare. *Vita et cura* ob totidem utrimque ductus non raro in scriptis permutantur. Lucretius v, 1121, et alibi.

Ut fundamento stabili fortuna maneret,

Et placidam possent opulenti degere vitam.

V. 515. TESTIS TIBI LANIGER IPSE.
 Placet Gemblacensis;

testis sibi laniger ipse.

V. 516. CUM VITREUM FINDENS AURATO VELLERE PONTUM, ORBATUMQUE, &c. Alteruter ex his sine dubio mendosus est: *Que* enim post *orbatum* redundat. Unde est, quod vetusti quattuor habent, *auravit vellere*. Quasi effluvis sui velleris totum mare inauraverit. Sane *auro*, *auras* Prisciano memoratur, et onomastico veteri. Sed et ver-

bum obsoletum, et hyperbola nimis audax. Neque quicquam ad sententiam praesentem confert, auratum necne fuerit vellus; cum de peregrinatione tantum non divitiis agatur. Repone,

*Cum vitreum findens TRANAVIT PECTORE
 RE pontum.*

Cum tranavit vitreum pontum, findens pectore.

Noster iv, 80. *Et pontum tranare potest.*

et v, 43. *totumque volet tranare profundum.*

Findens pectore; id enim faciunt natantes.

Virgilius Aen. ix, 102.

qualis Nereia Doto

Et Galatea secant spumantem pectore pontum.

Boni vero librarii nec arietem sine vellere, nec vellus sine auro memorari volebant.

V. 520. FEMINEI IACEANT. Mendosa et absurda lectio. Gemblacensis sic, *Feminea iace . . . nec*: Lipsiensis, *Feminea iaceat nec*: Venetus, *iacet nec*: Vossianus, *Feminea inceat*. Repono,

Feminei INCEDUNT.

Inceat, incedit; sic compendio scribere solent. *Incedunt* autem idem est quod *sunt*: sic Virgilius, Aen. i, 50.

Ast ego quae divum incedo regina.

et Aen. v, 68.

Aut iaculo incedit melior levibusve sagittis.

Sed et proprie dictum *incedunt* de his cinaedis; ut v, 152.

Femineae vestes; nec poscunt tegmina plantis,
Se

Accedunt et ruris opes ; propriaque iuvenum
Dote per inversos exercent vomere campos . 525

Sed geminos aequa cum profert unda tegitque
Parte , dabit studia , et doctas producet ad artes .
Nec triste ingenium , sed dulci tincta lepore
Corda creat : vocisque bonis citharaeque sonantis
Instruit , et dotem cantus cum pectine iungit . 530

At niger obscura cancer cum nube feretur ,
Quae velut extinctus Phoebeis ignibus ignis

Deficit ,

Vulg. v. 524. ACCEDUNT. 525. EXORNAT. 530. DOTES ALTO—PECTORE.
532. EXUTUS.

*Sed speciem : fractique placent in mollia
gressus :
Naturae pudet.*

V. 523. PLEIADUM PARVO REFERENS
GLOMERABILE SIDUS. Deest τῷ parvo
suum substantivum. Scribe cum acutissimo
Fred. Gronovio,

*Pleiadum parvo referens GLOMERAMINE
sidus. Vide ad i, 221.*

V. 524. ACCEDUNT ET RURIS OPES.
Melius Gemblacensis, ACCEDUNT.

V. 525. EXORNAT VOMERE CAMPOS.
Quid, malum, vel quis *exornat* iuvenum?
saltem oportebat *exornant*. Sed lectio men-
dosa est. Repone,

*Accedunt et ruris opes ; propriaque iuvenum
Dote per inversos EXERCENT vomere cam-
pos.*

Exercent, qui sub huius sideris ortu nascuntur,
iuvenum propria dote, per campos vomere in-
versos. *Exercent* ; ut Virgilius, Georg. i,
210.

*Exercete, viri, tauros : serite bordeq cam-
pis.*

V. 530. ET DOTES ALTO CUM PECTO-
RE IUNGIT. Quomodo *alto pectore*? hoc
reliquis dotibus repugnat. Vidit hoc Scaliger,
et locum non sanum esse pronuntiat. Gem-
blacensis, Venetus, Lipsiensis, *notes saltus*.
Unde Scaliger,

et notes salium cum pectore iungit.

Salium, iocorum, facetiarum. Sed quid erit
pectore nude positum? Idem aliter tentat ;
et notes laeto cum pectore iungit.

Sed hoc et a vetustis nimium aberrat, et prio-
ribus nihil novi addit. Repono,

*vocisque bonis citharaeque sonantis
Instruit, et DOTE M CANTUS cum PECTI-
NE iungit.*

Bonis vocis et citharae ; ut Ovid. Met. x, 563.
Laude pedum, formaene bono praestantior
esset. et Art. Am. ii, 112.

Ingenii notes corporis adde bonis.

Variat sententiam, ut ubique in his solet ; et
bis eandem rem cum incremento dicit ; quale
illud Virgilii Aen. vi, 165.

Aere ciere viros, Martemque accendere cantu.
Voci hic respondet *cantus*, *citharae pecten*.
Iungit ; nam et voce et cithara simul canere
solebant. *Dotem cantus*, ut Ovid. de Sirenibus,
Met. v, 562.

*Ne tamen ille canor mulcendas natus ad aures,
Tantaque dos oris linguae deperderet usum.*
Silius xi, 435.

*Imprimis dulcem, Poeno laetante, per aures
Nunc voce infundit Teuthras, nunc pectine
cantum.* Val. Flac. v, 100.

mixtoque sonantem

Percutit ore lyram.

V. 532. QUAE VELUT EXUTUS PHOE-
BEIS IGNIBUS IGNIS. Sic tres vetusti ; et
Vossianus *exfutus*. Repone, [nis
*Quae velut EXINCTUS Phoebeis ignibus ig-
Deficit.*

F f

Fugit

Deficit, et multa fuscant caligine fidus;
Lumina deficient partus, geminamque creatis
Mortem fata dabunt: se quisque, et vivit, et effert. 535

Sed cui per fummas avidus produxerit undas
Ora leo, et scandat malis hiscentibus orbem;
Ille patri natisque reus, quas ceperit ipse,
Non legabit opes, censumque immerget in ipso:
Tanta fames animumque cibi tam dira cupido 540
Corripit, ut capiat semet, neque compleat umquam,
Inque epulas funus rediget pretiumque sepulcri.

Erigone surgens, quae rexit secula prisca
Iustitia, rursusque eadem labentia fugit;
Alta per imperium tribuit fastigia summum: 545
Rectoremque dabit legum iurisque sacрати,
Sancta pudicitia divorum templa colentem.

Sed cum autumnales coeperunt surgere chelae,

Felix

Vulg. v. 534. ORTOS. 535. UT vivit. 536. SI. 537. SCANDET. 542. REVOCET.

Fugit autem Scaligerum ratio; cum *exutus* ad-
scivit, et sic explicavit, *Ignis exutus Phoebeis*
ignibus, est luna deficiens, inquit, *privata so-*
lis lumine, quo illustratur. Hoc enim sine ex-
emplo, ut *ignis*, absolute positum, lunam no-
tet; tum praesertim cum deficit; neque ig-
nem aut lucem in se habet. *Ignem* hic de fo-
co accipe; qui solis radiis verberatus ita defi-
cit, ut statim lumine privetur. Hoc quotidie
experimur omnes. Ovid. Arte Am. ii, 440.

Ut levis absumptis paulatim viribus ignis
Ipse latet, summo canet in igne cinis.
Sed tamen extinctas admoto sulfure flammās
Invenit, et lumen quod fuit ante redit.
Extinctus dicitur ignis, cum lucere desit; etsi
sub cinere adhuc vivat.

V. 534. LUMINA DEFICIENT ORTOS.
Gemblacensis *artus*, ceteri tres *arctus*. Lege
PARTUS; ut passim.

V. 535. SE QUISQUE, UT VIVIT, ET
EFFERT. Libri omnes ET *vivit*. Sententia
quidem constat; caecum hominem esse vivum
funus, sibi superstitem. Oedipus apud Sene-
cam, Oed. 950, se excaecaturus,

quaeratur via,
Qua nec sepultis mixtus, et vivis tamen
Exemptus erres.

V. 536. SI CUI PER SUMMAS. Immo
SED cui; ut 519 *at quos*: et 526 *sed geminos*.

V. 537: ET SCANDET. Libri omnes
SCANDAT, ut *produxerit*. *Scandet* in Scaligeri
editionem incuria irrepsit.

V. 540. TANTA FAMES ANIMUMQUE
CIBI TAM DIRA CUPIDO CORRIPIT, UT
CAPIAT SEMET NEQUE COMPLEAT UM-
QUAM. *Tanta fames et tam dira cupido cibi*:
hoc est *fames famesque*. *Corripit*, loco τὸ cor-
ripit;

Felix aequato genitus sub pondere librae ,
 Iudex examen sistet vitaeque necisque ; 550
 Imponetque iugum terris , legesque rogabit .
 Illum urbes et regna tremant , nutuque regentur
 Unius , et caeli post terras iura manebunt .

Scorpios extremae cum tollit lumina caudae ,
 Si quis erit stellis tum suffragantibus ortus , 555
 Urbibus augebit terras ; iunctisque iuven-
 Moenia subcinctus curvo describet aratro :
 Aut sternet positas urbes , inque arva reducet
 Oppida , et in domibus maturas reddet aristas .
 Tanta erit et virtus , et cum virtute potestas . 560

Nec non arcitenens prima cum veste resurgit ,
 Pectora clara dabit bello , magnisque triumphis
 Conspicuum patrias victorem ducet ad arces :
 Altaque nunc statuet , nunc idem moenia vertet .

Sed

Vulg. v. 550. EXTREMAE. 564. CONDITA.

cripiet, ut ante legabit, immerget. Animumque : illud que loco alieno est ; nec exemplo ullo excusari potest. Quid vero est capiet semet ? Explicet hoc, qui audebit. Nimirum hi versus irreptitii sunt, et inficeti. Aliud voluit auctor ; non ut fame canina et bulimia suas opes abligurriat, sed luxuria et profunda gula.

V. 542. INQUE EPULAS FUNUS REVOCET PRETIUMQUE SEPULCRI. Pro *revocet*, Gemblacensis *retitet* ; ut et Lipsiensis ; qui pro varia lectione *revocat* : Vossianus *revocat*. Repono,

Inque epulas funus REDIGET pretiumque sepulcri.

Rediget in epulas pecuniam, quae funeris et sepulcri impensis erat servanda. Vide nos, si vacat, ad Horatii Epod. ii, 69.

V. 550. IUDEX EXTREMAE SISTET VITAEQUE NECISQUE. Quid quaeso est

extremae vitae necisque ? Certe extrema vita idem est quod nex. Quid autem sistet, absolute ? Erit, inquit, stabit. Immo repono, Iudex EXAMEN sistet vitaeque necisque. Sistet, ponet, examen, trutinam, vitae et necis.

V. 554. LUMINA CAUDAE. Dixisse potuit *acumina* ; ut Ovidius, Fast. iv, 163.

Scorpios elatae metuendus acumine caudae. Cum tamen Hyginus dicat, *scorpion in acumine ipso duas stellas habere*, non sollicito illud *lumina*. Praesertim cum mox in capricorno *acumine caudae* habeamus.

V. 564. NUNC CONDITA MOENIA VERTET. Rectius vetusti quattuor, *Altaque nunc statuet, nunc IDEM moenia vertet.*

Certe et *alta* et *condita* pueri foret, non poetae.

Sed nimium indulgens rebus fortuna secundis, 565
 Invidet in facie, faevitque asperrima fronti.
 Horrendus bello Trebiam, Cannasque, Lacumque
 Ante fugam tali pensabat imagine ductor.

Ultimus in caudae capricornus acumine summo
 Militiam ponto dictat, puppisque colendae 570
 Dura ministeria, et vitae discrimen inertis.

Quod siquem sanctumque velis, castumque, probum—
 Hic tibi nascatur cum primus aquarius exit. [que,

Ne vero sit te primos producere pisces.
 Garrulitas odiosa datur, linguaeque venenum 575
 Verba maligna novas mussantis semper ad aures.
 Crimina per populum populi feret ore bilingui.
 Nulla fides inerit natis, sed summa libido

Ardentem

Vulg. v. 568. VICTOR. 573. NASCETUR. 574. NEVE sit IN—ANIMUS PRO-
 CEDERE. 577. FERT ORE MALIGNO.

V. 568. PENSABAT IMAGINE VICTOR. Hoc vero inusitatum, ut *viſtor* dicatur, qui *fugerit*. *Horrendus bello viſtor*, sic Scaliger accipit; quasi Hannibal ob fugam et adversam fortunam exemplo esset aliis, et ob id horrendus. Huc adactus est vir magnus; quia recepta lectio erat *viſtor*. Repone, *pensabat imagine DUCTOR*. *Ductor horrendus bello*, qui, quod boni ducis est, victoriis potitur; *viſtor horrendus bello*, qui partis victoriis crudeliter et inhumane utitur. *Ductor* et *viſtor* saepe a librariis immutata sunt. *Ductor* de Hannibale passim, Silius Italicus.

V. 573. HIC TIBI NASCETUR. Cum siquem velis dixerit; sequitur ut dicat *nascatur*.

V. 574. NEVE SIT IN PRIMOS ANIMUS PROCEDERE PISCES. Haec absurda sunt. *Neve*; hoc rite venit post aliud quid eiusdem generis, vel virtutis vel vitii. Atqui sub primo aquario nasci, optimum: sub primis pis-

cibus, pessimum. Quid ergo hic facit *neve*? Quale vero illud, *ne sit animus procedere*? Qui sensus? quis possit procedere in pisces, si animus ita ferret. Gemblacensis veterimus cum Veneto,

Neve sit et primis producere pisces.
 Lipsiensis cum Vossiano,

Neve sit et primus animus procedere pisces.
 Vides illud *animus* ab interpolatore profectum esse, quo versus pede mutilus fulciretur. Dabo tibi auctoris manum;

NE VERO sit TE PRIMOS PRODUCERE PISCES.

Lectorem, ut passim alias, alloquitur; *Ne vero sit primos pisces producere te*; absit, ut tu sub primis piscibus nascaris. *Ne vero* recte versus inchoat: ut i, 292.

Nec vero *solidus stat*. et i, 194.

Nec vero tibi natura admiranda videri.

V. 577. CRIMINA PER POPULUM POPULI FERT ORE MALIGNO. Scaliger hunc pro spurio habuit: et ex priore quidem editione delevit; in alteram recepit tandem, sed incuria

Ardentem medios animum iubet ire per ignes.
 Scilicet in piscem sese Cytherea novavit, 580
 Cum Babyloniacas submersa profugit in undas,
Anguipedem alatis humeris Typhona furentem,
 Inferuitque suos squamosis piscibus ignes.
 Nec solus fuerit, geminis sub piscibus ortus:
 Frater erit, dulcisve soror, materve duorum. 585
 Nunc age diversis dominantia fidera terris
 Percipe. sed summa est rerum referenda figura.
 Quattuor in partes caeli describitur orbis,
 Nascentem lapsumque diem mediosque calores
 Teque, helice. totidem venti de partibus isdem 590
 Erumpunt, caecumque gerunt per inania bellum.
 Asper ab axe ruit Boreas; furit Eurus ab ortu;
 Auster

Vulg. v. 579. LIBET. 591. SECUMQUE. 592. FUGIT.

incuria et festinatione corruptum; omnes enim libri *bilingui* habent, non *maligno*: iidem quoque *ferre pro fert*. Repone,

Crimina per populum populi SERET ore BILINGUI.

Seret, inquam, proprie hic dictum. Virgilius Aen. vii, 339.

Disce compositam pacem, sere crimina belli. Tacitus Annal. xii, 4. *Serere crimina in Silanum*. *Crimina populi per populum*, hoc est, omnium per omnes *seret*, communis accusator et delator.

V. 578. NULLA FIDES INERIT NATIS, SED SUMMA LIBIDO. ARDENTEM MEDIOS ANIMUM LIBET IRE PER IGNES. *Libet animum ire*, prorsus barbarum. Lege, sublata distinctione,

sed summa libido
Ardentem medios animum IUBET ire per ignes.

V. 582. ANGUIPEDEM ALATIS HUMERIS TYPHONA FURENTEM. Libri veteres,

Anguipedem alatos humeros Typhona ferentem.

Sed spurius est, et ex versu 802 sumptus, *Cum fugeret Typhona Venus*.

Sed *fugere Typhona* recte dicitur; at *profugare Typhona in undas*, prorsus barbare. Nec Typhon aut gigantes *alatis humeris* erant: frustra enim montes montibus imposuissent, quo ad caelum usque pertingerent; si recta illuc evolare potuissent.

V. 591. SECUMQUE GERUNT PER INANIA BELLUM. Repone,

CAECUMQUE gerunt per inania bellum.

Virgilius Aen. ix, 518.

nec curant caeco contendere Marta
Amplius audaces Rutuli.

V. 592. FUGIT EURUS AB ORTU. Quomodo *fugit* ab ortu, qui inde spirat? Repone,

Asper ab axe ruit Boreas, furit Eurus ab ortu.

V.

Auster amat medium solem, Zephyrusque profectum.
 Hos inter binae mediis e partibus aurae
 Exspirant, similes mutato nomine flatus. 595
 Ipsa natat tellus pelagi lustrata corona,
 Cingentis medium liquidis amplexibus orbem:
 Inque finus pontum recipit, qui vespere ab atro
 Admissus, dextra Numidas Libyamque calentem
 Adluit, et magnae quondam Carthaginis arces; 600
 Litoraue in Syrtes revocans sinuata vadofas,
 Rursum usque ad Nilum directis fluctibus exit.
 Laeva freti caedunt Hispanas aequora gentes;
 Teque in vicinis haerentem, Gallia, terris;
 Italiaeque urbes, dextram sinuantis in undam 605
 Usque canes ad, Scylla, tuos, avidamque Charybdin.

Hac

Vulg. v. 596. VACAT. 600. ABLUIT. 602. RURSUSQUE. 603. AEQUORE.

V. 594. HOS INTER BINAE MEDIIS E PARTIBUS AURAE. Bini venti inter singulos quattuor cardinales: adeo ut in toto sint duodecim. Vide Senecam Nat. Quaest. v, 16 et 17.

V. 596. IPSA VACAT TELLUS PELAGI LUSTRATA CORONA. Olim editum est *Ipsa notat*; unde Scaliger in prior editione fecerat *natat*: in altera *vacat* substituit; Gemblacensis auctoritate inductus. Atqui recte prius coniecerat *NATAT*; et sic plane Venetus, Lipsiensis, et Vossianus.

V. 600. ABLUIT. Immo cum Vossiano ALLUIT. Virgilius Aen. viii, 149.
Et mare quod supra, teneant, quodque alluit infra.

V. 602. RURSUSQUE AD NILUM. Redundat illud *que*. Repone,
 RURSUM USQUE *ad Nilum directis fluctibus exit.*

V. 603. LAEVA FRETI CAEDUNT HISPANAS AEQUORE GENTES. Immo cum

Vossiano AEQUORA. *Aequora freti*, ut Lucretius, Virgilius aliique, *aequora ponti*.

V. 607. AC UBI SE PRIMUM PORTA MARE FUDIT AB ILLA, ENATAT IONIO. *Ab illa* in vetustis omnibus desunt. Pro *ac* Vossianus *hac*. Repone,
 HAC *ubi se primum porta mare fudit, APERTO*
 EMICAT *Ionio, laxasque vagatur in undas.*

ubi hac porta prorupit, *emicat* sive ostendit se, exultat in *aperto Ionio*. *Emicat* eo sensu passim Virgilius.

V. 609. ET PRIUS IN LAEVA SE FUNDENS. Veteres omnes, *in laevas effundens*. Repone,
 Et prius in LAEVAM se EFFUNDENS.

V. 610. ITALIAM, ATQUE ADRIAM, COMITATUR NOMINE PONTUM. Vetusti quattuor *ponto*. A Veneto et Vossiano abest *atque*. Totum sic Vossianus,

Italiam Adria comutatus nomine ponto.

Unde

Hac ubi se primum porta mare fudit, aperto
Emicat Ionio, laxasque vagatur in undas.

Et prius in laevam se effundens circuit omnem

Italiam, Adriaco mutatum nomina ponto,

610

Eridanique bibit fluctus: dehinc aequore laevum

Illyricum, Epironque lavat, claramque Corinthon,

Et Peloponnesi patulas circumvolat oras.

Rursus et in laevum refluit, vastoque recessu

Thessaliae fines, et Achaica praeterit arva.

615

Hinc intra iuvenisque fretum mersaeque puellae

Truditur invitum, faucesque Propontidos artas

Euxino iungit ponto, et Maeotidos undis,

Quae tergo coniuncta manet, pontumque ministrat.

Inde, ubi in angustas revocatus navita fauces

620

Hellespontiacis

Vulg. v. 607. AC—AB ILLA. 609. LAEVA SE FUNDENS. 610. ATQUE ADRIAM
COMITATUR NOMINE PONTUM. 611. SECAT. 616. HIC PONTUS.

617. ARTAE. 618. MAEOTIS ET. 620. ITERUM SE.

Unde sponte exsurgit vera emendatio, quam
Gronovius praeripuit, Observ. iii, 15.

*Italiam, ADRIACO MUTATUM NOMINA
PONTO.*

V. 611. SECAT AEQUORE LAEVUM
ILLYRIUM, EPIRUMQUE LAVAT, CLA-
RAMQUE CORINTHUM. *Secat* sine nexu,
sine coniunctione, non satis concinne. *Secat*
Illyrium, lavat Epirum; iners verborum tur-
ba; cum unum sufficiat. Denique si *secat* Il-
lyrium, intrat et medium dividit; quod fal-
sum. Sagacissimus Gronovius, ad versum 609,
Et prius in laevam, Cur, inquit, *Et prius*,
cum nihil posterius infertur? Legit ergo, *Ut*
prius. Sed alibi mendum latebat. Repone,

DEHINC AEQUORE LAEVUM

*Illyricum Epironque lavat claramque Corin-
thon.*

Epiron, Corinthon; quia versu 690, vetusti
omnes habent *Epiros*. Sed pro *laevam Illy-*
rium vetusti omnes, *bellum Illyricum*. Acci-
pimus *Illyricum*: sic enim Latini scriptores de
regione ipsa.

V. 616. HIC PONTUS IUVENISQUE FRE-
TUM MERSAEQUE PUELLAE TRUDITUR
INVITUM. Quid hic *pontus* faciat, aut quo
referatur, concipere non possum. Repono,
HINC INTRA *iuvenisque fretum mersaeque*
puellae.

Hinc mare (a versu 607) invitum truditur intra
fretum Phrixi et Helles, sive Hellespontum.

V. 617. FAUCESQUE PROPONTIDOS
ARTAE EUXINO IUNGIT PONTO. Pro
artae libri veteres *apto*. Lego *fauces ARTAS*,
ut mox *angustas*.

V. 618. MAEOTIS ET UNDIS. *Maeotis*
casu genitivo. Hoc vero incredibile est; ut,
cum versu priore dixerit, *Propontidos*, non hoc
dicat *Maeotidos* sed *Maeotis*. Repone,

Euxino iungit ponto ET MAEOTIDOS undis.
Sane infra versu 680, iterum casu patrio venit
Maeotisque lacus. Sed is versus spurius repe-
rietur.

V. 620. INDE UBI IN ANGUSTAS ITE-
RUM SE NAVITA FAUCES HELLESPON-
TIACIS

Hellespontiacis iterum se fluctibus effert,
 Icarium Aegaeumque secatur, laevaue nitentes
 Miratur campos Asiae, totidemque tropaea
 Quot loca, et innumeras gentes, taurumque minantem
 Fluctibus, et Cylicum populos, Syriamque perustam,
 Ingentique sinu fugientes aequora terras; 626
 Donec in Aegyptum redeunt curvata per undas
 Litora, Niliacis iterum morientia ripis.
 Haec medium terris circumdat linea pontum,
 Atque his undarum tractum constringit habenis. 630
 Mille iacent mediae diffusa per aequora terrae.
 Sardiniam in Lybico signant vestigia plantae:

Trinacria

Vulg. v. 621. REVOCATUS. 623. POPULOS. 624. ARCUMQUE.
 627. REDEANT.

TIACIS REVOCATUS FLUCTIBUS EFFERT. Quid portenti hoc est, *effert se in angustas fauces*? Immo potius *infert*. Mitto alia, quae iure culpanda sunt. Ter quaterque tentatus hic locus me frustrabatur; tandem bona horae parte consumpta, nequissimum mendum deprehendi. Repono, inverso duorum verborum ordine,

Inde ubi in angustas revocatus navita fauces

Hellespontiacis iterum se fluctibus effert.

Inde ubi mercator, qui Euxinum intraverat, revocatus in Propontidem, utpote domum rediturus, iterum se effert ex Hellesponti faucibus, Icarium et Aegeum secatur. Librarius, memoriae fidens, et versus modulo utrimque recto deceptus, versus hos iugulavit.

V. 623. LAEVAUE NITENTES MIRATUR POPULOS ASIAE. Cur *nitentes* populos? quis sic loquatur? an ob vestium nitorem? Sed cur *populos*? cum, versu sequente, habeamus *gentes*; et tertio rursus *populos*? Repone,

Miratur CAMPOS Asiae.

Sic Virgilius Georg. i, 153.

*interque nitentia culta
 Infelix lolium et steriles dominantur avenae.*

et Aen. vi, 677.

ante tulit gressum, camposque nitentes

Desuper ostentat.

Campus et populus saepe confunduntur. Vide nos ad Horatium, Epist. i, vi, 59.

V. 624. ARCUMQUE MINANTEM FLUCTIBUS. Codex Vossianus *Aurum minantem*. Unde Vossius ipse ad Catullum,

TAURUMQUE minantem fluctibus.

Rectissime. Promontorium tauri montis pelago ibi impendet.

V. 627. DONEC IN AEGYPTUM REDEANT. Immo REDEUNT cum vetustis quatuor.

V. 635. ET GENETRIX CRETE CIVEM SORTITA TONANTEM. AEGYPTI CYPROS PULSATUR FLUCTIBUS OMNIS. Quid hoc est? *omnis Cypros*, an *omnis Aegypti*? Quidve illud *fluctibus Aegypti*? Repone, *Aegypti Cypros pulsatur fluctibus AMNIS*. *Aegypti amnis*, id est, Nili; ex Homero, Αἰγύπιοιο διπλέος ποταμοῖο. Vide Plinium aliosque. Cypros, inquit, opposita est Nili ostiis; et eius fluctibus pulsatur.

V.

Trinacria Italia tantum praecisa recessit :
 Adversa Euboicos miratur Graecia montes ,
 Et genetrix Crete civem fortita tonantem : 635
 Aegypti Cypros pulsatur fluctibus amnis .
 Totque minora sola , et tamen emergentia ponto ,
 Praetereo ; Aegaeas Cycladas , Delonque , Rhodonque ,
 Aulidaque , et Tenedon , vicinaque Corsica tristi
 Litora Sardiniae , primumque intrantis in orbem 640
 Oceani victricem Ebusum , et Balearica rura .
 Innumeri surgunt scopuli , montesque per altum .
 Nec tantum ex una pontus sibi parte reclusit
 Obiicibus ruptis orbem (nam litora plura

Impulit

Vulg. v. 636. OMNIS. 637. SOLO tamen. 638. LITORA ET AEQUALES.

639. TERRAE. 640. PRIMAMQUE. 641. REGNA. 643. RECLUSIS.

644. FAUCIBUS ABRUPIT.

V. 637. TOTQUE MINORA SOLO TAMEN EMERGENTIA PONTO LITORA ET AEQUALES CYCLADAS DELONQUE RHODONQUE. Deest, inquit Scaliger, *versus in hanc sententiam*; Quid loquar tot urbes? Insulas, opinor, voluit. Et sane, aut haec mendosa sunt, aut deesse aliquid necesse est. Quid ergo est *litora minora solo*? An *litora sunt insulae*? Quid quod *litora* alterum abhinc verum inchoat? Repono,

Totque minora SOLA, ET tamen emergentia ponto,

PRAETEREO; AEGAEAS Cycladas, Delonque, Rhodonque. Gemblacensis et Lipsiensis *sola*. Praetereo tot *sola minora*, et tamen *ponto emergentia*, ut insulae sint. Sic i, 165.

Emergere fretis montes, orbisque per undas Exiliit. Ovid. Trist. i, xi, 8.

Cycladas Aegaeas *obstupuisse* puto.

V. 639. VICINAQUE CORSICA TERRAE LITORA SARDINIAE. *Terrae* dedit Scaliger; Terra, inquit, Sardinia, ut *terra Gallia, terra Italia*. An et poëtis sic loqui concessum est? Libri omnes *terris*; quod sic scribitur in membranis *tris*. Repone,

vicinaque Corsica TRISTI

Litora Sardiniae.

Tristis Sardinia, infamis scilicet ob insalubre et pestilens caelum. Respicit quoque auctor ad *Sardonium risum* proverbio notatum. Silius xii, 37, de eadem;

Sed tristis caelo, et multa vitata palude.

V. 640. PRIMAMQUE INTRANTIS IN ORBEM OCEANI VICTRICEM EBUSUM. Vetus omnes *primumque*. Recte. *Primum intrantis*; ut i, 256.

Quae medium. primumque *canentur* et alibi.

V. 641. BALEARICA REGNA. Vetus quattuor melius RURA. Ut infra versu 767. *Dorica rura*.

V. 643. NEC TANTUM EX UNA PONTUS SIBI PARTE RECLUSIS FAUCIBUS ABRUPIT ORBEM. Sic locus a Scaligero constitutus est; nam libri universi, *Reclusus faucibus abreptis orbem*. *Abrupit orbem*; nec sensui nec metro satisfacit. Repono,

Nec tantum ex una pontus sibi parte RECLUSIT

OBIIICIBUS RUPTIS orbem.

Virgilius Georg. ii, 479.

Unde tremor terris: qua vi maria alta tumescant

G g

Obiicibus

Impulit oceano) potius sed montibus altis 645
 Est vetitus, totam ne mergeret aequore terram.
 Namque inter borean ortumque aestate nitentem,
 In Corum angusto penetrabilis aequore fluctus
 Pervenit, et patulis tum demum funditur arvis,
 Caspiaque Euxini pelage facit aemula ponti. 650
 Altera sub medium solem duo bella per undas
 Intulit oceanus terris. nam Persica fluctus
 Arva tenet, titulum pelagi praedatus ab isdem
 Quae rigat ipse locis, latoque infunditur ore.
 Nec procul in molles Arabas, terramque ferentem 655
 Delicias

Vulg. v. 645. PONTUS. 646. VINCERET. 648. LONGUM. 650. SIMILIS—
 AEQUORA. 654. ORBE.

Obiicibus ruptis, *rursusque in se ipsa resi-*
dant.

Non ex una tantum parte, freto Gaditano, aperuit sibi orbem, ruptis obiicibus, sed et freto Caspio, Persico, Arabico.

V. 645. NAM LITORA PLURA IMPULIT OCEANO PONTUS. SED MONTIBUS ALTIS EST VETITUS, TOTAM NE VINCERET AEQUORE TERRAM. *Pontus* a Scaligero est: *Sic legendum*, inquit, *et est elegans repetitio* *pontus*. Haecine elegans? Haud vidi magis. Libri universi *potius*. Reponere et distinguere, *Nec tantum ex una pontus sibi parte reclusit Obiicibus ruptis orbem (nam litora plura Impulit oceano) POTIUS sed montibus altis Est vetitus, totam ne MERGERET aequore terram.*

Ne mireris, inquit, quod pontus ruptis obiicibus penetraverit in terras tribus quattuorve locis: hoc potius mirandum, quod non totam terram merferit; merfurus utique, nisi montes alti obstitissent.

V. 646. TOTAM NE VINCERET AEQUORE TERRAM. *Vinceret* aliquo modo ferri potest. Verum in auctore tam prodigiose a librariis corrupto, non prodest timide agere

vel superstitiose. Quod melius est, id et verius existimemus. Reponere igitur,

totam ne MERGERET aequore terram.

Vide quantillum in scriptura veteri intersit, *uiceret, mgeret*. Noster infra de oceano, versu 832.

sic quondam merferat urbes.

V. 648. IN LONGUM ANGUSTO. Inter borean, inquit, et ortum solstitialem sive aestivum (ut enim ii, 826. *exortum* absolute *nitentem* appellat, ita hic per *aestate nitentem* designat ortum aestivum) fluctus pervenit in longum. Quid sibi vult in longum? Quo versus pervenit? Hoc dici oportebat. Unde vero scire auctor potuit, utrum in longum an breve? cum regiones istae ignotae essent; et falsum postea inventum sit, Caspium ab oceano procedere. Repono,

In Corum angusto penetrabilis aequore fluctus Pervenit et patulis tum demum funditur arvis.

In Corum, hoc est versus occidentem. Silius ix, 493.

Eurique et Boreae parent, Corique Notique. Virgilius Georg. iii, 277.

Diffugiunt

Delicias variaeque novos radicis odores ,
 Leniter adfundit gemmantia litora pontus ;
 Et terrae mare nomen habet : media illa duobus .

MULTA * DESUNT.

Quondam Carthago regnum fortita sub armis ,
 Ignibus Alpinas cum contudit Hannibal arces , 660
 Fecit et aeternum Trebiam , Cannasque sepulchris
 Obruit , et Libyen Italas infudit in urbes .
 Huic varias pestes diversaque monstra ferarum
 Concessit saeculis natura infesta futuris .
 Horrendos angues , habitataque membra veneno , 665
 Et

Vulg. v. 660. ALBANAS. 661. AETERNAM. 662. LIBYAN. 664. BELLIS.

*Diffugiunt (non, Eure, tuos neque solis ad or-
 tus)*

In Borean Caurumve.

V. 650. CASPIAQUE EUXINI SIMILIS
 FACIT AEQUORA PONTI. Multa hic pec-
 cantur. *Aequore* versu abhinc secundo habui-
 mus; neque auctor hic repetisset *aequora*.
 Quae deinde constructio? *Fluctus similis Euxini
 ponti facit Caspia aequora*. Hoc volebat in-
 terpolator, Facitque Caspia aequora similia
 ponto Euxino. Repone,

*Caspiaque Euxini PELAGE facit AEMULA
 ponti.*

Pelage plurale neutrum, ut Virgil. *Frigida
 Tempe, Immania cete*. Lucretius, *pelageque
 severa*; Catullus, *truculentaque pelage*. Cum
 semel negligens librarius *aequora* scripsisset pro
aemula; consequens erat, ut barbarus aliquis
similis sententiae donaret.

V. 654. QUAE RIGAT IPSE LOCIS, LA-
 TOQUE INFUNDITUR ORBI. Doctissimus
 Huetius sic mavult,

lato qua infunditur orbi.

sed vetusti omnes *orbe*: unde facilis correctio;

latoque infunditur ORE.

Lato ore, contra ac Caspium quod *angusto*.
 Virgilius Aen. ii, 482.

et ingentem lato dedit ore fenestram.

V. 660. IGNIBUS ALBANAS CUM CON-
 TUDIT HANNIBAL ARCES. Venetus et
 Lipsiensis *Albinas*. Vossianus recte *ALPINAS*;
 ex historiae ordine, ante Trebiam et Cannas.
 Horatius Carm. iv, xiv, 12.

et arces

Alpibus impositas tremendis.

V. 661. FECIT ET AETERNAM TRE-
 BIAM. Immo *aeternum*; ut *lucri faciamus
 ὁμοιοτέλειον*. Trebia, Τρεβίας, genere mas-
 culino. Silius iv, 645.

*Magnas, o Trebia, et meritas mihi, perfide,
 poenas*

*Exsolves, inquit; lacerum per Gallica rivis
 Dispergam rura.*

Aeternum; ut idem xi, 140.

*Ut Trebiae ripas aeterno nomine famae
 Tradiderit.*

V. 662. LIBYAN. Immo LIBYEN: quod
 et Huetius vidit.

V. 664. CONCESSIT BELLIS NATURA
 INFESTA FUTURIS. Quid illud est, *infesta
 bellis futuris*? nullus, quantum video, subest
 sensus. Repone,

Concessit SAECLIS natura infesta futuris.

G g 2

V.

Et mortis pastu viventia, crimina terrae,
Et vastos elephantas habet, saevosque leones
 In poenas fecunda suas parit horrida tellus;
 Et portentosos cercopum ludit in ortus,
 Ac sterili peior ficcas inesttat arenas,
 Donec ad Aegypti ponat sua iura colonos.
 Inde Asiae populi, divesque per omnia tellus,
 Auratique fluunt amnes, gemmisque relucet
 Pontus: odoratae spirant medicamina silvae.
 India notitia maior, Parthisque vel orbis
 Alter, et in caelum surgentis culmina Tauri.

670

675

Totque

Vulg. v. 666. PARTUS. 670. INFESTAT. 675. PARTHIQUE. 676. MOENIA.

V. 666. ET MORTIS PARTUS, VIVENTIA CRIMINA TERRAE. Male hic *partus*, cum *parit* mox sequatur. Quid vero est *mortis partus*? cur *viventia* crimina? Libri omnes *partu*. Repone et distingue,

habitataque membra veneno,

Et mortis PASTU *viventia*, crimina terrae. *Viventia* pastu mortis, argute ut ubique solet; hoc est, *viventia* pastu venenosarum herbarum, quae aliis animalibus mortem inferrent. Virgilius Aen. ii, 471. [pastus.

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina Plin. Hist. viii, 41. *Testudo*, cunilae pastu, *vires contra serpentes refouet*, *mustela rutae*. Vide supra iii, 655, ubi *pastumque* dedimus, cum libri omnes, ut hic, habuerint *partum*.

V. 667. ET VASTOS ELEPHANTAS HABET SAEVOSQUE LEONES. Versus spurius. *Habet*, et mox *parit*, ignave et otiose. Elephanti et leones etiam alibi nascuntur.

V. 670. AC STERILI PEIOR SICCAS INFESTAT ARENAS. *Infestat*, inquit Huetius, *hoc est, infestas reddit*. Atqui *infestare* non illud est; sed vexare, molestia, damno afficere: nec video, quo pacto arenae possint infestari. Repone,

Ac sterili peior ficcas INFESTAT arenas.
Infestat ficcas arenas, influxu nefario fecundas reddit; ideoque peior, quam si esset sterilis.

Virgilius Aen. x, 389.

[vercae.

Anchemolum thalamos ausum incestare no-

V. 675. PARTHIQUE VEL ORBIS ALTER. Immo *Parthis*, ἢ Παρσις, ut infra versu 803.

Magna iacet tellus, magnis circumdata ripis,
Parthis, et, &c.

ubi iterum codices, *Parthi sed*. Sic versu 750. *Perfis*, et Virgilius *Perfidis*.

V. 676. IN CAELUM SURGENTIS MOENIA TAURI. Quenam ista *moenia*? Repono,

in caelum surgentis CULMINA Tauri.

Statius Silv. i, 1.

Quae super ingesti portaret culmina montis.

V. 677. DIVISAE NOMINE GENTES. *Divisae* nomine vix quid sit intelligo. Vetusti quattuor *diviso*. Repone,

Totque illum circa DIVERSO nomine gentes.
Diverso nomine, id ipsum est, quod *diversis nominibus*.

V. 678. AD TANAIM SCYTHICAS DIRIMENTEM FLUCTIBUS URBS. Quenam illae sunt *Scythicae urbes*; cum *Scythae* non urbibus, sed agris et campis diversi degerent? Vossianus et alter *orbes*. Repone,

Ad Tanaim SCYTHICIS dirimentem fluctibus ORBES.

Orbes,

Totque illum circa diverso nomine gentes
 Ad Tanaim Scythicis dirimentem fluctibus orbes:
Maeotisque lacus, Euxinique aspera ponti
Aequora, et extremum Propontidos Hellespontum 680
 Hunc Asiae metam posuit natura potentis.
 Quod superest Europa tenet, quae prima natantem
 Fluctibus excepitque Iovem, taurumque resolvit,
Ille puellari donavit nomine fluctus,
Et monumenta sui titulo sacravit amoris. 685
Princeps illa domus Troiani Graecia belli,
 Maxima terra viris, et fecundissima doctis
 Urbibus.

Vulg. v. 677. DIVISAE. 678. SCYTHICAS—URBES. 681. HIC.

Orbes, Asiae scilicet et Europae; ut Virgilius
 Aen. vii, 223.

quibus actus uterque
Europae atque Asiae fati concurrerit orbis.

V. 679. MAEOTISQUE LACUS, EUXINIQUE ASPERA PONTI AEQUORA ET EXTREMUM PROPONTIDOS HELLESPONTUM. Posteriores ex his versum eiecit ex textu Scaliger, ut adulterinum. Nempe hic *Propontis* primam producit; cum, ut ubique apud alios, ita et apud Nostrum bis alibi corripit. Recte. Huetius tamen, Scaligero semper iniquus, in textum revocat, hac correctione,

Aequoris extremumque Propontidos Hellespontum.

Vide, invidia aut favor quam transversos agat viros cetera egregios? Hac lectione, aut *ponti aequoris* iunctim habemus; aut *aequoris Propontidos*, coniunctione etiam *que* alieno loco posita. Ego vero, non posteriorem modo, sed utrumque spurium puto; ut proximo versiculo ostendetur. Nec enim *Maeotis* casu patrio, nec *Euxinique aspera ponti* absolute, ut Scaliger accipit, concoquere possum.

V. 680. HIC ASIAE METAM POSUIT NATURA POTENTIS. Gemblacensis et Lipsiensis *banc*. Iunge versum abhinc tertium, et reponere;

Ad Tanaim Scythicis dirimentem fluctibus orbes:

HUNC Asiae metam posuit natura potentis. Hunc, nempe Tanaim. Dionysius Periegetes; *Εὐρώπην Ἀσίης Τάναις διὰ μέσσον ὁρίζει*. Possis etiam legere *banc*, eodem sensu. Tanaim Europae atque Asiae terminum a veteribus plerisque poni, quis nescit? Etsi alii Maeotida et pontum ei addiderint, ut Mela i, 3.

V. 683. TAURUMQUE RESOLVIT. In codicibus sequitur,

Pondere passa suo signi onerique iuvavit. Iure, opinor, hunc versiculum eiecit Scaliger: nam Vossianus in imo margine habet, non in contextu. Interdicit iterum Huetius, et sic reformat,

taurumque resolvens
Quaerere passa sibi est ignisque onerisque iuvamen.

sed medicina fit mortuo; et quot alii sunt irreptitii, quos Scaliger intactos reliquit?

V. 684. ILLE PUELLARI DONAVIT NOMINE FLUCTUS, ET MONUMENTA SUI TITULO SACRAVIT AMORIS. PRINCEPS ILLA DOMUS TROIANI GRAECIA BELLI. Et hi quoque tres spurii sunt; quod orationis series, his semotis, ipsa per se ostendet.

Quod superest Europa tenet, quae prima natantem
Fluctibus

Urbibus . in regnum florentes oris Athenae ;
 Sparta manu , Thebae divis , et rege vel uno
 Thessalia Epirosque potens ; vicinaque Cadmum 690
 Illyris , et Thrace Martem fortita colonum ;
 Et stupefacta suos inter Germania partus :
 Gallia per census ; Hispania maxima belli ;
 Italia in summa , quam rerum maxima Roma
 Imposuit terris , caeloque adiungitur ipsa . 695
 Hos erit in fines orbis pontusque notandus ,
 Quem Deus in partes per singula dividit astra ,
 Ac sua cuique dedit tutelae regna per orbem ,
 Et proprias gentes atque urbes addidit altas ,
 In quibus exercent praestantes fidera vires . 700
 Ac velut humana est signis descripta figura ;
 Et , quamquam communis eat tutela per omne
 Corpus , et in proprium divis artubus exit :

Namque

Vulg. v. 690. RIPIS. 700. EFFERRENT. 702. UT TAMQUAM. 703. EXTET.

Fluctibus excepitque Iovem taurumque re-
*solvit,**Maxima terra viris, &c.*

Si illa *maxima terra* Europa est, ut ipsa clamat sententia ; iam constat versus interiectos ab aliena manu esse. Nam ne ad *Graeciam* hoc referas, vetant codices universi, qui illum ponunt post versum 689.

*et rege vel uno**Princeps illa domus Troiani gratia belli.*

Gratia vetusti codices, non *Graecia*. Pro *gra* (gratia) ab interpolatore datum puto *glā*, hoc est, *Troiani gloria belli* ; ut de Achille dictum sit. In prioribus versibus, quid sodes illud est *fluctus* ? An *fluctus* totam Europam significant ? An *fluctus* aliqui *Europaei* dicti sunt ? Gemblacensis pro *fluctus* habet *luctus*, et Vossianus *litus*. Sed neque hoc iuvat. *Litus* enim Cretae erat : neque ea insula umquam dicta est Europa. Pro *amoris* Gemblacensis

honoris. Mea nihil interest, qui pro spuris hos habeo : tutetur, qui volet. Ovid. Met. viii, 153. *egressus ratibus Curetida terram*

Contigit.

Κρηνης, Creta. Vide Heinsum et Steph. in *Κρηνη*, et Hesych. in *Κρηνης*.

V. 690. VICINAQUE RIPIS ILLYRIS.

Vicinam *Epiro* Illyrida, sciunt omnes : sed quis scit quibus *ripis* vicina sit ? aut cur non hic nominentur ? Si hoc plane absurdum est ; et iam satis nosti, quam miseris modis hic auctor a librariis tractatus sit ; favebis coniecturae, licet a recepta lectione nimium quantum abe-

unt. Repono *vicinaque CADMUM*
Illyris, et Thrace Martem fortita colonum.

Illyris fortita Cadmum colonum, et Thracia Martem. De Cadmo ex Boeotia in Illyricum profecto, et coloniam condente, notae sunt veterum historiae. Nota seriem orationis, Sparta

Namque aries capiti, taurus cervicibus haeret;
 Brachia sub geminis censentur, pectora cancro; 705
 Te scapulae, Nemeaee, vocant, teque ilia, virgo;
 Libra colit clunes; et scorprios inguine regnat;
 At femina arcitenens, genua et capricornus amavit;
 Cruraque defendit iuvenis, vestigia pisces:
 Sic alias aliud terras sibi vindicat astrum. 710

Idcirco in varias leges, variasque figuras
 Dispositum genus est hominum; proprioque colore
 Formantur gentes; fociataque iura per artus
 Materiamque parem privato foedere signant.
 Flava per ingentes surgit Germania partus. 715
 Gallia vicino minus est infecta rubore.
 Asperior solidos Hispania contrahit artus.
 Martia Romanis urbis pater induit ora,
 Gradivumque Venus miscens bene temperat artus.

Perque

Vulg. v. 718. ORBIS. 719. SUUM.

Sparta manu insignis; Thebae *divis*, Baccho,
 Hercule; Thessalia *Achille*; Epirus *Pyrrho*;
 Illyricum *Cadmo*; Thracia *Marte*.

V. 694. ITALIA IN SUMMA. Sic Gemblacensis et Vossianus *summa*. Lipsiensis in *summam*; quod magis placet Huetio.

V. 700. IN QUIBUS EFFERRENT. Vestusti quattuor *assererent*. Mavult Scaliger *exsererent*. Repone,

In quibus EXERCENT praestantes sidera vires. Ita ii, 455.

In quibus praecipuas toto de corpore vires
 Exercent. et Virgilius Georg. iii, 229.
 Ergo omni cura vires exercet.

V. 702. UT TAMQUAM COMMUNIS
 EAT. A Scaligero hoc est. Repone cum libris omnibus,

ET, QUAMQUAM communis eat tutela per omne.

Corpus, et in proprium *divisis artubus* EXIT. Ordo est, Et tutela, quamquam eat communis per omne corpus, et (etiam) exit in proprium *divisis artubus*. Exit Lipsiensis, Venetus, et Vossianus.

V. 704. NAMQUE ARIES CAPITI. Compara hos versus cum ii, 456, &c. et miraberis poetae ingenium cum facilitate et copia.

V. 718. MARTIA ROMANIS ORBIS PATER INDUIT ORA. Quid est orbis pater? Gemblacensis *urbes*, Lipsiensis et Vossianus *urbis*. Repone,

Martia Romanis URBIS pater induit ora.
 Urbis pater, Mars, Gradivus. Juvenalis, ii, 126.

Unde nefas tantum Latiis pastoribus? unde
 Haec tetigit, Gradive, tuos urtica nepotes?

V. 719. GRADIVUMQUE SUUM MIS-
 CENS BENE TEMPERAT ARTUS. Suum, inquit

Perque coloratas subtilis Graecia gentes 720
 Gymnasium praefert vultu, fortesque palaestras.
 Et Syriam produnt torti per tempora crines.
 Aethiopes maculant orbem tenebrisque figurant
 Per fuscas hominum gentes. minus India tostas
 Progenerat; mediumque facit moderata tenorem. 725
 Iam proprio tellus gaudens Aegyptia Nilo
 Lenius inriguis infuscat corpora campis.
 Phoebus arenosis Afrorum pulvere terris
 Exsiccat populos. et Mauritania nomen
 Oris habet, titulumque suo fert ipsa colore. 730
 Adde sonos totidem vocum, totidem inferre linguas,
 Et mores pro forte pares, ritusque locorum.
 Adde genus proprium simili sub semine frugum,
 Et

Vulg. v. 724. PERFUSAS—TOSTIS. 726. PROPRIOR tellusQUE NATANS.
 728. POENUS.

inquit Scaliger, *recte*: Gemblacensis genus,
male. Sed vetusti quoque reliqui genus habent.
 Repone,

*Gradiumque VENUS miscens bene temperat
 artus.*

Romani a Marte et Venere ducunt originem;
 ab illo per Romulum, ab hac per Aeneam.
 Martial. v, 7. de Romanis,

Parce: sumus Martis turba, sed et Veneris.
Miscens: ut Seneca Hippol. 659.

*Est genitor in te totus: et torvae tamen
 Pars aliqua matris miscet ex aequo decus.*

V. 724. PERFUSAS HOMINUM GENTES.
 Quenam illae *perfusae* gentes? Repone,

PER FUSCAS hominum gentes.

Aethiopes maculant orbem *per fuscas* gentes;
 ut versu 720. Graecia gymnasium praefert *per*
 coloratas gentes.

Ibidem. MINUS INDIA TOSTIS PROGE-
 NERAT. Vetusti sane quattuor, *tostis*. *Ele-*
gantissime, inquit Scaliger; *non tostos* progene-
rat, sed minus tostis. Si hoc ex animo dixit,
 quid credas, aut cui credas? Repone cum re-
 centioribus libris,

Per fuscas hominum gentes: minus India
 TOSTAS

Progenerat.

minus tostas gentes, quam fuscae illae Aethio-
 pum sunt.

V. 726. IAM PROPRIOR TELLUSQUE
 NATANS AEGYPTIA NILO. Haec corrup-
 ta sunt. *Propior*: cui regioni propior? cur
 hoc tacetur? *Tellusque*: ne in puero quidem fe-
 rendum est *que* ultra suam sedem traiectum;
 pro *Iamque propior tellus*. Vossianus, *proprior*.
 Repone,

*Iam proprio tellus GAUDENS Aegyptia
 Nilo.*

Iure quidem *gaudens* Nilo, qui Aegypto *pro-*
prius est, nec ullam aliam regionem rigat.
 Noster de aquario, iv, 354.

Fontibus aeternis gaudens urnaque fluenti.

V. 728. POENUS ARENOSIS AFRORUM
 PULVERE TERRIS EXSICCAT POPULOS.
 Portentum hoc est; *Poenus*, populus Carthagi-
 niensis, *exsiccat populos Afrorum*. O dura ilia,
 quae hoc concoquere potuerunt. Repone,
 PHOEBUS

Et Cererem varia redeuntem messe per urbes,
 Nec paribus filiquas referentem viribus omnes : 735
 Nec te, Bacche, pari donantem munere terras,
 Atque alias aliis fundentem collibus uvas :
 Cinnama nec totis passim nascentia campis :
 Diversas pecudum facies, propriasque ferarum,
 Et duplici clausos elephantas carcere terrae. 740
 Quot partes orbis, totidem sub partibus ora ;
 Ut certis descripta nitent regionibus astra,
 Perfunduntque suo subiectas aethere gentes.

Laniger in medio fortitus fidera mundo
 Cancrum inter gelidumque caprum per tempora veris
 Adferit in vires pontum, quem vicerat ipse, 746
 Virgine delapsa cum fratrem ad litora vexit ;

Et

Vulg. v. 734. ORBEM. 741. ORBES. 742. ET. 743. AEQUORE.

745. CAURUM—gelidum TEPIDI.

PHOEBUS *arenosis Afrorum pulvere terris*
Exsiccat populos.

V. 734. REDEUNTEM MESSE PER OR-
 BEM. Melius vetusti quattuor URBES.

V. 741. QUOT PARTES ORBIS, TOTI-
 DEM SUB PARTIBUS ORBES. Aenigma
 sane hoc: quod nemo tamen explicare aggre-
 fus est. Ego, cum non sim Oedipus, sic po-
 tius repono,

Quot partes orbis, totidem sub partibus ORA.
 Quot partes orbis sunt, totidem ora, facies,
 colores hominum. Sic commode haec cum su-
 perioribus cohaerent.

V. 742. ET CERTIS DESCRIPTA. Im-
 mo UT certis: ora hominum variantur; ut,
 prout regiones certis astris subiectae sunt.

V. 743. PERFUNDUNTQUE SUO SUB-
 IECTAS AEQUORE GENTES. Doctissimus
 Huetius, *Quod aequor*, inquit, *Manilius*;
Firmicus influxus dixit, nos vernacule influen-
tias dicimus. Sane huc ducit ipsa sententia;

sed verbum eo pertingere nequit. Quo enim
 exemplo, qua imagine vel metaphora, *aequor*
 erit *influxus*? Repone,

Perfunduntque suo subiectas AETHERE gen-
tes.

Aethere vel *aëre*. Noster ii, 357. de signis
 trigonis,

Aëraque infectum nostras demittit ad auras.

V. 745. CAURUM INTER GELIDUM
 TEPIDI PER TEMPORA VERIS. Pro *can-*
crum Scaliger dedit *caurum*. Mirifica sane
 coniectura. *Inter caurum?* et quem ventum
 alium? Nullum. Sensit hoc Huetius; ideo-
 que explicat *inter caurum*, flante cauro; quasi
 cum dicimus *inter epulas*, *inter cenam*, *inter*
opus. Atqui repugnat usus et mos loquendi.
 Quid sententia ipsa? negat arietem medium
 orbem non tenere, nisi si caurus flaverit. Illud
tepidi ab interpolatore est. Gemblacensis sic,

Cancrum inter gelidumque per tempora veris.
 Sic plane Lipsiensis et Vossianus: nisi quod ille
 pro *veris* habet *verxis*, hic *versis*. Re-
 pone,

H h

CANCRUM

Et minui deflevit onus, dorsumque levare.
 Illum etiam venerata colit vicina Propontis,
 Et Syriae gentes, et laxo Persis amictu, 750
 Vestibus ipsa suis haerens, Nilusque tumescens
 In cancrum, et tellus Aegypti iussa natare.
 Taurus habet Scythiae montes, Asiamque potentem,
 Et molles Arabas, silvarum ditia regna.
 Euxinus Scythicos pontus sinuatus in arcus 755
 Sub geminis te, Phoebe, colit post brachia fratris;
 Ultimus et colit hos Ganges et decolor Indus.
 Ardent Aethiopes cancro, cui plurimus ignis:
 Hoc color ipse docet. Phrygia, Nemeae, potiris,
 Idaeae matris famulus, regnoque feroci 760
 Cappadocum,

Vulg. v. 757. EX SOLIDO TETRANS COLIT INDIA CANCRUM. 760. REGNIQUE FEROCIS.

CANCERUM *inter gelidumque caprum per tempora veris.*
 Pro capricorno, nota scribebatur Ψ , qua capricornus significatur. Hanc cum vel omitterent librarii, vel *capricornum*, non *caprum*, substituerent; versus hoc respuebat; et idcirco lacuna relicta est. At capricornus etiam *caper* appellatus est, ut ii, 179.

Bina ut lanigero, chelis, cancroque, caproque. et 659.

Ver aries, cererem cancer, bacchumque ministrans

Libra, caper brumam genitosque ad frigora menses.

Et sic Lucanus aliique.

V. 757. POST, BRACHIA FRATRIS ULTIMUS EX SOLIDO TETRANS. COLIT INDIA CANCRUM. Dabimus vetustorum codicum lectionem: post de coniecturis videbimus. Vetusti quattuor sic;

Ultimus et solidos Ganges et transcolit India cancer.

Ex his Scaliger suum illud excudit;

Ultimus ex solido tetrans. colit India cancrum.

Infelice sane et a vero abhorrente coniectura. *Tetrans*, quis hoc in poeta ferat? *Ultimus tetrans ex solido*; hoc est, quarta pars ex integro signo. Quis hoc in astrologo? Cum cetera duodecim tota et integra regionibus suis assignet; cur geminos dividit in quadrantes? Illud quoque quale est, *colit India cancrum*: cum sequente versu de cancro loqui incipiat, *Ardent Aethiopes cancro*? In eodem luto haeret Huetius, sic locum interpolans,

post brachia fratris
Ultimus ex solido Ganges. colit India cancrum.

Nihil, inquam, de cancro hic dici, sequens versus ostendit. Sed mirifice cetera interpretatur; ex geminis unum fratrem Apollinem *Euxinus* colit, alterum (brachia Herculis) *Ganges*, sive India orientalis; *cancrum* autem *India* (tu benigne adde) occidentalis. Quid de his dicemus? Et Scaliger et Huetius inter primarios poetas merito suo nomen habent. Si tales versus ipsi vellent scribere et in publicum dare; tum de his coniecturis sibi plaudant: talia interim ne donent auctori, qualia ipsi aspernuntur. Iam dixi illud *cancer* nihil loci hic habere posse: venit huc, opinor, ex asterisco in

Cappadocum, Armeniaeque iugis: Bithynia dives
 Te colit, et Macetum tellus, quae vicerat orbem.
 Virgine sub casta felix terraque marique
 Est Rhodos, hospitium recturi principis orbem;
 Tumque domus vere solis, cui tota sacrata est, 765
 Cum caperet lumen magni sub Caesare mundi:
 Ioniae quoque sunt urbes, et Dorica rura,
 Arcades antiqui, celebrataque Caria fama.
 Quod potius colat Italiam, si selegis, astrum
 Quam quod cuncta regit, quod rerum pondera novit,
 Designat summas, et iniquum separat aequo, 771
 Tempora quo pendent, coeunt quo noxque diesque?
 Hesperiam sua libra tenet, qua condita Roma

Urbis

Vulg. v. 764. ES. 765. TUQUE — ES. 766. CAPERES. 769. REGAT.

in margine, qui pro nota cancri librarium
 fallebat. Reliqua in membranis sic habent,

Ultimus et solidos Ganges et transcolit India.

Repono et distinguo,

*Sub geminis te, Phoebe, colit post brachia
 fratris;*

Ultimus et COLIT hos Ganges et DECO-
LOR INDUS.

Ovid. Metam. iv, 21.

Decolor extremo qua cingitur India Gange.

Trist. v, 3.

Perfidaque, et lato spatiantem flumine Gan-
gen,

Et quascumque bibit decolor Indus aquas.
 Seneca Hippol. 345.

tunc virgatas

India tigres decolor horret.

V. 760. IDAEAE MATRIS FAMULUS,
 REGNIQUE FEROCIS CAPPADOCUM, AR-
 MENIAEQUE. IUGIS BITHYNIA DIVES.
 Haec et verbis et distinctione laborant. Leo
 Cybeles quidem famulus est, sed an Cappado-
 cum et Armeniae famulus? Astra has regiones
 regunt, non eis famulantur. Quid autem est
dives iugis? Ditiore certe esset arvis et pratis,

Lege et interpunge,

Idaeae matris famulus, REGNOQUE FE-
ROCI

Cappadocum, Armeniaeque iugis.

Phrygia et regno Cappadocum et iugis Ar-
 meniae potiris.

V. 764. ES RHODOS, HOSPITIUM. Li-
 bri omnes EST *Rhodos*.

V. 765. TUQUE DOMUS VERE SOLIS.
 Inde editores *es*, et mox *caperes*. Sed repone,
 TUQUE domus vere solis cui tota sacrata
 EST.

Tum vere domus solis, cum caperet Tiberium,
 lumen mundi sub Caesare Augusto. Codices,
 quamquam *tuque* habeant, etiam hic tamen *est*,
 non *es*.

V. 766. CUM CAPERES LUMEN. Vossia-
 nus habet CAPERET, quod et melius; ceteri
caperet.

V. 769. QUOD POTIUS REGAT ITA-
 LIAM. Melius vetusti omnes COLAT.

H h 2

V.

Urbis in imperio retinet discrimina rerum,
 Lancibus et positis gentes tollitve premitve; 775
Qua genitus cum fratre Remus hanc condidit urbem.
 Et propriis frenat pendentem nutibus orbem.
 Inferius victae fidus Carthaginis arces,
 Et Libyam, Aegyptique latus, donataque rura
Tyrrhenas lacrimis radiatus scorpis arces 780
 Eligit; Italiaeque tamen respectat ad undas;
 Sardiniamque tenet, fusasque per aequora terras:

Non

Vulg. v. 774. ORBIS ET IMPERIUM. 775. POSITAS—TOLLITQUE PREMITQUE.
 781. ERUIT.

V. 774. QUA CONDITA ROMA ORBIS
 ET IMPERIUM RETINET, DISCRIMINA
 RERUM LANCIBUS, ET POSITAS GEN-
 TES TOLLITQUE PREMITQUE. Haec vi-
 tiöse et leguntur et distinguuntur. Gembla-
 census in priore versu *imperia*, in altero *positis*.
 Repone,

qua condita Roma
 URBIS IN IMPERIO retinet discrimina re-
 rum, [VE.]

Lancibus et POSITIS gentes tollitve premit-
Urbis, non *orbis*; nam statim habemus *orbem*.
 Imperium urbis, quo illa imperat, non quo
 imperatur.

V. 776. QUA GENITUS CUM FRATRE
 REMUS HANC CONDIDIT URBEM. Versus
 spurius, et barbarus, et ineptissimus. Hoc
 ordine venit in codicibus universis: sed Scali-
 ger eum subiecit versui nunc 775; et versum
 nunc 777 anteposuit versui nunc 774. Tanta
 mutatio facta est, ut locus commodior tam
 lepido tenebrionis dono pararetur. Quid vero
 profecit? vi ipsius constructionis, non qua *li-*
bra supplendum erit, sed qua *Roma* genitus
 Remus hanc urbem (Romam) condidit. Belle
 vero dictum *hanc urbem*: sed *δανλινῶς*,
 inquit, *dictum*: quippe scribebat auctor Romae.
 Ita; si hic versus fidem invenit; sed negabit
 Flaccus, Epist. ii, ii, 65.

me Romaene poemata censes

Scribere posse inter tot curas totque labores?
 Sed esto, ut Romae scripserit; non eo minus
 ob ineptiam vapulabit. Nec vero auctoris

mos est, ut brevem syllabam *Remus* hanc in
 caesura producat. Vossianus sic habet,

Qua genitus Caesarique meus nunc condidit
orbem.

Dignum certe patella operculum.

V. 780. TYRRHENAS LACRIMIS RADI-
 ATUS SCORPIOS ARCES. Quid hic facit
scorpis? ab interpolatore venit, nesciente sci-
 licet *inferius fidus* versu 778 satis designare
 scorpion. Cetera portenta sunt, et iure a
 Scaligero pro spuris reiecta. Siquid tamen
 tentandum sit, hoc vide;

Et Cyrenaeas imis radicibus herbas

Eruit:

Silphion forte five laserpitium intelligit; unde
laserpitiferae Cyrenae Catullo dictae. Sub
 auctoris enim temporibus Silphion illud Cyre-
 nis extinctum est. Plinius Hist. xix, 15. *Mul-*
tis iam annis in ea terra non invenitur. Sed
 hoc ioco dictum accipe. *Eruit* enim mendo-
 sum est. Repone, ELIGIT, hoc est, vindic-
 cat sibi, asserit.

V. 783. INSULA TRINACRIAE FLUI-
 TANTEM AD IURA SOROREM SUBSEQUI-
 TUR CRETEN, SUB EODEM CONDITA
 SIGNO: PROXIMAQUE ITALIAE ET TE-
 NUI DIVISA PROFUNDO ORA, PARES SE-
 QUITUR LEGES, NEC SIDERE RUPTAS.
 Hi quattuor in scriptis editisque sequuntur ver-
 sum qui nunc est 790. Nempe interpolator
 aliquis, cum hic legeret, *Sicilia subsequitur*
Creten, acute providebat curabatque, ut etiam
 ordine

Non ita Tinacriam; quae dantem iura sororem
 Subsequitur gaudens, sub eodem condita signo;
 Proximaque Italiae et tenui divisa profundo 785
 Ora, pares sequitur leges, nec fidere rupta est.
 Gnosia centauro tellus, circumdata ponto,
 Paret, et in geminum Minois filius astrum
 Ipse venit geminus: celeres hinc Creta sagittas
 Afferit, intentosque imitatur fideris arcus. 790
Tu, capricorne, regis, quicquid sub sole cadente

Expositum,

Vulg. v. 783. INSULA TINACRIAE FLUITANTEM AD. 784. CRETEN. 786. RUPTAS.

ordine versuum Cretam subsequeretur. Inspiciamus quid, ut nunc scribuntur et collocantur, narrent. *Siciliae*, aiunt, *soror est Creta*. Itane? tam longe remota, et tamen soror? Dicant, quid sit vel germana vel cognata. *Minos*, inquit vir magnus, *tam Cretae quam Siciliae imperavit: et nota est Daedali a Creta in Siciliam fuga*. Atqui eodem iure et reliquis insulis soror erit; nam auctoris aetate Romani omnibus imperabant. Quid vero est, *fluitantem sororem*? an Creta, ut quondam Delos, erratica tum erat, et nabat in pelago? Quid *fluitantem ad iura*? Hoc sensu omnicastrum est, quod tamen pede tacito praeter-eunt. Sequentes vero versiculi magis magisque sententiam conturbant. Quippe si proxima Italiae Sicilia *pares sequitur leges*, sub eodem quo Italia signo erit, nempe *libra*: at paulo ante sub eodem quo Creta signo, nempe *centauro*, condita erat. Haec pugnantia et ἀσύντακτα sunt. Videamus, si quid opis hic afferre possit nostra collocatio: sed primo id indicandum, pro *Creten* Gemblacensem habere *Cremen*, Venetum et Lipsiensem *Cretens*, Vossianum *Crentens*: pro *ruptas* autem, omnes *rupta est*. De *scorpio* auctor iam dixerat;

*Italiaeque tamen respectat ad undas,
 Sardiniamque tenet, fusasque per aequora
 terras.*

Sardiniam, inquit, tenet *centaurus*, et alias insulas, Corsicam scilicet, Gaulos, Melitam, Corsuram aliasque inter Africam et Tyrrhenum pelagus sitas: tum subiungit, ut nunc reponimus,

NON ITA TINACRIAM; QUAE DANTEM
iura sororem
 Subsequitur GAUDENS, sub eodem condita
 signo;
 Proximaque Italiae et tenui di-*visa profundo*
 Ora, pares sequitur leges, nec fidere RUPTA
 EST.

Reliquas, inquit, propinquas insulas centaurus tenet: at non Siciliam; utpote quae olim ab Italia vi fluctuum dissociata sequitur sororem: et proxima Italiae ora pares leges sequitur, nec *fidere* ab ea *rupta est*, quamquam olim mari. *Dantem iura sororem*, hoc est, Italiam orbis dominam; ut Virgilius passim,
Per populos dat iura.

Iura dabat legesque viris.

patribus dat iura vocatis.

Remo cum fratre Quirinus

Iura dabunt.

Certe *insula Trinacriae* ignave dictum. Cum supra versu 631, *Tinacriam* simpliciter appellasset, quid opus erat hic *insulam Trinacriae*? An quo saepius memoratur, eo est ignotior?

V. 789. CELERES HUIC CRETA SAGITTAS. Recte Gemblacensis HINC.

V. 791. TU, CAPRICORNE, REGIS QUICQUID SUB SOLE CADENTE EXPOSITUM, GELIDAMQUE HELICEN QUOD TANGIT AB ILLO. Hi versiculi, tamquam sorices, suo se indicio prodiderunt. Abeant hinc, adulterini et spurii. Ut supra versu 778, *Inferius libra sidus scorpion* notavit; et tamen stolidus interpolator

Expositum, gelidamque belicen quod tangit ab illo.
 Hispanas gentes, et quot fert Gallia dives,
 Teque feris dignam tantum, Germania, matrem,
 Afferit ambiguum fidus terraeque marisque, 795
 Aestibus assiduis pontum terrasque tenentem.
 Sed iuvenis nudos formatus mollior artus
 Aegyptum tepidam Tyriasque recedit ad arces,
 Et Cilicum gentes, vicinaque Caridos arva.
 Piscibus Euphrates datus est, ubi pisce sub atro, 800
 Cum fugeret Typhona, Venus subsedit in undis.
 Magna iacet tellus, magnis circumdata ripis,
 Parthis, et a Parthis domitae per saecula gentes,
 Baëtraque, et Hyrcani, Babylon, et Susa, Panosque,
 Nominaque innumeris vix amplectenda figuris, 805
 Et

Vulg v. 793 QUOD. 796. TERRAM PONTUMQUE. 798. AD LEPTIMQUE.
 799. ET AQUARIUS. 800. PISCIS AMATOR.

interpolator versum addidit, quo scorpios suo nomine diceretur; sic et hic, cum *fidus ambiguum terraeque marique* capricornum satis designaret, hos duos addidit, ne capricornus suo nomine fraudaretur. Videamus vero sententiam: *Capricornus*, ait, *tenet quicquid sub occasu est, et quicquid belicen*, sive septentrionem tangit. Quomodo, quaeso, *septentrio* sub capricorno; cum prius fuerit *Scythia* sub tauro, et *Euxinus* sub geminis? Non *Scythia* et pontus a veteribus inter septentrionales regiones numerabantur?

V. 793. HISPANAS GENTES ET QUOD FERT GALLIA DIVES. *Quod* in membranis passim pro *quot*. Lege ergo,

Hispanas gentes, et quot fert Gallia dives.

Quot gentes. Ut in Hispania plures gentes ponit, ita in Gallia.

V. 796. AESTIBUS ASSIDUIS TERRAM PONTUMQUE TENENTEM. Lege ex libris veteribus,

Aestibus assiduis PONTUM TERRASQUE tenentem.

V. 798. AEGYPTUM AD, LEPTIMQUE, ARCES TYRIASQUE RECEDIT. Versus scaber et deformis. Et quomodo *Leptis* sub aquario, cum tota *Libya* sub scorpio sit versu 779? Gemblacensis totum versum sic exhibet,

Aegyptum tepidam Tyriasque recedit.

Ceteri tres sic,

Aegyptum a tepidam Tyriasque recedit.

Repono,

Aegyptum tepidam, Tyriasque recedit ad arces.

Vides causam, cur aquarius Aegyptum sibi seligat: quia ipse molli corpore et nudus est, illa autem tepida. Sed quae haec vanitas et inconstantia? supra, versu 752, Aegyptus sub ariete erat: mox versu 779, sub scorpio; nunc demum sub aquario.

V. 799. ET CILICUM GENTES, VICINA ET AQUARIUS ARVA. Ut supra versu 780, *scorpios*

Et Tigris, et rubri radiantia litora ponti.
 Sic divisa manet tellus per sidera cuncta.
 E quibus in proprias partes sunt iura trahenda:
 Namque eadem, quae sunt signis, commercia servant.
 Utque illa inter se coeunt, odiove repugnant; 810
 Nunc adversa polo, nunc et coniuncta trigono;
 Quaeve alia in varios affectus causa gubernat:
 Sic terrae terris respondent, urbibus urbes,
 Litora litoribus, regnis contraria regna.
 Sic erit et sedes fugienda, petendave cuique; 815
 Sic speranda fides, sic et metuenda pericla,
 Ut genus in terram caelo descendit ab alto.

Percipe nunc etiam, quae sint ecliptica Graio
 Nomine, quod certos quasi delassata per annos

Nonnumquam

Vulg. v. 810. ODIOQUE. 812. QUAEQUE—EFFECTUS. 815. PETENDAQUE.
 819. QUAE.

*scorpios ab interpolatore intrusus est, ita hic
 aquarius: quasi non*

*Sed invenis nudos formatus mollior artus
 satis monstraverit aquarium. Aut dele hunc
 versum, aut sic repone,*

*Et Cilicum gentes, vicinaque CARIDOS
 arva.*

*Caria, Caris, Καρίς: ut Persia Persis, Par-
 thia Parthis, &c.*

V. 800. PISCIBUS EUPHRATES DATUS
 EST, UBI PISCIS AMATOR, CUM FUGE-
 RET TYPHONA, VENUS SUBSEDI-
 T IN UNDIS. Gemblacensis cum Lipsiensis *piscis*
uruptor. Quaerant, inquit Scaliger, studiosi.
Venetus piscis emptor: Vossianus pisces uruptor.
 Unde Vossius ad Catullum corrigit,
ubi PISCE SUB ATRO.

V. 804. BACTRAQUE ET HERIOS BA-
 BYLON ET SUSAPANOSQUE. Versus Sca-
 ligero spurius. Gemblacensis sic;

Bactraque aetherios Babylonem et sispinios-
que. Lipsiensis;

Bactraque aetherios Babylone et Susa pimos-
que. Vossianus;

Bactraque eternis Babylone et Susa apimos-
que.

An legendum,

Bactraque et HYRCANI, Babylon et Susa?

V. 810. ODIOQUE REPUGNAT. Immo
 ODIOVE.

V. 812. QUAEQUE ALIA IN VARIOS
 EFFECTUS CAUSA GUBERNAT. Veteres
 omnes *affectus*. Repone,

Quaeve alia in varios AFFECTUS causa
gubernat.

Affectus, odium, amorem, &c. Sic ii, 476.

Quod deus, in leges mundum cum conder-
omnem,

Affectus quoque divisi variantibus astris.

V. 815. FUGIENDA, PETENDAQUE
 CUIQUE. Immo *petendave cuique*.

V. 819. QUAE CERTOS. Recte vetusti
 omnes *quod certos*.

V,

Nonnumquam cessant sterili torpentia motu. 820
 Scilicet immenso nihil est aequale sub aevo,
 Perpetuosque tenet flores, unumque tenorem.
 Mutantur sed cuncta die, variantque per annos;
 Et fecunda suis absistunt frugibus arva,
 Continuosque negant partus, effoeta creando. 825
 Rursus quae fuerant steriles ad semina terrae,
 Post nova sufficiunt, nullo mandante, tributa.
 Concutitur tellus validis compagibus haerens,
 Subducitque solum pedibus. natat orbis in ipso,
 Et vomit oceanus pontum, sitiensque resorbet, 830
 Nec sese ipse capit. sic quondam merserat urbes,
 Humani generis cum solus constitit heres
 Deucalion, scopuloque orbem possedit in uno.
 Necnon cum patrias Phaëthon tentavit habenas,
 Arserunt

Vulg. v. 822. COLOREM. 823. DIU. 824. SUBSISTUNT.

V. 822. UNUMQUE COLOREM. Vetus quattuor TENOREM. Vide ad ii, 428.

V. 823. MUTANTUR SED CUNCTA DIU. Immo DIE cum acutissimo Gronovio: die, tempore, aevo.

V. 824. ET FECUNDA SUI SUBSISTUNT FRUGIBUS ARVA. Subsistunt suis frugibus? Atqui auctor vult, arva fecunditatem pristinam amittere. Corrigebat itaque Huetius, NEC fecunda suis subsistunt. Immo reponendum potius,

Et fecunda suis ABSISTUNT frugibus arva. Absistunt, desinunt fruges dare.

V. 835. TIMUITQUE INCENDIA CAELUM, FUGERUNTQUE NOVAS ARDENTIA SIDERA FLAMMAS. An *timuit* tantummodo? immo perpeßum est incendia: et mox versu altero redit illud *timuit*? Noster, i, 745, de eodem Phaëthonte sic loquitur;

Et caelum exustum est: luit ipse incendia mundus

Et vicina novis flagrarunt sidera flammis. Ex istis sic hos restituo,

Arserunt gentes: LUIT IPSUM incendia caelum:

FULSERUNTQUE NOVIS RADIANTIA sidera FLAMMIS.

Fugerunt hic pro *fulserunt*, ut contra, iv, 24, veteres aliquot *fulsissent* pro *fugissent*. *Radiantia*, non *ardentia*; quia praecessit *arserunt*.

V. 838. IN TANTUM LONGO MUTANTUR TEMPORA CURSU. Scripti plerique et editi, *mutantur tempora cuncta*.

Unde Scaliger dedit *cursu*. Verum haud de temporum mutatione hic agitur, sed rerum. Recte Vossianus,

In tantum longo mutantur TEMPORE CUNCTA.

V. 839. SIC TEMPORE CERTO. *Tempore* superiore versu habuimus. Repone igitur,

sic

Arserunt gentes, luit ipsum incendia caelum,
 Fulseruntque novis radiantia fidera flammis,
 Atque uno timuit condi natura sepulchro.
 In tantum longo mutantur tempore cuncta,
 Atque iterum in semet redeunt. sic foedere certo
 Signa quoque amittunt vires, fumuntque receptas. 840
 Causa patet, quod, luna quibus defecit in astris,
 Orba sui fratris noctisque immerfa tenebris,
 Cum medius Phoebi radios intercipit orbis,
 Nec trahit in se tum, quo fulget, Delia lumen;
 Haec quoque signa suo pariter cum fidere languent 845
 Incurvata simul, solitoque exuta vigore,
 Et velut elatam Phoeben in funere lugent.
 Ipse docet titulus causas: ecliptica signa
 Dixere antiqui. pariter sed bina laborant;

Nec

Vulg. v. 835. TIMUITQUE. 836. FUGERUNTQUE NOVAS ARDENTIA fidera
 FLAMMIS. 838. TEMPORA CURSU. 839. TEMPORE. 843. MEDIOS.
 846. EXCEPTA. 848. IPSA—CAUSAE QUAE. 849. SUBBINA.

Signa quoque amittunt vires, fumuntque re-
ceptas. ut ii, 478.

Iunxit amicitias horum sub foedere certo.

V. 843. CUM MEDIOS PHOEBI RADIOS
 INTERCIPIT ORBIS. Immo MEDIUS,
 Cum orbis terrae, medius inter solem et lunam,
 radios solis intercipit.

V. 844. NEC TRAHIT IN SE TUM, QUO
 FULGET, DELIA, LUMEN. Versus iners
 et supervacuum: nihil addit sententiae; con-
 structionem autem turbat. *In se tum* a Scali-
 gero est; vetusti *ad caecum, ad cetum*; et ple-
 rique *Delia luna*.

V. 846. INCURVATA SIMUL SOLITO-
 QUE EXCEPTA VIGORE. Quid est *excepta*
vigore? Vetusti omnes *exempta*. Repone,
Incurvata simul solitoque EXUTA vigore.

Sic exutus bonis, fortunis, praediis, &c. id est,
privatus, spoliatus.

V. 848. IPSA, DOCET TITULUS CAU-
 SAE, QUAE ECLIPTICA SIGNA DIXERE
 ANTIQUI. Haec scabra et invenusta sunt.
 Gemblacensis et Lipsiensis;

Ipsa docet titulos causae quae ecliptica signa.
 Vossianus;

Ipse docet titulos causae ecliptica signa.
 Repone,

IPSE docet titulus CAUSAS: ecliptica signa
Dixere antiqui.

Sic ii, 695.

Dodecatemoria, in titulo signantia causas.

V. 849. PARITER SUBBINA LABO-
 RANT. Prisca editiones *subbina*: et reti-
 nuit Scaliger. Barbarum tamen est; et sine
 exemplo. Vetusti quattuor recte;

pariter SED BINA laborant.

Li

V.

Nec vicina loco, sed quae contraria fulgent: 850
 Sicut luna suo tunc tantum deficit orbe,
 Cum Phoebum adversis currentem non videt astris.
 Nec tamen aequali languescunt tempore cuncta:
 Sed modo in affectus totus producit annus,
 Nunc brevius lassata manent, nunc longius astra, 855
 Exceduntque suo Phoebeia tempora casu.
 Atque ubi perfectum est spatium quod cuique dicatur,
 Implentque suos certa statione labores
 Bina per adversum caelum fulgentia signa;
 Tum vicina labant ipsis haerentia signa, 860
 Quae prius in terras veniunt, terrasque relinquunt:
 Sidereo non ut pugnet contrarius orbis;
 Sed, qua mundus agit cursus, inclinat et ipse,
 Amissasque negat vires; nec munera tanta,
 Nec similes reddit noxas. locus omnia vertit. 865
 Sed

Vulg. v. 854. NAMQUE MODO INFECTUS. 860. SIGNIS.

V. 851. TUNC TANTUM DEFICIT ORBE. Et hi duo spurii videntur: infra auctoris genium sunt; nihil dicunt, nisi quod melius sit dictum antea: et frustra orationis seriem interrumpunt.

V. 854. NAMQUE MODO INFECTUS TOTUS PRODUCITUR. Sic veteres editiones: sed veteres membranae aliud habent,

SED modo IN AFFECTUS totus producit annus.

Cui vulgatam interpolationem praetulisse Scaligerum, fane miror.

V. 860. IPSIS HAERENTIA SIGNIS. Immo SIGNA, Quae prius in terras veniunt; hoc est, quae illis proxima ad occasum sita sunt.

V. 869. CONDIT ENIM QUICQUID VASTO NATURA RECESSU. Nullus oratio-

nis exitus est: Quicquid condit natura, fugitque visus nostros; quid tum postea? mutila, ut vides, sententia est. Vetus omnes quod vel quid pro quicquid. Gemblacensis lacunam habet inter enim et quid. Repone,

Condit enim SE, INQUIT, vasto natura recessu.

Inquit, pro inquit, ut quod pro quot passim in membranis. Inquit, ponit aliquem contra loqui, desperantem se haec posse perspicere; cui statim respondet, Quid iuvat in semet, &c. Ita supra versu 387.

Multum, inquis, tenuemque iubes me ferre laborem.

V. 876. PERSPICIMUS CAELUM: CUR NON ET MUNERA CAELI? QUANTA AT PARS SUPEREST RATIONEM DISCERE NOCTIS, INQUE IPSOS PENITUS MUNDI DESCENDERE CENSUS? Versum medium, qui

Sed quid tam tenui prodest ratione nitentem
 Scrutari mundum, si mens sua cuique repugnat,
 Spemque timor tollit, prohibetque a limine caeli?
 Condit enim se, inquit, vasto natura recessu,
 Mortalesque fugit visus, et pectora nostra: 870
 Nec prodesse potest, quod fatis cuncta reguntur,
 Cum fatum nulla possit ratione videri.
 Quid iuvat in semet sua per convicia ferri?
 Et fraudare bonis, quae nec deus invidet ipse?
 Quosque dedit natura, oculos deponere mentis? 875
 Perspicimus caelum: cur non est munere caeli
Quanta at pars superest rationem discere noctis?
 Inque ipsos penitus mundi descendere census;
 Seminibusque suis tantam componere molem;
 Et partum caeli sua per nutritia ferre; 880
 Extremumque sequi pontum, terraeque subire

Pendentis

Vulg. v. 869. QUICQUID. 876. ET MUNERA. 880. PRETIUM CAELO.
 881. PORTUM.

qui in libris post versum 882 venit, huc excitavit Scaliger; eam, opinor, ob causam, quia nihil erat, quo referri posset illud *descendere*. Atqui versus irreptitius et insulsus est, et neutri loco convenit. Difficile vero et magni faciendum, *noctis rationem discere*; quam vel in primo libro auctor docuerat. Hoc sublato, sic ceteros repono,

Perspicimus caelum: cur non EST MUNERE caeli

Inque ipsos penitus mundi descendere census?
Cur non est, non licet, penitus, &c. Inque,
cum binae sequantur coniunctiones, est etiam in ipsos census. Munere caeli, caeli ipsius ope et beneficio. Sic ii, 115.

Quis caelum posset, nisi caeli munere nosse?

V. 880. ET PRETIUM CAELO SUA PER NUTRICIA FERRE. *Caelo a Scaligero est,*

quod explicat *vices, pretium, ἰστέμηναι, caelo retribuere*. Rectius Gronovius Observ. i, 11, ex codice Veneto,

Et partem caeli sua per nutritia ferre.

Partem caeli, hominem scilicet, per ea ferre, quibus maxime nutritur et alitur. Satis bene; nisi melius quid in parato esset,

Et PARTUM CAELI sua per nutritia ferre.

Partum caeli habent Gemblacensis, Lipsiensis, et Vossianus. Hominem, qui partus caeli est et inde primum huc demissus, ferre per sua nutritia, per loca caelestia ubi initio factus, formatus, nutritus est.

V. 881. EXTREMUMQUE SEQUI PORTUM. Quemnam vero *portum*? Repone PONTUM; hoc est, oceanum, horizontem; ut probant sequentia, *terrae pendentis tractus. Pendentis, sub horizonte iam iturae.*

V.

Pendentis tractus, et toto vivere in orbe?
 Iam nusquam natura latet: pervisimus omne,
 Et capto potimur mundo, nostrumque parentem
 Stirps sua perspicimus, genitique accedimus astris. 885
 An dubium est habitare deum sub pectore nostro?
 In caelumque redire animas, caeloque venire?
 Utque est ex omni constructus corpore mundus,
 Aëris, atque ignis summi, terraeque, marisque;
Spiritus et toto rapido quae iussa gubernans: 890
 Sic esse et nobis terrenae corpora fortis,
 Aetheriasque

Vulg. v. 883. PERVIDIMUS OMNEM. 887. PARS SUA CONSPICIMUS.
 888. SIT. 891. IN NOBIS.

V. 883. IAM NUSQUAM NATURA LATET: PERVIDIMUS OMNEM. Repone,
Iam nusquam natura latet: Pervisimus
 OMNE.

Omne ὅ Πᾶν, ut supra.
Pervisimus, praesenti tempore, ut sequentia,
potimur, perspicimus, accedimus. Ita mox 927.
Parvula sic totum pervisit pupula caelum.

V. 887. PARS SUA CONSPICIMUS. Vetus omnes *perspicimus*. Repone,
nostrumque parentem

STIRPS *sua* PERSPICIMUS.
 Sane cum *parentem* dixerit, *stirps* convenit,
 non *pars*. Sic i, 765 de Sarpedone Iovis filio,
stirpemque Tonantis
Rectorem Lyciae.

V. 888. UTQUE SIT EX OMNI. Immo
Utque est ex omni.

V. 889. AERIS ATQUE IGNIS SUMMI. Libri omnes *Aetheris*: sed *Aëris* placet. Sic i, 137, et alibi,

Aut neque terra patrem novit, nec flamma,
nec aër,

Aut humor. et 249,

Aëris atque ignis, terrae pelagique iacentis.

Frustra hic cavillatur doctissimus Huetius.

V. 890. SPIRITUS ET TOTO RAPIDO

QUAE IUSSA GUBERNANS. Versus spurius et barbarus. Libri vetusti,

Spiritum et toto rapido quae iussa gubernant.
 Abeat nebulo, cum *toto suo rapido*. *Quae iussa gubernant*; et mox altero abhinc versu,
Qui cuncta gubernat.

V. 891. SIC ESSE IN NOBIS. Immo re-
 pone, *Sic esse et nobis*.

V. 892. SANGUINEASQUE ANIMAS ANIMO, QUI CUNCTA GUBERNAT, DISPENSATQUE HOMINEM. Vide comparisonem et antithesin; ut mundus partim gravibus constat aqua et terra, partim subtilibus aëre et igni; ita et hominibus sunt corpora *terrenae* sortis, animi vero *caelestis* sortis. Ad hanc sententiam locuturus erat auctor; si per interpolatores stetisset. Quid enim est *sanguineas animas animo*? Illud *animas* haud dubie mendosum pronuntiat Scaliger: sed quid reponendum sit, lubricum esse statuere. Tentat tamen, *sanguineasque minas animo*: *minasque* explicat ὁμοκλᾶς, sive voces, clamores, hortamina, quibus iumenta ad incessum tardiora instigantur. Nollem ego sic verborum apices captare, ut sententiam prorsus amitterem. Numquam credam *sanguineas animas* opponi *sorti terrenae*. Quaerendum aliquid subtilius, purius, caelestius. Repono,

AETHERIASQUE AURAS animo, qui cuncta gubernat.

Dogma

Aetheriasque auras animo, qui cuncta gubernat,
 Dispensatque hominem? quid mirum, noscere mundum
 Si possunt homines, quibus est et mundus in ipsis;
 Exemplumque dei quisque est in imagine parva? 895
 An quoquam genitos, nisi caelo, credere fas est
 Esse homines? proiecta iacent animalia muta
 In terra, vel merfa vadis, vel in aëre pendent:
 Et, quia consilium non est, et lingua remissa;
 Omnibus una quies, venter somnusque per artus. 900
 Unus in inspectus rerum, viresque loquendi,
 Ingeniumque

Vulg. v. 892. SANGUINEASQUE ANIMAS. 897. CUNCTA. 900. SENSUSQUE.
 901. ET.

Dogma Stoicorum et auctoris est, animas esse igneas, sive aetherias. Virgilium imitatur, ut solet: Aen. i, 551.

Quem si fata virum servant, si vescitur aura

Aetheria, nec adhuc crudelibus occubat umbris.

Georg. iv, 220.

His quidam signis, atque haec exempla secuti;

Esse apibus partem divinae mentis et haustus Aetherios dixere.

et Aen. vi, 745.

Donec longa dies perfecto temporis orbe

Concretam exemit labem, purumque reliquit Aetherium sensum atque auram simplicis ignem.

Ovid. Fast. i, 473 de vate Carmenta,

Quae simul aetherios animo conceperat ignes.

V. 897. PROIECTA IACENT ANIMALIA CUNCTA IN TERRA. Non cuncta: nam inter cuncta et homo ipse est. Repone, *proiecta iacent animalia MUTA.*

Ita ii, 99.

Denique si pecudes et muta animalia terris.

Seneca ad Marciam, c. vii. *Aspice mutorum animalium quam concitata sint desideria, et tamen quam breviter. Recte vero hic muta, cui mox opponuntur vires loquendi.*

V. 900. VENTER SENSUSQUE PER AR-

TUS. Sensus male convenit cum quiete, cum sensus sopiuntur. Repone,

Omnibus una quies, venter SOMNUSQUE per artus.

ut Sallustius Cat. ii. *Sed multi mortales, dediti ventri atque somno.* Tacitus, Germ. xv. *Per otium transigunt, dediti somno ciboque. Somnus per artus,* ut Virgilius Aen. viii, 405.

dulcemque petiit

Coniugis infusus gremio per membra soporem. Deinde verum priorem posteriori subiice, hoc modo,

Et, quia consilium non est, et lingua remissa;

Omnibus una quies, venter somnusque per artus.

V. 901. UNUS ET INSPECTUS RERUM, VIRESQUE LOQUENDI INGENIUMQUE CAPAX VARIAS EDUCIT IN ARTES. Mirifice haec interpretatur Scaliger, *Unus inspectus rerum, ἀπὸ κοινῆς non est brutis. Ingenium capax educit, hoc est per ellipsin Ingenium, quod educit. Contemnere potuisset Scioppios, Titios, et Petavios; si omnia sic dixisset. A Vossiano abest et; Unus inspectus: sed veteres universi habent, variasque educitur artes.* Repone,

Unus in inspectus rerum, viresque loquendi, Ingeniumque capax, variasque EDUCITUR artes.

Ex omnibus animalibus, unus, homo, partus, educitur in inspectus rerum, &c. Ovid. Met. viii, 533.

Non

Ingeniumque capax, variasque educitur artes.
 Hic partus qui cuncta regit, secessit in urbes,
 Edomuit terram ad fruges, animalia cepit,
 Imposuitque viam ponto, stetit unus in arcem 905
 Erectus capitis, victorque ad fidera mittit
 Sidereos oculos, propiusque aspectat olympum,
 Inquiritque Iovem: nec sola fronte deorum
 Contentus manet, at caeca scrutatur in alvo,
 Cognatumque sequens corpus se quaerit in astris: 910
 Huic in fata fidem petimus, quam saepe volucres
 Accipiunt, trepidaeque boum sub pectore fibrae.
 An minus est sacris rationem ducere signis,

Quam

Vulg. v. 902. varias EDUCIT IN. 903. ARTUS QUICUMQUE—ORBEM. 904. ET DOMUIT. 909. ET CAELUM—ALTO. 911. HINC IN TANTA. 912. SUO.

*Non mihi si centum deus ora sonantia linguis,
 Ingeniumque capax, totumque Heliconae dis-*

disset.
 Ubi perperam praestantissimus Heinsius ex
 paucis scriptis reponit *linguae*.

V. 903. HIC ARTUS QUICUMQUE REGIT, SECESSIT IN ORBEM. *Artus* a Scaligero est. *Hic*, subauditur spiritus, *quicumque artus regit*; ex Virgiliano illo scilicet, Aen. iv, 336, *dum spiritus hos regit artus*. Atqui *spiritus*, si hic intelligitur, non subaudiri, sed exprimi debuit: et quid erit, *spiritus secessit in orbem*? an in orbem capitis? Libri omnes *partus*; pro *quicumque*, recentiores duo et editiones primae *qui cuncta*. Denique pro *orbem*, Gemblacensis *orbe*; Lipsiensis et Vossianus *orbes*. Repone,

Hic PARTUS, QUI CUNCTA regit, secessit in URBES.

Hic partus, caeli scilicet, ut supra 880.

Et partum caeli sua per nutricia ferre.

Homo, inquit, cunctorum dominus, *secessit in urbes*; civilem et socialem vitam excoluit; non in silvis et desertis ferinam egit. Iam nihil opus est, ut cum Huetio hunc versum prioribus duobus antepo-
 namus.

V. 904. ET DOMUIT TERRAM AD FRUGES. Repone ex Gemblacensi et Vossiano, *EDOMUIT terram ad fruges, animalia cepit*.

Si et *domuit* dixisset, addidisset utique et *animalia cepit*. Statius Theb. iii, 562.

silvas amor unus humumque
Edomuisse manu.

V. 909. ET CAELUM SCRUTATUR IN ALTO. Repone,

nec sola fronte deorum
Contentus manet, AT CAECA scrutatur in ALVO.

At lege, non *et*; *alvo* autem libri universi; *alto* a Scaligero venit. Opponuntur hic *frons exterior*, *alvus interior*. Sic i, 17.

Scire iuvat magni penitus praecordia mundi.
 et iii, 61.

Quae quasi per mediam mundi praecordia partem.

Caeca scrutari in alvo. ut iv, 246.

scrutari caeca metalla.

Virgilius Aen. ix, 152.

Ne timeant: nec equi caeca condemur in alvo.

V. 911. HINC IN TANTA FIDEM PETIMUS.

Quam pecudum mortes, aviumque attendere cantus?
 Atque ideo faciem caeli non invidet orbi 915
 Ipse deus; vultusque suos corpusque recludit
 Semper volvendo, seque ipse inculcat et offert;
 Ut bene cognosci possit, pateatque videndus,
 Qualis eat, doceatque suas attendere leges.
 Ipse vocat nostros animos ad fidera mundus: 920
 Nec patitur, quia non condit, sua iura latere.
 Quis putet esse nefas nosci, quod cernere fas est?
 Nec contemne tuas quasi parvo in corpore vires:
 Quod valet, immensum est. sic auri pondera parva
 Exsuperant pretio numerosos aeris acervos. 925

Sic

Vulg. v. 915. ATQUI ADEO. 917. IPSUM. 918. DOCEATQUE VIDENDO.
 922. PUTAT. 923. NE. 924. QUO—PARVI.

MUS. Gemblacensis cum recentioribus aliquot huic. Repone,

HUIC in FATA fidem petimus.

Huic, homini, partui caeli, petimus fidem in fata; ut ei fata praedicenti fides habeatur.

V. 912. TREPIDAEQUE SUO SUB PECTORE FIBRAE. Suo pectore esset volucrum, at in redditione versu 914, fibrae pecudum, volucrum vero cantus. Repone,

trepidaeque BOUM sub pectore fibrae.

Ovid. Met. xv, 136, de bove victima,

Protinus ereptas viventi pectore fibras

Inspiciunt; mentesque deum scrutantur in illis.

V. 915. ATQUI ADEO FACIEM. Recte libri universi ATQUE IDEO. Ordo et series, Atque ideo non invidet faciem, ut possit bene cognosci.

V. 917. SEQUE IPSUM INCULCAT ET OFFERT. Immo seque IPSE.

V. 918. UT BENE COGNOSCI POSSIT, DOCEATQUE VIDENDO QUALIS EAT. Vetusti quattuor videndis. Unde repono,

PATEATQUE VIDENDUS

Qualis eat.

sic i, 50.

Inque deum deus ipse tulit, patuitque ministris.

Certe doceat haud dubie mendosum est; si modo sequente versu iteratur doceat: sed ibi Vossianus habet cogat.

V. 922. QUIS PUTAT ESSE NEFAS. Immo Quis PUTET esse nefas.

V. 923. NE CONTEMNE TUAS, QUASI PARVO IN CORPORE VIRES: QUO VALET IMMENSUM EST. Corpus valet immensum? immo imbecillum, mortale, nec magni aestimandum. Repone,

NEC contemne tuas quasi parvo in corpore vires:

QUOD valet, immensum est.

Nec et quod Gemblacensis et Lipsiensis. Ceterum quo valet dedit Scaliger; cum vetusti habeant quod valet. Sic, inquit, Plinius; Valet aureo nummo. At Varro de Ling. Lat. iv, ex Scaligeri quoque editione, Denarii quod denos aeris valebant; quinarium, quod quinos. Verum hoc loco quod valet, casus est nominativi. Id quod valet, animus scilicet, immensum est.

V. 924. SIC AURI PONDERA PARVA. Immo PARVA.

Sic adamas , punctum lapidis , pretiosior auro est .
 Parvula sic totum pervisit pupula caelum .
 Quoque vident oculi , minimum est , cum maxima cer-
 Sic animi sedes tenui sub corde locata [nant .
 Per totum angusto regnat de limite corpus . 930
 Materiae ne quaere modum ; sed perspice vires ,
 Quas ratio , non pondus habet . ratio omnia vincit .
 Ne dubites homini divinos credere visus :
 Iam facit ipse deos , mittitque ad fidera numen ,
 Maius et Augusto crescit sub principe caelum . 935

M. MANILII

ASTRONOMICON

LIBER QUINTUS.

HIC alius finisset iter ; signisque relatis ,
 Quis adversa meant stellarum numina quinque ,
 Quadriiugis et Phoebus equis , et Delia bigis ,
 Non ultra struxisset opus , caeloque rediret .

Ac per descensum medios decurreret ignes 5
Saturni , iovis , et martis , solisque sub illis :
Post venerem et Maia natum , te , luna , vagantem .
 Me superare viam mundus iubet omnia circum
 Sidera vectatum , et toto decurrere caelo ;

Cum

Vulg. v. 1. RELICTIS. 2. LUMINA. 8. PROPERARE—MUNDI LUBET.
 9. vectatum toto.

V. 1. SIGNISQUE RELICTIS. Gemblacensis *relictis* ; ceteri omnes RELATIS. Hoc placet. Signis zodiaci *relatis*, et enarratis. Sic i, 602.

*Inter se adversi, qui cunctos ante relatos
 Seque secant.*

V. 2. STELLARUM LUMINA QUINQUE. Vetusti omnes NUMINA. Recte : Saturnus, Iuppiter, Mars, Venus, Mercurius. Melius hic *numina*, cum mox sol et luna quadrigis et bigis, non ut lumina, sed ut numina vehantur.

V. 5. AC PER DESCENSUM. Hi tres adulterini sunt et barbari. Ab eodem tenebrione venerunt, a quo quattuor his simillimi, libro i, versu 803.

V. 8. ME PROPERARE VIAM MUNDI LIBET. *Libet me*, aut barbarum, aut obsoletum. Veteres omnes *mundus libet* : unde recte recentiores *mundus iubet*. *Properare* vero non convenit : cum enim culpet quod *alius iter finisset* ; sequitur, ut ipse *ultra iret*, non ut *propere*. Repono,

Me SUPERARE viam MUNDUS IUBET.
 Virgilius Georg. iii, 141.

Non saltu superare viam sit passus.

V. 9. SIDERA VECTATUM TOTO DECURRERE CAELO. Coniunctio deest, quae hiantia cola connectat.

Me superare viam mundus iubet, omnia circum

Sidera vectatum ; ET toto decurrere caelo.

K k

V.

Cum semel aethereos iussus conscendere currus
 Summum contigerim sua per fastigia culmen.
 Hinc vocat orion magni pars maxima caeli,
 Et ratis heroum quae nunc quoque navigat astris,
 Fluminaque errantes late sinuantia flexus,
 Et biferum cetum squamis, atque ore tremendo,
 Hesperidumque vigil custos et divitis horti,
 Et canis in totum portans incendia mundum,
 Araque divorum cui votum solvit olympus.
 Illinc per geminas anguis qui labitur arctos,
 Heniochusque memor currus, plaustrique bootes,
 Atque Ariadneae caelestia dona coronae,
 Victor et invisae Perseus cum falce Medusae,
 Andromedamque negans genitor cum coniuge Cepheus,
 Inque alas stellatus equus, celerique sagittae
 Delphinus certans, et Iuppiter alite tectus,
 Ceteraque in toto passim labentia caelo.
 Quae mihi per proprias vires sunt cuncta canenda;
 Quid

Vulg. v. 16. AURI. 24. QUAEQUE VOLAT.

V. 15. ET BIFERUM CETUM SQUAMIS ATQUE ORE TREMENDO. Versus barbarus et spurius. *Biferum cetum*. *Cetum* pro *cetus*. *Biferum* pro *semiferum*; cum *cetus* quoque non sit *semifer*. Vide iv, 230.

V. 16. HESPERIDUMQUE VIGIL CUSTOS ET DIVITIS AURI. *Divitis auri*; ut Tibullus i, 10. *nullo te divitis auri Pondere*. Sed hic repone,

Hesperidumque vigil custos et divitis HORTI. Seneca Herc. Fur. ii, 238.

Post haec adortus nemoris opulenti domos

Aurifera vigilis spolia serpentis tulit.

Sed nota, Nostrum de australi serpente hoc dicere, quod reliqui mythologi de boreali dicunt.

V. 24. QUAEQUE VOLAT STELLATUS EQUUS. Quid inter tot nominativos, qui ab uno vocabulo vocat versu 12 reguntur, insulse venit *Qua volat*? Quid? quod *stellatus*, absolute positum, ignavum est epitheton. Repone,

INQUE ALAS stellatus equus. ut i, 348, de cygno;

Nunc quoque diductas volitat stellatus in alas.

V. 29. ET QUO DE BIS SEX ASTRIS PARS QUEMQUE REDUCAT. Haec corrupta sunt. Venetus, *Et quota e bis sex*; Vossianus, *Et quod adde bis sex*. Repone,

Et QUOTA de bis sex astris pars QUODQUE reducat.

Quota pars de xii signis zodiaci reducat quodque astrum ex illis quae extra zodiacum sunt.

Hoc

Quid valeant ortu, quid cum merguntur in undas,
Et quota de bis sex astris pars quodque reducat.

Has stellis proprias vires et tempora rerum 30
Constituit magni quondam fabricator olympi.

Vir gregis et ponti victor, cui parte relicta
Nomen onusque dedit, nec pelle immunis ab ipsa;
Colchidos et magicas artes qui visere Iolcon
Medeae iussit, movitque venena per orbem; 35
Nunc quoque vicinam puppim, ceu naviget, argo
A dextri lateris ducit regione per astra.

Sed tum prima suos puppis confurgit in ignes,
Quattuor in partes cum corniger extulit ora:
Illâ quisquis erit terris oriente creatus, 40
Rector erit puppis, clavoque immobilis haerens
Mutabit pelago terras, ventisque sequetur
Fortunam, totumque volet tranare profundum
Classibus, atque alios Minyas, aliumque videre
Phasin, et in cautes Tiphyn superare trementem. 45

Tolle

Vulg. v. 29. QUO—QUEMQUE. 34. VERTERE IOLCO. 35. MEDEAM.
38. CUM. 40. ILLO. 44. MENSES.

Hoc agit toto hoc quinto libro. Sic mox quartus gradus arietis reducit navem Argo.

V. 30. HAS STELLIS PROPRIAS VIRES. Versus spurii, qui orationem turbant, et nullum hic locum habent.

V. 34. COLCHIDIS ET MAGICAS ARTES QUI VERTERE IOLCO MEDEAM IUSSIT. *Iolco* a Scaligero est: libri omnes inepte *Colchon*. Sed *vertere artes Iolco* quis ferat, aut vel intelligat? Etiam ipse Scaliger pro spuriiis hos duos habet. Iuvat Vossianus, qui pro *vertere* habet *visere*. Repone,

Colchidos et magicas artes qui VISERE IOLCON MEDEAE iussit, movitque venena per orbem.

Qui iussit artes magicas Colchidos Medeae visere Iolcon; atque inde per totum orbem, Corinthum, Athenas, &c. movit venena.

V. 38. SED CUM PRIMA SUOS. Immo TUM. Tum confurgit, cum corniger ora extulit.

V. 40. ILLO QUISQUIS ERIT. Immo ILLA. Argo scilicet oriente, non ariete.

V. 44. ATQUE ALIOS MENSES, ALIUMQUE VIDERE PHASIN, ET IN CAUTES TIPHYN SUPERARE TREMENTEM. Gemblacensis mendose *triremem*; Venetus *tumentem*; Lipsiensis et Vossianus *trementem*. Recte. Sed quid illud est, *alios menses videre*? Cur hoc dissimulant? Tolerabilius esset *alios soles, alium*

Tolle istos ortus hominum sub fidere tali;
 Sustuleris bellum Troiae, classemque solutam
 Sanguine et appulsam terris: non invehet undis
 Perfida, nec pelagus Xerxes facietque tegetque:
 Vera Syracusis Salamis non merget Athenas: 50
 Punica nec toto fluitabunt aequore transtra:
 Aëtiacosve finus inter suspensus utrimque
 Orbis, et in ponto caeli fortuna natabit.
 His ducibus caeco discurrunt aequore classes,
 Et coit ipsa sibi tellus, totusque per usus 55

Diversos

Vulg. v. 46. PARTUS. 49. SIPARA — FERRETQUE. 50. MERGIT. 51. ROSTRA.
 52. AëtiacosQUE. 54. DUCUNTUR IN.

alium annum; ut Valer. Flac. iv, 324, ubi
 Scythia sic alloquitur Graecum:

tu qui faciles hominumque putasti

Has, Argive, domos; alium miser aspicias
annum.

Sed repone,

atque alios MINYAS, aliumque videre

Phasim.

Minyas, Μινύας Argonautas dictos, et pueri
 norunt.

V. 46. TOLLE ISTOS PARTUS. Lege
 cum Gemblacensi ORTUS: ceteri portus.

V. 49. NON INVEHET UNDIS SIPARA.
 Cum libri, quos norat, omnes haberent *fidera*,
 elici, ut ait, emendatione Scaliger reponit *Si-*
ara. Sed sine exemplo erat, *Sipara* vel *Sup-*
ara velorum pro totis classibus poni. Litem
 attulit codex Vossianus, qui hic habet *per fi-*
dera; unde facili et certa coniectura Vossius ad
 Catullum, *non invehet undis*

PERSIDA.

Perfida, et compendiose *Per fida* apice tantum
 differunt. Ceterum argute auctor *Perfida in-*
vehet, quasi totam gentem: ut iv, 662, de
 Hannibale;

et Libyen Italas infudit in urbes.

et Silius iii, 563.

Alpibus imposuit Libyen, finemque minatur
Imperio.

Ibidem. NEC PELAGUS XERXES FERI-
 ETQUE TEGETQUE. Libri universi FACIET-
 que, quod recte ibidem defendit Vossius. Ca-
 tullus de coma Berenices;

Cum Medi peperere novum mare; cumque
iuventus

Per medium classi barbara navit Athon.

V. 50. VERA SYRACUSIS SALAMIS NON
 MERGIT ATHENAS. Pro *mergit* Vossianus
mergat; ceteri vetusti MERGET. Recte; ut
invehet, faciet, fluitabunt, &c. Quod autem
 loco dicto citat ex suo codice Vossius, *certa*
Syracusis, id non ita est. Codex enim habet
utra, mendose pro *vera*. Sic Lucanus iii,
 183.

Tresque petunt veram credi Salamina carinae.
 Seneca Troad. 844.

Numquid Aiakis Salamina veram.
 et Horat. Carm. i, vii, 29.

Ambiguam tellure nova Salamina futuram.
 Haec iam nota sunt. *Salamis vera* est insula
 prope Athenas, Aiakis; altera, urbs in Cy-
 pro, Teucris. Sententia haec est: Gloria et
 superbia ob Salaminiam de Persis victoriam,
 non merget Athenas Syracusis; dum ultra vi-
 res Siciliam aggrediuntur. Silius xiv, 285, de
 re eadem;

tercentum ante ora triremes

Unum naufragium, merlasque impune pro-
fundo

Clade pharetrigeri subnixas regis Athenas.

V.

Diverfos rerum ventis arcessitur orbis.
 Sed decima lateris surgens de parte finistri
 Maximus orion, magnumque amplexus olympum;
 (Quo fulgente super terras caelumque trahente,
 Ementita diem nigras nox contrahit alas) 60
 Solertes animos, velocia corpora finget,
 Atque agilem officio mentem, curasque per omnes
 Indelassato properantia corda vigore.
 Instar erit populi, totaque habitabit in urbe
 Limina pervolitans, unumque per omnia verbum 65
 Mane

Vulg. v. 57. SUMMA. 58. magnum COMPLEXUS.

V. 51. PUNICA NEC TOTO FLUITA-
 BUNT AEQUORE ROSTRA. Cladem Poe-
 norum navalem notat. Quomodo ergo flui-
 tantia rostra. Certe rostra, aerata, aqua
 graviora, non fluitarent mari, sed fiderent.
 Poteris ex Lucretio, cum naufragium descri-
 bit, ita reponere;

Punica nec toto fluitabunt aequore aplustra:
 sic enim ille il, 552.

*Sed quasi naufragiis multis magnisque coortis,
 Disiectare solet magnum mare transtra, gu-
 berna,*

*Antennas, proram, malos, tonsasque na-
 tantes,*

*Per terrarum omnes oras fluitantia aplustra
 Ut videantur.* et Cicero in Arateis:

Navibus amissis, fluitantia quaerere aplustra.
 Sed nota, inter partes navium fluitantes transtra
 poni: et sic Virgilius in Tarchontis nave nau-
 fraga, Aen. x, 306.

*Solvitur atque viros mediis exponit in undis;
 Fragmina remorum quos et fluitantia transtra
 Impediunt; retrahitque pedes simul unda re-
 labens.*

Repone igitur,

*Punica nec toto fluitabunt aequore TRANS-
 TRA.*

Nam Virgilium passim et fere solum imitari
 solet Noster. Silius utrumque simul memorat,
 x, 325. *iamque per undas*

*Et transtra et mali laceroque aplustria velo,
 Ac miseri fluitant revomentes aequora nautae.*

V. 52. ACTIACOSQUE SINUS INTER
 SUSPENSUS UTRIMQUE ORBIS. Immo
Actiacosve sinus.

V. 54. HIS DUCIBUS CAECO DUCUN-
 TUR IN AEQUORE CLASSES. *His ducibus
 ducuntur?* Hoccine placet? Immo repone,

*His ducibus caeco DISCURRENT aequore
 classes.*

Virgilius, Aen. v, 862.

Currit iter tutum non secius aequore classis.

V. 57. SED SUMMA LATERIS SURGENS
 DE PARTE SINISTRI. Pro *summa lateris*
 in Veneto lacuna est; signum mendi concla-
 mati: in Vossiano *deus mala terris*. Unde
 repone,

*Sed DECIMA lateris surgens de parte si-
 nistri.*

Sequitur enim post iv partes in versu 39, mox
 versu 67 pars xv, et versu 102 xx, et versu
 118 xxvii, et versu 128 ultima. Atqui *summa*
 pars id ipsum est quod *ultima*. Firmicus etiam
decima, notante Scaligero. Inter iv et xv recte
 venit *decima*.

V. 58. MAXIMUS ORION, MAGNUM
 COMPLEXUS OLYMPUM. Vetusti quattuor
 recte,

*Maximus orion, magnumque AMPLEXUS
 olympum.*

OT ARON HUOMETHATTO 18 V.

Mane salutandi portans communis amicus.
 Sed cum se terris aries ter quinque peractis
 Partibus extollit, primum iuga tollit ab undis
 Heniochus, clivoque rotas convellit ab imo,
 Qua gelidus boreas aquilonibus instat acutis. 70
 Ille dabit proprium studium, caeloque retentans,
 Quas prius in terris agitator amaverat, artes:
 Stare levi curru, moderantem quattuor ora
 Spumigeris frenata lupis, et flectere equorum
 Praevalidas vires, ac torto stringere gyro: 75
 Aut, cum laxato fregerunt cardine claustra,
 Exagitare feros, pronumque anteire volantes,
 Vixque rotis levibus summum contingere campum,
 Vincentem

Vulg. v. 71. RETENTAS. 76. FUGERUNT.

V. 71. CAELOQUE RETENTAS. Vetusti et alii plerique,

Ille dabit proprium studium, caeloque RETENTANS,

Quas prius in terris agitator amaverat, artes.

Naso Trist. v, 2.

At puto si demens studium fatale retentem.

Mirum mihi est, virum magnum *retentas* de suo dedisse; cum in prius editis reperisset *retentans*. *Heniochus et in caelo retentans artes.* ut de Argo, v, 13.

quae nunc quoque navigat astris.

V. 76. AUT CUM LAXATO FUGERUNT CARDINE CLAUSTRA. *Fugerunt claustra.*

Inepte. Repone,

Aut, cum laxato FREGERUNT cardine claustra.

ut Virgilius Aen. vii, 621.

et cardine verso

Belli ferratos rupit Saturnia postes.

Lucretius i, 71.

confringere ut artem

Naturae primus portarum claustra cupiret.

V. 81. OBSTANTEMQUE MORA TO-

TUM PERLUDERE CAMPUM. *Praecludere* libri omnes: quo spreto, tantum virum *perludere* substituisse, quis non miretur? Omnia, quae praecedunt, plane postulant *praecludere*. Cum auriga *prima agmina teneret*; artis erat, *currus in obliquum agere*, et obstantem sequentibus, ita *praecludere* circum, ut currus vel suis velociore praeterire non possent. Silius xvi, 406. de auriga loquens;

Donec confusus primaevae flore iuventae,

Obliquum Durius conversis pronus habenis

Opposuit currum, atque eversum propulit axem

Atlantis senio invalidi.

V. 84. SPERMQUE SUB EXTREMO DUBIAM SUSPENDERE CASU. Non satis commode *casu*, cum de arte agatur. Repone, *Spemque sub extremo dubiam suspendere CALCE.*

Calx est meta, finis curriculi. Lucretius vi, 91.

Tu mihi supremas praescripta ad candida calcis

Currenti spatium praemonstra, callida musa.

Alii, ut Varro, masculino genere, *candidum ad calcem.*

Vincentem pedibus ventos: vel prima tenentem
 Agmina in obliquum currus agitare malignos, 80
 Obstantemque mora totum praeccludere circum:
 Vel medium turbae, nunc dextros ire per orbes
 Fidentem campo; nunc meta currere acuta,
 Spemque sub extremo dubiam suspendere calce.
 Necnon alterno defultor fidere dorso 85
 Quadrupedum, et stabiles poterit defigere plantas;
 Perque volabit equos, ludens per terga volantum:
 Aut solo vectatus equo, nunc arma movebit;
 Nunc ciet in longo per cursus praelia circo:
 Quicquid de tali studio formatur, habebit. 90
 Hinc mihi Salmoneus (qui caelum imitatus in urbe
 Pontibus

Vulg. v. 81. PERLUDERE. 84. CASU. 87. PER QUOS VADIT EQUOS, LUDET.
 89. LICET—PRAEMIA. 91. IMITATUR IN ORBE.

V. 86. ET STABILES POTERIT DEFIGERE PLANTAS PER QUOS VADIT EQUOS, LUDET PER TERGA VOLANTUM. Haec et corrupta sunt et prave interpuncta. Vetusti tres, *Per quos labit equos. Repone, et stabiles poterit defigere plantas;*

PERQUE VOLABIT EQUOS, LUDENS per terga volantum.
Per quos labit et perq; volabit, una tantum litera differunt: Vossianus vero Per quo labit; quod ne una quidem.

V. 88. AUT SOLO VECTATUS EQUO, NUNC ARMA MOVEBIT, NUNC LICET IN LONGO PER CURSUS PRAEMIA CIRCO, QUICQUID DE TALI STUDIO FORMATUR, HABEBIT. Sic evolvunt orationem; *Nunc (defultor) habebit praemia per cursus, licet in longo circo. Me vero iudice, nulla praemia habebit, qui primus tam insulsam lectionem commentus est. Repone,*

Aut solo vectatus equo, nunc arma movebit; Nunc CIET in longo per cursus PRAELIA circo:

Quicquid de tali studio formatur, habebit. Hoc est, Heniochus astrum surgens, habebit,

dabit, creabit, quicquid ad aurigandi studium pertinet. Illa vero, *Nunc arma movebit, nunc ciet praelia*, de ludis Circensibus accipe; qualis Troiae ludus, Virgil. Aen. v, 580.

*Olli discurrere pares, atque agmina terni
 Diductis solvere choris; rursusque vocati
 Convertere vias, infestaque tela tulere.
 Inde alios ineunt cursus aliosque recursus
 Adversis spatiis, alternosque orbibus orbes
 Impediunt, pugnaeque cient simulacra sub armis.*

Omnia hic fuse habes, quae apud Nostrum breviter.

V. 91. *Hinc mihi Salmoneus, qui caelum imitatur in orbe*

Pontibus impositis, missisque per aera quadrigis

*Expressisse sonum mundi sibi visus, et ipsum
 Admovisse Iovem terris de fulmine fingit,
 Sensit et immensos ignes, super ipse secutus
 Morte Iovem didicit, generatus possit haberi.*

Haec simul exscribenda erant; ut ex serie orationis de emendatione iudicetur. Vossianus versu primo *imitatus in urbe*: in ceteris scripti consentiunt. Repone,

Hinc

Pontibus impositis, missisque per aera quadrigis
 Expressisse sonum mundi sibi visus, et ipsum
 Admovisse Iovem terris; male fulmina fingi
 Sensit, et immisos ignes super ipse secutus 95
 Morte Iovem didicit) generatus possit haberi.
 Hoc genitum credas de fidere Bellerophonten
 Imposuisse viam mundo per signa volantem:
 Cui caelum campus fuerat; terraeque fretumque
 Sub pedibus: non ulla tulit vestigia cursor. 100
 His erit heniochi surgens tibi forma notanda.
 Cumque decem partes aries duplicaverit ortu,
 Incipient hoedi tremulum producere mentum,
 Hirtaque tum demum terris promittere terga,

Qua

Vulg. v. 94. DE FULMINE FINGIT. 95. IMMENSOS. 100. CAMPUS. 101. HAEC
 —CAVENDA. 102. ORTUS.

Hinc mihi Salmoneus (qui caelum imita-
tatus in urbe

Pontibus impositis, missisque per aera qua-
drigis

Expressisse sonum mundi sibi visus, et ipsum
Admovisse Iovem terris; MALE FULMINA
FINGI

Sensit, et IMMISSOS ignes super ipse se-
cutus,

Morte Iovem didicit) generatus possit haberi.

Immissos ignes, ut et Gronovius observ. iii, 15;
ubi et totum hunc de Salmoneo locum expen-
dit. Sic infra versu 501. de aquila,

Immissosque refert ignes, et fulmina reddit.
Ovid. Fast. ii, 495.

Hinc tonat: hinc missis abrupitur ignibus
aether. et iii, 287.

Non alias missi cecidere frequentius ignes.

V. 100. NON ULLA TULIT VESTIGIA
 CAMPUS. Campus male hic repetitur, cum
 in praecedente versu fuerit. Vossianus *curfus*;
 ceteri tres *curfu*. Repone,

non ulla tulit vestigia CURSOR.

Cursor nulla vestigia campo sive stadio im-
pressit. Cicero Tuscul. ii, 22. In stadio cur-
sores exclamant quam maxime possunt.

V. 101. HAEC ERIT HENIOCHI SUR-
 GENS TIBI FORMA CAVENDA. *His erit*
codices vetusti. Pro cavenda Gemblacensis
cananda, Lipsiensis conanda, Vossianus co-
vanda. Repone,

His erit Heniochi surgens tibi forma NO-
TANDA.

V. 102. CUMQUE DECEM PARTES A-
 RIES DUPLICAVÉRIT ORTUS. Immo
 ORTU.

V. 105. NEC CREDE. Vossianus cum re-
 centioribus, NE crede; quod melius.

V. 106. STRICTOS NE CREDE CATO-
 NES AUT BRUTUM ATQUE PAREM
 TORQUATUM ET HORATIA FACTA.
 Haec a libris veteribus nimium quantum ab-
 cedunt. Illi sic habent,

signi, strictos in coda Catonis,

Abruptamque patri Torquatum et Horatiae
facta.

Vossianus tamen, *strictosque in ceda*, et ab-
 ruptumque. Repone,

ne crede severae

Frontis opus signo, STRICTAS IN COLLA
SECURES,

ABREPTUMQUE

Qua dexter boreas spirat. ne crede severae
 Frontis opus signo, strictas in colla secures,
 Abreptumque patri Torquatum, et Horatia facta.
 Maius onus signo est; hoedis nec tanta petulcis
 Conveniunt. levibus gaudent, lascivaque signant
 Pectora: et in cursus alacres, agilemque vigorem 110
 Desudant. vario ducunt in amore iuventam.
 In vulnus numquam virtus, sed saepe libido
 Impellit; turpisque emitur vel morte voluptas.
Et minimum cecidisse malum est, sed crimine victum.
 Necnon et cultus pecorum nascentibus addunt, 115
 Pastoremque suum generant, cui fistula collo
 Haereat, et voces alterna per oscula ducat.

Sed

Vulg. v. 105. NEC. 106. STRICTOS NEC CREDE CATONES. 107. AUT BRUTUM
 ATQUE PAREM. 110. LUSUS AGILES.

ABREPTUMQUE PATRI Torquatum et
 Horatia facta.

Securis, semper libri pro secures: at non Catonis pro Catones. Strictas secures proprie; ut strictos enses, gladios, mucrones, cultros. Noster infra versu 626.

Accensosque rogos, et tinctas caede secures.

Claudianus in Prob. et Olyb. Cons. versu 232.

strictasque procul radiare secures.
 et in Rufinum i, 249.

iuvenum rorantia colla

Ante patrum vultus stricta cecidere securi.
 Silius ii, 622.

Hic raptam librans dilectae in colla securim
 Coniugis.

Abruptum autem pro abreptum. Sic iii, 355.
 libri omnes dederunt, Mensibus eruptis pro
 ereptis. Abreptum patri ad caedem: ut Terent. And. iv, 47.

Hanc iam oportet in cruciatum hinc abripi.
 Virgilius Aen. vi, 825.

Quin Decios, Drusosque procul, saevumque
 securi

Aspice Torquatum.

Nota hic non severam frontem, sed severae

frontis opus. Opus igitur patris Torquati, filius cervice abscisa; opus Horatii, soror pectore perfosso. At si Catones legas, non opus frontis habebis, sed ipsam tantum frontem. Horatia facta; ut Propertius iii, 2, de Ennio, Et cecinit Curios fratres et Horatia pila.

V. 110. ET IN LUSUS AGILES AGILEMQUE VIGOREM DESUDANT. Agiles et mox agilem non ficci solum et ieiuni poetae est, sed inepti et ignavi. Repone,

et in CURSUS ALACRES agilemque
 Desudant. [vigorem.]

Sic infra versu 442, sub Delfino,

dabit natura vigorem

Atque alacres cursus, campoque volantia membra.

Lusus etiam sedendo aguntur, nec in eos desudare opus est.

V. 114. ET MINIMUM CECIDISSE MALUM, SED CRIMINE VICTUM. Versus irreptitius et insulsus. Pro sed vetusti omnes quia,

Sed cum bis denas augebit septima partes
 Lanigeri, surgent hyades: quo tempore natis
 Nulla quies placet; in nullo sunt otia fructu: 120
 Sed populum turbamque petunt, rerumque tumultus.
 Seditio clamorque iuvat; Gracchosque tenentes
 Rostra volunt, montemque sacrum, rarosque Quirites:
 Pacis bella probant; furtimque alimenta ministrant.
 Immundosve greges agitant per fordida rura: 125
 Et fidum Laërtiadae genuere syboten.
 Hos generant hyades mores surgentibus astris.
 Ultima lanigeri cum pars excluditur orbi,
 Quae totum ostendit terris, atque eruit undis;
 Olenie fervans praegressos tollitur hoedos, 130
 E

Vulg. v. 119. SURGUNT. 124. CURAEQUE. 125. IMMUNDOSQUE.

V. 119. SURGUNT HYADES. Immo SURGENT legendum est cum Gemblacensi et Lipsiensi.

V. 124. PACIS BELLA PROBANT, CURAEQUE ALIMENTA MINISTRANT. Corrupta sententia Scaliger distinctione prava, raros pacis Quirites. Immo raros absolute; quia in montem sacrum ex urbe secesserant. Pacis bella, ut i, 883, Pacis funera: illic seditiones, hic pestilentia. Sed non placet illud curae. Repone,

Pacis bella probant, FURTIMQUE alimenta ministrant.
 Amant seditiones, et clam, furtim, eas alunt.

V. 125. IMMUNDOSQUE GREGES. Immo potius IMMUNDOSVE.

V. 126. ET FIDUM LAERTIADAE GENUERE SYBOTEN. Emendatio haec Scaligeri est, tam certa, quam facilis: iactantiam suam hic ei condonamus. Libri veteres,

Et fidunt nerciadu genuere syboeten.
 Vossianus adhuc deterius, uernadu.

V. 131. E GELIDO STELLATA POLO,

QUAE DEXTERA PARS EST. Libri *Et gelido*, unde Scaliger *E gelido*. Sed versus ineptus est et irreptitius.

V. 133. ILLA TONANTI FUNDAMENTA DEDIT. Quis hic ferat *fundamenta*, quasi de arce, non de puero loqueretur. Repone,
 illa Tonanti

NUTRIMENTA dedit. Sic i, 373.

Nobilis et mundi nutrito rege capella.

Unde et *nutrix Iovis* mythologis dicitur. Virgilius Aen. i, 179.

Suscepitque ignem foliis, atque arida circum
 Nutrimenta dedit.

V. 136. SUSPENSAS TREPIDIS, LEVIBUSQUE OBNOXIA CAUSIS. *Trepidus* et *levibus* secum pugnant. *Trepidus* enim res sunt periculosa. Horat. Carm. iii, ii, 3.

et Parthos feroces

Vexet eques metuendus hasta;

Vitamque sub divo et trepidis agat

In rebus.

Vetusti tres, *suspensas trepidus*; Vossianus *suspensas trepidus*. Unde liquido corrigendum,
 Suspensa IN STREPITUS, levibusque obnoxia
 causis.

Id

E gelido stellata polo quae dextera pars est,
 Officio magni mater Iovis. illa tonanti
 Nutrimenta dedit, pectusque implevit hiantis
 Lacte suo, dedit et dignas ad fulmina vires.
 Hinc timidae mentes, tremebundaque corda creantur,
 Suspenſa in ſtrepitus, levibusque obnoxia cauſis. 136
 His tamen ingeniſta eſt viſendi ignota cupido,
 Ut nova per montes quaerunt arbuſta capellae,
 Semper et ulterius paſcentes tendere gaudent.

Taurus, in averſos praeceps cum tollitur artus, 140
 Sexta parte ſui certantes luce ſorores
 Pleiadas ducit: quibus aſpirantibus, almam
 In lucem eduntur Bacchi Veneriſque ſequaces:

Perque

Vulg. v. 133. FUNDAMENTA. 136. TREPIDIS. 137. ETIAM INGENITUR.
 138. montesQUE RUUNT. 140. UT—ORTUS. 141. LUCIS AD ORAS.

Id timido peculiare eſt, ſtrepitu terreri: unde
 Virgilius Georg. iii, 79.

Nec vanos horret ſtrepitus.

Claudianus in iv Honorii, verſu 280.

*qui talia curat, inanes
 Horrebit ſtrepitus, nulla non anxius hera.*

V. 137. HIS ETIAM INGENITUR. *Inge-
 nitur* a Scaligero eſt, nimis antiquum et caſ-
 cum. Gemblacenſis *ingenium*, Lipſienſis *in-
 geniem*, Voſſianus *ingenies*, Venetus *His tamen
 ingentem*. Repone,

*His TAMEN INGENITA EST viſendi igno-
 ta cupido.*

Reſte tamen, non etiam. Quamquam timidi
 et meticuloſi ſunt, tamen (quod mirum) viſere
 cupiunt regiones ignotas.

V. 138. UT NOVA PER, MONTESQUE,
 RUUNT ARBUSTA CAPELLAE. Abeat hinc
 odioſa et abſurda collocatio, quam ſic evol-
 vunt, *Ut capellae ruunt per nova arbuſta mon-
 tesque*. Reſte coniecerat Scaliger,

*Ut nova per montes QUAE RUNT arbuſta ca-
 pellae.*

Sed nihil, inquit, mutandum. Quae haec in-

constantia? Quam timidus hic et ſuperſtitioſus,
 qui alias quid inauſum relinquit?

V. 140. TAURUS IN AVERſOS PRAE-
 CEPS UT TOLLITUR ORTUS. Libri ceteri,
praecepsque attollitur, Voſſianus *praeceps com-
 pellitur*. Quid vero eſt *averſos ortus*? Re-
 pone,

*Taurus in averſos praeceps cum tollitur AR-
 TUS.*

Averſos artus, clunes ſcilicet; ut ii, 199.

aspice taurum

Clunibus, et geminos pedibus, teſtudine can-
 crum

Surgere.

Vide ad ii, 153.

V. 141. SEXTA PARTE SUI CERTANTES
 LUCIS AD ORAS PLEIADES DUCIT. Quid
 eſt *certantes ad oras lucis*? Venetus *lucis odo-
 ras*, Gemblacenſis et Lipſienſis *lucis odores*.
 Repone cum Voſſiano,

*Sexta parte ſui certantes LUCE SORORES
 Pleiadas ducit.*

Pleiadas ſorores, certantes luce et forma. Sic
 i, 304.

Septem illam ſtellae certantes lumine ſignant.

L 1 2

V.

Perque dapes, mensamque super petulantia corda;
 Et sale mordaci dulces quaerentia rifus. 145
 Illis cura sui cultus, frontisque decorae
 Semper erit: tortos in fluctum ponere crines,
 Aut vinclis revocare comas, et vertice denso
 Fingere, et appositis caput emutare capillis,
 Pumicibusque cavis horrentia membra polire, 150
 Atque odisse virum, sterilesque optare lacertos.
 Femineae vestes; nec in usum tegmina plantis,
 Sed speciem; fractique placent ad mollia gressus.
 Naturae pudet, atque habitat sub pectore caeca
 Ambitio, et morbum virtutis nomine iactant. 155
 Semper amare parum est: cupient et amare videri.

Iam vero geminis fraterna ferentibus astra
 In caelum, summoque natantibus aequore ponti,

Septima

Vulg. v. 144. MENSAQUE. 152. INSUNT. 153. SPECIES FICTIQUE. 154. CAECO.

V. 144. MENSAQUE SUPER. Libri omnes *mensasque super*: si singularis numerus placeat *MENSAM* repone, non *mensa*.

V. 152. FEMINEAE VESTES: NEC INSUNT TEGMINA PLANTIS, SED SPECIES; FICTIQUE PLACENT AD MOLLIA GRESSUS. Locus mendosus. Scaliger coniciebat, *nec non sunt*; Huetius *nec desunt*. Utraque coniectura eodem recidit; utraque a sententia aberrat. Quid enim? an vitio vertendum, *tegmina plantis esse*? an tum nudis pedibus erant viri; foli cinaedi calceis utebantur? Repone, et distingue,

Femineae vestes; nec IN USUM tegmina plantis,

Sed SPECIEM; FRACTIQUE placent in mollia gressus.

Pro *species*, vetusti quattuor *specie*. *Tegmina sunt plantis non in usum, sed speciem*. Ita ii, 822.

Effectu minor in speciem, sed maior in usum. Porro *fracti* lege, non *sciti*. Petronius:

Scorta placent, fractique enervi corpore gressus.

D. Hieronymus: *Qui gradum mollius incedendo frangunt*. Vide Heinsum ad Claud. in Eutrop. i, 262; et nos ad Horat. Carm. iii, vi, 22.

V. 154. HABITAT SUB PECTORE CAECO AMBITIO. Immo CAECA.

V. 160. VIX ALAS NATURA NEGAT VOLUCRESQUE MEATUS. Libri omnes *volucrisque*. Repone,

Vix alas natura negat VOLUCRUMQUE meatus.

Meatus proprie sunt fiderum, piscium, avium. Plin. Hist. xi, 140. *Piscium meatus gubernaculi modo regunt caudae*. Idem, x, 54. *Aves solae vario meatu feruntur*.

V. 163. ILLE CITO MONITU RIGIDOS. Vetusti tres *cito moritur*, Vossianus *cito motu*: ut et Scaliger coniecerat. Recte. Virgilius de Darete et Entello, Aen. v, 430.

Ille

Septima pars leporem tollit: quo fidere natis
 Vix alas natura negat volucrumque meatus; 160
 Tantus erit per membra vigor referencia ventos.
 Ille prius victor stadio, quam missus, abibit:
 Ille cito motu rigidos eludere caestus;
 Nunc exire levis missas, nunc mittere palmas:
 Ille pilam celeri fugientem reddere planta, 165
 Et pedibus pensare manus, et ludere folle,
 Mobilibusque citos ictus glomerare lacertis:
 Ille potens turba perfundere membra pilarum,
 Per totumque vagas corpus disponere palmas,
 Ut teneat tantos orbes, sibi que ipse reludat, 170
 Et velut edoctos iubeat volitare per ipsum.
 Invigilant curis: somnos industria vincit:
 Otia per varios exercent dulcia lusus.

Nunc

Vulg. v. 160. VOLUCRESQUE. 163. MONITU. 166. SALTU. 168. TURBAM.

172. INVIGILAT SOMNIS CURAS. 173. EXERCET.

*Ille pedum melior motu, fretusque iuventa;
 Hic membris et mole valens.*

Statius Theb. vi, 791. in re simili;

motu Spartanus acuto

*Mille cavet lapsas circum cava tempora mor-
 tes.*

V. 166. ET LUDERE SALTU, MOBILI-
 BUSQUE CITOS ICTUS GLOMERARE LA-
 CERTIS. In priore editione Scaliger versum
 167 subiunxerat versui 164: idem postea prae-
 cepit Huetius. In secunda Scaliger tacuit.
 Recte. Cito enim motu, et uno tantum versu
 interveniente citos ictus, non satis venuste.
 Moverat viros egregios illud saltu; quod ad a-
 lium prorsus lusus pertinet. Sed veteres libri
 ludere fulso, non saltu: Vossianus vero fulco.
 Repone,

et ludere FOLLE,

Mobilibusque citos ictus glomerare lacertis.

Follis saepe Martiali memoratus, ut xiv, 45.

Ite procul, iuvenes, mitis mihi convenit aetas:

Folle decet pueros ludere, folle senes.

V. 168. ILLE POTENS TURBAM PER-
 FUNDERE MEMBRA PILARUM. Quid est
 turbam perfundere membra? Sic scilicet resol-
 vunt, Fundere turbam per membra. Puderet
 auctorem talis auxilii. Repone ex vetustis om-
 nibus,

*Ille potens TURBA perfundere membra pila-
 rum.*

Perfundere membra turba pilarum.

V. 172. INVIGILAT SOMNIS: CURAS:
 INDUSTRIA VINCIT. *Invigilat somnis*, in-
 quit Huetius, *quia lepores apertis oculis dormi-
 re solent*. Ergone *invigilat somnis* idem erit
 quod *vigilat in somnis*? Quis hoc ferat? Quid
 porro est *industria vincit curas*? Auget certe,
 non vincit. Repone, mutato verborum or-
 dine;

INVIGILANT CURIS: SOMNOS industria
 vincit:

Otia per varios EXERCENT dulcia lusus.

Invigilant, exercent, nati scilicet hoc fidere,
 versu 159. *Invigilant curis*, ut Silius x, 330.

Sed!

Nunc cancro vicina canam, cui parte sinistra
 Confurgunt iugulae: quibus aspirantibus orti 175
 Te, Meleagre, colunt flammis absentibus ustum,
 Reddentesque tuae post mortem mutua matri;
 Cuius et ante necem paulatim vita sepulta est:
 Atque Atlanteos conatum ferre labores:

Et

Vulg. v. 176. HABITANTIBUS. 177. PER—MUNERA. 179. ATALANTEOS.

*Sed mens invigilat curis, noctisque quietem
 Ferre nequit. Stimulat dona inter tanta de-
 orum.*

* Hortatur nondum portas intrasse Quirini.
 ubi obiter in doctissimi Drakenborchii gratiam
 locum conclamatum sic emendo,

stimulat dona inter tanta deorum
 Corda pudor, nondum portas intrasse Quirini.
 Vincit autem somnos, hoc est, pellit; ut Ovid.
 Metam. i, 685.

Ille tamen pugnat molles evincere somnos.
 Et ea ratio est, cur otia sua non somno et igna-
 via transigunt, sed per dulces lusus exercent.
 Quia lepus patentibus oculis dormire creditur,
 ideo vigilantes, industrios, et in otio etiam ex-
 ercitos creat.

V. 176. TE, MELEAGRE, COLUNT
 FLAMMIS HABITANTIBUS USTUM. Quo-
 modo habitantibus flammis? an ut i, 132.

flammaeque micantes
Quae mundi fecere oculos, habitantque per
omne

Corpus, et in caelo vibrantia fulmina fin-
gunt.

hoc sensu Meleager flammis sibi ingenuas, in-
 star Caci, haberet: nec ab iis ustus, sed tutus
 esset? Probat tamen Huetius *habitantibus*,
 Reinesius substituit *latitantibus*. Uterque frus-
 tra. Codex Vossianus, *flammis habentibus*.
 Unde certa fit Gronovii coniectura Observ. ii,
 11.

Te, Meleagre, colunt flammis ABSENTIBUS
ustum.

quam ille ex Ovidii Metam. viii, 515, dedu-
 cit,

Inscius atque absens flamma Meleagros in
illa
Uritur.

Clarius petiisse potuit ex eiusdem Ibide, versu
 603.

Natus ut Althaeae flammis absentibus arsit.
 aut Fast. v, 305.

Respice Thestiaden: flammis absentibus
arsit. Remed. versu 721.

Thestias absentem succendit stipite natum.
 vel ex Propertii iii, xxi, 31.

*Nec cuiquam absentes arserunt in caput ig-
 nes,*

Exitium nato matre movente suo.

V. 177. REDDENTESQUE TUAE PER
 MORTEM MUNERA MATRI. *Reddentes mu-
 nera*, hoc est, aiunt, *vitam, animam*: scili-
 cet ex illis Ovidii Met. viii, 502, ubi mater
 deliberans sic secum loquitur,

vixisti munere nostro

*Nunc merito moriere tuo: cape praemia facti:
 Bisque datam, primum partu, mox stipite*
raptu,

Redde animam.

Quaeramus aliud melius. Ingeniose Reinesius
mutua pro munera: tu adde *post* pro *per*, et re-
 pone,

Reddentesque tuae POST mortem MUTUA
matri.

Reddentes mutua, reddentes vices, tuae ma-
 tri post tuam mortem. Quippe illa, fera poe-
 nitentia, vel ut quidam narrant, maerore con-
 tabuit, vel ut alii et Naso ibidem, gladio se
 transegit; Met. viii, 530.

*Nam de matre manus, diri sibi conscia facti,
 Exegit poenas, acta per viscera ferro.*

V. 178. CUIUS ET ANTE NECEM PAU-
 LATIM VITA SEPULTA EST. Etiam hunc
 versum miris modis sollicitant. Gronovius de
 matre accipit, et sic interpolat,

Cuius

Et Calydonea bellantem rupe puellam , 180
 Vincentemque viros ; et , quam potuisse videre
 Virgine maius erat , stringentem vulnere primo :
 Quaque erat Actaeon silvis imitandus , et ante
 Quam canibus nova praeda fuit , ducuntur et ipsi
 Retibus , et claudunt vastos formidine montes , 185
 Mendacesque

Vulg. v. 181. VIDERI. 182. STERNENTEM. 183. QUAMQUE.
 185. CAMPOS—MORTIS.

Cuius et ante necem cum gnato vita sepulta est.

Reinellius itidem de matre, et substituit,

Illius ante necem paulatim vita secuta est.

Nos de Meleagro ipso interpretamur ; nec ex verbis quicquam movemus. Vita paulatim extincta est, etiam ante mortem : cum ceteri heroes semel simulque morerentur. Ovidius ibidem de fatali torre, et Meleagro, Met. viii, 524.

simul est extinctus uterque,

Inque leves abiit paulatim spiritus auras.

Vita sepulta est, ut Lucretius iii, 1060.

Tu vero dubitabis et indignabere obire,

Mortua cui vita est prope iam vivo atque denti.

V. 179. ATQUE ATALANTEOS CONATUM FERRE LABORES. Versiculum hunc, qui in omnibus membranis hunc locum sortitus est, removit Scaliger supra versum 177 : idque iure, si *Atalanteos* hic admittatur : nusquam enim alias collocari potest. Sed videamus, quo tibicine fulciatur ea lectio. Quinam, quaeso, sunt isti *Atalantei labores* ? Venatus, et nihil aliud. Anne hi tanti sunt, ut eos conatus ferre dicatur heroum post Herculem princeps ? Gemblacensis *Athlanteos*, Lipsiensis *Adlanteos*. Repone,

Atque ATLANTEOS conatum ferre labores.

De Hercule accipe, qui Atlante fesso caelum humeris sustinuit, dum ille paulum respiraret. Nam et Hercules venator ; nec monstra solum, sed feras in mensam domuit. Claudianus iv Honorii, versu 530.

Scis quo more Cydon, qua dirigat arte sagittas

Armenius, refugo quae sit fiducia Partho.

Sic Amphioniae pulcher sudore palestrae

*Alcides pharetras Dircaeque tela solebat
 Praetentare feris ; olim domitura gigantas,
 Et pacem latura polo : semperque cruentus
 Ibat, et Alcmenae praedam referebat ovanti.*

V. 181. ET QUAM POTUISSE VIDERI VIRGINE MAIUS ERAT, STERNENTEM VULNERE PRIMO. Haec mendosa sunt, in quibus haesit aqua viro magno. Vossianus *videre* ; quod et vidit Gronovii perspicacia. Repone,

et, quam potuisse VIDERI

Virgine maius erat, STRINGENTEM vulnere primo.

Quam feram, belluam (vel si mavis quem aprum, vel quod monstrum) etiam videre et contueri, supra virginis animos erat. Sic infra, versu 611, de ceto bellua ;

Tunc quoque terribilis, nec virginis ore videnda.

Ceterum ex historia *stringentem* lege non *sternentem*. Ovidius Met. viii, 380.

celerem Tegeaea sagittam

Imposuit nervo, sinuatoque expulit arcu.

Fixa sub aure feri summum destrinxit arundo

Corpus, et exiguo rubefecit sanguine fetas.

V. 183. QUAMQUE ERAT ACTAEON. Gronovius *Quaque erit* ; et distinctiones mutat. Repone,

QUAQUE erat Actaeon silvis imitandus.

Sententia totius loci est, Colunt Meleagrum, Herculem, Atalantam ; quin et Actaeonem, quatenus erat imitandus ; antequam scilicet in cervum transformatus suis ipse canibus praeda fuit.

V. 185. ET CLAUDUNT CAMPOS FORMIDINE MORTIS. Merito illud *mortis* displicuit

Mendacesque parant foveas, laqueosque tenaces,
 Currentesque feras pedicarum compede nectunt,
 Aut canibus ferrove necant, praedasque reportant.
 Sunt quibus in pontum studium est, cepisse natantum
 Diversas facies, et caeco merfa profundo 190
 Sternere littoreis monstrorum corpora arenis,
 Horrendasque fretis in bella laceffere phocas,
 Et colare vagos inductis retibus amnes,
 Ac per nulla sequi dubias vestigia praedas.
 Luxuriae quia terra parum, fastidiet orbem 195
 Venter, et ipse gulam Nereus ex aequore pascet.
 At Procyon oriens, cum iam vicesima cancri
 Septimaque ex undis pars sese emergit in astra,
 Venatus non ille quidem, verum arma creatis
 Venandi tribuit: catulos nutrire sagaces, 200
 Et genus a proavis, mores numerare per urbes;
 Retiaque,

Vulg. v. 189. PONTO—FERARUM. 192. HORRENDUM—PONTUM.
 194. DUBITANT. 201. ARTES.

placuit Huetio; qui *pennae* vel simile quid malebat. Sed Venetus habet *mentes*, Lipsiensis et Vossianus *montes*. Repone,
et claudunt vastos formidine MONTES.
Formidine, metu, terrore absolute pro linea et rubra penna.

V. 189. SUNT QUIBUS IN PONTO STUDIUM EST. Immo repone,

Sunt quibus in PONTUM studium est.

ut iv, 252.

Addis et in vestes studium mercemque fugacem.

et iv, 274.

His erit in pontum studium.

Ibidem. CEPISSE FERARUM DIVERSAS FACIES. Quis credat, aut saltem quis ferat, *ferarum* de piscibus dici? Repone,

cepisse NATANTUM

Diversas facies.

Virgilius Georg. iii, 541.

Iam maris immensi prolem et genus omne natantum

Litore in extremo, ceu naufraga corpora, pontus proluit.

V. 192. HORRENDUMQUE FRETIS IN BELLA LACESSERE PONTUM. *Pontum, mundum, caelum, sidera ubique ingerunt hi librarii. Quid vero est pontum horrendum fretis? Quale illud, studium est in pontum, laceffere pontum? Mirificae elegantiae. Repono, HORRENDASQUE fretis in bella laceffere PHOCAS.*

Phocas ipsis fretis horrendas. Virgilius de Proteo, Georg. iv, 394.

Quippe ita Neptuno visum est, immania cuius

Armenta et turpes pascit sub gurgite phocas.

Noster infra, versu 661.

Et

Retiaque, et valida venabula cuspide fixa,
 Lentaque contextis formare hastilia nodis;
 Et quodcumque solet venandi poscere cura
 In proprios fabricare dabit venalia quaestus. 205

Cum vero in vastos surget Nemeaeus hiatus;
 Exoriturque canis, latratque canicula flammam,
 Et rabit igne suo, geminatque incendia solis:
 Qua subdente facem terris, radiosque movente,
 Dimicat in cineres orbis, fatumque supremum 210
 Sortitur, languetque suis Neptunus in undis,
 Et viridis nemori sanguis decedit, et herbis.
 Cuncta peregrinos orbes animalia quaerunt:
 Atque eget alterius mundus. natura suismet
 Aegrotat morbis, nimios obseffa per aestus, 215
 Inque rogo vivit. tantus per sidera fervor
 Funditur, aque uno se accendunt lumine cuncta.

Haec

Vulg. v. 206. SURGIT. 207. FLAMMANS. 217. ATQUE UNO CEU SINT IN.

*Et velut in laxo securas aequore phocas
 Carceribus claudunt raris.*

V. 194. AC PER NULLA SEQUI DUBITANT VESTIGIA PRAEDAS. *Ac dubitant sequi?* Ergo non sequuntur, quod falsum. Acute igitur Gronovius, *nec dubitant.* Sed aliter ipse auctor. Repone,

*Ac per nulla sequi DUBIAS vestigia praedas.
 Dubia praeda, cui opponitur certa, facilis, parata, &c.* Moschus Idyll. v, 10.

καὶ ἰχθῦς ὁ πλάγιος ἄγρεα.

V. 201. MORES NUMERARE PER ARTES. *Artes et mores idem significant.* Vetus quatuor;

*Et genus a proavis, mores numerare per UR-
 BES.*

Quod recte asserit atque explicat Gronovius Obs. ii, 11. *Per urbes, per patrias; sitne Lacon, Molossus, UMBER, &c.*

V. 203. LENTAQUE CONTEXTIS FORMARE HASTILIA NODIS. Pro contextis, quod libri omnes habent, Huetius *confectis*: Ianus quoque Ulitius ad Gratium vel *confectis* vel *correctis*. Silius xiv, 320.

*Trabs fabre teres atque erasis undique nodis,
 Navali similis malo.*

V. 206. CUM VERO IN VASTOS SURGIT NEMAEUS HIATUS. Immo SURGET, ut vetusti omnes.

V. 207. EXORITURQUE CANIS LATRATQUE CANICULA FLAMMANS. Lege FLAMMAS. Illud *que canis* etiam mendose fertur. Solam hic caniculam memorat, ut patet ex versu 218.

Haec ubi se ponto. Sic i, 405.

*Subsequitur rapido contenta canicula cursu.
 Canis et canicula idem sunt.*

V. 217. TANTUS PER SIDERA FERVOR
 FUNDITUR, ATQUE UNO CEU SINT IN
 M m LUMINE

Haec ubi se ponto per pronas extulit oras ,
 Nascentem si quem pelagi perstrinxerit unda ,
 Effrenos animos , violentaque pectora finget , 220
 Irarumque dabit fluctus , odiumque , metumque
 Totius vulgi . praecurrunt verba loquentes :
 Ante os est animus : nec magnis concita causis
 Corda micant , et lingua rabit , latratque loquendo :
 Morsibus et crebris dentes in voce relinquit . 225
 Ardescit vino vitium , viresque ministrat
 Bacchus , et in flammam saevas exfuscitat iras .
 Nec silvas rupesve timent , unguesve leonis ,
 Aut spumantis apri dentes , aut cornua tauri :
 Effunduntque suas concessio in robore flammis . 230
 Nec

Vulg. v. 220. FINGIT. 222. LOQUENTIS. 226. VITIO. 227. FLAMMA. 228. rupesque
 TIMET VASTOSQUE LEONES. 229. ATQUE ARMA FERARUM. 230. EFFUNDITQUE.

LUMINE CUNCTA. *Atque ceu sint inepte et
 putide. Libri veteres,
 atque uno ceu sunt in flumine cuncta.*

Repono,

AQUE UNO SE ACCENDUNT lumine cuncta.
 Omnia fidera ab unius caniculae aestu accen-
 duntur. Ennius,
Quasi lumen de suo lumine accendat facit.

V. 219. NASCENTEM SI QUEM PELAGI
 PERSTRINXERIT UNDA. Gemblacensis
*restrinxerit, ceteri restrinxerit. Vossianus pro
 si quem, habet quam nec. An legendum,
 Tosta fiti, quam nec pelagi restrinxerit unda.*
 Ovid. Fast. iv, 940.

Est canis (Icarium dicunt) quo fidere moto

Tosta fitit tellus, praecipiturque seges.

Tibullus i, iv, 36.

Et canis arenti torreat arva fiti.

V. 220. VIOLENTAQUE PECTORA FIN-
 GIT. Gemblacensis FINGET, ut mox dabit.

V. 222. PRAECURRUNT VERBA : LO-
 QUENTIS ANTE OS EST ANIMUS. Lege et
 distingue,

praecurrunt verba LOQUENTES :

Ante os est animus.

Loquentes (casu recto) praecurrunt verba, et
 animus est ante os. Adeo properant, ut arti-
 culate distincteque loqui nequeant.

V. 226. ARDESCIT VITIO VITIUM. Im-
 mo ardescit VINO vitium: quod sequentia of-
 tendunt, viresque ministrat Bacchus. Ovid.
 Heroid. xvi, 229.

*Saepe mero volui flammam compescere : at
 illa*

Crevit : et ebrietas ignis in igne fuit.
 et Metam. xii, 220.

*Nam tibi, saevorum saevissime centaurorum,
 Euryte, quam vino pectus, tam virgine visa
 Ardet ; et ebrietas geminata libidine regnat.*

Contra, Horatius Carm. iii, xxi, 11.

Narratur et prisca Catonis,

Saepe mero incaluisse virtus.

V. 227. ET IN FLAMMA SAEVAS EXSUS-
 CITAT IRAS. Lege cum Vossiano, in FLAM-
 MAM. Sic Virgilius, suscitatur in arma, in
 praelia.

V. 228. NEC SILVAS RUPESQUE TI-
 MET VASTOSQUE LEONES. Libri omnes
 timent ; sub canicula nati scilicet. Alioqui
 erit,

Nec tales mirere artes sub fidere tali:
 Cernis, ut ipsum etiam fidus venetur in astris?
 Praegressum quaerit leporem comprehendere cursu.
 Ultima pars magni cum tollitur orbe leonis,
 Crater auratis surgit caelatus ab astris. 235
 Inde trahit quicumque genus moresque, sequetur
 Irriguos rivis campos, amnesque, lacusque:
 Et te, Bacche, tuas nubentem iunget ad ulmos,
 Disponetve iugis, imitatus fronde choreas;
 Robore vel proprio fidentem in brachia ducet, 240
 Teque tibi credet: Semeleve a matre resectum
 Adiunget palis, segetemque interferet uvis:
 Quaeque alia innumeri cultus est forma per orbem,

Pro

Vulg. v. 237. RURIS. 239. DISPONETQUE—IMITATAS. 241. SEMPER QUIN.
 242. CALAMIS.

erit, *Bacchus non timet*. Lege igitur,
Nec silvas rupestre timent.

Ibidem. VASTOSQUE LEONES AUT SPUMANTIS APRI DENTES ATQUE ARMA FERARUM. Post leones et apri dentes, quam putidum est addere, *arma ferarum*. Non leo et aper *ferae* sunt? Non dentes sunt *arma*? Si auctori magis quam librariis faves, crede illum sic dedisse;

Nec silvas rupestre timent, UNGUESVE LEONIS, [TAURI.

Aut spumantis apri dentes, AUT CORNUA Non magis haec a literarum ductibus abscedunt, quam infinita hic alia.

V. 230. EFFUNDITQUE. Etiam hic vestiti omnes EFFUNDUNTQUE, ut supra *timent*. Et Vossianus *concesso in corpore*.

V. 233. PRAEGRESSUM. Post hunc fortasse inferendus est, qui libro primo versu 442, alienum locum occuparat, [nenti.

Intentans morsum similis iam iamque te—Sic enim Avienus ex Arato de lepore;

Urgetur cursu rutili canis: ille per aethram Effugit instantem: premit autem Sirius ore.

V. 237. IRRIGUOS RURIS CAMPOS. Immo,

Irriguos rivis campos, amnesque, lacusque. Horatius Carm. i, vii, 13.

Tiburni lucus, et uda Mobilibus pomaria rivis.

V. 239. DISPONETQUE IUGIS IMITATAS FRONDE CHOREAS. Gemblacensis et Vossianus *imitatus*; hic etiam *disponetve*. Repono,

Disponetve iugis, IMITATUS fronde choreas.

Disponet Bacchum, vitem, iugis; non disponet choreas.

V. 241. TEQUE TIBI CREDET SEMPER: QUIN MATRE RESECTUM. Pro *quin* libri omnes *qui*. Illud vero *semper* putide et ignave, *quin* et falso dicitur. Repono,

Teque tibi credet: SEMELEVE a matre resectum *Adiunget PALIS.*

Resectum a matre Semele, ut olim e Semeles utero. Ovid. Metam. iii, 310.

Imperfectus adhuc infans genetricis ab alvo Eripitur. *Palis*, ut Tibullus i, viii, 33.

Hic docuit teneram palis adiungere vitem.

Pro regione colet. nec parce vina recepta
 Hauriet e cratere, et fructibus ipse fruetur, 245
 Gaudebitque mero, mergetque in pocula mentem.
 Nec solum terrae spem credet in annua vota:
 Annonae quoque vectigal, mercesque sequetur,
 Praecipue quas humor alit; nec deserit unda.
 Tales effinget crater humoris amator. 250

Iam subit Erigone: quae cum tibi quinque feretur.
 Partibus ereptis ponto, tollentur ab undis
 Clara Ariadnae quondam monumenta coronae,
 Et molles tribuent artes. hinc dona puellae

Namque

Vulg. v. 245. EMISCENS. 251. TER.

V. 245. NEC PARCE VINA RECEPTA
 HAURIET EMISCENS. Libri omnes mendose, *Hauriet e miseris*. Unde olim Turnebus coniecit, *Hauriet e mystris*. Quippe *μύστρον*, Latinis inauditum, Graecis est cochleare. Ergo cochlearibus bibebant vinum? indigna tanto viro sententia. Qua repudiata, Scaliger suam protulit, *Hauriet emiscens*. Sed neque usquam lectum est *emiscere*; neque *emiscet* vinum, qui mero gaudet, hoc est, non mixto. Repono,

nec parce vina recepta

Hauriet e cratere, et fructibus ipse fruetur.

Ex cratre dederunt miseris, et primo misere, librarii omnium ignarissimi. Sic versu 235 pro *crater auratis* dederant *ceteraque auratis*; et versu 250, pro *crater humoris*, *craterum mortis* vel *moris*. Recte vero *Hauriet e cratere*, cum sub cratere natus sit. Ex crateribus vinum bibebant. Virgilius passim: Aen. iii, 525.

*Tum pater Anchises magnum cratera corona
 Induit, implevitque mero.*
 et Aen. ix, 165.

Indulgent vino, et vertunt crateras abenos.
 Ovid Met. viii, 679.

*Interea quoties haustum cratera repleri
 Sponte sua, per seque vident succrescere vina.*

Nec te moveat *cratere* cum ictu in prima syllaba; sic enim et Virgilius, Aen. v, 536.
Cratera impressum signis.

V. 251. QUAE CUM TER QUINQUE FERETUR PARTIBUS. Quomodo hic *ter quinque*, cum mox versu 270 *decimam* partem signet, et semper recto partium ordine procedat? Repone,

quae cum TIBI quinque feretur.

Firmicus viii, 11. hic *quintam* partem agnoscit, ut illic *decimam*. Sensit hoc et Scaliger; qui coniiciebat, *quae quando quinque*: satis inuenuste ob literam *q* toties verba inchoantem.

V. 258. ET TYRIAS IMITATA PAPAVERA LUCES. *Tyrias luces* ineptum et *καρόηλον*. Repone,

et TYRIOS imitata papavera FUCOS.

Sic passim poetae: sed alias saepe librarii dederunt *succos*, hic *lucos*. Ovid. Metam. vi, 222.
Tyrioque rubentia fuco

Terga premunt.

Claud. in Rufin. i, 208.

rapiunt Tyrios ibi vellera fucos;
 ubi vide accuratissimum Nic. Heinsum. Iterum Met. ix, 340.

Tyrios imitata colores.

In spem baccarum florebat aquatica lotos.

V.

Namque nitent ; illinc oriens est ipsa puella . 255
 Ille colet nitidis gemmantem floribus hortum ,
 Pallentes violas , et purpureos hyacinthos ,
 Liliaque , et Tyrios imitata papavera fucos ,
 Vernantisque rosae rubicundo sanguine florem .
 Caeruleumque oleis . viridemve in palmite collem 260
 Conferet , et veris depinget prata figuris :
 Aut varios nectet flores , fertisque locabit ;
 Effingetque suum fidus : quin mutua pressos
 Incoquet , eque Arabum silvis miscebit odores ;
 Et Medos unguenta dabit referentia flatus , 265
 Ut

Vulg. v. 258. TYRIAS—LUCES. 260. CAERULEUM FOLIIS VIRIDI QUIN GRAMINE.
 263. SIMILES IN. 264. ATQUE—MULCEBIT. 265. MEDICOS.

V. 260. CAERULEUM FOLIIS VIRIDI
 QUIN GRAMINE COLLEM CONSERET.
*Quin a Scaligero est, vetusti omnes viridemve
 in gramine: Vossianus etiam Caeruleumque fo-
 liis. Repone,*

Caeruleumque oleis viridemve in
 palmite collem

Conferet.

Ut vitis viridis, ita olea caerulea et glauca. O-
 vidius Art. Am. ii, 518.

Caerula quot baccas Pallados arbor habet.

Lucret. v, 1371.

Prata, lacus, rivos, segetes vinetaque laeta
 Collibus et campis ut haberent: atque olea-
 rum

Caerula distinguens inter plaga currere posset
 Per tumulos et convalles camposque profusa.

Palmite collem, ut Statius Silv. iv, ii, 36.

sic vitifero sub palmite nudos

Umbravit colles et sobria rura Lyaeus.

V. 263. EFFINGETQUE SUUM SIMILES:
 IN MUTUA PRESSOS INCOQUET. Variant
 hic codices vetusti. Gemblacensis ut editum.
 Venetus et Lipsiensis,

Effingetque suos similesque in mutua pressos.
 Vossianus,

Effingetque suum fidus similesque in mutua
 pressos.

Unde certa nascitur emendatio. Repono enim,

Aut varios nectet flores, fertisque locabit,
 Effingetque suum sidus: QUIN mutua pres-
 sos Incoquet.

Effinget ex floribus coronam, sub quo fidere
 natus est: erit Στεφανωλόκος. Apparet,
 sidus in similes mutatum esse; et in Vossiano
 utramque lectionem retentam. Quin mutua
 pressos, flores scilicet. Mutua autem pro ma-
 tuo, ut Virgilius Aen. ix, 124.

cunctatur et amnis Rauca sonans;

hoc est, rauce: et vetus proverbium mutua
 muli. Ceterum, si magnorum virorum er-
 ratis indulgebis, vide Gronovium Observ. i,
 11. et Salmasium Epist. cxi.

V. 264. ATQUE ARABUM SILVIS MUL-
 CEBIT ODORES. Reinesius sic refingit,

EQUE Arabum silvis MISCEBIT odores.

Seneca Herc. Fur. 910.

Arabesque odoris quicquid arboribus legunt.

V. 265. ET MEDICOS UNGUENTA DA-
 BIT REFERENTIA FLATUS. Quinam sunt
 illi medici flatus? In materia medica sunt om-
 ne genus odorum: ergo nulli certi flatus dici
 possunt medici. Quod si ulli essent, vix credo
 unguentorum compositionem ingrediebantur,
 quae non medicinae, sed voluptatis gratia ve-
 nibant. Vetusti quattuor, non medicos sed
 Medios. Repone,

Ut sit adulterio fuccorum gratia maior :
 Munditiae cultusque placent, artesque decorae,
 Et lenocinium vitae, praesensque voluptas.
 Virginis hoc anni poscunt, floresque coronae.
 At cum, per decimam confurgens horrida partem, 270
 Spica feret prae se vallantes corpus aristas,
 Arvorum ingenerat studium rurisque colendi;
 Seminaque in foenus fulcatis credere terris;
 Usuramque sequi maiorem forte, receptis
 Frugibus innumeris; atque horrea quaerere messi: 275
 (Quod solum decuit mortales nosse metallum:
 Nulla fames, non ulla forent ieiunia terris.)

Dives

Vulg. v. 267. ADSUNT. 271. SQUALLENTIS—ARISTAE.

Et MEDOS unguenta dabunt referentia flatus.
Medicum malum intelligit, odoris gratissimi.
Medos adiective, ut Horatius Carm. i, xxvii, 5.

Vino et lucernis Medus acinaces

Immane quantum discrepat.

Ceterum ut Noster *eque Arabum silvis*; ita Virgilius, postquam *felix* illud Mediae malum descripserat, Georg. ii, 136.

Sed neque Medorum silvae, ditissima terra.

V. 267. MUNDITIAE CULTUSQUE ADSUNT. Illud *adsunt* ab omnibus vetustis abest. Suppleverunt versum recentiores: sed non satis commode *adest praesens voluptas*. Quare sic potius supplebis,

Munditiae cultusque PLACENT artesque decorae.

ut supra, v, 153.

fractique placent ad mollia gressus.

V. 271. AT CUM PER DECIMAM CONFURGENS HORRIDA PARTEM SPICA, FERET PRAE SE SQUALLENTIS CORPUS ARISTAE. Haec lectio Scaligeri est: qui et sic quoque coniecit, *squalientes corpus aristas*: *squalientes corpus* appositive. Salmasius vero ad Solinum ita refingit;

At cum per decimam confurgens torrida partem
Spica feret prae se squalientes corbis aristas.
 Videamus iam, quid libri veteres ferant. Gemblacensis, Lipsiensis, et Venetus,

Spica feret praesens valentis corpus aristas.

Vossianus,

praesens vallantis corpus aristas.

Repone,

At cum per decimam confurgens horrida partem

Spica feret prae se VALLANTES corpus ARISTAS.

Spica horrida, hispida, hirsuta; ut Virgilius, *horrida barba*; *horridior rusco*; *horrentes rubi*. *Aristas vallantes corpus spicae*; cingentes, munientes. Cicero de Nat. Deorum, *Munitaeque sunt palpebrae tamquam vallo pilorum*. Idem de Senectute, c. xv. *Fundit frugem spici ordine structam, et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum*. Ubi *spici* a *spicum* idem quod *spicae*.

V. 278. DIVES ERAT CENSUS SATURATIS GENTIBUS ORBIS. Orbi libri veteres: ut ordo sit, *Dives erat census orbi, gentibus saturatis*. Sed versus irreptitius est; et a sententia loci alienus. *Dives erat*, inquit, pro *esset*.

Dives erat census saturatis gentibus orbis ,
Et si forte labor ruris tardaverit artes ,
Quis sine nulla Ceres , non ullus feminis usus , 280
Subdere fracturo filici frumenta , superque
Ducere pendentes orbes , et mergere farra ,
Ac torrere focis , hominumque alimenta parare ,
Atque unum genus in multas variare figuras .
Et quia dispositis habitatur spica per artem 285
Frugibus , et structo similis componitur ordo ,
Seminibusque suis cellas atque horrea praebet ;
Sculpentem faciet sanctis laquearia templis ,
Condentemque novum caelum per tecta tonanti .

Haec

Vulg. v. 281. FRACTUROS SILICIS. 285. APTATUR. 286. EXSTRUCTU
 SIMILI. 289. TONANTIS.

effet. Ut Virgilius de malo Medica, Georg. ii,
 132.

Et, si non alium late iactaret odorem,
Laurus erat.

Recte quidem Maro; sed Noster, cum semel
 dixisset forent, non recte subiunxisset erat.

V. 281. SUBDERE FRACTUROS SILICIS
 FRUMENTA. Gemblacensis et Lipsiensis,
facturos luci; Vossianus, *facturos liti*. Repone,
Subdere FRACTURO SILICI frumenta.
Fracturo filici, ut Virgilius Georg. i, 267.

Nunc torrete igni fruges, nunc frangite saxo.
 et Aen. i, 182.

frugesque receptas

Et torrere parant flammis, et frangere saxo.

V. 285. ET QUIA DISPOSITIS APTA-
 TUR SPICA PER ARTEM FRUGIBUS, EX-
 STRUCTU SIMILI COMPOSITUR ORDO,
 SEMINIBUSQUE SUIS CELLAS ATQUE
 HORREA PRAEBET. Pro *aptatur*, quod re-
 centiorum codicum est, Venetus *habetur*; Gem-
 blacensis et Lipsiensis *habeatur*; Vossianus et
 pro varia lectione Lipsiensis *habitatur*. Porro
 pro *exstructu simili* Gemblacensis *exstructos si-*
milis, Lipsiensis et Vossianus *destructos similis*.
 Repone,

Et quia dispositis HABITATUR spica per
artem

Frugibus, ET STRUCTO SIMILIS componi-
tur ordo,

Seminibusque suis cellas atque horrea praebet.
Quia spica, inquit, *habitatur frugibus*, sive
 granis, quas in glumis aut folliculis, tamquam
in cellis atque horreis conditas tenet; eaeque
 fruges in spica *artificiose dispositae sunt*, et
 componunt ordinem similem ordini humana arte
 atque opera *structo*: quia haec, inquam, in
 spica fiunt, quasi arte et ordine et rationibus
 architectonicis, idcirco

Sculpentem faciet sanctis laquearia templis.

Hic locus ex omnium difficillimo nunc facilis
 est et planus: et apparet insignis viri magni
 error, qui quinque sequentes versus ultra ver-
 sum 508 relegavit: ubi tam inviti habitant,
 quam hinc absunt. Si hinc tollis; post illud
quia spica, &c. nulla redditio est, et sententia
 membro suo mutilatur: si illic ponis; tum in
 eodem colo habes *artifices auri faciet*, et mox
sculpentem faciet, putide et invenuste.

V. 289. CONDENTEMQUE NOVUM CAE-
 LUM PER TECTA TONANTIS. Vetusti
 quattuor per tecta tenacis. Lege TONANTI.

V.

Haec fuerat quondam divis concessa figura : 290

At iam luxuriae paret . triclinia templis

Concertant ; tectique auro iam vescimur auro .

Sed parte octava surgentem cerne sagittam

Chelarum . dabit haec iaculum torquere lacertis ,

Et calamum nervis , glebas et mittere virgis ; 295

Pendentemque suo volucrum deprendere caelo ,

Cuspide vel triplici securum figere piscem .

Quod potius dederim Teucro fidusve genusve ?

Teve , Philoctete , cui malim credere parti ?

Hectoris ille faces arcu de classe fugavit , 300

Mittebat qui vos , ignes , in mille carinas :

Hic sortem pharetra Troiae bellique gerebat ,

Maior et armatis hostis subsederat exul .

Quin

Vulg. v. 291. NUNC — PARSEST. 294. ET. 300. TELOQUE. 302. HINC
ORTAM PHARETRAM — BELLUMQUE.

V. 291. NUNC IAM LUXURIAE PARS
EST. Gemblacensis et Lipsiensis *pars et.* A
Vossiano abest *et.* Repone,

AT IAM LUXURIAE PARET.

nc et at facile permutantur. *Nunc iam* hoc
loco ridicule.

V. 294. DABIT ET IACULUM TORQUE-
RE LACERTIS. Immo *dabit* HAEC.

V. 300. HECTORIS ILLE FACES ARCU
TELOQUE FUGAVIT. Ridiculum est *arcu*
teloque. Vossianus *telumque,* Lipsiensis *telaque.*

Unde repone,

Hectoris ille faces arcu DE CLASSE *fugavit.*

Apud Ovidium Met. xiii, 7. Ajax, qui tum
una cum fratre Teucro ἠπίευσσε, sic loquitur ;

At non Hectoreis *dubitavit* cedere flammis,
Quas ego sustinui, quas hac a classe fugavi.

V. 301. MITTEBAT QUI VOS, IGNES,
IN MILLE CARINAS. Ita Scaliger, indig-
na tanto viro coniectura. Vetusti omnes,

Mittebatque suos ignes et mille carinis.

Volebat interpolator, *e mille carinis.* Sed *suos*
ignes quam barbare ? *Mittebat,* pro pelle-
bat, quam languide ? Nempe, cum *de classe*
depravatum semel esset in *telaque, teloque ;* cu-
culus aliquis sensit deesse sententiae *classsem* vel
carinas, unde faces Hectoris fugatae sint.

V. 302. HINC ORTAM PHARETRAM,
TROIAE BELLUMQUE GEREbat. Vetusti
omnes *hic ;* sine dubio recte : *ille* Teucer, *hic*
Philoctetes. Cetera ineptissima sunt, quae ven-
tilare piget. Repone,

HIC SORTEM PHARETRA Troiae BELLI-
QUE gerebat.

Philoctetes fatum Troiae et tam longi belli in
pharetra sua gerebat : Troia enim sine sagittis
Herculeis capi non potuit. Res pueris nota.
Ulixes ad Pyrrhum de Philoctete ;

Εἰ γὰρ τὰ τῷδε τόξα μὴ ληφθήσεται,

Οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνειον πέδον.

Αἶρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίην μόνα.

V.

Quinetiam ille pater tali de fidere cretus
 Esse potest, qui serpentem super ora cubantem, 305
 Infelix, nati, somnumque animamque bibentem,
 Sustinuit misso petere ac prosternere telo.
 Ars erat esse patrem: vicit natura periculum,
 Et pariter iuvenem somnoque ac morte levavit,
 Tunc iterum natum, et fato per somnia raptum. 310
 At cum secretis improvidus hoedus in arvis
 Erranti similis fratrum vestigia quaerit,
 Postque gregem longo producitur intervallo;
 Solertes animos, agitataque pectora in usus
 Effingit varios, nec deficientia curis, 315
 Nec contenta domo. populi sunt illa ministra,
 Perque magistratus, et publica iura feruntur.

Non

Vulg. v. 307. ET. 311. ASTRIS. 315. VARIIS.

V. 303. MAIOR ET ARMATIS HOSTIS
 SUBSEDERAT EXUL. Nimia hic eruditione
 peccat Scaliger, et sententiae per se facili tene-
 bras offundit. Philoctetes *maior armatis*; quia
 τοξόται, qui arcum gestabant, cetera iner-
 mes erant. Teucer et Menelaus apud Sopho-
 clem.

MEN. Ὁ τοξότης εἶκε μὴ σμικρὰ φρο-
 νεῖν.

TEY. Οὐ γὰρ βάνου σου τὴν τέχνην ἐκλή-
 σάμην.

MEN. Μέγ' αὖτε κομπάσεις, ἀσπίδ' εἰ-
 λάβοις.

TEY. Καὶ φίλος ἀρκέσαιμι σοί γ' ὥπλισ-
 μένῳ.

Subfederat exul; haeserat, cessaverat, subste-
 rat in Lemno.

V. 307. PETERE ET PROSTERNERE.
 Libri omnes, AC *prosternere*.

V. 311. AT CUM SECRETIS IMPRO-
 VIDUS HOEDUS IN ASTRIS. Quenam
 ista quae hic memorat, *secreta astra*? Re-
 pone,

*At cum secretis improvidus hoedus in AR-
 VIS*

*Erranti similis, fratrum vestigia quat-
 rit.*

Similis erranti in secretis arvis. Auctor
 nucus;

*Felix secreto quae nascitur arbor in ar-
 vo.*

V. 315. AGITATAQUE PECTORA IN
 USUS EFFINGIT VARIIS NEC DEFICI-
 ENTIA CURIS. Repone ex vetustis omni-
 bus,

agitataque pectora in usus

Effingit VARIOS.

Ovid. Fast. ii, 291.

Vita ferae similis, nullos agitata per usus.

N n

V.

Non illo coram digitos quaesiverit hasta ;
 Defueritve bonis sector , poenamve lucretur
 Noxius , aut patriam fraudarit debitor aeris . 320
 Cognitor est urbis . necnon lascivit amores
 In varios , ponitque forum , suadente Lyaeo ;
 Mobilis in saltus , et scenae mollior arte .
 Nunc surgente nepa , testudinis enatat undis

Forma ,

Vulg. v. 318. ULLO CAREAT DIGITO, QUAQUE IVERIT. 319. DEFUERIT-
 QUE—POENAMQUE. 320. ET. 322. SE DATQUE. 324. LYRA.

V. 318. NON ULLO CAREAT DIGITO,
 QUAQUE IVERIT, HASTA. Rem egregie
 explicavit Scaliger, in verbis lapsus est. Gem-
 blacensis,

Non ullo curam digito qui iuverit hastae.
 Sic et ceteri tres ; nisi quod Lipsiensis qui iuve-
 rit, Venetus qui irruerit, Vossianus que iuve-
 rit. Hic autem et Venetus illo, non ullo : om-
 nes tres *hastae*. Repone,

*Non ILLO CORAM DIGITOS QUAESIVE-
 RIT hasta.*

Coram illo, numquam hasta caruerit digitis :
 hasta enim in auctionibus erigebatur ; et lic-
 itatores digitum tollebant. Mos notissimus. Ci-
 cero i Verr. c. 54. *Accurrunt ad tempus tuto-
 res : digitum tollit Iunius patruus* : et alibi
 non semel. Acutissimus Gronovius ad Statii
 silvas, p. 408, sic refingit,

*Non illo coram digito, qui iuverit, hastae
 Defueritque bonis sector.*
Illo coram feliciter : cetera, quae dedit, per-
 plexa sunt et ἐλκλά.

V. 319. DEFUERITQUE BONIS SEC-
 TOR, POENAMQUE LUCRETUR NOXIUS,
 ET PATRIAM FRAUDARIT DEBITOR AE-
 RIS. Immo repone,

*Defueritve bonis sector, poenamve lucretur
 Noxius, AUT patriam fraudarit debitor ae-
 ris.*

V. 322. PONITQUE FORUM, SE DAT-
 QUE LYAE0. Sic Scaliger ; cum Gembla-
 censis habeat *sua detque* ; tres reliqui, *suadet-
 que*. Repone,

ponitque forum, SUADENTE Lyaeo.
Deserit forum, suadente et invitante Baccho.

V. 324. NUNC SURGENTE LYRA TES-
 TUDINIS ENATAT UNDIS FORMA. Quid
 hoc est, Surgente lyra, testudo sive lyra ori-
 tur ? Ubi vero est *scorpius*, qui post chelas sive
 libram ordine suo sequi hic debebat. Repone,
*Nunc surgente NEPA, testudinis enatat undis
 Forma.*

Cum prima, inquit, parte Nepae, surgit lyra :
 ut infra versu 339, cum octava parte *Nepae*,
 surgit ara : ubi tamen librarii, ut hic *lyra*, ita
patri dederunt pro *nepae* : quam emendationem
 Scaligero debemus.

V. 325. TESTUDINIS ENATAT UNDIS
 FORMA PER HEREDEM TANTUM PRAE-
 FATA SONANTIS. Sic quidem Gemblacensis
 et Lipsiensis : quae mirifice interpretantur
 Scaliger et Huëtius ; *praefata* scilicet substan-
 tive praeludia, προοίμια ; sic ut testudo prae-
 ludia sonuerit, per heredem solum Orphea ;
 alio tangente non sonuerit. Nec verba attige-
 runt, nec sententiam. Codex Venetus *profata* ;
 Vossianus *post fata*. Repone,

*Forma, per heredem tantum POST FATA so-
 nantis.*

Heredem tantum, hoc est, tam magnum, Mer-
 curium intellige, qui ex mortua testudine pri-
 mus lyram effecit. Historia vulgatissima.

V. 326. QUA QUONDAM SONITUMQUE
 SERENS OEAGRIUS ORPHEUS. *Serens* a
 Scaligero est : nam libri omnes *ferens* ; et Vos-
 sianus praeterea *somnumque*. Haud dubie men-
 dosa sunt, *sonitumque ferens*, seu *serens*. Con-
 iunctio *que* prorsus supervacua est ; et continuo
 post *sonantis* addere *sonitum*, non poetae est
 vigilantis. Repono,

Qua

Forma, per heredem tantum post fata sonantis, 325
 Qua quondam mentemque feris Oeagrius Orpheus,
 Et sensus scopulis, et silvis addidit aures,
 Et Diti lacrimas, et Parcis denique filum.
 Hinc venient vocis dotes citharaeque sonantis,
 Garrulaque in modulos diversa tibia forma, 330
 Et quodcumque manu loquitur, flatuque movetur.

Ille

Vulg. v. 325. PRAEFATA. 326. SONITUMQUE SERENS. 328. MORTI—FINEM.
 329. BOREAEQUE. 330. QUAE MODULIS DIVERSE—FORMAT. 331. FLATUQUE.

*Qua quondam MENTEMQUE FERIS Oeagrius Orpheus,
 Et sensus scopulis, et silvis addidit aures,
 Et Diti lacrimas, et PARCIS denique FILUM.*

Versus sane egregii: Ovid. Metam. xi, 1.
*Carmine dum tali filvas animosque ferarum
 Threicius vates et saxa sequentia ducit.*
 et mox versu 41.

*perque os (pro Iuppiter) illud
 Auditum faxis, intellectumque ferarum
 Sensibus, in ventos anima exhalata recessit.
 Te maestae volucres, Orpheu, te turba ferarum,
 Te rigidi filices, tua carmina saepe secutae
 Fleverunt silvae.*

Ceterum addidit filum Parcis, non morti finem.
 Fine enim morti data, nemo postea moreretur.
 Filum addidit Parcis, cum Eurydicen uxorem
 mortuam, iterum victuram recepit. Parcarum
 fila, stamina, colus, pensa, cui non cognita?
 Orpheus apud Ovid. Met. x, 31.

Eurydices, oro, properata retexite fila.
 Statius Silv. iii, 1, 172.

*Parcarum fila tenebo,
 Extendamque colos; duram scio vincere mortem.*

et Theb. viii, 57. Pluto de Orpheo narrat,
*Odrysus etiam (pudet heu) patuisse querelis
 Tartara: vidi egomet blanda inter carmina
 turpes*

Eumenidum lacrimas, iterataque pensa sororum

Martial. iv, 54. *Nil adicit penso. Lachesis.*
 et vii, 46.

Et raptas fatis reddidit ipse colos.

V. 329. HINC VENIENT VOCIS DOTES BOREAEQUE SONANTIS. Quid boreae cum musicis? abeat hinc in Scythiam suam. Vossianus boreae: unde Vossius ad Catullum substituit, *auraeque*. Tu repone,

Hinc venient vocis dotes CITHARAEQUE sonantis.
 Ita iv, 529.

*sed dulci tincta lepore
 Corda creat, vocisque bonis citharaeque sonantis
 Instruit, et dotes cantus cum pectine iungit.*
 Ovid. Metam. v, 112.

Sed qui pacis opus citharam cum voce moveres.
 Statius Achilleid. i, 573.

*digitosque sonanti
 Infringit citharae.*

V. 330. GARRULA QUAE MODULIS DIVERSE TIBIA FORMAT. Ita Scaliger: sed vetusti codices,

Garrula quae modulos diversa tibia forma.
 Nisi quod Vossianus, *Garrulaque modulos*: et Venetus, *Garrulaque in modulos*. Recte: et sic reponere, ut et Vossius ad Catullum,

GARRULAQUE IN MODULOS DIVERSA tibia FORMA.

Garrula in modulos: modus loquendi multum nostro dilectus. Ita ii, 39.

et Pana sonantem In calamos.
 et 246. *ariesque in cornua torvus.*
 ubi vide plura.

V. 331. ET QUODCUMQUE MANU LOQUITUR, FLATUQUE MOVETUR. Scribe manus, inquit doctissimus Huetius. Non obtempero.

Ille dabit cantus inter convivia dulces,
 Mulcebitque sono Bacchum, noctesque tenebit.
 Quinetiam curas inter, secreta movebit
 Carmina, furtivo modulatus murmure vocem: 335
 Solus et ipse suas semper cantabit ad aures.
Chelarum surget cum pars vicesima sexta
Hinc distante lyra, quae cornua ducit in astra,
 Sed regione nepae vix partes octo trahentis,
 Ara ferens turis, stellis imitantibus, ignem, 340
 (In qua devoti quondam cecidere gigantes,
 Nec prius armavit violento fulmine dextram

Iuppiter,

Vulg. v. 333. NOCTISQUE TENEBRIS.

tempero. Non enim *manus*, sed *cithara* vel *tibia manu* loquitur. Noster iv, 154.

Et graciles calamos, et nervis insita verba.
 Lucret. iv, 978.

Et citharae liquidum carmen, chordasque loquentes.

Ceterum pro *flatuque lege* FLATUVE.

V. 333. MULCEBITQUE SONO BACCHUM, NOCTISQUE TENEBRIS. Libri veteres, *noctesque tenebit*: Vossianus solus *noctemque*. Repone,

Mulcebitque sono Bacchum, NOCTESQUE TENEBIT.

hoc est, *producet noctes*, morabitur, longiores faciet; ne mane appetente convivae discedant. Martial. ii, 89.

Quod nimio gaudet noctem producere vino.
 Ovid. Met. i, 682.

Sedit Atlantiades, et euntem multa loquendo Detinuit sermone diem.

V. 337. HINC DISTANTE LYRA, CUM PARS VICESIMA SEXTA CHELARUM SURGET, QUAE CORNUA DUCIT IN ASTRA. Versus spurii et insulsi. Quid est *distante lyra*; cum de lyra iam transactum sit? Quid *pars xxvi chelarum*; cum iam de scorpio agatur? Hos tamen versus sic dissolvit Scaliger:

Chelarum surget, cum pars vicesima sexta.

Hinc distante lyra, quae cornua ducit in astra.

Et priorem ex his ponit post versum 325, loco alienissimo,

Forma per heredem tantum post fata sonantis, Chelarum surget cum pars vicesima sexta.

Qua quondam mentemque feris, &c.

Ergo testudo non sonat, nisi parte librae xxvi surgente? Aut ea librae pars surgit post primam scorpii? *Qua* autem hoc pacto non cum *testudine* iungetur, sed cum *parte*. Ergo Orpheus filvas et feras domuit xxvi parte librae? Vides quot incommoda: nec minora fere in altero versu, quem suo hic loco relinquit. Audi tamen τὸν πόντον de hoc suo facinore gloriantem: *Resstitutio*, inquit, *primum versuum inter se implicatorum, deinde loco suo laxatorum, postremo mendi quod est in sequenti versu, (Pari pro Nepae) est omnium emendationum maxime notanda, quae in hoc poeta praestitae sunt.* Non credemus: centies centiesque felicius tibi coniectura cessit. *Nepae* quidem egregie, reliquum vero ἀρρητὸν ἀμείνον.

V. 343. ANTE DEOS QUAM CONSTITIT IPSE SACERDOS. Cur ante deos? Immo ante aram. Hoc enim sacerdotis est. Seneca Thyeste 691. de Atreo;

Ipse est sacerdos: ipse funesta prece

Letale

Iuppiter, ante focos quam constitit ipse sacerdos;)
 Quos potius finget partus, quam templa colentes,
 Atque auctoratos in tertia iura ministros, 345
 Divorumque sacra venerantes numina voce,
 Pene deos, et qui possunt ventura videre?
 Quattuor appositis centaurus partibus effert
 Sidera, et ex ipso mores nascentibus addit.
 Hic mulos aget aut mannos, mixtoque iugabit 350
 Semine quadrupedes, aut curru celsior ibit;
 Aut ornabit equos phaleris, aut ducet in arma.
 Ille tenet medicas herbas ad membra ferorum:

Hoc

Vulg. v. 343. DEOS. 344. ORTUS. 350. AUT — MIXTOSQUE.
 352. ONERABIT — ARMIS. 353. ARTES — FERARUM.

*Letale carmen ore violento canit,
 Stat ipse ad aras.*

Repone igitur,
ante focos quam constitit ipse sacerdos.
Ante focos id quod ante aram. Virgilius Aen.
 xii, 118.

In medioque focos et diis communibus aras.
 Tibullus iv, 6.

Staret ut ante tuos conspicienda focos.
 Ovidius Fast. vi, 307.

Nunc quoque, cum sunt antiquae sacra Vacunae,

Ante Vacunales stantque sedentque focos.

V. 344. QUOS POTIUS FINGET ORTUS.
 Libri fingent. Lege finget PARTUS.

V. 350. AUT MULOS AGET AUT MAN-
 NOS, MIXTOSQUE IUGABIT SEMINE QUAD-
 DRUPEDES. *Mulos aut mannos, palmaria*
Scaligeri emendatio: nam veteres tres, Aut
stimulis agit aut omnis; Vossianus, Aut stimuli
sagittavit onus. Repone, parva mutatione,

Hic mulos aget aut mannos, MIXTOVE
iugabit

Semine quadrupedes.

Hic aget, ut mox ille tenet. Mixto semine, ut
 Claud. in Mallii Conf. versu 302.

Obvia fulminei properent ad vulnera pardi

*Semine permixto geniti, cum forte leaenae
 Nobiliorem uterum viridis corrumpit adulter.*

V. 352. AUT ONERABIT EQUOS ARMIS,
 AUT DUCET IN ARMA. Haec inepta et pu-
 tida sunt. Quorsum enim onerare equos ar-
 mis? aut si onerentur, quo ducentur nisi in ar-
 ma? Repone,

AUT ORNABIT equos PHALERIS, aut ducet
in arma.

Virgilius Aen. v, 310.

Primus equum phaleris insignem victor ha-
beto.

V. 353. ILLE TENET MEDICAS ARTES
 AD MEMBRA FERARUM. Sic codices om-
 nes: sed repono,

Ille tenet medicas HERBAS ad membra FE-
RORUM.

Et ferorum quidem, hoc est, equorum: nam ad
 ferarum membra venatores potius accedunt,
 quam medici. Noster supra versu 77.

*Aut cum laxato fregerunt cardine claustra,
 Exagitare feros, pronumque anteire volantes.*

Virgilius de equo Troiano, Aen. ii, 51.

inque feri curvam compagibus alvum

Contorsit.

Et ferorum recte, ut iam video, emendarat in
 priore editione Scaliger; cur vero in secunda
 omiserit, nequeo divinare. Scio autem medicas
 artes

Hoc est artis opus non expectare gementes,
Sed non auditos mutorum tollere morbos, 355
Et sibi non aegros iamdudum credere tales.

Nunc subit arcitenens, cuius pars quinta nitentem
Arcturum ostendit caelo; quo tempore natis
Fortuna ipsa suos audet committere census,
Regales ut opes et sancta aeraria fervent, 360
Regnantes sub rege suo, rerumque ministri:
Tutelamve gerant populi, domibusve regendis
Praepositi, curas alieno limine claudant.
Arcitenens cum se totum produxerit undis

Ter

Vulg. v. 355. ET—MUTARUM. 356. CORPUS. 358. PONTO. 362. tutelamQUE
GERENT. 363. CLAUDENT. TIBI ARCTURUM.

artes saepe alibi dici; sed hic *herbas* verum existimo; quia versu sequente rursus habemus, *artis opus*. Idem error infra versu 643.

Vilibus ille etiam sanabit vulnera succis

Quadrupedum, et medicas artes in membra ferarum

Noverit, humanos et quae nascentur ad usus.

Nam et ibi lego,
et medicas herbas in membra ferorum.

Herbas, quia sequitur, *et quae nascuntur*: *herbae* enim nascuntur, non artes. Claudianus iii Honorii versu 62.

non ocius hausit Achilles

Semiferi praecepta senis; seu cuspidis artes,

Sive lyrae cantus, medicas seu disceret herbas.

Plin. Hist. ii, 63. *Terra medicas fundit herbas, et semper homini parturit.*

V. 354. HOC EST ARTIS OPUS NON EXPECTARE GEMENTES, ET NON AUDITOS MUTARUM TOLLERE MORBOS. In omnibus scriptis prior horum versuum posterior venit: perperam haud dubie. Qualis enim locatio est, *Tenet medicas artes* five *herbas*, et *tollere morbos*? Etiam hoc in priore editione recte Scaliger: in posteriore nescio quare derisit. Repone tantum,

Sed non auditos mutorum tollere morbos.

V. 356. ET SIBI NON AEGROS IAMDUDUM CREDERE CORPUS. *Aegros* vetusti quattuor. Quae verba sic Scaliger evoluit, *Et equos non aegros iamdudum credere* five *committere corpus suum sibi medico*. Mirifica sententia. Quid enim hic facit *iamdudum*? vel quomodo bestiae credant se medico? hoc rationis opus est. Cato apud Gellium i, 15. *Itaque auditis, non auscultatis, tamquam pharmacopolam: nam eius verba audiuntur: verum ei se nemo committit, si aeger est.* Gronovius Observ. ii, 11, sic legit explicatque,

Et sibi non aegrum iamdudum credere corpus. Aegrum autem accipiendum, quasi bis positum esset, et iamdudum credere corpus aegrum, quod sibi non est aegrum. Sententiam percepit vir acutissimus: sed *aegrum* eo modo bis poni quis patienter ferat? Repone,

Et sibi non aegros, iamdudum credere TALES.

Iamdudum credere et praesentire equos esse aegros, priusquam ipsi se aegros esse sentiant. At, inquires, quid tam dissimile, quam *corpus* et *tales*? Scribe, ut in membranis solent, *opus, talis*; et singulis fere paginis paria portenta reperies. *Credere tales esse*, hoc est, aegros. Terent. Phorm. iii, ii, 44.

Hic me huiusmodi scibat esse, ego hunc esse aliter credidi.

V.

Ter decima sub parte feri; formantibus astris, 365
 Plumeus in caelum nitidis olor evolat alis:
 Quo surgente trahens lucem, matremque relinquens,
 Ipse quoque aërios populos, caeloque dicatum
 Alituum genus in studium censufque vocabit.
 Mille fluent artes, aut bellum indicere mundo, 370
 Et medios inter volucrum prensare meatus:
 Aut nido captare suo, ramove sedentem,
 Pascentemve super surgentia ducere lina.
 Atque haec in luxum: iam ventri longius itur,
 Quam modo militiae. Numidarum pascimur oris, 375
 Phasidos

Vulg. v. 369. alituumQUE genus studium. 372. NIDIS DAMNARE SUIS. 374. AT QUAE.

V. 358. ARCTURUM OSTENDIT PONTO.
Pontus, pelagus, undae loca infra horizontem
 ubique hic significant. Ergo non ostendit arc-
 turum ponto, sed eruit, effert, eripit, erigit,
 ut alibi loquitur. Repone,

Arcturum ostendit CAELO.
 Sic in caelum ferens, versibus 157 et 395. Vel
 lege, ostendit TERRIS, ut versu 129.

Quae totum ostendit terris atque eruit undis.
 Vel MUNDO, ut 409.

Cumque fidis magno succedunt sidera mundo.

V. 362. TUTELAMQUE GERENT POPU-
 LI. Hic et sequens in libris universis infra
 versum 373 positi sunt; sed recte a Scaligero
 huc reducti. Ceterum pro gerent, Gembla-
 censsis gerant; Lipsiensis et Vossianus gerant.
 Repone,

Tutelamve GERANT populi.
 Gerant, ut prius servant.

V. 363. CURAS ALIENO LIMINE CLAU-
 DENT. Lege cum Vossiano CLAUDANT:
 ceteri tres claudunt.

V. 369. ALITUUMQUE GENUS STUDI-
 UM. *Que* supervacuum est. Repone,
Alituum genus IN studium censufque vocabit.
 Quod et Huetio placebat.

V. 372. AUT NIDIS DAMNARE SUIS,
 RAMOVE SEDENTEM. Quid est *damnare*
aves suis nidis? Exuere, inquit Scaliger, spo-
 liare. Antiquè dictum. Tanto peius, quod an-
 tique: cum auctor talia non sectetur. Sed si
nidis tantum suis aves *spoliant*; ipsas avolare
 liberas sinunt. Gemblacensis, Lipsiensis, Vos-
 sianus,

Aut nitidos clamare suis.
 Sed Venetus *suos*. Porro Gemblacensis pro
 lectione varia, *Aut nidis damnare*. Repono,

Aut NIDO CAPTARE SUO ramove sedentem.
 Captare, ut Virgilius Georg. i, 139.

Tum laqueis captare feras, et fallere visco.
 Noster infra versu 398.

Pendentem et caeco captabit in aequore piscem.

V. 374. AT QUAE HAEC? IN LUXUM IAM
 VENTRI LONGIUS ITUR. Sic Scaliger di-
 stinguunt; *quae haec*, quam minuta sunt haec,
 prae luxuria hodierna. Immo haec, phasia-
 nos et aves Numidicas captare, ipsam hodie-
 nam luxuriam constituunt. Repone ergo cum
 libris omnibus,

ATQUE haec in luxum. iam ventri longius
itur, Quam modo militiae.

Captabit, inquit, aves; non quas comedat, sed
 quas vendat; non in *victum* suum, sed in
luxum alienum.

Phasidos et lucis : arcessitur inde macellum,
 Unde aurata novo convecta est remige pellis.
 Quinetiam linguas hominum sensusque docebit
 Aërias volucres, novaque in commercia ducet,
 Verbaque praecipiet naturae lege negata. 380
 Ipse deum cycnus condit vocemque sub illo;
 Non totus volucer, secumque immurmurat intus.
 Nec te praetereant, clausas qui culmine summo
 Pascere aves Veneris gaudent, et credere campo,
 Ac certis revocare notis; totamve per urbem 385
 Qui gestant caveis volucres ad iussa paratas,
 Quorum omnis parvo consistit passere census.
 Has erit et similes tribuens olor aureus artes.

Anguitenens magno circumdatus orbe draconis
 Cum venit, in regione tuae, capricorne, figurae, 390
 Non

Vulg. v. 376. DAMNIS. 377. AEQUORE. 384. REDDERE CAECAS.
 385. AUT—TOTAMQUE 390. IN.

V. 376. NUMIDARUM PASCIMUR ORIS,
 PHASIDOS ET DAMNIS. Pro *damnis* Gem-
 blaensis *dulcis*, ceteri tres *ducis*; legendum,
 quod et Scaliger vidit,

Phasidos et LUCIS.
 Phasiani enim in silvis vescuntur.

V. 377. UNDE AURATA NOVO CONVEC-
 TA EST AEQUORE PELLIS. *Novo aequore*
 erit tum primum tentato. Dedit tamen auc-
 tor,

Unde aurata novo convecta est REMIGE
pellis.

Ovid. Pont. iii, 1.

Aequor Iasonio pulsatum remige primum.
 et Heroid. xvi, 345.

Phasida puppe nova vexit Pagasaeus Iason.

V. 384. PASCERE AVES GAUDENT VE-
 NERIS, ET REDDERE CAECAS, AUT CER-
 TIS REVOCARE NOTIS. *Reddere caecas* erit
παλειρίας five illices facere. Aucupes enim

excaecatam columbam domi nutriebant; quae
 reti alligata, et voce et subsultatione feras aves
 alliceret. Sed hoc auctorem voluisse vix cre-
 diderim. De Aucupio enim iam actum erat
 versu 373. Quin et *reddere caecas*, ignave
 dictum; et saltem tribus verbis causam addi-
 disset, cur excaecaverint: sequentia etiam mi-
 nime consentiunt; quomodo enim caecae *re-*
vocari certis notis potuissent? Referri in sinu,
 non revocari, debebant. Vetusti quattuor,
reddere caecos: Vossianus alio ordine *Veneris*
gaudent. Repono,

Nec te praetereant, clausas qui culmine sum-
mo

Pascere aves Veneris gaudent, et CREDERE
CAMPO,

Ac certis revocare notis.

Qui nutriunt columbas summo domus culmine
 clausas; quas tamen finunt liberas in campo
 pastum quaerere; et sciunt, cum volunt, cer-
 tis eas notis et sonis domum revocare. *Culmine*
summo. Juvenalis iii, 222.

quem

Non inimica facit serpentum membra creatis .
 Accipient finibusque suis , peploque fluenti ;
 Osculaque horrendis iungent impune venenis .
 At cum se patrio producet ab aequore piscis ,
 In caelumque ferens alienis finibus ibit ; 395
 Quisquis erit tali capiens sub tempore vitam ,
 Litoribus ripisque suos circumferet annos ,
 Pendentem et caeco captabit in aequore piscem ,
 Cumque suis domibus concha valloque latentes
 Protrahet immerfus . nihil est audere relictum . 400
 Quaestus naufragio petitur , corpusque profundo
 Immissum pariter cum praeda exquiritur ipsa .
 Nec semper tanti merces est parva laboris :
 Censibus aequantur conchae , rapidumque notari . *
 Vix quisquam est locuples . oneratur terra profundo . 405
 Tali

Vulg. v. 392. ACCIPIUNT. 393. IUNGUNT. 394. PRODUCIT. 400. PROTRAHIT.
 402. QUAM. 403. NAM.

quem tegula sola tuetur
Apluvia, molles ubi ponunt ova columbae.
 Nemesianus Eclog. ii, de Luscinia ;
Quae licet interdum contexto vimine clausa,
Cum parvae patuere fores, ceu libera ferri
Novit et agrestes inter volitare volucres ;
Scit rursus remeare domum, tectumque sub-
ire
Viminis, et caveam totis praeponere silvis.

V. 385. TOTAMQUE PER URBEM. Lege cum tribus vetustis TOTAMVE.

V. 392. ACCIPIUNT. Lege cum Gemblacensi ACCIPIENT ; et versu proximo pro *iungunt*, cum libris omnibus IUNGENT.

V. 394. PRODUCIT. Veteres omnes PRODUCET.

V. 395. IN CAELUMQUE FERENS. *Ferens* non est, ut vult Scaliger, ἀναφρόμενος, sed *se* repetitur. *Ferens se in caelum* : ut supra versu 157.

Iam vero geminis fraterna ferentibus astra
In caelum.

V. 400. PROTRAHIT IMMERSUS. Lege cum Vossiano PROTRAHET, ut *captabit*.

V. 402. PARITER QUAM PRAEDA EXQUIRITUR IPSA. *Pariter quam* pro eo quod est *pariter ac*. Sic, aiunt, Sueton. Claud. xxxv. *Sed nihil aequo quam timidus fuit* : cum dici soleat, *aeque ca*. Sed nihil excusatione est opus. Dedit enim auctor,

corpusque profundo
Immissum pariter cum praeda exquiritur ipsa.

V. 403. NAM SEMPER TANTI MERCES EST PARVA LABORIS. Haec absurda sunt. Nam si conchas fundo extractas *censibus* et totis patrimoniis vendunt, quomodo parva est laboris merces? Lege cum vetustis omnibus ;

NEC semper tanti merces est parva laboris.

V. 404. CENSIBUS AEQUANTUR CONCHAE, RAPIDUMQUE NOTARI. * VIX
 O O QUISQUAM

Tali forte suas artes per litora tractat,
 Aut emit externas pretio: mutatque labores,
 Institor aequoreae varia sub imagine mercis.
 Cumque fidis magno succedunt sidera mundo,
 Quaefitor scelerum veniet, vindexque reorum, 410
 Qui commissa suis rimabitur argumentis,
 In lucemque trahet tacita laetantia fraude.
 Hinc etiam immitis tortor, poenaeque minister;
 Et quisquis vero favit, culpamve perodit
 Proditor; atque alto qui iurgia pectore tollat. 415
 Caeruleus ponto cum se delphinus in astra
 Erigit, et squamam stellis imitantibus exit,

Ambiguus

Vulg. v. 407. EXTERNOS. 412. LATITANTIA. 415. PRODITOR.

QUISQUAM EST LOCUPLES. ONERATUR
 TERRA PROFUNDO. Transiliit hunc locum
 Scaliger ut desperatum. Pro quisquam Gem-
 blacensis umquam. Pro notari Lipsiensis et
 Vossianus notori.

V. 407. AUT EMIT EXTERNOS PRETIO,
 MUTATQUE LABORES. Externi labores
 non placent. Repone,

*Tali sorte suas artes per litora tractat,
 Aut emit EXTERNAS pretio: mutatque la-
 bores.*

Suas artes et externas opposita esse vides.

V. 412. IN LUCEMQUE TRAHET TACI-
 TA LATITANTIA FRAUDE. Vetusti quat-
 tuor LATENTIA. Lege,

*In lucemque trahet tacita LAETANTIA
 fraude.*
 ut Virgilius Aen. vi, 567.

*subigitque fateri
 Quae quis apud superos, furto laetatus inani.*

V. 415. ET QUISQUIS VERO FAVIT,
 CULPAMVE PERODIT, PRODITOR. Hinc,
 aiunt, proditor, id est, hinc producit. Sed
 nusquam alias auctor sic loquitur. Ex supe-
 rioribus repete, Hinc veniet. Et repone,
*Et quisquis vero favit, culpamve perodit
 PRODITOR.*

Proditor, index, qui culpam odit et desert. O-
 vid. Amor. ii, 8.

*Quod si stulta negas, index antea faterbor,
 Et veniam culpae proditor ipse meae.*
 et Art. Am. iii, 368.

indicio prodor ab ipse meo.

V. 418. AMBIGUUS TERRAE. Post hunc
 duos istos constituit Scaliger, *Par ex diverso*,
 &c. qui in libris universis sequuntur versum
 435. Ibi vide.

V. 421. ET SINIBUS VIRES SUMIT,
 FLUCTUMQUE FIGURAT. Quomodo *sinibus vires sumat* delphinus, non possum con-
 cipere; neque quid commune sit video, inter
vires sumere, et *fluctum figurare*. Semper fe-
 re Noster eandem rem variat: ergo et hic tale
 quid investigandum. Repono,

*Et sinibus GYROS GLOMERAT, fluctumque
 figurat.*

Vires sumit, giros glomat. Noster infra versu
 36.

*Hic glomerabit equo gyros, dorsoque superbus
 Ardua bella geret.*

Ovid. Met. iii, 683.

*Undique dant saltus; multaque aspergine ro-
 rant:*

*[rursus:]
 Emerguntque iterum, redeuntque sub aequora
 Inque*

Ambiguus terrae partus, pelagoque creatur.
 Nam velut ipse citis perlabitur aequora pinnis,
 Nunc summum scindens pelagus, nunc alta profundum,
 Et finibus gyros glomerat, fluctumque figurat; 421
 Sic, venit ex illo quisquis, volitabit in undis:
 Hic alterna ferens in lentos brachia tractus,
 Nunc plausa resonabit aqua; nunc aequore mersas
 Diducet palmas, furtivus remus in ipso: 425
 Nunc in aquas rectus veniet, passuque natabit;
 Et vada mentitus reddet super aequore campum:
 Aut immota ferens in tergus membra latiusve,
 Non onerabit aquas, summisque accumbet in undis,
 Pendebitque

Vulg. v. 421. VIRES SUMIT. 423. NUNC. 424. ET—MERSUS. 425. DEDUCET—
 FURTIVO. 426. PASSIMQUE. 427. AEQUORA. 428. LATUSQUE.

Inque chori ludunt speciem, lascivaque iac-
 tant

Corpora, et acceptum patulis mare naribus
 efflant.

Seneca Agamem. 452. de Delphine;

Tyrrhenus omni piscis exsultat freto,

Agitatque gyros, et comes lateri adnatat.

Sic codex Mediceus; ceteri Agitque gyros.

V. 423. NUNC ALTERNA FERENS IN
 LENTOS BRACHIA TRACTUS ET PLAUSA
 RESONABIT AQUA. Aut feret legendum e-
 rat, aut et supervacuum est. Sed vetusti om-
 nes pro nunc habet hinc. Repone,

Hic alterna ferens in lentos brachia tractus

NUNC PLAUSA RESONABIT AQUA; NUNC, &c.

Statius Silv. i. 3.

vitreasque natatu

Plaudit aquas.

V. 424. NUNC AEQUORE MERSUS, DE-
 DUCET PALMAS, FURTIVO REMUS IN
 IPSO. Posteriores pro spurio habet Scaliger:
 sed perperam. Libri veteres mersas; pro de-
 ducet, Vossianus dicutet. Repone,

nunc aequore MERSAS

DIDUCET palmas, FURTIVUS remus in
 ipso.

Diducere palmas est natantis, ut alas volantis;

non deducere: furtivus in seipso remus, ut apud
 Musaeum Leander,

Αἰὼς ἐὼν ἐρέτης, αἰὼς-ολος, αἰὼμαλος
 νῆος.

Et Ovidium, Heroid. xviii, 148.

Idem navigium, navita, vector ero.

et ibidem, 215.

Cum patietur hiems, remis ego corporis
 utar.

Vossius ad Catullum, portuno remus in ipso;
 non potuit infelicius.

V. 426. NUNC IN AQUAS RECTUS VE-
 NIET, PASSIMQUE NATABIT. Quorsum
 illud passim? quid hoc ad erectam natationem?
 Vetusti quattuor, passumque. Repone,

Nunc in aquas rectus veniet, PASSUQUE
 natabit;

Et vada mentitus, reddet super AEQUORE
 campum:

Ita aequore natabit, ac si passu super terram
 incederet. Mentitus vada, quasi fundum pe-
 dibus tangeret. Aequore pro aequora etiam
 Reinesius.

V. 428. AUT IMMOTA FERENS IN TER-
 GUS MEMBRA LATUSQUE. Immo LA-
 TUSVE.

Pendebitque super ; totus sine remige velum est . 430
 Illis in ponto iucundum est quaerere pontum ,
 Corporaque immergunt undis , ipsumque sub antris
 Nerea , et aequoreas conantur visere nymphas ;
 Exportantque maris praedas , et rapta profundo
 Naufragia , atque imas avidi scrutantur arenas . 435
 Par ex diverso studium sociatur utrumque
 In genus , aque uno digestum semine surgit .
 Adnumeres etiam illa licet cognata per artem
 Corpora , quae valido saliant excussa petauro ,
 Alternosque cient motus : delatus et ille 440
 Huc iacet , atque huius casu suspenditur ille .
 Membrane , per flammis orbisque emissa flagrantem ,
 Molliter ut liquidis per humum ponuntur in undis .

Delphinumque

Vulg. v. 430. TUTUS—VOTUM. 432. QUI MERGUNT. 436. STUDET ET.

437. ATQUE. 438. AD NUMEROS—ILLE CIET. 440. ELATUS.

441. NUNC. 442. MEMBRAQUE.

V. 430. PENDEBITQUE SUPER TUTUS
 SINE REMIGE. VOTUM EST ILLIS IN
 PONTO, IUCUNDUM EST QUAERERE PON-
 TUM. *Votum est in ponto ; et iucundum est
 pontum quaerere*, post tot descriptiones, frigida
 et putida sunt. Gemblacensis *tutum non tutus*.
 Lipsiensis et Vossianus *totum*. Gronovius Ob-
 serv. ii, 11. sic legit,

Pendebitque super tutum sine remige ; pontum.
 Vossius ad Catullum,

Pendebitque super totum sine remige pontum.
 Sed vetusti omnes habent *votum est* : et utrum-
 que versum in idem verbum definere, nullo
 modo ferendum est. Repone et distingue,

*Pendebitque super ; TOTUS sine remige VE-
 LUM est.*

Illis in ponto iucundum est quaerere pontum.
*Pendebit super aquas immotis membris ; ergo
 non remigat, sed velificat tantum.* Ut supra
 versu 425. erat remus furtivus ; ita nunc con-
 tra, diverso natandi modo, velum est sine re-
 mo. Ovid. Trist. i, 9.

*Sive opus est velis : minimam bene currit ad
 auram.*

Sive opus est remo : remige carpit iter.

et v, 14.

Vela damus, quamvis remige puppis eat.
 Seneca Thyeste, 438.

*Sic concitatam remige et velo ratem
 Aestus, resistens remigi et velo, refert.*
Quaerere pontum in ponto, sequentia satis expli-
 cant. Non contenti summo aequore, in imum
 se immergunt. *Illis opponitur hic versu 423.*
Hic natator, illis urinatoribus.

V. 432. CORPORA QUI MERGUNT UN-
 DIS. Repone cum Vossiano,
CORPORAQUE IMMERGUNT undis.

V. 436. PAR EX DIVERSO STUDET, ET
 SOCIATUR UTRUMQUE IN GENUS, AT-
 QUE UNO DIGESTUM SEMINE SURGIT.
 Pro *par* veteres omnes *pars* ; pro *studet et*
 Venetus *studuit*, Vossianus *studium*. Repone,
*Par ex diverso STUDIUM sociatur utrum-
 que*

In genus, AQUE uno digestum semine surgit.
 Descripserat primum *natatores*, deinde *urina-
 tores* : de utrisque nunc dicit, *Par ex diverso
 studium*, hoc est, simile sed non idem studium,
*sociari in genus utrumque tam horum, quam
 illorum,*

Delphinumque suo per inane imitantia motu
Et viduata volant pennis, et in aëre ludunt. 445

At si deficient artes, remanebit in illis
Materies tamen apta. dabit natura vigorem,
Atque alacres cursus, campoque volantia membra.

Sed regione means Cepheus humentis aquari
Non dabit in lufum mores. facit ora severa: 450

Frontes ac vultus componit pondere mentis.
Pascentur curis, veterumque exempla revolvent
Semper, et antiqui laudabunt verba Catonis,
Tutorisve supercilium, patruive rigorem.

Componet teneros etiam qui nutriat annos, 455
Et dominum dominus pretextae lege sequatur,
Quodque agit, id credat, stupefactus imagine iuris.

Quinetiam

Vulg. v. 457. AGET—CREDES—VERI.

illorum, et ab uno semine digestum surgere.
Digestum in duas partes; ut Ovidius Heroid.
ix, 91.

*Prodigiumque triplex, armenti dives Iberi
Geryones; quamvis in tribus unus erat.*

Inque canes totidem trunco digestus ab uno
Cerberus, implicitis angue minante comis.
et Met. ix, 773.

et *septem* digestum in cornua Nilum.
Hoc vult, ex urinatoribus facile natatores fieri,
et ex natatoribus urinatores.

V. 438. AD NUMEROS ETIAM ILLE CIET
COGNATA PER ARTEM CORPORA. *Ille*
ciet, Delphinus scilicet, a Scaligero est. Sed
quid est *Ad numeros ciere*? Hoc tacet. Lipsi-
ensis et Vossianus *ulla licet*: Gemblacensis cum
recentioribus *illa licet*. Egregia est Reinesii
emendatio,

AD NUMEROS ETIAM ILLA LICET cognata
per artem

Corpora.

His natatoribus et urinatoribus *adnumeros* li-
cet, adiungere poteris, ob artis cognationem
petauristas et cursores.

V. 440. ELATUS ET ILLE NUNC IACET
ATQUE HUIUS CASU SUSPENDITUR
ILLE. *Delatus* libri universi: pro nunc Vos-
sianus *hunc*, Gemblacensis *huc*. Repone,
DELATUS et ille

HUC iacet, atque huius casu suspenditur ille.
Huc delatus. Aliud agebat vir magnus, cum
elatus reponeret. Quomodo enim *elatus iacet*?
Hoc αὐτὸς αἶον.

V. 442. MEMBRAQUE. Immo MEM-
BRAVE cum vetustis. Diversorum hoc arti-
ficum, non eorundem.

V. 457. QUODQUE AGET, ID CREDES,
STUPEFACTUS IMAGINE VERI. Hunc
versum ex suo loco, quem in membranis et
nunc in hac editione servat, removerat Scali-
ger ultra versum 485, et insuper interpolave-
rat. Sic enim libri veteres;

*Quodque agit, id credat, stupefactus imagine
iuris.*

Agit Gemblacensis, ceteri *agat*. Repone,
*Quodque AGIT id CREDAT, stupefactus
imagine IURIS.*

Recte

Quinetiam tragico praestabunt verba cothurno ,
 Cuius erit quamquam in chartis stilius ipse cruentus .
 Nec minus et scelerum facie , rerumque tumultu 460
 Gaudebunt : vivi bustum memorare sepulchri ,
 Ructantemque patrem natos , solemque reversum ,
 Et caecum sine luce diem : Thebana iuvabit
 Dicere bella uteri , mixtumque in fratre parentem :
 Quin et Medae natos , fratremque , patremque : 465
 Hinc vestes , flammam illinc pro munere missas ,
 Aëriamque fugam , iunctosque in curribus angues .
 Mille alias rerum species in carmina ducent .

Forfitan

Vulg. v. 461. ATRI LUCTUM. 463. SOLE. 465. QUAERERE. 467. VECTOS-
 QUE EX IGNIBUS ANNOS. 468. CARMINE.

Recte hoc explicat Gronovius Observ. ii, 11. Componet Cepheus paedagogum, qui dominus, iussu heri maioris dominus constitutus, sequatur dominum, herilem filium, herum minorem; et interim credat se revera dominum sui domini esse, superbiens imagine iuris, sibi tantum pro tempore commissi.

V. 461. GAUDEBUNT, ATRI LUCTUM MEMORARE SEPULCHRI. Quis iste *luctus atri sepulchri*? Antigonaë, inquit, apud Sophoclem. O pauperis venae poetam; si non aliis verbis Antigonen monstrare potuit, quam quae alii cuicumque funeri aequè convenient. Pro *atri luctum* Gemblacensis et Lipsiensis *atri luxum*; Vossianus *aure luxum*. Repone, *Gaudebunt VIVI BUSTUM memorare sepulchri*.

Thyesten intelligit; ut et sequentia probant. *Bustum vivi sepulchri*, ἐμψυχος τάφος. Lucetius v, 991.

Viva videns vivo sepeliri corpora busto.

Ovid. Met. vi, 665. de Tereo:

Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati.

Statius Theb. vii, 20.

offensaque sedent ad busta sepulchri.

ubi MS. Regius *iusta*.

V. 462. SOLEMQUE REVERSUM, ET

CAECUM SINE SOLE DIEM. Haec inepta sunt. Repone,

noctemque reversam,
Et caecum sine sole diem.
 vel potius, *solemque reversum,*
Et caecum sine LUCE diem.
Luce et sole saepe permutantur.

V. 463. THEBANA IUVA BIT DICERE BELLA UTERI. Statius Theb. xi, 408. de re eadem,

Stat consanguineum campo scelus, unius ingens
Bellum uteri.

V. 465. QUAERERE MEDEAE NATOS FRATREMQUE PATREMQUE. Quorsum illud *Quaerere*? Ex persona Iasonis, inquit Scaliger, *interfectos a Medea natos quaerentis et desiderantis*. Esto hoc Iasonis: at cuius est quaerere Absyrtum fratrem, et patrem Aeaetam. An et hoc Iasonis? Lipsiensis et Vossianus *Quere tunc Medae natos*. Repone,

QUINET Medae natos fratremque patremque.
Quin et iuvabit dicere Medae natos.

V. 467. AERIAMQUE FUGAM, VECTOSQUE EX IGNIBUS ANNOS. Reinesius mavult, *tractosque*. Huetius, *vectosque ex ignibus angues*. Nam conflagrante, inquit, Creontis

Forſitan ipſe etiam Cepheus referetur in actus.
 At ſi quis ſtudio ſcribendi mitior ibit, 470
 Comica componet laetis ſpectacula ludis.
 Ardentes iuvenes, raptasque in amore puellas,
 Eluſosque ſenes, agilesque per omnia ſervos,
 Quis in cuncta ſuam produxit ſaecula vitam
 Doct̃or in urbe ſua linguae ſub flore Menander, 475
 Qui vitae oſtendit vitam, chartisque ſacravit.
 Et, ſi tanta operum vires commenta negarint,
 Externis tamen aptus erit nunc voce poëtis,
 Nunc tacito geſtu; referetque affectibus ora,

Et

Vulg. v. 469. GESTUS. 479. SATURO.

ontis regia, Medea fugit. Atqui ipſa non tum
 erat in domo Creontis. Pro *veſtos* Gembla-
 cenſis et Lipſienſis *neſtos*; Voſſianus *noſtos*.
 Repono,

*Aëriamque fugam, iunctosque in cur-
 ribus angues.*

Ovid. Faſt. iv, 497, de Cerere;

fraenatos curribus angues

Iungit.

V. 468. IN CARMINE DUCENT. Immo
 in CARMINA; ut et Huetius.

V. 469. FORSITAN IPSE ETIAM GES-
 TUS REFERETUR IN ACTUS. Quid eſt
geſtus referetur in actus? Verba ſenſu vacua.
 Pro *geſtus* Voſſianus *ceſens*. Repone,

*Forſitan ipſe etiam CEPHEUS referetur in
 actus.*

Ipſe forſitan *Cepheus* erit dramatis argumen-
 tum. *Cepheus* perſona erat in fabula Andro-
 meda Sophoclis, Euripidis, Ennii, Accii.
Referetur in actus; ut Horatius, A. Poët.
 129.

Rectius Iliacum carmen deducis in actus

Quam ſi proferres ignota indiſtaque primus.

V. 475. DOCTOR IN URBE SUA. Gem-
 blacenſis *Doct̃or urbe ſua*. Lipſienſis et Voſ-

fianus *Doct̃ior orbe ſua*. Bene habet lectio re-
 cepta. *Doct̃or* eſt διδάσκαλος, poëta ipſe:
 unde *fabulam docere*, hoc eſt, componere.

V. 476. QUI VITAE OSTENDIT VITAM.
 Apollodorus Scaligero citatus;

ω Μένανδρε κ' Βίε,
 Πόλερος ἄρ' ὑμῶν πόλερον ἀπεμιμήσατο.

Martialis viii, 3.

At tu Romano lepidos ſale tinge libellos:

Agnoscat mores vita legatque ſuos.

Sententia igitur eſt, Menander, qui mores ſae-
 culi ſaeculo oſtendit.

V. 478. EXTERNIS TAMEN APTUS E-
 RIT NUNC VOCE POETIS, NUNC SATU-
 RO GESTU. Quid ſit *ſaturo geſtu*, laborat
 Scaliger expedire; ſed fruſtra. Libri veteres
heſternis; et *actus* non *aptus*. Pro *ſaturo*
 autem Gemblacenſis et Lipſienſis *tanto*, Voſ-
 ſianus *tacito*. Repone,

*Externis tamen aptus erit nunc voce poë-
 tis*

Nunc TACITO geſtu.

Voce, actor, quales Roſcius et Aefopus; *ta-
 cito geſtu*, pantomimus, quales Pylades et
 Bathyllus.

Et sua dicendo faciet ; solusque per omnes 480

Ibit personas , et turbam reddet in uno :

Aut magnos Heroas aget , scenisque togatas .

Omnis fortunae vultum per membra reducet ,

Aequabitque choros gestu , cogetque videre

Praesentem Troiam , Priamumque ante ora cadentem .

Nunc aquilae fidus referam , quae parte sinistra 486

Rorantis iuvenis , quem terris sustulit ipsa ,

Fertur , et extentis praedam circumvolat alis .

Fulmina missa refert , et caelo militat ales ,

Bis sextamque notat partem fluvialis aquari . 490

Illius in terris orientis tempore natus

Ad spolia et partas furget vel caede rapinas .

Cumque hominum dederit strages , dabit ille ferarum :

Nec pacem a bello , civem discernet ab hoste .

Ipsæ sibi lex est ; et , qua fert cumque voluntas , 495

Praecipitat vires : laus est contendere cuncta .

At si forte bonis accesserit impetus ausis ,

Improbilas fiet virtus . et condere bella ,

Et magnis patriam poterit decorare triumphis .

Et

Vulg. v. 497. ET SI. 499. ORNARE.

V. 482. AUT MAGNOS HEROAS AGET, SCENISQUE TOGATAS. Vetusti quattuor *togatus*. Versus spurius et barbarus; qui et mediam sententiam interruptit.

V. 493. CUMQUE HOMINUM DEDERIT. Versus, opinor, spurius, sententiam mediam interruptens.

V. 497. ET SI FORTE. Immo, AT SI FORTE.

V. 499. POTERIT ORNARE TRIUMPHIS. Vetusti codices *poterunt*. Repono,

Et magnis patriam poterit DECORARE triumphis.

Cicero : *Scipiones patriam spoliis triumphisque decorarunt.*

V. 510. AUREA PHOEBEISCERTANTIA LUMINA FLAMMIS, GEMMARUMQUE IULI RADIANTES LUCIBUS IGNES. Pro *Iuli* Gemblacensis *iub*; Vossianus *Gemmarumque abradientes*. Repono,

Aurea Phosbeis certantia CULMINA flammis,

Gemmarum IUBAR, radiantes lucibus ignes.

Seneca

Et quia non tractat volucris, sed suggerit, arma; 500

Immissosque refert ignes, et fulmina reddit;

Regis erit magnive ducis per bella minister,

Ingentesque suis praestabit viribus usus.

At cum Cassiope, bis denis partibus actis,

Aequorei iuvenis dextra de parte refurgit, 505

Artifices auri faciet; qui mille figuris

Vertere opus possint, caraeque acquirere dotem

Materiae, et lapidum vivos miscere colores.

Hinc augusta nitent sacratis munera templis,

Aurea Phoebeis certantia culmina flammis, 510

Gemmarumque iubar, radiantes lucibus ignes.

Hinc Pompeia manent veteris monimenta triumphi,

Et Mithridateos vultus induta tropaea.

Et quod erat regnum, pelagus fuit: una malorum

Non extincta lues, semperque recentia flammis. 515

Hinc lenocinium formae, cultusque repertus

Corporis, atque auro quaesita est gratia frontis,

Perque caput ducti lapides, per colla, manusque,

Et pedibus niveis fulserunt aurea vincla.

Quid

Vulg. v. 510. LUMINA. 511. IULI.

Seneca ad Helviam, c. x. *Maiores nostri, quorum tecta nondum auro fulgebant, quorum templa nondum gemmis nitebant.*

V. 513. ET MITHRIDATEOS VULTUS INDUTA TROPAEA. Hunc versum, qui in scriptis post versum 509 venit, huc reduxi; sententia praecipiente: nam tropaea vultu Mithridatis in Pompeii triumpho ferebantur.

V. 514. ET QUOD ERAT REGNUM PELAGUS FUIT, UNA MALORUM. NON EX-
TINCTA LUES SEMPERQUE RECENTIA

FLAMMIS. Hos versus monstrosos vocat Scaliger, nec voluit attingere. Interpolatoris esse credo, et de Mithridate accipiendos.

Cui quod erat regnum pelagus fuit: una malorum

Non extincta lues, semperque recentior annis. Pelagus, quia Mithridates rex Ponti. Cetera explicabit Justinus xxxvii, 1. Cum eum (Mithridaten) Sylla, Lucullus, ceterique, in summa Cn. Pompeius, ita vicerint; ut maior clariorque in restaurando bello resurgeret, damnisque suis terribilior redderetur.

P p

N

Quid potius matrona velit tractare creatos, 520
 Quam factum revocare suos quod possit ad usus?
 Ac ne materies tali sub munere defit,
 Quaerere sub terris aurum, furtoque latentem
 Naturam eruere omnem, orbemque invertere praedae
 Imperat, et glebas inter deprendere gazam, 525
 Invitamque novo tandem producere caelo.
 Ille etiam fulvas avidus numerabit arenas,
 Perfundetque novo stillantia litora ponto,
 Magnaque ramentis faciet momenta minutis.
Protulit, ut legeret census spumantis in aurum, 530
Et perlucentes cuperet prensare lapillos.
 Vorticibus mediis oculos immittet avaros.
 Et coquet argenti glebas, venamque latentem

Eruet,

Vulg. v. 528. STELLANTIA. 529. PARVAQUE.

V. 520. QUID POTIUS MATRONA VELIT TRACTARE CREATOS, QUAM FACTUM REVOCARE SUOS QUOD POSSIT AD USUS? Et hos pro spuris habet Scaliger; ex quibus nemo bonam sententiam eruerit. Est αἰσιολογία, cur Cassiope aurifices creet. Quid potius Cassiope, ipsa matrona, tractare velit suo fidere creatos, quam quod suos ad usus, ad lenocinia formae revocare possit.

V. 528. PERFUNDETQUE NOVO STELLANTIA LITORA PONTO. Vetusti omnes STILLANTIA; quod verum esse antithesis probat. Novo ponto perfundet litora, adhuc vetere stillantia.

V. 529. PARVAQUE RAMENTIS FACIET MOMENTA MINUTIS. An parva momenta ex ramentis auri? Immo MAGNA: quod et antithesis postulat: magna emolumenta ex minutis ramentis. Noster ii, 448.

Hinc quoque magna tibi venient momenta futuri.

V. 530. PROTULIT UT LEGERET CEN-

SUS SPUMANTIS IN AURUM, ET PERLUCENTES CUPERET PRENSARE LAPILLOS. Et hi spurii videntur.

V. 535. ET FACTI. Gemblacensis at. Recte Vossianus AUT.

V. 536. MUTABIT IN USUS. Vetusti quattuor AD USUS.

V. 537. FINGIT. Gemblacensis et Lipsiensis FINGET.

V. 542. TIMUIT CUM NAUFRAGA TELLUS. Hoc a Scaligero est: Libri universi: *timuit naufragia tellus*. Atqui *naufragia* secundam corripit. Nec tamen viri magni coniecturae accedimus: nimis enim *fero timet tellus*, cum iam *naufraga* est: neque *naufraga* esse potuit, nisi prius, ut Delos, erratica fuerit, et mari innaverit. Quae autem tellus? nisi hanc nomine suo dixeris, *tellus*, quod hic absurdum, erit totus terrarum orbis. Poteris reponere,

Incubuit pontus: timuit Cepheia tellus.

ut

Eruet, et filicem rivo saliente liquabit.

Aut facti mercator erit per utrumque metalli, 535

Alterum et alterius semper mutabit ad usus.

Talia Cassiope nascentum pectora finget.

Andromedae sequitur fidus, quae, piscibus ortis

Bis sex in partes, caelo venit aurea dextro.

Hanc quondam poenae dirorum culpa parentum 540

Prodidit, infestus totis cum finibus omnis

Incubuit pontus, timuit Maurusia tellus.

Proposita est merces, vefano dedere ponto

Andromedan, teneros ut bellua manderet artus.

Hic Hymenaeus erat: solataque publica damna 545

Privatis lacrimis ornatur victima poenae,

Induiturque finis non haec ad vota paratos,

Virginis

Vulg. v. 535. ET. 536. IN. 537. FINGIT. 542. CUM NAUFRAGA. 545. SOLA-
QUE IN. 546. PRO NATIS LACRIMANS—POENA. 547. IN.

ut Ovid. Met. iv, 668, de Perseo;

*Gentibus innumeris circumque infraque re-
lictis,*

Aethiopum populos Cepheia conspicit arva.

Sed placet magis, quod a codicum lectione
naufragia propius abest,

*Incubuit pontus: timuit MAURUSIA tel-
lus.*

Sic infra 585.

*sonat undique Syrtis,
Atque ipsi metuunt montes scopulique ruen-
tem.*

Mauri autem Syrtis accolae. Horat. Carm.
ii, vi, 3.

*Barbaras Syrtes, ubi Maura semper
Aestuat unda.*

Claud. ii, Stil. 278.

*Namque feras aliis tellus Maurusia donum
Praebuit: huic soli debet, ceu victa, tri-
butum.*

V. 545. HIC HYMENAEUS ERAT: SO-
LAQUE IN PUBLICA DAMNA PRO NATIS

LACRIMANS ORNATUR VICTIMA POE-
NA. Si non est mendum, inquit vir magnus,
dum haec explicare conatur. Huetius legit,
Pro cunctis lacrimans. Sed uterque illud prae-
terit, *solâ poenâ ornatur:* quod quid sibi ve-
lit, ne Oedipus quidem coniecit. Gem-
blacensis *solâque publica;* non habet in. Pri-
matibus habet Venetus, non *pro natis:* Vossianus
vero *privatis.* Ex his vestigiis repono,

*Hic hymenaeus erat: SOLATAQUE publi-
ca damna*

PRIVATIS LACRIMIS ornatur victima
POENAE.

Solabatur Andromede damna publica privatis
suis lacrimis: quippe ob salutem patriae ex-
posita. Poena est ipsa bellua; ut mox versu
591.

*Adnantemque tibi poenam pelagusque feren-
tem.*

V. 547. NON HAEC IN VOTA PARATOS.
Vetusti quattuor *ad vota.*

Virginis et vivae rapitur sine funere funus.
 Ac simul infesti ventum est ad litora ponti,
 Mollia per duras panduntur brachia cautes: 550
Astrinxere pedes scopulis, iniectaque vincla,
 Et cruce virginea moritura puella pependit.
 Servatur tamen in poena cultusque pudorque.
 Supplicia ipsa decent. nivea cervice reclinis
 Molliter ipsa, suae custos est ipsa figurae. 555
 Defluxere sinus humeris, fugitque lacertos
 Vestis, et effusi scapulis lufere capilli.
 Te circum Alcyones pennis planxere volantes,
 Fleveruntque tuos miserando carmine casus,
 Et tibi contextas umbram fecere per alas. 560
 Ad tua sustinuit fluctus spectacula pontus,
 Assuetasque sibi desiit perfundere ripas.
 Extulit et liquido Nereis ab aequore vultus;
 Et casus miserata tuos roravit et undas.
 Ipsa levi flatu refovens pendentia membra 565
 Aura

Vulg. v. 549. AT. 553. VULTUSQUE. 555. SOLA. 557. SCOPULIS
 HAESERE. 563. VULTUM.

V. 549. AT SIMUL INFESTI. Libri veteres AC simul.

V. 551. ASTRINXERE PEDES SCOPULIS, INIECTAQUE VINCLA. Versus spurius et infusus; *cautes* et mox *scopuli*; *astrinxere* et postea *vincla*. Hoc sublato nitidiora sunt reliqua.

V. 553. SERVATUR TAMEN IN POENA VULTUSQUE PUDORQUE. Quomodo vultus servatur, qui lacrimis opplebatur. Repone,

Servatur tamen in poena CULTUSQUE pudorque.

Curatum est, ne a partibus, quas viris videre non fas est, vestis diffunderet. Ovid Met. xiii, 480. de Polyxena;

Tum quoque cura fuit partes velare tegendas,
Cum caderet, castique decus servare pudoris.

V. 554. NIVEA CERVICE RECLINIS, MOLLITER IPSA SUAE CUSTOS EST SOLA FIGURAE. Vetusti quattuor, pro *sola* habent *ipsa*. Recte,
ipsa suae custos est IPSA figurae.
Ipsa multo mollius suaviusque quam *sola*.

V. 556. FUGITQUE LACERTOS VESTIS, ET EFFUSI SCOPULIS HAESERE CAPILLI. Cur *scopulis capilli haeserint*, causa nulla est, nisi cum inlucie ipsius virginis iuncta. Quomodo vero *haeserunt*, et tamen *effusi*?
Scopulis

Aura per extremas resonavit flebile rupes .
 Tandem Gorgonei victorem Persea monstri
 Felix illa dies redeuntem ad litora duxit .
 Isque , ubi pendentem vidit de rupe puellam ,
 Dirigit , facies quem non stupefecerat hostis : 570
 Vixque manu spolium tenuit : victorque Medusae
 Victus in Andromeda est . iam cautibus invidet ipsis ,
 Felicesque vocat , teneant quae membra , catenas .
 At postquam poenae causam cognovit ab ipsa ,
 Destinat in thalamos per bellum vadere ponti , 575
 Altera si Gorgo veniat , non territus ire .
 Concitat aërios cursus , flentesque parentes
 Promissu vitae recreat , pactusque maritum
 Ad litus remeat . gravidus iam surgere pontus
 Coeperat , et longo fugiebant agmine fluctus 580
 Impellentis onus monstri . caput eminent undas
 Scandentis , pelagusque vomit . circumsonat aequor
 Dentibus , inque ipso rapidum mare navigat ore .

Hinc

Vulg. v. 570. FACIE. 582. SCIDENTIS—MOVET.

Scopulis a Scaligero est ; libri universi *scapulis*. Repone,

fugitque lacertos
Vestis, et effusi SCAPULIS LUSERE capilli.
Effusi scapulis sive humeris, *cervice*. Seneca
 Apocolocyntosi de Nerone;

flagrat nitidus fulgore remisso
Vultus, et effuso cervix formosa capillo.
 Ovid. Met. vi, 167.

movensque decoro
Cum capite immixtos humerum per utrum-
 que capillos.

et iv, 672. de hac ipsa re ;

nisi quod levis aura capillos
 Moverat, et trepido manabant lumina fletu,
 Marmoreum ratus esset opus.
 Capilli *ludere*, ut Virgilius Aen. xi, 497.
luduntque iubae per colla, per armos.

V. 563. AB AEQUORE VULTUM. Vossianus *vultu*. Gemblacensis recte VULTUS.

V. 571. DIRIGUIT FACIE, QUEM NON STUPEFECERAT HOSTIS. *Dirigit* facie ; cuius ? Suave facie an Andromedae ? *Dirigit* semper absolute venit. Repone,

Dirigit, FACIES quem non stupefecerat hostis.

Quem *facies Medusae*, quae in saxa vertebra omnia, non stupefecerat.

V. 576. ALTERA SI GORGO VENIAT
 Sic codices : ut Graeci Γοργώ, γοργῶς.

V. 582. SCANDENTIS PELAGUSQUE MOVET. At *movere pelagus* leve est ; cum iam *fluctus* onus impellentis longo agmine fugissent. Vossianus *movit*. Repone,

caput

Hinc vasti surgunt immensis torquibus orbes,
 Tergaque confumunt pelagus. sonat undique Syrtis,
 Atque ipsi metuunt montes, scopulique ruentem. 586
 Infelix virgo, quamvis sub vindice tanto,
 Quae tua tunc fuerat facies? quam fugit in auras
 Spiritus? ut toto caruerunt sanguine membra?
 Cum tua fata cavis e rupibus ipsa videres, 590
 Adnantemque tibi poenam, pelagusque ferentem,
 Quantula praeda maris? plausis hic subvolat alis
 Perseus, et caelo pendens sic fertur in hostem,
 Gorgoneo tinctum defigens sanguine ferrum.
 Illa subit contra, versamque a gurgite frontem 595
 Erigit, et tortis innitens orbibus alte

Emicat,

Vulg. v. 584. VASTIS URGENT IMMENSI. 592. SED PENNIS—ALTE. 593. IACULATUR. 595. ASSURGENS CONVERSAQUE.

caput eminent undas

SCANDENTIS, *pelagusque vomit.*

Scandentis, non scindentis. Si enim *eminent*, quomodo aquas *scindit*? Ovid. Met. xv, 513. de tauro marino Hippolyti;

*Pectoribusque tenus molles erectus in auras
 Naribus et patulo partem maris evomit ore.*

V. 584. HINC VASTIS URGENT IMMENSI TORQUIBUS ORBES. Libri omnes *immemis*. Vossianus insuper, *Hinc nasci surgent*. Repone,

Hinc VASTI SURGUNT IMMENSIS torquibus orbes.

V. 585. SONAT UNDIQUE SYRTIS. Sic libri recentiores: sed veteres *fortis*. Vossianus *fortus*. Unde Vossius ad Catullum legit,

sonat undique Phorcys.

Phorcys, ait, *poëtice pro mari*. Syrtis nihil ad oceanum. Atqui recte Syrtis: res enim agitur in Mauritania.

V. 592. SED PENNIS SUBVOLAT ALTE PERSEUS. Sic recentiores codices: sed vetusti aliter. Gemblacensis, *quantis hic subvolat undis*. Ceteri tres, *quantis hic subvolat alis*. Repone,

Quantula praeda maris? PLAUSIS HIC subvolat ALIS.

Propius ad receptam lectionem, *quassis*; ut Gratius Halieut. versu 8.

Concussisque levis pennis sic evolat ales.

Sed *plausis* ab auctore est. Virgilius Aen. v, 515.

*Iam vacuo laetam caelo speculatus, et alis
 Plaudentem nigra figit sub nube columbam.*

Ovid. Met. xiv, 507.

numerusque ex agmine maior

Subvolat, et plausis remos circumvolat alis.

V. 593. ET CAELO PENDENS IACULATUR IN HOSTEM. Mendosum est *τὸ iaculatur*: sola enim harpe, sive ense falcato, utebatur in pugna; quam e manu dextra non dimittebat. Quid quod *iaculatus* quinto abhinc versu iterum habemus. Repono,

et caelo pendens SIC FERTUR in hostem.

Virgilius Georg. iii, 236.

Signa movet, praecepsque oblitum fertur in hostem. et, Aen. ii, 511.

densos fertur moriturus in hostes.

V.

Emicat, ac toto sublimis corpore fertur.
 Sed quantum illa subit, seque eiacula profundo est,
 Is tantum revolat, laxumque per aethera ludit.
Perseus, et Ceti subeuntis verberat ora. 600
 Nec cedit tamen illa viro, sed faevit in auras
 Morfibus, et vani crepitant sine vulnere dentes.
 Efflat et in caelum pelagus, mergitque volantem
 Sanguineis undis, pontumque extollit in astra.
 Spectabat pugnam pugnandi causa puella; 605
 Iamque oblita sui, metuit pro vindice tali
 Suspirans, animoque magis quam corpore pendet.
 Tandem confossis subsedit bellua membris,
 Plena maris, summasque iterum remeavit ad undas,
 Et

Vulg. v. 598. SEMPER IACULATA profundo. 599. IN. 609. summas
 ITERUMQUE RENAVIT.

V. 595. ILLA SUBIT CONTRA ASSURGENS, CONVERSAQUE FRONTEM ERIGIT. Mirum quantum ab hac recentiorum codicum lectione variant vetusti. Gemblacensis et Lipsiensis,

Illa subit contra versa que assurgit a fonte.
 Vossianus,

Illa subit contra versa que a gurgite fonte.
 Unde liquida est emendatio,

Illa subit contra, VERSAMQUE A GURGITE frontem
 Erigit.

V. 598. SED QUANTUM ILLA SUBIT SEMPER IACULATA PROFUNDO, INTANTUM REVOLAT LAXUMQUE PER AERA LUDIT. Illud *semper* ignave et infulse: et *iacula* absolute quid hic facit? quibus iaculis usa est bellua. Rectius Gronovius Observ. ii, 11. *semet iacula*. Repone,

Sed quantum illa subit, SEQUE EIACULATA profundo EST,

Is tantum revolat, laxumque per aethera ludit.

Plin. Hist. x, 54. *Aliquae avium eiaculantur sese in sublime.* Ovid. Met. vi, 259.

Expulit hanc sanguis, seque eiaculatus in altum
Emicat.

V. 600. PERSEUS, ET CETI SUBEUNTIS VERBERAT ORA. Versus irreptitius. *Sed quantum illa subit*; et mox, *Nec cedit tamen illa viro*: inter haec feminina masculinum *ceti* intervenire non debet. Addidit hunc versum interpolator; postquam *is tantum* mutatum erat in *in tantum*. Tum enim *revolat* opus habebat nominativo *Perseus*.

V. 609. SUMMAS ITERUMQUE RENAVIT AD UNIDAS. Illud *que* vitiose hic locatur. Gemblacensis *summasque iterum renavit*. Lipsiensis et Vossianus, *summasque iterum regnavit*. Repone cum Veneto,
summasque iterum REMEAVIT ad undas.
 ut supra versu 579,

Ad litus remeat.

pactusque maritum

V.

Et magnum vasto contexit corpore pontum , 610
 Tunc quoque terribilis , nec virginis ore videnda .
 Perfundit liquido Perseus in marmore corpus ,
 Maior et ex undis ad cautes provolat altas ,
 Solvitque haerentem vinclis de rupe puellam ,
 Desponsam pugna , nupturam dote mariti . 615
 Hic dedit Andromedae caelum , stellisque sacrauit ,
 Mercedem tanti belli , quo concidit ipsa
 Gorgone non levius monstrum , pelagusque levavit .
 Quisquis in Andromedae surgentis tempora ponto
 Nascitur , immitis veniet , poenaeque minister , 620
 Carceris et duri custos , quo stante superbo
 Prostratae iaceant miserorum in limine matres ,
 Pernoctesque

Vulg. v. 612. PERFUDIT. 613. PERVOLAT. 617. CONDIDIT. 619. TEMPORE.
 621. SUPERBAE.

V. 612. PERFUDIT LIQUIDO. Immo
 PERFUNDIT cum Vossiano: ut mox *Provo-*
lat-

V. 613. PERVOLAT. Inepte. Repone,
 PROVOLAT.

V. 617. QUO CONDIDIT IPSA GOR-
 GONE NON LEVIUS MONSTRUM. *Condere*
monstrum, ait Scaliger, *ut condere bellum,*
lustrum, diem; est finire. Immo repone,
 quo CONDIDIT ipsa

Gorgone non levius monstrum.

Virgilius Aen. xi, 245.

Contigimusque manum, qua concidit Ilia
tellus.

Ovidius Fast. iii, 550.

Ipsa sua Dido concidit usa manu.

V. 619. QUISQUIS IN ANDROMEDAE
 SURGENTIS TEMPORE PONTO NASCI-
 TUR. Repone ex Gemblacensi, Lipsiensi et
 Veneto, *surgentis tempora ponto.*
 Nascitur in tempora Andromedae ponto sur-
 gentis.

V. 621. QUO STANTE SUPERBAE PRO-
 STRATAE IACEANT. Immo SUPERBO.

V. 625. CARNIFICISQUE VENIT MOR-
 TEM DUCENTIS IMAGO. *Mortem ducentis,*
Argute, inquit Scaliger. Nihil minus. Gem-
 blacensis *vincentis*: Lipsiensi et Vossianus
vindentis. Repone,

Carnificisque venit mortem VIDENTIS
imago.

Probat quod mox sequitur,
Supplicium vectigal erit.

V. 626. ACCENSISQUE ROGIS ET STRIC-
 TA SAEPE SECURI. Unde ablativus hic
 casus regatur, frustra quaeras. Libri omnes,
Accensosque rogos. Illud vero *saepe* quid hic
 facit? Repone,

ACCENSOSQUE ROGOS, et TINCTAS
 CAEDE SECURES.

Horatius Carm. iii, xxiii, 12.

Victima pontificum securim

Cervice tinguet.

Tinctas caede, idem quod sanguine, cruore.
 Ovid. Pont. ii, ix, 56.

Sumere, et hostili tingere caele manu.

V.

Pernoctesque patres cupiant extrema fuorum
 Oscula, et in proprias animam transferre medullas :
 Carnificisque venit mortem vendentis imago, 625
 Accensosque rogos, et tinctas caede secures.
 Supplicium vectigal erit. qui denique posset
 Pendentem e scopulis ipsam spectare puellam :
 Interdum poenis innoxia corpora servat,
 Vincitorum dominus, fociusque in parte catenae. 630
 Piscibus exortis, cum pars vicesima prima
 Signabit terrae limen, fulgebit et orbi ;
 Aërius nascetur equus caeloque volabit,
 Velocesque dabit sub tali tempore partus,
 Omne per officium vigilantia corda ferentes. 635
 Hic

Vulg. v. 625. DUCENTIS. 626. ACCENSISQUE ROGIS ET STRICTA SAEPE SECURI.
 627. POSSIT. 632. SIGNATOR TERRAE LUMEN. 635. COME—MEMBRA.

V. 627. QUI DENIQUE POSSIT. Immo
 POSSET cum Gemblacensi et Vossiano.

V. 629. INTERDUM POENIS INNOXIA
 CORPORA SERVAT, VINCITORUM DOMI-
 NUS, SOCIUSQUE IN PARTE CATENAE.
 Hi duo versus in libris scriptis ordinem inter
 se mutaverant. Nos sic, ut vides, posuimus,
 manifesto sententiae commodo.

V. 631. PISCIBUS EXORTIS CUM PARS
 VICESIMA PRIMA SIGNATOR TERRAE
 LUMEN FULGEBIT, ET ORBI AERIUS
 NASCETUR EQUUS. Pars xxi. piscium,
 lumen signator terrae, (appositive) fulgebit, et,
 statim, equus nascetur. Apage illud Signator
 lumen. Gemblacensis et Lipsiensis Signato ter-
 rae lumen; Vossianus Signavit terra limen.
 Repone et distingue,

Piscibus exortis, cum pars vicesima prima
 SIGNABIT TERRAE LIMEN, fulgebit et
 orbi ;

Aërius nascetur equus.

Signabit limen terrae, hoc est, stringet lineam
 horizontalem. Sic i, 581.

Proximus hunc ultra, brumalis nomine gau-
 dens,
 Ultima designat fugientis limina solis.

V. 635. COME PER OFFICIUM VIGI-
 LANTIA MEMBRA FERENTES. Gembla-
 censis, Lipsiensis, et Vossianus Come: Venetus
 Roma; recentiores, Omne. Repone,
 OMNE per officium vigilantia corda fe-
 rentes.

Omne officium; ut Claudian. Eutrop. i, 367.
 communiter omni

Fungitur officio, gaudetque potentia flecti.
 Vigilantia corda: nam certe vigilantia mem-
 bra nimis dure et audacter. Sic noster alibi,
 vigilantia mente, vigilantia sensu.

Supra v, 63.

Indelassato properantia corda vigore.
 Sic, martia corda, tremebunda corda, lepore
 tincta corda.

Silius viii, 210, de Annibale,

Anxia ducebat vigili suspiria corde.

Sic lego pro vulgata voce: non ut Heinsius
 nocte: res enim interdiu est acta.

Hic glomerabit equo gyros, dorsoque superbus

Ardua bella geret rector cum milite mixtus.

Hic stadium fraudare fide, poteritque videri

Mentitus passus, et campum tollere cursu.

Quamvis extremo citius revolaverit orbe 640

Nuntius extremum velox penetraverit orbem.

Vilibus ille etiam sanabit vulnera succis

Quadrupedum: et medicas herbas in membra ferorum

Noverit, humanos et quae nascentur ad usus.

Nixa genu species, et Graio nomine dicta 645

Engonasi,

Vulg. v. 638. NUNC STADIO—FIDEM. 639. MENTIRI—CAMPO—CURSUM.

641. VEL BIS. 643. ARTES—FERARUM.

V. 638. NUNC STADIO FRAUDARE FIDEM, POTERITQUE VIDERI MENTIRI PASSUS, ET CAMPO TOLLERE CURSUM. Haec mendosa sunt; *fraudare fidem* et *tollere cursum campo*; utrumque vitiose. Libri veteres, *Hic stadium*, et *mentitus*, et *campum cursu*. Repono,

HIC STADIUM FRAUDARE FIDE, poteritque videri

MENTITUS passus, et CAMPUM tollere CURSU.

Fraudare stadium fide; tam celeriter curret, ut stadium iusto brevius esse, et campus ipse tolli, videatur. Nemesianus Cyneget. versu 289.

ire viarum

Longa volunt, latumque fuga consumere campum.

Sic corripere campum; Virgilius, Aen. v, 145.

V. 640. QUAMVIS EXTREMO CITIUS REVOLAVERIT ORBE NUNTIUS, EXTREMUM VEL BIS PENETRAVERIT ORBEM. Haec portentosa sunt; callide tamen ab interpretibus dissimulata. Aut uterque spurius est, aut posterior sic refingendus. Pro *vel bis* Venetus *ve toris*; Vossianus, *velle bis*. Repono,

Nuntius extremum VELOX penetraverit orbem.

Claudianus, Prob. et Olyb. 174. [bem.]

Dixerat, et velox jam nuntius advolat ur-
Prior versus videri potest ex posteriore per variantes lectiones conflatus.

V. 643. QUADRUPEDUM: MEDICAS ARTES IN MEMBRA FERARUM NOVERIT. Cum dicit *nascentur*, herbas vult, non artes. Libri veteres, et *medicas*. Repono,

ET MEDICAS HERBAS IN MEMBRA FERARUM.

Statius Achill. i, 116, de Chirone;

nam tum labor unus inermi,

Nosse salutiferas dubiis animantibus herbas.

Vide supra v, 353.

Ille tenet medicas herbas ad membra ferorum. etiam Scaliger hic *ferorum*.

V. 646. ET GRAIO NOMINE DICTA ENGONASI INGENICLA NITENS SUB ORIGINE CONSTAT. Gen. blacensis,

Et comes inguicola vides sub origine constat.

Lipfensis,

Et comas inguicula vides sub origine constat.

Vossianus,

Et gonas ingui onlandos sub origine constat.

Ex his veteris et verae lectionis vestigiis nata est hodierna lectio. Scaliger tentabat,

Engonasi, ingenicla cui pes suffragine constat:

sed statim conjecturae pertaesus, desperabat.

Vossius ad Catullum hoc modo,

Engonasi, ingenicla claudens ab origine constat.

Claudens, inquit, est *claudicans*. Nimirum infirmo est talo, claudicatque haec coniectura.

Unde vero est, quod plerique quasi certam lectionem sumunt barbarum illud *ingenicla*? Nemo.

Engonasi, (ignota facies sub origine constat)
 Dextra per extremos attollit lumina pisces.
 Hinc fuga nascentum, dolus, insidiaeque creantur,
 Grassatorque venit media metuendus in urbe.
 Et si forte aliquas animis exsurget in artes, 650
 In praerupta dabit studium, vendetque periculo
 Ingenium. ac tenues ausus sine limite gressus
 Certa per extentos ponet vestigia funes;
 At caeli meditatus iter vestigia perdet
 Pene sua, et pendens populum suspendet ab ipso. 655

Laeva

Vulg. v. 646. INGENICLA NITENS. 650. ANIMO CONSURGET. 651. VINCETQUE.
 652. AUT. 653. PONIT. 654. ET. 655. ET PENE UT—SUSPENDIT.

mo vel ante vel praeter Firmicum *ingeniculus* dixit viii, 17; et vel ibi nescio an *in genibus* Firmicus scripserit, ut Graeci ἐν γόνασι. Certe apud Nostrum, qui priore versu dixerat *Nixa genu species*, ineptissimum fuerit *ingenicla* addere, quod idem est ac *genu nixa*. Sic et i, 322;

Nixa venit species genibus, sibi conscia causae.

Restituo tibi, quod ab auctore venerat,

Nixa genu species, et Graio nomine dicta

Engonasi (IGNOTA FACIES sub origine constat)

Dextra per extremos attollit lumina pisces.

Ut in libro primo dixerat, *sibi conscia causae*; nimirum quia nemo alius erat conscius; ita hic *ignota sub origine*. *Facies* tamen, inquit, *constat*. Omnes in asterismo consentiunt, iuvenem esse genibus nixum; licet, Arato duce, plerique causam se nescire fateantur. *Facies constat sub ignota origine*: sic de origine mundi disserens i, 147.

Sed facies quacumque tamen sub origine rerum

Convenit, et certo digestum est ordine corpus.

V. 650. ET SI FORTE ALIQUAS ANIMO CONSURGET IN ARTES. Vetus quatuor animus, et tres exsurget. Repono,

Et si forte aliquas ANIMIS EXSURGET in artes.

Virgilius Georg. iv, 132.

Regum aequabat opes animis. ita passim.

V. 651. VINCETQUE PERICLO INGENIUM. Venetus VENDETQUE: recte. Sic iv, 139.

Seque sua semper cupientia vendere laude.

V. 652. AUT TENUES AUSUS SINE LIMITE GRESSUS. Pro aut, vetusti quattuor habent AC.

V. 653. PONIT VESTIGIA. Immo PONET.

V. 654. ET CAELI MEDITATUS ITER VESTIGIA PERDET ET PENE UT PENDENS POPULUM SUSPENDIT AB IPSO. Vetus libri in mirifica lectione consentiunt,

Et pene ut pendens populum suspendet ab ipsa. Unde Scaliger *Et pene ut pendens*; Salmasius ad Vopiscum, *Per vacuum et pendens*; Vossius ad Catullum, *Et perna pendens*. Repono,

AT caeli meditatus iter vestigia perdet

PENE SUA, et pendens populum SUSPENDIT ab ipso.

Dum per extensum et directum funem incedit, certa vestigia ponit; at cum caeli iter meditatus, per laxum et erectum funem scandit, vestigia sua pene perdit.

Laeva sub extremis confurgunt fidera ceti
 Piscibus, Andromedam ponto caeloque sequentis.
 Hic trahit in pelagi caedes, et vulnera natos
 Squamigeri gregis: extentis laqueare profundum
 Retibus, et pontum vinclis arctare furentem; 660
 Et velut in laxo securas aequore phocas
 Carceribus claudunt raris, et compede nectunt;
 Incautosque trahunt macularum lumine thynnos.
 Nec cepisse fat est: luctantur rumpere nodos,
 Expectantque novas acies, ferroque necantur, 665
 Inficiturque suo permixtus sanguine pontus.
 Tum quoque, cum toto iacuerunt litore praedae,
 Altera fit caedis caedes: scinduntur in artus,
 Corpore et ex uno varius describitur usus.
 Illa datis melior succis pars, illa retentis. 670

Hinc

Vulg. v. 658. HOC. 660. ARMARE SEQUEM. 663. VIMINE. 664. CORPORA
 NODIS. 667. TOTUS. 669. CORPORA.

V. 658. HOC TRAHIT. Immo HIC; nempe cetus.

V. 660. ET PONTUM VINCLIS ARMARE SEQUEM. *Armare pontum sequentem vinclis quid sit nescio*, inquit Scaliger. At seire se existimabant Huetius, et ad Statii Silvas Gronovius: nempe *sequentem*, obsequentem, patientem pontum armare retibus contra pisces. Quid aliud est, si hoc non est, intelligendo nihil intelligere? Vetusti omnes non *sequentem*, sed *furentem*. Repone,

et pontum vinclis ARTARE FUREM.
 Et Scaliger quidem *artare*, sed *sequentem* male retinebat. Pontum furentem et indignantem vinculis coërcent. Ut *arta vincula* passim dicuntur; ita Lucanus v, 234.

Artatus rapido fervet qua gurgite pontus.

V. 663. INCAUTOSQUE TRAHUNT MACULARUM VIMINE THYNNOS. Quid est *vimen* macularum? *Textura*, inquit Scaliger. Qui hoc credibile fiet? Dixisset auctor, *nas-*

sarum vimine, non *macularum*: ut Silius v, 48. *piscator ad undas*,

Ore levem patulo texens de vimine *nassam*. Sed sententia hoc non recipit. Pro *vimine*, Gemblacensis *numine*; Lipsiensis et Vossianus *nomine*. Repone,

Incautosque trahunt macularum LUMINE thynnos.

Maculae sunt foramina et quasi fenestrae retis. Ad thynnorum igitur capturam, qui inter pisces praecipua magnitudine sunt, retia adhibentur grandibus maculis: quo fit ut thynni non sentiant aquas opacari vel se retibus includi.

V. 664. LUCTANTUR CORPORA NODIS. Repone,

luctantur RUMPERE NODOS.

Thynni luctantur rumpere retia. Sic Horatius Carm. i, i, 28.

Seu rupit teretes Marsus aper. plagas.

V. 667. PERMIXTUS SANGUINE PONTUS TOTUS, CUM TOTO, &c. Ponenda est

Hinc sanies pretiosa fluit, floremque cruoris
 Evomit, et mixto gustum sale temperat oris.
 Illa putris turba est. strages confunditur omnis,
 Permiscetque suas alterna in damna figuras,
 Communemque cibus usum, succumque ministrat. 675
 Aut cum caeruleo stetit ipsa fimillima ponto
 Squamigerum nubes, turbaque immobilis haeret,
 Excipitur vasta circumvallata sarena,
 Ingentesque lacus et Bacchi dolia complet,
 Humorisque vomit focias per mutua dotes; 680
 Et fluit in liquidam tabem resoluta medulla.
 Quinetiam magnas poterunt celebrare salinas,
 Et pontum coquere, et ponti secernere virus,
 Cum solidum certo distendunt margine campum,
 Adpelluntque suo deductum ex aequore fluctum, 685
 Claudendoque

Vulg. v. 676. AT. 677. TERRAEQUE. 680. HUMORESQUE VOMET SOCIA—DOTE.
 681. LIQUIDAS TABES—MEDULLAS.

est hic, inquit Huetius, τελεία σιγή. *Totus. cum toto.* Sane ponenda est, sed non post *totus*; ne sententiae commodum aucupantes versus elegantiam prorsus amittamus. Quid quod ineptum et absurdum est, *totum pontum thynnorum*, qui uno reti clauduntur, sanguine infici. Gemblacensis et Lipsiensis, *Totum cum toto*; Vossianus, *Totum quoque cum toto.* Repone et distingue,

Inficiturque suo permixtus sanguine pontus.

TUM QUOQUE, cum toto jacuerunt litore praedae,

Altera fit caedis caedes.

V. 668. SCINDUNTUR IN ARTUS CORPORA, ET EX UNO VARIUS DESCRIBITUR USUS. Sic quidem libri veteres: sed recentiores hic recte;

scinduntur in artus;

CORPORE et ex uno varius describitur usus. Si corpora legas; tunc constructio erit, *ex uno usu varius usus.* Prorsus absurde.

V. 676. AT CUM CAERULEO. Immo cum vetustis AUT.

V. 677. TERRAEQUE IMMOBILIS HAERET. Ineptum illud *terrae*: cui si haerent thynni, non possunt *circumvallari sarena*. Vetusti omnes *turbaeque*. Repone, *Squamigerum nubes, TURBAQUE immobilis haeret.*

Immobilis prae turba.

V. 680. HUMORESQUE VOMET SOCIA PER MUTUA DOTE. *Vomet humores socia dote.* Non intelligo. Gemblacensis, *Ut morisque volet.* Lipsiensis pro varia lectione, *Humorisque volet.* Vossianus, *Umoresque volet.* Repone,

HUMORISQUE VOMET SOCIAS per mutua DOTES.

V. 681. ET FLUIT IN LIQUIDAS TABES RESOLUTA MEDULLAS. Monstrum hoc est, *tabes resoluta fluit in medullas*: immo *medulla resoluta fluit in tabem.* Repone,

Et

Claudendoque negant. tum demum fuscipit auras
 Area, tum posito per solem humore nitescit.
 Congeritur ficcum pelagus, mensisque profundī
 Canities seposita maris; spumaeque rigentis
 Ingentes faciunt cumulos; pelagique venenum, 690
 Quo perit usus aquae succo corruptus amaro,
 Vitali sale permutant, redduntque salubre.
 At revoluta polo cum pronis vultibus arctos
 Ad sua perpetuos revocat vestigia passus,
 Nunquam tincta vadis, sed semper flexilis orbe: 695
 Aut cynosura minor cum prima luce resurgit,
 Et pariter vastusve leo, vel scorpīos acer
 Nocte sub extrema permittunt iura diei:

Non

Vulg. v. 686. UNDAS. 687. PONTUS. 688. MERSIQUE. 689. EMOTA.

690. TUMULOS. 691. QUODQUE ERAT. 692. SALUBREM.

693. PRIMIS. 696. AC. 697. TUM.

Et fluit in LIQUIDAM TABEM resoluta
 MEDULLA.

Ovid. Met. ix, 175.

Ambustique sonant nervi, caecaque medullis
 Tabe liquefactis.

et xiv, 431.

Luctibus extremum tenues liquefacta medul-
 las

Tabuit.

V. 686. TUM DEMUM SUSCIPIT UNDAS
 AREA, TUM PONTUS PER SOLEM HUMORE
 NITESCIT. Haec absurdissima sunt. Tum
 demum undas fuscipit; postquam undis repleta
 est: et pontus nitescit per solem humore; quod
 fit calore et aestu. Vetusti omnes ponto. Re-
 pone,

tum demum fuscipit AURAS

Area, tum POSITO per solem humore nitescit.
 Posito per auras et solem humore nitescit et
 concrefcit in salem.

V. 688. CONGERITUR SICCCUM PELAGUS,
 MERSIQUE PROFUNDI CANITIES
 EMOTA MARIS. *Sicccum pelagus* est sal in
 fundo areae ficcus relictus. Quid igitur hic

facit mersi maris? Gemblacensis mersisque;
 Lipsiensis et Vossianus, *mensisque.* Omnes
 quattuor *sed nota pro emota.* Repone,

Congeritur sicccum pelagus; MENSISQUE pro-
 fundi*Canities SEPOSTA maris.*

Silius viii, 378.

At quos ipsius mensis seposita Lyaci
 Setia.*Seposita mensis, servata, separata, recondita.*

V. 690. INGENTES FACIUNT TUMULOS,
 PELAGIQUE VENENUM, QUODQUE ERAT
 USUS AQUAE SUCCO CORRUPTUS AMA-
 RO, VITALI SALE PERMUTANT, RED-
 DUNTQUE SALUBREM. Et haec sensu cassa
 sunt; quippe et mendis et prava distinctione
 laborantia. Pro *Quodque erat*, vetusti tres
Quodque erit; Vossianus, *Quod erit.* Lege et
 distingue,

Ingentes faciunt CUMULOS: pelagique ve-
 nenum,*QUO PERIT usus aquae succo corruptus a-*
 maro,*Vitali sale permutant, redduntque SALUBRE.*
 Etiam *venenum pelagi salubre reddunt.*

V.

Non inimica ferae tali sub tempore natis
 Ora ferent, placidasque regent commercia gentes. 700
 Ille manu vastos poterit frenare leones,
 Et palpare lupos, pantheris ludere captis,
 Nec fugiet validas cognati fideris urfas.
 Ille elephanta premet dorso, stimulisque monebit;
 Inque artes hominum, perversaque munia ducet, 705
 Turpiter in tanto scandentem pondere funes.
 Ille tigrim rabie solvet, pacique domabit;
 Quaeque alia infestant silvis animalia terras,
 Iunget amicitia secum, catulosque sagaces.

* * * *

MUL TA DESUNT.

Tertia

Vulg. v. 699. NATUS. 700. FERET PLACIDAS REGET IN. 705. MOVEBIT.
 706. MUNERA. 707. CEDENTEM—CUNCTIS.

V. 693. AT REVOLUTA POLO CUM PRIMIS VULTIBUS ARCTOS. Repone,
cum PRONIS vultibus arctos.
 ut iii, 359. *boreamque rigentem*
 Prona Lycaoniae spectantem membra puellae.

V. 696. AC CYNOSURA MINOR. Vetusti quattuor AUT.

V. 697. VASTUSVE LEO, TUM SCORPIOS ACER. Pro tum vetusti VEL.

V. 699. NON INIMICA FERA ET TALIS SUB TEMPORE NATUS ORA FERET, PLACIDAS REGET IN COMMERCIA GENTES. Repone ex vetustis omnibus,

Non inimica ferae tali sub tempore NATIS
Ora FERENT, PLACIDASQUE REGET
commercias gentes.
 Omnino melius dictu et decentius, *ut ferae non inimica hominibus ora ferant, quam ut homines ora ferae nescio cui; quasi homines morfu ferarum invadant.* Sic supra 391.

Non inimica facit serpentum membra creatis.
 Val. Flacc. iv, 103. *non foedera legum*
Ulla colunt, placidas aut jura tenentia mentes.

V. 704. ILLE ELEPHANTA PREMET DORSO, STIMULISQUE MOVEBIT. Hic versus in membranis locum cum priore mutaverat. Nos in suum ordinem reduximus, duce ipsa sententia. Non enim ursos, sed elephantas in artes humanas ducunt. Ceterum pro movebit, repone,

Ille elephanta premet dorso, stimulisque MONEBIT.
 Ovid. Trist. iv, vi, 7.
Quaeque sui monitis obtemperat Inda magistri
Bellua.

V. 705. PERVERSAQUE MUNERA DUCET. Lege MUNIA; ut antea bis, ter.

V. 706. TURPITER IN TANTO CEDENTEM PONDERE CUNCTIS. Quomodo cedentem cunctis? Quinam illi cuncti, homines an bestiae? Vidit absurdum Huetius; et substituit *punctis*. Atqui jam dixerat auctor, *stimulis monebit*. Neque turpiter cedit stimulis, sed sapienter. Repone,

Turpiter in tanto SCANDENTEM pondere FUNES.

In membranis scriptum *funis*, casu accusativo: inde natum *cunctis*. De elephantis funambul-
 lis.

Tertia pleiadas dotavit forma sorores, 710
 Caeruleum rubro vultum suffusa pyropo,
 Invenitque parem sub te, cynosura, colorem,
 Et quos delphinus iaculatur quattuor ignes,
 Deltotonque tribus facibus, fimilique nitentem
 Luce aquilam, et flexos per lubrica terga dracones. 715
 Tum quartum quintumque genus discernitur omni
 E numero, summamque gradus disiungit utramque.
 Maxima pars numero censu concluditur imo,

Quae

Vulg. v. 710. PLEIADES DOTABIT. 711. FEMINEUM. 715. ARTUS per lubrica terga.
 717. SUMMAQUE gradus QUI IUNGITUR ANGUE. 718. PER MINIMOS.

lis plenae Romanorum historiae. Iam vero de
 spectaculis hic agi certum est ex iv, 236.

*Cumque elephante loqui, tantamque aptare do-
 cendo*

Artibus humanis varia ad spectacula molem.

V. 710. TERTIA PLEIADES DOTABIT
 FORMA SORORES. Repone ex libris vetus-
 tis, et sententia ipsa;

Tertia PLEIADAS DOTAVIT forma sorores.

V. 711. FEMINEUM RUBRO VULTUM
 SUFFUSA PYROPO. Hic agit de stellis ter-
 tiae magnitudinis: quam assignat pleiadibus,
 cynosurae, delphino, deltoto, aquilae, et dra-
 conibus. Quorsum igitur *Femineum vultum*?
 An omnia haec signa feminea sunt? Repono,

CAERULEUM rubro vultum suffusa pyropo.
 Caeruleus color nigro propior, pyropus flam-
 meo. Ergo stellae tertiae magnitudinis medi-
 am inter maximas et minimas lucem fundentes,
 sunt utriusque coloris participes. Sic i, 416,
 de Canicula,

*vix sole minor, nisi quod procul ardens
 Frigida caeruleo contorquet lumina vultu.*

V. 715. ET FLEXOS ARTUS PER LU-
 BRICA TERGA. Hoc recentiorum codicum
 commentum est, et sensu caret: Gemblacen-
 sis vetus, *et lubrica flexos in terga leones.*
 Lipsiensis, *et flexos in lubrica terga leones.*
 Repone cum Vossiano,

*Luce aquilam, et flexos PER lubrica terga
 DRACONES.*

Utrumque anguem intelligit, tam illum inter

duas urfas, quam alterum ophiuchi; quem et
 supra versu 389 *draconem* vocat,

Anguitenens magno circumdatus orbe draconis.
 Et res de utroque vera est: nam ille draco viii
 stellas habet magnitudinis tertiae, hic v; Pto-
 lemaeo definiente.

V. 717. TUM QUARTUM QUINTUM-
 QUE GENUS DISCERNITUR OMNI E NU-
 MERO, SUMMAQUE GRADUS QUI IUNGI-
 TUR ANGUE. Haec portentose corrupta sunt;
 ita tamen constanter codices tam veteres quam
 novi. Quid est,

summaque gradus qui iungitur angue?
 Quaevis totidem verba, casu hinc inde petita,
 tam bonam sententiam, quam haec, efficient.
 Frustra tentavit emendationem doctissimus Hu-
 etius. Repono,

*Tum quartum quintumque genus discernitur
 omni*

*E numero, SUMMAMQUE gradus DISIUN-
 GIT UTRAMQUE.*

Summa stellarum iv et v magnitudinis gradu
 a se invicem disiungitur. Has autem duas
 magnitudines nullis constellationibus assignat,
 quia in omnibus sunt; contentus ipsos gradus
 indicavisse.

V. 718. MAXIMA PER MINIMOS CENSU
 CONCLUDITUR IMO. Quo referes illud,
 per minimos? Quid facit sine suo substantivo
 maxima? Repono,

*Maxima PARS NUMERO censu concluditur
 imo.*

Pars

Quae neque per cunctas noctes, neque tempore in omni
Resplendet, vasto caeli submota profundo: 720

Sed cum clara suos avertit Delia currus,
Cumque vagae stellae terris sua lumina condunt,
Merfit et ardentes orion aureus ignes,
Signaque transgressus mutat per tempora Phoebus;
Effulget tenebris, et nocte accenditur atra. 725

Tunc conferta licet caeli fulgentia templa
Cernere luminibus densis, totumque micare

Stipatum

Vulg. v. 720. RESPLENDENT ALTO. 721. CURSUS. 722. VAGA EST ILLA
ET—CONDIT. 727. SEMINIBUS—TOTISQUE.

Pars ca stellarum, quae numero maxima est, ut infinitae illae in via lactea, concluditur imo censu vi magnitudinis: infra quam astronomi non descendunt.

V. 720. RESPLENDENT ALTO CAELI SUBMOTA PROFUNDO. Repone,
RESPLENDET VASTO caeli submota profundo.

Numero singulari, ut probat ipsa redditio versu 725.

Effulget tenebris, et nocte accenditur atra. Atque hinc firmatur prior emendatio maxima pars. Quippe si hic resplendent legas, maxima id erit quod maxima sidera, plane contra loci sententiam.

V. 721. SED CUM CLARA SUOS AVERTIT DELIA CURSUS. Immo CURRUS, ut saepe ante. Sic i, 667.

Subsequiturque suo solem vaga Delia curru.

V. 722. CUMQUE VAGA EST ILLA, ET TERRIS SUA LUMINA CONDIT. Quid hoc? Cum luna vaga est? Atqui semper vaga est; perpetuum est hoc lunae epitheton. Horatius, Serm. i, viii, 21.

simul ac vaga luna decorum Protulit os. Et praeterea, nihil in hoc versiculo erit, quod non dictum sit in praecedente, nempe cum luna sub horizonte est. Vetus quatuor condunt; et Vossianus, illa e terris. Repone,

Cumque VAGAE STELLAE terris sua lumina CONDUNT.

Hoc dicit: stellae minimae magnitudinis non per omnes noctes visuntur: sed cum luna, et planetae, et orion sub horizonte sunt; et hie me cum sol in brumalibus signis versatur, tum effulgent noctibus tenebrosis, et fiunt conspicuae, nec aliorum siderum splendore obruuntur.

V. 727. CERNERE SEMINIBUS DENSIS. Rectius codex Vossianus LUMINIBUS.

V. 727. TOTISQUE MICARE FLORIBUS, UT SICCAE CURVUM PER LITUS ARENAE: NEC SPATIUM STELLIS, MUNDO NEC CEDERE SUMMAM. Caelum micare floribus, id est stellis, elegantissime, inquit Scaliger; ut Lucretius,

Bina lucernarum florentia lumina flammis. Atqui aliud longe est, lucernas florere flammis; aut ut Ovid. Fast. v, 363. collucere floribus agros, et Stat. Theb. ii, 275. arcano florentes igne smaragdos: aliud caelum lucere floribus. Illa belle, hoc nequaquam. Sed ut hoc condonemus; an totis quoque floribus elegantissimum est? In manuscriptis omnibus hi versus alio veniunt ordine;

totisque micare,

Nec spatium stellis, mundo nec cedere summam,
Floribus, ut siccae curvum per litus arenae.

Scaliger pro imperio loca permutare iussit. Sed utrumvis ordinem admiseris, nullus sensus exorietur. Quid enim est spatium cedere stellis? quid summam mundo cedere? veteres quattuor, totumque micare, non totis: tum versum sic

R r

inchoant,

Stipatum stellis mundum; nec cedere summâ
 Floribus, aut siccae curvum per litus arenae:
 Sed quot eant semper nascentes aequore fluctus, 730
 Quot delapsa cadant foliorum millia silvis,
 Amplius hoc ignes numero volitare per orbem.
 Utque per ingentes populus describitur urbes,
 Praecipuumque patres retinent, et proximum equester
 Ordo locum; populumque equiti, populoque subire 735
 Vulgus iners videas, et iam sine nomine turbam:

Sic

Vulg. v. 728. NEC SPATIUM stellis MUNDO—SUMMAM. 733. INGENTEM—
 URBEM. 736. ETIAM.

inchoant, *Spatium stellis*, sine illo *nec*: deinde
 pro *mundo summam* habent *mundum summa*;
 et postremo *aut siccae*, non *ut*. Unde facilis
 et certa nascitur emendatio;

TOTUMQUE micare

STIPATUM stellis MUNDO; nec cedere
 SUMMA

Floribus, AUT siccae curvum per litus are-
 nae.

V. 733. UTQUE PER INGENTEM POPU-
 LUS DESCRIBITUR URBEM. Vetus om-
 nes, *ingentes orbes*. Lege, INGENTES URBES.
 Hoc maluit auctor: ne, si unam urbem Romam
 denotaret, in eo offenderet, quod non supra

patres principem nominasset.

V. 736. VULGUS INERS VIDEAS ETIAM
 SINE NOMINE TURBAM. Distingue,
Vulgus iners videas, ET IAM sine nomine
turbam.

Quinque gradus in civitate facit, senatum, e-
 quites, populum, vulgus, et sine nomine tur-
 bam.

V. 737. SIC ETIAM MAGNO QUAE DAM
 RESPONDERE MUNDO HAEC NATURA
 FACIT, QUAE CAELI CONDIDIT ORBEM.
Respondere coniugationis tertiae omnem barba-
 riam exsuperat. Nec scias, numeri an sen-
 tentia sit pejor. Gemblacensis *res pendere*:
 ceteri

Sic etiam in magno quaedam respublica mundo est;
 Quam natura facit, quae caelo condidit urbem.
 Sunt stellae procerum similes, sunt proxima primis
 Sidera, suntque gradus, atque omnia iura priorum. 740
 Maximus est populus, minimo qui lumine fertur,
 Cui si pro numero vires natura dedisset,
 Ipse suas aether flammās sufferre nequiret,
 Totus et accenso mundus flagraret olympos. 744

Vulg. v. 737. RESPONDERE mundo. 738. HAEC—CAELI—ORBEM. 740. IUNCTA
 PRIORI. 741. SUMMO qui CULMINE.

ceteri respondere. Vossianus mundo est; omnes
 Quam natura, et quae caelo. Repone,
 Sic etiam IN magno quaedam RESPUBLICA
 mundo EST,
 QUAM natura facit, quae CAELO condidit
 URBEM.

Respublica compendiose scriptum erat, Resp.
 Inde librariorum hariolationes pendere, pon-
 dere.

V. 740. SUNTQUE GRADUS, ATQUE
 OMNIA IUNCTA PRIORI. Quid sibi velint
 omnia iuncta priori, frustra opinor quaesiveris.
 Pro iuncta vetusti omnes victa: pro priori
 Gemblacensis priorem; Lipsiensis priore, Vos-
 sianus priorum; ut et pro varia lectione Lip-
 sensis. Repone,

suntque gradus, atque omnia iura
 PRIORUM.

Livius ii, 1. omnia iura, omnia insignia primi
 consules tenuere.

V. 741. MAXIMUS EST POPULUS SUM-
 MO QUI CULMINE FERTUR. Libri qui-
 dem universi, summo culmine; mendosa tamen
 lectio est, et ipsi caelo repugnat. Maximus
 populus sunt stellae sextae magnitudinis sive mi-
 nimae, non in summo modo culmine, sed per
 omne caelum dispersae; quibus si pro numero
 vires adessent, totus mundus conflagraret. Re-
 pone igitur, iubente ipsa sententia,

Maximus est populus, MINIMO qui LUMI-
 NE fertur.

FINIS ΣΤΝ ΘΕΩ.

I N D E X

R E R U M M E M O R A B I L I U M.

A.

A Bliguratorum genitura. iv, 536.
 Aetiacum bellum. i, 912. v, 52.
 Acutorum et solertium genitura. iv, 241.
 Aegyptii inventores astronomiae. i, 45.
 minus colorati Indis. iv, 727.
 Aegyptus subiecta Arieti. iv, 752.
 Aemilia gens. i, 794.
 Aeneas. iv, 24.
 Aerarii custodum genitura. v, 359.
 Aerariorum et Ferrariorum genitura. iv, 250.
 Aethiopia Cancro subiecta. iv, 758.
 Aethiopes. iv, 723.
 Africa. iv, 659.
 Scorpio subiecta. iv, 779.
 Agilium genitura. iv, 242. v, 61; 110.
 Agricolarum genitura. iv, 140; 525. v, 272.
 Agrippa. i, 796.
 Amatorum genitura. v, 156.
 Ambitiosorum genitura. v, 155.
 Amicitiae rara exempla. ii, 582.
 Andromeda. i, 357. v, 538
 quales generat. v, 620.
 Anguis. i, 313.
 Annonae redemptorum genitura. v, 248.
 Antichthones. i, 239.
 Antistitum genitura. iv, 547. v, 344.
 Aquario quae regiones subiectae. iv, 797.
 quales generat. iv, 259; 572.
 Aquila. i, 350.
 quales generat. v, 491.
 Aquilices sub quo signo eduntur. iv, 261.
 Ara fidus. i, 428.
 quales generat. v, 344.
 Arabia Tauro subiecta. iv, 754.
 Arabicus finus. iv, 658.
 Arctophylax. i, 323.
 Arcturus. i, 325.
 quales generat. v, 358.
 Argentifabrorum genitura. iv, 249.

Argo. i, 419.
 quales generat. v, 40.
 Arieti quae regiones subiectae. iv, 744.
 quales generat. iv, 124; 506.
 Arma venatoria parantium genitura. v, 199.
 Armenia Leoni subiecta. iv, 761.
 Armorum studiosi sub quo signo. iv, 227.
 Artium origo. i, 85.
 Asia. iv, 672.
 Tauro subiecta. iv, 753.
 Astrologiae auctores primi. i, 30.
 Astrologi et Mathematici sub quo signo. iv, 158.
 Atalanta. v, 180.
 Athla xii. iii, 96.
 Aucupum genitura. v, 368.
 Augustus. i, 798.
 Augusti genitura. ii, 509. iv, 553.
 Aurificum genitura. iv, 249. v, 506.
 Aurifossorum genitura. v, 523.
 Aurilegulum genitura. v, 527.
 Axis Mundi. i, 286.

B.

Babylonia piscibus subiecta. iv, 800.
 Bellerophontis genitura. v, 97.
 Bellicosorum genitura. iv, 220.
 Bestiariorum genitura. iv, 178; 224.
 Bithynia leoni subiecta. iv, 761.
 Boötes. i, 323.
 Brutus. i, 783.

C.

Caecorum genitura. iv, 534.
 Caesar divus. i, 797.
 Caesaris interitus. iv, 57.
 Calculatorum genitura. iv, 206.
 Camillus. i, 782.
 Cancro regiones subiectae. iv, 758.
 quales generat. iv, 165; 531.
 Canicula. i, 403. v, 207.
 quales generat. v, 220.
 Canum studiosi sub quo signo eduntur. v, 200.
 Cannensis clades. iv, 37; 567; 661.
 Canopus.

I N D E X.

- Canopus. i, 216.
 Cantorum genitura. v, 329.
 Capella. i, 373.
 quales generat. v, 135.
 Cappadocia leoni subiecta. iv, 761.
 Caprariorum genitura. v, 115.
 Capricorno regiones subiectae. iv, 795.
 quales generat. iv, 243; 569.
 Cardines geniturarum. ii, 789.
 Cardinum intervalla. ii, 842.
 Cardinum vires. ii, 808.
 Caria Virgini subiecta. iv, 768.
 Carnificum genitura. v, 625.
 Carrucariorum genitura. v, 350.
 Carthago. iv, 659.
 Scorpionis subiecta. iv, 778.
 Caspium mare. iv, 650.
 Cassiopeia. i, 361.
 quales generat. v, 506.
 Cato. i, 795.
 Centaurus. i, 425.
 quales generat. v, 350.
 Cepheus. i, 361.
 quales generat. v, 449.
 Cetus. i, 440.
 quales generat. v, 658.
 Cetariorum genitura. v, 658.
 Chaldaei inventores astronomiae. i, 43.
 Chronocratoriae xii signorum. iii, 567.
 Chronocratoriae dodecatopi. iii, 581.
 Cicero. i, 792.
 Cilicia aquario subiecta. iv, 799.
 Cinaedorum genitura. v, 146.
 Cinna. iv, 45.
 Circulus aequinoctialis. i, 573.
 Circulus antarcticus. i, 587.
 Circulus arcticus. i, 564.
 Claudia gens. i, 793.
 Cloelia. i, 778. iv, 33.
 Cocles. i, 779. iv, 32.
 Cognitorum genitura. v, 321.
 Coluri. i, 601.
 Cometae. i, 811.
 qualia significant. i, 872.
 Corona. i, 326.
 quales generat. v, 256.
 Corpulentorum genitura. iv, 150.
 Corvinus. i, 780.
 Corvus. i, 424.
 Cossus. i, 786.
 Crater. i, 425.
 quales generat. v, 236.
 Creta sagittario subiecta. iv, 789.
 Croesus. iv, 64.
 Curiatii et Horatii fratres. iv, 34.
 Curii. i, 785. iv, 148.
 Curforum genitura. v, 638.
 Cycnus. i, 344.
 quales generat. v, 367.
 Cynosura. i, 306.
 quales generat. v, 699.
 D.
 Daemonium. ii, 938.
 Daemonie in xii domibus. ii, 897.
 Dea in xii domibus. v, 916.
 Decania. iv, 298.
 Decii. i, 787.
 Delatorum genitura. iv, 577.
 Delphinus. i, 353.
 quales generat. v, 418.
 Deltoton. i, 360.
 Deluvium Deucalionis. iv, 831.
 Deorum tutelae in signis. ii, 433.
 Defultorum genitura. v, 85.
 Deus in xii domibus. v, 909.
 Deus mundum regit. i, 247.
 Dicacium genitura. v, 145.
 Dies noctesque sub aequatore aequales. iii, 304.
 Dies quo magis ab aequatore recedas magis
 variant. iii, 323.
 sub polis sunt sex mensium. iii, 356.
 Ditis janua. ii, 951.
 Dodecaëteris genethliaca. iii, 547.
 Dodecatemorion. ii, 693.
 Dodecatemorion in Dodecatemoriis. ii, 740.
 Doridos regio Virgini subiecta. iv, 767.
 E.
 Ecliptica signa. iv, 818.
 Eclipsibus probatur terrae rotunditas. i, 221.
 Eclipsis Lunae quomodo et quando fit. iv,
 843; 851.
 Edacium genitura. iv, 538.
 Elementorum dispositio. i, 149.
 Eloquentium et Facundorum genitura. iv,
 194.
 Engonasis. i, 322.
 quales generat. v, 648.
 Equariorum genitura. iv, 232.
 Equus fidus. i, 355.
 quales generat. v, 635.
 Erigone. ii, 32.
 quales generat. iv, 189; 543.
 Eumaei subulci genitura. v, 126.
 Europa. iv, 682.
 Euriporum deductores sub quo signo. iv, 261.
 Euxinus Geminis subiectus. iv, 755.
 Exlegum genitura. v, 495.

I N D E X.

F.

Fabius cunctator. i, 788. iv, 39.
 Fabricius. i, 785.
 Fata regunt orbem. iv, 14.
 Fides fidus quales generat. v, 410.
 Flaturariorum genitura. iv, 250.
 Florum cultorum genitura. v, 256.
 Foeneratorum genitura. iv, 173.
 Fors Fortuna in xii domibus. ii, 887.
 Fortuna in xii domibus. ii, 927.
 Fortunae sedis indagandae methodus. iii, 176.
 Fugacium genitura. v, 648.
 Funambulorum genitura. v, 653.

G.

Galaxia, five via lactea. i, 682.
 Gallia iv, 693; 716.
 Capricorno subiecta. iv, 793.
 Garrulorum genitura. iv, 575.
 Garum. v, 671.
 Gemellorum et Gemellipararum genitura. iv, 585.
 Geminis quae regiones subiectae. iv, 755.
 quales generant. iv, 152; 527.
 Germania. iv, 692; 715.
 Capricorno subiecta. iv, 794.
 Glabratorum et Punicatorum genitura. iv, 150.
 Gladiatorum genitura. iv, 225.
 Gracchi. v, 122.
 Graecia. i, 519. iv, 720.
 Graeci palaestrae dediti. iv, 721.
 Grassatorum genitura. v, 649.

H.

Hannibal. iv, 568.
 Helice. i, 303.
 Hellepontus Arieti subiectus. iv, 746.
 Heniochus. i, 368.
 quales generat. v, 71.
 Hesiodus. ii, 12.
 Hesperos. i, 178.
 Hispania Capricorno subiecta. iv, 793.
 Hoedus quales generat. v, 314.
 Hoedi. i, 372.
 quales generant. v, 109.
 Homerus. ii, 1.
 Horatii trigemini. i, 776.
 Horizon. i, 646.
 Horoscopus quomodo indagandus. iii, 203; 483.
 Hortulanorum et Olitorum genitura. v, 256.
 Hyades quales generant. v, 119.
 Hydra fidus. i, 422.

I.

Iaculatorum genitura. v, 294.

Ignis semina ubique. i, 850.
 India Geminis subiecta. iv, 757.
 Indorum color. iv, 724.
 Inquietorum genitura. iv, 578.
 Infidiorum genitura. iv, 648.
 Insulae maris mediterranei. iv, 631.
 Ionia Virgini subiecta. iv, 767.
 Iracundorum genitura. iv, 187. v, 221.
 Italia librae subiecta. iv, 773.
 Iugulae fidus quales generat. v, 176.
 Iulia gens. i, 797.
 Iunius Brutus. i, 783.
 Iurisperitorum genitura. iv, 209.

L.

Lacteus circulus. i, 682.
 Heroum sedes post mortem. i, 756.
 Lanariorum genitura. iv, 130.
 Lascivorum genitura. v, 109; 321.
 Legislatorum genitura. iv, 545.
 Leoni quae regiones subiectae. iv, 759.
 quales generat. iv, 178; 536.
 Lepus fidus. i, 419.
 quales generat. v, 160.
 Liberalium hominum genitura. iv, 271.
 Libidinosorum genitura. iv, 578.
 Librae quae regiones subiectae. iv, 773.
 quales generat. iv, 205; 548.
 Livius collega Neronis. i, 789.
 Lucifer Hesperos idem. i, 177.
 Lunae deliquiis probatur terrae rotunditas. i, 221.
 revocatur crepitu aeris. i, 227.
 Lycurgus. i, 771.
 Lyra fidus. i, 331.
 quales generat. v, 329.

M.

Macedonia Leoni subiecta. iv, 762.
 Mancipes carcerum sub quo signo. v, 621.
 Mansuetariorum genitura. iv, 235. v, 699.
 Marcellus. i, 786.
 Margaritariorum genitura. v, 404.
 Marii fortuna varia. iv, 46.
 Marforum et Psyllorum genitura. v, 391.
 Mauri a colore oris dicti. iv, 730.
 Meleager. v, 176.
 Menander, Poeta comicus. v, 475.
 Menforum genitura. iv, 205.
 Mercatorum genitura. iv, 167.
 Mercurius inventor Astronomiae. i, 30.
 Meridianus. i, 631.
 Messeniacum bellum. iii, 14.
 Metallariorum genitura. iv, 246.
 Metelli. i, 794. iv, 68.
 Mimorum genitura. v, 479.

Mollium

I N D E X.

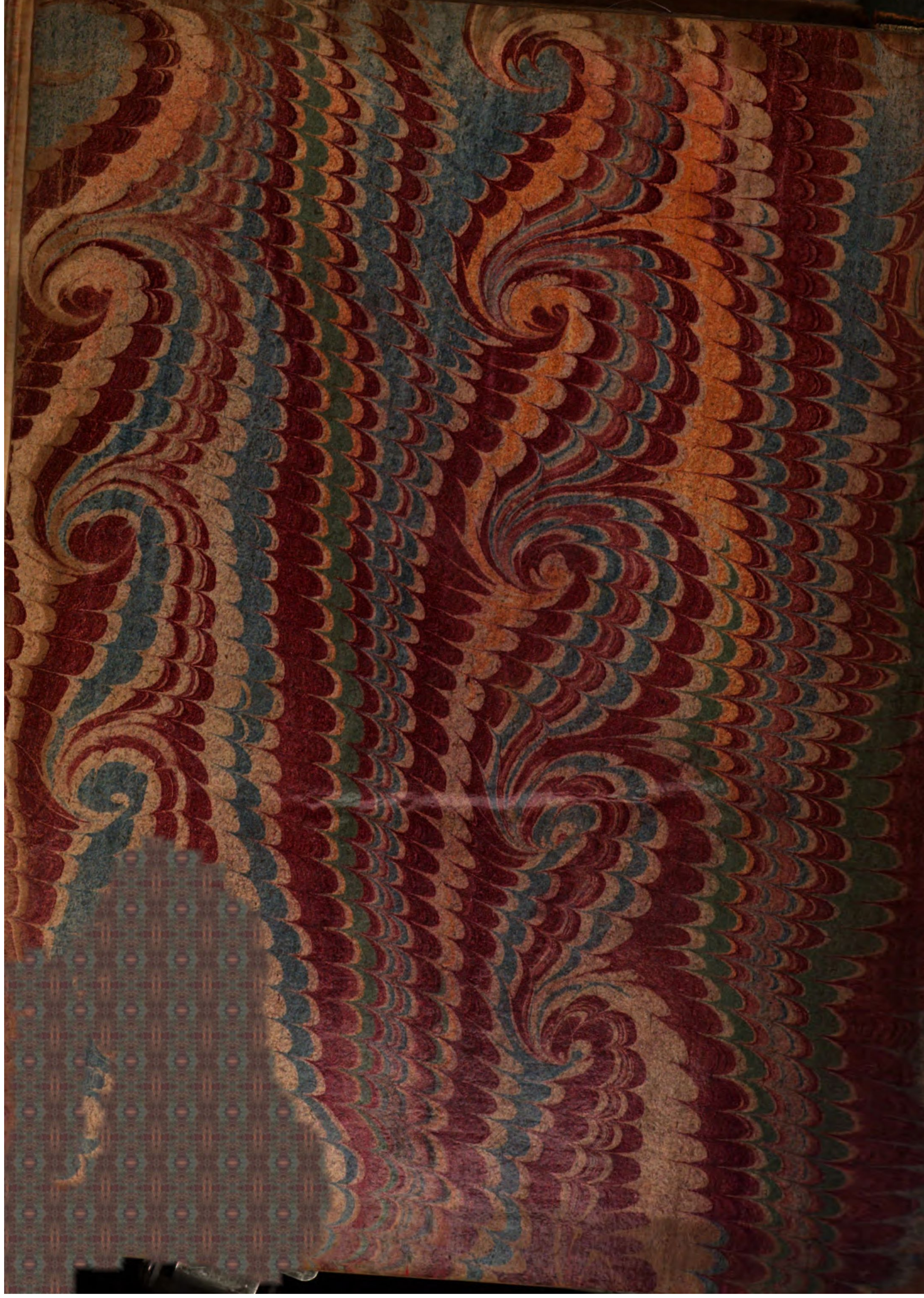
Mollium et effeminatorum genitura. v, 146.
 Mulionum genitura. v, 350.
 Mons sacer. v, 123.
 Mulomedicorum genitura. v, 353; 643.
 Mundi origo. i, 149.
 variae de ea opiniones. i, 122.
 Mundus divino numine vertitur. i, 491. ii, 67.
 Musicae vis. v, 326.
 Musicorum genitura. iv, 153; 529. v, 329.
 N.
 Natatorum genitura. v, 422.
 Naviculariorum genitura. iv, 274; 570. v, 41.
 Naumachorum genitura. iv, 288.
 Nero collega Livii. i, 789.
 Notariorum genitura. iv, 197.
 Notia fidera. i, 453.
 O.
 Olor fidus. i, 344. v, 367.
 Ophiuchus. i, 338.
 quales generat. v, 390.
 Orion. i, 394.
 quales generat. v, 61.
 Orpheus. i, 332. v, 326.
 P.
 Paedagogorum genitura. v, 455.
 Palamedes invenit numeros. iv, 206.
 Papirius. i, 784.
 Pella Alexandri Magni patria. i, 768.
 Pensatorum genitura. iv, 205.
 Perigrinantium genitura. iv, 513. v, 137.
 Perseus liberat Andromedam. v, 567.
 Persicum mare. iv, 652.
 Persis subiecta Arieti. iv, 750.
 Pestis Attica. i, 882.
 Petauristarum genitura. v, 439.
 Phaethontis incendium. i, 733. iv, 834.
 Philippei campi. i, 907.
 Philoctetae genitura. v, 299.
 Phrygia leoni subiecta. iv, 759.
 Piscatorum genitura. iv, 285. v, 189; 297;
 398.
 Piluludiorum genitura. v, 168.
 Piscibus quae regiones subiectae. iv, 800.
 quales generant. iv, 273; 574.
 Piscis Notius. i, 445.
 quales generat. v, 396.
 Pistorum genitura. iv, 251. v, 283.
 Plato. i, 772.
 Pleiades, quales generant. v, 143.
 Pompeii, Cn. triumphus et interitus. i, 791. iv,
 50.
 Pompeius, Sex. i, 918.
 Porta laboris in xii domibus. ii, 870.
 Praedatorum genitura. iv, 509.

Priami interitus. iv, 64.
 Procyon. i, 419.
 quales generat. v, 200.
 Prodigorum genitura. iv, 271.
 Prophetarum genitura. v, 347.
 Propontis Arieti subiecta. iv, 749.
 Pudibundorum genitura. iv, 200.
 Pugilum genitura. v, 167.
 Pumicatorum genitura. v, 150.
 Punica bella. v, 51.
 Pyrrhus. i, 784.
 Q.
 Quadrigariorum genitura. iv, 231. v, 73.
 Quaestorum capitalium genitura. iv, 550. v,
 410.
 Quirinus. i, 799.
 R.
 Rapacium genitura. v, 492.
 Rhodos secessus Tiberii. iv, 764.
 Rhodos virgini subiecta. iv, 763.
 Roma sub Libra condita. iv, 773.
 Romanorum temperatura. iv, 718.
 S.
 Sagariorum genitura. iv, 252.
 Sagitta fidus. i, 349.
 quales generat. v, 294.
 Sagittario quae regiones subiectae. iv, 787.
 quales generat. iv, 230; 561.
 Sagittariorum genitura. v, 295.
 Salacium genitura. iv, 290. v, 143.
 Salinatorum genitura. v, 682.
 Salis conficiendi modus. v, 684.
 Salmonei genitura. v, 91.
 Salsamentorum genitura. v, 672.
 Saltatorum et scenicorum genitura. v, 323.
 Salutatorum genitura. v, 66.
 Sanctorum genitura. iv, 572.
 Sardinia scorpio subiecta. iv, 782.
 Satellitum genitura. v, 502.
 Scaevola. iv, 31.
 Scipiones. i, 790.
 Scorpionum quae regiones subiectae. iv, 778.
 quales generat. iv, 220; 554.
 Scythia tauro subiecta. iv, 753.
 Sectorum genitura. v, 319.
 Seditiosorum genitura. v, 122.
 Sedulorum genitura. v, 634.
 Seplasiariorum genitura. v, 263.
 Serranus. iv, 148.
 Servius iurifconsultus. iv, 213.
 Severorum genitura. v, 450.
 Sicilia librae subiecta. iv, 783.
 Signa antarctica. i, 454.
 Signa asyndeta. ii, 391.

Signa

I N D E X.

- Signa Australia. i, 394.
 Signa biformia. ii, 170.
 Signa communia. ii, 230.
 Signa contraria. ii, 402.
 Signa currentia. ii, 245.
 Signa debilia. ii, 256.
 Signa dextra. ii, 293.
 Signa duplicia. ii, 175.
 Signa ecliptica. iv, 818.
 Signa fecunda. ii, 236.
 Signa ferina. ii, 156.
 Signa fessa. ii, 249.
 Signa gemina et paria. ii, 159.
 Signa hexagona. ii, 361; 375.
 Signa humana. ii, 155.
 Signa masculina, feminina. ii, 151.
 Signa nocturna, diurna. ii, 203.
 Signa perversa. ii, 197.
 Signa recta aut stantia. ii, 247.
 Signa septentrionalia. i, 301.
 Signa sterilia. ii, 238.
 Signa terrestria, aquatica. ii, 223.
 Signa tetragona. ii, 290.
 Signa trigona. ii, 276.
 Signa tropica. ii, 265.
 Signa xii Zodiaci. i, 263.
 Signorum xii Apotelesmata. iv, 122.
 Signorum orientium apotelesmata. iv, 504.
 Signorum Chronocratoriae. iii, 564.
 Signorum consensus in visu et auditu. ii, 466.
 Signorum obliquitas. iii, 225.
 Signorum triplicitates contrariae. ii, 520.
 Signorum tutelae in membris humanis. ii, 453.
 iv, 704.
 Signorum partes noxiae. iv, 444.
 Simplicium ingeniorum genitura. iv, 188.
 Socrates. i, 772.
 Solertium genitura. v, 61; 314.
 Solon. i, 771.
 Sors Fortunae. iii, 96.
 Spica fidus quales generat. v, 271.
 Stadiasmi anaphorici methodus. iii, 418.
 Stadiasmi anaphorici exemplum. iii, 275.
 Stadiodromorum genitura. v, 162; 638.
 Stellae septem errantes. i, 803.
 Stellarum et solis forma rotunda. i, 208.
 Stellarum magnitudo. v, 710.
 Stratorum genitura. v, 352.
 Subulcorum genitura. v, 125.
 Syri crispi. iv, 722.
 Syria arieti subiecta. iv, 750.
 T.
 Taciturnorum genitura. iv, 150.
 Tarquinius Priscus. iv, 66.
 Tauro quae regiones subiectae. iv, 753.
 quales generat. iv, 140; 519.
 Temporum tutelae. iii, 510.
 Temulentorum genitura. v, 143; 226; 246;
 322.
 Terra stabilis in medio mundi. i, 168; 202.
 Terrae divisio. iv, 588.
 Terrae forma rotunda. i, 204.
 colligitur ex eclipsibus. i, 221.
 Tessellatorum genitura. v, 508.
 Tetragona signa. ii, 290.
 Teucris genitura. v, 298.
 Thebanum bellum. iii, 15.
 Themistocles. i, 774.
 Theocritus. ii, 40.
 Thrasymenus lacus. iv, 39; 567.
 Tibicinum genitura. v, 330.
 Timidorum genitura. v, 135.
 Tortorum et carnificum genitura. v, 413.
 Tragoedorum et Comoedorum genitura. v,
 458.
 Trebiae clades. iv, 567; 661.
 Trepidorum genitura. iv, 138.
 Trigona signa. ii, 276.
 Triumphantium genitura. iv, 562. v, 499.
 Tropicus Cancris. i, 566.
 Tropicus Capricorni. i, 580.
 Typhonis sedes. ii, 874.
 V.
 Varro fugiens ex praelio Cannensi. iv, 38.
 Varus, Quintilius. i, 897.
 Velocium genitura. v, 61; 160; 448.
 Venatorum genitura. iv, 178; 223. v, 176.
 Venditorum genitura. iv, 139.
 Venus in piscem. iv, 580.
 Vestiariorum genitura. iv, 132.
 Vinitorum genitura. v, 238.
 Violentorum genitura. iv, 579. v, 220.
 Virgini quae regiones subiectae. iv, 763.
 quales generat. iv, 189; 543.
 Universi totius dimensio. i, 539.
 Voluptariorum genitura. iv, 290. v, 112.
 Urbium conditorum ac everforum genitura.
 iv, 556.
 Urinatorum genitura. v, 399; 434.
 Urfae caelestes. i, 301.
 quales generant. v, 699.
 X.
 Xerxes. iv, 65.
 Z.
 Zodiacus. i, 666.

Manilius, Marcus,

Astronomicon

London 1739

Res/4 A.lat.a. 352

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10872045-9